శ్రీ శివాయనమః.

శ్రీమాన్ జగద్గురు మల్లికార్జున

శ్రీ పండితారాధ్యచరిత్ర

శ్రీమదష్టభాషా సుకవిత్వ రచనా బిరుదాంకితులగు

పాల్కురికి సోమనారాధ్యకవిచే రచింపబడినది.

ఇది

మ॥ రా॥ నిడుదవ్రోలు సుందరపంతులవారిచేతను

శ్రీగురు శ్రీగిరి దిగంబర మల్లికార్జున స్వాములవారి సేవకుడగు

చింతకుంట పసపుల నాగయ్యగారిచేతను

మూడుప్రతులనుచూచి సవరింపబడి

చింతకుంట పసపుల నాగయ్యగారిచే

శ్రీ విజయరామచంద్ర ముద్రాక్షరశాలయందు

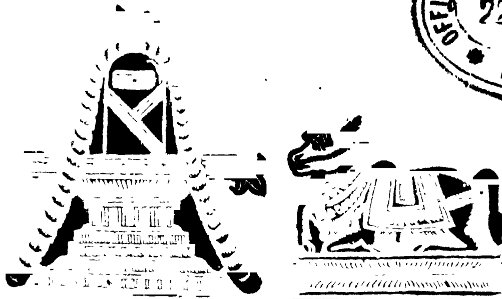
ముద్రింపించి ప్రకటింపబడియె.

విశాఖపట్టణము

1914 ఆనందసం॥ర ఆషాఢ బ ౧3 సోమవారము.

వెల 1 రూపాయి.] [పోస్టేజి గాక.

ఉ॥ శ్రీభసిత త్రిపుండ్రక పరీత విశంకట ఫాలు జాటజూ
టీభరదారు నిర్మల పటీపటలావృత దేహు నక్షమా
లాభరణాభిరాము బసవాక్షర పాఠపవిత్ర వక్త్రుచి
చ్ఛోభిత చిత్తు పాల్కురికి సోమయ దేశికు బ్రస్తుతించెదన్.

పండితారాధ్యచరిత్ర దీక్షాప్రకరణము.

శ్రీ రుద్రోపనిషత్తున్నూ రుద్రసూక్తములున్నూ వేదసూక్తములున్నూ ఆగమయుక్తములున్నూ పురాణయుక్తములున్నూ బసవపురాణ విశేషయున్నూ గణాడంబరమున్నూ దృక్పటిత్వదృగంతములున్నూ వ్యాసాష్టకమున్నూ చేరియున్నయవి. శైవులకును జంగములకున్నూ ఆరాధ్యులకును శివభక్తులకున్నూ ముముక్షాపేక్షులగు భక్తులకున్నూ అత్యంతోపయుక్తమయినది.

ఈగ్రంథములు కావలసినవారలు చింతకుంట పసపుల నాగయ్యగారి పేరను గాని కర్నూలుజిల్లా కోవెలకుంట్ల తాలూకా యింజేడు గ్రామ నివాసులగు బన్ను చెంచయ్య శ్రేష్ఠిగారి కుమారులు సుజనప్రియులగు చిన్న వెంగయ్య శ్రేష్ఠిగారి పేరనుగాని వ్రాసి తెప్పించుకోవచ్చును.

దీని వెల వకరూపాయి.

పీఠిక.

శ్రీమించు నాంధ్రదేశము। క్షేమముకర్నూలుజిల్ల శిరువళ్లయనే
సీమన్ తాలూకనవర। గ్రామము పెదచింతకుంట గలదఖ్యాతిలోన్.

కర్నూలుజిల్లా శిరువళ్ల తాలూకా పెదచింతకుంట గ్రామనివా
సి వైశ్యరత్నాకరుండగు పసపుల పుట్టయ్యశ్రేష్ఠివారి కుమారులు నాగ
య్యగారు తండ్రిగారగు పుట్టయ్యశ్రేష్ఠిగారు తీరిపోవునప్పుడు సత్కార్య
ము యాచరించుమన్నందుకుగా యీపండితారాధ్య గ్రంథమును చదివి
చూచి యింతకు నాకు మేలుతోచక రెండు తాటియాకుల గ్రంథములు న్నా
నకటి చేతివ్రాత కాగితపుస్తక గ్రంథమును యీనాగయ్యయును ఇకడ
వోలు సుందరశాస్త్రులవారును వివరముగా చూచిన వెనకనే యీనాగ
య్యగారు పుట్టయ్యగారివాక్యమునకుగాను అచ్చుకు విడిచియున్నారు.
శ్రీగిరి షణ్మతస్థాపనాచార్యులగు దిగంబర మల్లికార్జునస్వాముల సేవకు
డును పడకండ్ల వీరయ్యగారికి ముఖ్యశిష్యుండును అయిన యీనాగయ్య
గారు గురువాక్యమునకు శ్రీమహేశశతకమును శివార్పణముగా సమర్పిం
చియున్నారు.

క. పడకండ్లపురము పడమర। దడయుచు యయ్యోటితూర్పుదరి గురుకృప
మృదు।గుడిమోగిలమఠమునందా।ప్పుడి శ్రీపద్మసాలె వీరయ గొలుతున్.

గీ. విజయరామచంద్ర విభవ ముదాత్తుర। శాల పండితేంద్రు సచ్చరిత్ర
సదాడిరి చిన్నకోట దుర్గరావులసభ। చర్చజేయబడె విశాఖపురిని.

క. గృహమున నీకృతియుంచక
బహుళమ్ముగా చదివివిన్న భాగ్యములొసగున్
సహగహమును పఠియించిన
సహజంబుగ ముక్తియొసగు శంభుడుకృపతోన్.

శ్వేతవరాహకల్ప వైవస్వతమన్వంతర కలియుగ ప్రథమపాదమున
శాం ౧౮౪ అగునేటి ఆనందనామసంవత్సర ఆషాఢ బ ౧౩ సోమవారము
పండితారాధ్యచరిత్ర పంచమప్రకరణము యుక్తమయినది. మునులవా
క్యమునకుగాను యీ నాగయ్యగారికి విక్రమనామసంవత్సర మార్గశిర
బ ౧౦ లు తుర్యాశ్రమమును శ్రీగిరి మల్లికార్జునస్వాములవారు యిచ్చి
యున్నారు।

విషయసూచిక

కథలయొక్క నామములు

విషయసూచిక.

శ్రీ సదాశివాయనమః

పండితచారిత్ర.

పీఠిక

అసంఖ్యాతనూతన పురాతన భక్తమాహేశ్వరపాదాబ్జేభ్యోనమః.

శ్రీమచ్ఛైలవరమావరున్ నియమిత శ్రీచెన్నమల్లేశ్వరున్। ధీమంతున్ నిగమాగమస్మృతిమతోద్గీతాద్యువేత్తన్ బుధ। స్తోమస్తున్ ప్రథమార్ధ్యనేత్రు సుగుణాఢ్యున్ బండితారాధ్యులన్। గావింతు న్నుతియింతు గొల్తు దలతున్ కామ్యార్థసంసిద్ధికిన్।

మరియు బండితారాధ్యుల చారుచరిత్రంబునందు కృతిపతినిరూపంబును భక్తప్రార్థనయు సుకృతిఫలంబును గురుస్తోత్రంబును భక్తప్రశంసయు భక్తానుగ్రహణంబును కవీశ్వరనామంబును ప్రబంధకృత్యస్వీకారంబును నిజవీరవ్రతానుభావనయు కావ్యకథానుక్రమణికయు కవిత్వలక్షణంబును శబ్దదోషంబులును వేదవేదాంతశాస్త్రస్మృతీతిహాసప్రమాణంబులును ఆరాధ్యగురుపరంపరయును ఆరాధ్యసముద్భవంబును వారువిప్రులతో వివాదంబునందు విభూతిరుద్రాక్షమహిమంబును ఊర్ధ్వపుండ్రశంఖచక్రధారణనిరసనంబును పాదోదకప్రసాదోదకధారణంబును లింగార్చనమహిమయు లింగధారణంబును అర్హానర్హనైవేద్యనిశ్చయంబును షడ్విధనైవేద్యనిర్ణయంబును అధికారవిశేషంబును ప్రస్తావరహిత శ్రౌతాగ్నిహోత్రయజ్ఞకర్మనిరసనంబును పితృశేషదోషంబును అదీక్షితప్రసాదస్వీకారదోషంబును వ్యాసజైమినీసంవాదంబును అష్టమూర్తిసముద్భవంబును లింగానర్పితభాగదోషంబును విమిశ్రితదోషంబును విమిశ్రితప్రసాదఫలంబును అందు యింద్రనారదసంవాదంబును [illegible] సూర్యుండు [illegible] ముక్తిసమాధికథయును [illegible] మారమాంబక

థయును అందు విప్రదుర్మంత్రంబును శివుండంత్యజులరూపుబంపించిన వచ్చి యాయమ్మగృహంబున నారగించుటయు అందు విప్రవిజృంభణంబును తన్మందిర లక్షణంబును భక్తనిందాఫలంబును శివశాసనమహిమయు చెప్పుటయు మరియు నంత్యజుండంతర్హితుండై గృహాంతరంబున నురులింగమై యవతరిల్లుటయు ఆప్రసంగవశంబున భోగిదేవయ్యకథయును సామవేదులకథయును అందును మాసహితంబుగా నీశ్వరుండంత్యజుండైవచ్చుటయు ఆవేషంబు భజించిన సామవేదికి పాదోదకప్రసాదోదక లింగోదకంబులు సంభవించుటయు ఆవాహనస్థాపన సన్నిధాపన సమ్ముఖీకరణ సన్నిరోధనమస్కారంబుల శివునకారగింపంబెట్టి పురాతన నిందోస్తుతి జేయుటయు విధినిషేధ ధర్మకుల నిరసనశుద్ధభక్తియు భక్తకథాకథనంబులు చెల్లుటయు తిరునాళ్లపోవకథయును కక్కయ్యకథయును గుడ్డవ్వకథయును శివనాగమయ్యకథయును జెప్పి సూరసానమ్మ మెరయుటయును యారాధ్య దేవరలింగార్చనోపక్రమంబును అందు పంచశుద్ధి సకలీకరణాభ్యాస యోగసోహమానస్నానధ్యాన జపతప ఆవరణసింహాసన పూజానిరసనంబును తన్నిమిత్తోపకృత భక్తగుణోత్కర్షయు యారాధ్య దేవరలింగస్వరూపదర్శనవైభవంబును లింగంబునందు గాఢదృష్టి పటుత్వంబును ధృష్టవిన్యాసంబును దృష్టివిలీనంబును దృష్టినిర్వికారంబును దృష్టిసుధామృతంబుగ్రోలుటయు స్పర్శనసుఖంబున వ్రాయుటయు స్తోత్రపఠనోత్సవంబును తనుగుణవిలీనంబును అంగవిక్రియోపచారంబును సానురాగోపచారంబును లింగప్రార్థనయు పండితేంద్రుగుణకీర్తనంబును అవస్థాంతరజనిత మర్మవ్యాఖ్యానంబును పండితేంద్రుండు దనలింగంబులోన జంగమంబుగని మ్రొక్కుటయు లింగమంతరీక్షంబుననుండుటయు జంగమంబు లింగమధ్యంబుగా నిర్ణయించుటయు యాయయ్యలింగంబునకు దోస్తలంబొగ్గిన భక్తిమహిమయు భక్తపూజావిశేషంబును ఉత్తమమధ్యమాధమపూజయు సమయానుష్ఠానంబును త్రివిధస్థలనిర్ణయంబును భక్తసేవయు నుపన్యాసంబుచేసి శూలియందు సొచ్చి వర్తించుటయు తత్ప్రసంగజనితంబున బసవరాజచరిత్రంబును అందుబసవసంభవంబును పూర్వకర్మనిరసంబును గంగమాంబాపరిగ్రహణంబును దం

డనాయకత్వంబును వార్తాకఫలంబులు లింగంబులుగాజూచుటయు జొన్నలు ముత్యంబులుగాజూచుటయు రాజునకుబంగారంబుండజూపుటయు తత్వంబును దృష్టిసుధామృతంబుగోలుటయు శివునానకించుటయు తక్రభాండంబుపట్టుటయు శివునిహృదయంబున సిద్ధరామయ్యజాడ నవతరించుటయు భార్యకర్ణపత్రంబు జంగమంబునకిచ్చుటయు పెద్దభక్తునిచేతిబ్రేళ్ల నమృతంబువరపుటయు భార్యవస్త్రములచియిచ్చుటయు విషమారగించుటయు మరియు బసవన్న బాహ్యంబుమరచి శివయోగనిద్రబొందుటయు దానింజూచి చెన్నబసవన్న బహిఃపూజోపకృతంబుగా నంతఃర్విషయావస్థాంతరంబులు నిరూపించుటయు అందునిరాకారయోగనిశ్చయంబును అభ్యంతరపూజావిధానంబును అష్టాంగయోగంబును త్రిపుటిసంధానదాసోహంబును భావపూజయు మనఃపూజయు దశావస్థయు జీవన్ముక్తియు ఇంద్రియార్పణంబును త్రివిధార్పణంబును గావించి రహస్యోపదేశంబులుగా బసవరాజునందు నిరూపించియు సన్యసించుటయు బసవండు జంగమప్రాణిగా నిర్వర్తించి బసవయ్యప్రాణంబులు వడయుటయు తత్ప్రసంగంబున కళ్యాణపురాతనసంఖ్యాకథనంబును కిన్నెరన్న ముఖ్యుండైన బసవన్న ప్రలాపించుటయు దానివిని మాచిదేవయ్య బసవన్న సేనకిరచుటయు దానివిని బసవన్న కిన్నెరన్నగలయుటయు యావిధంబెరింగి మాచిమాచిదేవయ్య యిరువురప్రాణంబులు వడయుటయుబసవకీర్తనంబును లింగప్రాణిభక్తకీర్తనంబును మాచిదేవయ్యకీర్తనంబును ప్రాణలింగభక్తికీర్తనంబును ననువృత్తాంతంబుల నొప్పి రెండు వేల ద్విపదల పరిపూర్ణంబై యుండు దీక్షాప్రకరణంబు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

మరియు నారాధ్యదేవర పుష్పాపచయంబును మహాదేవన్న పాదంబులుత్తరించుకొనుటయు దానినెరింగి పండితయ్య పాదఖండంబులకుమొక్కి యభినుతించుటయు భక్తానుమతంబున దాన్ని బడయుటయు తత్కారణంబున కళియంబకథయును అందు భక్తపాదక మహిమవ్యాఖ్యానంబును అతిడు కులాంగనచేతులు నరుకుటయు తత్ప్రసంగంబున చండేశుకథయును కాటకాటనికథయును నిమ్మవ్వకథయును వీరచోడవ్వకథయును నరిశింగమొన్నయనారికథయును వర్తించుటయును బిళ్ల

సమయనారిచరిత్రంబును అందు వాయయ్య యారాజు కాంతచేతులు బడ
యుటయు నొక్కవెలమనిప్రాణంబులు బడయుటయు శల్యంబులకుప్రా
ణంబులువడయుటయు దసరయ్యకథయును అందు కాయయ్యకు మస్వతా
పక్రియావిడంబంబును దుర్జనులాయయ్యానవభండునిచేతం గారింపబడుట
యు అదిసహించిన సదాశివత్వంబునకు నవభండునకు సర్వాంగంబులువ
చ్చుటయు దసరయ్యచరిత్రంబును గురుభక్తయ్యచరిత్రంబును అందుగు
రుపూజావిధియును దీక్షావిధియును దీక్షితలక్షణంబును గురుభక్తిఫలం
బును దీక్షితానుష్ఠానఫలంబును అతండు పాదంబు లుత్తరించుకొనిపడ
యుటయు పట్టెమంచంబును శూలంబునెక్కించుటయు నిజగుణకీర్తనం
బును గురుభక్తాండారికథయును అందు నతండొక్కస్త్రీకి మోహించి పి
లిచిన నొల్లననుటయు అతండు దానితోడమ్మృదుత్వంబును నిపుణత్వం
బు నుదారత్వంబును మెరసిపలుకుటయు దానినపహరించి యవ్వనితనత
నిమెరుకయు రసికత్వంబును నిపుణత్వంబును లింగావధానత్వంబును ని
రసించి అతిఖేదంబునకు కారణంబులగు సమయసముచితోపచారంబుల
నోడించి యతని నూకిపలికి విశేషించి యతనివృత్తాంతంబు నిషేధించి
నిజాచారంబుప్రకటించి మరియు వేశ్యావిడంబనంబును అందు వేశ్యలను
వారిరూపంబులును భావంబులును చూపులును మాటలును గుణంబు
లును నలువును సోలుపులును హేయంబులుగా జూపి చెప్పినం బోవకు
న్న మరియు నవ్వసిత రంభాస్వేతసంవాదంబును మలహాణుచరిత్రంబు
నుంజెప్పి యందు వేశ్యాడంబరంబును తదనుబంధవశీకరణ మర్మకర్మాను
క్రమణంబును మల్హాణవియోగంబును తదంగనానువర్తియు మర్హాణుం
ను గణికాసహితంబుగా శివలోకంబునకుంబోవుటయు కుమారపాలభూ
ర్జరచరితంబును అందు నతండు నపూర్వంబైన నెత్తంబాడుచు నవ్వాట
యు నీజాంగనవ్యవ్యాశాసింపుటకు నతండోహిళయ్యకథజెప్పుటయు అం
దునతని మహావీరఘోరవ్రత పూజాపరత్వంబును దానిం దిరస్కరించి
తపసులు పూర్వపురాతనోపన్యాసంబులు సేయుచు విఘ్నంబు లాపాదిం
చుటయు నరణ్యంబున నోహిళయ్యపాదపద్మంబులకు మ్రొక్కుగొనుటయు
శివుడు గిరాళుండై గారవించుటయు నిర్మాల్యపత్రభక్షణంబును జేయుచు

తత్తద్విశేషంబు లగ్గించుటయు నందు యుచితాహారనిరసనంబును సమ
తివాక్యత్రిసంగంబును ధీరత్వంబునం జలంబున నటించుటయు నోహిళయ్య
ధూపాగ్ని జొచ్చుటయు నందు శూరత్వంబును వీరప్రతిజ్ఞయు మెరసి
ధూపదమాచయ్య వీరశంకరయ్య గుగ్గుళకళియారి యొణుమూర్తి దీప
దకళియారికథయునుం జెప్పి మరియు ఘోరప్రతిజ్ఞ సేయుచు ధూపధూ
మ్రదేవాలుండై శివునికడకుం పోవుట సతికిం జూపి కుమారపాలుం డోహి
ళయ్య దిరస్కరించి విజాంగనకుగా వీరణంబులను వాగీశనయనారిని పి
ళ్ళనయనారును శ్రీపతిపండితులను వంకయ్యాయును తిలకవ్వను కలికేత
బ్రహ్మయ్యను మోళిగమారయ్యను ముసిడిచౌడయ్యను ఏణాధినాథుని
యేలేశు కేతయ్యను కుల్చచ్చిరియాలిని పూసలనయనారిని వేమను సా
మవేదిని షాలాయుధుని సిరియాలుని మలయరాజును మిరుమిండని మా
నకంజారుని పుష్కటుని జొమ్మయ్యను మల్హాణు నంబెన్నను విశేషించి
యోహిళయ్యను దిరస్కరించుటయు వానివినితదంగనరోషించి యోహి
ళయ్యనుద్దేసించి గాఘుకత్వంబు కామ్యత్వంబును వ్యసనత్వంబును సం
హారకత్వంబును రసికత్వంబును బతికి సంపాదించి యణకించుటయు వా
నికన్నిటికి సదుత్తరంబుగా రాజులను మూర్ఖనయనారిని అనురక్తి క్రి
యామర్మంబులు జెప్పి ఆపొద్దై పురసహితంబుగా శివలోకంబునకుం బో
వుటయు చెప్పినం బోవకున్న గురుభక్తాండారింజూచి గురుస్వీకారంబు జె
ప్పుటయు అదివిని మూర్ఛిల్లి తన్నుమరచి ప్రలాపించుటయు మరి యిం
ద్రియజనితదోషంబులు క్రియాజనితదోషంబులు గురుపత్నీ సమానస్త్రీ
నిర్ణయంబును బ్రాయశ్చిత్తనిర్ణయంబునుం జర్జించి తద్దోహారహితుం
డగుటయు వేమయ్యచరిత్రంబును అందొక్కరాజు ప్రాణంబు వడయు
టయు గారుడప్రపంచంబును మాదిరాజయ్యకథయును అందు చిక్క
మాదన్న ప్రాణంబువడయుటయు వాడికుమారు శైశవ్రొక్తు లుపదేశం
బులగుటయు కదిరె దేమయ్య యేడుదినంబుల పీనుగు బ్రతికించుటయు
చాటలవేమయ్యచరిత్రంబును అందు ధాతవాదమమక్రియావిడంబంబు
ను ఆయయ్య మెనిమన్నరసంబుగా నిచ్చుటయు జాగ్రస్స్వప్నసుషుప్తి తు
ర్యాతీత సమర్పితావధానంబును బసవణ్ణావోపచార పరవశత్వంబును

వాక్కు శిశుప్రాణంబు వడయుటయు ననువృత్తాంతంబుల నొప్పి రెండు వేల నేడు నూటయిరువది ద్విపదలంగలిగియుండు పురాతనప్రకరణంబు॥

మఱియు ఆరాధ్యదేవరవాదంబునకు బోవుటయు అందునాయయ్యావిభవాడంబరంబును మహిమాడంబరంబును క్రియాద్వైభవంబును వెలనాటిచోడని సభావిజృంభణంబును వేదవాద కర్మవాద కాలవాద వేదాంతిసాంఖ్యచార్వాక ప్రచ్ఛన్న పాంచరాత్రాంత్యరాశిక బౌద్ధనిరసనంబును జైనవాదనిరసనంబును అందు దేవరదాసయ్య కొమ్మారిబ్రహ్మయ్య యేకాంతరామయ్య పిళ్లినయనారు నిడుమూరయ్య వాగీశనయనారు యిరిత్తాండారి సాంఖ్యతొండనికథలుజెప్పి నిరసించి వెండియు నారాధ్యులు చంద్రధారణంబును హరుడు బ్రహ్మలలాటంబునంబుట్టె ననుటయు శల్యధారణంబును త్వగ్ధారణంబును అర్ధనారీశ్వరత్వంబును భిక్షాటనత్వంబును గంగాధారణత్వంబును గంగోత్పత్తియు హరిహరపాదనిరసనంబును ద్విపురుషైకవాదనిరసనంబును అందు షట్త్రింశతత్వనిర్ణయంబును నందివాహనత్వంబును నగ్నత్వంబును దక్షాధ్వరంబును సర్వసంహారణంబును అందు గణాడంబరంబును ఊరుతాండవంబును అందు భూతసృష్టియు వీరప్రతిజ్ఞావిభవంబును సవిస్తరంబుగా వ్యాఖ్యానంబుజేసి విజృంభించుటయు ననువృత్తాంతంబులుగలిగి రెండువేలద్విపదలనొప్పి పైనిరువైయింటిచే గలిగియుండు వాదప్రకరణంబు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

మరియు బౌద్ధుండు వాదంబున నోడిపోయి కాకాకాలని మల్లికార్జున దీపమాలిక యొప్పించుటయు అదివిని కదిరరెమ్మయ దేవయులతనిజంపుటయు తదీయభక్తికీర్తనంబును దానివినిచోడడు పండితయ్యామీద రోషించిపలుకుటయు విని యతనితోడ నద్భుతప్రతిజ్ఞావిభవంబు మెరసిపలికి కన్నులువుచ్చుకొనుటయు మరియు విజృంభించి భయంకరప్రతిజ్ఞాకుతూహలంబున గన్నులువుచ్చికొనిపడయుటయు దానింజూచి చోడండు జీసూయాలంపట్టిండై కన్నులువుప్పించివేచి పోవుటయు అంత మహోత్పాతంబులుబుట్టుటయు పండితయ్య శివునాజ్ఞాపించి యతని నిర్మూలంబుగా నాసించి యసంఖ్యాతసహితంబున ననదపురమండలంబు వెలువడి యమరార్గామంబునకుంబోవుటయు చోడండు నిద్రాసమయంబున శూ

లిశూలసంఘాతంబునంబగిలినొచ్చయు పండితయ్య ప్రమథగణంబులును యోగాచార్యులను అరవత్తుమువ్వుర షోడశులను పోట్లచెరువుగణంబులను దశగణంబులను ప్రభాతగణంబులనుగా సహస్రనామంబులు పఠియించి యూర్ధ్వనేత్రంబులువడయుటయు దక్షిసంగంబున జలంధరాసురవధయును చక్రసముద్భవంబును విష్ణుండు చక్రంబువడయుటయు కాళిదాసుకథయును అందుగవినామంబులును మయూరుకథయును బాణుని కథయును అంబెన్నయిరుత్తొండారి శివనాగమయ్య కన్నప్ప పెల్లగొండ మహాదేవయ్యయు కంకళిదేవయ్యయు కరికాలుండును శంకరదాసయ్య నంబెన్నకథలును అందునంబెన్న సముద్భవంబును పరమనాచియుద్భవంబును హరుడువిప్రుండై జడయూరి నపహరించినం బెన్నంగొనిపోయి పెంచుటయు మరియుం బరిచారకుండగుటయు పరమనాచినొడగూర్చుటయు వడిముక్కలాళ్వారికథయును అందునుత్తుంగ బోడిసిస్త్రీకి బరమనాచి యింటి ముంగిట బిండప్రసాసంబుసేయుటయు గయాసురుకథయుం జెప్పి మరియు నాయయ్య శునకంబె చేత వేదంబులు జదివించుటయు విప్రవాదంబుననాయయ్య పంచాక్షరివిభూతి రుద్రాక్షపాదోదకప్రసాదదాసోహస్మరణ భక్తదర్శనభక్తమహత్వంబును సవిస్తరించి బ్రాహ్మణుని బ్రహ్మహత్యవాపుటయు శివబ్రహ్మణునికథయును అందు బ్రాహ్మణుండుదనకొడుకునంబెన్న పెరుబెట్టుటయు వానినొక్క మొసలిమ్రింగుటయు నంబెన్న యేడుసంవత్సరంబులకువానింబడయుటయు నంబీబెరమశివదర్శనంబును పండితయ్య కర్ణాటభాషబసవయ్యనడగపుచ్చుటయు వారువిభూతిపుత్తెంచుటయు పండితేంద్రుండుబసవన్నజూడబోవుచుసానుగంటివిడుటయు అందు భక్తవిభవంబు మెరయుటయు ఉదయనరేశ ధవళేశనామయ్యలు సంవాదంబును అందు నాతండు బసవరాజాదుల జులకబలుకటయు అది విని నామయ్య బసవమహత్వంబును అదపదరేచయ్య మహిమయుజెప్పి శైవశాచార శివాచార సమయాచారంబుల కుదిరియంబులు నిర్ణయించి రాజాదిరక్షరించి శపియించి నామయ్యశివలోకంబునకుంబోవుటయు నింతవృత్తాంతంబునెరింగి యారాధ్యదేవుండు సమస్తనిస్త్రాణంబుగా శపియించి కళ్యాణాభిముఖుండై వనిపురంబునకుంబోవుటయు అందు వీర

శంకరయ్య మందిరంబుననుండ బసవయ్య లింగగర్భంబు జొచ్చెననుటవి ని తన్నుమరచి నానావిధంబుల ప్రలాపించుటయు మరలి శ్రీపర్వతంబున కుంబోవుటయు ననువృత్తాంతంబులనొప్పి రెండువేల నూటయిరువదిద్వి పదలంగలిగియుండు మహిమాప్రకరణంబు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

మరియు నారాధ్యులముందట శ్రీపర్వతంబున సదాశివుండైయుండుట యు యాపర్వతేంద్రంబు నుత్తమప్రకారంబులం బ్రస్తుతింపుచు వెలటా రనుండుటయు తమశిష్యుండైన దోనమయ్యకు పర్వతుజన్మంబును ం ప ర్వతుతపంబును తద్వరప్రాప్తియు పర్వతుని యాకారంబును తన్నామం బును పర్వతేంద్రంబును దర్శనముక్తివిధంబును సదాశివు పంచవక్త్రక మంబును శివునినివాసత్వంబును సరసాయనసుధారసముదయంబును సురమణి సురధేను సురమహీజసుర సింధుసముదయంబును నాల్గువాకిళ్లు ను యిరునాల్గుదిక్కులను పదియారుసోరెనగండ్లను ముప్పదిరెండు మకర తోరణంబులును నగరంబులును బిలంబులును నదులును తీర్థంబులు కుం డంబులు మహాస్థానంబులును దివ్యలింగంబులును జ్యోతిర్లింగ మణిలిం గ రత్నలింగ స్వర్ణలింగ తాంమ్రలింగ లోహలింగ చంద్రకాంతలిం గ సూర్యకాంతలింగ ఆయస్కాంతలింగ అమృతలింగ స్వయంభులింగ సముదయంబును ప్రతిష్ఠితలింగంబును మల్లికార్జుననామోదయ్యంబులను పూజయు బుణ్యంబును లోకంబును భోగంబును ఫలంబును ప్రాప్తియు పదంబును మోక్షంబును సౌఖ్యంబును గోచరంబగుటయు సవిస్తరంబు గా జెప్పి నిజవీరవ్రత క్రియాకలాపంబు గిరీంద్రంబుమీద బ్రవర్తింపబంపు టయు దోనమయ్యయు బ్రవర్తింపబోవుచుండుటయు ఆసమయంబున మ కుటపట్టవర్ధనజంగమంబును తదీయవేషంబులును మిండజంగసమూహం బులును తదీయవేషంబులును శిలాహార సంపన్నసందోహంబులును త ల్లక్షణంబులును అభ్యాసయోగీశ్వరసమూహంబును తదీయ్యవేషంబు లుదల్లక్షణంబులును పుణ్యస్త్రీపురుషవివరంబులును తదీయ్యవేషంబులు తల్లక్షణంబులును తత్క్రీడావినోదంబులును భోగిభోగిస్త్రీయుగ్మ నికురం బంబులును తదీయవేషంబులు దల్లక్షణంబులును పిచ్చుగగుంటితండం బులును తదీయవేషంబులు తల్లక్షణంబులును తదీయవాగ్జాలంబులును

నిత్యానిత్యావ్రతౌఘంబులును తదీయవేషంబులు తల్లక్షణంబులును ఆట
కూట భక్తనికరంబులును తదీయవేషంబులు తల్లక్షణంబులును దాసో
హాసమగ్రగౌరవంబును మెరయ నీప్రమాణంబైవచ్చు పరపతోట్టియు
ను అందు దేశభాషా పరంపరయు అష్టాదశవర్ణంబులును వీరమార్గవిడం
బినులై విడులముత్తెంబులును నానా దేశ దేశీయ సంఖ్యాకధనంబులును
వైరాగ్యవాగ్జాలంబులును శివరాత్రిమహిమయు చంచుప్రసంగంబును
దోనమయ్య పురాంతరంబున లింగార్చనా పరవశత్వంబున నుండుటయు
నానానటిక జనసంకులంబును గలసి భృంగినాథుండునటించుటయు వీణా
సంఖ్యాకధనంబును అందు శ్రుతినిబద్ధలక్షణంబులును శవణాంగ వాద్య
చూడాదులనామంబులును నూటొక్క తాళంబులును అందు ప్రథమ తా
ళ శుద్ధతాళ మిశ్ర తాళంబులును అష్టాదశస్వాంగుళంబులును అందు
యిరువది రెండుగతులును సప్తగ్రామంబులును పురస్వతినియమంబులు
ను యిరువది రెండు గమకంబులును ప్రత్యేక గమకంబు లేదునూటయెని
మిది రాగంబులు అందుధ్వనిచతుష్టయంబులు పండ్రెండువాచకంబులు
నూ పండ్రెండుతిరుపులును పద్దెనిమిదుపహాణిభేదంబులును ముప్పది రెండు
శుద్ధరాయంబులు పదియేనుసాళగరాయంబులు ఆరుదెదంగులయాళతు
లును మరియు లాస్యవిధంబులును అందునర్తనభేదంబులును చతుర్దశభు
వనాధిపతుల సేవాలంపటత్వంబును శివుడు తపోధనుండై దోనమయ్యస్వ
ప్నంబున బొడసూపి క్షేమకుశలాదిభాషల సంతుష్టుజేయుటయు ఆయ
య్యచేత దొనమయ్య కదలీవనమహత్వంబును అందు శివునిక్రీడావచనం
బులును గర్మహేశ్వరమహత్వంబును బల్లహుచరితంబును పాలుట్ల
మహిమయు మరియు వృక్షలతాగుల్మమృగదర్శన స్పర్శనమహత్వంబు
ను ద్వారపాలకభైరవ విజృంభణంబును తదీయ కపట మాయోపాయ
విఘ్నయాచ్ఞావిడంబనంబును తత్ప్రసన్నత్వంబును బిల్వమహత్వంబును
శరవీరచరితంబును అందు శాంకరీపురప్రశంసయు వృషభమహత్వంబు
ను వృదయతాళిమహత్వంబును యోగవాగసంప్రీతిమహత్వంబును మ
రియు నానావిధచిత్రవినోదంబులును పాపబిలమహత్వంబును మహేశ్వ
రమహత్వంబును త్రిపురాంతకమహత్వంబును జూజంగదేవయ్యలచరితం

బును సిద్ధవటమహాత్మ్యంబును నందిమండలమహాత్మ్యంబును అలంపురిమ
హాత్మ్యంబును కూడలి సంగమేశ్వరనివృత్తి సోమశిలమహాత్మ్యంబునుంగూ
డ శ్రీపర్వతంబు ముప్పదిరెండుయోజనంబులు నొక్కమాత్రలోన వివే
కించి యాయాయెడలు సర్వాంగాలింగితసమస్కృతుండై యమ్మహాత్ముని
సుమతంబున శ్రీశైలంబుడిగ్గి యంతవృత్తాంతంబు గురులింగజంగమంబున
కు విన్నవించి తత్కృపాసన్నిహితుండగుటయు పండితేంద్రుండు తనకు
మూరులం కేదారదేవతమభక్తపట్టంబుగట్టి సంసారమాయాసంభవం
బున శివలింగదేవుగీర్తించి లింగగర్భంబుజొచ్చుటయు ననువృత్తాంతం
బులనొప్పి మూడువేల యాపదిద్విపదలం గలిగియుండు పర్వతప్రకరణం
బును పంచప్రకరణంబులుంగూడ పదనకొండువేలయెన్మనూటపదకొండు
ద్విపదాబ్జంబులచేత పూజింపంబడు పంచప్రకరణంబులను పంచవక్త్రం
బులతోడ నారాధ్యదేవు చరిత్రంబును లింగమూర్తికనీభవించి శోభిల్లు
నదియెట్లనిన॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

ఛాయాకాయా ద్వయోనాస్తి। మాయావిద్యా ద్వయోన్నహి।
నిర్వికారం నిరాధారం। నిష్కళం పరమామృతం॥ ౧॥ నిర్గుణో నిష్క్రి
యోనిత్యో। నిర్వికల్పోనిరంజనః। నిర్వికారోనిరాకారో నిశ్చబ్దో నిర్మ
లోచలం॥ ౨॥ కోటిసూర్య ప్రతీకాశం చంద్రకోటి శశీతలం। స్వయం
జ్యోతి పరబ్రహ్మ చిదాకాశమయంశివం॥ ౩॥ వ్యోమాతీతం పరంవ్యో
మం పరమార్థం పరాత్పరం। సత్యంసర్వగతంబ్రహ్మం సఏవ పరమంశివః।
ఆనందపరబ్రహ్మోయ చలంవంనదా। శుద్ధబుద్ధమహాల్లింగం సఏవ పరమం
శివః॥ ౪॥ బిందుమధ్యే జగత్సర్వం బిందుస్త్రైలోక్య దర్పణం। బిందుమ
ధ్యస్థతంబ్రహ్మం। బిందువచలమవ్యయం॥ ౫॥ విష్ణుయో యోనిసంయు
క్తం। రుద్రాలింగమేవచ। బ్రహ్మాణబిందుసంప్రోక్తం। త్రిమూర్తి జగదో
ద్భవః॥ ౬॥ అస్తిభాతి క్రియంరూపం నామచేతవ్యపంచకం। ఆద్యత్రయం
బ్రహ్మరూపం జగద్రూపం ప్రకృతిద్వయం॥ శ్వాసలునడిచే కాలనిర్ణయ
ము ద్విపదల్లో తెలిపెదము.

శ్రీ గురు శ్రీ నమః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర

శ్రీగురుమూర్తినూర్జిత పుణ్యమూర్తి। నాగమాంతస్ఫూర్తి నానంద వర్తి। వృషభస్వరూపు నవిద్యాదురాపు। విమమప్రతాపు నిర్విమయకలాపు। పరమకళ్యాణు సద్భక్తధురీణు। శరణాగణపాలు సజ్జనతాలు। ప్రమథైకవిశాలము భక్తలలాము। కమనీయగుణధాము గణసార్వభౌము। నీతజంగమదాస్యు నిగమమయాస్యు। భూతలైకనమస్యు బుధజనోపాస్యు। శివభక్తసింహంబు చిన్నివాసంబు। భవగిరికులిశంబు బసవలింగంబు। తెల్లంబుగానస్మదియ్యేశు చెన్న। మల్లికార్జునదేవు మహితరూపంబు। దానయాబసవన్న దండనాయకుని। జానొందమత్కృతి స్వామిగావించి। కమనీయసరళ నిష్కళితత్వమయుల। ప్రమథులత్రిభువ సప్రమథులదలచి। నుతపురాతనభక్త నూతనభక్త। వితతిలింగంబకావీక్షించికొలి[illegible] య్యారూఢముగ మల్లికార్జునపండి। తారాధ్యులచరిత్ర మద్వివర్ణింతు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। నిండారుశివధర్మ నియతివర్ధిల్లు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। పండినసద్భక్తి భాగ్యంబుదొరకు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। చండోరగాది విషంబులుగాగు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। మండెడుదావాగ్ని మంచయివిరియు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। దండిభవాంబుధి తరతరమింకు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించిన న। ఖండితైశ్వర్య ప్రకాశమింపొందు। దుండగంబగుబహుదుఃఖంబుబాయు। భావింపనటుగాన పండితారాధ్య। దేవునిచరిత్రకీర్తింతునెట్లనిన॥

చిరతపోగుణ పరిస్ఫూర్తుండు శివుడు। వరసత్వగుణ వికస్వరుడుపండితుడు। అభయనచరలింగమాలింగమూర్తి। అరుదైనచరలింగ మాపండితయ్య। అసమలోకాధీశు డంబికారమణు। డనఘలోకారాధ్యు డాపం

డితయ్య। అఖిలలోకమయుండు హైమవతీశు। డఖిలలోకాశ్రితు డాపండి
తయ్య। లోకానుసారి త్రిలోచనుండిలన। లోకానుసారశీలుడు పండిత
య్య। అరుదగులోక సంహారుండు శూలి। కరుణమైలోకోపకారిపండితు
డు। అసితకంఠుండు దానసమాలోచనుడు। భసితకంఠుండు దాపండితేం
ద్రుండు। ఊర్ధ్వైకలోచనుండుడు రాజవహాళి। యూర్ధ్వలోచనయుగుండా
గిపండితయ్య। భక్తైకదేహుండు పరమేశ్వరుండు। భక్తసంతాత్రిణుండు పం
డితస్వామి। మల్లికార్జునసామి మల్లికార్జునుడు। మల్లికార్జునకీర్తి మ
హిపండితయ్య। మహిలోన బండిత మల్లికార్జునిని। మహిమవర్ణింపంగ
మనుజులదరమె॥ కదునధిక వృత్పత్తి కర్తనాబ్రహ్మ। వడిబ్రహ్మను బ్రహ్మ
సోదులద్భంచి। హరభక్తియుత్పత్తి కధిపతినాగలబరిగెనుతొల్లి శ్రీపతిపం
డితయ్య। స్థితికర్త హరిమమాపతికి మ్రొక్కించి। క్షితివిష్ణుపాదుల గీటణ
గించి। చెనసిభక్తిక్రియా స్థితికర్తయనగ। జనియెను లెంకమంచన పండిత
య్య। గాఢమైసంహార కర్తయెయనుచు। సాధారణముగ నీశ్వరుబల్కు
భక్త। దూరాన్యసమయ సంహారుడై చనియె। శూరుండు మల్లికార్జున
పండితయ్య। భ్యాసిత భక్తికి కారణపురుషు। డై పండితత్రయంబన భువి
జనియె। తనరు నీపండితత్రయములో మాన్యు। డనఁగొప్ప మల్లికార్జున
పండితయ్య। అట్టిపండిత మల్లికార్జునుమహిమ। యిట్టలంబుగ నుతియిం
తునెట్లనిన॥ ధరతక్క ధాను సంధానంబు వినుము। కరమొప్ప దక్షిణకై
లాసమనగ। జను సర్వపర్వత సార్వభౌమాఢ్య। తనుబేచు శ్రీగిరీంద్రంబు
దానదియు। అనుపమప్రమథగణస్థానవేది। మునులముముక్షుల మొదలి
బండరువు। బాగొందబండితు పండినతపము। ప్రోగైనముక్తిశం శంభుని
యశోరాశి। కరువుగట్టినమహాకాశంబుశ్రుతుల। శిరము ఖసీభవించిన ప
రంజ్యోతి। తరగనిపుణ్యంబు త్రసనిధినుతుల। గురుసదాశివునియంకురమ
ద్రిజాతి। వలపటివేరిభక్త వరులయిల్వేల్పు। చలనంబు లేని విజ్ఞానాబ్ధికడలు।
ధృతిముద్దగించిన దివ్యామృతంబు। లతగరిగొన్న మూలస్తంభమనగ। జె
లువారునట్టి శ్రీశ్రీశైలశిఖరి। కలితత్రిలోక విఖ్యాతియశఃప్ర। పూర్తి శ్రీ
స్వయంభూలింగచక్రి। వర్తియౌసమకీర్తివారి తనతజ నార్తి శ్రీమన్మల్లికా

జ్ఞానలింగ। మూర్తియై వ్యాప్తి నమున్నతమహిమ। అట్టి శ్రీమల్లికార్జు
నభక్తి। పట్టబద్ధులును శ్రీపర్వతక్షేత్ర। వాసులు యామ్యకైలాస భూజాళి।
భాసితానర్ఘ్యవిభ్రాజితమణులు। వరభుక్తి చిరముక్తి కరభక్తివతులు।
నవచర్మధరకర్మ హరధర్మపరులు। కృతకృత్యహితభృత్య ధృతసత్యరతు
లు। వ్రతధామభృతశీమ జితకామమతులు। చిరకాపవరతాప ఖతపాప
హరులు। హరతంత్రగురుమంత్ర పరతంత్రచరులు। ధన్యులుసుకృత వదా
న్యులువిగత। దైన్యులులోకైక మాన్యులుపరమ। పాత్రులుప్రసాదైకగా
త్రులుకర్మ। జైత్రులు భవలతాదాత్రులు శ్రీమల। దూరులుశుభతరా
కారులు గతవి। కారులు విజితసంసారులు ధ్యేయావి। నిద్రులు కలియుగరు
ద్రులు వీర। భద్రులు కరుణాసముద్రులు బుధమనోజ్ఞులు దూరీకృతాజ్ఞ
లు శ్రుతివి। ధిజ్ఞులు వినుత దైవజ్ఞులహార్యశౌర్యులు శివపదాచార్యులు
ప్రణమి। తార్యులు త్రిభువనవర్యులనంగ। సుజ్యోతశ్రుతిబలస్ఫుట వీరభ
క్తి। రాజైకమహిమాభి రతిసుఖించుచును। మానితాసంఖ్యాత మా
హేశ్వరులు శి। వానందలీలమై యందోళ్లనాడు॥ అరుదగు శ్రీమల్లికా
ర్జునదేవు। నురుమంటపస్థలి నోండోలగమున। శివభక్తితత్త్వగోష్ఠి ప్రసంగ
ము:న। తవిలినూతన పురాతన భక్తమహిమ। లంకింపుచును నిజాపాంగ
హర్షాశ్రుకంకణంబులు రాల కరుణనంజూచి। యాలోనమృదుమధురాం
చితాలాప। జాలంబు కర్ణరసాయనంబుగను। వీరమాహేశ్వరాచారవ
ర్తనుల।వారిదృష్టాదృష్టవైభవోన్నతులు।దండితాఘులుఘనదండనాయ
కులు। పండితసత్తముల్ పండితాదులును। విస్తరించిరితొల్లి విఖ్యాతిగా
బ్రు। శస్తసద్భక్త ప్రసాదాతిశయత। ఖ్యాతిగా సద్భక్త గణలాలసముగ।
నూతనంబుగ జగన్నుతముగామున్ను। బసవపురాణమొప్పగ రచించితి
వి। బసవపురాణ ప్రబంధంబునందు। ప్రథిత పురాతన భక్తగణాను। కథ
నంబుదితహాస ఘటనగూర్చితివి। వరవీరభక్తి సవైరికంబుగను। విరచించి
తివి. చతుర్వేదసారమున। బసవన్నమహిమ శుంభద్భక్తియుక్తి। బసవిం
చితివి గద్యపద్యాదికృతుల। అణ్ణనవావృతధాత్రి నట్లొప్పు బసవ। వ
ర్ణనచేసిన వరుసనవీను। లారంగగురుమల్లికార్జునపండి। తారాధ్య
చరితంబు నట్లువర్ణింపు॥ పరిశిష్ట పరిమిత శ్రీక్తనభక్తి। చరితంబు లితి

హాస సంగతినొలయు। సంధింపుపండితు చరితంబునందు। బంధురతన్మహా
భక్తైకమహిమ। బసరించుమసమవాక్పాటవశక్తి । నసలార నొసగితిమని
ప్రసాదింప॥ నిండారుభక్తితో నిఖిలభక్తులకు। దండనమన్కృతి త్రయ
మాచరించి। సరససద్భక్త ప్రసాదేక్షణామృ। తరసాబ్ధికేళినితాంతసౌఖ్యం
బు। పెరచితసద్భక్త పాదారవింద। పరిమిళోత్తంస విస్తారవైభవము । అ
సమసద్భక్త పాదాంకితరేణు। లసితఫాలస్థలాలంకృతమహిమ । భాసితస
ద్భక్త పదనఖముకుర। భాసమానాంగ విభ్రమముదవిల్ప । భవదీయ
కారుణ్య పాత్రుండనైతి। భువినేనధన్యుండ పుణ్యుండనాదు। వీరభక్తస్థ
లవిశ్రుతాచార। సారవ్రతాదులు సఫలతనొందు। వాయారభక్తులవర్ణిం
పగంటి। పాయకనాజిహ్వ పావనంబయ్యె। బ్రదికితినాజన్మ ఫలమెల్ల నేడు।
తుదిముట్టెననుచు సంతోషంబెలర్ప। శివభక్తతతియాజ్ఞ శిరమున దాల్చి।
శివకవుల్ హర్షింప జెప్పుమకవిత। ధరను మామాతా పితా రుద్రయన
గ। వరపురాణోక్తి నీశ్వరకులజుండ। పేరెన్నబడిన శ్రీచెలిదేవివేమ। నా
రాధ్యులను పరమారాధ్యదేవు। మనమునిశిష్యుండ మద్గురులింగ । ఘన
కరుణాహస్త గర్భసంభవుడ। మునుబసవపురాణమున నెన్నబడిన। పెను
పారుజనులకు పెంపుడుకొడుక। బసవపురాణ ప్రబంధకర్త పేరి। బసవపు
రాశియకు పట్టిగలాడ। బసవనిపుత్త్రుండ బసవగోత్రుండ। బసవేశుశ్రీపా
దపద్మశేఖరుడ। బసవన్న బోగడు బాల్పడుగవీంద్రుండ। బసవన్న బాడపా
ల్పడు పాఠకుండ। బసవన్న దూతనే బసవన్న బంట। బసవన్న లెంక నే బస
వన్నలింగ। బసవన్న యిలుపుట్టి బానిసకొడుక। బసవన్న సన్నల పన్నగా
వునను। బసవన్న పేగిట పాత్రవ్యమగుట। మసలకమాచెన్న మల్లికా
ర్జునిని। బసవనామంబిడి భక్తిపెక్కువను । బసవలింగంబని బ్రణుతించు
వాడ। భవికృతారంభసంభవ ధాన్యనిచయ। భవినిరీక్షణరసపాకవితాన।
భవిహస్తగతఫలీపత్రశాకౌఘ। భవిగృహక్షేత్రాంక పతనవర్జితుడ। భవి
జనదర్శన స్పర్శనాలాప। వివిధదానాదాన విషయదూరుడ। శుద్ధభక్త
స్థల శ్రుతిమతాచార। శిష్టవీరవ్రత శీతాన్వితుండ । నలిబాల్కురిసోమ
నాథుడనంగ। వెలయువాడను జితశ్వేద పారగుడ। వైనమత్కృతి వినన

ర్థుండవలయు। గాననీవర్థి నాకర్పింపవలయు। వినుసూదనామాత్య విన
మితామాత్య। యనఘసాంగత్య దృగంచలశైత్య। పరమపవిత్ర యాప
స్తంభసూత్ర। హరితసద్గోత్ర విద్యాపుణ్యగాత్ర। బసవాంతరంగ శుంభ
ద్గుణోత్తుంగ। యసమవిలాసాంగ యారాధ్యానుషంగ। వీరభక్తిస్థైర్య విపు
ల[illegible]ర్వీర్య। సారతరౌదార్య సంచితధైర్య। వీరమాహేశ్వర విశ్రుతాచా
ర్య। కారుణ్యహస్తాబ్జ గర్భసంభవుడ। చరలింగగురులింగ సాహిత్యలిం
గ। చిరసమనిష్ఠైకశీలవర్ధనుడు। కడమంచిశివునకు గన్నులర్పించి। బడసిన
దృఢవీర భక్తివర్ధనుడ। నీదృగర్పితపునరాదానరతిని। నీదానధర్మవినీతికి
మెచ్చి। బసవేశుదక్కనా భక్తుండవనియు। నసదృశలీల మాకనుగులంబని
యు। మచ్చికనాముద్దుమరిదివీవనియు। నెచ్చెలికాడవు నీవె కాకనియు।
చాతుర్యసాహిత్య శాలివీవనియు। శ్రీతత్త్వమునకు బాత్రుండవీవనియు।
రచియించు పండితారాధ్యచరిత్ర। మదుచలితప్రీతి కతిశయభక్తి। బుద్ధి
యు భవదియ్య పుత్రపౌత్రాభి। వృద్ధియు సంపత్సమృద్ధియు జిదభి। వృద్ధి
యునిష్టార్థ సిద్ధియునాత్మ। శుద్ధియులోక ప్రసిద్ధియునాయు। రారోగ్యభా
గ్యసద్వైశ్వర్యసౌఖ్య। భూరిసమృద్ధియు బొందెదవనుచు। దీవించి నిన్నుసం
భావించి శ్రీత। గావింతుసచివాగ్ర గణ్యసూరార్య॥ తత్కథావిషయమై
దగ్య మెట్లనిన॥ సత్కృతియనమాత్న సంగతిదనర। తొమ్మిదిరసములుతొ
లుకాడవాని। యిమ్మడివర్ణన లెసగతద్విగుణ। మగునలంకారంబు లెసొ
లారవాని। ద్విగుణార్థభావనుల్ దీటుకొనంగ। తేటతెనుంగున ద్విపద
రచింతు। బాటిగాకత్కథా ప్రౌఢియెట్లనిన॥ జాతులుమాత్రాను సంధా
నగణవి॥ నీతులుగాన్నియుతిగణాక। నియమునుప్రాసోవాయనియు యతి
ర్వాయ। నియుజెప్పుచందోలిని హితోక్తిగాన ప్రాసమైనన్యయతిసైవడి
యైన। దేసిగానిలిపియూదిప్రాసనియతి। దప్పకుండగద్విపదలురచియింతు।
నొప్పెద ద్విపదకావ్యోక్తి నావలదు। ఆయూథ గద్యపద్యాది ప్రబంధ।
పూరితసంస్కృత భూయిష్ఠరచన। మానుగాసర్వసామాన్యంబు గామి
నౌనుదెలుగు విశేషప్రసన్నతకు। అట్టునగాక. కావ్యప్రౌఢి పేర్మి। నెట్టణ
రచియింప నేర్చినజాలు। నుపమింప గద్యపద్యోదాత్తకృతులు। ద్విపద

యు సమతఁ భాసింప, నెల్లనిన। సరళత్వసరణి బ్రసన్నతచెన్ను। పరిణతగణ
పదపద్ధతిశ్శబ్ద। శుద్ధప్రయోగ ప్రసిద్ధగళాస। వృద్ధినానుడింపడిమితి యతి
యర్థ। పుట్టినైజమురస పుట్టివినూత। స్పష్టివిశేష్య విశేషణశ్లేష। సొంపు
కుమారత, పెంపుమాధుర్య। మింపుమృదుత్వంబు గుంఫోజ జదువు। యు
మకంబుగమకంబు యతిగతికార। కము పూరకముగ్రియ కాంతివిశ్రాం
తి। రంగుబెడంగు మెరంగుసమాన। సంగతియుక్తుర శయ్యాసంఘటన। నిపు
ణతరసికత నెరిసమాసార్థ। ముపమాన మవధానముత్ప్రేక్షలక్ష్య। లక్షణ
వ్యక్తియలంకార పరియుక్తి। దక్షతనుమతి విశక్షతయునిన। జాతుల రచ
నా ప్రణీతులకావ్య। నీతులరీతుల నేతులుట్టంగ। వరకవుల్ గొనియాడ వ
ర్ణనకెక్క। ధరజెప్పు కృతియయుద్యత్కృతిగాక। జెల్లుపూరక మపశబ్దమ
క్రమము। పొల్లువృత్తిక్రియజొడ్డుపొందుసంఘటన। కాకువ్యర్థంబసంగతి
విరసంబు। వైకల్యమత్యుక్తివైరిపదంబు। తలవిరుపసమగ్రత శిలబంధ।ము
లుదబధంబు గ్రామ్యోక్తి గంటకము। బ్రాబచందోవిరుద్ధంబాదియగున।
లాబప్రలాపోక్తి లాఘవంబనక। వసిగూర్చుకృతులు. నావద్దును బెరుగు।
బినుగుచందము బిలిబిలికృతులగృతుల। అటుగాక యభివినుతానందితో
క్తి। పటుగద్యపద్య ప్రబంధస్తోమ్యముగ। కావ్యకళాప్రౌఢి గల్పింతుద్విప
ద। కావ్యంబు భావ్యంబుగాన నట్లయ్యు। నవికలవేదవేదాంతేతిహాస। వి
విధాగమ పురాణవిహితసూక్తముల। నిదమిద్ధమనుచోట నివియె। ప్రా
మాణ్యపదములు గాగ ద్విపదలు సంధింతు। స్వాటైనరత్నంబు చుట్టును
బసిడి। గట్టినభావన నెట్టన దెనుగు। సంధిబూర్వాపరసంఘటనముల। బం
ధురచందోనిబద్ధముల్ గాగ। వేదసూక్తములకు వెరవైనమాట। లాదట
గిన్పింతు నదిజల్లి యనక। పల నెరింగియు వేదవాక్యంబు ద్విపద। కొలది
నేపల్కుకుటకును మదిమెచ్చి కేల్ముద్రికదత్త్వకీలనసేయు। చోవేశమైనవ
చ్చునె రత్నమహిమ। సౌటైనరత్నంబు చుట్టునుబసిడి। గట్టటయుతివివేకం
బిట్లయయ్యు। దేసిగావలయింతు ద్విపదకువల్లు। శ్రౌసంబులును పొందు
పడగదావల్లుయు। ననుచున్నదదీయసూక్తాక్షరపంక్తి। జెనకకయింతొప్ప జె
ప్ప నేయనుభు। నన్నుతిజేయ్యుణు నతిప్రవులలర। తిన్నవిసూక్తుల ద్విపద
రచింతు। నదియునుగానైహితుమిక్రమగ్ని। పద హేతువవులద్విపదగాబరగు।

ద్విపదాంబురుహముల ధృతిబసవేశు। ద్విపదాంబురుహము లతిప్రీతిబూ
ను। బసవలింగము కృతిపతియటె కృతియు। రసికతబండితారాధ్యచరిత్ర।
నటపాల్కురి సోమనార్యుడు సుకవి। యట్టికథాశ్రిత సూరామాత్యు
డట్టి। కృతిపతి కృతికవి కృతికథాశ్రిత। క్షితిజెప్పనొప్ప దేశివభక్తిసభ
ల॥ శ్రీశైవసమయ దేశికీ చక్రవర్తి। పాశమోచనకళా పారీణమూర్తి।
శుంభద్దిగంత విశ్రుతసితకీర్తి। శాంభవదీక్షాభిజాతానువర్తి। యుత్తమో
త్తముడు సంయుతవీరభక్తి। వృత్తచిత్తుడు చతుర్వేదార్థవేత్త। గహన
సంస్కృతిశిరః ఖండనహేతి। మహితపంచాక్షరీ మంత్రసిద్ధుండు। వేదాగ
మపురాణ వివిధశాస్త్రాను। పాదితరుద్రాక్ష భసిత భూషణుడు। యమని
యమాది వ్రతాచారసారి। శమదమోత్కృష్ట నిష్ఠామహిష్ఠుండు। అంత
ర్బహిర్ధ్యాన యజనవంతుండు। వాంతరియ్యయనంగ హతగణాధ్యుండు।
వారిశిష్యుండు దుర్వార సంసార। దూరవీరవ్రతోద్ధురవర్తనుండు। శైవ
ధర్మోత్తమాచార్యుండు నతని। దైవుండు నద్వైతతత్వ తత్పరుడు। న్యా
యవైశేషికోదాత్తశాస్త్రాన। హాయదర్శన పరిపాల నక్షముడు। స్వ
కృపావలోక నోత్సాహితశిష్య। నికరమలత్రయ నిష్ఠితేంద్రియుడు। తం
త్రాబ్ధిగతఘోర తంత్రస్వతంత్ర। మంత్రాధిగతరాజ మంత్రసిద్ధుండు। వేద
వేదాంత వివిధపురాణాను। పాదితకేవల భక్తివర్ధనుడు। పండితనతిపా
ద పద్ముండుసుకవి। మండలివిబుధ సమాజపూజితుడు। ఆరూఢకీర్తి కొండగు
కోటిపల్లి। యారాధ్యులనగ లోకారాధ్యమూర్తి। అప్పమతదీయ్య లో
కారాధ్యశిష్య। విసరాగ్రగణ్యుండు వీరవ్రతుండు। చన్నస్వరుద్రానాత్రసం
శయోయనగ। జనియించినట్టి సాక్షాదుద్రమూర్తి। పశుయోగవాదాది
పరవాదివిసర। విశసనప్రత్యక్షవీరభద్రుండు। దండితాఘుడు జగత్పావనా
కార। ణుండు విశ్రుతజగన్నుత సితకీర్తి। అధికశాపానుగ్రహసమగ్రబలశ
మధిగత దివ్యపంచాక్షరవేత్త। వాపదూకానీక వాగ్బంధనక్రి। యావి
శారదుడు లోకారాధ్యమూర్తి। పరగశైవేదశ పవిత్ర్యయామునగ। బహు
వడిజనుదశపవిత్ర్యయాన్వితుడు। ధన్యుండు దేశికోత్తముడు లోకైక।మా
న్యుండుపండిత మల్లికార్జునుడు। అట్టిపండిత మల్లికార్జునారాధ్య। పట్ట

భద్రుని నమున్నవమెట్టులనిన। అసమానంబగుశ్రీవృషాధినాయకుని। బ
సవనామంబిడి ప్రమథానుమతిని। వాలారుసద్భక్తివర్ధనార్థముగ। భూ
లోకమునకర్థిఁ బుత్తెంచుతరిని। అనుపమ పరమపరానందమొసగు। తన
పాదభక్తియు నతన్నందికేశు। సర్వజ్ఞతయు భృంగిసహజనిష్ఠతయు। ధూ
ర్వాసముఖ్యుల దురిశాపశక్తి। యక్షపాదాదుల యతులితవాగ్మి। చ
క్షత్రయుపమన్యు సద్గురుత్వంబు। మహానియ్యాగుదరి ప్రమథగణాధిపుల। స
హజస్వీకీయ్య ప్రసాదైకరతియు। పాశ్రికనసూతన భక్తగణముల। వ్యక్త
దుష్టపరిత్యజనా రూఢమహిమ। ఘనవీరభద్రుని విఖ్యాపితశౌర్య। ముని
గూడనట్లొక్క మూర్తి గాదలప। ముక్కంటిదలపునై మూర్తీభవించి। చ
క్కనభువి జక్కజాగిలి మొక్కి। నానందుడై శంభుడామూర్తి కవుడు।
నానాపురాణ విజ్ఞానంబునొసగి। తనదుప్రసాద సుధావృష్టిముంచి। అను
పమపరిమథ కణాస్థానమలర। బసవకుమారుని పజ్జనీవు। వసుధకు మ
ద్భక్తి వర్ధనార్థముగ। నరుగుము నేము లోకారాధ్యమూర్తి। కరచరణా
ద్యంగకములతో వచ్చి। శిష్యుగానిన్ను శిక్షించి రక్షించి। శిష్యప్రశిష్యప్ర
సిద్ధుగావించి లోకగురుత్వము లుప్తవైభవము। పాశ్రికటన్వసమయపాలన
త్వంబు। పరసమయాంతరపరిధితపరిశక్తి। పరమపాండిత్యవిభ్రాజితమహి
మ। వీరభక్తిస్థల విశ్రుతాచార। సాగవర్త్రైకనిష్ఠాపరత్వంబు। వేదవేదాం
తోపపాదితమత్ప్రి। సాదవిశేషసంపాదన ప్రతిభ। శివతత్త్వసారసంచిత
కళాప్రౌఢి। ప్రవిమలవైరాగ్య భక్తికందంబు। సముచితవినియోగ సంప
త్సమృద్ధి। అనిశదివ్యప్రత్యయాంచితమహిమ। అవమ శాపానుగ్రహ స
మగ్రతయును। రసవిషయాది వైరాగ్యవర్తనము। ఘోరనిస్సార సంసా
ర్ణవారాసి। పారగమునుగళా పరతంత్రతయును। నొసగద్రవ్యంగి మహే
శ్వస్థలమున। నసమానలీల దాక్షారామమొప్పు। అప్పురంబున సము
ద్యన్మహామహిమ్ము। నొప్పు శ్రీభీమేశ్వరోరులింగంబు। రూఢితద్దేవపురో
హితశ్రేష్ఠు। డీడితదివ్యసమ్మహిష్ఠుండువీర। భక్తిసత్తముడు సద్బ్రాహ్మణో
త్తముడు। వ్యక్త కారణవంశ వర్ధనకరుడు। పాతురింబు భీమన పండితేం
ద్రుండు। పుత్రార్థియైయమ్మ భువిభజింపుచును। శ్రీదివ్యపంచాక్షరీ సిద్ధ
మంత్రి। మాంద్యటశుద్ధాత్ముడై యనుష్ఠింప। బహుపురశ్చరణాలు పాటివెని

వుషు। మహినొప్పు శ్రీగిరి మల్లికార్జునిని। సన్నిధి నొకపురశ్చరణ గా
వించుచున్న వాడతనికి నుదయింపుమనుడు। ననురక్తిసాష్టాంగుడై యేగు
దెంచి। జనియించె భీమాఖ్యసాధ్వి గౌరాంబ। జఠరంబున జననిజఠరక
ఠోర। పితరాపహరణ కర్తృరుడు సమతిని। మల్లికార్జునమూర్తి మహిత
శ్రీశైల। మల్లికార్జునదేవు మహనియ్యవామ। మకుటపండిత మల్లికా
ర్జునుండనగ। నగణితప్రీతి దాక్షారామమునను। జనియించి మఱియుం
త సద్గురుమూర్తి। యెనఘుడు కోటిపల్యారాధ్యదేవు। దేవునిసత్కృపా
దృగ్వీలోచన సుధావార్ధి మధ్యగత క్రీడవలన। సంకీర్ణబహుపూర్వ జన్మ
మలాది। పంకంబణచి వీరభక్తి దీక్షాది। విధిక్రియానుష్ఠానవిధులాచరించి।
విధిలిఖితలలాట వివిధమశతు। రావగమాయ భస్మాభిషేకప్ర। భావసంగ
తి భూతిపట్టంబుబూని। శస్త్రసదాచార్య హస్తస్వీకియ్య। మస్తకసయోగ
విస్తారవిధుల। పాంచభౌతికశుద్ధి భావశుద్ధియు నృ। జించితదీయ్య దేశిక ద
యాయాఢి। శ్రీమూలమంత్రదయామృతసార। కామితనిజకర్ణ కలితసంగ
తిని।ధృతిపశుపాశపతిజ్ఞానదృష్టి। పుహివెల్గమాయాతమంబుదూలించి। స
ద్గురుకరుణా సముద్గతపరమ। చిద్గతతన్మంత్ర హృద్గతలింగ। సన్నివా
తాంగ సత్సంగతలింగ। సన్నిహితప్రాణ సంబంధకళల। సప్రాణలింగలిం
గ ప్రాణమథన। సుప్రసాదానుభవ ప్రమథేంద్ర। సావధానము విషశూ
న్యసుఖేత। రావధానము తదియ్యాసక్తిజేసి। "విధినిషేధా తతవీరశైవోక్త।
విధిఃద్గురుభ్యోనివేదయేత్త" నగ। అవికలప్రాణ దేహార్థముల్ పూర్వ। భావ
భవిభవ సముద్భవహరుసకల। భవహరుస్వాఖ్యాత భవుజితభావ। భవుశి
వు శ్రీకోటి పల్లియారాధ్య। దేవుని శ్రీపదీం దీవరంబులకు। భావంబె లర్పన
ర్పణ మాచరించి। భావంబెలర్ప నర్పణ మాచరించి। బడసిప్రాణార్పణ
ప్రాణలింగంబు। బడసిదత్తను సమర్పణ ప్రసాదంబు। బడసెదద్దన సమ
ర్పణజంగమంబు। బడసె తత్పూజాను భవభజనంబు। బ్రోడబడవీర ప్రి
తోద్యుక్తినడవ। బుడిబుడ్లుబోవుచు భూసురుల్ నరులు। పండితుజూచి
సైపక నొక్కనాడు। పండితయ్యాసీవుపౌరాణికుడవు। సద్విజోత్తముడవుస
చ్చరిత్రుడవు। విద్వాంసుడవు వేద వదుడవట్లయ్యె। భూతియురుద్రాక్షము
లు దాల్పనగునె। సితియొలింగ సన్నిహితమై యునికి। పాదోదకంబు ప్ర

సాదంబుగానక। భూదేవతార్థ్యమే వైదికమతమే। హరివిరించాది సురాస్తు
తమునిని। కరముదాల్చినవారు గలరెమున్నాది। అనుష్ఠించిద్దరహసితా
స్యుడగుచు।గన్నుగొనియాద్యులగాన రేవినరే। యితరులేచదువరేయెరుగరే
నీచ। మతులైభూత్యైన ప్రమదితవ్యమనగ। "ఆయుజుఃశ్రుతిత్రిదీయార్థంబ
కాదె। మొ్రియున్నద్దేఃసముద్ధాయయన్నూక్తి। తర్కత్రిపుండ్రస్యచ ధార
ణోక్తనియు। మరియున్నవె వ ప్రమదితివ్యమనియు। ముఖ్యమఖిలప
మ్మతమథర్వణము। జన్మవిమృజ్యాంగాని సంన్ప్రసిత్తనగ। తదనంతరంబ
కాత్యాయనగుంహ్యా। మదియు దేహనాంద్రిమాయుమంబునగ। నొంద
గాలాగ్నిరుద్రోపనిషత్తు। నందుదానసపునరావృత్త్యయనగ। పరగనారా
యణోపనిషత్తుయందు బరువడి విరజావిపాప్నాయనంగ। అరలేక మరియు
శ్రీమాగమసూక్తి। గురితద్బలంకోటి గుణితంబనంగ। సంశయంబేల భస్మ
స్నానమనగ। సంశయోాయన భువిజాటుచునుండు। నొలయు శ్వేతాశ్వ
తరోపనిషత్తు। దలమంత్రితం భస్మధారయెత్తనగ।, పాటియైపరగుజాబా
లోపనిషది। మాటసవిష భస్మజ్యోతియనగ। వరుసదీనికి మానవపురా
ణసూక్తి। వెరవుగాజ్యోతిర్భవిత్యేవయనగ। తారాద్రిమైనబోధాయన
స్మృతియు। వారకభూత్యైహ వామహేయనగ। భాతిగాశాత్తాతపస్మృ
తిసదభి। సాంగమైమొ్రియులోకాక్షకస్మృతియు। దంగద్ధరే త్రిపుండ్రం
బ్రాహ్మణోయ। నంగదావిద్వాననంగ గూర్తమున। లలిమన సాపినలం ఘు
యేత్తనగ। తలియంగ శ్రుత్యావిధియ్యతేయనగ। యస్మాత్తనంగ తత్యా
యనంగ। విస్మృతిపతితోభవేత్తననట్లు। అడరిత్రిపుండ్రవాక్యము చాట
నైన్న। బడగమీాదసుర విప్రాణామనంగ। సురలకు ద్విజులకచ్చుగ త్రిపుం
డ్రముగ। నరుదొంద భస్మమర్హ్యంబుదాల్పంగ। వలేవర్తులం నృపవైశ్య
యోాయనగ। లలినృపులకు వైశ్యులకు వర్తులముగ। సాంగంబుగానర్ధచం
ద్రింతునాయ। నంగశూద్రాణామనంగ శూద్రులకు ధృతినర్ధచంద్రాకృ
తియునగనుష్మ। యితరజాతులకు నన్యేషామనంగ। స్ఫుటభస్మనాచోర్ధ్వ
పుండ్రంతుయ్యనగ। పట్టుగూడదాల్పనర్హముభూతియంద। ప్రతినగ్నిదగ్ధేన
భస్మనాయనగ। ధృతినగ్నిదగ్ధమితి శ్రుతియనగ। రయమొంద గూర్చ పు

తాణమిట్టులను। వియస్రష్టసృష్టిచవేనార్ష్మమనగ। నరిత్రిపుండ్రాప్రశస్య తే
యునగదా। డరిసనజ్జ-చాలాటం హితిర్యక్క। నగమయూర్ధ్వంబనంగవ
గ్తులను। నగసృష్టిసేయుచో నాడాయుతముగ। జేసెనోనడుత్రయ్యాజేసెనో
పొడవు। జేసెనోవత్రన జేసెనోమున్ను। భూతిత్రిపుండ్రముల్ బూయుదే
హులకు। భూతిగాజేసెనో ఫాలముల్ మరియు। పానవేమిటికిలుంపంతి దై
వలిఖి। తానినానేతానితానినా మొదలు। జగతివెండియును శ్రీ స్కాంద
సూక్తంబు। తగిలియధీతం శ్రుతం తేయనంగ। పెనుపొందయేన విప్రేణ
సిరసియు। నను త్రిపుండ్రం భస్మనాధృతంబనగ। తగికృతంస్యాదకృతం చై
వయునగ। దగశ్రుతిమధ్యేశ్రుతి భవేత్తనగ। ధరనధీతమనధీతంచయునగ।
ధర త్రిపుండ్రం హియో ధారయేత్తనగ। ననసేల వేయు సర్వాగమోత్త
రము। ననసా స్తిభస్మంవినాసర్వమనగ । పొరినదీక్షానతపోమంత్రమనగ।
ధరనయజ్ఞాదేవతార్చనమనగ। జడను వేదాగమ జ్ఞానంబనంగ। వడిభస్మ
మాహాత్మ్యవర్జితంబనగ। గరుడపురాణ విఖ్యాతసూక్తంబు। ధరనభావే
ఫ్రాతధాప్రోక్తమనిగ। తగలౌకికాగ్నేస్తదాహరేత్తనగ। వగవకభస్మ
నైనప్రభుర్భీత। యననకుర్యాన్మృత్తికాదిభిరనఘ। లినమదపోషింమలిన
ధారయునగ। రతినట్లవాసిష్ఠ రామాయణమున। తతియుడసత్యం మృదా
ధార్యమునగ । అతిశయ శ్రుతి బ్రహ్మాండపురాణ । మతమహామోహ
హ్యమహాత్మ్య మనమొ । మొదలత్రిపుండ్రం మోక్షదంత్యక్తమనవి। ర
తిమేతదన్యత్రరమతేయునగను। చితసూక్తియట్లవాసిష్ఠవైగ్యంబు। మతమ
హామోహస్య మాహాత్మ్యమనగ। జనమయూవర్త్యం సుశక్య తేయునగ।చె
వసియన్యత్ర విచేష్టితంబనగ। సతతంబునదెసూత సంహితాసూక్తి। మత
మహామోహస్య మాహాత్మ్యమనగ। వడిమునీంద్రాబ్రహ్మా వాదినోభ్యు
నని। గుడభస్మసంత్యజ్య కుర్వన్ననంగ। అత్తరితత్ప్రత్య యాహిత్వాయన
గ। సత్తుగాజను భవిష్యత్పురాణమున। చనుసూక్తిశుద్ధ్య తే సర్వపాపైశ్చ।
యనశివభస్మనాయనుమనుప్రోక్త। మయిశ్రుతయః స్మృతయశ్చేవయ
నవె। లయుబురాణాన్యఖిలానిచయునగ। నలరుచు భస్మ మాహాత్మ్యంబు
నంగ। యిలతతస్తద్ధారయేత్సదాయనగ। కయ్యెకొనిట్లన కారణాగమ
ము। క్రియభస్మవామకరే స్థాప్యమనగ। మతిదక్షిణేనాభిమంత్రితంబనగ।

రతిశివధర్మశాస్త్రప్రఖ్యాపితప్ర। యుతసూక్తివారణముత్సృజ్యాయనిని। యతి
తిస్నానమాగ్నేయ మాచశేత్తనగ। ఘనతరంబైన లింగపురాణయుక్తి।
ననువక్తిసర్వతీర్థావగాహాళ్ళ। యనగభూతిస్నాన మనగనుత్తమము।న
నుభవిష్యత్పురాణమునిరతంబు। అనుమతిరతూర్ధ్వమున మంగళార్థ। మన
బవితార్ధ్రంచయనగలింగార్ధ। మనభస్మదత్తం మరియూపురాయనగ। నను
పమువేదవేదాంత స్మృతితి। హాసపురాణాగమాదులనిట్లు। భూసురార్హా
మని త్రిపుండ్రంబు జెప్ప। వినిహాతజ్ఞానులై వేరొండుదాల్ప। జనునూర్ధ్వ
పుండ్రం ద్విజాకుర్వీరనగ। ధరరీలయాచక దాచనయనగ। సగితవాకా
రణశాస్త్రణయనద। గిలిభిత్త్యతేయమకింకరైరి। తలపరియముచేతనుదం
డనంబె। ద్విజులునూర్ధ్వపుండ్రంత్రిశూలంచ యానము। పలివర్తులంచార్ధ
చంద్రకంబనిన। యెడలలాటిధార యివ్యంతియన। గడిమనుష్యాఃపావ
కర్మిణోయనగ। పాపాత్ముడతడిట్లు పారాశరాది। ఖ్యాపితలీలశ్రీస్కాందం
బుమోయ। ధరనశుద్ధంచత భాపోక్తమనగ। పోరివర్తులంతూర్ధ్వ పుం
డ్రకంబనని। సగియశుద్ధంచార్ధచంద్రత్వమనగ। నగుకీర్తి తశ్చాంకుశాది
భిరనగ। జనుసాంబమాసూత సంహితాసూక్తి। కొనరనశ్రోతంబు లూ
ర్ధ్వపుండ్రాదు। లనలలాటేశ్రద్ధయానహాయనగ। మునుధారయివ్యంత
మోహేనయనగ। నందపాషండోప హతనాబురాణ। నందితంబైన మా
నవపురాణోక్తి। గలినధార్యం వైదికర్జనైరనగ। స్మృతులనవాదీని మ
నుస్మృతిమూర్ధపుండ్ర। మవ్వని సూర్ధ్వపుండ్ర మనువానిమొగము। తివి
రిచూడగ ముఖరి దృష్ట్వాయనంగ। జరియింపవలయును చాంద్రాయణ
ముని। సరె వ్రతం చాంద్రాయణంచరేత్తనగ। అటుగాన శంఖచక్రాం
కితులైన। కుటిలాత్ములనుజూడగూడనెరొట్టి। యెడనాంశయర్క నదయద్దే
హామనని। గడదహెచ్చితాక్కముశారతాయనగ। బోధాయనస్మృతిభు
విశ్రోతవిధికి। నాదికుద్వోపదద్గాంగనానెట్లు। తెలియంగనాంకయో ద్విప్రా
యనంగ। లలిదేవతాయుధలాంఛనైరనగ। మొనసియుండయవివాంజోత్ర
హంతమనగ।(జననతత్రైవనసంశతోయనగ। గౌతమస్మృతి యనాంకం
దహేత్తనగ। మూర్త్యాయుక్తియమస్మృతిసూక్తి। యిలనాంకయెన్నద
హేస్గాత్రమనగ। లలిదేవతాయుధ లాంఛనైనగ। నత్తరిబాలిత్య మన

యాతిదత్తే। కాంత్తస స్మృతినివహార్థంబులరియు। సరసమై చనుసూత
సంహితోక్తులను। సరినరుక్త్యాదంక నన్నరోయునగ। అరయకుర్యాచ్చచ
క్రాద్వైరనంగ। పరిచిత త్త్యైవ నసంశయోయనగ। న్యాయోక్తి బరగు
మానవపురాణంబు। నాయుధైశ్శంఖచక్రాద్యై ర్వరనంగ। తగనదహేచ్చక
దాచనయనగ। దగనాధికారీక్ష దాచనయునగ। అపునసంభాష్యే ద్విజాది
భిరనగ। నవలనదర్శ యేత్తనగనున్నపతి। వేవేగతనభూమి వెడలింపవలయు।
వావిరిశీఘ్రం ప్రవాసయేత్తనగ। పలుకజూడగరామి బ్రాహ్మణునైన। నిల
శంఖచక్రాంకుడేనివెండియును। పురిసదహేచక్ర పూరకానగ। తిరనం
కతోయశ్చదేశాంతరమున। శాసనంబెసగ రాజాశీఘ్రమనప్రవాసయేత్త
న బతివాసిదేశంబు। చనువెలార్పగ పరాశరపురాణంబు। ననయంబుజా
టు బ్రాహ్మణునైనయపుడు। పదపడియజ్ఞవైభవ ఖండసరణి। తుదికస్యాచ
ల్లాంచితో మత్త్యయునగ। మొదలనసాక్షిసర్వదా భవేత్తనగ। లలినాధి
కారి చలాంచితోయనగ। చనులాంచితోహి సనంభాష్యోయనగ। పెను
పొందునందున స్పృశ్యోయనంగ। అవలనదర్శన యాత్తననతని। తవిలి
చూడగముట్ట దర్శింపరామి। భంగిగారాజాయనంగదేశాత్త। నంగదద్వి
జుల వానరపతియపుడు। వేవేగదనభూమి వెడలింపవలయు। వావిరిశీఘ్రం
ప్రవాసయేత్తనగ। అటుగానశంఖచక్రాది ముద్రలును। స్ఫుటతరంబుగ
నూర్ధ్వపుండ్రముల్ దాల్చు। పాతకిముట్టంగ బలుకంగజూడ। నీతిగాద
నిచాటి నిగమస్మృతితి। హాసపురాణాగ మాదులవినరె। భూసురులం
దాల్ప బూయంగదగువె॥ అదిగాన శ్రుతులరుద్రాక్షధారణను। ముదితర
హస్య ప్రసూక్తులెట్లనిన। విలసిల్లు నాయజుర్వేద సూక్తోక్త। మలరియె
తానిరుద్రాక్షాణీయనగ। అందమేధాధారయంతియనంగ। అందదేవా
ధారయంతియనంగ। అయినవైగ్యంబు రుద్రాక్షధరశ్చ। చియునంగమ
రిశివక్షిచ్యుతేయునగ। భ్రమింతులేమత్స్యపురాణంబునట్ల। రమణరుద్రా
క్ష ధరశ్చబిరనగ। తనరారికూర్మంబు తరహితిస్నాన। మనిధారయంతి
రుద్రాక్షాణియనగ। ఆయాతిమృణ్మయం చాపియనంగ। శ్రేయాతి పశ
మాంగతింయునసట్ల। విచితశైవోక్తియె విప్రవేంభాధి। షుచకర్మసుయ
నంగ సూతసంహితయు। అరయ చతుర్ద శాశ్వానియనంగ। సరిగాదెయా

డిత్య సంహితసూక్తి। న్యాయోక్తియదికింపు నమోఽనుపాది। యాయస్నీ
మోగ్రియగ వెయేలనట్లు। మరియు జరా రాగమశ్రుతిస్మృతులు। నర లేక
చెప్పు రుద్రాక్షకల్పములు। అదిగాక భూతిరుద్రాక్షములఁ దాల్చి। వదల
కశివుగొల్చి వారలవినుడు। అచలితప్రీతి బ్రహ్మాండపురాణ। వచనంబు రు
ద్రాక్ష వలయాయనంగ। పతిజటాజూటవిరాజితయనిని। యెతిద్రిపుండ్రం
బు మృగాజినమనము। వినమెదద్భస్మావ లిప్తసర్వాంగ। మననొప్పు బ్రణ
వమవ్యావర్ణనంబు। పొగడంగ రుద్రాక్షభూషణాయనగ। తనజటామం
డల ధారణేయనగ। తరినక్షమాలాక దాశ్రితయనగ। నెరికమండలుకరా
న్వితమానసంగ। ఉరుద్రిపుండ్రావళియుక్తాంగియనగ। గురిరుగ్వ్య జుస్సామ
ఘోషణాయనగ। యిలనైవసేవేన్స్మహేశ్వరంబినగ। నలరుగాగాయత్రి
వ్యావర్ణనంబు। రతిత్రిపుండ్రేణ విరాజితంబనగ। వ్రతయుక్తి రుద్రాక్షన
లయోయనంగ। పొగశిఖుభ్రజ జూటయనంగ। వగవంగన విక్రతువ్యావ
ర్ణనంబు। సరిత్రిపుండ్రోద్భాసి సర్వాంగయనగ। మరియంతరుద్రాక్షమం
డనైరనగ। పడివాయదియ సావర్ణిసంహితల। నొడిసన్ననిదియుదాసవిద
భిధాన। దేవతావ్యావర్ణనావృత్తియనగ। దావెండియుపురాణతతులలో
దెల్పు। సరిత్రిపుండ్రాంకిత సర్వాంగియనగ। మరిధృతరుద్రాక్ష మండ
నోయనగ। నదిగాక మొదల శుద్ధాత్మయనంగ। నదెవర్ష దేవతావ్యావ
ర్ణనంబు। తివిరిత్రిపుండ్రకోద్దీప్యైరనంగ। నవిరళప్రీతి రుద్రాక్షైరనంగ।
ఉదిశు శుభేసతతో విష్ణురనగ। నదియుభస్మస్నిగ్ధమనగనవ్విష్ణు। వ్యావ
ర్ణనము యజుర్వ్యావర్ణనంబు। శైవాదులందిట్లు సాంగంబుమరియు। పోలం
గవిభ్రత్రిపుండ్రాయనంగ। లీలలక్షాభీరుద్ధూళితయనగ। మనసిడి రుద్రా
ంక్ష మాలికాయనువ। చనము రుద్రాక్షపంచబ్రహ్మమనగ। గిఱియథర్వ శి
రఃశిఖేయనునివి మొ। దలతుద బెనగ రౌద్రముల మంత్రములు। వెల
యబంచాక్షరి విద్యాయనంగ। నొలయవడక్షరియును జపించుచును। యి
టపూజయేత్పరమేశ్వరంబనగ। స్ఫుటభక్తి నీశ్వరపూజాభినిరతు। డనగన
వ్యాసుని వ్యావర్ణనంబు। మును కాశికాఖండమున జెప్పిమరియు। భువి
నొప్పురుద్రాక్ష భూషణాయనగ। నవుత్రిపుండ్రాలంకృతాంగ గాశ్చయన
గ। పొలినక్షత్రమాలా విభూషితాయనగ। అరుదుగా స్వాయంభువాది

మనువుల। వ్యావర్ణనము జెప్పుగావుననిట్లు। యావిధివిష్ణుసురాసురమును
లు। భాస్వన్మహిమగూర్మ ఫణీతిస ర్వేత। పస్వినోయన జటాభసితరుద్రా
క్షు। ధరులుశివార్చనా పరులుగావునను। ధరనన్యలాంచన ధరులెవ్వరిం
క। అదిగాకశ్రుతుల ముఖ్యంబైన విజిత। మదనుపాదోదక మహిమయు
వినుడు॥ ధృతినధాతో మహా దేవస్య యనగ। గతివరం పాదోదక విధిమ
నంగ। చనగవ్యాఖ్యామ శంఖంప్రపూర్య। యనగంధ పుష్పాతాదిభిరని
న యతినయంమేతి రభ్యర్చ్య యనంగ। రతిరుతంసత్యం పరబ్రహ్మాయనగ।
ప్రీతినతిప్రభి భేత్త నదదను। భూతిపాదోదకంబులు గొనజెప్పు। వేడుక నా
యజుర్వేద సూక్తోక్తి। యాఢ్మైభ గవాక్ష్ప రుద్రఃప్రవిప్ర। యనశతధాత
సహస్రధాసమః। ననిపరిమితధాయనంగినననంత। మనగతదీయ సూక్తావ
సానప్ర। జనితవాక్యముల శ్రీశంభుపాదోద। కం శుభంబనచు దాగ్రగజె
ప్పుమలిన। సంశయముంబుగ మూడుసంధ్యలయందు। శివపురాణములు
ప్రసిద్ధిగానిట్లు। భువినిపాదోదకం పురభిదమనగ। రతిపాశజాలం హారం
పరంబనని। యతిపాణిశుక్తిభి రాదాయయనగ। నిలపపురికామ గణేశ్వ
రాయనగ। బెలుచపాదోదకం పీత్వాయనంగ। ఆదిపాణిస్థలంబను శుక్తి
యందు। పాదోదకముగొని భ్రాంతి పశ్చ్యేద। శుచిశంకయాయనసూత
కియత్యో। శుచియర్యో జేయయుంచును యతిమోహ। మున య్యయా
చేమతిమోహేనయనగ। గొనకొని బెగడి కైకొన గదలుచు। ఖలుడవిం
ద్యాబ్రహ్మ ఘాతుకయనగ। తులువయా బ్రహ్మ ఘాతుకుడు వెండియు।
యిలభూమిభాగాక్ష్ప యేశుభాయనగ। యెలమితీర్థోదక స్యైతేయనంగ।
యిలనుపూతోభవత్యేష యసంగ। తలపోయపాదాంబు ధారణోత్తనగ।
శ్రితికళానాహర్ణంతి షోడశిమనవి। యతిదశపూర్వాన్ దశాపరానస్య
నదియొగవ్యాగమనంచైవయనగ। యిదిదురాచారాశ్చ యెనరాధుయ
నగ। మరిసర్వమంగళ మాంగల్యమనగ। పరిసర్వపావన పావనం బనగ।
లలిసర్వ తీర్థఫలం సత్యమన బొ। దలిపాప్యతె మూర్ధ్నిధారణోత్తన
ద। విలియశౌచం నైవవిద్యతేయనగ। గిలిసూతకి ప్రేత కేతథాయనగ। పు
దగ్ర హేయసిప్రసూతాయనంగ। పాదలుచునండఫంభోగోత్తనంగ। బ్ర
బలిదూషితశ్చాపి పాదాంబువనుగ్రి। యలపిచేచ్ఛుధియవాప్ను యాత్ర

నగ। జగతీను త్పాత ప్రశమనంబనంగ। బిగిసర్వరోగ ప్రభేదనంబనగ । ప
రగిదుష్టగ్రహోపశమనమనగ।ధరనిష్ఠశుద్ధిప్రదాయకంబనగ।నవియాదిగా
గ బ్రహ్మాండపురాణ। వివిధసూక్తుల వేనవేవ్విధంబులను । కరకంఠుపాదోద
కము విస్తరించు। మరియులింగార్చన మహిమయెట్లనిన॥ వినరె శ్రౌతస్మా
ర్త విధులుశోధించి। వనిచిత్యాసాదర్శనాద్ధారణోద। పియునంగ విష్ణుప్ర
భృతి సురల్ మునులు। బ్రయత సంసార తారక మదామనకి। దియెయెంచు
వీరభక్త స్థలచిత్తు। లయిమనుతో మర్దయంతి నాశు్రితిజ। నివరుద్రమత్తె
జనిమహారు చిత్రమనదె నణోపిగుహ్యాంబనవిష్ణు। డును బ్రహ్మయును నిం
దు్రినును సురల్ గొలిచి। పనిగొనితమతమ పదవులు వడయు । సనసంద
నుయజాయు జామహోయునగ। మునులు గ్రియాసాంగముగ భజియింప।
మాయంప్రమృత్యువు బొయుయజాము। హేయంచు మున్ను బ్రమథేందు్రి
లుగొలువ। గర్భాపదలు మాయునర్భకుల్ గొలువ। గర్భోపనిషదివ్యక్తం
బగుసూక్త। మలయుంది యోన్యాన్ ప్రముచ్చాపియనగ। యిలప్రపద్యం
తేమహేశ్వరంబనగ। చనతదర్థముసూతసంహితసూక్త। మునయుదియో
న్యం ప్రముంచామి యునగ। యిలతంత్రపద్యే మహేశ్వరం బనమ। సలి
విరజానలజం భస్మమునగ। నొగిగృహీత్వాచాగ్నిహోత్రజంబనగ। దగు
సముద్ధూళ్య సదాధార్యయనగ। వినబ్రణీపత్యాత్మవిద్యయాయునగ । జ
నుమీదసంసారసాగరం ఘోర। మనలంఘుయాయ్యహమాత్మనోయనగ।
షనిగొనదలచంగర్భగతుండు మరియు । అలికలాగమపురాణామ్నాయ
ముఖ్య। సవిశేషశివధర్మశాస్త్రాదిసూక్త। ములజనరావృత్తి మోచనంబ
నద। విలిపునర్జన్మనవిద్య తేయునగ । హారుబూన్చునొకపుష్పముటుల జన
నిజ। ధరపటుకోట రాటనముహరించు । ననినానాకుసుమావలిబూన్చ।
ననజధిపలములే మనవచ్చుమరియు । పురహరునొకతుమ్మి పూవునబూ
న్చి। పరగవిష్ణుత్వంబు బడసెవిష్ణుండు। బ్రహ్మాకుదో్రిణపుష్పంబుల బూ
న్చి। బ్రహ్మబ్రహ్మత్వంబు బడసెవేయేల । యొకపూవుస్వేతుడే యుక్తినో
పూన్చి। ప్రకటసురాధీశు పట్టంబు దాల్చె। అర్కపుష్పముల నర్కార్క
బూజించి। యర్కుండడవడసెడానర్కపదంబు । అక్షతలంచు ఫాలాక్షు
బూజించి। ముత్తేశుడువడసె ముత్తేంద్రపదవి । శ్రీవృక్షదళముల శివుని

బూజించి। శ్రీవనితయు నిజశ్రీత్వంబుబడసె। అవియేలవేయు మహాయజ్ఞ
నిచయ। వివిధదానానేక విపులధర్మౌఘ। సకలతీర్థవ్రజజపతపోధ్యాన। ని
నికరనానావ్రత ప్రకరసంజనిత। ఫలకోటివాక్కుఁ బుష్పంబీసుబూన్పు। ఫ
లముతో వెయిహాళ్ల పాలికినెనయ। వసుపురాణము బ్రాహ్మణాదులు విన
రె। వానరంగన్యస్తైక పుష్పస్య యనగ। పౌరీసహస్రాంశం నపూరయే

త్తనన। లరియప్రమాణఫలం లభేత్తనగ। మరిలింగధారణ మహిమ వేద
ముల। నెరుగ రెనవియుఁదా నెయ్యలియగ॥ అదిగాదెరుక్వాక్తి యనుభవ
రోగ। భిదమయం మేవిశ్వభేషజోయనగ। రతియంశివాభిమర్శనసనాగమ
తిని। యతినయంమ్మాతాయ యాపితాయనగ । నటనయంజీవాతురాగ
మత్తనగ। ఘుటియిల్లుముంజేతి కంకణంబునకు । దర్పణంబెలయిదంత న
ప్ర। సర్పణంబంచు రుక్సంహితజాట। గూడ వేదాంత సంకుల శిరోరత్న।
గూఢిపెండియును శ్రీరుద్రోపనిషధి। వడిప్రథమెదాను వాకేనయనని। గ
డుప్రథమాను వాకప్రసూక్తంబు। అరయ తే రుద్రయనగ శివాతనూర।
ఘోరాయనినోడునన పాప। కాశినియనెడు వాక్యమునక పాప । కాశితివ
పురనంగాశుప్రితం తేన। యనుమహాస్తోత్రవిన్యాససిరూఢి । దనరశిష్టాఃపేరి
సిద్ధాభగవన్న। వాపాయనగ భఃపుభక్తులు భువిన। పాపులుఁ సిద్ధులు పర
మశిష్టులును। వ్యక్తమతస్తది యానపహాయ। భక్తాననశశివ భక్తులుద
క్కు। అన్యులశిష్టుపాపాత్ములు మరియు। నన్యానశిష్టాననగనితినిశ్చి। నో
యినానిటుఁజగన్నుతినిశ్చయించి। నామహాస్తోత్ర సూక్తార్థమయ్యాది।
జనురుద్రసూతార్థి సరణిదానిట్లు లనన ఘోరాంగుండమైన యోరుద్ర।
మొగినిమహాలింగ మూర్తియట్లొప్ప। సగనవినాభావ సంబంధలీల। జనగఁ

పాపులయంద సరిబ్రకాసించు। నని యెడుగానని నిరంతదలింగ। సహితులు
భువిపాపరహితు లిమ్మాడ్కి-మహిదాల్చినట్టి సన్మత్తులెవ్వరనిన। అవిక
లవేదాగమార్థప్రయుక్తి। సవిశేషశివధర్మ శాస్త్రమార్గస్తు। డయి
యింద్రనీల మయంలింగమనగ। నాయింద్రనీలమయం పులింగంబు । వి
ష్ణుండు ధరియించి వేడ్కభజించి। విష్ణుత్వముదిదనవృత్తి గాబడసె। అప్పా
టు శైలమయం లింగమనగ। తప్పక చంద్రకాంతంపులింగంబు। బ్రహ్మాయు

ధరియించి భక్తి భజించి। బ్రహ్మత్వమతిదన పాలుగాబడసె। నిచ్చలులింగ మణిమయంబనగ। నచ్చగాగనిమణిమయపులింగంబు। యింద్రుండుధరి యించియింపారగొలచి। యింద్రత్వమదిదనయిరవుగబడసె। మసలిలింగ హేమమయమనిమ్రోయ। నసలార హేమమయంపులింగంబు। ధనదుం డుధరియించి తవలిభజించి। ధనదత్వమదిదన ధనముగాబడసె। నతులిత రౌప్యమయం లింగమనగ। ప్రతివాసరంబు రౌప్యస్ఫూర్తి వెలగు। శివు దాల్చికొల్చి విశ్వేదేవతులును। తలిలివిశ్వేదేవతాత్వంబు వడసె। నేగు నారకూటమయంవాయురనని। సగునారకూట భాస్వల్లింగమూర్తి। వా యువుధరియించి వరునభజించి। వాయుత్వమదిదన వరముగా బడసె। క డుభక్తితో కాంస్యకమయంబనగని। గడివసకాంస్యకం లింగమనగ। వ సువులుధరియించి వారకకొలిచి। వసుపదంబడి తమవలతిగాగొనిరి। భం గిగాపార్థివలింగం బనంగ। సంగపార్థివమయ లింగంబుదాల్చి। యశ్వినిదే వతలతిభక్తిగొలిచి। యశ్వినిదేవత్వ మరుదుగాబడయ। నినుపుస్ఫాటిక మయం నిర్మలలింగ। ననగనాస్ఫాటికాయత లింగమూర్తి। వరుణుండుధ రియించి వనుధభజించి। వరుణత్వమదిదన వరముగాబడసె। ననుష కిన న్నమయం లింగమనగ। ననుపమితాన్నమయంపులింగంబు। నగ్నిదాను ధరియించియనయంబుగొల్చి। యగ్నిత్వమదివిని యతముగాబసె। ధృతిదా రుజంనిరుతిశైవవయసగ। మతినుబ్బిదారుజమయలింగమూర్తి। నిరుతి యుధరియించి నిష్ఠభజించి। నిరుతిపదముదన నెలవుగాబడసె। ఘనభక్తి దామ్రిలింగం బుదాయగ। ననిశంబు తామ్రమయంపు లింగంబు। సూ ర్యుండు ధరియించి సుమతిభజించి। సూర్యత్వమదితన సొమ్ముగా బడసె। లలితోక్తి ముక్తాఫలమయంబనగ। వెలుగు ముక్తాఫలవిశదలింగంబు।చం ద్రుండుధరియించి సద్భక్తిగొలిచి। చంద్రత్వమదిదన సరకుగాబడసె। లలిద లిర్వగప్రవాళమయంబనగ। నలరుదముదమరమణగాబడసె। జానొందగ ద్రపుసీసమయంబనంగ। మానితత్రపుసీసమయలింగములు బి। శాచముల్ దాల్చి పూనినిష్ఠమై బి। శాచత్వమదితమ జాతిగాబడసె। కడునర్థిగొ లోహ్యాకమయలింగంబు। గుహ్యాకత్వముదమ కోర్కెగాబడసె। డతులిత వజ్రిలోహపులింగములని। యతివజ్రలోహమయంలింగమనగ। మహాత్మ

క్షల్ ధరియించి మక్కువగొలిచి। మాతృకత్వము దమమయముగా బడయు।
మనువిభక్తిద్రుమమూర్తి యనంగ। ననుపక్తి వృతమయంపు లింగంబు।
లక్ష్మిశిరంబున లలిదాల్చితొల్చి। లక్ష్మిత్వమదిదన లగ్గుగా బడసె। చాముం
డిసైకతం సాక్షాత్త నంగ। నామయసికతామయంపు లింగంబు। చాముం
డిధరియించి సద్భక్తిగొలిచి। చాముండితాత్వంబు సరకుగా గొనియె। ఆ
దుర్గపిష్టమయంపులింగంబు। యొగిగంధలింగ మనోన్మనీయనగ। తగమ
నోన్మనియు గంధమయుపులింగంబు।ఆసక్తిదూర్వామయంలింగమనగ। నా
సరస్వతియు దూర్వాకలింగంబు। మరిగిసర్వందది మయమనుశ్రీతులు।
తిరమగుభక్తిదధిమయులింగంబు। నియతిమంత్రాహ్యాజ్యమయమనుమం
త్ర। చయమాజ్యలింగంబు సతతంబుదాల్చి। ధరగు శాగ్రమయ ముత్త
మమనమునులు। గరమర్థితోకుశాగ్రమయలింగంబు। తాయమోమార
కతంబన యముడు। పాయకమరకతస్ఫారలింగంబు। వడినవనీతంగ వాంకు
లమనసె। గడినవనీత లింగంబు గోకులము। కరమర్థిబుష్పలింగమన వ
ణ్ణెడు। లరుదారపుష్పమయంపు లింగంబు। భజియించి తమతమ పద
పులుపడయు। నజవిష్ణుముఖ్యులు నాదిశక్తులును। మునులు నయ్యోయంగ
ముల లింగమూర్తి। ననయంబు ధరియించి యర్చింతురనిన। జగతిపద్మ
పురాణ సంహితలందె। సగె శంభురాఘవ సంవాదమునను। జలజజహ
రిముఖ్య సకలదేవతలు। నలిమస్తకేధారణః శుభంబనగ। మునుకొని వి
న్యస్తముకుటేషుయనగ। ననిచియంధారణం శుభంబనగ। మునుకొని
విన్యస్త ముకుటేషుయనగ। ననిచి యంతర్ధారణం శుభంబనగ। ముకుటం
బులను లింగమూర్తులదాల్తు। రకుటిలభక్తి బాయక దివానిశము। నలిల
లాటేధారణంశస్త మనగ। నలికాగ్రములదాల్తు రత్యంతభక్తి। తగయో
ధాలక్ష్మ్యా ధృతంపు రాయనగ। జగతిలక్ష్మీముఖ్యశక్తులన్నియును। మున్ను
శాణుకుభ్రితం మూర్ధియనగస। మున్నతి నట్టులమూర్ధ్నిధరించు। ని
రవందనెప్పుడునితరరాక్షసులు। ధరవినిర్భిదతధాగాత్రమ్మనగ। దేహ
ముల్ ప్రచ్ఛితద్వీరవ్రతోక్తి। లోహపాత్రముల్ల దాల్తురు మహోత్సుకత।
కంఠేషుయనహార కంఠాదిమునులు। కంఠంబులను సదా కాలంబు దాల్తు।
గితరులు దమతమయిష్టాంగకముల। రతిదాల్తురఖిలపురాణంగమాది। న

గునయుంమేన హస్తోయనంగ। భగవాన్ననసమాసంబంధోక్తి రూఢ్య। నద్ధ
దు జెప్పినయట్ల నాపురాణములు। దండడి వెండియు ధారయేద్యస్తు । హ
స్తేనయనగ లింగాకారమనగ। హస్త తలేపిచయనగనాహస్త। తలమున
మస్త కేధారణంబనగ। నిలమూర్ధ్ని వాధార యేల్లింగమనగ । గ్రీయగో
ను నుత్తమాంగేగళేయనియు। లియను త్తమాంగేగళే వాపియనగ । రతి
గళేభక్తి పరాయణాయనగ। హితమతినాభౌచ వ్యాదయేచయనగ। త్మను
నొంద దే యదసరతలదాలి। చిన శుచివ్యాప్రశుచిర్వాపియనగ। యెంగిలి
యుచ్ఛిష్టమితి నిశ్చలంబ। నంగను విభ్రతో లింగంబనంగ। దగసదా వై
లింగధారణంబనగ। నోరిక దాచిన్న వియోజయేత్త్వనగ। నెరితద్దైవ మమ
సాన్నిధ్యబనగ। నురినిమిషార్థం వియోగేనయనగ। రమణనీలింగ ధారణ
శేమంబు గ్రిమమిదియనుచు సాంగంబుగానిట్లు। భాతిగా వేదపురాణా
గమస్మృ। తీతిహాసాదుల నిటుబ్రిస్తుతించి। పండితేందుడ్రిమదమ ప్రశ్చన్న
లల్లునయును। ఖండింప ఖండింప నుండజాలకయు । అన్నియు నదియెట్టు ల
య్యెబోయిల్లు। జన్నెయీశ్వరుని ప్రసాదంబుగొనగ। నిదియవైదికమా
ర్గ నిదివిపరీత। మిదికడునుద్వృత మిదికర్మహాని। గా విరుద్ధము నిషిద్ధంబ
ప్రసిద్ధి। మేవేదమున పురాణేతిహాసాగ। మాదులవిందు మే న్వాద్యులుగల
రే। కాదెయెచ్చటనైన గందు మే శివుడు। నలినన్నర్థం మము నైవేద్యమనగ।
గలుగునిత్యాది వాక్యంబులు వినవె। యుడుగకభక్తి మదోద్రేకబుద్ధి। గు
డిచిననితరులు గుడుతురుగాక। వేదాద్యులగుమహా విప్రవంశజులు। కాద
రణీయ్యమే యట్లునుగాక। తగిలిప్రాణాగ్ని హోత్రంబెట్లుసేయ। నగు
దదియెచ్చిష్టలింగార్పితాన్నంబు। అడియునుగాక లింగార్పితశేష । మదిపి
తృదేవతార్థమె శ్రాద్ధములకు। అల్లాటపంచయజ్ఞాదికర్మముల। నెట్లగ్గ
హుగ్నునయ్య నీశ్వరార్పితము। గాన బ్రాహ్మణులకు గాదు సేవింప। దానీశ్వ
రప్రసాదమని గ్రహింప॥ పండితనతపాద పద్మయుగుండు । పండితారా
ధ్యుండు భక్తివర్ధనుడు। చిరశుద్ధసిద్ధప్రసిద్ధప్రసాద । వరమ్మహాత్మ్యోన్నతివ
ర్ణింపబూని। నలినన్నర్థం మము నైవేద్యమునిన। పలుకునకర్థంబు దెలుపంగ
వలశి । నయ్యాన్న నైవేద్య శబ్దేనక్తిమభి। ధియ్యతేయనుచు దీపితప్రాధి। నైవే
ద్యశబ్దంబు నానార్థదాచి। గావుననదిముఖ్య గాణార్థవృత్తి। ఇదమిద్ధమని

నిశ్చయింపగలేక। నవియెట్లనిన పాస్వార్థంబులెరుగ । నవుషడ్విధంతథా
యనగ నిర్మాల్య। మ్మవులయొక్కొక్కండయారువిధమ్ము । లలియవ్వియ
నినదివ్యాగమోక్తమున। దివిరిదేవస్వంబు దేవతాద్రవ్య। మనుమరినై
వేద్య మునునివేదితము। వానరజండద్రవ్యమును బహిఃక్షిప్త । మునుగా
గషడ్విధంబన జెప్పనొప్పు। వినుపింప నీయారువిధములలోలి। మొగిదేవి
స్వమ్ము భూములు గ్రామములును। యొగిదేవతాద్రవ్య ముపకరణములు।
ధనధాన్యవస్తుగోధనభూషణములు। ననుపమచత్ర ధ్వజాదివస్తువలు। తివి
రిసంకల్ప్యతు దేవాయయనగ। చవిలితత్సంకల్పితంబులైమున్న। శివుని
కై ముట్టజెప్పిన పదార్థములు। నవియన్నపాదాది యత్సర్వమనగ। యన
యెంగనైవేద్య మితికీర్తితాబు। నను శివోద్దిష్టంబు నైవేద్యమిదియు । మ
తిజూడ త్రివిధనిర్మాల్యమనర్హా। మితికీర్తితం బనినివియనర్హములు। మా
నవత్రివిధనిర్మాల్యంబుబొందు। నేనియువానికహీన రౌరవము । అవునర
కేకాలమక్షయంబనగ। భువివెండియు శివోపభుక్తంబులైన। అన్నపానా
దికం యత్సర్వమనప్ర। సంన్తోపభుక్తంబు జనునివేదితము। పయిబడియది
యు సద్భక్తార్హమయ్యె। క్రియగొను బాణలింగేచ రేయనగ । నదిరత్న
లింగేస్వయంభువియనగ। తుదినచండాది కృతోభవేత్తనగ । గలుగు ని
త్యాది లింగంబులుదక్క। నవిస్థాపితం విధినాలింగమనగ। వాయూరగా
సురైర్వా మునిభిరైన్న। రైర్యన త్రివిధనిర్మాల్యైనయనగ । నాయమరము
ని నరాదిరైతిష్ఠి। తాయతలింగమహాస్థానములను। గలుగునిత్రివిధలింగ
ముల నిర్మాల్య। మలరజండద్రవ్య మదియట్లుగాక। మరిపూర్వసంన్యాసమ
ర్పనవేళ। తరమిడినిర్మాల్యతతి బర్హిక్షిప్త। మనియన్న బరగు నియాంటి
తోన। జనునివేదితములుశరణార్హమయ్యె। నష్టాటనైవేద్యమదియనర్హాం
బు। నట్టునుగాక గాణార్థమూహింప। నదియు నట్టులభవిష్యత్పురాణప్ర।
ముదితదివ్యాగమ మూలమైయాది। జనువ్యాసజైమిని సంవాదమునను।
జననుతవ్యాస్తులా జైమినిజూచి। నలిననర్హంమమ నైవేద్యమనగ। నలరు
నీశ్వరుని వ్యాఖ్యార్థమెట్లనిన। తనరియె వీరభద్రశ్చ పితాంగు। ననువీరభ
ద్ర గణశ్రేష్ఠుచేతి। శాపదగ్ధులకును నరినన్యదైవ। తాపరులకు శివాత్మక
దీక్షలేని। యితరులకును శివునితరదైవములు। ప్రతివోల్చుఖలులకు భ

క్తిహీనులకు। ననునెల తేపా మనర్హమిాశస్య। యను బ్రసాదచతుష్టయం బనర్హంబు। గాకభక్తులకు శ్రీకంఠుప్రసాద। మాకాంక్షభోగించుటది యనర్హంబె। యనుచు జైమినికిని యర్థంబువ్యాసు। డనుపక్తి జెప్పుచు నంతటబోక। నలిననర్హం మమ నైవేద్యమనగ। నిల్పనీశ్వర ప్రసాదేతరం బెద్ది। సకలవిశ్వపదార్థ జాతంబులెల్ల। సకలేశుమూర్తి ప్రసాదముల్ గావె। అదియెట్టులనిన దివ్యాగమవేద। విదితమిాయర్థంబు వినుడి వెండియును। వీనులకింపుగా విశ్వరూపాయ। వైనమోయనగ విశ్వపతిభ్యయనగ । విశ్వతశ్చక్షుర్విశ్వగర్భశ్చ। విశ్వరూపాయనా వేదాంతసూక్తి। వరుసయ దేకమవ్యక్తంబనంగ। ఒరగియనంత రూపంబనవంత। ననిచి విశ్వం పురాణంబనమిాద। జనుదమసః పరస్తాదితియనగ। పెనగితద్విశ్వరూపేణ నావెండి। యును బరమేశ్వరాదుత్పన్న యనమ। సలిసుక్షిసోపేత షడ్విధాహార। జలపుష్పజాతాని సర్వాణియనగ। చనునభిదేవ ప్రసాదలబ్ధాయ। యనభవేయుర్ధనం భస్మాత్తనంగ। అపరమేదంకించి దనగదత్తూన్యక్తి । విపులభావ్యంబిట్లు విండెరియనంగ। లోలతదగిలి యల్లోకేశయనగ। జాలియోగ్యపదార్థజాతంబనంగ। భువిని వెండియును పభుంజితయనగ । తివిరి దేవేభ్యావిధియ్యాతేయనగ। నైశ్వర్యగతిమిాదనస్తాదనర్హ। మిాశ్వరనైవేద్యమిత్యాదియనగ। వచనసమర్థితవ్యర్థంబనంగ। పచరించుసూక్తి కర్థం బెట్టులనిన। ననమాత్మునకు నర్పణావధానముగ। బ్రసరించుసూక్తి కర్థంబెట్టులనిన। విశ్వరూపుడు పరమేశ్వరువలన। విశ్వంభరను సంభవించినషడ్రస। ములతోగూడిన షడ్విధాహార। సముదయజలపుష్ప జాతముల్ మునుని। పాదించి చూడతత్పరమేశ్వరది। సాదలబ్ధముల నిశ్చయమట్లుగాక। సాహజమించుకనైన శంభుప్రసాద। రహితమైచనుపదార్థంబులులేమి। యెషనిలోకములయం దేదియునొకటి। చనుతదీయపదార్థజాతముల్ క్రతువు। అనుభవింపగ యోగ్యమైయుండుమున్ను। అనుభవింపగ యోగ్యమైదేవతులకు। నర్హానర్హములగు ననగయయీశ్వ। రార్పణాన్నాదుల నర్హమనుసూక్తి। కర్థంబునర్థంబు నాగమోక్తులస। మర్థింపరాదు యదార్థంబుమరియు। తల్పసంగాత్తన్మదన్ని జాంగంబు । వలననంగా తత్సంభవసినాగదండ్రి। యంగంబు సుతునంగమై సంభవించు। నంగనాత్మావై యనగ

శ్రుతిపుత్ర। నామాసియనగ జనకుఁడు దాఁబుత్రు। నామంబుదగఁబుట్టినా నా
దిరుదరి। మూర్తి నలనను సముదితమైయష్ట। మూర్తుల్ చరాచరమునకు
నిమిత్త। కారణోపాదన కరణంబులగుచు। దారుండువారి యుత్పత్తి యు
ట్లనిన। మొదలిరు గోమ్నాయమున బ్రాహ్మణంబు। తుదిఖండలందు చ
దువుఁ పురు ద్విజవ। రుల నమోభగవతరుద్రాయ యనమొ। దల బ్రణ
వాను బంధంబగుసూక్తి। మునిశ్రుతి భవుపదాంబుజముల కెరుగుచును
జగదుత్పత్తి సూచించు వేళ। విమలినమది యజుర్వేదంబునట్ల। రమణామై
బృహదారణ్యోపనిషధి। పురుషసూక్తమున తత్పురుషనుహాత్వ। మరు
దరుదనుచు వేదాధ్యులు మొదల। చెనసియాది సహస్రశీరుషా పురుష।
యనసహాస్రాక్ష సహస్రపాత్తనగ। తుదినభూమిం విశ్వతో వృత్వ్రయనగ।
నధియత్యతిష్ఠ దశాంగుళంబనగ। యెనయతత్యశ్యనా యీశాః యనగ।
జనునుపనిషది పంచబ్రహ్మయనయ। శంబాసగాపురుషం కృష్ణపింగ। లం
బననిజలక్ష్య లక్షణోక్తముగ। వెలయుదత్పురుషాయ విద్మయెయనగ। స
లువొందనండ పూర్వంపురుషాయ। యనగసోభ్యాయ మహాపురుషాయ।
చనగనుత్తమ పురుషాయయన్ సామ। మరుదొంద మిన్నంది యాయజు
ర్వేద। పురుషుఁడాది పురుషుబొగడుచుపురుష। సూక్తమారవ పదిసోగి
యాదిస్వగేః। న్యక్తంబుగా జెప్పనాదిరుక్సూక్తి। మీదయీాక్ష్యతే మే
నుగో కాంక్ష్య। నాదనరుచును మానాధుండువేర్చి। నియమితాతీత ప్రళ
యగతభూత। చయబీజసంచయ స్థానకారణము। నైననిజాంగముల్ దాని
రీక్షింప। తోనన య్యష్టమూర్తులు పుట్టునందు। అరయతిగ జక్షుప యాది
త్యయనమ। గుడమీాదిశ్రుతుల చక్షోసూర్యయనుచు। మతినిమనశ్చంద్ర
మాయనమీాది। శ్రుతిచంద్రమానసజాతబ్రి। యతముఖాద్వాచో
గ్నియనమీాద శ్రుతిని। యతిముఖాదింద్రిశ్చ యనగనగ్నిశ్చ। యనగప
ద్భ్యాంభూమి దనసందుక్రింః। జనితమైశ్రోత్రాది శాయనమీాదీ। శ్రుతి
తదర్థఃంబది శ్రోత్రాయనంగ। నతిరతియాత్మన యాత్మనోయనగ। ఆది
న రేతసియాపోయనంగ। నాదటనట విరాడాపోయనంగ। నాతత్రీతి ఖ
భ్యామస్నయాన। రీతినాసిద్ధాంతరీతుంబనంగ। ఆవిర్భళంబుగ తదియ్యాష్ట
మూర్తులను। భవునినానాంగ సంభవమయ్యెనందు। హరునేత్రజుండర్కు

డగుటఁ దదీయ। ఖరకిరణాంతర్భావ గతుఁడీశుఁడగుట। చనగసూర్యుండీశు డ
నసూర్యసోమ। యనగసీశ్వర ఏవసోపియనంగ। దానిభావ్యంబు భూతా
నామనంగ। దానిమీఁదట బదార్థానామనంగ। యిలరసమాకర్ష తీత్యర్థ
యనగ। తపపదార్థ భూతప్రాణరసవి। తానమాకర్షింప దనుచేబడుట।
బూనియతూర్యోర్ధ్వ భుక్తినిష్ఠప్ర। సాదంబు సకలవిశ్వపదార్థజాత।మూ
దినసహ్యంబులనిపాయజనునె। ధృతితండులైజయెుతియన వెండియు వి।ది
తము లాజైర్జుహోతియన జెలంగు। గానయిత్యాదివాక్యములు వ్యర్థము
లె। పూనియిత్యాదివాక్యానియునంగ। దానిటమీఁద వ్యర్థానిస్యురనగ।
మూనకతండులాదీనామనంగ। అవలనిర్మాల్యత్వ మనవ్యాసభాష్య। వివిధ
సూక్త్యర్థంబు వినరె వెండియును। మదనారి రేతస్స ముదితాంబుజాల। మ
దిజలరూపోమహాదేవయనగ। నాతదీక్షణా యనసూర్యకిరణ। జాతప
యోదగృహీతవిముక్త। జలములు శివపాద జలములుగావె। యెలమిద
న్మేఘగృహీతత్యజమపి। యనగతదీయసూక్తావసానమున। నొనర శివస్య
పాదోదకమేవ। యనగనయ్యర్థంబు నాయజసూక్తి। దనరనాపోవాఇదం
సర్వమనన। లలరుచుతత్సాత్సకలంజలమీశ। చరణాభిషిక్తప్రసలీలనదిప్ర।
వాహస్వసూపమేవయనంగ తత్ప్రి। వాహముల్ విశ్వవిశ్వంభరాయనగ।
విశ్వవిశ్వంభరా న్వితతీర్థజలము। శర్వంమహేశాంఘ్రి జలమును గాదె।
యవియువిసర్జనియ్యములెయల్లైన। తివిరితీర్థస్నాన తీర్థేహితేత। యనగ
దాబ్రిదేశ యూన్నాగ శ్రుతులు। వినరెయింతియువామ వేంషియునం
డు। భవునాసికోద్గత ప్రాణసంజాతు। డవుజగత్ప్రాణుండహరుడౌటజేసి।
సరివాతరూపేణ శంభునాయనగ। లరిగృగృహీత పరిమళానిపుష్పాని। ప
శ్రీణీయనితత్ప్రిభంజనోపహృత। పత్రపుష్పాదె యనర్హముతె। యది
యెతత్పుష్పమనగ పుష్పముని। వేదించుచు ప్రసాదవిభవంబుఁబొందు। న
నుశ్రుతివ్యర్థమె యట్లనుగాక। ముమమహేశ మనస్సముద్భవంబైన।యా
శశానిధి కళలందవి దేవతల నాకులమతి నజరామరుల్ గారె। భువిశివనిర్మా
ల్య భూతయనగని। షలిసుధాకర కరాసారప్రసారిత సుధాభిషిక్తనాదవితి
గ్రీహ్యాదు। లనహూత్తు నిర్మాల్యమవియనర్హములె। ప్రవితతమాహేశ్వర

ముఖవినిశ్చృతై। తవికసీభూతవేదై రాగమైశ్చ। శబ్దరూపైశ్చ నాశబ్దంబున
ర్వ। శబ్దముల్ శివుని ప్రసాదంబులగుట। బ్రాపింపపరమేశ్వరముఖయనం
గ। సోపినిర్గతశబ్ద రూపశ్చయనగ। వడిబ్రపంచశ్చసర్వస్మిన్ననంగ । నడ
రంగ సర్వాణ్యనహా౯తాస్యాత్త। నంగశబ్దంబుల నహా౯ంబులనితో। లం
గవచ్చునె యిత్తెరంగు నమరియు। ఆత్మనయాత్మనోయనబరమాత్మ।యా
త్మబుట్టినయట్టి యాత్మయెకాత్మ। యయ్యునణోరణియ్యాన్మహితోమ ।
హీయాయనంగ దదీయసూక్తంబు। అంతనాత్మా గుహాయని హితోస్య ।
జాతోర్యనగ సర్వ జంతువులందు। చైతన్యరూపమై చనుతదీయాత్మ। చైత
జరాచర భూతజాలంబు। చేతనింమటజేసి శివుని ప్రసాద। చైతన్యవర్తులు
జంతువులగుట। యవ్వారోల్లనివార లెవ్వియనహా౯। మివ్వేదవాక్యంబు
లెరుగరె చదివి। దూషింపదగునె రుద్రోహియనంగ। నేపయదగ్నినాని
టయజసూక్తి। నినుపారజలగియ గిన్నామరుద్ర। యననగ్నినామాంకుడ
గురుదురివలన। భంగిగాయత్ర్యాక పరివర్తితంబు। నంగతత్సర్వం బనంగ
శివోప। భుక్తంబనశ్శివోప భుక్తముల్ గావె। వ్యక్తిపా కాదులె వంశ్యా
త్తనంగ। రతిదేవతోపహారము వైశ్యదేవ। హుతముఖప్రాణాగ్ని హో
త్రంబుద్ధతిథి। సంతర్పణములన జనుధర్మమువలన। నంతపర్వాన్నాదులలి
యనహా౯ములె। మున్నుయంతత్సర్వ మన్నంబనంగ। నెన్నరుద్రోచ్ఛిష్ట
మేవనామరియు। పరమేశ్వరవ్యాప్త పరమేశ్వరార్థ । పరమేశ్వరోచ్ఛి
ష్ట పదపదార్థములు। కలవెలోకంబుల గావునమరిస। కలములు పాదో
దక ప్రసాదములు। అట్లైటశివుప్రసాదాన్యంబులెందు। బుట్టవు వేదోక్తియ
ట్టిదయట్టి। వేదోక్తముగను నైవేద్యమర్థ శబ్ద। మాదిగారవుదశో న్యస్త
మనంగ। తెలిదర్శతత్స్వాక్ర తేమయాయనగ। నవిరసాద్భక్తస్య నాధాదిక
నుగు। ణముగాగజింహాత్తనంగనశ్నామి। కమలోద్భవాయని స్కాందం
బు మోప్రియు। భక్త హృన్మధ్యస్తు భక్తవాత్సల్యు। వ్యక్తిగా ప్రాణాది శా
యుస్వానూపు। డగుబరమేశ ప్రీత్యర్థభావమున। దగిలి శ్వాప్రాణాగ్నిహో
త్రము చిత్తు) దేవ। తాతిథిసంతర్పణాదుల జేయ। వుతాంబుపరమేశ భుక్త
శేషంబు। గానవిప్రులకు లింగప్రసాదంబు। దానగ్రాహ్మగుణదార్థం బెట్టు
లఖిన। సకలవిశ్వపదార్థ జాతంబులెల్ల। సకలేశమూర్తి ప్రసాదంబయ్యేని।

జనులెల్ల లింగప్రసాదులుగోరె। యనదారు శైవోక్తమగుదీక్ష లేమి। చను
మహేశ్వరకృతం సర్వంబనంగ। యనయనభక్తా మహేశ్వరోయనగ। వి
నరె కృతిఘ్నా భవిష్యంతియనగ। మనుకృతఘ్నా పినమూచ్ఛ తేయనగాత
నదేహమలదూషిత ప్రదేశంబు। మనుజుకెట్టులబొందు మననునరోయ।
మలహరుడును నట్లమననునరోయ। మలదేహిచండ నిర్మాల్యంబు గొనిన।
ధరమలదేర్మనధారయేత్తనగ। సరినభుంజెచ్చి వశాసనాత్తనగ। పరువడి
లోభాంన్న భక్షయెత్తనగ। మలదేహులకులోభ మానసులకును। మలి
హరుశుద్ధ నిర్మాల్యప్రభుక్తి। ధరనుసంస్పర్శన దర్శనాపాది। పరిలంఘన
క్రియల్ పాపహేతువులు। నెరిభక్షయెచ్చివ నిర్మాల్యమనగ। నెరిధార
యెచ్చివ నిర్మాల్యమనగ। నెరినిర్మలత్వాచ్చ నిర్మాల్యమనగ। నరినరో
నైర్మల్యకారణంబనగ। ధృతిమతి గురుకృపదీక్షమైవిమల। మతులకుశి
వుని నిర్మాల్యప్రభుక్తి। ధరనుసంస్పర్శన దర్శనముఖ్య। భరితక్రియలు పీర
భక్తిహేతువులు। కానివారికిగాదుగాక శ్రుత్యుక్తి। నైనభక్తులకనహా
మె ప్రసాదంబు। తవిలిపాణిగ్నిహోత్రంబాచరింప। శివప్రసాదంబు
నిషిద్ధమనెద్ది। భంగినిమంతశుంపశుపతే తేయ। నంగదానద్యబధ్నామి
యనంగ। దనరియగ్నే సుకృతస్యమధ్యే య। ననుచువెండియును మన్య
స్వాన్యామరీయ। సుయజాయజామయన్ జుష్టంబనంగ। రయమొరెదగావ్యా
కరణసూత్రియుక్తి। తడయకజుష్టమన్ తత్వార్థమరియ। పడినిజప్రీతిసే
వనపూయనంగ। వరుసదత్తూక్తి దేవానామనంగ। సరయంగ నిదమస్తు
హవ్యంబనంగ। దివ్యయజ్ఞములందు దేవతాదులకు। హవ్యకవ్యంబులక
హామేయుండ। ధరనుబ్రాహ్మణాగ్నిహోత్రక్రియాదులకు। హరభుక్తశేష
మనర్హమెట్లయ్యె। స్ప్రహాబరమేశ్వర ప్రీత్యర్థమనుచం। రహితాగ్నులు
ను నగ్నిహితాగ్నులును జనంగపాణిగ్రహణం కరిష్యేత్తు। ననుశాస్త్రవేళ
వన్నంబుపెట్టగ। నమరక్తివర్ధింప కటమున్న కాదె। యాయావిచ్ఛిన్నా
గ్నులగ్నికరణను। మాయత విశ్వేదేవా వశిష్టంబు। పణితివిచ్ఛిన్నాగ్ని
షరులుపాణిహోమ। రణహవిశ్శేష పరపరాంన్నములును। మొదలవర్జింత్తు
రిమ్మూలవావిశ్శేష। మదియెట్టులయ్యె బ్రాహ్మణహుతుల్ గొనగ। మున్ను
హవిశ్శేషమునకలెహరుని। సన్నుతభుక్తశేషముసనిషిద్ధంబ। వన్న మో

నైవయనంగ సౌమ్యంచ। రున్నిర్వపేత్తనశ్రుతులందు వినరె। సకలహవి
శ్శేషచరుభక్షణాదు। లకును బ్రాణాహుతుల్ వలవనియట్లు। హరిబిత్రు
శేషాన్న భోజనాదులకు। వరుస బ్రాణాహుతుల్ వలువదో మరియు। చ
నదా బ్రాహ్మణునకు శ్రాద్ధభోజనము। జనునో బ్రాహ్మణునకు శ్రాద్ధభో
జనము। ప్రాణాహుతులు శ్రాద్ధపఙ్క్తి కివలెనో। బ్రాణాహుతులు శ్రాద్ధ
పఙ్క్తికివలదో। శ్రాద్ధంబులగుడువజనియెడువిప్రు। లిద్ధరతమతమయిండ్లదొ
ప్పలను। కొంతకొంతయుకూడు గొనిపోయికొంద్రు। అంతదొప్పలను య
య్యజమానులిండ్ల। కొలదినెవడ్డించుకొండ్రు బ్రాణాహు। తులకనియొక
కొంత దొలగనెకతను। అటుగాక పితృదేవతార్పితాన్నంబు। లటువిధి
యించి ప్రాణాహుతుల్ గొండ్రు। అట్టైని పితృదేవతార్పితాన్నంబు। లె
ట్లుప్రాణాహుతుల్ లెట్టశ్రాద్ధముల। నైన విశ్వేదేవతార్పితాన్నంబు।
లెట్లుప్రాణాహుతుల్ లెట్టశ్రాద్ధముల। నైన విశ్వేదేవతార్పితాన్నంబు।
దాను బ్రాణాగ్ని హోత్రమునకానేని। వగవంగ బితృరూపవసువమర్పణ
ము। దగిలి బ్రాణాగ్నిహోత్రమున కానేని। నలిబితామహరుద్ర నామా
ర్పితంబు। తలప బ్రాణాగ్ని హోత్రమునకానేని। ధృతిప్రపితా మహాది
త్యార్పితంబు। తతిని బ్రాణాగ్నిహోత్రమున కానేని। క్రమమున శ్రాద్ధ
రక్షకుడు విష్ణ్వర్పి। తమును బ్రాణాగ్ని హోత్రమునకానీని। శివప్రసా
దంబునిషిద్ధమెట్లయ్యె। దవిలి బ్రాణాగ్నిహోత్రంబాచరింప। వ్యాసస్మృ
తియు వేదవచనప్రయుక్తి। భాసురంబుగ యద్యభక్తంబనియును। కరమర్థి
ప్రథమమాచ్ఛేత్తయనియును। అరయదద్ధోమీయమనియును మ్రో
య। శివప్రసాదంబు నిషిద్ధమెట్లయ్యె। దవిలి బ్రాణాగ్ని హోత్రం బాచ
రింప। అదిగాకబోధాయనానుమతోక్తి। యదియుతద్ధోమీయయన్నియు
ట్లుమ్రోయ। శ్రుతిమతిశ్రీస్కాందశ్రుతసూక్తిపూర్వ। గతియధాకారో
యకల్పితంబనగ। లీలనట్లనుగాక లింగపురాణ। మోలినయ శ్రాద్ధమున
కాపెయనగ। దినసితాహారభుక్తశేషందదాతి। యనహారభుక్తశేషాన్న
పానములు। తివిరిభక్త్యా పితృదేవతానామ। సవినుండు పితృదేవనివహం
బులకుదో। డుగితినైనపిండైస్సతివైర। నంటపిండముతేర్పణము సమర్పింప।
ప్రాప్తినాకల్పకోట్యాపేతరస్తు। తృప్తినాబితుర్కోటితృప్తినొందంగ। పా

పండులకుగాక భ్రమసితత్ప్రతుని । శేషంబు హరునకిచ్చినవాడు సభల।
తబితృశేషంబు యోదద్యాత్తనగు। హబితాల్లకును రేతమిచ్చినవా
డు। భంగిగాగహరాయ బసమాత్మనేయ। నంగరేతోదాయ నంగపితు
ప్రస్న। యనగ్లేశభాజకుడనువాడుబోలు। పనుపసత్యంక్లేశ భాజనోయనగ।
నోషాత్మలెరుగ రెండును హరుభుక్త। శేషాన్నభుక్తిని షిద్ధంబయేని। అ
దియునుగాక మున్నాయజుర్వేద। మరియురుదేశ్నాన్నమమృతంబనం
గ। వ్యక్తంబుగాగ దేవావై యనంగ। భోక్తృకామాయన భువి దేవతు
లును। ఘనసంతిధేవాశ్చ కామయంతేయ। నను వేదపురుషులు నల్ప్రసా
దంబు। పారిపొగి కామించి భోగింతురనవి। నరె భవిష్యత్పురాణము నట్ల
జెప్పు। విననెరుపాటిగా వీరభద్రాశ్చ। యనభ్రమధాదయో యనప్రమ
థులును నె। రెంగిమరియుజహారీసహపాత్రు। నాగకంజజరమానాధాద్యులై
న। త్రిదశులునట్ల విధించిబాణాసు। రదశాననాయన రాక్షసాదులు ని।
యతిబాణోని నిశ్చకణాదశ్చయనని। యతిగపిలోగౌతమాదయోయనగ।
నిష్ఠితపట్త్రకణనిధులు వ్యాసోవ। సిష్ఠవాల్మీకినాస్మృతి కారకులును వా
రితాఘుంషః దూర్వాసుడగస్త్య। నారదముఖముని నాధయూథంబు। చ
ర్చశ్రౌతస్మార్తసరణినిష్ఠించి। యర్చనాద్ధారణాదపి యనవినరె। శైవప్ర
తోత్పృష్టసరణి ప్రసాద। సేవనాత్తైనగ నిశ్రేయఃసుఖైక। కారణంబన
గ్న లింగప్రసాదంబు। గోరిభోగింతురకుంఠితభక్తి। హారువైదీకులోయవైది
కులోవి। చారింపలింగ ప్రసాదవిదూరు। లగు వేదబారభరాశ్రాంతులని
న। గగనవైబ్రాహ్మణ గార్ధభంబనె। గడిశ్రుతిమోపర గాడ్లయు మోవ।
బడిన బ్రాహ్మణగార్ధభంబులు కంటె। కర్మచండాలులకంటెనామ్నాయ।
నిర్మాణమెరుగంగ నెరరోయిట్లు। తగుశ్రుతిమతము నాద్యస్వీకృతంబు।
నగుప్రసాదంబనర్హమె శాపదగ్ధు। లకు నిదానింతనులకు వేదవిముఖు।
లకు ననర్హమెకాక లక్షింపనిట్లు। తొల్లిటిసురల నాద్యుల జెప్పనేల। తె
ల్లభబుపార్వణోద్దిష్టకాలముల। నగును కాదోవ సురదాద్రిత్యరూప। ముగ
భువిబెట్టిన మూడుపిండములు। మధ్యమపిండంబు మగువల కెల్ల। విద్యుక్త
మనికోన విహితమైయునికి। తొలమిబత్నిపాశ యెత్తనుసూక్తి। దలపో
యశ్రుతివిరుద్ధమె ప్రసాదంబు। తవిలి శ్రీస్కాందసూక్తంబనునట్లు। భువి

షుధ్యపిండస్తు పుత్రదో యనఁగ। బహుకంపునర్భవాలు భాషణైయనఁగ । మృ
దు ప్రసాదం బ్రహ్మమేకాదెశ్రుతుల। ననిపండితేందు శ్రీయర్థంబు శ్రుతుల।
వినుతిసూక్తులఁజూప వెండియుఁదలచి। అంతదాత్మ్యవధియయనఁదగు ద్రు।
శంతమభిరనురుక్పంహిత్సూక్తికిని। చనువ్యాసజైమిని సంవాదజనిత । విను
తభాష్యార్థంబు వెరవెట్టులనిన। హేరుద్రయనఁగ దా నోరుద్రయనుట । ఆ
రతిగద్వర్త యా యన్నుటమీ చేత। సనుట వెండియు దీయయనుట భుక్త్వా
య। ననుజనుపదయుక్తి నలినారగించి । ఆవటదత్తేభియని యుదత్తే బ్రి।
సాది తేయనియు ప్రసాదింపబడిన। శ్రుతిశంత వేవాభి సుఖత మేనయన। న
తిసుఖతముమునై యస్త్యయమనఁగ। జనుని సంసారస్యయనభేషజేపి । నన
భేషజైర్యన నౌషధమనవి। శేషించిసంసార చిరరోగమునకు। నౌషధం
బై పట్టి యాప్రసాదంబు। చేతగా జేసి తత్స్వీకృతబుద్ధి। ధ్యాతిశతంహిమా
యనఁగశతంస। మాయనదనజీవ మానాంతముగశి। తాయుః పురుషయ
నట్టి ప్రతిజ్ఞ । భంగిగా గవితతం పరమన్నైవంబ। నంగదాభక్త జనంబన నె
ట్లు। జగతితదేక నిష్ఠాపరతంత్రు। లగుశీలసంబంధులగు భక్తజనుల। కను
బంధమై స్వాతయస్వనావెండి। యును నాత్మనా సహయోజయాయనఁగ।
దనరిన్నీతో సిరంతద సాహచర్యా। లను జేయుమనుచు నుల్లాసంబెలర్ప। ని
లయుధాయోయన యెవ్వడెనిట్లు। నలుపకనడుచు నస్మద్వేషమనఁగ। నాం
కృతినర్జితయనఁగదానిట్లు। హంకృతిబాసి వ్యహవిగతపాప । యనఁగవిగ్రత
పాపుడైకమిపాయ। యనుభక్తియుక్తియైనసుపీశేషించి। పరమభవత్ప్రా
ద భక్తిమైపొంది। సురుచిరంబుగ నవిసూచియనంగ। వసుధమేధావిభవ
తియునసంత। నసలార మేధావిమై ప్రవర్తించు। ననగదత్సూక్త భాష్యంబొ
ప్పుచుండు। జనువ్యాసజైమినీ సంవాదమునను । వినుతింపఁబడి యజుర్వే
దాంతమగుచు। దనరుశ్రీరుద్రసూక్తంబని శ్రుతుల। కనుపమంత్రైయట్ల
యచ్ఛంచయోశ్చ। మనురాయజెపితయ నతదశ్యామ। తవరుద్రియన
ప్రిణీతాయనఁగనిస। యవిరళసూక్త భాష్యార్థమెట్లనిన। హేరుద్రియనఁగ
దా నోరుద్రియనుట। వారికమరియతవ ప్రణీతాయ। నంగపూర్వార్థము
నంగనీయొక్క। సంగతి లింగపూజావేళలందు। పూనియోర్కనుమంత్రతే
ననానెద్ది। యెనియు నొకమంత్ర మిలదానిచేత। నవునుభవంతం భవాయ

క్షేత్ర్రనగ। తవిలిమింబూజించెదము మీదయస్త్వ। మనగనేది నిమిత్తమ
నగదత్వాక్తి। గనుగొన సర్వలోకానాం పితాసి। యనగలోకములకెల్ల
నుదండ్రివగుచు। నొనరుదుగాన తదోపభుక్తంబు। ననుమీర లారగించిన
ప్రసాదంబు। ననయంబుగుడుతుమెనుశ్నామియనగ। తేనయనంగ దత్రి
యలుగా జేసి। పూనిశంయోాయన భువినెల్లజనులు। కెరుగబడగ వైషయిక
సుఖంబనగ। మరియందులన పరమాత్మాయనంగ। వెరయబ్రాప్నోతినో
నిత్యార్థమనగ। జనుటనువిషయ గోచరములుగాని। యీభంగిజనుపర
మేశ్వరసమర। సీభావసుఖమున జెందుదుదమనుట। ఆదిరుద్రోణాత్మ మ
శ్నాతియనగ। నాదటబోధాయ నార్థమెట్లనిన। ఖ్యాతిగారు ద్రోణ యను
టనారుద్రు। చేతననుటమరి ధాతుసూత్రోక్తి। బరిగియాత్త్రంబన్న భక్షణ
యనగ। సరినాత్త్రమనగ భక్ష్యముల పేరనుట। బరువడిభక్షింప బడుప
దార్థములు। నరుదుగానశ్నోతియనగుష్ఠురనుట। పెనుపొందరు ద్రోణపీ
తంపిబంతి। మనుశబ్దముఖ్యార్థమారుద్రుచేత। భావింపనజముఖ్యపానియ్యా
సమితి। ద్రావంగబడిన విద్రావుటమనుట। అనువొందనాఘ్రాతమనగజి
ఘ్నంతి। యనగఘ్రాణాదులు నట్లతాననుట। సరసబూర్వాపర సంఘట
నార్థ। సరణికవ్యాహార సంగతిదలప। ననయంబుతువ్వరే హానుప్రసాదం
బు। ననుభవింతురు తదీయాది సూక్తార్థ। సంగతిమరియు తస్మాబ్రాహ్మ
ణాయ। సంగవారలు బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులగుట। తరువాతజనుప్రశాంతమన
సోయనగ। మరివారెయతిశాంతమానసులగుట। వారకమరియువిద్వాం
సోయనంగ। వారెయుత్కృష్ఠ విద్వాంసులువినుట। నిర్మాల్యమేవయన్ని
ర్ధారణంబు। నిర్మాల్యమగుటయే నిర్ధారణార్థ। మీక్షింపననవలదితరాన్న
మనుట। భక్షయంతి యనుట భక్షింతురనుట। యీవిధిదోక్తికి నెసగు ని
ర్మాల్య। మేవనిషేవేత్తనా వెరెకొనక। చెనసినిర్మాల్యంబు సేవింతుమర్థి। న
నుటవెండియును ప్రశ్నాంతరంబునను। శ్లాఖార్హమగు యజుసంవ్యాత శే
వ। లాభిభవతి కేవలాదియనంగ। నిక్షేపమతినట్ల నిర్మాల్యమేవ। భక్షణే
యనుచు బూర్బాలంబు మ్రోయ। క్షితిపేర్మినంద భుంజయాత్తనుచు విశ్రు
దశల సర్పశో ద్విజయించు మ్రోయ। సైవమాధ్యందినశాఖనిర్మాల్య। మే
వయంచునునట్ల నేర్పడి మ్రోయ। రతిబృహత్తాలోత్తనషును నాగమని।

ధృతిభక్తిభాక్స్వదైవాన్యథాయనగ। సరిగర్మణా మనసావాచయనగ। ధ
రత్రివిధం బాధ్వితం శుభంబనగ। జదురొందనీశాన సంహితాగమము। న
దిభుజ్యతే యనునట్లమున్ లలిత। భైరవాగమము నేర్పరగ నిర్మాల్య। ధా
రణోత్తనుచు నుద్యద్భృత్తి మోా్రియ। ననవేలవేయు గాత్ర్యాయనగుహ్య।
మునదినచర్య విప్రులకు విధింప। బడిన మోాదు వా్రియ పధిప థేయనుచు।
స్వధుచుపటం బర్పణము జేసి మరియు। వడిన మోారుదా్రియ వలసదేయ
ముదు। తడయకయర్పించి తడియువనంబు। లగుమనోరుదా్రియయనుచు
నర్పించు। తెగిచోాచ్చునప్పువ దేయననీరు। ఆరదస్త్రాత్తన యత్నించనయు
న। వారకకత్త్రకుర్యాస్యాత్తనంగ। యాథిసర్వంమనో రుదా్రియయనగ।
గూడంగ నిత్యేఫ కుర్యాత్తనంగ। అర్పించిసర్వక్రియలు బొందునట్ల। నే
ర్పలర్పగ ధరణీసురోత్తములు। అనుదినోన్నిద్ర నిదాఘ్యంతరమున। ది
నచర్యయట్ల వర్తింపంగనలయు। ననుమతియాయాక్రియా విధాతవ్య।
యనుచు వాతూలంబున దట్ల మోా్రియ। మరియునుగార వామ్నాయంబు
నందు। నెరిద్రిగుప్స్యాతమశ్నీ యాత్తనంగ। దనరుదత్నాక్త్కర్థంబు దాని
ట్లు। లసద్రిగుత్రిగుడితయ త్రిగోశబ్దు। మనగతద్గోశబ్ద మదియు వ్యాకరణ।
జనితధాతుపా్రిత్త సంఘట్టనమున। సరిజత్నురింద్రియ స్వర్గపశ్వాది। పర
నామములయందు వర్తింపుచుండు। ననుపమప్రకరణార్థా చిత్యములను।
జనుటదానట్ల గోశబ్దేనచతుం। రుచ్యతేయున దత్ప్రిమోాగపదాతు। రచ్చ
తిగామి నిరసికులట్లొప్పు। ననగద్రిసో్రిగూ్రినయును సమాసంబు। జనగ
నమీాదట జాత్నుసియన్న। యనగనౌత్రిగుణ నటాత్రిగోశబ్ద। జనితప్రా
ర్వాపర సంఘట్టనలది్రి। యంబకయిత్యర్థ యనగచందోగ। ణంబులిమ్మద
రదేనప్నాతమనగ। భంగధాతువునదప్నాథకుణేయ। నంగదప్నాథాతురి
నగదత్సంధి। నినుపారికర్మణా నిష్ణాతమనగ। నినుపారకర్మణి నిష్ణాతియు
క్తి। దానప్యాతం ఖక్రితమువద్రియంబ। కెనభక్షితమైన గ్రియప్రసాదం
బు। నంగదత్నియాత్తనగ దత్ప్రిసాద। ముంగీకరింపంగ స్వర్గమైయుండు।
అనయంబునునది పాప్మ నర్పితంబు। ననుదెక్షేనోప భుమ్యకనట్లుమరిగ్రి।
మింభుక్త్యయనగ ముంభుక్త్యయనన। ఘుంభుక్త్యయనధో.గచ్ఛనామ
రిథు। ధోగచ్ఛయనులిప్స తుదియుగాభావ్య। వాగమోత్తరమున వ

ల్లనుష్ఠించు। నెడశంభునవధాన హీనమైదాన। గుడుచుటతింట ద్రాగుట
యదిదాని। రంతరంబును శ్వమాంసాస్థిమూత్రాణి । భుంతేన నశ్వ
మాంసములు గొంటబాధ। తియనంగ నెమ్ములు దింటయు పిబతి। చయు
న మూత్రము ద్రాగుటయుననిచెప్పు । గాన విప్రులకును గోప్రసాదం
బు। దానహర్ణమింకను దాసినవచన। ములు నఖిలపురాణములు నాగమ
ములు। దలప శివార్పితేతరములుచాలు। జుష్టంబుబహ్వాపిస్తోకమేవాపి। శి
ష్టమన్నమిలిమి శ్రితమనుగాన। లలిమిశ్రితం నిష్ఫలం భవేత్తనుచు। నల
రుగావున దదియార్థమెట్లనిన। పలపత్రశాకాన్న పానాదుల్లోలి । నలి
మనః పూర్ణంతునైవేద్యమనగ। భువినయనానంద్య పూరితంబనగ। నవి
మనంబారంగ నరసిశివార్థ। మతిని నాత్మీయార్థమన శౌక్యమాటె।
రతిగూడనర్పించి పాణిలింగార్ప। ణముజేసి సావధానమున బ్రసాద। ము
మలినమతిగొనుటాదిమార్గంబు। తడబడి యటుగాక తత్ప్రసాదంబు।
గుడుచు చోఘనమైన కొండకర్మైన। శిష్టాన్నమంపు మిశ్రిత మయ్యేనేని।
దుష్టమనర్పితో ద్దిష్టంబుగాన। కుడుజికై నగాయ గూరలవ్నంబు। వడకక
మమోదవర్పించుకానిన। క్రియత దేవాన్నత కిల్బిషంబనగ। రయమునగూ
లు నరకవార్థినిజము। మిశ్రితశ్రుతిమత స్మృతిపురాణోక్తి। విశ్రుతశ్రీవా
యలీయసూక్తంబు। దనరారుచు నివేదితంచదేవాయ। యనియుదచ్ఛేషం
చయనియునుజెప్ప। తివిరిజుష్టంచ తచ్ఛేషాన్నమనిన । యవిబూర్ణమయ్యే
సిద్ధాంతపక్షములు। అవిమిశ్రిత ప్రసాదైక్యసేవనము। వివిధవేదాగమ వి
హితమార్గంబు। తెలపోయవాతూల తంత్రాగమంబు। దిలనసమర్పణం
యదిశాయయనుచు। ధరవస్తు కించిత్కదాచనయనియు । పొరిక దాచి
నోష్ఠప భుంజితయనియు। బాయకమరిశివ భక్తిపరాప । రాయని వెండి
యు మ్రోయంగమరియు। భువినుపభాగాయ పూతోయనంగ। నవియు
నుదత్తత్సమర్పణ దేవాయ। యనస్వేష్టలింగస్య యద్దత్తమనగ। చనుజే
రకేతన్న సంశయో యనగ। మొనయంగ దత్ప్రాశయేత్తస్వధిని। కనుకూ
లమ్ముగ బ్రదేశాంతరసూక్తి। సంచితవాయువ్య సంహితదత్వ । యంచ
భుంజియత నాప్రసాదంబు। ప్రాశించు నదిస్వయం ప్రశ్నాదనంగ । ప్రా
శింపనొల్లక పరులకిచ్చినను। నాద్యోక్తియందనాన్యస్యైవయనన। దత్వా

త్తనగమలీ ధరగోజలాదు। లందిడి నరకాగ్నులందుదురిత్తు। దిందానుగో
జలాదిభ్యోయనంగ। గనుణదధ్యాచ్చేన్నరకమనదిదియ। క్రమము కేవల
ము లింగప్రసాదిలకు। తనతనులింగార్పిత ప్రసాదంబు। దమకొయమహా
ము యథార్థణంబల్లగాక। శతయింద్రిమవ్యాఖ్యాతనారదుడు। భూతిగా
హరివంశమున విముక్తిప్ర। మోదైకకారణంబు కదాచిదిత। పాదాంబు
నిర్మాల్యపరిమిళితోయు। నగమిళిత శివానాదాంఘ్రిసలిల। మంగళనిర్మా
ల్యమారుతంబొక। యనరిపన్నగ సవనాశనయనని। గడి నిపీతః పుణ్యా
కార్ణాత్పన। నురగమొక్కంను పుణ్యోపేతుడయ్యె। సరిదాళ్లి విశ్వ
విశ్వంభరాభార। యక్షగుణత్వ మనాప్నోతియనగ। దనరువిశ్వంభరా
ధారేయతయును। వసుసభోగీశ్వరత్వమ చలమనగ। ధరసీశభూషణతా
యుననపుడ। నహిపాలనత్వంబు నచలితత్వంబు। బహువిధపార్వతీ పతి
భూషణత్వ। ముద్వివెండియును దదుక్తమధ్యమున। సర్వజ్ఞతాను సంజా
తదేవేంద్ర। నహిసంశయోయన సర్వజ్ఞతయును। సహజంబబడసె నిస్సం
శయుంబింద్ర। చననంద సాక్షాత్ప్రసాద భోగేన। యనమరిభక్తాయ మ
నలభతేప। లంబన శివు కేవలప్రసాదమము। దంబునగుడుచు ఫలంబు త
ద్యక్తు। మద్వనహిమేశక్తి యనదగిరామ। ననుగిరాంపత్యుడనంగ నాకెరు
గ। నొక్కింతశక్తి లేదొండేమి మరియు। కృతితేనజానంతి కిన్నరాయన
గ। నితరుల్ ప్రసాదమహిమ యెఱుంగుదురే। అనుచుదదీయ మహాప్ర
సాదంబు। ఘనతనారదుడు ప్రకాశించెనేనిట్లు।• ఆదివిష్ణుపురాణమదేహ
రివంశ। మాదటజెప్పువాడదె నారదుండు। ఆగమోక్తంబదెయుదియును
ముక్తి। చెగయైగరిగొన్న శివుప్రసాదంబు। మహిమప్రత్యక్షప్రమాణ
మైయిట్లు। విహితమైయుండంగ వేరొండదేల। కృతితేసజానంతి కిన్నరా
యనగ। నితరుల్ప్రసాద మహిమమెరుంగుదురె। తానునులగుశాప దగ్ధ
విప్రులకు। సామాన్యులకు గర్మచండాలులకును। శ్రీమత్ప్రసాద ప్రసిద్ధ
మహత్వ। మేమనగాపచ్చు దేలచేకురుశ। వప్రసన్నుల కశిష్ప్రసాదముశ।
వప్రసాదస్తు శివప్రసాదతయు। నంగలింగ ప్రసాదాంగి కరణను। సంగత
లింగ ప్రసాదులమహిమ। కరముప్రసాదయుక్తానా మనంగ। నరియనాజ్ఞా
మైనయననొప్పు దద్వి। ధముపాంసవః పర్వతాయనబర్వ। తమగుబాం

మున్ను బర్వతము కాంసువగును అదియునుగాక దివ్యాగమములు। విదితే.
తిహాసముల్ వినరెయొట్లనిన॥ శ్రీకంఠమూర్తి ఘంటాకర్ణుడనని । రా
కులకీర్తి దిగంత రాళుండు। మదినిష్ఠ లింగనిర్మాల్యపుష్పాను । గతమకరం
దమాకర్షింపమూర్ఖ। యప్పునెలాత్మగభవదం దంగీకృతంబు। లవుశివని
ర్మాల్యమణు రేణుమూరు। తానలచంద్ర సూర్యాంతపాంబువులు। చెనుప
హతమగు శివప్రసాదంబు। భరింతురె భక్తపుంగవులెవ్వ । రాంగమ్ముం
బుల ననహాంచైవయనగ। చనునాత్మ లింగప్రసాదపుష్పములు । కను
గొనముట్ట నాకర్షింపనెట్లు। వచ్చు నెనీకు దివాకరనీవు। గ్రచ్చరకుష్ఠరో
గంబునగుందు। మనచుఘంటాకర్ణుడారవితోడ। గన్నలియమోఘంబుగాశ
పియింప। వడరెగుష్ఠవ్యాధియాగమోత్తరము। నొందువుమార్తాండ భా
నోకుష్ఠయనుచు। అంతసూర్యుడు భయాక్రాంతదురంత। సంతాపమున
జక్కడాగిలిమ్రొక్కి। కలదపరాధంబు గావవెపృథివి । గలపదార్థంబు
లాకర్షించినట్లు। మొరుగకాకర్షించితిశాపశిఖకి। గురివైతిదెవయుదిక్కు
ను నీవమరియు। నాకన్యథా శరణంబొందులేమి। చేకొనిరక్షింపు శిక్షిం
పుమనుచు। వెండియుధరణిమార్తాండుండు మ్రొక్కి। యుండఘంటకర్ణుడు
రుదయజూచి। ఆదిమనోహరుండను గణనాథు। పాదోదకములచెపడయు
నిమేను। నావుడుభానుండు ననిమనోహరుని। భావించిప్రార్థించి పాదోద
కములు। బడసిశరీరంబు బడసెగాపునను। నడిసన్నలింగ ప్రసాదులు భు
వని। ఆపమశాపాను గ్రహాసమర్థులఘుని। రనుచుత్రిభువనారాధ్యులుమ
రియు॥ రొుక్క మునికుమారుడుగనిభీతి। పెక్కువవెక్కని భీతుండనం
గ। గనకమైనెవ్వాతో కడగియేతేర । పొడగనిబిట్టు శాపోపుచుమండ। న
క్కజపడితంత్రి యాత్మజుజూచి। మిక్కుటంబగు తొలిమేని దుష్కర్మ।
ఫలమిదిమరియొంట కాయదిభంగి। కులహరుసద్భక్తి మహిమనే కాని।
యనివీరమాహేశ్వరాచారదీక్షు। నినుపారలింగ పన్నిహితుగావించి నా
ఖిలయుడిగి మహావీరభక్తి। లోభంబునందతి లోకుడైయుష్ణ । లింగప్రసా
దావలలాన్నభావ। సంగతినిరవధి సౌఖ్యసమృద్ధి। సతతంబువొదల ప్రసా
దప్రసూన। ధృతిశిరోభాగుడై ధృతిబవర్తింప । తతనిప్రసాద నిష్ఠాన వ
రతని। యతిపెంపుహర్షప హారుడుదలంచి। యొక్క ప్రసాదపుష్పోదరంబు

వను। గ్రక్కున నొకకీటకంబు గల్పింప। గనుగొని యదియు లింగప్రసాదం
బ। యని శిరంబున దాల్చ నంతకంతకును। బొదలుచు నత్తల పునకయుద
క్క। మెదడును రక్తంబు మేనిచర్మంబు। నెమ్ములు దక్క మున్నిటద్రోల్చి
త్రోల్చి। గ్రమ్మర భక్షింపగా లెక్కగొనక। నతులప్రసాద నిష్ఠాంచితవ్రత
ని। యతిజలింపకయుండ నభవుండు నీకు। మెచ్చితి నిచ్చితి మృత్యుత్వ మ
నుడు। నొచ్చెల్లనాకది యోగ్యమె జియ్య। హింసకు నోర్తు నెయిందుకళా
వ। తంపయిక్కర్మంబు ధర్మువే పనుప। ననుడు మదియ్యార్పితావధానాభి।
జనప్రసిద్ధ ప్రసాదినై పరగు। నిర్మాల్యనిష్ఠైక నియతుడనుభయ। కర్మాప
హారుడు నిక్కంబట్లుగ్గాక। సెరియునకర్మాపహేఁయనియు నిగమోక్తి। నె
రియకర్మాహార్యుండనియు మోఁ్రియుగాన। సన్నుతలింగ ప్రసాదివినిన్ను।
పున్నెంబు పాపంబు బొందదెట్లనిన। వసుధచేకొన్న జీవంబులు ప్రబలు। వ
సుధచేకొన్న జీవంబులుమడియు। జలములచేగొన్న జంతువుల్ మలయు। జ్వా
లనునిచేగొన్న జంతువుల్ ప్రబలు। జ్వాలనునిచేగొన్న జంతువుల్ మడియు।
శ్వసనునిచేగొన్న జంతువుల్ ప్రబలు। శ్వసనునిచేగొన్న జంతువుల్ మడి
యు। అందు పృథివ్యాదులైన భూతములు। బొందునె యయ్యయిబ్బుణ్య
పాపముల్। యెందుమదీయ్య మహీయప్రసాద। బొందునె యట్లును పు
ణ్యపాపములు। సత్యమిట్టిదియని శంభుండుదెలిపి। మృత్యుత్వమొసగె నా
మృత్యుదేవతకు॥ అటుగాక నుభయ కర్మాతిక్రముండు। స్ఫుటతరలింగ వి
శుద్ధప్రసాది। దూర్వాసుడ పరరుద్రుండు మునీంద్ర। సార్వభౌముడు శైవ
సహితప్రసాది। సేవాన్వితుడు క్రోధసిద్ధతపోని। యతుడు స్వైరవిహార ర
తుడు విజ్ఞాన। యుతుడు ద్వారావతి కొక్కనాడరుగ। కృష్ణుడు దానురుక్మి
ణియు సంభ్రమత। యుష్ణీషమును గుచయుగము పైకొంగు। అటయిట దూలి
సాష్టాంగులై మ్రొక్కి। పటుతరాభ్యాగతప్రణిపత్తి సలిపి। పాయసాహారమప
రిహారము గస। మాయతభక్తి పెంపారవడ్డింప। నమ్మునీశ్వరు డీశ్వరార్ప
ణ జేసి। సమ్మతలీల ప్రసాదభాగంబు। గావించితత్ప్రసాదావశిష్టంబు। గ్రో
వింపుక దుపార గుడిచిచిక్కనది। పూసికొన సర్వాంగముల నంచు నొసగ। నా
సక్తిగుడిచి భుక్తావశిష్టంబు। ఆరికాళ్లదక్క సర్వాంగంబులందు నెరిబూ

సుకొనుటయు నీవిదియేమి। ఆరికాలబూయవైతచ్చోటనీకు। నెరసుగా
నొకబోయ నిసితబాణోప। హతిమరణంబు నీకయ్యెడిననుచు। నతికుపితా
త్ముడై యతనిశపింప। మృతిబొందెకృష్ణుండు మృకుసప్రసాదు। లతిశయ
మహిమయేమని చెప్పమరియు। మునువామనపురాణమున నితిహాస। వి
నుతకథాయుక్తి వివరింపనొప్పు। శీలవంతుండు ప్రసిద్ధప్రసాది। శూలిభక్తు
డు సుకేశుండనుగణము। సర్వాంగలింగ ప్రసాదోపభోగి। సర్వప్రసాదప్ర
సాదిగావునను। భూతపంచకగుణంబులు దదంశములు। భూతపంచకముల
బుట్టిద్రవ్యముల। అవిమిశ్రిత ప్రసాదైకవర్తనలు। భవునకర్పించికొనభా
తిధానెట్లు।హరునకేవలయు బాహ్యాభ్యంతరముల। బరుగురూపాది రూపద్ర
వ్యతతులు। నగుస్వరూపములు భయార్పణార్హములు। నగునిరూపంబులె
కార్పణార్హములు। కల్పితఖండితా ఖండితస్థితిన। నల్పాల్పరూపంబు లగు
వానిలోన। దేరాదుమనము చేతికి మనంబునకు। నీరాదువెన్నెలల్నెండలె
ట్లనిన। నొందుఖండితరూపనోషధి ప్రభృతి। యుంగఖండితరూప మవనీత
లంబు। కలయనీరానియాకయు మెట్టరాని। కలితతదీయకా ఖండితపృథి
వి। తొడరప్రసాద పాదుకములుమెట్టి। వడిజరించుపగిది వర్తింప రాదు।
ఖండితాఖండితా కారముల్గాన। వెండిజలంబుల వే)గయ్యు వాని। వ
లనవాహాంబు ప్రవాహోదకాదు। లిలదక్కనిచ్చునట్లై బొందరాదు।
ఖండించిలింగసంస్కారంబుజేసి। మందుదీపాగ్నుల మూడ్కనీరాదు। అ
ప్పుగాతద్విషయంబగువాయు। లిచ్చిపొందెదుమాడ్కి నివిబొందరాదు।
అవకాశమర్పించి యంబరాంతరము। దవిలిబొందెడుమాడ్కి దాబొంద
రాదు। జలదభూరుహ గృహచాయాదులిచ్చి। పొలుపుననర్పించిపొందం
గరాదు। గంధాదులట్ల యకామ్యకత్వంబు। సంధిల్లునంత ర్విషయములు
గామి। విషయపంచకములో వివరింపనాల్గు। విషయంబులాంతరవిషయం
బులొక్క। విషయంబుదాబాహ్య విషయమాస్పర్శ। విషయసుఖంబా
త్మ విషయంబుగాన। స్పర్శనాద్రవ్యంబు బాహ్యంబునొండ। స్పర్శనసుఖ
మాత్మ బాటించుగాన। పరిమితంబైన రూపంబులభాతి। దరసి యంగము
చేత నర్పింపరాదు। మదినీరూపములట్ల మనసుచేతులను। చెరవకీరాదు
దృగ్విషయముల్గాన। జెరయరాదెట్లు నర్పింపరాదొక్క। వెరవుననర్పిం

పవెరవయ్యె నేని। పరదైవకరణసంస్పర్శనార్పణము। ధరణిసుర్గ్గణాశ్రితం
బట్టులైన। మతియె కారణము దామర్త్యులకెల్ల। ధృతిసతధాలింగ్యతే ప
తిరనుట। చాలదెమునుమాన సంబర్పణంబు। నోలిబాహ్యామున నీకున్న
నేమనిన। అగునిరూపంబు దానై పొందుచోట। దగుమనంబున నర్పితము
సేయుగాక। మనుదానయర్పించి ముట్టురూపములు। మనమున నెల్లు సమ
ర్పింపగూడు। రెగవాంసర్పిః శరీరస్థమనగ। నాగమోక్త మెమూన సార్ప
ణంబరయ। ధరనకరసోతిహితం స్పర్శయనగ। హరుదుహితంబుసేయగ నే
రడెల్లు। కావునశుద్ధమూర్త్మ ప్రసాదులకు। నేవెంటబొందవా లెంప వెన్నెల
లు। అనుచునాదిత్య చంద్రాతపద్యుతులు। తనుబొందనీని నిత్యవ్రతనియ
తి। మందరభూధర సుందరసుకర। కందరాంతర్బిల మందిరుండగుచు। ఆస్థ
తదీయశివమాలంఘునవ్ర। తస్థితి భక్తులు దానువర్తింప। నారదుండట్లొక
నాడేగుదేర। ద్వారపాలురు దనువారింపమగుడి। యినలోకమున కవు
డేగిభాస్కరుడ। వినుసుకేశుండను వెడగుభక్తుండు। మందరభూధర సుం
దరసుకర। కందరాంతర్బిల మందిరంబునను। నినుజూడరాదంచు నీకిరణ
ములు। తనుబొందనీనంచు ధరనున్నవాడు। అనిమిషశ్రేష్ఠుండవై యుం
డియొక్క। మనుజునిచే నవమానతనొంది। బ్రతికెదుబ్రతుకుదా బదటికే
యనుడు। మదినల్గిసూర్యుడా మందరాచలము। పటపటవ్రక్కలై ప్రేడగా
స్రియతని। చిటచిటవ్రేల్చెద శీఘ్రంబెచూడు। మామునీశ్వరయుంచు నా
త్మసహస్ర। ధామసంజనిత నిదాఘాగ్నిశిఖల। నాయద్రిగాల్పహాయనక్షవ
మోభ। వాయశర్వాయ శివాయయున్ రవము। చనజనత్తిలి సంస్తు
తింపంగ। విరిరుద్రుడతికోప వివశాత్ముడగుచు। తప్పకచూచుడు తరణియు
ధరణి। దొప్పనబడి శివస్తుతులు సేయుచును। కావవె భక్త యోగక్షేమ
యుక్త। కావవెకారుణ్య కలితాత్మయనుచు। వసుధపైవేమారు వల్గొని
మొక్క। సనమాత్ముడా భువనాత్మువీక్షించి। చిద్భరితాత్ములు శీలసరిప
న్న। లద్భుతచారిత్రుల శరణశరణు। లనఘులు నిత్యలింగార్చనానిరతు।
లనకమాభక్తుల కపకారివైతి। ఘనుని ఘంటాకర్ణ గణసాధుతెక్క।గ్గా
నమినితనువున గుష్ఠుబాధింప। నాదిమనోహరుడను గణసాధు। పాదో
దకములపై బడసిసవిధము। యొండొంటిని దత్తునూదినకతన। పంకులు

వ్రానాడె పదమువో నాడి। పన్నగాముని శివభావాంగులింగ। విన్నాగ
నీపదివేళ్లనర్చబూన్చి। అడరనావడి వేళ్లనాదినిపదము। బడసినవిధము
నిప్పుడు మరచితివో। కలహభోజనము నికష్టునారదుని। పలుకులు నినుప
ద భ్రష్టుగావించె। యెడసేయకింక నీవిప్పుడపొమ్ము। వడిడొల్లిడొల్లి శ్రీవా
రణాశికిని। రమణబాలార్కేశ్వరం బననచట। శ్రీమమొంద నొక్కలింగ
ము బ్రతిష్ఠించి। బడయుమునీసూర్య పదమునావుడును। వడిడొల్లిడొల్లి
శ్రీవారణాసికిని। బోయిబాలార్క శుభువి బ్రతిష్ఠించి। యాయతభక్తి సూ
సూర్యత్వంబుబడసె। గానవిశుద్ధలింగ ప్రసాదులయు। నూనమహత్వంబు
నుతియింపదగమె। యనుచుపండిత మల్లికార్జునుడాది। డనుశుద్ధలింగ ప్ర
సాదులమహిమ। యును బ్రసాదమహత్వమును జెప్ప విప్రజనులు। గీర్తిం
పుచుజనిరి యిక్కడను॥ వీరభక్తిస్థల విదితపొరండ్లు। సూరసానమ నాధా
రుణిబరగు। నరిదిమున్నాయమ్మ చరితమెట్లనిన। నరయబోరడ్లనునగ్రహా
రమున। పతిపరోక్షంబున ప్రథితసద్భక్తి। నతివయుదొల్లింటి యట్ల సంత
తము। జంగమారాధన సలుపుచునుండ। వెంగళుత్తైకూడి విప్రులందరును।
నాయూరిప్రజలును నధిపతిగాన। బోయియిట్లనియె భూమీశ వినుము।
ధరణిమాయూర నుత్పాతముల్ బుట్టె। మరయంగదగు సూర మవ్వాక
యశగ। సాధుమార్గమున నచ్చటయుండియుండి। వైధవ్యవర్తనల్ పరద
పాల్ జేసి। ఆరయను మ్మెత్త కాయలు దిన్నయదియు। మరులు గొన్నది
యెు మున్న దిదప్పినదియు। కనుగొన జెక్కిళ్ల గణతలగడవ। ననయ బూడి
డిదె మెత్తుకుని మీనబూసి తలన ర్త్జెపుల చేతులమరుదాల్తు। ములుప
టికంవుపూసలును ధరించి। ధరణినిక్కపుభక్తి పరురాలువోలె। తిరిపెం
బై మనుపుగా దిరియుబోడలకు। వ్యక్తిగావిను పెద్దభక్తులెపెద్ద। భక్తుల
నుచుకాల్గ బడికడ్గి తాల్పు। చేకొనికుడిచిడించిన మెతుకునంత। బోకమా
గ్గలపెసి భువిజన్ములెరుగ। ననవేలనీయగ్రహారమంతయును। పనిగొన మా
లల పాలయ్యెనిట్లు। తానునుమాలలుదనయింటనుండ। గానవ్రజూపినగల
వా దండిగ। ననవుడుజుట్టింపుడని యల్కరాజు। వనుపవిప్రులు బొంచి
కొనియున్న యడన్ను। వద్దుమొగంబును వలుదచేతులును। బ్రద్దిచిరి దొాడ
లు బరుడు పిక్కలును। కాయెగాచినయరిచేయినదోళ్లు। గోయదాకిన

యసిగోతదా చెయ్యి। మట్టుపాదంబులు మలినంపుమేను। మిట్టనుదురుగ్రమ
క్కి మెడయును బ్రాకు। పట్టినయరవిడిపంప్లబొంకంపు।బొట్టయు పెడగ్రుం
కు బోయినపీపు। బొడ్డికన్నులు ముడిబొమలు వ్రేజెవులు। దొడ్డముక్కు
ను గుజ్జు దౌడలునుబరడి। వ్రేళ్లను గమలిన గోళ్లలో వంక। కాళ్లనుగుంది
న కటములునదుర। తెలుపారుబూది నొసలినిండమెత్తి। కలయ జేతుల
పెండెకట్లుదాబూసి। వలిదొడ్డగుదాత్రిముకులువల్లపటికి। ములుసూలమా
నీ పూసలపేరుదాల్చి। కురువెంట్రుకల వెడగొప్పలోపలను। కరకంఠుగ
ద్దెన గరుగానుపింప। బలువుగాశివ సూత్రమల వడగట్టి। మొలనెరవణి
దూంటితలనరజుట్టి। యారెయుగత్తియు నట్టలమోపు। వారెసల్ మోకు
లు వలచేత నెక్కి। సింబలికోలయు జెన్నుగాశిపుడు। బంపిన యంత్యజు
భావంబుదాల్చి। యచ్చుగా జనుదెంచి యగ్రహారంబు। జొచ్చి యల్లంత
భూసురులు రాజూచి। చెంగుచు శెంబలి శెంబలియనుచు। వంగుచుదొలగు
చు వాడవాడలను। భోరున మోత్రికులు గోరెవారెనలు। గోరెయనుచు
లింత గూతలెట్టుచును। అమ్ముచుజనుచు నంతంతనిల్చుచును। క్రమ్మరవచ్చి
న గ్రంతవచ్చుచును। కలయంగనింటింట బిలుపించుకొనుచు। వెలయంత
యనిన నగ్గలము జెప్పుచును। వెడజట్టిజూపుచు విప్రులయిండ్ల। కెడనెడబ
లుమారు నేగుచుజనుచు। కరకంఠభక్తుల గన్నంతదవుల। సరణార్తి సర
ణార్తిసరణార్తియనుచు। కరమధిక వారిచే కాళ్ళరగొనుచు। పోరి బోరి
పాత్రిచెప్పులు ముడుచుచును। వెను వెంటమును పొంచికొనివచ్చు విప్రు।
లను కెరింగియు నెరుంగనియట్లుగూడ। యిప్పాటనూరెల్ల ముప్పట్టువెట్టి।
చొప్పరుపడీయుండ నూరసానమ్మ। యింటికినే తేర యింతియుగాంచి। పం
టింప కెదురుగా బరతెంచి మ్రొక్కి। యలరివారెనలు మోత్రికులుపుచ్చియె
దిరి। చిలుకకొయ్యదగిల్చి చేతికత్తియును। ఆరెయుముంగిటియరుగుపైబె
ట్టి। వారుసెంబలికోల వాచూరజెవిరి। పాదముల్ గడిగి యప్పాద్యోదకము
లు। నాదటబ్రాశించి యంతలోపలికి। దోడుకొనుబోయి యుత్సుకలీల
తోడ। గడియుగ్రక్కున బెట్టి కదుగడునలరి। సింహాసనాసీను జేసియాశ్వర్థ।
సంహారులింగావసరము జెల్లించి। కదలీదలంబిడి కనువనియెంగ పదపదా
ర్థంబులు పక్వాన్నములును। దెకొన్నగూడ వడ్డింపనాయయ్య। అక్క

జంబుగలోననారగింపంగ। యెట్టకొసూరమయింతకాలంబు। కట్టడిసైమా
లగలిపితీయూర। చిక్కితిగాక మా చేతనీవింక। నెక్కడబోనొద యిల్లుబో
డలకు। పోడిగానంబలి బోసినఫలము। నేడుగదానీకు నిండారబండె। మం
టిసఫలమయ్యె మన్నీఫలంబు। యింటిలోననసుఖయింతుగాకనుచు। వెలి
బొంచికొనియున్న విప్రులాతణము। తలుపుడగ్గరజేర్చి తాళంబువెట్టి। కొం
దఱువాకిట గూర్చుండబెట్టి। కొందఱనిలుచుట్టు కొనియుండనిలిపి। యో
గోరియజ్ఞమయోగోరిజిన్న। యోగోరిబలభద్ర యోగోరిమైలార। మత్తే
నలోబడెమనవిప్రసహిత మత్తలారులబిల్వోడననంతలోన। సోమయాజు
లపెద్ది వామనభట్టు। దామోదరప్పన వామనసూచి। కెనన ఘటశాసికె
మ్మసపిన్న। పాశముమైలారు బట్టువధ్యాయి। చప్పళ్లిపెద్దియుంశముసూర
పోతి। పప్పుకేశవుడు సంభవులమాధవుడు। మానంపుమారెన మంచియ
దొడ్డ। దోయనభట్టును ధూర్తవిఠలుడు। చిమ్మినమల్లికూచెనగారితుమ్మికొ
మ్మనప్పవబొల్లి కోపెయల్లారి। ముణ్ణమువారి పేనొజ్జలుగంప। కృష్ణము
యరగడ్డకేమనకూచి। పరగద్దువాగి కుప్పనయాజిపంగ। పరక యజ్ఞమ
వుంటి భాస్కరయొజ్జ। కందిగింజైతన కామయజ్ఞంపు। కుంవెనదక్షిణగో
పాలమంచి। మొడిచెంట్లైయ్యన మిండవల్లభుడు। దూడకడ్పప్పన దుష్టురా
ఘువుడు। యెత్తుగాలెదన యీశ్వరభొట్లు। నత్తరిపీ రెల్ల నాదిగా గలుగు।
ద్విజులును దలవరుల్ దీర్పరులెల్ల। ప్రజలును నట్లున్న భందినెవచ్చి। య
ధిపతిబిలుపించి యందరిలోన। నధికుడైయున్న బ్రాహ్మణుడిట్లులనియెనొం
డేమిజెప్పుదు సర్వేశనేడు। పండెనీసూరమవ్వకగారితపము। వెలయంగ
దేనిమిటివెనకనిట్లుండ। వలవదాకడరాలి వర్తనమొప్పె। కడుసాంగ మ
య్యెనీ గరితెభక్తియును। కడుగడుగారయ్యె కథలేమిచెప్ప। వీధివీధులవిం
తన్మోదిగెబత్తు। డాదటమ్రొక్కులు నమ్ముచువచ్చి। యిల్లిల్లుదప్పక యెడ
తాంకిమ్రొక్కు। లొల్లకున్ననుడస్సి మెల్లనవచ్చె। నింతలోగని యెదురేగి
త్వామొక్కి। యంతియుసంప్రీతి యింటికిదెచ్చి। కాళ్లచెప్పులు మునుగ్రి
క్కనదిగిచి। కాళ్లుగడిచినట్టి కంతుపజూడు। చెరివిసదదెచ్చూడు। సెంబలి
కోల। యురుసుపైసి దెచ్చూడు మాతయుగతి। యువిమాడుధాదెననీచిల్క

కొయ్యా! నదేమానుమా మోత్రికు లాదిల్కకొయ్య! నక్కజంబందుచునం
దురుజూడ! లెక్క సేయక లోపలికిగొనిపోయి। తలుపుమూయుచు నంత
తాలంబువెట్టి! స్థిరిపించితిమిమిమ్ము పృథివీశ యంచు! జెప్పుచుండగలోన
శివునిమూర్తియును! జప్పుడుగాంగనా స్వాదించుజుర్రు। జుర్రుసబడిదం
బు జుర్రుచుగర్రు! గర్రునదేన్పుడు గాయులేమేని। కటకటనకరచుచు కర
పెరలెసగ! బటువుగానమలుచు బొర్లమింగుచును! మానుగాఫలను వే
మేనిబిల్చున్నను! నానుచున్క్రియ నదినారగింప। చెలువార పాల్లిలు సీత
లోదకము! నలచుచు గక్కుగ్గక్కునని ద్రాగుచును! పూరించిగళగళ
పుక్కిలించుచును! సారించియుమియుచు చప్పుడుగాంగ!నాలుకదోడయు
చు నలిబలువరుస! వ్రేలిడి బ్రామచు వినగ్రింటిగ్రెంటి! వెండియు నుమి
యుచు బిక్కృతులు సేయు! చుండంగవినివినియుడంగరాగ! శరమగ్గిపుత్రులు
గ్రక్కునలేచి! ధరణీశవింట్రిగ దామత్తిగాడు! శంకింపడెంతయు చప్పు
డుగాంగ! గొంకకయింటిలో గుడుచుచున్నాడు! అగ్రహారంబున నడుకవ
లేక!యగ్రజన్ములు యిండులనివెరలేక! తనుబట్టవచ్చిరక్షతిలకునులేక!మన
మున్న వారమంచును భీతిలేక। చిక్కితినని యెడి చింతయులేక। యుక్కడ
గింతురన్ యునుకునులేక। నలగుచుదానొక యయగారివోలె। నిలవేష
ధారిజంగిలియున్న వాడు! వచ్చెదనకుజావు వడిదప్పదనుచు! చెచ్చెర కుడి
చైన సచ్చెదననుచు! నాయంత్యజుండుండేబోయట్టులనైన! నీయింతి జూ
డు డాయిండదరిలోన! యీలువుపోనాడు టిదితప్పనాక। శీలంబులిడుచుట
చేటువోమనక। యిలువరుసదల్చులేటె మొగ్గుబొమ్మనక। విధవత్వమునకును
వెలితియోననక। విధిలేదుసతిచెడ్డ విధియింపననక । యిట్టైనవిప్రుల కెడ
యూదుననక। పుట్టపుట్టిగుమాలపోతువీడనక। పతికినిబితుర్లిలో గతిదప్పు
ననక। పతివిన్న ప్రాణంబు పైవచ్చుననక। బంధులలో నగుబాటగున్ననక।
సంధిల్లగానిదుర్జాతివీడనక। కులమునకెల్లను గుద్దలిగొనియె! కులమెల్లగో
నిపోయి బిలమున గలిపె। వింటిమివినవిట్టు కంటిమిగాన । కుంటిమిలేమ
న కూరివారెల్లె! జూడుడోయనుచు భూసురులు గట్టలిగి । గోడలుగూల
గ్రక్కున గొట్టుడనచు! తలుపునెమ్ములు గ్రక్కదలడన్నుడనచు । నలుదె
సలును నెక్కి యిల్లువచ్చుడనుచు! గడియాలో పలికూడి పక్షబాదుడనుచు।

కడకఁ బెండెలువిర్గ గాదిపుడనుచు। నెట్టణనింటిలోనికి నుక్కఁడనుచు। దొ
ట్టరులిరుపుర బట్టీ తెండనుచు। పచ్చిబఠ్ఠలవాని బడఁగొట్టఁడనుచు। చెచ్చె
రనటుగూడ చిచ్చుడుడనుచు। నందరు భూసురులత్తలవర్గులు। నందడించు
దునాతి జడియకిట్లనియె। అంత్యజుడంత్యజు డనుచుగూయిడెదు। రంత్య
జులకు జొరనది యెల్లువచ్చు। నరుదగుమీయట్టి యగ్రజన్ములకు । హరభ
క్తులిండులు చొరగరాదనుచు। కన్నులగానరుగా కింటిలోన। వెన్నంగకు
లహీను లిట్లున్నవారె। రుద్రభక్తులయిండ్ల యాషిద్రబెత్యతు।రుద్రులెకాక
మరిక్షుద్రులున్నారె। మాహేశ్వరుల నిజమందిరంబులను। మాహేశ్వ
రులెకాక మనుజులున్నారె। ప్రమథకులీనుల పాలినగళ్ల। ప్రమథులేకా
క దుష్పాత్రులున్నారె। లోకవంద్యునిగణ లోకాలయముల। లోకవం
ద్యులుగాక లోకులున్నారె। శరణగణప్రాణ శరణాలయముల। శరణు
లెకాక నిస్సారులున్నారె। భవరహితునిభృత్యు భవనంబులందు। భవర
హితులెగాక భవులున్నవారె। కులజాగ్రగణ్య దాసులయింటిలోన। కుల
జులేకాక దుష్కులజులున్నారె। లింగసన్నిహితులియంగణంబులను। లిం
గులుగాక మాదింగులున్నారె। పరమేశుసద్భక్తి పరులనిందించి। నర
కాగ్నిశిఖలచేనరిమరిఁగెదరు। నిటలాక్షుభక్తుల నిటుచెడనాడి।కుటిల భ
వార్బుధిఁగులమగ్గెదరు। కాలకోలాహల గణములబలికి। కాలదండంబుచే
గూలమగ్గెదరు। అంతకాంతకు శరణావలిదెగడి। యంతకుపాలికి నరుగ
మగ్దెదరు। కర్మసంహరునిజాంగము నొవ్వబలికి। కర్మగతులపాలు గామరి
గెదరు। గాకబ్రహ్మత్వంబు కలిమికిబలమె। శ్రీకంఠుభక్తుల చెట్టలాడెదరు।
యింటిలోనున్నవాడీశుండు భక్తి। కంటకులారశక్యమె మీకునెరుగ। భ
వుడున్న వాడు మాభవనంబులోన। భవులార మీకు సంభవమౌనెయెరు
గ। లోకైకనాథుండు లోనున్నవాడు। లౌకికులార యాలోకింప గలరె।
యాడితకీర్తి మహేశుండునీడ। చూడశక్యంబేని చూతురుగాక। ప్రతిమా
టలేటికి బట్టిననింక। ప్రతిజూపకునికి దాబాడిగాదనుచు। గడియ గ్రక్కున
బెచ్చి క్రమ్మరతలుపు। కద్దుబార దెరచుచు కనుకనిద్విజులు। చొచ్చునంత
టిలోన సోమార్ధశేఖరు। యచ్చెరువందని రాకారుడగుడు। లోపలనంత్య
జురూపంబుగాన। కాపోయెపోయెడాననుచు నోవరుల। గొందులపెద సం

ద్ధు సందులదాపు। మందసంబులచెంత మదురులపొంత । దేవార్చనంబు
పందిరిమీఁదనరుగు। శ్రీవలపీఠము క్రిందనుదీప। గంబాలయెత్తున ఘంట
లవెనక। గంభీరమగు కొల్చుగాదెలలోన। యిరికిళ్లగుమ్ముల యెడలనుత
లుపు। మరువునపన్నార్ల మాటులసడ్డ। గోడలపజ్జను కుడిటిరికిటను। గో
డుగాడనుచును గూడనిల్లెల్ల। వెదకిదారత్యంత విస్మయాక్రాంత। హృద
యుఁడై కానక యిదివిచిత్రంబు। చనియెగోడలు నూకిగొనియందమేమి। చ
నుచోటగోటగోడ నూకినచొప్పు లేదు। యిలుప్రవచ్చిగొనిపోయె నితఁడం
దమేన। వలువదెయిలుకప్పు వచ్చిన చోటువాకిట వెడలినవాఁడందమేని।
వాకిటమననున్న ద్వారమెట్లేగె। పొంతులోననేడాగి నాఁడందమేని। నే
డింటిలోగల్గిన గానమెట్లు। మాయమయ్యెనొకాక మహిఁనందమేని। మా
యంబుగానెచ్చనె యిట్లునరుడు। పానలిన్నియునెల పడతిబట్టినను। వా
నిజూపక పోవవచ్చునెయనుచు। నాయమ్మదగ్గిరి యదియాలయింక। మా
యలుపన్నక మాదిగకొయ్య। జూపుము చూపు మెచ్చోట నున్నాఁడు।
చూపుము చూపుమెచ్చోటడాచితివి। యనిసందడించు నయ్యధమపౌరు
లను। గనిసూరసానమ్మగారుగోపించి। మాటిమాటికిఁ గ్రివ్వి మాదిగెయ
నుచు। నేటికిబలుక ధర్మేతరులార॥ మాదిగెయెతొల్లి మహియెల్లనెరుఁగ।
మాదేవుఁడంత్యజు మార్గంబుదాల్చి। చెచ్చెరమరియొక్క చచ్చినపెయ్య।
యచ్చుగా మెడనిడి యెరిగ కెంభాగి। భోగయ్య యింటికి బోవుదు నతఁడు।
స్వాగతాసనముఖ్య సముచితార్చనలు। జేసిఖండములుగా జేసి పాకంబు।
జేసియాపెయ్యను శివునిమూర్తికిని। యారగింపగబెట్టి సంతసయ్యగ్ర। హా
రంపుభూసురు లందరుగూడి। గుండులుబడియలు గొనివారివారి । నొం
డొరుగడువంగ నుద్వృత్తినేగి। యిట్టులచెనక నయ్యీశు మూర్తియును।
వట్టివికాకార మగుడునుభోగి। దేవయ్యయును దావెళ్లియపుడు। బోవు
గనంత కెంభావిలింగములు। భోగయ్యవెనుకను భువిఁదొల్లి దొల్లి। వేగం
బెపోవుదు విప్రులుజనులు। నరిగియుండెడ సాష్టాంగులైమ్రొక్కి। గరమ
ర్థిపాత్రిధిఁ బంప గరుణభోగయ్య। యరుదుగాల్వింక పదిలరుండగుచు। మరెలి
కొంభావికి నరుగుదెంచుదును। నాలింగములు భక్తి ఘుకానసముగ। నోలి
వనిలిచె నొండొండుపీఠముల। నటుగానఘోర్తుడే యాకృతినున్న । విటల

సేతుడకాక నిందింపదగునే। ఆమహాదేవుండు నట్లనుగాక । సామవే
దులు జన్నసాలలోపలికి। చచ్చినపెయ్యదాచండాలుపగిది। నచ్చుగామె
డనిడి యఱుగుదేరంగ। కురుచమట్టుపొడవు కురుజఘనములు। పరికివెంట్రు
కలును నొరుగుపాపుటయు। నడ్డంపుముక్కెర యసియాడునడుము । దొ
డ్డుకక్రలచీర తూగుబయ్యదయు। నలరుగమ్మోవియు నన్నువనుదురు। క
లికివాల్గన్నులు కరివాకబొమలు। నల్లనిమైదీగె లెల్లబల్వురస। తెల్లనిభసి
తంపు తిలకంబువెండి। గద్దెనగరుదాచు గనియంబుకీలు। నిద్దంపు పాంజా
యనిండుబాలిడ్లు। క్రంగుక్రంగనుకాళ్ల కంచుమట్టియలు। నుంగరంబులు
పల్దయూరులునల్ల। గాజులుతగరంపు కడియముల్ వచ్చు। గాజుపూసలును
సంకంపుపూసలును। నలిగొన్న నల్లపూసల బన్నసరము । గలయలోయ
రతి నాల్గమిణ్గుదనర। గంపజాకిటనిడి గారియువెనక। నింపారజనుదేర నిర
వురగాంచి। సామవేదులువచ్చి సతియునుదాను। భూమి సర్వాంగముల్
బొందంగమ్రొక్కి। కడుసంభ్రమంబున గపటచండాలు । మెడనున్న పె
య్యదా మెడబెట్టుకొనుచు । నెక్కొనసంతోష మెసగదోడుకొని। చ
క్కననాజన్నసాలజొరంగ। కనుకనివిప్రులు గనిపారిపోవ । మనుజులు వి
స్మయమానసుల్ గాగ। నంతనయ్యెమపుర నర్థిఁదోడ్తెచ్చి। సంతోషమునస
యాగశాలాంత్తరమున। నాదటమెడపెయ్య నటుబెట్టిసామ। వేదిపాదా
బ్జముల్ వేడుకగడుగ। గిరిజమూపుననొక కరమిడియున్న। గరమును దన
కటి గడియించి నైపము। ముందటకినిదార్లిల మూడుగన్నులును। నందం
దదనదు పాదాంబువులందు। నలరుచు తళతళ యనుచువెలుంగ। వెలుగు
చోంచుడు సామవేదులభార్య। యదుగుల కర్ఘ్యాపణ్యములు బోయుచు
నో। బాడగనిబిట్టుల్కి పడిసంభ్రమమున। నోలీండెదేవర దేవర యనుచు।
భావించిదనచేతి పసిడిగలంతి। ద్రుటుబెట్టియత్యద్భుతా క్రాంతయగుచు।
నిటలతటకరాబ్జ నీయతమైయుండు। తనసతిగనుగొని దరహాసరసము। క
నుగవదులుకొన గాసామవేది। మనుజుడెమున్నెమి మూన్నినియింత। య
నుమానమేల సీకనుచుయ్యున్పొంగి। పాదాబ్జములు గడ్గపడుటనజేసి । పా
దోదకంబున బడెనూతజ్జలము। అంబికాధవునీడయుంమదోచుదు న। యం
బునలింగోదకంబయ్యెనదియు। శివుడు ప్రసన్నదృష్టిని జూచుమాత్ర । నవి

ర్యు బ్రసాదోదకాఖ్య చేదనరే। నొక్కటదత్రివిధోదకంబులును। నెక్కొన
యునికికి నెమ్మనమలర। యిలదురితేంధనంబులు గాల్పవాద। జలములే కా
క యాజ్వాలను నివేశమొ। అప్పులబ్బంగగాదండ్ర యీలింగ। మప్పులబ్బం
గ కృతార్థతగాదె। జనసుతంబగు నీప్రసాదోదకంబు। గోనతల్లి చను
బాలకును వైరిగాదె। అగమోక్తపశువయపోయనంగ। వేగంబె పశుపా
శ,లీలయుంబుజేయు। యీత్రివిధోదకం బిలనిదిగడు వి। చిత్ర మిట్లనుచు
జెచ్చెర దానుసతియు। నంతసాత్రివిధోదకాబ్ధినోలాడి। యంతకాంతకుని
సుఖాసీనుజేసి। ఆయతభక్తిమై యర్చనలిచ్చి। బేయపాకముజేసి పెక్కు
చందముల। అటమున్న యజ్ఞార్థమై సర్వశక్తి। పటుమతిగూర్చిన పద
పదార్థములు। శాకంబులోనగూర్చి శంభుమూర్తికిని। యాకాంతుతోడ
సమర్పణసేయ। నత్యంతపరితుష్టుడై యంతనపుడు। ప్రత్యక్షమూర్తియై
భగణుండునిలిచి। యభినుతంబగు భక్తికాత్మమెచ్చితిమి। యభిమతార్థ
ములిత్తుమడుగడుగుమన। వారకదాసయ్య వస్త్రంబుగట్టి। యారగింపక
పోయినట్ల బోరాదు। కోరికచీరితొండు కొడుకువధించి। యారగింపకపో
యినట్లువోరాదు। అరయబల్లహు నిలనాలంబుజేసి। యారగింపకపోయి
నట్లబోరాదు। కూలంగజలముల గుండయ్యయుంచి। యారగింపకపోయిన
ట్లవోరాదు। కూరిమినంబెన్న కొడుకనిపట్టి। యారగింపక పోయినట్ల బో
రాదు చేరమముందర చెచ్చెరనాడి। యారగింపకపోయినట్లబోరాదు। స్వా
రంపుమొణుమూర్తి చందనంబలది। యారగింపక పోయినట్లబోరాదు। ఆ
రనోహిళుని ధూపావసరమున। నారగింపక పోయినట్లబోరాదు। ధీరుం
డునమినంది దీపముల్ జూచి। యాచగించక పోయినట్లబోరాము। చెరిపిళ్ల
యనారిచేభూతిగొనని యు। నారగింపకబోయినట్లబోరాదు। నిక్కమెట్లనె
వినునొక్క విన్నపము। ముక్కంటినీకు నేదక్కినబంట। రూఢినసంఖ్యాతర
దుద్రులబంట। పాడానబాడిన ప్రమథులబంట। చన్నపురాతన శరణుల బం
ట। యున్ననూతనభక్త యూథంబుబంట। మదియును బేరొక్కను మాహ
హేశ్వరులకు। గోరలునద్భక్తులకును బంటుబంట। నటుగాననస్ము దయాదృ
ష్టిజూచి। పటుమతినారగింపవె ప్రాణనాథ। చెన్న గణాధీశ జిహ్వాగ్రము
నను। చెన్నుగా నారగించిన చందమునను। ఆకాంతుగోరికాళవ్వపడ్డింప।

చేకొని యారగించిన చందమునను। అలరుచు పెట్టుపిట్టము సమర్పింప। చెలువుగా నారగించిన చందమునను। ఆసక్తి సురియ చౌడయ్య చేగల్లు। చే సాంచి యారగించిన చందమునను। జగతిలో నరిపాలు శాల్యాన్న మింపు। జిగురొత్త నారగించిన చందమునను। ఆయతివీర చోడవ్వ వడ్డింప। జేయా రనారగించిన చందమునను। యిచ్చమైనిమ్మవ్వ యింటికివచ్చి। చెచ్చెరనా రగించిన చందమునను। నవిచినగూర్మి గన్నప్ప నర్పింప। ననుమక్తి నార గించిన చందమునను। గొనకొని యలయదంగుళి మారియింట। దనిసన నారగించిన చందమునను। పరమభట్టారక పరమస్వతంత్ర। పరమేశ పర మాత్మ పరమపరుండ। యజ్ఞశిరోహర యజ్ఞసంహారణ। యజ్ఞేశయువిక ల యజ్ఞసత్ఫలద। యిలనసంఖ్యాత రుద్రులను దేశించి। ఆలరంగ ప్రమ థాధిపులను దేశించి। కలయబు రాతన గణపమూహంబు। పొలుచునూత నగణంబులను దేశించి। ప్రవిత్రతంబగు పంచభక్ష్యాన్నములుగ। నవధరిం చుటకు మహాప్రసాదంబు। స్వాదైనదివ్యాన్న మద్రపంబులుగ। నాదరిం చుటకు మహాప్రసాదంబు। నారంగరుచ్యుపహారాన్నములుగ। నారగించు టకు మహాప్రసాదంబు। అంచుసాష్టాంగులై యాలును దాను। మించిప్రా ర్థించికీర్తించుచు నున్న। భక్తైక దేవుండు భక్తవత్సలుడు। భక్తప్రియు డు భక్తపరతంత్రమూర్తి। శ్రీనీలగళుడు భవానీశుడీశు। దానంద లీలమై ద్రానారగించి। వెలదికినాసామ వేదికిగరుణ। దళుకొత్త దనప్రసాదముగ్ర పజేసి। బలసియుగ్రకమున్న ప్రమథులురుద్రు। లలరుచు నిరుగెలంకుల జే రిగొలువ। ముందటనందండ మొగ్గుచుభక్త। సందోహమచలి తానందం బునొంద। శ్రీవాగ్వధూనాథ జిష్ణులునవిక। లావరణస్థులై యభయముల్ వేడ। మస్తకవిన్యస్త హస్తులై మునులు। ప్రస్తుతంబైనట్టి బ్రస్తుతుల్ సేయ। నారదగచండకీర్త్యాదులు చెలగ। వారివారికి గైవారముల్ సేయ। శివదుం దుభులు మోగ్రియభువిపుష్పవృష్టి। యవిరళంబుగ గురియనంతభర్గుండు। వె లయంగమును సామవేదియజ్ఞమున। కలరుచునే తెంచి యట్లున్నభాసు। రావళి ముప్పదియూర్ధ్వాల్లవారు। గావునవారెల్ల గావున్నయట్టి। సతిశు పురములు సతిసామవేది। సత్తమమణి హేమయుతవిమానములు। గొని

పోయె గైలాసమునకు నీశాను । డనుపమలీల దోల్కాడ నక్షణము ॥
శివరహితముగ జేసినదక్షుదుర్వి। వివిధాశ్వమేధంబు విఫలతనొందె। శివ
సహితముగ జేసిన్న సామవేది। సవిశేషయజ్ఞంబు సఫలతనొందె। భక్తిహీ
నులు సేయు బహుమఘావళులు। యుక్తంబులే దోషయుతములుగాక। ద్వి
జులకు జెల్లును దేవయజ్ఞంబు। భజియింపసంగన బసవన్న భాతి। భూసురుల
కగును భూతయజ్ఞంబు। భాసురంబగు చెన్న బసవన్న భాతి। సమరమను
ష్య యజ్ఞము సిద్ధరాము। క్రమమున జెల్లును బ్రాహ్మణావలికి। నజగణకా
యస్థమగు బ్రహ్మయజ్ఞ। మజవంశజుల కెలయుగునట్లుగాక। వెలయదక్షుని
యజ్ఞఫలము దాతోంటి। తలపోయిమేషంబు తలనియమించె। నలరాజు
సగరుల యశ్వమేధంబు। ఫలమొక్కమునికోప లిలయాగ్నికొగ్గె। పరికిం
పనహుషభూపతి శ్రోతుఫలము। ధర పెద్దసర్పమై చెరియింపజేసె। సంధి
ల్లధర్మజు జన్నంపుఫలము। బంధుక్షయమ్ము నాపదలుగావించె। నిలసా
మవేదులనీమహోద్యోగ। ఫలముసదాశివు బ్రత్యక్షు జేసె। పారమొందిం
పడే భక్తిరెవాత్ర। కారణాత్తనుశ్రీతిగతి యట్లుగాక। క్షోణిబేర్కొను
రాజసూయముల్ వేయు। నేణాధినాథుసేయుడికి సమంబె। సారగోమేధల
క్షలును భోగయ్య। గారి సెంతకు నెన్నగా సదృక్షంబె। అరుదగుపొండరీ
కాధ్వరకోట్లు। పరగంగనిరవత్తు భక్తికిసరియె। ఆసురంబుగ నరయూగా
బుణదంబు। లాసిరియాలు కృత్యమునకు నెనయె। బహుసువర్ణక్రతుపద
పద్మములు। మహిలోనబసవయ్య మహిమకునీడె। ప్రవితతసద్భక్తి ఫల
మహత్వంబు। భువినగమ్యంబౌక పుష్పమాత్రమున। ఖ్యాతంబుగ శత
క్రతుఫలమెల్ల। శ్వేతునికెనయన్న జెప్పెడిదేమి। కావునసద్భక్త గణము
లమహిమ। దేవుడేయరుగుతద్దేవునిరాక। వ్యక్తంబుగానితరాకృతినున్న।
భక్తుండెయెరుగు తద్భావమెట్లనిన। బహురూపమాడుచు పాటిమ్మెడేశ్వ।స
హంజంబుజూపకె జాడవచ్చినను। అరయునెరుంగ మధ్యంబుననున్న। త
రుణిమొహంగదె తనమగడౌట। హరుడుభక్తుల మనంబరయంగ దలచి।
యనుగుదెంచును వికృతాంగముల్ దాల్చి। వచ్చుభావము భక్తవర్గంబు
లెరిగి। యుచ్చుగాభువిగొని యాడుచుండుసౌరు। హరుడులీలార్థమై యథ
మవేషంబు। ధరియించిమీదట తద్రూపమగుట। అతిదిమొ యనవలదభ

పులాంఛనము। ధరియించునతఁడు ప్రత్యక్షరుద్రుఁడు। తప్ప దెల్లనవి
డా ప్రవిశ భూమిఁ జెప్పనొప్పు తిరునాళ్ళ ప్రవర్తునగు। ప్రాకటంబుగ నొక్క
బ్రాహ్మణునింటఁ। జేకూలిక నిగొల్చి జీవితంబుగను। లింగార్చనంబు వల్లీల
జేయుచును। జంగమారాధన వలువు జనవంత। నాగికొనుమట పులియూరి
తిరునాళ్ల। కగతిత్రప్రీతిమై సరిగను వేక్క। బూడిద్రాళ్ళో జూడ జూడన
నగు। నానాటికిట్లు దినంబులు చనగ। వారక వర్ణమెంతో వర్షంబులనుము। భో
రుననాయయ్య పున్నంబునిండ। నావిత్రునకు సెట్టి యుప్పరంబునను। భో
వంగబడుదు నుప్పొంగి యుంతయును। గోలుప్రణ్యము నెట్టి కారణంబున
ను। సోలుచూడగ గంటి పోదనుచు। విప్రునకై తాను వెట్టికి బోవ।
క్షిప్రంబవని బూని నుర్వపాదమున। ఘనతరంబుగ నొక్క కనవు మాపెట్టి।
కానిపోవ నెడగుండు గూల్చినభంగి। వారక వర్షంబు వరదగా గురియ।
భోరునబోవుచు పోకచిక్కనమును। నూరెట్టకెలతు కేరుడుతోడి। వారె
ల్లనటమున్న భోరునబోవ। గ్రక్కునచీకటి గవయంగ రాత్రి। యొక్కరుం
డునుకోట మెత్తునన్నారగి। మొలబంటివరదలో నిలుచుండి కనవు। తలక
ద్దుముకొని తనియుచుండియును। యెప్పుడెప్పుడు శ్రీపతి తిరునాళ్ల।
యొప్పుచూడగ గండునోయనుతలపె। కానియుండెఱుగఁడు కదలదు మొన
ల। దానందలీలమై నట్లు లెంగినను। తిరునాళ్ల జూచు సంబరమున నుండ। హ
రుడు శ్రీపతినాదుడరిగి స్వప్నమున। ననుగై నయట్టి మహాభక్త తతికి। నని
యోగమునకుఁ దా నిట్టులననితె। నీపురితూర్పున నీకాను డెనను। గోపుర
ప్రాకార కోణంబునందు। కనవు మోపుత్త మాంగమున నుండియును। పసి
గొనిపైమల్లగ గనవుకిందటను। వరదవారగమీఁద వానయు గురియ। బర
తెంచుకనవు తెప్పలు బడనూంక। నాగిబీదనతములు బిగికదువ్వాద। గ
గురుపొడ్చు మేను గడగడ వణక। పలుపంటవార రెప్పలువాంక జింహ్వా।
దల మొక్క నధరంబు వెలవెలబార। వేళ్లనందులును నూరల్లు గానంగ।
గాళ్లువావగనర కాళ్లను ప్రవయ్య। వానదడియుచున్న వాడటమున్న। యే
మ్మనునాయయ్య నెదురుగా బోయి। యాతనవద్దన యిట్లున్నవాడ। భాతి
గాగ్గైజేసి భద్రగజంబు। గనిపోయి యాతని గొని తెండువేగ। ననవుడు నం
దరు నవుడు మేల్కాంచి। క్రంతక్రగతలనిల్పి కలలు జెప్పంగ। నంతవాన జె

లువ వత్సలభక్తులును। సకలవిరోగంబు చక్కనబోయి। ప్రకటతరంబు
గా భద్రగణంబు। నెక్కించియామయ్య నెలమిదోద్దెర। గ్రక్కునగుడిజొ
చ్చె గానంగరాక। నలిగొన్ని శ్రీపతి నాథునియందు। కలసెనంత్యజుడన గాని
ట్లువచ్చు॥ నిక్కమొట్లుతుగాక మిక్కుటిగణము। కక్కయ్యమహిమప్ర
ఖ్యాతమొల్లదివ। ముత్రిదియొక వివరుజాత్రిజనిచాలు। నితరంబు గాగని యి
తర దైవములు। ప్రస్తుతించుపురాణ భక్తునుభువి। ప్రశస్తంబుగానపుడ చం
పివైచినను। అవిప్రవరు దేహాంతంబునను పూర్వపుదిగి రూపరి
యుండ। నటుగానదోషారులన నెల్లనవచ్చు। పటుతరంబుగభక్తి పరులనెం
డియును॥ మాదరదూడయ్య మహానియ్యమహిమ। యీ దేశమంతయు
నెరిగిగీలింప। గాదెమాయయ్య పాదోకచయుని। పాడితంబగు రొంపి బ
రతెంచిపోరలు। పోరలనెణ్ణూర్వురభూసురోత్తములు। కరయుక్షువ్యా
ధులడుగ వెండియును॥ భువిజెప్పనొప్పు గుడ్డవనాగనొక్క। యువిదసద్భ
క్తినియుక్తి యొట్లనిన। నరయనావిరిడిగ నట్లొక్కనాడు। వరదనాముని కే
గె పురివిప్రులెల్ల। ఖంగింపుచునుగూడ బరతెంచియులిపి। చంగత యుచ
టికి జనుదెంచెటిస్లు। గాత్రిలుచుధరణి నిక్కపుబతురాలు। బోలెరు దాత్రి
కుముల్ బూదియుదాల్చి। చనిహోయిడెదుమరద నమఃశ్శివాయ। మనుచు
నెరుంగరె హరుమాత్వంబు। చండాలురాలికి శ్రద్ధ లేలనుచు। గుండుసు బడి
యయుగొనితమయూరు। వెడలంగగొట్టుడు వెలదిసత్తువు। బడయక
సొత్తునెపల్లెయింకనుచు। మువమునసౌరాష్ట్రమున కెంగనెంగ। పరయుష్మ
ముమూసికడలరాకున్న। ధారుణిబడిపడి తాబొర్లిపొరలి। వారకచనమే
ను వ్రక్కలైవిరియ। సచ్చరితకుమెచ్చి సౌరాష్ట్రనాథు। డచ్చటి కెదురు
గా నపుడయేతెంచి। నెలతకుమేనిచ్చి వెలనెసోమేశు। డలరనావిరి దిశ
నట్లువిప్రులకు। మేనులుజెడిరొ నామలతశాపమున। గాన గుడ్డవనొంద్ర
నానెట్లువచ్చు॥ మరియును శివనాగమయ్యనానొక్క। కరకంఠభక్తుడ
క్కజము దన్మహిమ। దండనాయకుడును దానునుగూడి యుండంగ భూ
సురు లొండొండబల్క। బండరుబసవన దండనాయకుడు। ఖండమై తనమ
నాగయ్యహస్తమున। పరమామృతము వెల్లి బరపడ జొల్లి। శరణులుబొంగ
డ బిజ్జులు సభాస్థలిని। కర్మదుష్టులు జాటుగా కులభ్రాంతి। ధర్మంబమైతో

చు తత్త్వోక్తనియతి। అటుగాన నాగయ్య సమ్మతశరీరు। కుటిలచండాలకు
లు దనఁబనును నె॥ విపరీతచరితుండు వేయాలమరియు। శ్వపచయ్యనాగనా
సామవేదులకు। నారాధ్యులటయింక వారిమహత్త్వ। మూరంగ వినఁజెప్ప
నలవియెకాదు।సన్నుతిమాదర చెన్నయ్యమహిమ।మున్నెరుంగ రెవ్వనియ
న్నంగనేల। కావునశివభక్తగణములంతయులు। భావింపనీశ్వర ప్రతిబిం
బతనులు। కులజులు కులజులె కులహీనులైన। కులజులు సద్భక్తి కలిమిని
ట్లనిన। పసిడియు పసిడియె పంచలోహములు। పసిడియెమరిరస స్పర్శఁగా
జేసి। శారదమేఘముల్ సంధిల్లునపుడు। నారంగ ధూమాదులవి గప్పిన
పుడు। తానిర్మలమెకాక తన్నభంబునకు। న్యూనాతిరిక్తంబులేనాటఁగల
వు। తాడునఁబామును రజితంబుశుక్తి। చూడంగగోరడును చోరుండువె
లియకున్న నెవ్వారికైన భిన్నభావములు। సన్నుతిఁదెలసిన సహజరూపము
లు। కర్మదృష్టినిజూడ గాకులభ్రాంతి। ధర్మంబయనితోఁచుతత్త్వోక్తిశైవ।
ధర్మదృష్టినిజూడ తత్కులభ్రాంతి। ధర్మేతరంబసద్ధర్మమైతోఁచు। ప్రథితమి
ట్టులశివభక్తులమహిమ। కథలునునీతులు కారణంబులును। జెప్పిమాటల
మిమ్ము జప్పరించుటలు। చొప్పగునె ప్రతిజ్ఞాపెదమీకు॥ సకలంబుముప్ప
ది యారుతత్త్వముల। శిఖరంబుదైయున్న శివలింగమూర్తి। హరివిరిం
చాద్యుల కరయనాద్యంత। విరహితమైయున్న యురులింగమూర్తి। సన
కాదియోగీంద్ర సన్మనోగతుల। కనుపమంబైనట్టి హరలింగమూర్తి। అల
ఘుపురాణ సిద్ధాంతశాస్త్రములు। నెలవెరుంగనియట్టి నిజలింగ మూర్తి।
శేషవాసుకిబహుజింహ్వాగ్రవినుత। భాషలగడచిన పటులింగమూర్తి।గా
నంగవలవియె మానవులార। యైనఁజూడుండు మీరటదొల్గుడనుచు। నవి
మున్నారగించుచును। శివమూర్తి గూర్చున్న సింహాసనంబు।
దొల్గఁగబుచ్చుడు ధళధళప్రజ్వలిలుచు। నలరెనక్షణమస్వయంభులింగంబు।
తలపనాయమృతహృద్గతమూలమంత్ర। మిలమూర్తిమంతమయ్యెనో కాక
యనఁగ। వనితశివైక్య భావధ్యానసుఖము। చెనశిఖనీభవించెను కాకయ
నఁగ। నావారు పరమశివాచారవల్లి చేవదానంకురించెను కాకయనఁగ।పా
నరభామిసినేయు ప్మన్నంపుపొంక। దనలారికరుడు కల్లైనో కాకయనఁగ। జ
లజాయతాక్షి విశ్వాసంబునివ్వట టిలగండరింఫబడెనో కాకయనఁగ। నల

రారు సతిదీపికామ రుద్రమము। ఫలముదామహిందె జరిలెగాకయనగ।
లలనహృద్ధ్యాన లాలనపరంజ్యోతి। నెలకొని భువిప్రజ్వరిలె గాక యనగ।
పనిగొన నాతిస్థాభాగ్యాతిశయత। మొనయుచు గరిగొనియెనొకాకయు
నగ। మునుమూర్తి హీనమయ్యును రావాలువవని। యినశశిగ్రహణంబు
లేరుదోచునట్లు। గణుతిలవరూపు లేకయు మారుతంబు। తృణరేణుసంగతి
దీపించునట్లు। హాతుడునిరాకారడయ్యుసద్భక్త। కరమనోగ్రహణంబు గా
వంగబడియె॥ సంగనజసవయ్య సద్భక్తిమహిమ। వంగకాయలు బ్రా
లింగంబులయ్యె। తెల్లంబుబల్లేశు మల్లయ్యరతికి। సల్లీల వెలయ కుంచము
లింగమయ్యె। పాటిప్పీరుడు కాటకోటయ్యగారి। యెటపెంట్రుకయుదాని
లలింగమయ్యె। యిమ్మ్రులబావ్వారి బ్రహ్మదేవయ్య। నమ్మిడిల్పుదునుజొ
న్నలు లింగమయ్యె। సరససద్భక్తిమై చండేశ్వరునకు। సురతెల్లజూడని సు
కలింగమయ్యె। ఆనయనారికి నఖలంబునెరుగ। మానుగానాభోతు మహి
లింగమయ్యె। భాసిల్లుదేవర దాసయ్యబాన। కానక్తిఘట సర్వమదిలింగ
మయ్యె। అమితసన్మతికి సిద్ధమరాయనికిని। రమణమై తనశరీరము లింగ
మయ్యె। ననగవిందుము దొల్లి యాద్యోక్తులందు। కను[illegible]న బడియె ని
క్కంబుగానిపుడు। అంగళ్ల సూరసానమ్మగారికిని। జంగమంబు స్వయంభు
లింగమైతోచె। ననుచు సద్భక్తగణావలియుబ్బ। యనురాగమందు సూ
రాంబయునంత॥ అందమైతనరారునాలింగమూర్తి। నందందతనకన్నులా
రజూచుచును। నలిరెంగివీడువో నాయింటిలోన। చెలగుచు నారగించిన
జంగమంబు। వీడువో భవుడన విశ్వధరిత్రి। పోడిగాబుట్టించుబుద్ధిమంతుం
డు। వీడువో మృడుడన విశ్వధరిత్రి। నేడునురక్షించు నిజదయాపరుడు। వీ
డువో హరుడ నవిశ్వధరిత్రి। వేడికంటనుజూచు విషమపరితాపి। వీడువో
వేనవిద్యాధముల బొగడ। మూడుమూర్తులకును మొదలైనమూర్తి। వీ
డువో విష్ణుని విధిగాడుబరచి। నాడురు లింగమైనలినున్న వాడు। వీడువో
రుద్రిందు విశ్వాధికుండు। గాడన్న వ్యాసుని కతముగొన్నతడు। వీడువో
పోక్షలేక వీనువీథిదిరుగు। మూడుపురంబులు మున్నేర్చినతడు। వీడువో
హరివుత్ర విషమసేతాగ్ని। జూడభస్మముగాంగ జరుపుచ్చినతడు। వీడు
వోజగములు వినుతింపుచుండ। నాదరూపము నగమైయున్న యతడు। వీ

డువో కలడన్న వీరశైవులకు। వెండినవరములు వెదచల్లునతడు। వీడువో
జగములు వెరచుచునుండ। మూడుకన్నులుదాల్చి మురియుచున్నతడు। వీ
డువో దక్షుని విశిరస్కు జేసి। వెండిమిదాల్చిన వీరభద్రుండు। వీడువో య
ద్వైత విధులనుష్ఠించి। లేడన్న మునుల దూలించిన యతడు। వీడువో నిజ
తత్వ వేత్తలజట్టి। శ్వాడైభవాంబుధి గడిపెట్టువాడు। వీడువో యలచతు
ర్విధమోక్షములకు। రెండునామహిమ మీరినయట్టి యతడు। వీడువో
మిమ్మెల్ల వెరుగిలజేసి। నేడంత్యజుండని నెగడినయతడు। నగుచు హర్షా
శ్రులపాంగమార్గముల। జనగజేతులుజూచి చాచిమూర్ఛచున్న। యనుకీ
ర్తి సేయు సూరాంబికనంత। గనుగొనిద్విజులు రాజును సర్వజనులు। మది
నద్భుతము సంభ్రమమ్మును మొనసి। ముదముతో నొందొంద ముప్పిరి గొ
నగ। నంతంత సాష్టాంగులై సూరసాని। కెంతయుభక్తితో నిలజాగిమ్రొ
క్కి। హరునిగానంగ మాకలవి మెతల్లి। హరుడవునీవ సద్గురుడవునీవ।దా
తవునీవ విధాతవునీవ। మాతవునీవ వేమాటలేమిటికి। యిట్టునెట్టణభక్తి
యిట్టివిశ్వాస। మిట్టిసాహసవృత్తి యెందునుగలదె। విందుమెయటమున్న
వేదశాస్త్రముల। కందుమె మూడులోకంబుల దొల్లినల్లవో మాయమ్మ న
ల్లవో తల్లి। నల్లవో పార్వతి నల్లవో గౌరి। యగణితంబగు నీమహాతిశయం
బు। బాగడంగగోచరంబగు నమ్మమాకు। నెరినొక్కమాటికి కరకంఠుడైన।
నెరయనీమహిమ లెంతెరుగ లెండనిన। యేమని చెప్పుదు మేమనియుందు।
మేమనివర్ణింతు మేముమర్త్యులము। మందబుద్ధులము సన్మార్గదూరు
లము। ఛాందసులము వెదజడులముకర్మ। చండాలురముసదాచార దూ
రులము। దండధరాయన దండపాత్రులము। తప్పులుమాయందు దలపం
గవలవ। దప్పుడేమధమ చర్మావృతరుద్రు। నంత్యజుడంత్యజు డట్టిమాయ
య్యు। యంత్యజుడేయయ్య నంత్యజుడన్న। ద్విజులమువార మంత్యజుల
ముగాక। ద్విజులమెయని జాగివెండియుమ్రొక్కి। సకలమానవులుమస్త
కతటవ్యస్త। మ్యకుళితహస్తులై మొగిజయవెట్ట। భూతలేశ్వరుడును చేతు
లుమొగిచి। యాతతభక్తి సాష్టాంగుడై మ్రొక్కి। పరమానురాగ సంభ
రితాత్ములగుచు। హరభక్తులే తెంచియాసూరమాంబ। పాదాబ్జములమీ
ద బడియుండువారు। పాదరేణువలందుబడిపొర్లువారు। పాయకచుట్టును

ప్రణుతింపువారు। నాయమ్మ నెత్తుక యాడెదువారు। నాయమ్మ నాయక్క నాముత్తాయనుచు। నాయత్త ప్రీతి ముద్దాడెదువారు। మొలలను దలలను మోకులువారె। నలుజుట్టుకుని ప్రీతి నటియించువారు। చెలగుచు వాచూరి సెంబలికోల। నలిదుస్సికొని కేకి నలుగొట్టువారు। వారకత్తియు నారెయుబట్టి। యారంగగిరిగిటు లాడెదువారు। ఆలరియా పాదరక్షలు దాళ్ళతార। తలలపైనిడుకొని యిలనాడువారు। పోటిహర్ష మునసంబువులొక్కడొండ। తాటించియాడుచు ధరియించువారు। నా చెప్పులొడయుచు నందందమొగర। వైచుచుపట్టుచు వడియాడువారు। చుట్టును చప్పటల్ గొట్టి బిట్టుబ్బి। నెట్టణగుళ్ళిసి గునిసియాడెదువారు। ముదిత సద్భక్తి సమున్నతమహిమ। పదపద్యములుగూర్చి పాడెదువారు। ప్రకటించి దండనాయకులగీతములు। సుకరోక్తి పాడుచు సోలేరువారు। మరియు బురాతన మహితగీతములు। తదితదిబాడుచు తమకించువారు। పంచమహావాద్య పటలంబులీయ। సంచితప్రీతిమై నాడెదువారు। కోయనియార్చుచు గునిసెడివారు। ఖేయుంచుచ్ఛాంగు భలాయనువారు। ప్రీతివెలర్ప విభూతి వసంత। మాతతభక్తిమై యాడెడివారు। తవిలి యప్పాటభక్తవాతి ముబ్బ। శివమహోత్సవములు చెలగి సేయుచును। పరగ నయ్యూరి యాబాలవృద్ధాదు। లరుదొంద పుణ్యపణ్యాంగనల్ మరియు। చనుదెంచి పాదాంబుజంబుల కెరగి। యనుకీర్తి సేయంగ నాసూరసాని। యప్పురంబున వొంటి యట్లసద్భక్తి। నొప్పారవర్తించుచుండె వెండియును॥ జంగమాహిత సంసారవిరహిత। భంగురగుణజైత్ర ప్రమథాశ్రునేత్ర। సద్భక్తితిలక సంజనితముత్పులక। సద్భావనోపేత సత్యసంధాత। గద్గదకంఠ హృద్గతశితికంఠ। తద్గతభక్త సందర్శనాసక్త। పరిచితవిఖ్యాత భక్తినిర్ణీత। అర్చి వర్గగిరిశంబయగు సూరమాంబ॥ భక్తచైతన్య ప్రణుతపర్జన్య। యుక్తాది మాన్యపాదోదకధన్య। నపనీతిమన్యుని యంత్రితదైన్య। నపహృతభవజన్య నఖలైంమాన్య। ధూతమాలిన్య నిర్మాత్య కార్పణ్య। వీతమన్మథసైన్య విగతకాఠిన్య। నమితవదాన్య ననన్యసామాన్య। శమిత జోఘన్య సాక్షాదుపమన్యు। ఖండిత భవభోజదండితవిషయు। మండిత స

ద్గురు పండితారాధ్యు। ననదృశభక్తి రసామృతవార్ధి। దెసలవసుంధరదివి
నిట్టవొడువ। అంతర్నిహితసాంబ యఘుగిరిశంబ। శాంతగుణకదంబకాం
తసూరాంబ। పేరెన్నబడినశ్రీబెలిదేవివేమ। నారాధ్యులాదిగా నఖిలజంగ
మము। దవిలిపండితభుజాదర్శించువేడ్క। నివుడంగసద్భక్త నిపహంబుతో
డ। నరుగుదెంచుచునుండ నంతనిక్కడను॥ పరమమాహేశ్వర పట్టభ
ద్రుండు। శివభక్తిసిద్ధుండు చిదభివృద్ధుండు। భవదయారుద్ధుండు ప్రణవశు
ద్ధుండు। దమితనిషిద్ధుండు శమితకృద్ధుండు। సమయసంసిద్ధుండు సత్ప్రభు
ద్ధుండు। గతవిసుద్ధుండు లోకప్రసిద్ధుండు। హతజైనబౌద్ధుండు రుతసమృ
ద్ధుండు। పోద్ధతశ్రద్ధాని బద్ధకారణవి। శుద్ధసంతతసమిత్తేద్ధహృదబ్జ। మ
ధ్యవికస్వర మహితశివైక। సాధ్యుండుపండితారాధ్యుండు శివప। దధ్యా
న సుఖనిరంతరుడొక్కనాడు। మధ్యాహ్నవేళసమ్మదమువఱ్ఱిల్ల। నధ్యా
త్మవిద్వేతరాధ్యాగమోక్త। విద్యుక్తతంత్రసాన్నిధ్యసత్క్రియలు। సాం
గమైతనర లింగార్చనేద్యుక్త। సంగతమతి ప్రహర్షముదళుకొత్త। నతి
విహితము గృతమతులకుభూతి। శ్రుతివిహితంబగు రుద్రాక్ష చయను।
సంతతకృతకర్మ సఫలభావమున। నెంతయుప్రీతి వహింపంగవలయు। గా
వున వేదవేదావసానోక్తి। శైవశాస్త్రాగమ సంహితలందు। యిమ్మలదా
ననంఖ్యేయగుణాధి। కమ్మనమీాది యర్థమ్మునసంద। నెనరంగవారుణము
త్సృజ్యయనియు। ననువక్తివాజ్ఞేయ మాచరేత్తనియు। భసితమహాత్మ్య
మింపెసగంగమరియు। ప్రసరించుటనుజేసి పలుతీర్థములును। మునుగు జ
లస్నానములు వేనవేలు। మొనయభూతి స్నానమున కెనగావు। పూని
భూతిస్నాన హీనుండుసేయ। స్నానంబులవిగజస్నానంబులగుట। కప్ప
లుమీాలు జలగలు నీటిలోన। నెప్పుడునుండియు నిలశుచిగావు। కల్తిగో
సినమేను జొత్తిల్లగడుగ। నతిరిశుద్ధి గాదనువాక్యమునికి। వేయువిధంబు
లవెలిగడ్గబదరుకాయలోపలిచేదు బాయనియట్లు। తలపవెండియు బు
రాతనమతంబునను। తెలియనుత్తమము భూతిస్నానమనియు। రుద్రా
వతారుండు పరిత్యక్త। రుద్రుండు మల్లికార్జున శివయోగి। అలవి
భూతి స్నానమంగీకరించి। కలయద్రిపుండ్ర రేఖలుధరియించి। శిరమున
నచేతుల శిఖనుకర్ణములు। నురమున గళమునను పలీలభావి। శివపురా

ణములందు జెప్పినయట్టి। బదిరళిలప్రతి రుద్రాక్షముల్ దాల్చి । ఆద్యస
ద్భక్తసంపాద్యగీతములు। గద్యపద్యమ్ములువాకొంతు బోధమునను । వదు
వృషువేదికా స్థలమువీక్షించి। మొదలు జంతువులను మెల్లనమార్చి। ఖ్యాత
మూర్తులసర్వ కావ్యేషువస్త్రః। పూతోదకంబని పొలుచుగావునను। వా
లసినవస్త్ర పూతోదకంబులను। నలిరేగినమ్మార్జనంబుగావించి । కళుక
ఘుపత్రముగ్ కమలముల్బంధ। ములుమాతుళంబులు ముఖ్యముగాలగ। ని
గ్గోరుపంచవన్నియలతో గూర్చి। ముగ్గులు పెట్టినముదితసత్ప్రీతి। గ్రక్క
న సకలోపకరణంబులోలి। జక్కల్పిదీపంబు తెక్కుడునిల్పి। యుసలారగా
సిండి యారతుల్ వెండి। పసిడియారతులకు ఫలమెక్కుడనియు, భ్రాజిల్ల
పిండియారతులు గావించి। రాజతముల పళ్లెరంబులనిల్పి। క్రమమున హ
స్తోదకము సీతలోద। కముదగు నుష్ణోదకమును శోధించి। ఫలములక్షతలు
పుష్పములు పత్రములు। నిలధూపదీపపాత్రములు గుగ్గులంబు। కలపంబు
కస్తూరి వెలయపన్నీరు। కనికుంకుమయు చందనమును గంధంబు । కర్పూ
రసహితంబుగా విడియంబు। నర్పింపబడని పదార్థంబు లెడమ। దిక్కనని
డియట త్రివిధోదకములు। కొక్క కపడిగంబు లొడగూర్చియున్న । మ
స్తకంబున గృపామతితోడ గురుడు। హస్తంబిడులనాత్మ కదిశుద్ధిగాగ ।
తనుశుద్ధిజేసిన దనకుదావశమె। తనుశుద్ధిజేసుకో జావనేర్చినను। మును
గురుడెలనిమ్ములనట్లుగాక। శివుడున్నయది చోటు నదిముక్తభూమి। యవ్వు
టపూజాస్థాన మదిశుద్ధిగాక। మున్ను శుద్ధినస్థానమున గూరుచుండి । కొ
న్నచచ్చట శుద్ధి యేటికిజేయు। దేవదేవుని సన్నిధిని బుద్ధిబడయ । భావిం
పతత్పదార్థావలిగాక। యిద్ధపదార్థాలి కెట్లుసిద్ధించు। శుద్ధిపంచేంద్రియ
ముంబకుచేత। శుద్ధానిషిద్ధప్రసిద్ధప్రబుద్ధ। సిద్ధవేదాంత సంసిద్ధ లింగంబు।
శుద్ధిజేసెదనను సుగ్గుండు జడుడు। బుద్ధిహీనుడు భవబద్ధుండుగాడె ? అఖి
లితాఘోర పంచాక్షరిపాశు। పతపురోగిమంత్రైవ మాతతంత్రవితతి। యా
నీలకంఠ సామూతురాత్మకము। గానమంత్రముశుద్ధికరమ్ముగాదెని। యెమం
త్రమునసగు నీమంత్రశుద్ధి। యీమంత్రశుద్ధి దానదియట్టులయ్యె। భావిం
పనటుగాన పంచశుద్ధులును। గావించుమాడ్కియె గాదుతప్పనుచు । బా
నములింగోదక ప్రోక్షణప్రతతి। ణనిరీక్షణ స్పర్శనంబులవలన। నాభినిర్మల

పదార్థావలిశుద్ధి। గావించి లింగసంస్కారంబుజేసి। స్వార్థాల యోగాం
గ భోగాంగపూజనము। లర్థిగావించు నయ్యవసరవేళ నున్న భక్తావని
యుత్సవంబంది। సన్నుతిసేయుచు సంస్పృహాత్వమున। మల్లికార్జునుడు
సస్తుతినాచరించు। తల్లింగపూజా విధానంబుజూచి। అతిశయవిధి నిషే
ధాతతభక్తి। మతశివాచార సన్మార్గప్రయుక్తి। సకలేంద్రియకరణ సత్ప్రి
సాదాంగు। లకుసకవకరణ కలాపమేల। నాసక్తిలింగ సింహాసనాత్ములకు।
నాసనభేదంబు లలజను లేల। వలవదంగంన్యాసములు గరన్యాస। ములు
భక్తివిన్యాస కలితచిత్తులకు। వరుసనదిగధీశ వందితభక్తి। పసుల కేమిటికి
దిగ్బంధనక్రియలు। దోషముల్ శోషించి ధూర్జటిభక్తి। పోషకులకు నెల
శోషణక్రియలు। మహితసద్గురు దయానిహితచిద్వహ్ని। దహనాంగుల
కు పునర్దహనంబు లేల। అలఘుతరప్రసాదామృతప్లావ। నులకేల ప్లానసం
బులు రిత్త దలప। ప్రత్యక్షసద్గురుప్రతిబింబమరయ। నిత్యస్వతంత్రసన్ని
హితలింగంబు। నప్పటికట్లావహింప। దప్పులుదామ సద్భావాత్ములగుచు।
గురుడానపాంచిన వరలింగమూర్తి। ధరవిసర్జించు విస్తరపాతకులకు। సం
తతప్రాణ నిరంతరలింగ। వంతులులిండ్రొమై లడినెట్టెలనిన। ధరణివెల్పు
నావహనంబుజే। ధరవిసర్జించిన వరవుడో వేల్పో। గురుడావహించిన వర
లింగమూర్తి। ధరవిసర్జించిన హరుడో వెరొండో। అటుగాన నింద్యంబు
లావాహనములు। వటవిసర్జనములు నవియట్లుగాక। అంగ మభ్యంతరం
బగునుప్రధాన। మంగజాడికి బాహ్యమగుతత్ప్రధాన। మంగజారికి బా
హ్యమగుతత్ప్రధాన। మంగీకరింపక యభ్యంతరాగ। మంగీకరించుటయు
వసీతియనక। నూహింపనధ్యాన యోగమార్గములు। సోహముల్ గీహ
ముల్ దోహముల్ గాన। అక్కలింపులువాయు లెక్కనూర్చుటలు। ము
క్కుబట్టుటలోలు దృక్కుజూచుటలు। నిరనిరనీల్గుట నెక్కొనవీపు। విరి
చికొనుటలుదా పెడముద్రలును। బిడిముడిమానముల్ జీకిలించుటలు।
బుడిబుడిజపములు పూసలెన్నుటలు। కుడుచుచు గట్టుచు ముద్దుబట్టబయ
లు। మడియింపదలపోయు ధ్యానసార్చనలు। నావరణాది సింహాసనపూ
జ। గావించుటయు గాడిగానిట్లుకరస్థ। యోగంబుమీరు వేదోక్త సద్భ
క్తి। యోగంబునకెకూర్చునుగ్రొడెట్లనిన। ప్రకటించెగాక చెరమనీశ్వ

రుండు। ప్రకటించె సకలీకరణ కళాత్ములను। మానకంజారుని మన్నించున
ట్లు। మానులదపసుల మన్నించెశివుడు। కేశిరాజుశిరోనివానుడైనట్టి। ఆప
నవిధులకు హారుకుండెనెట్లు। తివిరియుత్పత్తిస్థితిన్యాసవిధులు। దవిలెభోగ
నవెన్క దగిలినయట్లు। వలచెనోహిళునకు వరదుడాభంగి। వలచె ముద్ర
లకు నావహనంబులకును। పూనిబల్లహు వాక్యమున నానునట్లు। నానె
శోధనదహనములు। తటిచీరబరచి చల్లెడియర్ఘ్యములకు। నోడబడియనె
భక్తి కోడబడినట్లు। మృడుడుచౌడనిచేత కుడిచినయట్లు। కుడిచెనేవిధుల
బేగడిజేసిపెట్ట। అట్టునుగాక కారాకునబొదవి। పుట్టికలోబెట్టి నట్టిచోశి
వుడు। యుండెనే భక్తున్ని యొద్దనత్యర్థి। నుండుగాకనుచు నప్పంటితయ్యో
యును। యీాక్షితిజనుపూర్వపక్షసిద్ధాంత। పక్షముల్ తత్కర్మ భాగైక
పూర్వ। పక్షేతరజ్ఞాన పక్షసిద్ధాంత। పక్ష వేదార్థోపపాదిత పరమశై
వాత్మికాచార సంసిద్ధశుద్ధ। కేవలభక్తసద్భావోపేత। వీరమాహేశ్వరా
చారమార్గాను। సారమైశివతత్వ సారసంస్కృతిని। కాదె కేవలభక్తి గతి
ప్రతిష్ఠించి। యూదటచూనును నట్లవర్తింపు। చున్నవాడని వెండియును
ప్రశంసింప। మన్నసపేర్మిన మల్లికార్జునుడు। అష్టవిధార్చనవ్యతిరిక్తమై
న। అష్టాంగభక్తిక్రియల సాంగముగను। ప్రతిషోడశోపచార క్రియాతీత।
రతిరాజవదుపచారములు శోభిల్ల। సహజైకలింగ నిష్ఠాపరతంత్ర। పహిం
తనద్భక్తి సమగ్రతదనర। నభిరమ్యలీలలింగార్చన సేయ। నభిముఖమై హృ
దయాబ్జకర్ణికకు। రెప్పవకా తనపాణిలింగంబు। సజ్జయుప్పరించుచు తచ్చ
యోరులింగంబు। థళథళయని ప్రజ్వరిలుచు నాత్మాను। కలితమైదృజ్ఞనో
గమ్యమైవెలుగ। నాలింగమూర్తి నెయ్యంబులియ్యంబు। మూలంబుదా
లంబు ముద్దునుదుద్దు। భాంతియుకాంతియురంగుబెడంగు। శాంతివిశ్రాం
తి లక్షణము సద్గుణము। భాతియునీతియు పదమును ముదము। బ్రీతియు
రీతియు బెంపునుసొంపు। యేపునునోపును యెలమియుగలిమి। పొంపును
దాపును రూపు రేఖయును। మురవును వరవును మొగిచ్యును జిగియును బు
రులును మరులు ప్రస్ఫూర్తితన్మూర్తి। చెనునునగును చెలువునునలువు।
నున్నతిదన్నతి నొప్పునునొప్పు। లలియునులులియును లాగునులాగు। పొ
లుపును మెలపు ప్రభూతివిఖ్యాతి। భరితమైపండిత ప్రభుదృష్టియందు। క

రుగనఁబోసినగతి బిక్కటిల్ల। పండితలోచనాబ్జంబుల యందు।గండగించిన
యట్టి గతిగ్రుక్కిదముగ। నచ్చుగా నా పండితయ్యకందోయి। నచ్చొత్తిన
ట్లుఁడా నచ్చెరువంద। మఱి శ్రీపండితమల్లు చక్షులను। చిత్తరించినమాడ్కి
జిలిబిలిబోవ। నాపండితయ్యయు నటమున్న తపదు। చూపులు శివునందు
చుట్టుముట్టాడ॥ అనిమిష కేసి రాజయ్యలింగంబు। ననిమిషుండై చూచుచ
ట్లిచూచుచును। యవ్వకరు కేతయ్య భవుదనకన్ను। గవపేన్నులుగజూచు
క్రమమునజూచు। గజ్జేశుమసనయ్య గారుతన్మరచి। హ్యాజ్జన్మ దవ్వుజూచు
నేత్రరజూచు। తవిలినాటినకృష్ణు తంత్రైయువియ। శివదేవు ప్రభువు
జూచినభాతిజూచి। సంగగుణాతీతుడై లింగమూర్తి। భృంగీశ్వరుడు జూ
చుసంగతి జూచు। నందికేశ్వరుడవినాభావలీల। కందర్పహరుజూచు క్ర
మమునజూచు। తగిలించుదాటించు దంపడిగొల్పు। నిగుడించునిష్ఠించు ని
ల్పించునాంచు। సంధించుసారించు జననొప్పనవ్వు। బంధించుబట్టించుపై
కొల్పుజల్పు। నొక్కొల్పుపెనగొల్పు నెలకొల్పునిల్పు। జక్కొల్పుజరికొ
ల్పు సమకొల్పుగల్పు। జిక్కించునాటించుజెందించుజేర్పు। సొక్కించుజొం
పించు నెక్కించుగూర్పు। పొరియించుబొలియించు బొంచుగావించు। దో
రయించుగీలించు మరిగించునించు। నంతకమున్న నిట్లంతకాంతకుని। రం
తరాకాంతమై యలరుతద్దృష్టి॥ చిరమూల మంత్రముల్ శిష్యకర్ణ
ములు। పరగజిక్కినమాడ్కి భవునందజిక్కి। ప్రాచివేదాంతముల్ భవు
పదాబ్జములు। జూచినభావనముక్కంటిమోచి। రతికల్పవృక్షంబు బ్రాం
కినలతలు। రతిజుట్టుబ్రాంకి లింగమునందయెలమి। పరగలక్ష్యముధనుర్ధ
రుడేయబడిన। శరముల ట్లీశ్వరు నిరుమెయిగాండి। వరసుతుల్ జనకునివడి
గౌంగలించు। కరణినెక్కొనఁనీల గళుగౌంగలించు। కలితంబు మదకరి గ
ట్టినపాశ। ములయట్లలింగంబు ముచ్చట్లుజుట్టి। యెలయమృగవ్యాధు డొ
డ్డినయురుల। వలలభావమున నీశ్వరు నందవిలి। ననిచినవరునితో నాతి
యానంగి। పెనగినట్లీశుతో ననగిపెనంగి। జగిగొనినొడ్డొంటశిల్పకుచేత। జీ
గురంటినట్ల ఛాశివునందనంటి। యలరగంధద్రవ్యములు వోదువబడిన। వ
లువచండమున భావజహరుబొదలి। ధరణిపై పెన్నుడులువడిబారి। శర

ధిగూడినయట్లు శంకరుగూడి। నెలకొని పాలలోపల నుదకములు। గలసిన
పద్ధతి గణనాథు గలసి। యుక్కుంప దప్తలోహంబున జలము లింక్కినట్లీశు
పై నింకి వెంచియుండు॥ దశావధానం దృక్స్పటిత్వం దృగ్విన్యాసం దృగ్వి
నల దృక్సత్త్వం అవధానం దృగ్వ్యాప్తం॥ తివుదీవులాడక దెలసక జిన
క। తపులంటుగుండక తమకంబు నాదక। దరళత్వముతిలేక నిరుగుడుపడక।
షారిబారి నెగరక పొందొంటనొనక। కెలనికి నిగుడక క్రిగంటజనక। కలగ
కలోలగక చలనంబు లేక। బెదరక నదరక బిడిముడిగొనక। బెదరక వద
లక పిదపిదగా క్రొవ్వాడినూతక కూర్తలేక। మువ్వామొదపక తన్వ్యమాం
ద్యంబుగాక। సుడివడక క్రేగరక సొలయక జడ్డు పడక పెన్వడక డిగవడి తారువో
క। అంకిలిపరపక యరక న్నుగొనక। లెక్కకవంగక పెడగురుపడక। మిరుమి
ట్లుబోవక మీరక నందు। పరపక కంటినీరురక కంగనీక। ముగ్నతిసడలక మ్రా
గన్నుపడక। భగ్నంబుగాక రెప్పలుమూరుపడక। లీనమై తనప్రాణ లిం
గంబునందు। దానిరీక్షణ సుధాధామంబు దనర। మునుమజ్జనాంబువుల్
ముంచినదృష్టు। సిసువారి తనువూత నిగుడిన దృష్టు। బొనరారి క్రొవ్వి
రుల్ బూన్చినదృష్టు। ఘనధూపధూపంబు గప్పినదృష్టు। పరగంగ నార
తుల్ బరగినదృష్టు। కరము నైవేద్యంబు గరపినదృష్టు। యొసగి తాంబూల
మై యిరపొందుదృష్టు। ననవుపుష్పంబులు లసలారుదృష్టు। గానీశ్వరా
ర్చన దానిలీక్షణవి। ధానంబు సందసంధానమై వరగి। చెన్నారనీక్రియ ము
న్నవసరము। నన్నుతలింగ దర్శనమాత్రయుంద॥ యిదిదృగర్థవిధార్చన
ము రెండో అవధానం॥ ఇక్కడికి దృగవధానములు రెండున్నసరి॥ యివే
దృగ్వ్యాప్తులనబడును॥ యికత్వగ్వ్యాప్త్యవధానములు॥ మూడింటికిన్ని
మొదటియవధానం రెండు॥ అంతపండిత మల్లికార్జున ప్రభువు। స్వంతసం
బంధ సంస్పర్శన నియతి। యొన్నంగ పెదదా పెన్నిధియన్నట గన్నట్లు ప్రా
ణలింగము సెంటియుంటి। యలయించు శరణి మ దేభంబు ముట్టి। పొలుపుగ
నన్నీల గోళుముట్టిముట్టి। శర్వాణిలీలాంబుజము ద్రాల్చినట్లు। గుర్వాగా
శితికదొంకుని బట్టిపట్టి। నాతికుచస్పర్శనము సేయునంబి। భాతి స్పర్శసము

మాపతిజేసి జేసి। పంబిపాోణేశ్వరు బొయకయివ్వి । ధంబున సంస్పర్శనం
బొచరింప। బావాలులింగసంస్పర్శన సుఖకు। తూహాలంబంద సమాహి
తలీల। అక్కజంబటమున్న యంగవిక్రియలు। వెక్కొన్నరీతులు నేతులు
ట్టంగ। గద్గదకంఠాలికస్వరస్వరము। ముద్గతస్తవన సంయ్యుతవాక్యుడగు
చు॥ హరలీలదేలుచు హరలీలదనర। హరలీలయనుగృతి హరలీలబొగడు।
మహిజెప్పబడు మహిమ్న స్తవంబునను। మహిమాకరుని మహామహిమ
వర్తించు। మలహరణంబగు మలహణంబునను। మలహణప్రియుని ద్రిమ
లహరుబొగడు। శ్రీమయంబైన యనామయంబునని। రామయుడగు కరు
ణామయుబొగడు। నాయతప్రీతి హలాయుధంబునను। లాయుధప్రియుత్రి
శూలాయుధంబొగడు। పాంచభౌతిక పంచపంచేంద్రియ ప్రపంచదూరును
తించు పంచగద్యలను। శివతత్వసార సంచిత మహామహిమ। శివతత్వసా
రమన్ శివకృతిబొగడు। మహనియ్యమగురుద్ర మహిమయన్ కృతిని। మ
హనియ్యుడగు రుద్రమహిమగీర్తించు। నలరుసంసార మాయాస్తవంబున
ను। నలఘుసంసార మాయాదూరుబొగడు। శంకరగీత భాస్వత్పదావలి
ని। శంకరుచరిత భయంకరుబొగడు। ఆనందగీతంబులనుపదంబులను। దా
నందు భక్తగణానందుబొగడు। బండరు బసవన్న బొోణేశుబాడు। పాో
క్తనసూతన భవ్యగీతపో। మూర్తులవెండియు భక్తాత్ముబాడు। పనిగొనని
బ్భంగిబాడుచు బొగడుచును నాల్కకసివోన్నుశివునిగీర్తింప॥ అటము
న్నవిషయ గణావలిగూడి। నిటలాక్షునందసాన్నిధ్యత పడయు। మత్తిల్లిశి
ఖలక్కపుత్తడిబొమ్మ। నత్తెరుంగున నెడల్ హరునందబొంద। పుప్పుముడి
యనీరనున్నసందడగు। చొప్పన దేహంబు శూలియందడగ। వరుస మహా
బ్ధిలోవషోఁఫలములు। విరిసినట్లుంగ మిూశ్వరునందవిరియ। స్వీతాగ్ని చే
కనునితంబుగరుగు। భాతినంగము గుణాతీతమైపరగె॥ యిక్కడికి త్వ
గ్వ్యాప్తులుమూడున్నుసరి॥ యికమనోవ్యాపులు నాల్గింటికిన్ని మొదటి
అవధానం॥ చన్మతదానంద సంజనితాశుోపమితి। తనహృదీశునకు మజ్జన
పాలగాగ। తనరుచిత్తాగ్రంబు తడిమొత్తగాంగ। ఘనసత్క్రియారతిగం
ధంబుగాంగ। బొనరునుత్పులకలు పుష్పముల్ గాంగ। విను తత్వభూతి
యు మనుభూతిగాంగ। పతతనిజాత్మ వాసన ధూపముగను। నతికయు

జ్ఞానాంశు లారతుల్ గాంగ। భరితనివేదిత ప్రాణిపదంబు। హరునకర్పిం
చు పదార్థములు గాంగ। శమితేంద్రియాను రాగము విడియముగ। సమి
తవాఙ్మణులు పుష్పాంజలుల్ గాంగ। భావింపమరియు మహావసరంబు నీ
విధంబున జెల్లె నిలనట్లుగాంగ॥ జలకంబు సేయుచో స్వామిమీదటను। సల
రతజ్జల ధారలైయుండుమనసు। నాసక్తి బూజించు నత్తరి శివున। కాసార
భంబు దానైయుండుమనసు। మలహరునకు గంధమలదునచోట। నలరు
నాగంపు దానైయుండుమనసు। ఇందువాళికి ధూపమిమ్మనవేళ। నందు
దావాసనయైయుండుమనసు। యీశునకారతులెత్తెడునప్పు। డాశుభమం
గళంబైయుండుమనసు। ఆరగింపగ బెట్టినట్టిచో శివున। కారుచి కరముదా
నైయుండుమనసు। గానమ్మూర్త్యులకు ప్రధానంబు మనసు। తానట్టి మనసు
నీశానునియందు। లగ్నమై భక్తికళాయుక్తమైని। మగ్నలీనమై మానో
టజేసి। అతులబాహ్యాభ్యంతరార్చనంబులకు। సతతంబు బీజంబు సన్నతి
గాంగ। భంగిగాదర్శన స్పర్శనంబులను। లింగార్చనం బవలీలదోపంగ॥ గ
ణానాథునంద సంఖ్యాతులైనట్టి। గణములుగాంచి నిర్గత బాహ్యుడగుచు।
శ్రీకంఠునకును పారిషదులకరయు। నేకాలమునలేరు లేకుండుటయును। ఆ
గణంబులమారు గాంగ బ్రాణేశు। డేగతిగా నిరూఢినిస్తుతియించె॥ సం
తటవెండియు నాపండితేంద్రు। డెంతయునాపోవరేశ ప్రాణేశ। శ్రుతివి
శ్వతశ్చక్షురుతయంచునిన్ను। సతిజూడకన్నులు దశకోటికోట్లు రతివిశ్వ
తోముఖోరుతయంచునిన్ను। నుతియించుజిహ్వాలు శతకోటికోట్లు। భ్రూ
జిల్లువిశ్వతో బాహుననిన్ను। బూజింపగా హస్తములు కోటికోట్లు। యి
లజనయం దేవయొకో యనంగ। దలపమనోముఖంబు లనంతకోట్లు। గానా
సంగవెనాకు కరకంఠశివస। దానందగురు లింగయట్లుగాదెని। కనుగవ
రొయొడలెల్లగా జేయువయ్యా। యనఘయంచును కన్నులారవీక్షించ। కరము
లుయొడలెల్లగా జేయువయ్యా। హరుడయంచును చేతులారబూజించే। జి
య్యనాయొడలెల్ల జిహ్వాలు జేయు। మయ్యయ్యయను చు ఖాయారకీర్తిం
ప। చెవులకాయొడలెల్ల జేయగదయ్యా। శివుడయంచును జెవులార నుతు
లు। రొయొడలెల్ల మనసుగా నెగిజేయువయ్యా। మృదుఢయంచుదలంప వడి
మనంబార। పనుగొననీభంగి ప్రార్థన సేయు। చును జూచుచును ముట్టుచు

ము దలంచుచును। తన్మహిమంబెన్న జానిల్లుభక్తి। చిన్మయానంద వశీ
కృతబుద్ధి। అలిలవ్రిమధ గణానందవార్ధి। తేలుచుమునుఁగుచు దృఢతరభ
క్తి। శివునిలోఁ జిత్తంబు జేర్చి వెండియును। శివుకంఠమున న్యంబు దవులక
యుండి। స్ఫురితరుచి శివుఁజూచి జూచిక్రోలుచును। పాదపుష్పామృతమూ
సి యానిక్రోలుచును। శివుస్పర్శనము జేసి చేసివ్రాలుచును। యవిరళోత్స
వమంది యంది సోలుచును। శివుగుణంబులు దక్కి దక్కి పాడుచును। స
మరాగమున సన్నియన్ని సేయుచును। గణనాథులను గాంచి కాంచి ప్రమో
దిల్లుచును। ప్రణుతింపలారగ జూడి గాడి సొక్కుచును। లీలాంబునిధి తేలి
తేలియాడుచును। శూలిలోఁ జనజొచ్చి చొచ్చి కాడుచును। సాంగంబుగా
బహిరంగంబునంత। రంగంబు తనప్రాణలింగంబు గాఁగ। యున్న పండితు
విపరీతాద్వైతభక్తి చూచి। పన్నగాంకుని భక్తిపరులు వెండియును। అనిమిషా
ధీశసహస్రాంబకములు। ఘనమల్లికార్జునకు నగవ కానయో। అరయ భవివే
యు హస్తములే పండి। తారాధ్యుహస్తతోయజముల కానయో। వివరిం
ప శేషు నివ్వేలనాలుకలు। శివకవిమల్లయ్య జింహ్వాకు నెనయో। అన నెలచ
తురానను నికర్ణవితతి। వినుతింపబంకితు వీనులసమమో। సనకాదియోగు
ల సన్మనోగతులు। ఘనుడు పండితు మనోగతికిని బురుడె। పండితారా
ధ్యుల పంచేంద్రియములు। చండవిషాంకుని స్థానముల్ గావె। పండితా
రాధ్యుల పంచేంద్రియములు। దండధరారి పాత్రంబులుగావె। పండితా
రాధ్యుల పంచేంద్రియములు। చండేశువరదు భాజనములుగావె। పండితా
రాధ్యుల పంచేంద్రియములు। ఖండేందుశేఖరు కరములుగావె। పండి
తారాధ్యుల పంచేంద్రియములు। నండజాశల్పు పత్త్యంగముల్ గావె। పం
డితారాధ్యుల పంచేంద్రియములు। వాండేమి శివుభుజాదండముల్ గావె। పం
డితారాధ్యుల పంచేంద్రియములు। పండియు నీశ్వరు విషయముల్ గావె॥
వేమేలికవిమల్లు విషయేంద్రియములు। మాయనిలో జేత జెయనితపము।
కొలుగని కొలుపు। తిన్నఁ దవని మరువు। అరగని మెలుకవ తెరగని నెనరుఁకల
సిపాయనికూర్మి। కలలేనిబద్ధ్రి। గెలుపని తుర్యంబు క్రియ సిద్ధనరుపు। తె
వ్వని తెంపు చేతిప్పానిదవి। నవ్వనికూర్మి యానని సంతప్పోడి। పెంపని వెం
టయాలింపనివినికి। తెంపని తెంపునె మంపనివాలవు। సడతేని సంతానమిడ

రానితమక। మెడవోని నెయ్యంబు కడివోనితలపు। యేటికిగలుగునె యీ
పండితయ్యగారికెగాకంచు వారక బొగడ। అంతనిశ్శాంతనిరంతరభక్తి।
మంతుండు పండిత మల్లికార్జునుడు।శుద్ధలింగార్చనా స్తోత్రక్రియాస। ము
ద్ధతి రతిసాంగపద్ధతిదనర। నియతిమున్ దర్శన నీరాజనంబు । నియతిము
న్నవసర నీరాజనంబు। నియతిమైమజ్జన నీరాజనంబు। నియతితో మంగళ
స్నీరాజనంబు। నియతిచేశృంగార నీరాజనంబు। నియతినమరిమహా నీరా
జనంబు। నియతిగానానంద నీరాజనంబు। నియతినసంఖ్యాత నీరాజనం
బు। నీయతిగానీయష్టనీరాజనములు। క్రియగొనధూపసమయములదీర్చి।
యయ్యయావేళల నర్ఘ్యపాద్యాదు। లయ్యయివేళల నభ్యర్చనములు।
నెటుగాలవేళల నింపునుసొంపు। ఘటియిల్లుశీతోష్ణగంధోదకములు। కదు
నొప్పునక్షత్ర గంధపుష్పాదు। లోడఁబడ రాజవదుపచారతతికి। సాంగమై
చనులింగ శృంగారరచన। యంగీకరించి ప్రహర్షంబుదనర । మున్నవసర
ము సమున్నతిజలిపి। సన్నుతలీల మజ్జనమాచరించు । సమయంబునను
సూరసానమ్మజంగ। మేముబలిదేవి వేమనపండితులును। చనుదేర ముంగ
లచాంగుభళాయ। నినమంగళధ్వని నిండారిపారి। భాపంబు చెన్నయ దేవు
నియుంద। భావనబాలయుడు పండితేంద్రుండు॥ జంగమవేషంబు లింగద
ర్పణము। సంగతంబైయున్కి సహజంబుకాన। జంగమరూపంబు లింగగ
ర్భమున। సంగతంబైయున్కి సత్యంబకాన। జంగమరత్నంబు లింగాబ్ధిమ
ధ్య। సంగతంబైయున్కి సాంగంబకాన। పొడగనిబిట్టుల్కి పడియద్భుతం
బు। పెడగుపరపనంగ విక్రియల్ బొదల। జంగమదర్శనసంస్పృహానంద।
మంగళామృతవార్ధి మధ్యావగాహ। వితతసంభ్రమకృత విస్మరణప్ర।
యుతనిజాంతఃకరణోపేతుడగుచు। కూర్చున్నవాడ లింగార్చనకనక।వ
ర్తింపనిదియ మజ్జనవేళయనక। తగదవధానంబు తప్పునోయనక ।యొక్క
గరస్థల్ లింగమున్నవాడనక। హరునకున్న సింహాసనంబైన కరము
నర్పనలిచ్చు కరమునుమోడ్చి। అక్కజంబు ప్రియంబుహర్షంబు దనర।
మొక్కంగబండితు మ్రోలసల్లీల। నంతనచ్చెరువంద నాలింగమూర్తి।
యంతరీక్షంబున నట్లుండెనునికి। పోలులింగములోనబారయుజంగమము।
నాలింగమునకు సింహాసనంబుగను। పోలయు జంగమరూపమునకు పండి

తుని। చెలువారుభక్తియ సింహాసనంబు। అక్కజంబుగ మేమనయ్యా సూ
రారిబ। చక్కనజనజొచ్చి శరణార్థి సేయు। మరలిచూచుడు జంగమునుసం
దతోచె। నరయుదత్ప్రాణ లింగాకృతియట్లు। జంగమమూర్తి సద్యాగం
బునంత। రంగంబు లింగమయంబ తొల్లనిన॥ జంగమపాదాంబుజంబులు
సకల। మంగళతీర్థ సన్మార్గాలయములు। జంగమాంఘ్రులు ఘనసంసారదు
ఖ్ఖ। భంగురరోగ విపద్భేదనజములు। జంగమాంఘ్రులునతిజన చయుని
టల। సంగతాశుభదు రక్షరహరణములును। జంగమాంఘ్రులు గిరిజావర
దోత్త। మాంగనన్మార్గ పూజావిధానములు। జంగమాంఘ్రులుభక్తజనాక
ల్పతరులు। జంగమాంఘ్రులు ప్రాణలింగాంఘ్రిచయము। లరయ జంగ
మ వామహస్తతలంబు। చిరలింగమూర్తికి సింహాసనంబు। నలరుజంగమ
హిమ హస్తతలంబు। చెలువారహరునకు శృంగారగృహము। శస్త జం
గమవామ హస్తతలంబు। హస్తిచర్మాంబరు నాస్థానవేది। తలపోయజా
గమదక్షిణహస్త। తలము లింగమునకు దాజన్మభూమి। దవిలి జంగమ
మూర్తి దక్షిణకరము। శివునకు బరిచర్యసేయునియోగి। యీక్షింపజం
గమదక్షిణకరము। దక్షమఘారికి దగినపూజారి। జంగమహస్తముల్ లిం
గైక్యసఖులు। జంగమహస్తముల్ లింగహస్తములు। జంగమన్నయనముల్
లింగంబుమీద। భంగిగానేప్రొద్దు ఛాయనివిదులు। లీలజంగ మదృష్టు
లింగంబుమీద। గ్రాలుచునుండు నఖండదీపములు। పరమజంగమదృష్టు
ప్రిమదాశ్రిసముతి। హరుమజ్జనంబాన్న్ సాకలశములు। నెరియజంగమ
దృష్టు వరలులింగంబు। నౌరయగా పొరుగారి యొప్పు బాణములు। జంగ
మదృష్టుసీశ్వరుకులాంగనలు। జంగమదృష్టును లింగంబుదృష్టు। పూనిజం
గమజిహ్వా పురహారుడర్థి। తోవారగించు తద్భోజనపాత్ర। తొడరి జం
గమజిహ్వా మృడుడు తారుచులు। కడిచేసి [illegible] చేసి గుడుచుహస్తములు। చె
నసిజంగమ జిహ్వా శివుడోల్లకికి। యనయసత్యంబు డాచినకరపటము తవి
లిజంగమ జిహ్వా శివ్పకయుండ। శివునంకసములు వ్రాసినపుస్తకంబు। ఖ్యా
తిజంగమజిహ్వా బసవలింగంబు। గీతముల్ వాయించు కిన్నరవీణ। జంగ

మజిహ్వయె లింగంబుజిహ్వ। జంగమవాక్యంబు లింగవాక్యంబు। జంగ
మముఖముదా లింగముఖంబు। జంగమకుక్షి యె లింగంబుకుక్షి। జంగ
మవక్షంబు లింగవక్షంబు। జంగమోదరముతా లింగోదరంబు। జంగమ
భోగంబు లింగభోగంబు। జంగమతృప్తి యె లింగంబుతృప్తి। జంగమఘ్రా
ణంబు శంభునిర్మాల్య। సంగతసారభాస్వాద భృంగంబు। జంగమఘ్రాణం
బు సాధారణంబు। జంగమఘ్రాణ మీశ్వరుని ఘ్రాణంబు। జంగమకర్ణ
ముల్ లింగతత్త్వప్రసంగతామృత పూర్ణచారుకుంభములు। మరియును
తజ్జంగమంబుకర్ణములు। గోరలుశ్రోత్రభూషితకుండలాంకములు। జంగమక
ర్ణముల్ లింగశబ్దాద్య। భంగినామావళి పలుముద్రితములు। జంగమకర్ణ
ముల్ లింగాలయములు। జంగమకర్ణముల్ లింగకర్ణములు। జంగమలింగ
భాస్వన్మనోమార్గ। మంగజహారుని విహారస్థలంబు। జంగమలింగ భాస్వ
న్మనోమార్గ। మంగజహారుని యేకాంతవాసంబు। జంగమలింగ భాస్వన్మ
నోమార్గ। మంగజహారునకు నంతర్గృహంబు। జంగమలింగ భాస్వన్మనో
మార్గ। మంగజహారునకు నట్లనుసారి। జంగమలింగ భాస్వన్మనోవీధి। లిం
గదేవునకు కేళిమందిరంబు। జంగమకాయంబు లింగంబుశయ్య। విశ్రుతి
జంగమవిదితమానసము। విశ్రమస్థానంబు విశ్వేశ్వరునకు। వేయాలజంగమ
విమలమానసము। పాయని నెచ్చెలిపరమేశ్వరునకు। జంగమంబుమనంబు
లింగకారణము। జంగమంబుమనసు లింగంబుమనసు। జంగమకాయంబు
శాంతవారాశి। జంగమకాయంబులింగాలయంబు। జంగమకాయంబులిం
గకాయంబు। జంగమమూర్తియెలింగంబుమూర్తి। జంగమవేషంబులింగ
వేషంబు। పరికింపజంగమప్రాణపదంబు। యరయలింగప్రాణమట్లుగావున
ను॥ ఆదిజంగమమూర్తియైవచ్చి గురుడు। కాదెలింగంబుజంగమమునవ్యో।
నట్టిసద్గురుమూర్తియైనజంగమము। నట్టనగురుడనినిష్ఠింపవలయు। ఘన
జంగమంబుసాక్షాద్గురురూప। మనుచునర్చనసేత యదియుత్తమంబు। తన
రుజంగమమూర్తి తనలింగరూప। మనుచునర్చనసెంత శుద్ధిమధ్యమంబు।
చనుజంగమము శివశాసనధారి। యని సమర్చన సేయుటది తుదికట్ల కా
నసద్గురుమూర్తియైనజంగమని। జాననంబునదొంటరు దెలింగంబు। అ
నుచుపండిత మల్లికార్జునస్వామి। పనిగొనజంగమ పరవశోద్వృత్తి। సం

తముండటికంటె నతిభక్తిరసము। వింతయైదనువుంప విశ్రాంతియొడల।
నరుదొంద వేమనయ్యను సూరసాని। కరమభిలాషమై కౌంగిటజేర్చి। జం
గమశ్రీపాద సంకలితోత్త। మాంగుడై యుండంద సాష్టాంగుడగుచు। శం
కరుభక్తుల శరణంటిభవము। లింకమాలోజాల వంకంబులాష । పాపారి
భక్తుల పాదముల్ గంటి। నోపుదుభవముఃఖ రూపంబు లెడల। నేపార భ
క్తుల శ్రీపాదధూళి। మాపయిబారంగ పాపముల్ బొలిసె। పట్టించు స
ద్భక్తి భక్తులచెప్పు। విట్టలంబుగ తలబెట్టంగగంటి। భావజాంతకు భక్త
పాదోదకంబు। త్రావంగ గంటినె ధన్యుండనైతి। మృదునిభక్తులుప్రీతి గు
డిచినచోట। బడినప్రసాదంబు గుడువంగగంటి। నుమచు గీర్తించుచు నా
డుచుబాడు। చునుజంగమము పాదవనజముల్ గడిగి। పాదోదకముగొని
భక్తినర్చించి। యాదట ధూపదీపాదులొసర్చు। నెగడదీపగంబంబు లిరు
దెసవెలుగ। బడిగంబుమీదట ప్రజ్వరిల్లుచును। నంతరీక్షంబు ననలరులిం
గంబు। నంతలోనన జంగమావలిగాంచి। పండితమల్లయ్య ప్రస్తుతించుచు
న। ఖండితైశ్వర్య సంకలితాత్ముడగుచు। చనుచను లింగావసరము జెల్లిం
ప। ననుచునాజ్ఞాపనం బాచరింపుచును। కలగని మేల్కన్న కరణినద్భుత
ము। దొలః లింగమునకు దోస్థలంబొగ్గి। నిన్ను గన్నప్పుడుతన్ను నుజగము।
పన్నుగామరువంశె భక్తాత్మవలయు। మరిభక్తుడగుజంగమముఁగనినిన్ను।
మరువవలయుః జంగమమున నీవకాన। అలరుజంగమలింగమగు భక్తుగాం
చి। కొలువదేశివృవృథాకోటిపూజలును। శివభక్తివరుల పూజింపకేప్రొ
ద్దు। శివపూజలోక కోటిజేసినవృథయు। శివభక్తవరుల పూజించినజాలు।
శివపూజలోకకోటి చేసినవాడ। వేమశమడిదోలు కాడనెంతయును। గూ
డభక్తులగొని యాడడేనతని। యాడంబరంపు దేవార్చనలెల్ల। రోూడు
నెబోసిన యుదకంబులట్లు। కావలిఁగార్చన కంటెనుత్తమము । జానొంద
గావించుజంగమార్చనము। లింగార్చనంబగుజింగమార్చనము। జంగమా
ర్చనగాదు లింగార్చనంబు। వ్యక్తలింగాంగుడీశ్వరుడనుకంటె। భక్తైకతను
డను భావముత్తముము। పనుగొనలింగంబు ప్రాణమన్కంటె ౯ మునుజం
గమము ప్రాణమనుట యుత్తమము। లింగార్చనము సేత యంగభోగంబు।

జంగమార్చనసెంత లింగభాగంబు। లింగార్చనముకంటె లీలనెక్కుడుగ।
జంగమార్చనసెంత సరినుత్తమంబు। లింగజంగమపూజలెక్కింపనొక్క।
భంగిన సేయంగ బడుటమధ్యమము। లింగార్చనము జేసిజంగమార్చనము।
నంగీకరింపమి యధమమెట్లనిన। లింగార్చనములింగమం గోపచర్య। భం
గిజంగమపూజ ప్రాణోపచర్య। కానజంగమభక్తిహీనునిపూజ। పీనుంగ
కైసేయబూసినయట్లు। నినుపార నగ్నిసాన్నిధ్యతగాక। యినుముద్రావగ
నేర్చునె యుదకముల్లు। నెక్కొన జంగమాస్వీకృతంబుగాక। నిక్కంబు భో
గింప నేర్చునె శివుడు। మునులింగ జంగమంబను రెండునోళ్ల। గొనక తృ
ప్తుండగునెగురులింగమూర్తి। రెండునోళ్ల గుడువకుండిన కుక్షి। నిండునె
యట్లు భేరుండంబునకును। నెరినంకురించు మ్రానికినీరుమాని। నెరివట్టి
కొరటికి నీరెత్తునట్లు। కుతులుడై జాతినాగులజంపుచును। ప్రతిమనాగుల
కును పాల్పోయునట్లు। వడిగొనిభుజియించువదనముండ్డంగ। గడిజేసిపెడ
తట గుడుపుచందమున। యోనరముండర శిరముండమొకాలి। కినిసెనపె
ట్టంగ క్రియగొనునట్లు। కావునభక్తుండు నీవయ్యమతిని। భావించిమిక్కి
లి భజియింపవలయు। భక్తులగొలుచుట భవుగొల్చుటనుచు। భక్తితో
నేప్రొద్దు భజియింపవలయు। తవిలిభక్తుల ప్రసాదము సంతతంబు। భవు
ప్రసాదంబనిభజియింపవలయు। భక్తులవరవుడ భక్తులబంట। భక్తులయి
లుఃపుట్టు బన్ననాశివుడు। భక్తులయేడ్గడ భక్తులేదిక్కు। భక్తులె దెసయ
ని భజియింపవలయు। నావారుశివభక్తులేవారివాడ। భావింపదృఢమని
భజియింపవలయు। ననిచెప్పగాదె మీయానతిజియ్య। ఘనభక్తచిత్తప్ర
కల్పితశయ్య। భక్తదృక్కౌముదిపానచకోర। భక్తాస్యదర్పణ ప్రథితసా
కార। భక్తహృదయసరఃసక్తమరాళ। భక్తమనోంబుజ భ్రమరసల్లీల। భ
క్తాత్మమందిరప్రబలప్రదీప। భక్తసర్వాంగసత్ప్రాణస్వరూప। గురుమూ
ర్తి కాయంబ హరుడమీమూర్తి। గురుమూర్తి ప్రాణమాచరలింగ
మూర్తి। ధరప్రాణలింగావతారమీమూర్తి।ధరణియాచార్యావతార
మామూర్తి। దగుసంగ సన్నిహితమునకీమూర్తి। తగుప్రాణ సన్నిహిత
మునకామూర్తి। సారమంత్రక్రియాధారమీమూర్తి। చారుతంత్రక్రి
యాధారమామూర్తి। మునుయోగమజ్జనంబున నీదికావు। ఘనుభోగ

[illegible] యాత్రాబద్ధాన [illegible]మూర్తి। [illegible]
[illegible] స్థానము [illegible] మహాద్రి [illegible]కార్యసుగోపన [illegible], [illegible]
[illegible]బుధ [illegible] గానగ[illegible]మూర్తి। [illegible] క్రియవలిందు।
[illegible] రూప [illegible] బంధు। [illegible]స్పర్శన [illegible]శిరము। [illegible]
[illegible] స్పర్శనము [illegible]। అభిలాష [illegible] [illegible]
బించు। [illegible] భోగార్పణంబు[illegible]। [illegible]
తీ। [illegible] స్థానమూర్తి। శుద్ధప్రసాద [illegible]
సిద్ధప్రసాద [illegible]సంబంధు। [illegible] నివేదము[illegible]దు। తనుబు
నోధనమీ [illegible] దనము [illegible]దు। కావున [illegible] జంగమమును [illegible]। భావం
బుగా [illegible] భక్తి [illegible]నగు। [illegible] నీవంకనున్న। దేవముది
య్య మానో [illegible]। [illegible]కర్తుండను భావవిభేద। మాయంతయును లేని
యట్లనాకొనగు। [illegible] లింగమనక। మదినేకమువిమోది
మార్గంబునొనగు। [illegible] నమ్రపీతి। బు[illegible]
ట్టీక[illegible]నగు। [illegible] నేత్రత్తింగ్ల। [illegible] పు
ట్టంగనొనగు। పనినేయునిమిపుట్టి బానిసెనయ్యు। దునిపట్టనెందునయ్యు
ను నిలుగావ। శునకంబునయ్యును ననయంబుభక్త। ఘనగృహంబుల బు
ట్టగా గృపసేయు। మంత్రిమెచాలునాకపవర్గపదవిం చింతింపనేనొల్ల శివ
లింగమూర్తి। యనుచు పండిత మల్లికార్జునారాధ్యు। డనురాగలీల లిం
గార్చనసేయ। సూరసానియుగణ స్తోమంబువేమ। నారాధ్యులును సము
ద్యద్భక్తివితతి, ఘనతరలింగ జంగమపారవశ్య। వినుత సుధామృత వీధి
నోలాడు। పండితమల్లన్న భావంబు గనియు। ఖండితానందాశ్రు కణము
ల్యుగ్రమ్మ। యిట్టిజంగమనిష్ఠ యిట్టిమహాత్మ్య। యిట్టియాజ్ఞాసిద్ధి యితరుల
కగునె బాపురా మాయన్న పండితవిభుడ। బాపురా మాయన్న పండి
తేంద్రుడు। బాపురా మాయయ్య పండితారాధ్య। బాపురా మాస్వా
మి పండితమల్లు। [illegible] పండిత [illegible] పండిత నందిత
కీర్తి। [illegible] పండిత [illegible] పండిత మల్లికార్జు
[illegible]

బుగాఁగ॥ అట్టిపృథ్వీమహామాహేశ్వరారాధ్యుండు । భక్తుండు పురిటభక్తిప్రౌ
ఢుఁడును దా॥ శివభక్తియుక్తి వెలయు నవోల్లసితుఁ డల్లి॥ దవతి శ్రీభువనవన దండ
నాయకుఁడు। సంగతిశాస్త్రంబు సంధించెగాదె॥ జంగమలింగవత చ్చరిత్రము
ట్లునిన, స్రష్టయు హరియును సకలప్రపంచ॥ దుష్టతనువులు బ్రహ్మాండ సం
ఘములు గౌరివివాహంబు గరళాపహారము, భూరితాత్యావళుల్ బుట్ట
కము స్న। మేకాకిమై బరమేకాంతమున జీ। దాకారు దీశానుడభదీశ్వ
రుఁడు॥ శంభుండు దాఁ మనాపక్తి ద్వితీయు। శంభుండనంగ వృషభమూర్తి
దాల్చి॥ ఆదియునాహానముగా నర్థిజనింప। సదమతెచ్చాంశమాత్ర జగములు
బుట్టె॥ అరుదుగానంత శిలాదుండు దన్ను। చిరతపోనిష్ఠ భజించి మెప్పిం
చి, తానునయోనిజాక్షి నందికేశు। మానితదివ్యాభిధానంబు దాల్చి। వెం
డిశిలాదపుత్రుంధు నందీశ్వరు॥ తుండన బరగి నిరూఢిమైనంత॥ వీరమాహే
శ్వరాచారప్రచార। పారీణమతి జగత్పావనంబయ్యె। అసమసద్భక్తి హి
తార్థంబుగాన॥ పసుధనిలయాస్తంబు జనపనాథుముఖు। స్థిరమతిగన్నూ
టదేశంబునందు। శరత్పూర్తిగహింగళేశ్వర భాగవాటి॥ యను నగ్రహారం
బునందు విఖ్యాతి॥ మనుచున్నమండలగిమాదిరాజతితి॥ శ్రీమతిమాదాం
బ శ్రీనందికేశు॥ నేమించినోమిన నోముఫలంబు। సంభవంబయ్యెన్వయం
భులింగంబు॥ సంభవంబై నట్లు కుంభినిమీద। సంభవంబయ్యె గాన్వంబున
నగ్ని। సంభవంబైనట్లు కుంభినిమీద। సంభవంబయ్యె సజ్జంబు పంకమున।
సంభవంబై నట్లు కుంభినిమీద॥ జంగమమూర్తియు లింగమూర్తియు నను।
సంగతంబై గూడ సద్గుణమూర్తి। మొనగకూడలిసంగమేశుఁడనంగ । నన
లారలింగంబు యెడితెంపు శాస్త్రముగా॥ నుతయింపవేద్దాన యుదయించెభ
క్తి । యుతయింపక యుమన్న యుదయించెమహామహామూరువంబుజనియిం
ప మరుతంబులోన॥ పటిమశంబుతయియమ భాతివల్లిల్ల। శివలింగపాఖ్యా
నుభవముచద్చాలు॥ దవిలినప్పుడు పదధ్యానంబులెన్న। వేదాంత సూక్తు
లు వెదకౌర్లు బలుకు। ఆదిమార్గము తప్పకమగిడి నడుగు। గాలిం
గపూజాత్మకళ్లిక్రీడలు। బాలసంబులతో బాలక్రీడలుగను। ఘనతరలిం
గజంగమభక్తినిట్లు। లమితవత మహానందమైయుంతు॥ సర్వజ్ఞ నందికే
శ్వరమూర్తి యనగ। సర్వవిద్యలు సహజంబుగాటిల్ల॥ తనొత్రయ నయనాతి

కర్మనిర్మథన। కర్మకర్మక శివధర్మశాస్త్రాది। శివరహస్యార్థ విశేషప్రయు
క్తి। దవిలిపూర్వాశ్రమ ధర్మముల్ విడిచి। [illegible]సంగ బలదేవ దండనా
యకుడు। దండిమై గంగాంబధనయ నిచ్చుటయు। వరియించి సతియు సో
దరియునుదాను। గురుదర్శనాసక్త పరవశలీల। నొసగకప్పడి సంగమేశ్వ
రంబునకు। ననదృశరతినెంగి యాసంగమేశు। నంద సద్గురుమూర్తియా
కృతిగాంచి। యందంద సాష్టాంగుడై ప్రణమిల్లి। సంగయదేవుండు సద్గు
రురూప। మంగీకరించి దయాంబుధి దేల్చి। తనప్రసాదము లెట్టి ఘనశివా
చార। మనువిట్టిదనిచెప్పి హరుడౌయై నిలువ। నతిమృదుమధుర నాదాం
చితగీత। విదితినస్గురుమూర్తి వినుతింపుచుండ। నంత నాదండనాయకబల
దేవు। డంతకరిపుపోలి కరుగబిజ్జలుడు। బసవన్న దోడ్తెర బంచి సంప్రీతి।
ననఘసకల నియోగాధ్యక్షుజేయ। జనపతిరాజ్యంబు చక్కబెట్టుచును।
తనలింగజంగమార్చనలు సేయుచును। ననమశిష్యుడుచెన్న బసవన్నద
నకు। నసలారభక్తి సహాయుండుగాగ। మాన్యుండుసకలేశు మాదిరాజ
య్య। మాన్యుండుమడివాలు మాచిదేవయ్య। కిన్నరబ్రహ్మయ్యమున్నా
దిగాగ। పన్నగధరుభక్తి పరులగొల్చుచును। తనుమనోధన నివేదన పర
తంత్ర। వినుతవీరవ్రతాన్వితసద్భక్తి। నిర్వంచకస్థితి శర్వభక్తులకు। స
ర్వధనంబులుజరుపుచునుండ। సంగకాయలు కట్టుకొంగులబొటవి। లింగ
సన్నిహితుల లిలబొల్చార। కొంగలుబంది సంట్టంగనే తేర। భంగిగాబస
వన్న భావసంస్పర్శ। సంగకాయలు ప్రాణలింగంబులయ్యె। సంగతి
కొంగలు సద్భక్తులైరి। అత్తఱినొకజంగమయ్యయే తెంచి। ముత్తియం
బులుకొన్ని మృగ్గునకడుగ। జంగమాగమము తాస్వాతివర్షముగ। సంగ
తతనచూడ్కులవియె చిప్పలుగ। పింకజొన్నలరాశి వెలుగుముత్తెముల।
ప్రోంకగావించి యప్పుడనివేదించె। వెండియునొకనాడు మిండజంగమ
ము। దండించి యర్థమంతయు తెండదడవ। బిజ్జలు బండారు పెట్టెల
మాడ। లజ్జగంపంబున కట్లనయొసగ। ఘట్టించియారాజు తనయర్థముడు
గ। నెట్టణబసవన్న నిజభక్తిమహిమ। నందిముద్రలమాడకొండంగ భ
క్తి। బృందంబుహర్షింప పెట్టెలునిండె। జంగములింగవేషంబు నమరి
యు। సంగయ్యదేవురిడు చక్కన్నవచ్చి। దొసలికన్నడుగ ప్రబహుసీతాస్యు

దగుచు। బసవన్న శివముఖపంకజంబునను। మకరందంబు సొక్కెల్పి ము
కళిక్ష్మ జూపి। సకలేశయు దెచూడ సహజంబయును। ముక్కన్ను బొడ
గాంచి యుక్కణంబడర। ముక్కంటిదనలోంటి మూర్తి వహించె। గొల్లె
తవేఁడియు గురిజకాళవ్వ। చల్లయమ్మను జనిచసిరోంపిజారి। పడిపడిద
వ్వాల బసవరో యనిన। పడకుండనిటయుండి పట్టెనాకడవ। బిజ్జలుండద్భు
తో పేతాత్ముడగుచు। తజ్జనులఁనుదాను తత్సతిబిలిచి। అంతదూరమునన్ని
వవనికివా్రల। యింతదూరమునుండి యితడెట్లువట్టె। యిదియేమియాశ్చ
ర్య మెరిగింపుమనిన। యిదిచోద్యమె రాజ యీబసవన్న। యెక్కడ నెక్క
నిటభక్తులుండు। నక్కడక్కడదత్ప్రభాంతరఁబులను। తక్కక బసవన్న దా
నయైయుండు। యెట్టన్న తొల్లియు నీప్రసంగంబు। బుట్టుడుభక్తులు వుచ్చ
నాతఁణము। శివలోకమున కేగి సిద్ధరాముండు। భవుమ్రోలబసవన్న బరి
కించు టెఱిగి। యెపగనీశుడు దనహృదయంబు దెరచి। బసవన్న జూపుడు బా
ర్వతియెదుర। వినితింపబసవన్న వెండియుగలదె। మనుజలోకంబున మన
భక్తులనిన। భక్తుండ నేననీ భక్తులందరును। భక్తాత్మ మీస్వరూపంబకా
యనుచు। బసవండుశివుడును భాషించుటయును। బసవమహాత్మ్యంబు ప
ర్వతాత్మజకు। తెలియస్వవక్త్రస్థితం దేవియనుచు। రతిబస వేత్యక్షరత్రయం
బనుచు। దనరవసామితత్ర సతతంసత్య। మనుచు సత్యంనచాన్యథాయ
నుచు। జెప్పుటయును వినిశిద్ధరామయ్య। యొప్ప జెప్పగవింటి నుర్వీశయ
నుచు। బొనరుచు కాళవ్వ బోయినిబోవ। వినుతిసేయుచు బసవనదండనా
థు। ఖ్యాతిమహాత్వంబు గారవింపుచును। బ్రీతిమై మ్రొక్కుచు బిజ్జలుడుం
డె। మరియొక్కమిండయ్య మాయిదేవమ్మ। యరిమురితసచెవి యాకికె
పెసగ। చెక్కిలివ్రేయుడు జెలియవాపోవ। నక్కటనొచ్చెనా యయ్యచే
యనుచు। కరపద్మమొత్తుచు గారవింపుచును। శరణార్థిసేయుచు జంగమున
బునకు। బసవయ్యయప్పుడు భార్యకణారిపు। పసిడియ్యాకిప్పించె భార్యను
గినిసి। మరియుదుష్కులుడని యొరిమిడివిప్రు। లరతోడ శివనాగమయ్య
నిందింప। శివనాగమయ్యయు జెయ్యిచ్చికొనుచు। తవిలిబిజ్జలు సభాస్థలికి
దోడ్తెచ్చి యతులప్రతాప దివ్యామృతదేహు। నిత్యనిధుష్కులజుగా న
న్నంగదగుసె। ఆట్లునుగాకుత్తమాధమజనులు। పట్టంబు దొంచునే వా

రాసిగలయది నసమభేరుండ వాయసతనుచ్ఛాయ। లెసగంగనున్న వే హే
మాద్రిశోక। తలపనయస్కాంత తారాంతరములు। గలుగునేపరసంబు క
దిసినపిదప। అగణితశైల రత్నాదిలింగములు। నుగ్రబ్రతిష్ఠితమైన నొండన
జను నె। నిజగురుశ్రీహస్త సీరజోద్భూతు। ద్విజసత్తముండు నంత్యజుడన
ను నె। మలయుతులార నిర్మలదేహుడైన। మలహరసద్భక్తమదకరిసరియె.
భవదుఃఖులార నిర్భవదుఃఖుడైన। భవదుఃఖహరుభక్త పంచాస్య స
రియె। మృతదేహులార యమృతదేహుడైన। మృతిదూరసద్భక్త మేరు
వుసరియె। దుర్మతసప్తధాతుమయాంగులార। కర్మభూసురులార గర్వించి
చూడ। జగతిలో సిద్ధప్రసాదామృతాంగు। డగు శివనాగమయ్యకు మీ
రుసరియె। అట్టాటకిది ప్రత్యయము జూడుడనుచు। దిట్టండు బసవసదండనా
యకుడు। శివనాగమయగారి శ్రీహస్తమొత్తి। తవిలిదివ్యామృత ధారలు
వరపె। బసవన్నకును శివభక్తియన్ సురభి। వెసనివ్వటిల జన్నవసికారిన
ట్టి। లంతనయ్యమృత ధారావళిజూచి। యంతయునద్భుతాక్రాంతుడైన
ర్వ। జనులునుద్విజులు బిజ్జలుడు మ్రొక్కుచును। వినుతింప బసవన్న వె
లసెలోకముల॥ వెండియుమరియొక్క మిండజంగమము। దండియై బసవ
న్న తరుణిగంగాంబ। గట్టినపటవలి పుట్టంబు వేండ। నట్టున్న భంగి సభా
భ్యంతరమున। జలియింపకింతి వస్త్రముదానపట్టి। యొలువంగ నొలువం
గ నెక్కవస్త్రంబు। భార్యకటిస్థలి బాయకయుండె। నార్యుడు బసవన్న
పంస్తసంగతిని। యుంగన యభిమానమంతరింపమికి। జంగమంబలరితజ్జం
గమంబంత। దోపమోసినయంత మోపువస్త్రములు। లావునగొనిపోయి
లంజియకిచ్చె॥ వెండియుబోయెలు విభ్రాంతిబొంది। తండరులై ప్రసాద
మునకుబెనగ। నవ్వుగాకతప్పేమి శివుబ్రసాదంబు। తవిలిభోగింపగ దలచె
చరేసి। కొందురుగాకంచు దండనాయకుడు। చండోరగోగ్రవిషంబులు
గూర్చి। యుగ్రింయుతనుదాల్ప నోపెడటంచు। నుగ్రాంబకునిమీద నో
టంబుబెట్టి। నురగరాడ్గ్రేవేయకోద్యద్గళంబు। గరళంబువచ్చెనో కాకయు
న్నట్లు। నసమాక్షునిటల నేత్రాగ్ని బోయలును। వసుధనావహతిగొన వ
చ్చినయట్లు। పాపినిషాదుల బడబాగ్నిలోన। నాపోశనముగొనసటవచ్చె
ననగ। భుగులుభుగుల్లున భోంగిలెంబొగలు। నెగసివిషార్చులు గగనంబు

నిండి। పరికింపఁగాఁ బట్టపగలింటి సూర్యు। కరణిఁ దప్పక చూడఁగా రానివిష
ము। తరిమిడిమండెడు దావానలంబు। కరణి నెమ్మేయి చేరఁగా రాని విష
ము। యురుతరజ్వాలమహోరగానలము। కరణి నెట్టునుదోడుకఁగ రానివిష
ము। త్వరితాగ్ని గాలెడి తప్తలోహంబు। కరణి నేరికి ముట్టఁగా రాని విష
ము। వీఁకమైనంత నవ్విషపారభంబు। శాంకనిషాదు లందరపుడ చావ।
శ్వాసింపసూరిన ప్రేవులు దెగియె। ద్రావినవచ్చునే దాబ్రతుకనుచు। జ
నులద్భుతాత్ములై సంస్తుతుల్ సేయ। ననఘుడు దండనాయకుడు సవ్వాచు
ను। లింగార్చనం బవలీలగావించి। యంగద భోగించె నాప్రసాదంబు।
వెండియునొకనాడు దండనాయకుడు। నిండారుసద్భక్తి నియతి దోల్కా
డ। జంగమపూజావసానంబునందు। లింగార్చనక్రియా లీలానుషక్తి। స్ఫు
రియింపశివుజూచి చూచి క్రాలుచును। తనుగుణంబులు దక్క తక్కపారు
చును। అనురాగమున నన్ని యెన్నియేచుచును। గణనాథులను గాంచి
కాంచి మ్రొక్కుచును। ప్రణుతులారగ బాడి పాడి సొక్కుచును। లీలాంబు
నిధి దేలి తేలియాడుచును। శూలిలోనన జొచ్చి చొచ్చి కూడుచును। లిం
గంబునందిట్లు లీనమైవిషయ। సంగతంబగు మనశ్చరితంబడంగ। హరునం
దసన్మతి యడుగుటజేసి। సరిజేతులాడక సత్క్రియలుడుగ। గద్గదకంఠసం
గతి జేసి చెలఁగ। సద్గుణస్తుతిసేయు శబ్దంబడంగ। సన్నుతానంద భాష్పం
బుల జేసి। కన్నారజూచి వీక్షణములు మునుగ। చిక్కంబు చేరు దీసిన మా
డ్కిమనసు। గ్రక్కున దవిలిన కరణేంద్రియములు। రవితోనకిరణముల్ భు
విన స్తమించు। పవిదిలింగంబులోపల నస్తమించు। వెలిచూచుదృష్టి దన్వీ
ష్టించుమనసు। నలవడలింగంబు నందచిక్కుడును। తన్ను నుజగమును ద
లుపునుదృష్టి। సన్నుతాంతర్బహిశ్చరితంబుమరచి। కలితాష్టదళమధ్య
కర్ణికామధ్య। విలసనుండగు ప్రాణవిభునందయడగ। ప్రవితతయోగా
నుభవభవ్యసుఖము। నిపుడంగ శివయోగనిద్రబొందుదును। బసవన్న భా
వనద్భావంబుజూచి। యసలారనా చెన్నబసవన్న మ్రొక్కి। ముద్రితశివ
యోగనిద్రాతిసుఖస। ముద్రిందు మద్గురుమూర్తిగాక। నిద్రపోవనిజ
త నిద్రావశులకు। నిద్రవోయిన యోగనిద్రచొప్పడునె। ఉరుశివయో

గనిచొ్రిదితవేళ। గురుమూర్తియునికి చాఁగురుత్వగఁజూడ। కడలుడిగినయ
ట్టి జలనిధిపగిది। వడిచలనము లేని వాయువభాతి। అరయంగ నిర్మేఘమై
యున్న నభము। కరణేంద్రియములు గజిబిజిఁబోసి। సన్ను తానంద విచ్ఛి
న్న భావమున। మిన్నక శివలీల నున్నాఁడొ మరియు। యొనరఁగ గరస్థలం బా
త్తునో శివుని। కనుచు హృత్పద్మాసనాసీను జేసి। పలుమరుశీతోష్ణ సలిలాభి
షేక। ములఁగందునో లింగమూర్తి మేననుచు। బొనరుచిదభ్ర విస్ఫు
రితశుభ్రాంశు। జనితపంచామృత స్నానముగావించి। పుడమిబుట్టిన చెట్లపూవు
లుబూన్ప। దొడరికాఠిన్యంబు దోఁచునోయనుచు। పుడమిని కెన్నడు బుట్ట
ని చెట్లు। నడరు సహస్రదళాబ్జంబుబూన్చి। ఘనధూపధూమ సంగత ఘ్రా
ణనాథు। దనువువిచ్ఛాయ బొందునుయనితలచి। సంగతి విమల విజ్ఞా
నాగ్నిలోద। శాంగమిక్షక ధూపమర్పణజేసి। యనుపమ నీరాజ నాం
చిత జ్యోతు। లొనరవేండిమి జూవునో పతికనుచు। విలసితాఖండిత విస్ఫా
రమహిమ। నలరునాత్మజ్యోతి నలినివాళిచ్చి। షడ్రాస్ముఖ్యోపహార
ముల్ గూడ। గూర్రిమల్ దోఁచునాకో శూలికనుచు। పొదలియొయ్యెడ
బోలి పోవనిప్రాణ। పదమనునోగిరంబొదవనర్పించి। యుపమింప తక్కిన
యుపచారవితతి। యుపచారములె కాక యొడయనికనుచు। బొనరునిజాం
తర పూజానురక్తి। మనికుడై తనుదాన మరచియున్నాఁడొ। అనలార
శమితేంద్రియ ప్రవర్తనము। లసదృశంబై యొప్ప యమములుగాఁగ। నే
తసశివుగాని యెరుగనినియమ। మాదటనియమగుణావళిగాఁగ। నిల
యోగనిద్రాశివ కేచ్ఛాసనంబు। నలరుసుఖాసనంబై నివ్వటిల్ల। తనరుమం
దోశ్వాసతతియొనగర్భ। మనిన ప్రాణాయామమై పూరితముగ। విలసి
రాంతర్ముఖ విషయచరిత్రి। మలరుప్రత్యాహారమై సంచితముగ। వరలిం
గజంగమ స్వాప్న వీక్షణము। స్థిరతరంబైన మూర్తిధ్యానముగను। సారాం
శలింగ ప్రసన్నసద్భావ। సారూప్యలింగంబు ధారణంబుగను। నిశ్చితశివ
యోగ నిద్రాసమాధి। యాశ్చర్యసుఖకరంబగు సమాధిగను। యొనర
నష్టాంగయోగసద్భక్తి। తనుదానమరిచిన తెరియుఁగోయిదియు। తలచు
దానునుతన తలపున్నవార్త। పలపంగదొంచు నర్త లపునందడగ। చూచు
వానునుడగ చూపును దెలసి। చూచుచోఁగాన్పించు శుభతనందడగ। పలు

కుచానునుదన పలుకనుముట్ట। బలుకుచో దీపించు ప్రభునంద యుడగ। వ
లచుచానును దనవలపునదగిలి। వలచుచో సుఖయించు వరునందయుడగ।
తివురుచునున్న జ్ఞాతృజ్ఞానయుగము। నవిరళంబైజ్ఞేయు నందయుడంగ। యె
రుగుదానును దన యెరుకయుమరచి। యరలేక శివమగ్నుడై యున్నవా
డా। తనదృష్టిదాకిన చ్చినా లింగమూర్తి। కనుచుభావము జూపులను
జూచువిధమొ। కరములుముట్టిన గందునోయనుచు। హరుమనః స్పర్శనం
బాచరించుటయొ। పలుకులుదాంకనోపవా శివునకనుచు। నలిపాత్మ నా
లింగనము సేయువిధమొ। వినుతింపనొత్తునో పెనుమాత్రలనుచు। తనవి
భుదలచు విధంబొ వెండియును। భ్రమరకీటన్యాయభావననొక్క। రమణి
దాయకతన రమణునినాత్మ। దలపోయదలపోయ దాపురుషత్వ। మలరు
టరతికేళి కంతరాయంబు। కలుగునోయని పతిదలపనోడుచును। దలచు
చునోడుచు దన్వంగియుండె। తలపమరవ స్వాతంత్రంబులేని। చెలువలవల
పులు జెప్పంగనెద్ది। పల్పాతదన మనోవల్లభుశివుని। దలపంగదలపంగ త
దూరిపమగుదు। స్వామిభృత్యజ్ఞాన సౌఖ్యంబుదప్పు। నోమీదననుచుద
న్నును నత్తలంపు। మరచిలింగమునంద మగ్నుడైయున్న। తెరగుదానిది
యకో మరియట్లుగాక॥ ననిచినదనపాణి నాథుడొడ్డేర। వనజాక్షియొక్క
తె మనసుబంచుదును। చనిమనోహరునితోడను రమియించి। తనుగిలు
బాడెగదామనంబనుచు। నెనయనపుంసకం బిలమనశ్శబ్ద। మనిన పాణిని
సూత్రమాలిసేయుచును। వనితగోపించిన వచ్చైనమ్మనసు। వనితలుముగ్ధలి
వలపులట్టివియు। పనిగొనగురుమూర్తి పతికూటమునకు। మనసున పుంస
కంబన నెట్లువచ్చు। పున్నపుంసక గుణంబులు గల్గెనేని। యెన్నంగ నతి
కామియెనట్లుగాక। మగలకుమగడగు మత్పతిగవయు। మగవారునాంద్రో
గా మురుగుదురనిన। మనసుగూడుట చోద్యమాపతిననుచు। మనసునకట
మున్న దనవిభుగదిసి। మనికుడైతనుదాన మరచియున్నట్టి। యనువుదా
నిదియకోయట్లునుగాక। సొగయంగనొక్కట చూడ్కికిరెంట। వగమ్మూ
టనూర్పులు నిగుడనాల్గింట। తాపమైదింటను తక్కునారింట। నేపారగు
దువమి యేడింటమురులు। నొక్కటబల్కమి నొగినెన్మిదింట। నిక్కమూ

ర్పులు లేని నరితొమ్మిదియు। దాపుపడింటు ద్రగచ్ఛర విరహులకు। భావింప
శివియుదశావస్థలందు౯ దానిభుజాయక చావికచచ్చు। నీవిషయావస్థ
లితరులతర మె। వివిధజీవన్ముక్తి విషయైక హేతు। భవుభక్తిలీలన పరవశ
భావ। మస్తోకనిరుపాధి కావస్థ శివుని భాస్త్రమి తేంద్రియుడై యట్లుచూ
పు। పగపునిట్లాగ్పులు జ్వరముశయ్యాటయు। నోగినిరాహారంబు నున్మ
త్తవృత్తి। మౌనమూర్ఛలులేమి మరణంబనంగ। దానెన్నబడు నవస్థల్గు
గూడబడియు। మున్నుమరచియు విచ్ఛిన్ననివృన్న। సన్నుత శివయోగ
సంచితావస్థ। తానను పోలతి యత్త్రరివేకయుద్దియు। తానమైయున్న చం
దంబు కామరియు। నలవడుభక్తి దేహైక దేహునకు। నలరు దేహంబు దే
హముగనర్పించి। తగిలిభక్తానుబంధ ప్రాణులకును। దగిలిప్రాణము ప్రా
ణముగ నివేదించి। ప్రణుతింప శరణ శరణునకు గరణ। గణములు కరణ
ముల్ గానియోగించి। యిలభక్తగణవిషయేంద్రియేంద్రియున। కిలవిష
యేంద్రియావలులు సంధించి। బండియందొండొండ కాయబెట్టుడును।
బండిలేకుండిన పగిదియుబోలె। గుణములొండొండీశు గూడనర్పించి। ప్ర
ణతింపదానను భావంబులేక। బొనరెడు నొండొండు పొరలొచ్చి వైవ।
ననటి దాలేకుండు నట్టిచందము ప। క్రియగొనవద్దుణేంద్రియమనఃప్రాణ।
చయమునపొరలొల్చి శంభునిగూర్చి। అవిచలితానందశివయోగనిద్ర। ద
విలియున్నట్టిచందంబుకోమరియు। మనమీశ్వరునకు సమర్పణజేసి। తను
వు ప్రసాదార్పితంబొదలించి। ప్రాణంబు జంగమార్పణముగావించి। ప్రాణ
మనఃకాయపద్ధతుల్ మరచి। లింగంబునందవిలీనుడై యున్న భంగి దానిది
యకో బసవలింగంబు। వని పెక్కుభంగులనగ్గురులింగ।మున చెన్నబసవన్న
ఘున్నగీతిఁ౦ఘ। నంతలోనన దర్శనాసక్తిభక్తి। కాంతుండపూర్వ జంగ
మ మేగుదెంచి। నినుపారిశివయోగనిద్రాతిశయత। పనుగొని యున్న
యా బసవన్న విధము। ద్వారపాలకులచేతను వినియపుడు। మూరారిభక్తు
లు మరలిపోవుదును। బసవన్న జంగమ ప్రాణిగావునను। బసవన్న ప్రాణ
మూ భక్తలింగముల। తోడనేపోవనద్భుత చిత్తులగుచు। గూడితత్పరిచా
రకులు సందడింప। స్పహజైకలింగనిష్ఠాపరతంత్ర। మహితుండవే సకలేశు
మాదిరాజయ్య। మదనమదోశేత్రిక మద్దమభక్తి। మదకరిమడివాలుమా

చి దేవయ్య। భవనిరాసన కళాభరితలింగాను। భవసుఖకిన్నర బ్రహ్మిదేవ
య్య। వివిధవిచిత్రభక్తి విఖ్యాతకీర్తి। దివ్యమహాత్మ్యుండు తెలుగుజొమ్మ
య్య। పరవాది దుర్జరభంజనుభక్తి। పరుదుమ్మోడ్డల దేవు బాచి రాజయ్య।
నిగ్రహానుగ్రహస్వీతభక్తిబలసు। మగుండువఱాళిగ మారదేవయ్య। స్వీత
ప్రతాపుడు వీతకోపుడువి। ధూతపాపుడు కనికేతబ్రహ్మయ్య। ధీకృతప
రవాది ముక్కంటిభక్తి। ధిక్కరిదోహడ కక్కయ్యగారు। శౌర్యాధికుడు
జగద్వీర్యుడతార్య। చర్యాడార్యుడు సురేచౌడయ్యగారు। దండితపాషం
డఖండితవాది। దండితోఘుండుముసిండిచౌడయ్య। శాంతుడకాంతనితాం
తసద్భక్తి। కాంతుండుద్దాంతుడే కాంతరామయ్య। మంగళభక్తిక్రియాం
గభాషాంగ। సాంగచర్యుండుత్తమాంగదకేళి। పృథుభక్త గణమనోరథ
సుఖప్రదుడు। ప్రథితుండు కన్నడ బ్రాహ్మ్రదేవయ్య। అడరెడుభక్తిమై వ
డిదనశిరము। గుడియుగాబనుకొండ గుడికేశిరాజు। అవిరళభక్తి రసామృ
తాంగుండు ధృవదమోపాంగుండు శివనాగమయ్య। పరచితభవముక్త
వరగుణయుక్త। గురుభక్తిపరసక్త గురిజకాళవ్వ। యిట్టట్టునాలెక్కకెన్ని
కమిగుల। గట్టుగలీలజన్ హిట్టుగొగ్గవ్వ। యిటుగూడకళ్యాణ కటకంబు
నందు। పటుభక్తిసాంమ్రాజ్య పట్టవర్ధనులు। యెన్నంగలక్షయు నెనబది
వేలు। పన్నుగాజరియించు భక్తలింగములు। పటుభక్తి శివరాత్రి భద్రదే
వుండు। ఘటికావసరముల కాలకంఠుండు। నలువసిడి యారతుల వీరభ
ద్రు। డిలపట్టునూలివత్తుల త్రిపురారి। లీలగప్పురపు నివాళి సంగయ్య।
రూాలిగసురిమెక ముద్భటయ్యయును। వరలుము త్రైపురలింగ వల్లిమాయ
ణ్ణి। దొరలువ్రతస్థులు తొమ్మిదివేలు। యిలనిచ్చపంట మాయిదేవుడా
దిగను। చలపాదిశీలవంతులు పదివేలు। కన్నులురెండు త్రికాలంబునన్
దు। పన్నుగాశివుబూన్చి పడయువిధమున। నలరుకంగళవిరూపాక్షదేవుం
డు। యిలనట్లనాలుకయీశ్వరుబూన్చి। యెసలారకొత్తజిహ్వానశివుబొగ
డు। హెసనాలిగేయ శివయోగిదేండు। యెప్పుడు తెప్పులు యుండెలు గ
ట్టి। తప్పకముహాదుసంధ్యల శివుబూన్చి। విరచించుచునుజనుల్ వినుతింప
చుండ। బరగిన పేర్వులప్రభృతియ్యయును। యొగిమూడుదినములకొక్కొ
క్కమాటి। తగిలియీశ్వరు తనతల దెచ్చిబూన్చి। శిరములు బడయు వి

చిత్రసద్భక్తి। భరితుండుగోవింద బట్టారకుండు। వీరాదిగానతి వీరతబర
గు। వీరగణమూ లేడువేలనేణ్నూరు। స్నిగ్ధభావనుడు సందిగ్ధచిద్వహ్ని। శం
గముక్త్వపయుండు మార్గసంగయ్య। జాముననొకొక్క ఛాయవస్త్రము
లు। జాముననొకొక్క జాతిపువ్వులు। జామున కొకొక్క చాంతి
పూతయును। జామున కొకొక్క చందంపు దోడవు। జామునకొకొ
క్క భామకూటంబు। నేమంబుగా నిట్లు నిచ్చలునడుచు। అష్టప్రహార్థ
సోమాంకి డాదిగను। యిష్టోపభోగంబు లెలమి బొందుచును। నెరనే
క లింగమై నిష్ఠ పెక్కువను। మెరయు పండ్రెండు వేల్ మిండజంగ
ములు। వెండియు వ్రతవీర వితరణభక్తి। మండిత నిష్ఠాసమగ్రతవల
న। కటకంబులో నెన్నగల మహాభక్తు। లటుగూడ నేతెంచి హరసు
ఖానంద సంగత సంధ్యావసర సమయమున। లింగార్చనావేళ లీల గొ
ల్వుండి। బసవన్నయున్న సద్భావంబుజూచి। యసమాత్ముభకు లత్యా
శ్చర్యమొంది। యేమిగార్యము యిదియేమి నెపంబొ। యేమిప్రస్తుతము
యింకెరుగంగ వలయు। పిలువుడు పరిచారకులద్వారపాల। కులనిజాప్తు
లనియోగులకరణములు। నరయుండు నెటిలింగార్చనోచితము। నరయుం
డునేటి గీతావసరములు। సరసరగీత భండరుకవిలియలు। నరయుండుశో
ధింపు డవ్వచనములు। నెట్టణభావలు నేడేమిపలికె। పట్టినవ్రతములు ప
గిదినేడేమి। యెవ్వరువచ్చిరి యిటమున్న భక్తు। లెవ్వరుపోయిరి యెవ్వ
రున్నారు। యెరుగుదు రేశార్య। మెరిగింపుడనుడు। పరతెంచి యా చెన్న
బసవన్న మొక్కి। యవధరింపుండు లింగానందమలర। శివయోగ నిద్ర
మైజిక్కి మద్గురుడు। వుండంగజంగమంబుద్వ్రత్తి వచ్చి। నిండారుశివయో
గనిద్రమైనున్కి। ద్వారపాలకులచేత నెవినియపుడ। సారించినిలువక సయ్యో
శివాహ। మగుడియంతజనిరి మరివారిగాన। మొగినెపంబిదియె కానోపు
నెట్లనిన। అక్కజంబక్కజంబన బాసగీత। మొక్కటానతియిచ్చె నొక్కిం
తమున్ను। దలచిననవియు డెందంబుతద్భావ। పలికిననాలుక బగులు వ్ర
య్యలుగ। యీభావమైజిక్కియుంచాదకపగ। నేభంగినలవడు నేడితరులకు।
మానగుభావయు మహిమయునెరుగ। నానేర్చుభంగి విస్మపమూ జేసెద
ను। భక్తులకెల్లను బ్రాణలింగము। వ్యక్తసద్గురుడయా యంత లింగము

బు। ప్రాణలింగమున కేర్పడగ తద్గురువు। ప్రాణంబు తద్గురు ప్రతినిధియైన। జంగమలింగంబు పరికింపుము బసవ। లింగమిల్లాటకి సంగయ్యసాక్షి। సత్య మిట్టిదయ నిజవ్రతంబనుదు। నిత్యజంగమభక్తి నిష్ఠపెక్కువను। ధట్టుండు బాసగీతం బానతిచ్చె। నెట్టిచోపిందుమె యిట్టియభ్యాస। తలపంగవచ్చునే తలచి రేనియును। పలుకంగవచ్చునే పలికి రేనియును। నడువంగవచ్చునే నను జోటిభక్తి। గడుసరులకుమతి గాంద్రకునట్లు। దలపంగనేర్చునా దలచినయట్లు। పలుకంగనేర్చునా బలికినయట్లు। చలియింప నేర్చునా జంగమప్రాణ। పరిభాషమెరసి మీబంటుగావునను। బాసలుపలుకంగ బాసలునడువ। బాసలబల్లాడ బసవయ్యగాక। బసవన్న పూనిన బాసలన్నియును। వెనగమీకవిలియ కెక్కించుకొనగ। బారమెదింపమీ పాలుగావునను। భారంబుగలుగునే బసవేశ్వరునకు। అదిజంగమమువచ్చి యరిగినవిధము। యిదిజంగమము ప్రాణపదమను బాస। మెరసిపల్కుటగాదు మీ సమక్షమున। వెరవకయున్నట్లు విన్నవించితిని। యనుచు సాష్టాంగుడై యా చెన్నబసవ। డనురక్తిముకుళిత హస్తుడైనిలువ। పరమానురాగ సంభరితాత్ములగుచు। పరమమాహేశ్వర పట్టవర్ధనులు॥ పణిహారులను బిల్వ బంచియుక్షణము। కణకతో కళ్యాణ కటకంబునందు। పాటికెక్కిన భక్త భవనంబులందు। నాటకూటములందు హార్మ్యంబులందు। నరసియా జంగమంబడుగుల కొరగి। సరసరదో తెందు చనుదుమీరనుడు। శివభక్తరాజికి భువిజాగి కొమ్రిక్క। యవుగాకయంచు స్ఫారంతనారయుచు। నేత్తెరదళుకొత్త నేగిజంగమము। దోడ్తెరబ్రాణంబు దోడ్తొనబాదలె। బసవన్న జంగమ ప్రాణిగావునను। బసవన్న ప్రాణంబు ప్రబలియే తెంచె। భ్రాంతిగాగిన్నెర బ్రహ్మయ్యప్రాణ। మే తేరదనప్రాణ మే తెంచినట్లు॥ అదియు థానెట్లన్న నాకిన్నెరన్న। పదపడిబసవన్న ప్రాణమైయున్న। తెఱవెరింగించెద దేవదేవుండు। మరియంతబసవన్న మనసులో తరయ। జూచికిన్నెరుప్రాణములు దనలోన। దాచుడునత్యుత్కటప్రేమ జేసి। బసవన్న కిన్నెర బ్రహ్మయ్యజూచి। యసమశోకాక్రాంతు డగుచు నాయయ్య। నాయన్న నాతండ్రి నాకులస్వామి। నాయిష్టబంధుడ నాచెలికాండ। మన్ననోరమణి యయ్య మన్ననోరమణ। మన్ముఖముకురంబు మూసితెనేడు। ఆస్థానదీపంబయ

డగితేనేఁడు। సుస్థిరగుణరత్న చూరబోయితివె। నరలోకమెల్ల శూన్యంబ
య్యెనేఁడు। పరమార్థతత్త్వంబు బయలయ్యెనేఁడు। నామనోరథము భిన్నం
బయ్యెనేఁడు। నామనోవల్లి చిన్నతనొందెనేఁడు। నాభక్తియుక్తి సన్నంబ
య్యెనేఁడు। నాభాగ్యశక్తి హీనతనొందెనేఁడు। నాయిలువేల్పు కిన్నర బ్ర
హ్మిదేవ। నాయాత్మతత్త్వ కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాగుణాధార కిన్నరబ్రహ్మి
దేవ। నాగుణభావ కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నామనోల్లాస కిన్నర బ్రహ్మిదేవ।
నామనోవాస కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాదివ్యకీర్తి కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాచర
మూర్తి కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాసత్యమూర్తి కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాసత్యనిత్య
కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాకులాపాది కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాకళావేదికిన్నరబ్ర
హ్మిదేవ। నాకల్పవృక్ష కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాకులాధ్యక్షకిన్నరబ్రహ్మి
దేవ। హాకిన్నరన్న యహంకారదూర। హాకిన్నరన్న సదాచారపూర।
హాకిన్నరన్న దూరీకృతక్లేశ। హాకిన్నరన్న పూరీకృతాత్మేశ। హాకిన్నరన్న
నిరంతరసౌఖ్య। హాకిన్నరన్న మహాగణముఖ్య। హాకిన్నరయ్య దయా
రమణీయ। హాకిన్నరయ్య శివానందశయ్య। హాకిన్నరయ్యనాయయ్యనా
జియ్య।హాకిన్నరన్న నాయన్న నాచెన్న। యనివిలాపించుచునడలుచుశోక।
వనధిదేలుచుదుఃఖ వహ్నిగ్రాఁగుచును। పొగలుచుబురబుర పొక్కుచు
దద్దఱి వెగచుచు వెడవెడ వెక్కుచుబట్టు। వనరుచుదుఃఖ వివశచిత్తుఁడగు
చు।బనువుచునిర్మాఢ్కిబసవన్న యుండ॥ నవసరంబునపణిహారిబాచయ్య।
శివదేవుమదమత్త సింధురంబైన। మడివాలు మాచయ్య మందిరంబున
కు। వడినేగికిన్నరువార్త విన్పింప। నచ్చటికొడయులు వచ్చిరే బసవ। డొ
చ్చెల్ల నేమిసేయుచు నున్నవాఁడు। ప్రస్తుతంబేమి యేర్పడజెప్పుమనిన। మ
స్తకవిన్యస్తహస్తుఁడైయతఁడు। మాదిరాజయ్యగారాదిగాభక్తు। లాదట
చోలశంబై యున్నవారు। బసవన్నకిన్నర ప్రభుగాఁగలించి। యసమశోకా
క్రాంతుఁడైయున్నవాఁడు। నావుడుకలకల నవ్వియేమేమి। రావచ్చునా భ
క్తరాజియక్కడికి। బసవఁడుకిన్నర ప్రభుఁగౌఁగలించి। యసమశోకాక్రాం
తుఁడైయున్నవాఁడె। బాపురెజంగమ ప్రాణవిలీన। బాపురెజంగమ ప్రాణ
సంధాన। బాపురెజంగమ ప్రాణప్రయాణ। బాపురెజంగమప్రాణసత్రా
ణ। చాంగురెజంగమసమసుఖాయత్త। చాంగురెజంగమసమదుఃఖచిత్త।

పట్టినబాసలు పట్టుపడంగ। నెట్టనప్రాణంబు బట్టియున్నాడు। మాతిచేర్చి
యొక్కొక్కమాటుబసవనికి। నుతభక్తిరసము కన్నులనెక్కొనొక్క। వ
లుకుదుర్ఘటమైన శాపతత్పాప। బోలివోనకుండంగబూరించునతడు। మ
రచేనే మనుజంగమ ప్రాణమనిన। నరబాసయిదియేమి నిశ్చేష్టుడగుట।
వనసులగుండుట వగచుటయిట్లు। పనిగొనజంగమ ప్రాణులగుణమే। బా
సలుగీసలు పదటిపాల్గాగ। జేసియేమనికాలుజ జేయుచున్నాడు। బాపు
రేజంగమ ప్రాణులీభంగి। వాపోవ్రుదురే ముండమోపులభంగి। కటకట
మెచ్చునే కల్లినాధుండు। యిటవిందుమేభక్తిహీనంపువార్త। కేవలభక్తు
డె కిన్నరబ్రహ్మ। దేవ్రుడాతని దేవదేవునిగూడు। కొనియెబోయాతనిగూ
ర్చువారలకు। జనునెయ్యెడ్వంగ సంసారులవగిది। బాసదప్పుటయె సద్భ
క్తిగాబూని। బూసింపనేరము పొచ్చంబులాడి। తోడేద్వనేరముదురటి
ల్లయట్ల। పాడంగనేరము బసవుచరిత్ర। వనరంగనేరము వచ్చిమాచే
యు। పనులేమిదానికి బసవండుచాలు। బొమ్మన ఫణిహారి భోరున వచ్చి।
యమ్మహాగణరాజి కొంతంత మ్రొక్కి। కొంకుచువణకుచు గొసరుచుమే
ను। శంకింపగరతలాబ్జంబులుమొగిచి। మాచిదేవప్రభు మాటలన్నియు
ను। సూచింపబసవన్న శోకంబడంగి। బిట్టులిక్కపడలేచి పిమ్మటదెలసి। నె
ట్టనతనబాస నెరసునాయిటయు। ప్రాణంబుకిన్నర బ్రహ్మిదేవయ్య। ప్రా
ణంబునంద సంబంధించెనంత॥ ప్రాణబంధములగు బాసలుదెలుప। ప్రా
ణంబుతో నెల బసవయ్యయుండు। యొకటిదలంప వేరొకటిఘటించె। నక
టయేమనవచ్చు నరలేనిభక్తి। మర్మకర్మములాడ మాచయ్యయెరుగ। న
ర్మిలిజను బసవయ్య యెరుంగు। నటమీదిపనులు మహాదేవుడెరుగు। ని
టువంటివెయ్యెడ యెరుగమేమనుచు। గణకూటమంతయు గలకలంబెస
గ। గణుతింపవిన జూడగాచోద్యమనుచు। పణిహారివెండియు బన్నుచుడు
నేంగి। మడివాలుమాచయ్య యడుగులకెరగి। బసవన్న వార్త యేర్పడవి
న్నవింప। నసదృశానందాంతరంగుడైపొ గి। బాపురేజంగమ ప్రాణవిలి
న। బాపురేజంగమ ప్రాణసంధాన। బాపురే జంగమ ప్రాణ ప్రయాణ।
బాపురేజంగమ ప్రాణసంత్రాణ। నల్లవోజంగమానల్పసప్రాణ। నల్లవో
జంగమా నవరతప్రాణ। చాగురేజంగమ సంతతప్రాణ। చాగురే జంగ

మనసహజనప్రాణ। మజబాపుజంగమ మంగళప్రాణ। మజ బాపు జంగమ
మంగళప్రాణ। మజబాపుజంగమ మార్గప్రయాణ। చనుచను బసవనజం
గమప్రాణ। యనజెల్లు ననజెల్లు నఖిలలోకములు। వినవొప్పు వినవొప్పువి
శ్రుతభక్తి। యనుపమం బనుపమంబంచు నక్షణము। కల్లినాథునిభద్ర గ
జమిదియనగ। కల్లినాథునిచేతి కరవాలమనగ। కల్లినాథునిరత్న ఘంటిక
యనగ। కల్లినాథునిహస్త కటకంబనంగ। కల్లినాథునిపేర కన్యకయనగ। క
ల్లినాథునియంక కాండితండనగ। కల్లినాథునిగూర్మి కట్టనుంగనగ। కల్లి
నాథునిచెలి కాడితడనగ। మడివాలుమాచయ్య మహనియ్య మహిమ।
కడుబెడంగనియన్నగా మునువిన్న। పరవాదులలఘుసద్భక్తులుసెలగ। పు
రిభవుల్ దూలగ శంభుడుమదిగలగ । వీరత సొంపెక్క విజయత ధక్క।
సూరతదివి నిక్కనుజనులు మ్రొక్క। చూపరుల్ గీర్తింప సురలుశంకింప।
పాపులుగంపింప ప్రభుపవర్తింప। కడకవట్రిల్ల నక్కటికరంజిల్ల। మృదుభ
క్తిమేలెల్ల మిన్నుగజల్ల। కేళికల్ సేయ సంకీర్తనల్ మ్రోయ। కాలగ
ర్వము బాయు గణకోటిడాయ। యేతేరనాశ్చర్య మింపుసొంపార। ఖ్యాతి
దిక్కులగూర గడురయంబార। నాథభక్తజనులు నన్యోన్యనమస్కృ। తా
భిగమన సమహోలింగనముల। దనివిచనగవారు దాసుహర్షించి। యనుప
మరతి దద్గణాజ్ఞాపన। మడివాలుమాచయ్య మరిభక్తతతికి। బుడమి స
ర్వాంగముల్ బొందంగమ్రొక్క। ప్రమథపురాతన భక్త దివ్యాంఘ్రి
కమలాంతరంగుడై గ్రక్కునగదిసి। కిన్నరబ్రహ్మయ్యగీర్వాణవంద్య। సన్ను
తకీర్తి సాహసౌద్రమూర్తి। ప్రాణమిత్తుండగు బసవన్న బాస । యే
ణాంకధరుపురి కేగ్లైగవచ్చు। బసవుండుశివునాజ్ఞ వరిపూర్తిగాక । య
సువులునినుగూర్చ వదిమెట్లువచ్చు। గణము లెవ్వారు నెరుంగక యుండశి
వుడు। గుణనిధినిన్నెట్లు గొనిపోవవచ్చు। బసవండుజంగమ ప్రాణవ్రతో
క్తి। ససలారనీయొంద నడుగుసడంగ। ననమాత్రుభక్తిమహాత్మ్యమంతయు
న్నూ। బసవకుమారుని సజ్జనయుడగు। వల్లైనభక్తి శూన్యంబగు..గతి। నిల్లే
ల చెల్లుమీ యిచ్చఁబోవ। కావునబసవన్న కలకాలమెల్ల। నీవును బసవ
సన్నిధినుండబాడి। వేలెమ్మనుడుసవలీలగిన్నరుడు। లోలతకలగని మేలు

కొన్నట్లు। క్రమ్మనలేచి యక్కజముపట్రిల్ల। నమ్మాచిదేవుని యడుగుల కె
ర్గి। బసవండు నంతలోపలన యేతెంచి। యనలారమాచయ్య। యడుగు
లకెరగి। నాముగ్గురును నసంఖ్యాతగణాంఘ్రి। తామరసములకు ద్యల్లీల
మ్రొక్క। అంతనత్యద్భుతాక్రాంతులైలింగ। వంతులందరు మడివాలు
మాచయ్య। వీక్షించి సద్భక్తి వెలితిగాకుండ। రక్షింప శిక్షింప రాజవు
గాన। కలియుగరుద్ర సాక్షాద్వీరభద్ర। కలితగుణోన్నిద్రకరుణానముద్ర।
జితభవకదన సంస్మితచారువదన। గతమదమదన సంగతదయాసదన। శ్రి
తభక్తవర్గ వశీకృతభర్గ। హితవీరమార్గ బహిష్కృతస్వర్గ। పరవాదిజయ
శౌండ బహుళప్రచండ। శరణరత్నకరండ శమితవేదండ। నిహతబిజ్జల
గర్వ నిచితగాంధర్వ। మహితగుణాఖర్వ మన్నితపర్వ। తర్జితసంసార ద
ళితవికార। నిర్జితాహంకార నిఖిలైకవీర। న్యాయనిష్ఠుర వాక్య నరవకా
శక్య। అయుతౌత్సుక్య యుదాత్తశివైక్య। దుర్దాంతశీలవిధూతాఘజాల।
మర్దితలయకాల మాపడివాల। సాహిత్యబిత్సౌఖ్య సజ్జనముఖ్య। మా
హేశ్వరప్రఖ్య మాచిదేవాఖ్య। దండితనీచవిఖండితాచౌచ। మండితాం
తఃశౌచ మడివాలుమాచ॥ ముదలింపమనసులు గదలింప జడత। వదలిం
పబాసలు బొదలింపభక్తి। గీలింపశివునాజ్ఞ తూలింపఖలుల। దూలింపజగ
ము నిర్మూలింపగీర్తి। గూడింపబిజ్జలు నోడింపగజము। బీడింప జగము
లల్లాడింపదుష్ట। శిక్షింపశిష్ట రక్షింపంగమముగ। టాక్షింప వ్రతులఁ బరీ
క్షింపజాలి। పనివడివచ్చిన ప్రమథేంద్రమూర్తి। ఘనతరభువన ప్రకాశిత
కీర్తి। బసవన్నగిన్నెర బ్రహ్మయ్యనివ్వు। డసదృశభక్తిమహాత్వంబు మెర
య। సంజీవితులజేసి జగతి బేర్కొంటి। ముంజేతికంకణంబున కద్దమేల। వ్య
క్తంబయిన భవన్న్యాయ నిష్ఠురహ। శ్రోత్రులు చెవుల కత్యుష్ణంబు లయ్యు।
పథ్యమై మీఁద సద్భలసిద్ధులొసగు। తథ్యమిట్టిద పదార్థంబు లుపచన। కా
లంబునందుడకవే తెరిక తెరికస। నోవిపక్వాన్నంబులుడికినజావ। ఛవిసెయ
గాక రసనగాల్పకొరకె। శివభక్తియుక్తుల శిశులునట్ల। యుడికించివిదలిం
చి యుడికిఘట్టించి। మడుచుటమైలలు మడుగుసేయగనో। యలిగియొకా
వున నట్లమీఁశిశు। మలినంబు బాసి యుమ్మత్కీర్తితో। న తెలుపొందె

బసవన్న దీప్తప్రతిష్ఠ। కల్పించె ప్రమథుల కవితల కెక్కె। మాయిరపుర
వచోమృతమధనమున। నీయుపఖ్యాతమాహాత్మ్యతమాన। స్థాలస్థాలము
నను ద్వ్యత్సివానంద। లాలితకల్పవల్లరిభాసురాంత। రితపల్లవితకోరకితకు
సుమితఫ। లితపరంపరల సల్లీలవర్తిల్లె। నంచుమాచన గొనియాడుచున
తిప। మంచితరతి బసవయ్యనాత్మ యయ్య। విరతి శయాపాంగ నిత్య దయా
మృ। తరపపయోధిమధ్యమున దెల్పంగ। బసవేశుడుండెసద్భక్తులు దాను।
ననదృశలీల మున్న నుచునిప్పాట। నాకాంతపతుల సింహాసనాసీను। లైరొ
లువున్న మహాభక్తవరులు। తయునివ్వటిల్లంగదండనాయకుని। పటుమా
ద్యులందంద బరవుచున్నాడు। కూడుకొనియె చంద్రచూడుండు జూడ।
జూడకిన్నరనీవు తోడనేయేగి। మాచిదేవయ్య సమగ్రదయాన। మాచిన
తన వచ్చుటిదియంతనేడు। జంగమంబే తెంచి చనుమాత్రలోన। సంగద
ప్రాణంబు లరిగియాజంగ। మమ్ముగ్రమ్మరుదాము మగుడనేతెంచి। నమి
తమహాత్వమేమనవచ్చు బసవ॥ శివశివజంగమ స్వీకృతప్రాణ। శివశివజం
గమా శ్రితనిజప్రాణ। హరహరజంగమా యతనిజప్రాణ। హరహరజం
గమాన్వితవృతప్రాణ। బాపురేజంగమ పరివృతప్రాణ। బాపురేజంగమ
ప్రాణయుక్ప్రాణ। మజబాపురే జంగమస్ఫురత్ప్రాణ। మజబాపురేజంగ
మస్థిరప్రాణ। నల్లవోజంగమోన్నత నిజప్రాణ। నిత్యజంగమలింగ నిష్ఠిత
ప్రాణ। సత్యజంగమలింగ సంచితప్రాణ। భవ్యజంగమలింగ పరిచిత ప్రా
ణ। దివ్యజంగమలింగ దీపితప్రాణ। ప్రకటజంగమలింగ బంధురప్రాణ। స
కలజంగమలింగ సంయుతప్రాణ। జంగమైకప్రాణ సౌఖ్యసంధాన। జంగ
మైకప్రాణ సతతావధాన। ధనమునివేదింప ధరవచ్చుగాక। తనువు నివే
దింప దానెట్లువచ్చు। తనువునీవచ్చు బోదానదానియతి। మనమునివేదిం
ప. మరియట్లువచ్చు। మనమునీవచ్చు బోమచ్చికవలన। నెనయ బ్రాణం
బు దానెట్లియ్యవచ్చు। భావింపనిజవీర భక్తివిస్ఫూర్తి। నీవచ్చు బ్రాణం
బు నిలగొల్పమాటు। జంగమంబంద నిజప్రాణచర్య। సంగతంబుగ నెట్లు
సంధింపవచ్చు। వారకమునుటంగుటూరిమాచయ్య। గారి మువ్వురిభా
ష గడునొప్పినాడు। మల్లియుణ్ణ నరుదర సులక్షణదయ్య। నీతమగుభా
ష మున్నును జెప్పబడియె। కూడిమిమ్మైగొండ గుడికేళిరాజు। గారి భావ

ముజెప్పగా నిలబరగ। నేమించిన త్రేశు చామయ్యభాష। భూమిలో నది
యయ యద్భుతమనబరగ। లాలనమతి కమలాదేవిభామ। ఘోళనం బసని
ప్పె మేదినిమీద। వానరలింగప్రాణులును ప్రాణలింగులును నాగదో
ల్లియు వినబడుగాన। ప్రాణలింగులుగవ రాజంగమంబు। ప్రాణంబుగాజ
ను భక్తులుగలరె। భంగిగాజంగము లింగంబుప్రాణ। లింగమన్ బాస జె
ల్లైంగదానీకు॥ ననుచు వొండియు బసవనవంశనాథు। ఘనభక్త మండలి
గౌరవింపంగ। జంగమప్రాణినా సద్భక్తబరగ। భంగిగాసంగన బసవన్న
నాడు। వసుధజంగమపారవశ్యసద్భక్తి। యనలారమీకు లోకారాధ్య నే
డు। ననుచువేమారాధ్యులును సూరసాని। ఘనుపండితేంద్రు నొక్కట
గొనియాడి। బసవపురాణాను భవసుఖాంభోధి॥ ననమానులీల నోలాడు
చునుండె॥ పండితారాధ్య ప్రబంధశృంగార। పండితారాధ్య ప్రబంధ ప్ర
పూర। పండితారాధ్య ప్రబంధానుసార। పండితారాధ్య ప్రబంధవిహార।
పండితారాధ్య ప్రబంధోరుహార। పండితారాధ్య ప్రబంధచిత్సార। పండి
డితారాధ్య ప్రబంధసత్కార। పండితారాధ్య ప్రబంధావతార। పండితా
రాధ్య ప్రబంధనిస్తార। సూరకవీంద్ర మందారశుభప్ర। కారవినుమి దీక్షా
ప్రకరణము॥ ఇదియసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమ
రాయమాణ। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధా శరధినిమ
గ్న। సుకృతాత్మ పాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతరదండ। నా
యకబసవాంక నభ్యాతగుణాగ। ఖ్యాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురుపండి
తారాధ్య చరితంబునందు। కరమిట్లు ప్రథమప్రకరణమొప్పారు॥

సాంబశివార్పణమస్తు.

* బసవపురాణము పీఠికకలశిన కథనంబున ప్రథమప్రకరణంబు ప్రథమాశ్వాసమని వ్రాయించితిమి॥ ఇచ్చటనుంచి ద్వితీయప్రకరణమని వ్రాయబడును॥

శ్రీగురవే నమః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర

౦

శ్రీవృషాధీశ సంచితదయాభావ। భావుకమంత్రీశ పాల్కురిసూ
ర। అంత వెండయుః పండితారాధ్యదేవు। దంతకాంతకమూర్తి యట్లో
క్కనాధు। క్షిప్రంబతానును శిష్యవర్గంబు। సుప్రభాతమున నుత్సుకత మే
ల్కాంచి। పసలిచుక్కలుదివి మాయకమున్న। యనమశంఖధ్వనులలర
కమున్న। యభవాలయంబుల నలరుదీపములు। ప్రభచేడి వెలవెల బార
కమున్న। పరగవెన్నెల పరపరగాకమున్న। సరసిజంబులు మొగి విరియ
కమున్న। జిగిచెడికలువలు మొగుడకమున్న। మొగిచకోరములు నోర్మా
యకమున్న। సొక్కియకోకయుడ సుఖయింపదలచి। జక్కవల్కవగూడి
జనకటమున్న। దినమణితనపూర్వ దిక్పతిమీద। మనసెత్తి పిదపాలి మరు
వకమున్న। తోలుకోడికనువిచ్చి నిలిచిమైపెంచి। జలజలరెక్కలు పడలిం
చినీల్గి గ్రక్కునగాలార్చికంఠంబులిచ్చి। ముక్కునసీకలుజక్కల్పికదువు।
లెక్కించి మెడసాంచి నిక్కిమిన్‌జూచి। కొక్కుటోకర్రని గూసినయట్లు।
ప్రబ్బతనాథ ప్రబ్బతనాథయనుచు। నుబ్బనికోళ్లు గూయుదుకటమున్న।
యనురాగలీలనాత్మారామమునకు। జని పుష్పములుగోయు సమయంబు
నందు। పూనికిచ్చిద్దళంబున శివుబూన్ప। గానమరేంద్రత్వ మీనుచు ను
న్న। పరమమహత్వ సంపదగలయట్టి। కరవీరపుష్పముల్ గమిగాంగ గో
షి। శ్వేతునకాకపువ్వు। చేతప్పిపదుడు। ప్రీతితో దాశివార్పిత మున్నమా
త్ర। గావలుడనక మూతంబిచ్చినట్టి। నేవంతి కుసుమముల్ జెచ్చెరగోసి।
చేతులుశివునంద నేత్రులుట్టగవి। సీతులైపూన్పదుజాతులసైనః ఖ్యాతుల
కెక్కు సజ్జాతుల జేయు। రీతులగల విరిజాతుల్గోసి। ముక్కంటిపాదాబ్జ
ములకర్థిఁదమ్మి। నెక్కించుమనుజుని ఘులదమయట్లు। తెల్లంబునిర్మల

తేజిష్ణు జేయు। మల్లికాకుసుమముల్ మాపటికునిచి। యాదటద్రోలుమేవ
సంబాధ దేహు। పాదముల్ దముబూన్ప బడునంతనథము। జాతుల నైవ
ను సన్మతినగ్ర। జాతులగా జేయు జాతుల గోసి। తెంచి వైచిన చెంచు
దేవుని పురికి। బంచిన మారెడు బత్తిరిగోసి। అర్కపదంబు దాహరు
బూన్ప నిల్వ। అకరాప్రసూనంబు లత్యర్థిగోసి। కపళపువ్వ సహస్రము
న్నకెనమైన। కనకంపువిరులు నాకాంతమైగోసి। హరియొక్క పువ్వనకై
తపకన్ను। పరిజేశిశివుబూన్ప చక్రంబుకన్ను। నప్పుడశివునిచే నిప్పించి మ
హిమ। నొప్పారు తామర లొకకొన్నిగోసి। వెల్లపువ్వంబుల నుల్లనంబా
డు। నల్లగల్వలు సమ్మున్నతి గొన్నిగోసి। పరిమళాగతభృంగ పత్షాపనిహ
తి। చిరిగిన రేకుల చిద్రపువ్వములు। ముడిసితుమ్మెదలు పుష్పోడిగ్రోల వధ
లి। పడియున్న యాస్వాయం పతితపువ్వములు। తనబసరులెదెట్లు దా్రివ
లావెడలి। మొనలువ్రాతారిన మొగ్గపువ్వములు। కడివోవనళులానగా
రెకు వెడలి। యుడుదెనైన పర్యుషితపువ్వములు। నపవిత్రమని నివియా
దిగా గలుగు। నుపహతపువ్వంబులో వివర్జించి। భర్గునిబూన్పనిప్పలము
లెయనుచు। నిర్గంధయుతపువ్వ నిచయముల్ దక్క। యుగ్రుని బూన్ప న
యోగ్యంబులనుచు। నుగ్రగంధపు పువ్వులొ విసర్జించి యాతతంబుగ బ్ర
హ్మకై బొంకినట్టి। కేతకి పువ్వముగ్ కీడని మాని। అల్లనాడు మరునకమ్మై
నయట్టి। మొల్లపువ్వంబు లట్లొల్లక మరియు। నక్కజంబుగ బెట్టి నందయు
న్నని। రొయొక్కపువ్వునగగు నొక్కఫలంబు। యాపువ్వుగొనివచ్చి యశ్రభ
వుబూజింప। నేపారగోటివే లిత్థఫలంబు। లనుచు పుష్పము లన్నియును
గోసికొనుచు। ననుభక్తి నేతెర నంతనిక్కడను॥ మహానియ్యసద్భక్తిమతి

వెలిగొండ మహాదేవయ్యకథ

వెలిగొండ। మహాదేవుడొకి ంతమనలిమేల్కాంచి। యెవ్వారినడనాడ సరె
గియంతకును। కొ్రివ్విరుల్ గోయుదురో గూడననుచు। దాంట్లునుగొనిల
శాత్రంబుల్మీద। తెంట్లోసపరిగాఢ్ల ద్రివ్వనో యనుచు। మలయాని
లము వెంట నలివచ్చినట్టి। యలిపిందుము పరిమళ్ళాడునో యనుచు। తుమ్మె
దల్ సన్నివాతులు ద్రొల్చితొల్చి। కమ్మని వేగంపుంగమిదునో యనుచు।

విచ్చినపద్మముల వాసనఁ గ్రోలిక్రోలి। యచ్చపావనఁ దెలివచ్చెనో యను
చు। దనివొవఁ బ్రదమరాదర బిల్వపత్రి। చును జగిమూరఁగొనునో మన్ని
యనుచు। తొడరిభృంగములు పువ్వులపొల్పుఁ గాల్ప। గడివోయి రేకులు
గ్రందునోయనుచు। చనిపుష్పములు గోసికొనివచ్చునంత। బసబోవునో
శివార్చనము పొద్దనుచు। వంతయు జగతియు వరపుష్పములు। కొంతయు
సంభ్రమాక్రాంతుఁడై యరుగ। కొల్లశివార్చన కరణముల్ దాంక। కా
ళ్లును రెండు నక్షణమగుత్తులకు। కడిఖండలుగఁ గొట్టి కలుషంబుపుట్టి। మృ
దునిముందర బెట్టి మురపడబట్టి। భవమునకొరగట్టి ప్రతిలేనియట్టి। శివభ
క్తి దుదిముట్టి చింతవోదట్టి। ఆసలతలుగొట్టి యరగేనిగట్టి। బాసలుచేపట్టి
పరగుచున్నట్టి। తెరగుగలంతయు నెరిగియద్భుతము। దురగలింపగభక్తి
నెరకులుపొంగ। మతివీరరస సముద్ధతి మతిక్రేక। నతి సంభ్రమాక్రాం
తుఁడై పండితయ్య। పొదలుభృత్యాచార మిదిగాక భక్తి। యిదిగాక వీరత్వ
మిదిగాక యుచిత। మిదిగాక ధన్యత్వ మిదిగాక నేరు। పిదిగాక సౌభాగ్య మి
దిగాక యనుచు। చనుదెంచి మహాదేవ శరణునికొంచి। కనుగవహర్షాశ్రు
కణములుదొరుగ। నాయయ్యగంటిరా నాతండ్రిగంటి। నాయన్నగంటి
రానాస్వామిగంటి। యిట్టుండవలవదా పుట్టినఫలము। యిట్టుండ వలవ
దా పుట్టినజలము। తిరుగు నెమ్ముట్టిన ధీరుండుగలన। మురగు నెమ్ముట్టిన శూ
రుడెవ్వలన। బాపురా భక్తప్రతాపవిలాస। బాపురా భక్తప్రలాప నివా
స। సల్లవో ధర్మ సనాతనకీర్తి। పల్లవో కర్మ వినాశనమూర్తి। వీరభృత్యా
చార విషమైకవర్తి। సారభృత్యాచార సంపత్ప్రపూర్తి। బహుళభృత్యా
చార పథచక్రవర్తి। సహజభృత్యాచార సరయుతావర్తి। గహనభృత్యా
చార గతభవజూర్తి। విహితభృత్యాచారవినయవిస్ఫూర్తి। ధీరతనీకొప్ప
తెగువనీకొప్పు। వీరతనీకొప్పు వెరవునకొప్పు। స్వద్వృత్తి నీకొప్పు చల
మునీకొప్పు। సుద్వృత్తి నీకొప్పు యుక్తినీకొప్పు। నెరవడినీకొప్పు నేర్పు
నీకొప్పు। గురుభక్తి నీకొప్పు బుబ్బనీకొప్పు। యిట్టిభృత్యాచార యిట్టి
విచారు। యిట్టిసాహసకర్మ యిట్టిసద్ధర్మ। యిట్టియుదారత్వ మిట్టివీరత్వ। యి
ట్టియుద్ధతభక్తి యిట్టియుద్యుక్తి। యీమహిలోగన్న యితరులకన్న। దే
మహాదేవన్న భూమప్రసన్న। నక్కటేని భవదీయ్య చరితంబు జయ్య। పరు

లకునగుసద్భక్తాంఘ్రిశయ్యా । అతులభక్తివివేక మతిపావధూళి । మ
తులకగుసె సకలమహోన్నతగుణాళి । శమితేంద్రియానీక విమలశివైక । సముది
తపరవాక సౌభాగ్యాభిషేక । కరుణాన్వితాలోక పరభక్తిశూరః । విరచితశ
తకోక విమతఖండనాళి । పరసమయానీక భంగలుంటాక । పరవాదికులటా
క పటుతరశ్లోక । వీరగణాదిలోక వినుతచార్వాక । ధీరగుణస్తోకధికృతసా
క । యనిగారవించుచు వారభక్తరాజ । కనురక్తిసాష్టాంగుడై ప్రణమిల్లి ।
మేదినినుకరశ్రేష్ఠ్యుడు వార్తిలనున్న । పాదఖండములకు బ్రణమిల్లి మరి
యు । కరకరంబులనెత్తి యురమునసొత్తి । భరమునసెక్కొల్పి శిరమున
దాల్చి । యీపాదములు దాల్చుటాపరమేశు । శ్రీపాదములు దాలిచిన
యట్లకాదే । యీపాదధూళి దానాపరమేశు । శ్రీపాదధూళి ప్రసిద్ధంబు
కాదే । యీపాదవినుతి దానాపరమేశు । శ్రీపాదవినుతికి జేగడగాదే ।
యీపాదములకును నాపరమేశు । శ్రీపాదములకును జెప్పవేర్గలదే । శ్రీప
తిగానక చిక్కనయట్టి । యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు । నాపోవకబ్జజ
డతిభక్తినొత్తు । నాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు । యేపొందచందు్రనియు
లబ్రామినట్టి । యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు । వాపోవరావణుపడిన
త్రినట్టి । యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు । చూపోపనంధకాసురుమెట్టి
నట్టి । యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు । రూపిగబూనురు వీంకునను
న్న । యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు । పైబడినద్భక్తి వరులుపూజించు ।
నాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు । రేపారుతీర్థంబు లెల్లవసించు । నాపర
మేశుపాదాబ్జంబులివియు । నాదటమచ్చగావాశిరోమ్ముడన్ను । నాదధిచ్యా
దుల పాదంబులివియు । భవునకుగన్నప్ప పాదాబ్జములకు । ధ్రువకీర్తియొ
క్క శిరోమణులట్లు । శరణార్కోట్లకును నీచరణాంబుజములు । ధరశిరోమణు
ల చందంబులై పరగు । నాపాదములనూతు పాయమీదిపూజ । లీపాదము
లపూజ లిచ్చుభక్తుకు । నీపాదపద్మంబుపీఠంబు మాత్ర । బాపంబుల ప్ర
ణు బరిహరగాదే । యీపాదపద్మంబు లిటుదాల్పగనిన । యేపారదేవగ
ద్వ్యశ్రీతకీర్తి । యీపాదధూళిపైబడినయంతటన । బాపించదే శుద్ధభ
క్తిసంయుక్తి । యీపాదములు నుతియించుధన్యత్వ । మూపోవనంతయు
ననావశంకు । యనివినుతించుచు నాదుగుబాడు । చూచు పాదఖండముల్

జూచి మ్రొక్కుచును। బలిసీశ్వరుండు జలకమాడినట్టి। జలముల నెల్ల
విషములకు మందు। భ్రమ వెలయించు శివ శ్రీచరణసంతు। లయునకు దీపతై
లంబయౌ పథము। కనువిచిత్రవచోభక్త గణములకనుచు। దడయక మృదు
దీప తైలంబు దెచ్చి। వడిబేగ్గి ముసుదెంబి వైచినయట్టి। యడుగుల యం
దు గుల్ఫాంతంబులయందు। గ్రక్కున బూసి తునక్కలను గుత్తులుసు। జ
క్కాల్వనిగుడించి సంధించియొత్తి। యాన క్తిభక్త హస్తార్పితభూతి। బ్యా
సిపై జల్లి యద్భుతము నెక్కొనగ। నా మహాదేవయ్య నంతభక్తులకు। భూ
మిసర్వాంగముల్ బొంద మ్రొక్కించి। పాదంబులిమ్మహా భక్తులునీకు। నా
దట కృప జేసిరన్న లెమ్మనుచు। కరమర్థి లేనెత్తి కౌంగిట జేర్చి। యనుదొం
దనదులు ఘోయనిజయ బెట్ట। ధ్రువకీర్తి మల్లికార్జున పండితయ్య। శివ
భక్తులకు ప్రదక్షిణముగా బనుప। నెరిపిమాపరు మ్రొక్కి నిక్కంబు ద
క్క। హరుదయాలతజుట్టు హర్షంబుబుట్ట। దివిప్రముఖులుఃజూడ ధృతిదోలు
కాడ। సవినయంబొంద ప్రసన్నత జెంద। వీరతయొలయు సుద్ధాత్తత వెల
య। ధీరతబెంపార తేజంబుగూర। పరసమయులు వ్రీల బంధముల్ దూ
ల। హరుభక్తులుప్పొంగ సురలుగలంగ। పండితయ్యనుతింప ప్రత్యయం
బొప। దండితనము వోల ధైర్యంబుసాల। భృత్యతసంధిల్ల బిరుదువట్రిల్ల। స
త్యంబుదనర నాశ్చర్యంబువనర। నతియకీర్తి పాపతయమూర్తిః। య
క్షణంబునను ప్రదక్షిణంబుగను। నడచెసద్భక్తులు నడుచుదొల్లింటి। నడ
యుంటిదనిచూప నడచినయట్లు। నడచెనీశ్వరు ప్రసన్నతజేయబూని। నడ
లుట్టిదనిచూప నడచినయట్లు। నడచె నద్వైతుల నడుదల మెట్టి। నడుచు
మార్గముచూప నడచినయట్లు। నడుచు గర్వంబులు నీరములై పరవ। నడు
ద్గుమార్గముచూప నడచినయట్లు। నడచెభవాంబుధి కడకాలదన్ని। నడు
చున్మార్గముచూప నడచినయట్లు। నడచెభక్తగణంబు కదలఁదోద్వృత్తి।
నడుచున్మార్గముచూప నడచినయట్లు। నడచెగాలిచు నపునర్భవసరణి।
నడుచుమార్గముచూప నడచినయట్లు। తెల్లంబుగా మహాదేవయ్యయం
త్రి దొల్లిటియట్ల యద్భుతలీలదనర। గొంకులుపోకలో వంతలుగాక। పొం
కంబుదప్పక పొందులుసెడక। కడికిలబడక తొక్కుడుగాక బిగువు। వడ
లకయుదికిన వాయువేగపడక। శ్రుతులుగురులు నెరినీచపోక। గుత్తులువం

గళ రొత్తంతలేక। క్రక్కరుపడిక వరంబులుగ్రక్క। గ్రొక్కరోమముదు
ల్లకక్కజింపుగుచు। పాదముల్ద్రొల్లింటి భాతినెయమర। నాదటభక్తగ
ణాళిహర్షించి। ముట్టినచో ప్రాణమున కాసపడక। దిట్టమైపాదముల్ దె
గగొట్టికొనిన। యీమహాదేవయ్య యిద్ధమహాత్మ్య। మేమని గొనియాడ
నేమివర్ణింప। నప్పుడుదుత్తునక్కలై నపాదంబు। లొప్పారశివునిచే నిప్పించిన
ట్టి। యూర్జితపుణ్యుడు పార్జితయశుడు । తర్జితాఘుడు మల్లికార్జునపండి
తారాధ్యులమహాత్మ్య మదియెట్లువొగడ। గౌరీశుడే యెరుంగుగాక యిద్ధ

రణి॥ మున్నరవాద్దడి మువ్వురిలోన। నెన్నంగబడిన మహేశ్వరోత్తము
డు। సనఘుడుకళియంబ యనుగణనాథు। డనయంబు జంగమార్చన సే
యునెడను। యెప్పుడుజంగమం బేతెంచునింటి। కప్పుడరాముట్టి యడుగు
లుగడిగి। పాదోదకంబులు ప్రాచించికొని యేదెసగావింప డితర సత్క్రి
యలు। ఆదటభక్త పాదోదకంబిశు। పాదోదకములకు ఫలమెక్కుడనియు।
నాదటభక్తిపాదాంబుసేవనము। నాదిమలత్రయ హరణమౌననియు। నా
దటభక్తిపాదోదకంబులు భ। వాదిరోగములకు నౌషధంబనియు।సనమా
త్మభక్తదివ్యాంఘ్రిజలంబు। లసమపాతక రాసులడగించుననియు। నఖిలే
శు భక్తదివ్యాంఘ్రిజలంబు। లఖిలధర్మంబుల కాలయంబనియు। నారు
ద్రభక్తదివ్యాంఘ్రిజలంబు। భూరిసంపదలకు బుట్టినిల్లనియు। పరమేశుభ
క్తుల చరణోదకంబు। పరగదృష్టాదృష్ట ఫలహేతువనియు। సర్వేశుభక్తు
ల చరణోదకంబు। సర్వజంతువులకు నిర్వాణమనియు। సకలేశు భక్తుల
చరణోదకంబు। సకలతీర్థములకు జనయిత్రియనియు। పలుతీర్థములు గృం
క బరచుటకంటె। నిలభక్తపాదాంబువులు గొనటిరువు । యెట్లన్నతీర్థం
బులెంగుటభార। మట్లునుగాక స్వర్గాదిఫలంబు। లారుద్రభక్తపాదాంబు
వుల్ దావి। భారకుమియులేదు ప్రాపింపముక్తి। యరయత్క్షిరోదకన్యా
యమన్ మాట। పరవరనయ్యోని పాదోదకంబు। దావివిన ప్రాప్స్వమౌత
ల్లిచన్ జాలు। గావున పాదోదకము యెక్కుడనియు। ప్రవిమలమగుభక్త
పాదోదకంబు। శివతీర్థమనిశ్రుతుల్ జేసెదుగాన । నివ్వటిల్లగభక్త నిచ
యపాదాంబు। లెవ్వానిధన్యుగా జేయాప్తుజేయు। నివ్వటిల్ల గభక్తనిచయ

పాదాంబు లెవ్వని షేక ఖండింపఁగబడును నివ్వటిల్లఁగ భక్తనిచయపాదాం
బు లెవ్వనికిని మనోహృద్యమైయుండు నివ్వటిల్లఁగ భక్తనిచయపాదాం
బు లెవ్వనికభ్యసఖిష్టార్థసిద్ధి నివ్వటిల్లఁగ భక్తనిచయపాదాంబు లెవ్వ
నియందు ప్రవృత్తమై బరఁగు పోఁడిగా నన్నిటఁ బోలు మైనయట్టి వాఁడీశుఁడీవుం
డు వానిభావింప వానిచేత నవాప్తులు వానికై గాత్రులు వానివలన జక్క
వానికిదక్కు వానియందవసించువలపారననియు మానితసద్భక్తి మహి
మ దొలఁకాడ దానికిఁబ్రతివోల్ప ధర నెన్నఁగలదె యీ పాదాంబుల పా
లు పేమి జెప్ప గురుపుణ్యముల కెల్లఁ గొనియాడఁదగును । నరలేక భక్తపా
దాంబువుల్ దాల్చి టిడియనేమంబుగా నిలఁబ్రవర్తింప । నదిరయొక్క
నాఁడు భక్తాళియే తేర పాదముల్ గడుగంగ బానిశగొడుకు । యాదట
జంగమంబై రేగు దెంచి పాదంబు సాపతద్భక్తుఁడు నతని నాదిదేవుఁడు
గాంగ నర్థిఁగురించి పాదంబులత్యంత భక్తితోఁ గడుగ । పాదాంబువులు
బోయు పడతివీక్షించి మనగిరియక కొడుకు కల్లదుమల్ల డనుమాన మొ
కింతయును దలవదిపుడు చనితలగొరిగించుకునివచ్చినాఁడు । పనిసేయ
నోపక భక్తుండు వీడె యిట్టిల చూడవా యీతన్న కాళ్లు బట్టి కడిగ దెంత
భ్రమసితి జెప్పుమ మహిభక్తి కూఁతయె మల్లనికాళ్లు । యిహపరంబులకూ
తయె మల్లనికాళ్లు యిహపదంబుల కూతయె వీని కాళ్లు । కాయంబుతోఁ డ
నె కైలాసమునకు బోయెదె చోడఁడు పోయినభంగి వనితయు నీవు నీశ్వ
రుపురంబునకు జనియెదె గుండయ్య జనినచందమున వురివాఁడలును నీవు
పురహరుపురికి నరిగెదె సిరియాలు దరిగినపగిది మూఁగిన మూఁకతో ము
క్కంటిపురికి సంగిదెచేరమ మొంగినపగిది యిటుగాన నీభక్తి మెరుగంగ
రాదె కటకటా నగరె లోకంబులవారు పరకటపెంటల బాంతిమొబూ
ద్ధి గొరగరెతల కొమక కొటిపెంట్లకైన యంతన జంగమంబన జనునేని యిం
తయవస్థ దానెల భక్తికిని మున్ను యిదియిప్పుడీపన్న గైకొన్న । యున్న పన్న
లు వత్తురిన్నియు నెల కాళ్లను గడుగు నివ్వాళ్లమనీకు కాళ్లను నీవెట్టి గ
డిగ్గద్దీతనికి కడిగిన గడుగుడు గానిదె యు కాళ్లు గడుకవీనికి నుదకంబులు వో
యు బంధులును గుడురు పరమార్థమనుచు బంధుకంబగుచేత పస్తిడి గలం
తి యుపల బెట్టుదుఁడన మాలిమాళ్లులకు శివశివాయని తెలు బెర్లుం జేర్చ

చును। కానవుగాక సాక్షాల్లింగమూర్తి। బానిసకొడుకని భావింపఁజను నె।
యదాశ్రిపరావళ్ళారుని జూచిచూచి। క్షుద్రకర్మముయిట్లుగాఁడు నె తెగడ। క
లియుగరుద్రునిశ్శంకు జూచిచూచి। మలినాంగిగాఁడు నమతిమాలినడువ।
ప్రత్యక్షరుద్రుని సర్వజ్ఞుఁ జూచిచూచి। యత్యనుచిత మాదిసగు నీదుమూర్తి।
రెండవరుద్రుని శ్రీయుఁ జూచిచూచి। చండాలు రాలమునే జనుని నిందింప।
ర్మూపుదాల్చిన యీశ్వరుని జూచిచూచి। పాపికొడుకు నేపలుమాటలా
డ। కర్మసంహారు దేహాకృతి జూచిచూచి। కమ్మాకగాఁడని కొరులాడంగ।
జంగమలింగంబు చనఁ జూచిచూచి। వెంగలికూఁడని తెగిగాదలప। మల్లిద
ళముభాతి। మసలిమిన్నేరు। మల్లగాంద్రకు నెందు మాళ్ళిపై గలదే। ఖండే
ందుమృణాళంబు గతిగిరీటమున। ఖండేందుధరుల కుండునె చెవుఫు। మున్నం
దు చిటివ్రేళ ముద్రికయగుచు। నున్నాడె యహీనుఁడీ పన్నలకెల్ల। సోల
యకార్గ్గులలోపలిమంచుమనక। పొలుపునఁ నాసలి కన్గలదె మన్నల్యలకు।
పండ్రనె రెండు బంధుభావమున। నుండునె కుత్తుక నారులకు వినము। ప్రక
టింపనిలుపుట్టి బానిసకొడుకు। నకు నిట్టిరుద్రచిహ్నాలు సంభవిలునె। మ
ల్లడుపీడంచు మరిగెడు తెంక। మల్లడెసిరిగిరి మల్లడుగాంగ। నిన్ను నీ వెరుగ
క వెన్నెక్కి-కొవ్వి। కన్నులగానక కరకంఠమూర్తి। నాడలు గల్గ జూచి
యొదునిగాఁ జూచి। జడమతిగాఁ జూచి శరునిగాఁ జూచి। జనితుగాఁ జూచి సంసా
రిగాఁ జూచి। గానకాని బానిసకొడుకుగాఁ జూచి। యదుగులకర్ఘ్యఫణ్యాం
బులువోయ। కడచేసినంతన యెరుగమిదప్పు। పాతకమొప్పునీపాపంబు
దుర్వి। నీతియున్యాయంబు నేరమియగ్గు। కర్మమజ్ఞానవాధర్మమాగడము।
దుర్మార్గవర్తన ధూర్తదనంబు। ద్రోహంబు కోపంబు దుష్టతనంబు। మో
హంబు నేకమై మించనిన్నొకట। యేమిచేసినఁబోవునె కోపమనుచు। భా
మినినప్పుడ వడగొట్టి రెంకు। చేతులుగట్టిడా చేతదారిట్టి। దాత్రిపై నిడిబా
డితము రెత్తిప్రాచి। పనిట్టులకుమోపి గూసంబుఁ జూచి। పానసార
యూకించి మరివ్రేయదడవ। మనికట్టులకుదెగి మరిమిట్టిపడియె। వనితచే
తులు రెండు తునాలైయు తా మలవాత్మకు పాదమన్ననంబునకు। జలజు
లువోయునీ చండిచేతులకు। నిది పెద్ద యేయంచు మదిగలియంబ। ముదము
గోపము చెంపు మూప్పిరిగొనగ। పదతిరాళ్లనుజల్లి పగ్గంబుగట్టి। పెడలికి నీ

ద్వించె దొడగివాచరుడు। కులగతియుసితొలకు కూరిమి లేక। యిలువడి గలద
నియెడు బ్రేమ లేక। ప్రజలగన్నదియును పక్షంబు లేక । నిజ్జమూవ్రు రాలను
నెనరింత లేక। మతినభిమానియన్న న్న లేక। హితురాలుదనక నుహితము
ను లేక। మాటిమాటికిఁ జూచు మక్కువ లేక। యాటదానిని జంపుటవ నీతి
యనక। శివభక్తి యుక్తి పెక్కువసతిచేతు। లవిచారమున నరి కవలవై చు
టకు। హరుభక్తు లత్యద్భుతాక్రాంతులగుచు। నెరవిగీర్తింపుచు నిజమ్మ
ట్లకాదె॥ యిసుకలింగంబుగా నిలజేసి నిలిపి। పసులగావఁగబోయి పాలుని
త్యంబు। శివునకు క్షీరాభిషేకంబుగాంగ । ప్రవిమలసద్భక్తిపై జెట్టిబిడుక।
నేలరా మొదవుల పాలెల్ల నేల। పాలు జేసెదవంచు గాలదన్నుడును । తం
డ్రియని యెనెమున్న ఛెండేశుడవుడు। గండ్రలుగా గొట్టె కాళ్లను మరియు॥
యొంటపెంట్రుకనిల్పి యిలలింగమనుచు। బాటించి మేకల పాలు నిత్యంబు।
శివునకు క్షీరాభిషేకంబుగాంగ। ప్రవిమలసద్భక్తిపై జెట్టిబిదుక । నెలరా
మేకల పాలు నిత్యంబు। శివునకు క్షీరాభిషేకంబుగాంగ। ప్రవిమల సద్భక్తి
పైజెట్టిబిదుక। నేలరా మేకల పాలెల్ల నేల। పాలు జేసెదవంచు గాలదన్ను
డును। గండ్రలుగా గొట్టె కాటకోటండు। దండ్రియని యెనెమున్న తలయు
నుగాళ్లు॥ యిమ్మహి వెండియు నిద్ధసద్భక్తి। నమ్మిళితాచార సారనిష్ఠ్వ।
మునీశ్వరార్థమై ముద్రింపలోన। నున్న పక్వాన్నంబు లువిదమ గొన।
రాకుండ తలుపోర వాకిలి జేసి। యాకాంత దమకించి యందొక్క బూరె।
బిట్టితివ్వచుడునా పట్టిబోనీక। పట్టి ఖండింపదె పరమనిష్ఠురత ॥ మరియున
ట్టులచోడ మండవేశ్వరుడు। కరకంఠుభక్తుడ ఖండితకీర్తి। పరరాష్ట్రప
తులపై పతిదండువోవ। తరుణియా చోడ భూవరునగ్రమహిషి। తాను మం
బు పుట్టిదు గడు మతిమాలి। కామాంగనాశను గాదెలగొల్చు। తనబంధు
వులకును తల్లిదండ్రులకు। మునుమిడి కొలువంగ ముక్కంటిపోయి । అల
రెడుమ్మాగాదియుల్ల కొల్చుచునత। నిలవీటి బోయె సీ క్కడి దండు। నగు
దునా వ్రుమచోడమహిపతి వేగ। మగుడి యింటికి జని మగువ రావించి। కొట్ట
ర్వుప్పించి కొలుదు దెవ్వరికి। బెట్టించితదియేమి బుట్టెనా వ్రునును । దేవ
తామాంబైన దేశముల్ విడిచి। నీవరుదన్నిల్ల నిమ్ము గురించి। యుదగ్రుచుదోం
టి ఖాభాన్నముల్ దలచి। వడిగాళ్లు మొగములు వాధివచ్చుదును। తామ

మైనను-చోడ జనపతియత్త। మామలవారెల్ల మవనిరిభువిని। యను నవ
ఖ్యాతిని కగుననినాఁగు। గొనికొలిపించితి కొలుచునాపుడును। యింతిసీవు
ట్టినయింటివారయ్య। నంతయు నేలమాయత్త వారయ్య। నేలదుర్ధశనొంద
నిందరనవని। పాలురుజేసెద వడతిదప్పించు। మనవుడు దమతమ యజ్జల
వారి। దనవారి దనతలిదండ్రులవారి। నరసిమాచయ్య పెద్దయ్యల వారి।
యిటునిట్టవారినిపొరునింటివారి। చుట్టాలపక్కాలచోడని కడకు। నట్టున్న
భంగినేయతివరప్పింప। నలరుచుభూమీశు డందరినొక్క। యిలుసొరనడి
పించి యీశుగావియల। దొడ్డలుగొన్న యాదొడ్రహులకెంత। పెద్దగాద
నిపొంగి తద్దగోపించి। తుండములవలలు ముత్తినియలుగాఁగ। పండదరిగిన
ట్లు వారివధించి। గర్భిణియగునాతి గర్భంబుచ్రచ్చి। యర్భకునకునంతయ
లుగుడుమనుజ। నాథనేండుమువేండు మన్ననీప్రమధ। నాథు డయ్యర్భకు
నకు నడ్డపడఁగ। భర్గుభక్తుడు బంధువర్గంబునతివ। వగ్గుగాచోడ భూవరుడు
గొట్టండె॥ మరియునుద్రావిడ మండలంబునను। యరలేనిశుద్ధశివాచార
పరుడు। తరుణివాల్మీకేశు దానర్థిజూడ। వచ్చుచునయ్యుమేశ్వరునకుమీ
దు। బుచ్చియుచెంగల్వ పువ్వుమూర్కొనుడు। యాచెల్వనాసికం బప్పుడ
గోసి। వైచుడుపూజారి వడుగురప్పించి। ముట్టినకేలుండము క్కెమిసేయు।
జెట్టిషాడేరుగునె శివభక్తిపథము। అట్టుగాదనిపువ్వు ముట్టినచెయ్యి మొ
ట్టమొదలికిని గొట్టడేద్రవ్వ। గావునలింగజంగమ దూషకులను। బోవంగ
నిత్తురె పొరిగిండ్రిగాక। తల్లిదండ్రులనైన దయలేకచంప। జెల్లుశైవాగ
మస్థితివిచారింప। రతిమాతరః పితరః శ్చైవయనగ। హేతులాంధ్రనగవ
చ్చు నేనిందుతులను। ననుచుభక్తానీక మాకళియంబ। ననుకీర్తిసేయు న
య్యవసరంబునను॥ లాలితకీర్తి పిళ్లయనాయనారు। శ్రీలింగమూర్తిదే

పిళ్లనయనారుకథ

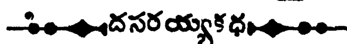
శికగుణాధారు। అతులితప్రమథగణాశ్రయాచారు। డతిశయశుద్ధ శివైకవి
స్తారు। డవికలవిధి[illegible]షేధాగణదూరు। డపఘాతజైన బౌద్ధాది ప్రచారు।
డుద్ధతరుద్రసముదితావతారు। డిద్ధప్రతాపిసదేశాంగవీరు దెసకంబుద
ళుకొత్త హేమాసనంబు। ననమొమై యొప్పు ముత్యములపందిరియు। ఘ
నతరధవళ శంఖంబులమహిమ। ఘనధవళచ్ఛత్రచామరంబులును। నాత

త వేద శాహ్యవమయనూము। కేతునామోరియు విఖ్యాత కాహళులు।
వాతపూరణములు వద్రిగాిలువృషభ। కేతనాసీకముల్ గీతనాదములు।
నేపారనన్నియునిద్ధభక్తి ప్రతాప హేతువులునై దనకున్గొప్పారి। జనుదే
రకళియుంబ చెక్కనవెదుకు। దనిభక్తిమెచక్క జాగిలిమ్రొక్కి। యెడ్తే
రమదిగూర నింపుసాంపార। దోడ్తెచ్చిమరియు భక్తులకల్లు మ్రొక్కి।పా
దముల్ గడిగి తత్పాదోదకములు। వాదట శ్రీసించు నవసరంబునను।
యింతవృత్తాంతంబు నెరిగియంతయును। సంతోషచిత్తుడై సంస్తుతింపుచు
ను! కళియుంబనందంద కౌగిటజేర్చి। కళియుంబకాంత నక్కడికి రావించి।
శివదేవుసద్భక్త సింహంబులకును। భువిసమస్తాంగముల్ బొంద మ్రొ
క్కించి। అనుపక్తిబిళ్లనయనారు సద్భక్తి। దవర దానును భక్త తతికల్ల
మ్రొక్కి। చేతులు దెగిన యచ్చేతులుగూర్చి। ఖాతిపైజల్లి యద్భుతము
నెక్కొనగ। నోతల్లి నీరెండుచేతులు నెత్తి। ఖ్యాతిగా మ్రొక్కుమా భక్త
లకనుడు। హస్తముల్ దోల్లింటి యట్లనొప్పారె। మస్తకంబున నెత్తి మగు
నయు మ్రొక్కి। సకలసమయులు మస్తకతటన్యస్త। ముకుళితహస్తులై మొ
గిబ్రస్తుతింప। నాయడనంత భక్తాళియునొచ్చి। యీయయ్య మహిమకు నీ
దియెంత పెద్ద। నరయగుమారుని యశంబునందు। ధరబుట్టి పార్వతి స్తన్య

పెల్మ్రనికథ

ప్రశక్తి। సర్వజ్ఞుడనబడి జైనబౌద్ధాది। చార్వాక వాదుల గర్వం బడంచి।
స్మృథురకు నేగుచో మరి వెలమఠొక్క। దథముదై చిరకాల మతివ నర్థించి।
యిలటముండగగూంతు లేద్వార మొరగి। పిలిపించియొరులకు బెండ్లిండ్లు సే
యు। కడబుట్టి కూతురి క్రమమెల్ల నెరిగి। దడయక క్కడికైన తనుగొనిపో
మ్మయసావలవ దనయన్నలునీకు। భాసథప్పిరియొక్క బదుమనీదైది। య
నుచు నిర్వ్యాకుగూడి యర్థరాత్రంబు। చనచననతిఘోర సర్పంబుగరచి। వె
లమందువచ్చిన వేనవెవ్విధుల। బలవరించుచున్న బాలనాలించి। దయ
పుట్టనంత పిల్లయనాయినారు। వయిబడనొవగడే ప్రాణమాతనికి॥ యిది
యునుగాక వాగీశనైనారు। నదమలభక్తియుసంపద మెరశి। మృదుచేతనొ
కకూడు బడసియాబాల। రొడయపిల్లకకాని యొరులకీనవగ। ధనయ వెం
డియును సంతటమృత మొంద। దవ్యాపాపయుక్తైన దప్పనీననుచు। కడవ లో

వలబెట్టిపడిబాంతియున్న।యడబిల్లనాయనారెంగుదెంచుడును। అమితన
ద్భక్తి సాష్టాంగుడై మ్రొక్కి సముచితసత్కారసంపదనిపి। యటమున్న
తొమ్మిది యబ్దములోగాన। కటములోపల యెముకలు జిక్కియున్న। తన
పుత్రినెమ్ములా స్థానమధ్యమున। నుసిచిసకీడుదనియొకకూంతుగంటి। వచ్చె
నా బాసనీకిచ్చితిబాల। యచ్చెరనేమైన జేసిరాగ్మనుడు। ననుమక్తిబిల్లనయ
న్గారునద్భక్త। జనమండలికిమ్రొక్కి జనుదెంచిభక్తి। కల్యంబుదనరారు
గడవలోనున్న। కల్యముల్ ముట్టి భస్మంబుపైజల్లి। ఘటము వెల్వడియప్డ
కన్యకనిలిచె। పటుహూపగుణహావ భావంబులమర। నటుగాన బిల్లనైనారి
మహాత్మ్య। మిటువంటిదనవచ్చునే యీశ్వరునకు। ననుచుభక్తావళి యద్భు
తంబంది। వినుతింపలోకముల్ విభ్రాంతినొంద। నలిలేగి బిల్లయనయనా
రునాడు। కలియంబకాంతకు గరములిప్పించె। నప్పాట నీపండితారాధ్య
దేవు। లిప్పించెపాదంబు లీశుచేనేడు। తెల్లంబుగామహాదేవయ్యగారి। క
ల్లవారునుజూడ నిలనల్లుకాళ్ల। అసమాత్మభక్త సయ్యామిదసరయ్య। య

దసరయ్యకథ

సదృశభక్తిక్రియాధురీణుండు। తరితసంసారుండు దురితదూరుండు। భరి
తయశుండు సచ్చరితాశ్రయుండు। హింసేతరుండు గుణోత్తంసుడుశుచిరితి
వ। తత్సుదాచారావతంసుడత్తముడు। ప్రోత్సారితాఘుడుద్యత్యాకృతు
డుశి। వైరాత్సవావాసుండు చిత్సభాశ్రయుడు। ధీరుండుభక్తి శృంగారుండు
గతసి। కారుండలోకాను సారుడుత్తముడు। స్వీకృతశరణు దూరీకృతా
ద్యుడుదృ। ణీకృతలోకుడ పాకృతకర్మి। రమణదయాదాన శమదమయ
మని। యమముఖ్య శైవధర్మములు వాడిల్ల। సంతతగురులింగ జంగమా
ర్చనని। రంతరభక్తిమై నాచరించుచును। హరపూజనార్థమైయర్థిఁపుష్ప
ముల। కరుగంగనొకనాడు నెరవిదుర్జనులు। యింపారఘనయూర ఫీశ్వర
భక్తి। పెంపునవీరలెపెర్గలవారు। జితకోపులైసర్వ జీవదయాప। ర్గతనుతి
కెక్కు సువ్రతులటువీరు। యేతరిదమహితం బెరుగకసర్వ। భూతహితము
కోరు బుధులటువీరు। తారునొచ్చియునొంప దగవుగాదనుచు। సైరింప
జాలు సజ్జనులటువీరు। అదిగాకదృష్టించియటువీరుచూడ। నెదిరిచిత్తంబు
లు యట్టానొయనుచు। నొత్తిమాటాడరెయొరులెవ్వరేని। నొత్తురోయని

తారు నోడవరు సెలగి। జంతువు లెడనెడ జచ్చునోయనుచు। నంతంత బరి
కింప రటయడుగిడరు। చెనసియుద్ధము షాలిజీవులబడునె। యనుచు జేతులు
వీవర లై యేచుచోట। యున్నియు జెప్పంగ నేలయీాయయ్య। మున్న దా
నును బుష్పములుగోయ జెట్లు। హా నెచ్చెనొచ్చితి మనుచుండ జిహుము।
చో నెత్తురటువంటి షోనలుగార। యిచ్చెట్లువట్టిన నిట్లువక్కెడిని। యిచ్చె
ట్లువట్టిన నిట్లువక్కెడిని। యిచ్చెట్లునొప్పించు టిదిహింసయనుచు। బెలు
వంబుగా పూల చెట్టులచుట్టు। నలికిగాలికి చాపలడ్డంబుగట్టి। తడవుగా నొం
డొండ ధరదమయంత। భడినసుమంబు లెవ్వడు గొనివచ్చె। తానట్లశివు
బూన్చుగానియాచెట్ల। నైనను నొప్పింపడటె యహింసాత్మ। యిదిసర్వ
సామాన్య మిదిభక్తులెడకు। మదిభక్తియట్టిదో పొదలువిశ్వాస। మెట్టి
దోయింక నహింసాపరాత్వ। మెట్టిదో సైరణ యెట్టిదో కరుణ। యెట్టిదో
శాంతత యెట్టిదో క్షాంతి। యెట్టిదో మనమిది యెరుగుదమనుచు। చండిని
తరసభాస్థలి వేరులునట్టి। రెండుచేతులు నేని మొండి రావించి। అప్పుడుతలను
న్నతైయుండగోరిగి। ముప్పిరియగుదొడ్డ మొలత్రాడుగట్టి। తడిపిభస్మ
ము మేన తలమొగంబునను। కటుదట్టముగబూసి కొల్దోమికడిగి। వలయు
చో రుద్రాక్షములు దొడ్డపటిక। ములుగట్టిమొగుగెక్క బలువరుస బ్రా
మిడిగిత్తగద్దెన గురుకుత్తుగగట్టి। మెత్తనివస్త్రముల్ మీాదటజుట్టి। చక్క
గానీక్రియ జంగమవేన। మెక్కించిపురి జనులక్కజమంద। నోడ్డమి దసర
య్య నుత్తమాంగంబు। దండిమైనీ రెండు మొండిచేతులను। పొడువుము
వెరవత పొమ్మనిన్నారు। పొడవడాయయ్య నావుమనతడపుడ। నిరనిర
నీల్గుచు సీకుచువీపు। విరిచికొనుచు కాళ్లు విరియదన్నుచును। తనుదా
నజూచుగు తలయుద్రిప్పుచును మునుమిడిమోరియుచు మురకటించుచు
ను। భుజములు వెచ్చుచు బొంగుచు దాను। గజబిజింపుచు జట్టకంబులాడు
చును కొల్లువారుచునీడ గోకరింపుచును। ప్రల్లపల్కుచు వెడబాటవా
డుచును। పండిగిల్కుచుగూడ పరవుచు రెండు। మొండులు గిరువుచు దం
డ్డయచ్చుచును। గాలిలుచుబిగియుచు గతులుద్రొక్కుచును। సోలుచుతా
యముల్ జూపుచుగదిసి। శరణార్థియనబోయి వేరపరినాల్క। దిరుగక
వల్చెయు దీర్ఘాయువనుచు। చక్కనీవంతలో జంగమవేష। మెక్కించి

కొన్న నన్నేలభజింప। మాదసరయగారు మాదసరయ్య। మాదసరయ
లింగమాదసరన్న। యేమి దేవా మమ్ము నరుగవావనక। నేము నప్పట
గోల నెంగు దేరంగ। లెక్క సేయవుపోక చిక్కవునిలిచి। యెక్కడబోయె
దరేటకార్యమనవు। పలుకవువరకుసేయవు మహాదేవ। మలసెదు గబ్బిం
తవలెననునీవు। మెల్లడనన్ను నీవెరుగవేమొండి। మల్లలింగంబందు) మ
హీనట్లుగాక। వచ్చినప్రబ్బత నాధునికొడక। గ్రచ్చరనేమత్తిగాండవెచెప్పు
ము। మరలిజూచినగొంత మాటంబుచెడునె। శరణాధిపయనిన పెంపరగు
నెగొంత। గ్రక్కునబరతెంచి కాళ్లపై పడిన। నక్కిలిపడునె నీయయగారి
తనము। మదమరిమాతోడ మాటలాడినను। పిదపగు నేభక్తి పెద్దరికంబు।
యేలనీకన్నుల మొడికినింత। చాలమొహముకాక గేలిజేసెదవా। దయ
యుసైరణశాంతతయును సద్భక్తి। భయమును నయమును భక్తినిర్ణ
యము। గలవాడవనిజూడగా వచ్చినట్టి। ఫలమెల్లగ టిమి పలుమాట లే
ల। యంనుదన్నిట్లు ధట్టించుచున్న। పంచితలింగలాంచనధారిగాంచి।క
రముజ్జుడనకతితపటుండనాక। చిత్తమదాందీశూత చేలన్కుడనక। భండీడన
కకదుదుండరియనక। రెండుచేతులులేని మొండివీడనక। అంగహీనుండన
క నల్లుండనాక। జంగమవేషంబు యంగీకరించి। ౨ందువిశ్వాసంబు నెరి
భక్తి కలిమి। నొండెరుంగక యీశ్వరుండనినమ్మి। దేవమనుష్యచర్మావృ
తరుద్ర। గాఢవెతప్పులు గలవనంతములు। యెరుగమినామెడ నెంతేనిగల
దు। కరకంఠసన్నిభ గరుణింపుదేవ। గర్వంబునాయెడ గలదు విక్కంబు।
సర్వజ్ఞసన్నిభ సైరింపుదేవ। వేయపరాధముల్ నాయెడగలవు। కాయ
జాంతకమూర్తి గరుణింపుదేవ। కడుగడుతప్పులు గలవెల్లబోవ। నడచి ర
క్షింపవె మృడమూర్తియనుచు। పుడమియంతట జాగబడి మొక్కిమరి
యు। నడుగులకెరుగసా యయ్యాశిరంబు। ముడివడదనరెండు మొండిచేతు
లను। పొడుచుచు వేడుచు నడుచుచు గూరు। కొనుచు గట్టించుచుగుము
లుచుగోష। ముఖన మోరుమోలులు బోవగట్టంగ। గాంటులుగంటులుగం
టుశిరంబట। తూటులువోయి నెత్తురుసిలకంగ। హానచ్చె నొచ్చితి నయ్య
య్యాయనక। యేనీకుజేసిన యగ్గమియనక। పోనీకనన్నేల పొడచెదవనక।
యానసూపొడిచిన యయ్యనీకనక। నిమజూచి నేనేల నిలిచితినసక। వినుతి

ఁ బరవఁ విసువఁ నాత్మ। నపరాధుల బరప నిహతిఁ జేయునఁ। ఁ గరుణలు
విన్నను సైతు సేయునఁ। శిరము స్రుక్కి నడువంగ శివశివా యనఁ। గరము లీలఁ
నింకెంత కాఠిన్యమనఁ। గదలఁ మెదలఁ గ్రక్కు గ్రిక్కు ననఁ। నదరఁ బెదర
ఁ గనఁ గట్టాయనఁ। నలయుఁ సొలయుఁ హరహరా యనఁ। పలుకఁ గమ్రాల
ఁ దల వ్రస్సిననఁ। నుసుగఁ నొసగఁ వసిమాలితననఁ। లిసువఁ బరవఁ బెం
డియు నాత్మ। త్రస్తైకమూర్తి నాయెందెంగుగాంచి। శిటించెడినో కాక చే
మట్టితాన। కదుగడు వేడ్క యో కాక నాశిరము। పొడిచి పొడిచి చూడనో
డయనీకిట్లు। కరమిడె గతపూర్వ కాయుగానాడు। కరము నేటిదె భక్త కా
యుగా నిడితె। తడవయ్యెనింక నాతలయు కాఠిన్య। మొడయనీ హస్తంబు
లోర్వలిం తటికి। చిత్తజాంతకమూర్తి చేతికి నిలియ। యుత్తమాంగం బేని
యొత్తఁ గావలదె। హరుభక్తులకు నంగు శిరమే నియయ్య। కరములు నొప్పిం
పగా నోడవలదె। తిక్కింపని దియ నాతలయేని నింత। కర్కశంబగునె జం
గమము చేతులకు। వలదన్న నెచ్చు దేవరమూర్తి మహిమ। వలదనకున్న
నొవ్వవె కరాబ్జములు। అనితలపోయుచు నాపాల్గబడుచు। వినయపూర్వ
కమున వెండియు మ్రొక్కి। తనువునమరియు మెత్తని తావులుండ। పునః
చేతులు నొవ్వ బొద్దుతురె స్వామి। యీశరీరవుశిరం బిటిముట్టదడవ। మీ
కరంబులు నొచ్చునో కదె స్వామి। యీఘన బగుతలయుటు పోకనిర్గ। తాము
నొచ్చునో కదె హస్తాంబుజములు। కర్కశంబగు మస్తకమున సాంకుడునున।
కర్కశాత్మకనొచ్చె కరయుగ్మమనుచు। నెయ్యంబె లర్ప నాయయ్యహస్తం
బు। లొయ్యనొయ్యన దసరయ్యభయంబు। ననుబట్టి పట్టి మర్దన జేసి చేసి। చ
ననొత్తి యొత్తి యొయ్యనదోమి తోమి। మునని గుడ్చి నిగుడ్చి చన జాగడివి
యఁ। దునిచిన మొండిచేతులు రెండునపుడ। మొలచి యంకురములై మో
సులుపోఁగ। యలరిక రాంబుజంబులు దొంగలించె। నా వీరమాహేశ్వరా
చారమునకు। వాపిరికొమ్మలు వచ్చిన యట్లు। భాతిగా శివపుబూన్ప పట్టబాణు
నకు। చేతులు మొలిచి యచ్చెరువగునట్లు। కొరటలే జిగురులంకురితమైన
ట్లౌ। దసరయ్య దివ్యమస్తక సురధేను। పసగ చేకూనల సినిసయట్లు। దసర
న్న శుద్ధభక్తి సరోవరమున। పసకరపద్మముల్ విలసిల్లినట్లి। చెన్నయ్య జి
య్యాకుచేతులు వచ్చి। యున్నట్లుఁ గరయుగ్మమొప్పనయ్యాకును। ఘనతర

సద్భక్తికల్పభూరుహము। మునుకొనిదసరయ్య మొలవబెట్టుడును। వెళ్లు
నుసాగిన విధిదోఃస్థలమున। కేగ్లునుగూడునా విష్కృతంబయ్యె। నఖము
లుభక్తియున్ సాతిచెలువారు। ముఖపద్మమున కద్దముకురంబులనగ। గర
మొప్పనిటుగూడ గరపల్లవములు। పరగంగనాజాను బాహులై చాల। న
వకంబులై సువర్ణంబులై కాంతి। నివహంబులై కళాన్వితములై మరియు।
జారమేశుశ్రీపాద పద్మంబులట్లు। స్ఫురితసంచితకాంతి పూరంబులగుచు।హ
రపాదనఖరముకుర దీప్తులట్లు। వరవివిర్లయశోవంతంబులగుచు। పరమ
మునుల తపోభావంబులట్లు। యుసముదుగ్లభా విరసనరబులగుచు। ధరమ
ణికణిశాతటములయట్లు। పరనుపావనకళా ప్రఖ్యంబులగుచు। ననుప
మశైవాగమార్థంబులట్లు। దసరసత్పథ దర్శితంబులై చనుచు। లలిశివపూ
జాఫలంబుల యట్లు। నలరియగణ్యపుణ్యాయుతంబగుచు। హరుని దానా
భయ హస్తంబులట్లు। బరగుదానాభయ భరితంబులగుచు। మహనియ్య
మగుమూల మంత్రంబులట్లు। వహజశిష్యాళికి సదనంబులగుచు। విపులభ
క్తికిస్పర్శ వేదులయట్లు। నపగతపూర్వ వర్ణాంకంబులగుచు। ధరశివనా
గయ్య కరములయట్లు। విరచితామృతరసా స్వాతంబులగుచు। కన్నప్పపా
దరత్నలయట్లుమరియు। కొన్నెలదాల్చు శిరోమణులగుచు। బ్రస్తుతి కెక్కె
నిష్పాటజగము। హస్తముల్ దసరయ్య హస్తసంగతిని। ఆదటిగ
ద్దెనగరుసందు లింగంబు। నెరయనంతటను సాన్నిధ్యమైపరగె। కడుసం
తసంబు సక్కజముభీతియును। కొడరంగజేతులు దొడరిచూచుచును। నర
తలింగమునంటియంటి జూచుచును। మరియును చేతులు మసలిచూచుచు
ను। నరతలింగమునంటి యంటిజూచుచును। మరియును చేతులుమసలిచూ
చుచును। దసరయ్యజూచుచు దలవంచికొనుచు। వసుధ యంగుటమున
వ్రాయుచు దొంటి। తప్పులుదలచుచు దసరయ్యభక్తి। యొప్పులు దలచు
చు నుండెజంగమము। దసరయ్యయును నేముద్యస్మహోమహిమ। తసలాక
నాయయ్య హస్తతలంబు। లటుసాగదిగుచుచు నప్పుడివేళ్లు। నెటుకలు
విరుచుచు నెమ్మినెత్తుచును। వెండియునయ్యకు వినమితుండగుచు। నుండె
సద్భక్తిసాయుక్తి బెంపార। నంతనంతకమున్న హార్దభక్తవరులు। లింతవే
డుకతోద వినమితులగుచు। ననమానకమహిమ సదాంతర్నిరత్యు। బసవ

పాదాంభోజ ప్రవిమల తేజ! దసరయ్య యిపుడు సీతలబుట్టిగాని । మొనగ
నెన్నడుగ్గాన మిట్టిచోద్యములు! భంగిగాజనవన్న భావసంగతిసీ! దొంగ
లచీరల కొంగులనున్న! వంగవాయలుప్రాణ లింగములయ్యె । సంగతి
దొంగలు సద్భక్తులైరి! అంగహీనుండైన యవినీతుడైన! లింగబాహ్యు
డునుసలింగుడై వరగె! యొండెమిసీదుదోర్దండ సంగతిని । మొండివానికివ
చ్చె రెండుచేతులును! అంతనచరితాధుఃడైన యాలింగ! వంతుని కర్పప
ల్లవస్పర్శజేసి! మీాయుత్తమాంగంబు పాదునుత్తమాంగ! మైయుండె నె
ట్లన్న నంతకునరుదు! వీంకవైచినసాంఖ్య విభురాలవాట్లు! దాకినయట్టి
బొండలకయివడిని! పిట్టవ్వకైచేయు వెట్టికై తట్ట । కట్టలొత్తినయట్టి గం
ట్లచందమున! యొప్పెడుగన్నప్ప చెప్పురాయిదిని! చొప్పొననునుగినచో
ట్లభావమున! దడయకసిద్ధమదానవైనిలిచీ! పొడిపించుకొన్నట్టి పోటుల
వగిది! పొరలిపొరలిపోయి భోగయ్యవెనుక! ధరథాంకియొరసిన పొరలు
చందమున! చిరితొండనికిదొందు చెరుకులుమోచు । తన్నిగ్రుంగియున్న
గ్రంతలతెరుంగునను! పోటులుబొందలు పొరలెత్తియున్న! చోటులును
సిగిన చోటులుఃగంట్లు! తెలయుచు భక్తవత్సలశానియుక్తి । నలరారుట
ను శివుతలయెసీతలయు! తనిపంగనటుగాక ధరతనతలయు । తలయుగా
మనువాని తలయెసీతలయు! జలజాసనాచ్యుతాదులలోన పెద్ద । తలయు
గామనునాని తలయెసీతలయు! చెలువారగ సహస్రశీర్షాయనంగ! దల
లనొప్పెడువాని తలయెసీతలయు! యొగివిశ్వమంతయు నొగితలగాంగ!
దగిలి వెలిగెడువాని తలయెసీతలయు! యిలనొకతలరాక తలలేనియట్టితె
లగలకడయింటి తలయెసీతలయు! తలలేసితలవాని తలయెసీతలయు! తల
మీాదితలవాని తలయెసీతలయు! చతురాస్యునాల్గు దశగ్రీవుబదియు!శత
దశాస్యునివేయు షణ్ముఖునారు! తలలెన్నిసరియె సీతలతోడశివుని! తల
యాడుగాక సీతలతో సరిసేయ! హరుడవుసీవ శంకరుడవుసీవ । గురుడవు
సీవ భక్తుండవుసీవ! ఖ్యాపితంబగుతొంతి యనుఖడ్గమునను! కోపమునరి
వ్రుదేగ గొట్టితెవ్వాండు! వాండసురాశూరుండు వాండమాత్రకుడు! వాండ
విద్వాంసుండు వ్వాండతపస్వి! యనిచెప్పశైవశాస్త్రార్థంబులీక! చనుగా
కరయొరులకు జనునయ్యజియ్యల! మొగియహింసాః పరమో ధర్మమునుల!

యగునీకకాక దురాత్ములకగునె। యటనహంతవ్యం ప్రయత్నతో యటను
కుటిలాత్ములకు నెట్లగునె నీకశాక। యగునవిచారః శివాజ్ఞయా యనగ। ద
గుసూక్తి నీకశాకగు నెస్వల్పులకు। ననునేల లింగద్వయంసమాఖ్యాత। మ
నువృత్తి నీకకాక న్యులకగునె। పంచితాగమశైవ శాస్త్రానుగతస। మంచి
తసద్ధర్మ మార్గానుపాలి। ప్రమథానుకూల సద్భక్తవిలోల। సముదితశివ
శీల సంహృతకాల। వరభక్తిమూల భవప్రతికూల। చరలింగసుఖజాల స
ముదయకాల। నికృతదుర్భవశీలనీతివిశాల। సుకృతమహోత్తాల సుగుణో
లవాల। యని పెక్కుభంగుల ననుకీర్తిసేయ। యను పెక్కుభంగుల నను
కీర్తిసేయ। జనులర్థిజయజయ ధ్వనులతో మ్రొక్క। నటమున్న దసర
య్య కహితంబుసేయ। కుటిలలాంచనధరు గొలిపిన ఖలులు। నంత వెండి
యు భయాక్రాంతాత్ములగుచు। నంతంత సాగసాష్టాంగులై మ్రొక్కి।
యపరాధులము కడునపవిత్రమతుల। మపనీతపుణ్యుల మపగతాత్ములము।
కఠినచిత్తుల మహంకారవృత్తులము। శఠులము పాపకర్ములమజ్ఞులము।
సంసారులము సదాచార దూరులము। హింసాపరులముఖాగ్యేత రాత్ముల
ము। కావునదప్పులు గలవెల్లదసరి। దేవయ్య మాయయ్య కావవే జియ్య।
మీ మహత్త్వము పెంపు మృడుడె యెఱుంగు। నేమెఱింగెదమన గామాకు
వశమె। నీతిదలంపక నీకెగ్గుజేసి। నాతడప్పుడ రెండు చేతులుబడసె। నననే
లవేయు నీకహితంబుసేయ। బనిచినయేమును బ్రతుకంగవలదె। పోలదుర్జ
నులతో పొంమనకంటె। చాలమేలండ్రు సజ్జనవిరోధంబు। అటుగాననీదు
మహత్త్వంబుదలచి। పటుదయామతిగావ బాడిమమ్మనుచు। మరియును
మ్రొక్కంగ మనుజులుగొంద। ఱరిముఱిదమలోన నచ్చెరువంది। సిరిమ
హాదేవ విచిత్రంబుగాదె। ధరమననేమాల దసరయ్య బట్టి। దండించుచు
ను తనత[illegible]ద్రియదడవ। మొండిమల్లుకపుడు రెండుచేతులును। తామె
చ్చియిచ్చె పాదములపైబడిన। నేమేమియిచ్చునో యీయయ్య యనుచు।
వారకన్నుతియింపు వారును మ్రొక్కు। వారునుగొనియాడువారునిబ్భంగి।
నక్కజంబందంగ నన్యదర్శనులు। మ్రొక్కభక్తావళి మోదంబునొంది। న
ప్పాటదసరయ్య నాయయ్యకిచ్చె। జెప్పజిత్రముగాగ చేతులు రెండు। నచ్చు
గా నీవండి తారాధ్యదేవు। డిచ్చెపాదములు దానిప్పుడొప్పార। తెల్లంబు

గా మహాదేవయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక॥ పరమ సద్గురు

గురుభక్తయ్యకథ

లింగ పాదారవింద। పదవశీభూత విస్ఫారమానసుడు। ధరగురుభక్తిసుధా
రసాంభోధి। వరగురుభక్తిసువర్ణభూధరము। చిరగురుభక్తిసంచితసురతరు
వు। కెరమొప్పగురుభక్తికామదుఘంబు। నెట్టణగురుభక్తి నిధిగురుభక్తి।
పట్టబద్ధుడు గురుభక్తయ్యయనగ। ప్రతియోగురుస్సశివః ప్రోక్తయనియు
శ్రుతియస్సివస్యగురుః స్మృతయనియు। శ్రుతినాస్తితత్త్వం గురోఃపరంబ
నియు। శ్రుతిత్రిసంధ్యంచ గురోఃపూజయనియు। మోక్షయంగనియతి మై
మూడుసంధ్యలను। పాయకదనగురు పాదాంబుజాత। పాంసువుదనకు ను
త్తంసంబుగా ప్రశంసించుచును జక్కగజాగిలిమొక్కి। యనువక్తి పాదపు
జ్జన మాచరించి। తనశిరంబున దేహమున జల్లికొనుచు। నడుగులొయ్య
నదుకూలాంబరంబునను। దడియొత్తి సాంద్రచందన పంకములది। చెలువు
దొలంకడనర్చించిపూజించి। యలరుచు ధూపదీపాదులొనర్చి। య-జలీకృ
తహస్తుడై యంత మొక్కి। రంజిల్లునవ్యపుష్పాంజలులిచ్చి। మస్తకవిన్యస్త
హస్తుడై గురువు। బ్రస్తుతింపుచు పదాబ్జంబుల కెరగి। వలగొని వెండియుని
లజాగి మొక్కి। యెలమిమైబరిచర్య లిట్లు సేయుచును। గురుపదాంబుజభ
క్తి గురుకార్యయుక్తి। గురుదాసతాసక్తి గురువచనోక్తి। దనరారదనతనుధ
ర్మములమరచి। యనయంబు వర్తించు నదియెట్టులనిన। అప్రతర్క్యా బ
భేద్యంబప్రమేయ। మప్రమాణంబగమ్యం బప్రచార। మప్రతిమంబసా
ధ్యంబప్రచింత్య। మప్రపంచంబనన్యంబనావాన। మనవొప్పుశివతత్వమా
శివుడీశు। డనుపముడీశాను డంబికారమణు। డాదిభక్తాను గ్రహార్థమై తా
న। మోదంబుతో గురుమూర్తిధరించి। భవపాశములుదెంప బొల్పడివ
చ్చి। భువిముముక్షుల నెల్ల బోధించుమతిని। ఘనదయామృత[illegible]స్త వనజా
తుడగుచు। తనుదానగాన్పించ దలచియాగురుడు। అదివ వాఙ్మానసాతీతు
శివుము। హా దేవు వాఙ్మనోవ్యాపకు జేసి। యిలసర్వగతుభక్త హృద్గతుజేసి।
యిలసర్వమయుభక్తహృన్మాత్రయు జేసి। అరయపరాత్పరు భక్తాత్ముగా జేసి।
బరగునద్వైతత శ్ప్రాంతిశేషుచేసి। యేతరిసిమనోగృహీతంబుగాక। యాత
త్వమెరుగంగ వరుదుగావునను। తానీశుసర్వతత్వాదిగుణావి తానుపావ

యన విహీనుఁగావించి। కోరిశిష్యునిసహంకారాది గుణవి। దూరుఁగానుభ
యసంస్కారముల్ జేసి। మూర్తులమిలిగిన మూర్తి నిలింగ। మూర్తిగాని
యమించి మునుశిష్యుచేత। బెట్టిప్రాణముద్భుది మట్టించియాత్మ। బట్టింప
దచ్ఛిష్య బరిమితంబుగను। దానికిదగగురు దక్షిణశిష్యు। డీనెద్దియును లే
క యిలదామగాంక। యేనిశరీరం ప్రాణవర్థంచయనియో। వినినద్గురుభ్యో
ని వేదవేత్తనియు। యోగ్యుఁగావున బ్రాణమును తనధనము। కాయంబు
గురునకా కాంతుసర్పించి। లింగసాన్నిధ్యంబు జంగమభక్తి। సంగతంబగు
తత్ప్రసాదంబు బడసి। యిట్లుదావర్తించు టిదిగురుభక్తి। యట్లుగా కుద
రార్థమై బాసదప్పి। యాగురుప్రతిబింబ మగుజంగమమున। కాగురుస్వా
మికి నాలింగమునకు। నటుగూడ నర్ధదేహ ప్రాణములను। కుటిలత నిర్వం
చకుండగునట్టి। కట్టడికి మొదలు కాలికిబోవు। పుట్టినలింగంబు మొదలిపు
ణ్యంబు। జట్టిదామగుడిన యట్టిచందమున। యిట్టిదగురుభక్తి యిలనట్లుగా
క। కుంచితుడగుప్రాణ వంచకునకుస। మంచితంబుగదక్క దాలింగభక్తి।
సంగతిసర్థం వంచకుల్కెయ్యెడల। జంగమభక్తి సుసాధ్యంబుగాదు। తను
వంచకునకు నెక్కనదుప్రసాద। మనినసద్గురుమూర్తి కాది దేవునకు త్రి
విధంబుజ్ఞాపిన త్రివిధాత్మునకును। త్రివిధంబువంచింప త్రివిధంబుగలదె। గు
రుడ యొరుంగుతద్గురుభక్తి మహిమ। విరచింపశక్యమె హరునకునైన। గురు
భక్తి యఘుపయోధరమారుతంబు। గురుభక్తి మదవన స్ఫురితదావాగ్ని।
గురుభక్తి యజ్ఞాన తరుకుఠారంబు। గురుభక్తి యపరాధ గుణలవిత్రంబు।
గురుభక్తి పాతక గిరికులిశంబు। గురుభక్తి దుఃఖదుస్తరుధూమకేతు। గురు
భక్తి కర్మసాగరబడబాగ్ని। గురుభక్తి భవగజ కూరసింహంబు। యుపమిం
పసద్గురు యుక్తి వేయేల। యపునరాగత హేతు వదియట్లుగాక। మాతమై
కొనియాడు మరిగురుభక్తి। భ్రాతమై ప్రాతగు పటుగురుభక్తి। తాతమై శి
క్షించు తాగురుభక్తి। దాతమైరక్షించు దాగురుభక్తి। వైద్యుడైరుజబా
పు వరగురుభక్తి। యాద్యుడైబోధించు నతిగురుభక్తి। గురుభక్తి వెలయఁగా
కోటిభంగులను। హరుభక్తి జేసిన నదినిష్ఫలంబు। గురుభక్తి హరుభక్తి కుదు
రుగావునను। గురుభక్తి హరుభక్తికిరవుగావునను। గురుభక్తి హరభక్తి వెర
వుగావునను। గురుభక్తి హరభక్తి కోర్కెగావునను। గురుభక్తి హరభక్తికో

లికిగావునను। గురుభక్తిహరభక్తి కరవుగావునను। సకలసంపదలకు సకల
శక్తులకు॥ సకలమోక్షములకు సకలసిద్ధులకు। సకలేశుభక్తికి సద్గురుభక్తి।
ప్రకటింప హేతువు పరమార్థమట్లు। గావున బ్రాణంబు గాయంబుధనము।
భావించి గురుపదార్పణముగావించి। పాయక తద్గురు పరిచర్యలర్థి। జేయు
చుసాత్త్విక స్థైర్యసన్మతిని। గురుభక్తు లెల్లతన్ గొనియాడుచుండ। భగితచి
త్తుఁడగురుభక్తయ్యనిత్య। తంత్రంబుగురువర తంత్రకృత్యంబు। మంత్రం
బుసద్గురు మంత్రప్రశంస। తపముసద్గురు పదధ్యానానుషక్తి। జపముసద్గు
రు వర చరణసంస్మరణ। వ్రతముసద్గురు పారవశ్యవర్తనము। మతముస
ద్గురుదివ్య మార్గానుచరిత। నేమంబుసద్గురు నిరతిశయాజ్ఞ। హోమంబు
గురుపాద యుగ్మార్చనంబు। ధ్యానంబు సద్గురు తత్త్వచింతనము। దానంబు
గురుపాద తనుసమర్పణము। గానిరంతర పరమానందలీల। దానిట్లు గు
రుభక్తి తత్పరత్వమున। జరియింపుచును దేవు జామొక్కనాడు। గురుపూ
జనార్థమై కుసుమముల్ దెంగ। నాదటసద్గురు నాథుశ్రీచరణ। పాదుకంబు
లు గురుభక్తయ్య దనదు। చరణముల్ సోఁకుదు హరహరయట్టి। పరమ
పాతకమిది ప్రాప్తవ్యమగునె। దురితమున్నదె గురుద్రోహంబుకంటె। స
రిపాదుకాసన శయ్యాదియనియు। ధృతిగురూణాం యదధిష్ఠితం బనియు।
తతినమస్కుర్వీత తత్సర్వమనియు। జెప్పదు శ్రుతినప్ర శేత్క్వచిత్తనియు।
దప్పుదానింకెట్లు ధరియింపవచ్చు। దండధరోద్దండ దండాభినిహతి। దం
డింపబడుమీద దండనకోర్వ। గాళ్లు దుత్తునకలుగా నొట్టిగొట్టి। తోళ్లో
ల్చిమాంసంబు కళ్లుగావించి। నెక్కొనదొప్పల నెత్తురునించి। చక్కడ్చి
నెమ్మెలు సమిధలుజేసి। యొలిశివాజ్ఞ్నకా హుతులుగానట్లు। వేలుతునిది
యు తావిధిదీనికనుచు। పాదంబులొండొండ బట్టిగుత్తులకు। భేధించి గండ్ర
లు సేయునత్తరిని। దండితపాపుడు దనగురుడమర। గుండము మల్లనాఖ్యు
డు పటుకీర్తి। కంతుసంహారుభక్త గణములుదాను। నింత వృత్తాంతంబు
నెఱిగియేతేర। పొడగని బిట్టుల్కి పడిసాధ్వస బు। గడుసంభ్రమముభక్తి
దొడిబడజెనగ। సద్ధరసాష్టాంగుడై దన్నుమరచి। యిద్ధతినటిమ్రొక్కసూ
హింపదడవ। గురుదయామృతసరోవర మధ్యమమున। చరణాబ్జములు వి
కస్వరమయ్యెనాగ। మొలచెవ్రాళ్లును రెండు మునుగురుభక్తి। కెలమిగాం

ఙ్గాడు రెండు మొలచినయట్లు। అంతసపాదుఁడై యాగురుభక్తుఁ । డెంతయు
భక్తిపై నిలజాగి మ్రొక్కి । మస్తకవిన్యస్తహస్తుఁడై గురుని బ్రస్తుతింపఁగఁగు
రుభక్తులుజూచి యిదియుఁదాచోద్యమె యిలగురుభక్తి। విదితభవద్భక్తి
విధిదలపోయ। కధలేలమొన్న నే కాదెయెట్లనిన। ప్రథితసద్గురుపాదపరతం
త్రమతిని। సద్గురువరపరిచరణాభిరతిని। సద్గురు కరుణానితాంత సంస్థితికి।త
నతోటి శిష్యులెంతయు సనహింప। నసఘుడాగురుదేవుఁ డాగురుభక్తు। నె
ట్టణగురుభక్తి నిష్ఠాపరత్వ। మిట్టలంబుగ వారి కెరిగింపదలచి। పట్టెమం
చంబును పరుపును వెనక। పెట్టించిశిష్యుల బిలువంగబనిచి। యొక్కఁడొ
క్కండ గూర్చుండఁడే తెంచి। చక్కఁనబట్టెమంచముమీఁదననుఁడు। యిది
యేమివిపరీత మిట్టిదిగలదె। మదినరుపొందిన మాటలుగావె। సరినున్న
తాపసీశయ్యాదులందు। గురులసన్నిధినెట్లు గూర్చుండవచ్చు। లనిశిష్యు
లది యుపహాస్యంబుసేయ। జనుదెంచి నిజపదార్చన నాచరించు, గురుభ
క్తుఁవీక్షించి కూర్చుండుమన్న। సరసర బట్టెమంచముమీఁదననుఁడు స్థిరభ
క్తితద్గురు శ్రీపాదములకు। ధరణిమహాప్రసాదంబంచు మ్రొక్కి। లలిగురో
ర్జ్ఞానచలంఘుయేత్తనగ। జెలువారువాక్యంబు శిరమునదాల్చి। వడిగురో
రాజ్ఞానువర్తనంబనగ। బడుసూక్తియదిబాగ్గిణ పదముగానెరిగి। సరస
నాపట్టెమంచంబు మీఁదటను। గురుభక్తుఁడపుడు మ్రొక్కుచు గూర్చుం
డ। తరితరిశిష్యులందరు విజృంభించి। వెరవకచూడుఁడా వీఁడు మాగురుల
సన్నిధిపట్టెమంచముపై గూరు। చున్నవాఁడొక్కింతయును లెక్కగొనఁడు।
మనసులోతరయంగ మందలించినను। చనునెట్లు బట్టెమంచముమీఁదనుం
డ। గురువులుమమునిట్లు గూర్చుండుడనిన। గురువులఙంపని గూర్చుంటి
వెట్లు। మాయట్టి యధికులు మదిభయంబంద। నీయుధములనకు నెట్లైగెవ
చ్చు। నిలవేయుననసేల నీగురుద్రోహి। దలఁడున్మిత్రవేఁయక తక్కమేమను
చు। సందడింపగ గురుస్వామి దచ్ఛిష్య। బృంధంబుభావించి పృథుభక్తినిర
తు। గురుభక్తుఁడిగుమని కొసరకక్కఁడనగ। గురుతరంబగునొక్క కొంగ్రుబా
తించి। యతఁడుగురుద్రోహి యథముఁడట్లుండె। నతులితులగురుభక్తుఁ లేధి
కులేనియయెను। యొక్కఁడానెవ్వడే నీకొంగ్రుమీఁద। గ్రుక్కక మీభక్తి చూ
చెదననుఁడు। జనునయ్య పట్టెమంచంబోండెనెక్కఁ। డనియదకొంగ్రెక్క

డనియదరొండె। వినుడిట్టిభక్తికి వెరతుముమున్న। బనిచిన యతనిని బను
పుడే మేల। ప్రక్కకమునుమంచ మెక్కనయట్లు। యెక్కడు గాకేమి యి
క్కొరుత్రినుము। ప్రియతరచిరపరి స్ఫీతకారుణ్య। మయవీక్షణసుధాబ్ధిమ
గ్నుగావించి। యమ్మహాత్ముండు నయ్యాన ప్రసాదంబు। గొమ్మనుచు నొసగనె
క్కొనునిజదత్త। చర్వితతాంబూల సరసప్రసాద। సర్వాంగలేపనా స్వాద
నుండైన। గురుభక్తునకు నెక్కగొరుత్రిజాపుడును। గురునకుజాగిమ్రొక్కు
చు శరణనుచు। సరసరపట్టెమంచంబుపై నెక్కు। శరణిగొరెక్కి చక్కన
నెత్తివెడల। ఓంనమోసద్గురుభ్యోనమోయనిస। మున్నతి మ్రొక్కుచు
మున్న గొరాత్రిర। గించియుగొరాత్రిరగించినట్లుండ । కంచితభక్తి కరాబ్జ
ముల్ మొగిచి। గురుశరణనుచున్న గురుపాదభక్తు। గురుభక్తు గురునక్తు
గురుదయాసిక్తు। గురుకృతాజ్ఞాపాత్రిణు గురువాక్ప్రమాణు । గురుపదాబ్జ
ఘురీణు గురుమతత్రాణు। నస్తమితాఘుని రస్తాంగగుణస। మస్తమస్తన్య
స్త హాస్తప్రశస్తు। లోకభీకరు జీత్వ్రిభాకరెనగ్గ। శ్రీకరుభవజయ శ్రీకరు
శూక। శూలసుఖాసీను శూలసంధాను। శూలాన్వితక్రీడు శూలాత్మచూ
డు। శూలినంతఃస్థితి శూలిని విధృత। శూలుగుజనశిరః శూలునీక్షించి।య
మరగుండము మల్లికార్జునుడంత। తమయున్న శిష్య పరితానంబు చూచి।
యితనిచరిత్రకు నితనిసద్భక్తి। కితనిసిష్మకు నసహి తురుమీరారు । వ్యక్తవే
దేతి హాసాదులయందు। బాత్రిక్తననూతన భక్తాదులందు। వీండ్రెమీరిటు
వంటి విక్రమశక్తి। కండ్రినీరిట్టె దుఘటట భక్తియుక్తి। పరువడిమీరారు
ను భక్తులమనుచు। విరసంబులాడుచువిరవీగుదురు। భావింపమాకుమా
పాత్రిలుమీరారు। భావింపమాకృపా పాత్రిందువీడు। నెరిబాత్రిణ పదమీ
తనికి మదియాజ్ఞ। మరియుపహాస్యంబు మాయాజ్ఞ మీకు। సరిమదిమె
చ్చాను సారియీతండు। సరిద్వాదీమెచ్చాను సారులుమీరారు। యితనికిమీ
కు నెక్కెన్ని చూడంగ। సతులపర్వత పరమాణ్వంతరంబు। అదిసమున్న తశ
య్య యనియుమున్నెరుగ। డిదిశూలమనుచు దానెరుగడిప్పుడును। మా
వచనంబు ప్రమాణంబుగాన। మావచనమెపట్టె మంచంబుగోరుత్రి। యిది
యిట్టులొటకిం కిన్నియునేల। యిదిప్రత్యయముచూడు డిందరుననుచు। గు
రుదేవుడతిదయా కలితాత్ముడగుచు। గురుతరంబైన నీగురుభక్తి యుక్తి।

గరళాంతప్రమథుల కవిలియకెక్క। గరమొప్పడిగిరమ్ము గ్రక్కునననుకు। తుట్టించిపలుక చేతులసూదియుగసి। మెట్టియల్లంతట మేదినికురికి। సరసర జనుదెంచి సద్గురుస్వామి। చరణాంబుజములకు జాగిలిమ్రొక్క । గురుదే వుడర్థినెక్కొన గురుభక్తు। గరమిడిలేనెత్తి కౌంగిటజేర్చి। స్వాదుస్వకీయ్య ప్రసాదామృతాబి। నాదటనోలార్చి యగ్గురుభక్తు। అసితదేహంబు శూల స్థూలనిహతి। కసుగందకందొక్క గంటిరంధ్రింబు। వ్రణము నెత్తురు కండ వాపుగుప్పిలుట। యణుమాత్రమును లేమి కడిప్రత్యయముగ। భువిచోద్య మనుచు నద్భుతచిత్తులగుచు। శివసహోదరులు విజృంభణదక్క। వినుతిం పమున్నను వెలయదెనీకు। ఘనగురుభక్తి విఖ్యాపితమహిమ। యిప్పుడు వె లయదె యేమెల్లనెరుగ। నొప్పుసద్గురుభక్తియుత మహామహిమ। యటు గానయిట్టి ప్రత్యక్షప్రమాణ। పటుమహిమాపరంపర హేతువైన। సుమహ దపారభాసుర భవదియ్య। కనునియ్య గురుభక్తి కలితైకమహిమ। మోక్ష క్రియనోరులేల యీశునకైన। వాక్రువ్వబోగడంగ వశముగాదనిన। పరులెర్గ దురె భవపాశవిముక్తి। గురుచరణాంభోజ సరళసద్భక్తి। గురుదయామృ తరసశరధినివక్తి। గురుగుణప్రకర సంస్మరణానుషక్తి। గురు నిరంతర చర ణానురక్తి। గురువిముఖపదార్థ విరసవిరక్తి। గురుపరతంత్ర నిర్భర గుణో ద్యుక్తి। గురుకార్య చిరదురంధరకళాయుక్తి। గురుమనోజ్ఞాంచితచరితప్ర సక్తి। గురువరమహిమాను గుణగురుభక్తి।యంచు భక్తానీకమచ్చెరువంది। యంచితప్రీతి దోలాడ గీర్తింప। నడయకగురుకృప దనపదాబ్జములు। బ డసెనీక్రియ గురుభక్తయ్యనాదు। ఖండేందుధరభక్త మండలిబాగడ। పం డితేంద్రుడునేడు బడసెపాదములు। తెల్లంబుగా మహాదేవయ్యగారి। కె ల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక। స్ఫుటతరగురుభక్తి పుణ్యసత్త్వముడు। పటు

—••◆గురుభక్తాండారికథ◆••—

తరగురుభక్తిపాత్రోత్తముండు। లాలితగురుభక్తిలక్షణాన్వితుడు। లాలితగు రుభక్తిలక్షణాన్వితుడు। కీలితగురుభక్తి కృత్యసంయుతుడు। ప్రస్వమరగురు భక్తి పాలనరతుడు। విస్మృమపగురుభక్తి విజ్ఞానయుతుడు, భ్రాజిత గురుభ క్తి పాశయుతుండు। రాజితగురుభక్తి రిననిశుక్తుండు। నవిరళగురుభక్తి వివ శగాత్రుండు। ప్రవిమలగురుభక్తి పథసుచరిత్రు। డనగనొప్పు గురుభక్తాం

డాకొవిడ్చి। జనివేశ్యవాటికా స్థలముకట్టెదుర । వనితప్రోతావలియును సొ
క్కు తళుక్క। తనదుగృహాంగణంబునను గై చేసి। యఱచ్చెరువంద విటావళిసె
దురు। లుచ్చిపార్థగజాచు నురుదృష్టుజూచి। యువిదదృగ్రోచులో రొయిడ్డి
నయతులో। ధవళాక్షిచూడ్కులో దావాంకరమ్ములో। మేలతీన్నెరుగు
లో మెఱుగులగనులో। పొలతిదృగంశులో పొలయుదీపములో। ముదిత
వీక్షణములో మోహపాశములో। మదిరాక్షి చూపులో మదనుబాణ
ములో। లోలాక్షిదృగ్రుచులో కట్టుబరులో। బాలయీక్షణములో పన్ని
నవలలో। యిలచోద్యమంచు నయ్యింతిదృగ్ధధి। తులచిక్కులనుజడియిల
దాటుగ్రోనుచు। పసరింపనొండేమి భామకన్గొనల। కుసుమాస్త్రివాతికి
దాగురియైతినాకి। పోరాదు వెనకరారాదు కోలు। పోరాదు తాల్మి దక్కి
రాదుసతికి। నేమిసేయుదునంచు నీశుభక్తుండు। దామదినూహించి దప్పె
మిదీన। అదియును భక్తురాలట్లును గాక। విడిగొనిమోఱియు శైవపురా
ణములను। నీతిదప్పక మైథునరతీరతాయనియు । . సూతసంహితయందు
సుచిరంబుగను। మరియుత్సుఖంతత్స శ్శివార్పితంబనియు। తరిమోఱియు
గావున దనుబొందినట్టి సుఖములింద్రియముల జోరికకయుండ। సుఖమెరి
గిశివునకా సుఖములర్పించు। క్రమమెరింగినజాలు కొండుదుర్వ్యెటుడు। శి
వుదమాత్ములకంటె జాలనుత్తముడు। యీక్షింపభక్తియం దిదియునునొ
క్క। పక్షంబుగావున భ్రాంతియేలనుచు। దన చెలికానిచే దన్యకిరోయి। బ
నుచుదు సతియు తద్భక్తుశిజూచి। వలనుగాందనవుడు వాండేగుదేర। వల
దంతవెండియు వానీవపనువ। పొలతిపెండియునిది పొలుపుగాదనుచు। ప
లిపినవాళిన పనిచినజూచి। లలన వెండియునిది లాగుగాదేల। పలుమారు
జేసుదేర వలదుపొమ్మనుచు। పడతియొక్రమమున నే డబడకున్న। కడుగ
డుదమకించి పడిదానదేగి। కళకటారోయిగొనగా నొల్లనంటి। పటతను
బోలంగలిటులున్నవారె। నాయీగిసాలకున్నను నొల్లనంటి। వోయేల
తల్లనిల్వ్యో వోయనేపసిడి। భవిననిర్యుల్ల్వో పరమభక్తుండ। యవివేకియని
ఘెడె నటుబొందిగూడ్చు। రూపులేదనిమ్మదే రూపించిచూడు। ప్రాపులేద
పియెదే భక్తులవింట। దొరయ్యగాదనియెదె దొరకుబిడ్డండ। పురుదులేద

నిపుణుఁడె పురుషార్థపరుఁడు। సూత్రకారుండువీఁడని తోఁచెనేనిట్టి। వాత్సాయ
శేషనావలసనిక్కంబు। తక్కువెక్కువయని తన్నొల్లవేని। యక్కపాత్రి
యగుచుఁజూడ సొగసికునాకు। చదురుండుగాండని మదినొల్లవేమి । మది
రాక్షిఁజూడుమా మాటలయందు। పొంకనికివలచి దన్నొల్లవేనియును। సు
కుమారితనుగూడి చూడొక్కమాటు। జానొందగుణములు జాతులిచ్చ
టుచు। యోనిదండంబుల న్యూనాధికములు। సమరతిగాక విషమరతిమై
న। సమరతిగూర్చినాసనభేదములును। కరణముల్ రతులును కాలవేళ
లును। బహుమనోగత భావంబు తెరిగి। బాలయౌవనప్రౌఢలోలలనంగ।
దాలలనలవరుసా ధర్మంబు తెరిగి। నెరయపాదాంగుష్ఠ మరకాలు గుత్తి।
చిరిదొడగుహ్యంబు మరినాభిరోమ్ము । చనుమూపుమెడచెక్కు సరిసథ
రంబు। గనురెప్పఫాలంబు కచభరంబందు। కటిక్రిందవ్రేలిడినట్లుక్రింద బె
నువ। నిట్లుద్రిప్పవ్రేయ జెరియంగబట్టి। మూఁటరేఖలుఁజూవముదమున రెం
టు। నాటనుబవళింప నళివేణిబట్టు। కళలువా శుక్లపక్షంబునసొక్క। వలప
టడిగ మున్ను వామభాగమున। బోడుచుమన్మథరసాంభోనిధిముంచి। ము
డతులుతముదార మరువంగ జెంత। యుదియంత పద్దసా కిందీవరాక్షి। ము
దమునసాకు పమ్మ్రుఖమిచ్చిచూడు। మాలింగనాద్యుచితాలాపములను।
లోలతనీవలువు కీలెడలంగ। యునీ్మలతాక్షివై యుండేమియచట। మన్మ
థరసవార్ధి మధులుకొనంగ। వెండినన్నివరగకుండఁగనేయు। కుండితినేను
నీ కొండినవాండ। ననుచువెండియును దదంగంబులైన। యనునయాలా
పంబులను నేర్పుమెరయ నాతిరాజిరుసవ్వు సవ్వుచుభక్తి। నీతిపిచారింప
నీకునునాకు। పెనవుగాదన్నను వెండినీనేర్పు। విరచింపగలదె వివేకవేని
యును। మెరిగినవాండవె నింతలోపలన। యెరుగంగవలుపదే యొదిరిచి
త్తంబు। రసికుండవేని యుపనదక్కియాత్మ। నుసిలినమరియాద నోరెత్తఁగ
లదె। యేవిడబలికిన భావంబుఁజూచి। భావజ్ఞుడవయేని పోవంగవలదె। మిం
డండవేనియు మీరిరాదగునే। వెండికొంటనతోడ వెరవుగాదనిన। వితత
రతికళాప్రవీణుండవైన। రతిజూపకనీకి సీమత్తినరగవలదె । తలపంగ లిం
గావధానివేనియును। ఫలముదప్పినపలుకు పలుగంగదగున । ప్రియుండి
తనములవనియు లేదింక। చేయునునిది యేలవచ్చెయుమనుడు।అట్లైలపోము స

నంబుజనేత్రి। దిట్టవైరొల్లని తెరగెల్లజెప్పు। మొదబడు మొండేని యోగి నింకబడసి। కుడువవేనియు జేసి కొని మొండెదన్ను। కాదేనియుదియాదిగా మగవారి। నాదటబిలువనేనని బానవలుకు। తక్కమునీవు డితడిమహాదే వి। యక్కవో లెను విషయభ్రాంతులొండె। యశుదరుదనదిల కవ్వచంద మున। పురుషత్వమిప్పుడ ధరియించుటొండె। యేల యిన్నియుజెప్ప నిం తులలోన। తాలిమిగలభక్తు రాలవేనియును। వీరచోడవభంగి మారాతి గవయ। గోరడేపొమ్మ దాసిరామమునకు। నూరకపొమ్మన్న నొడబ డనేను। కారణంబిదియనుగా దేనియిట్లు। వోనునీకాదొండె నీనాదునొం డె। గానవేయుమనేల కమలాక్షియనుడు। నద్దిరామేలువోహరహరాయి దియు। దొడ్డవోతనకు నీతోటికూటంబు। బావురెమిద్దంక బాపుభక్తుండ। బావురేబావురే పడతులభ్రాంతి। నల్లవోభామల యుల్లంబులెరిగి। గొల్ల వాడైనను గోరునెగవయ। నొల్లనివెలయాలి నొల్లనినృపతి। నొల్లనిచెలి బాయ నొల్లడేనియును। గొల్లకువాడుకా కెల్లెడజాతి। గొల్లడుగొల్లండె గొల్లడేనియును। తెరవలమనసుకీ లెరుగునతేడు। నెరవిటుడంగజు డెరుగ వేకతల। లోకంబులిటులవివేకులౌతలల। నీకలుగట్టితి గాకేమిజెప్ప। యిస్త్రి స్విరోమెత్తురే పరివిటులు। ప్రస్విపడ్డనునీకు వత్తురేసతులు। యీడిగిలం బ డుటిదీనీకుభక్తి। పాడియెమరిమిండ పాడిమెచెపుము। గజిబిజింపనుమారు గలుషింపనను। బూజుగవైరా మగడవో పొందుగావింప। మిడమిడ మిడి కెదు మేలువోగడవ। గుఖిచినారమె పండుగులపబ్బములను। రమణ క ట్నంబు గట్నముమాడమడక। గడిచియంగనిచ్చితో కళవళించెదవో।జా నొందనిన్ను విచారించిపలికె। దేనియుఘదిజూడుమా నిన్నునీవ। భక్తుం డవట్లయ్యు ప్రభుడవట్లయ్యు। యుక్తివంతుడవగు యుక్తులుదగున। జా నొందనన్ను విచారించిపలికె। దేనియునుదశార్థిగా నిట్లువినుము। యిమ్ము లగురులింగ మిచ్చినకాయ। కమ్మిదియిట్లయ్యె కరకంఠుభక్త। గణములు గానినే గలనైననెరుగ। గణుతింపనంగవికారిగానిట్లు। పడసిన్నధనముద్ధాం పగముమ్ము నేర। నొడయులెర్గుంగుదు రొండేమిచెప్ప। నెన్నడుకనివిని యె రుగమునీకు। యెన్నధరగలవు నన్నిట్లుజంకింప। కరపినవాండవో కన్నె కణామిడగ। నెరపినవాడవో నిండుజవ్వనము। ముట్టినవాండవో మున్నె

క్కమాటు। పట్టినవాండవో పడయునంగళ్ళ। నాపినవాండవో యటునో
న్ని దినము। లేపినవాండవో యెనీకువలువ। కలసినవాండవో కంబానదో
ల్లి। వలసినవాండవో వాడపొత్తునను। నచ్చినవాండవో నావాదిలోన।
మచ్చిననాండవో మనస్సుకీలెరిగి। బెరసినవాండవో పెల్లిళ్లనిండ్ల। నరసిన
వాండవో యప్పునాగిచ్చి। కాచినవాండలో కనితప్పుసైది। పోచినవాం
డివో బుర్రకర్ర్వలను। యేలీనవాండవో యిలజీతమిచ్చి। చాలినవాండ
వో చంపరక్షింప। పాపినవాండవో భవబంధనముల। చూపినవాండవో
శూలిసద్భక్తి। వలచినకూర్చినవాండవోతక్క। పిలుపులవాండవోయిల
నట్లుగాక। యేముందరిల్లాలనోమరిలంజనో మేనవదినియనో మరదలినో।
యిలపుట్టుగొంతినో యింతనీకెట్లు। బలువుసేయగవచ్చు నిలదేరకాండ।
చనువేడ్కకాండు దోసంబెరుగడెదు। ననియూడునూట నీయందేనుగం
టి। క్షితినతిమోహంబు గతిబెటనంగ। నితరెతరుడవెనీవెరుగవేచెపును।
ధరమానమాచంద్ర తారకంబనగ। వెరవరిమానంబు విడుతురే యింత।
యేనాటనేకాని యింతులులేరె। తానాటపాడిభువి మానవమ్మెడిని। జ్ఞా
నాత్మశివుగొల్చు వానికినింత। యైనబరెంగిత జ్ఞానంబువలదె। లజ్జింప విడి
కడు లాఘవంబనవు। యిజ్జగింపవుచలం బొక్కంతయైన। వలదన్న మానవ
వు వక్కరించెదవు। వలనుగాదన్న బోవవుతగదనుచు। భక్తియుక్తియు
మించ పాడియుజూపి। యుక్తిజెప్పినయట్టి లోడబడకున్న। మరియుట్లుగా
క మన్మథరతులందు। నెరిరోతపుట్టింప నెలతుకదలచి। యోవివేకుండవె
శ్యావిడంబనము। నీవెరుంగవెమున్ను నిక్కమంగనలు। మిండెతల్ కత్తికి
మిగిలినగొంట్లు। కొండెంపుగొరవులు బండెతల్ ముచ్చు। లెడపరుల్ శ
తమతులెవంపుబుట్ట। లోడపరులుపసంతులాగినొంటెట్లు। తులువీలుదో
ట్టసల్ దోవరులూర। నొలిచిదిండ్లను దిట్టలుదరపోషకులు। బొంకులపి
డుగులు టంకులగొండ్లు। బంకెతల్ రంకెతల్ పచ్చిరక్కసులు। రొమ్ముల
గుంసట్లు గోత్రపాతిమిండ్లు। బ్రహ్మైతకత్తెలు నమ్మనబోండ్లు। కోపవుంజము
లాట గొల్లెత్తెకొడ్లు। పాపజాతులు పెసపరులు, వెడ్డరులు। నూటలమచ్చే
లు మంథులమాలుగా। తొటకల్ దొంగల తల్లులొడ్డిళ్లు। గొడవగొండ్లు
ముషియ విడువులుచాల। గడుసరుల్ గయ్యాంపు కచ్చలుపసిడి। వాపులు

దుష్ప్లుర వరలుసుగృత్తి। యూపులుజరభుల్ విరోధులు మృత్యు। కస్నెల్లు
పంగుల గద్దరుల్ రిత్త। వన్నెక త్రైలువారవనితలుమరియు। చపలముల్ త
గులముల్ సంచరత్వములు। కుపితములాలముల్ క్రూరముల్ వాద। పరు
చులు వికృతముల్ భ్రమితులుబచ్చు। లరికులు మాయావుల విచారప
రులు। కులుక్షులాశావంతములు కర్మ। మార్గములు బెట్టిదమ్ములు మొగ్గి
గలుగ్రములు। స్వవశేతరములు గావలములు దుఃఖ। భవనంబులింద్రియ
భ్రాంతి హేతువులు। వావెరుంగనిభ్రష్టు వలతియుగులము। తావిచారిం
పక దగులు పాసిట్లు। అపవిత్రములు ధృతాహంకరణములు। నుపతాపబీ
జంబులు విదలదృష్టు। మరియు వైశికములుమలకలమాట్లు। మరుగులుబొం
చులు పరులుబుద్బుళ్లు। పచ్చిబొంతులు బహుభాషిలిమ్మెచ్చు। లచ్చగృచ్ఛ
లు పాపపాశ్చ్యముల్ దొట్లు। మిన్నకరిత్తలు బెన్నట్లుపెక్కు। వన్నెలు
మాయలు వరటలువట్టి। యుపచారములు తీవ్రుల్గొలువులేర్గములు। విప
రీతములు మదాన్వితములు గార్లు। నప్రస్తుతములుహాస్యైక హేతువులు।
విప్రలంభంబులు విషయబీజములు। కదుయంత్రజంత్రముశ్ నోడుతరి త
నము। లడియాసలిచ్చలు వెడగులు సేట। వెడ్డుబుడ్డులు నదులొడ్డనములు
ను। నడ్డగొడ్డంబులు నోడ్డారములును। తప్పులు దారులు తడబాట్లుకినగ।
నొవ్వులుకొవ్వులు నుచితముల్ హృదయ। శల్యముల్ కదుదీంగె సాగు
లు నేని। కాల్యంబులలు కలులఘువులాలములు। కునగొనములు దానిత
రేతవములు। గానముల్ వెలయాంధ్ర పానముల్ మరియు। వితతముల్
మాంద్యముల్ కెలదుల స్థిరము। లతిభిన్నములు త్రిప్పులల్పముల్ పార
లు। మలినముల్ కల్మషంబులు కఠినములు। పలుదెరంగుల నెనల్ చులు
కదనములు। కలకలుగొప్పలు గ్గరగులు మొదకు। విలనపాత్రముల శుచు
లు నిషిద్ధములు। జడములొల్లములు నాజ్ఞావిహీనములు। వెడమతులింద్రి
య హేతుభూతములు। పాతకావాసముల్ బతుపాతములు పూతముల్
భంగురంబులునిరసములు। తపటముల్ నానాముఖముల భావనములు।
కృపణముల్ గష్టముల్ గెలసములరలు। కుపితాపవాదముల్ కుటిలకార
ణము। లపరాధరతులు సేస్వలమానపములు। నన నేల వేయురూపును నే

ర్పఁగలుగు। వనితల తనువులై నబరిక్షింప। గమియంగ శ్లేష్మక గతములుం
నాశి। కములులాలాకలితములువక్త్రములు। కలయఁబాష్పాన్వితములున
యనములు। యిలనమేధ్యాగారములు జఠరములు। తలపోయ వారకాం
తల నితంబములు। పలుపాపములకున్కి పట్లగుమరియు। తొడంకామాం
ధులు వడియొడిబొంద।లెడనెడ గంపువచ్చెడి దుర్వ్రణములు। మొదల
ధానరివర్గములు పుట్టినిండ్లు। అదిరిలునట్టియ శౌచభాండంబు। లుడగక
ప్పుడు మూత్రమూరెడుగుంట। యడిపికాంద్రినుగొట్టి వడియొడిగడ్డు। ని
జరజోదూష్యమా నెత్తురుగురువు। లజహరింద్రాదుల నడచిన గుహలు
ధరణిరేతః శోణితంబుల కుళము। లరయంగ బ్రత్యక్ష నరక కూపములు।
కుహీనులధములు కులజాలుత్తములు। దొలగనినలుదోటు తోవలుమరి
యు। నందగుసుఖమున దానట్లునుగాక। బెందనిత్యంబని చెప్పనాలేదు।చ
లితనిరంతరాశ్వద్ధపర్ణాగ్ర। సలిలకణతృణ చలనమాత్రంబు। యింతటికై
యొడలెరుగమిజేసి। యింతులంగోరిపోయెడి దురాత్ములకు। మానభంగం
బొందు కానమిరెండు।నానజెడుటమూడు నగుబాటునాల్గు। మనసు తా
పంబైదు ధనహానియారు। పెనుపగుముక్తికి బెడబాయుటేడు। యొప్పాట
నైన దానియ్యెడుపెట్లు। దప్పనెవెలయాంద్ర దగులువారలకు। కలసిరి స
తులని దలపోయలేదు। కలిసూనియయు రెండు గలసినయట్లు। పట్టిరిదమ్మ
ని భావింపలేదు। పట్టుదురుజలగలు బట్టినయట్లు। సరినొక్క రూపని చ
ర్చింపలేదు। పారపొచ్చమెరుగరా నరవెల్లులట్లు। మెలుకవలెరుగుమ మి
లనాగలేమ। జలములలోని మత్స్యంబులయట్లు। విచ్చనవిడిమాట విండ్ర
నలేదు। చొచ్చికట్టుదురట్ల జూదరులట్లు। కడజూపగుప్పింపగామున్న లేదు।
విడిచినవారుదు దొడిడెగలట్ల। వంటింపరని వెండి పసరింపలేదు। యొట్టిక
రాద్రిదుదు రోగిదీంగెలట్ల। తేలనర్థంబిచ్చితిమినాగలేదు। వాలుదుత్తు
లలట్లవరిగింజచూప। వలతురుసతులని వర్ణింపలేదు। వలపులన్ని యుగార్య
వలమువీక్షింప। కావుననిట్టివేశ్యావిడంబనము। లావనితలమాటలాటలు
దృష్టు। భావముల్ మనసులు పరికించిచూడ। నేవముల్ గాక నండెంతసుఖం
బు। కామ్యారిభక్తులు గామింతురెట్లు। వారాంగనాళినిస్సారసౌఖ్యంబు।
చీరికిగాకొండెరి శివభక్తసుఖులు। వారైదు వారాంగనా లోకనములు।

నాలముల్గాక శ్లాఘ్యములె భక్తులకు। తవిలి వారాంగనానివహంబు మాట।
లవశముల్గాక ప్రియములే భక్తులకు। యెసగు వారాంగనా విసర దుర్మతు
లు। హాసనముల్గాక సహ్యములె భక్తులకు। చారువారాంగనా జనదేహక
శీల। సారముల్గాక రుచ్యములె భక్తులకు। అభోగవారాంగనానుభవము
లు। భీభత్సములె కాక స్పృహలె భక్తులకు। భావింపనిట్టి వేశ్యావిడంబన
ము। లేవముల్గాక విహృద్యములగునె। భావింపభక్తి క్రియావిడంబనము।
భావనలగు మహాభక్తులకెందు। కావున భక్తిభావనుడవు భక్తి। పరుడవు భ
క్తిపాలనుడవు భక్తిపాత్రుండవింత। యేలయా నిన్ను నీవెరుగక యుంట।
యిన్నియు నేలనీ వెరుగనితోవ। లున్న వేయుటుగంగ నొల్లవుగాక। తా
మనులముభక్తి సామాన్యమతుల। మేమాటవారము కామచర్యలము
మాకంబెహీనమె లౌకికవి। వేకంబు భక్తి వివేకంబటంచు। బరగు వేశ్యా
విడంబనమును గాదు। హారుమహిమా విడంబరమునునట్లు। చెప్పంగ మిం
డంపు చెవియొగ్గి వినక। యెప్పటి క్రియ నుది సేవంబు లేక। ముదముగోపకు
తెంపు మదిదమకంబు। నుదయింపద న్నెరుగకున్న కన్నెరిగి। యూకమల
దళాయతాక్షి దానంత। బోక వెండియు తని బోధి చుమతిని। విండపాడి
యు లేదు మృదుభక్తి లేదు। యొండేమి యుదినేన మొక్కంత లేదు। చన్నపు
రాతన శరణులమహిమ। విన్నను సద్భక్తి వికసితంబగునొ। చెప్పి చూచె
దగాక శ్వేతాదిమునులు। తప్పకాపులబుద్ధి దార్వ్యాన్నవిధము। భక్తిసం
పూర్ణమై పరగిన విధము। ముక్తులై శివుగూడి మున్నున్న విధము। అసితల
చికురు భక్తాండారిజాచి। వినుము తొల్లింటి పురాతనులలోపలను। అప్త
లనద్బుద్ధులంగీకరించి। పాత్రీజయించిన భక్తులుగలరు। యెరుగుదురుత్త
ము లెల్ల కార్యంబు। లరలేక దమయంత నగజేశుకరుణ। చెప్పినమాత్రన
జేసి కార్యంబు। లెప్పాటమాధ్యము తెరుగుదురపుడ। యామ్యులు జెప్పిన నై
నక నిట్లు। కార్యమెఱుంగరు కర్మవశమున। కానతజ్ఞులు జెప్పగా కార్యమె
రిగి। కేనియు మేల కార్గ్గమెదాన। యెప్పాటరంభయు హితము దలంచి
చెప్పినవినదామున శ్వేతుడట్లువిన। భూరిదివ్యామృత పూర్ణశరీర। చారు

శ్వేతునికథ

తరాత్మగోజనవంద్యరంధ్ర। తనపాలనున్న మదనవికారాంధు। ఘనతర

సంచితా ఘనమేతుస్వేతు। గనుగొనిసంస్మితా ననపద్మయగుచు। మనము
నకలపోయు మగువసీక్షించి। తరిదరినిర్నిమిత్తము నన్నుఁ జూచి। చిరున
వ్వునవ్వీన తెరగేమియనుడు। నతిదయాభావ ననంతనారంభ। ధృతిమొ
క్కనతని చోధింపంగదలచి। దుర్గతైకమూలంబు దుదిసీచరిత్ర। మరిదిదా
వివరింప నదియట్టులనిన। నిన్నునీవెఱుగఁ జొచ్చిన నాటనుండి। నిన్నునీవె
ఱుగకని మదోద్వృత్తి। ధరణీంద్రకాలమదగ్రస్తమైన। కరియునుబోలెను
కడుగడుగ్రొవ్వి। పాయకరేయును బగలుగామినుల। మాయల విషయ
ని మగ్నతబొంది। గుడిగనీనైనను మృదుశరణవు। కడకంటనైనను గాన
వుగురుల। మ్రొక్కవుభక్తుల కొక్క మాటైన। దక్కవుదుర్మార్గమొక్కం
తనైన। మున్నురుదాత్రిఁబు ముట్టియెరుంగ। వెన్నడుధరియింప నెరగ
వుభూతి। పుట్టితిగాని మున్ పుణ్యమన్ వార్త। యెట్టిదోకలనైన నెరుగవు
పాప। కర్మంబుధర్మంబు గామంబునేమ। మర్మిలిభోగంబు యోగంబుగా
గ। నడచుచు మరియొక్కనాడు లంజయకు। వడిబువ్వములుగొని వచ్చు
నత్తరిని। చెసనివ్రా వ్రక్కడుచ్చిష్టప్రదేశ। మున దేగి బడబుచ్చు కొనగ ల
జ్జించి। యదియు శివార్పితంబనియలవ్రాక। మదిలోననొక్కింత మాత్రద
లంప। నాపోవనొండేమి యదిగొలిమేని। నీపుణ్యఫలమున బ్రాపించెన
ట్టి। తలపటుగానదత్ఫలమునవిపుడ। ఫలియించెదే వేంద్రపట్టంబునీకు। న
దియుదదీయ ఫలానుభవమున। నిదియొక్కదినము దానిట్లుగావునను। వే
వినవరకాగ్ని వెంగనెంగుటకు। నీవిప్పుడుముదించి నిన్నెరుంగమికి। వగవు
నునగవును వ్రట్టిల్లెననుడు। వంగవంగనవ్వంగ వనితసీకేల। పరసతుల్ క
లియుగ స్మరుడితడనగ। సరివిటుల్ విడెపో జాణయనంగ। బ్రదికితి నిప్పుడే
ద్రిద శేంద్రభోగ। విదితానుభవసుఖ వివశుండనైతి। నదియునుగాక ము
న్నసికలదేవ। సుదతులలోగాము సుఖములందితిని। రంభపీవత్సరో రమ
ణులలోన। శుంభదుతాత్త భాసురకీర్తియుతవు। యిట్టినీతోడబంచేషు సౌ
ఖ్యంబు నిట్టలంబుగఁబొంద నిదెయున్న నాడ। నెల్లెడ విజయుండ నిలనేన
కాక। యెల్లింటినరకంబు యేలెక్కసేయ। నాపువ్వు శివునిదయట్లయ్యెనే
ని। యాపువ్వఫలమున సురేంద్రపదవి। కలిగెనేనియు నొందుగానేలవ
చ్చు। మలహారుఁగిరియు బిలిబిలియాగ్నసి। పుల్లవడగనేల పుల్లాంబు జూచి।

పల్లలితాస్యరా శయ్యకునసుడు। దానికివేగమి తల్లడంబేల। యేనొండు
దెసకేగక నేగుదునిట్లు। నీవునాసన్నిధి నేదుండయొల్లి। బోవజూడగజాల
భువిననధోంగతికి। నామాటవినువ్రజ సలకూబరాది। కామ్యకులును సురా
ఘంబుగైకొనిని। యమరాంగనా సహస్రావళినిన్ను। భ్రమదంబు నన్నే
హాభావంబుదసర। ననయుంబు గామసుఖామృతాపార। వనిధిదెల్చెడివా
రుండనుండు। ననువుదెల్చెదనిది యర్ధరాత్రంబు। జనియె నాయెడ నో
క్క రూముసుఖంబు। గావున నిత్యసుఖావాప్తినీకు। గావింతు నమ్ము ని
క్కంబనిరంభ। అతనిని ఢకరచి యతులరుద్రాక్ష। యుతదేహు విమల
భస్మోద్ధూళితాంగు। గావించియాశ్వరా గారంబుజూప। నాభాను చెప్పిన
యట్లస్వేతుండు। ననమాతృగుడిలోని కనవులుదుడుచు। వెనసల్కుమ్రి
గ్గులా పెసగరచించు। పూవుబత్తిరిగోయు వేవేగబరచ। యావి యద్గం
గాంబులాదటదెచ్చు। జలకంబుసేయు పూజాప్రకాండంబు। లలరించు
ధూపదీపాదులొనర్చు। వలనొను జక్కజాగిలబడ మ్రొక్కు। జెలగుచు
గీర్తించు నవిరెంగియాడు। యుడుగకెప్పుడు షోడశోపచారములు। విడు
వకశివరాత్రి విధినాచరించు। భావింపనతని పాపప్రాప్తపొద్దు। వేవినక్రి
యప్రొద్దు వేవుకుపచ్చి। నిన్ననిందుండని నీపాలరాత్రి। యున్నవానిని
జూపుమోరంభయనుడు। గాసిల్లుచున్న యాకాలుదూతలను। దాసిదో
డ్కనిపోయి చేసన్న జూప। భర్గభక్తిక్రియా పరసమంబితని। రగణ్యై
శ్వర్య సమగ్రతమెరసి। పరమతపోధన భ్రాజిష్ణులీల। హరుభజింపుచు ను
న్న యాస్వేతుం బ్రల। బొడగనిముందరి కడుగిడ వెరచి। వడవడ వడకుచు
వచ్చి కాలునకు। దూతలిట్లని చెప్ప దోడవేసికొనుచు। శ్వేతుండు గుడిలో
న శివుభజించెడినే। యేమెయిరారంభ యేపనిదినదె। యా మహాదేవుడ
యడ్డమాతనికి। యననేనియుంక నాయధికారమొప్పు। కొననిమ్ముసద్రుం
దు గోపించనేని। పరపకదక్క దత్సాపిదానసుచు। బరతెంచుచు మురౌద్ర
భావంబుజూచి। కాలారికెరిగి కరాళశూలమున। కాలునివటుంబు గాం
డిత్రోచై చె। నసురులుగీర్తింప నంత శ్వేతునకు। ప్రమథపదైశ్వర్య పట్టంబు
గట్టి రంభోపదేశ విశ్రంభైకమతిని। శంభుస్వేతుండు ప్రసన్నగాబడసె।
గావునహితులగు కాంతలబుద్ధు। లేవంటిహితముగా కేల యొండగును।

మల్హణునికథ

మఱియట్లుగాకవిన్ మలహణుడనగ। కరకంఠుభక్తుండు కవిరాజనుతుడు।
విటపుంగవుండొక్క వేశ్యయుదాను। పటుతరాన్యోన్య విస్ఫారానుమతి
ని। వలరసంబులరసమ్మిళితసౌఖ్యంబు। దళుకొత్త వర్తించు దత్ప్రస్త వ
మున। నెట్టణనేలకు నింగికిసూత్ర। పట్టమ్రోకాళ్లను బట్టతలలును। ముడి
బెట్టదనసీడ గడువంగ బార। పడినెండమావుల కడగాడ్లుగట్ట। పాయక రెం
డు గాపారుదునీరు। వ్రేయపుల్లున్న గోరోయనియమ్మ। రానారయొలువ
జటాప్రితిపై గుంక। నేనుంగుపురుడోయునినుము తాప్రిద్వేన। లలిగొనదిశలు రా
లములవాయింప। చెలగుచురోంకట జిగురులుగోయ। కలివెన్నవుచ్చుకొం
డలుదొంతిబేర్చ। యిలమంచుగుంచావగొలువరెపగలు। సేయనాకసము
న జిత్రరూపములు। వ్రాయవ్రాయువుబట్ట వడగళ్లుగుళ్లు। గట్టవెన్నెల
గుంపుగా జేయవచ్చి। పుట్టనవ్వుడెనేర్చు బుద్ధులపోక। కోలాసకత్తియ
గొరబనపోడ। యాల్పంజతల్లితా నల్లునిజూచి। పిన్ననాటనుగోలె నిన్నె
కానెరుగ। డెన్నడుమాబిడ్డ కన్నెకూరిమిని। వలచుట పాపమె వట్టివేడం
బు। పలువుటనీతియె పరివిటుల్నవ్వ। గాదియకొలుచౌనె నీదొరతనము।
కాదేనిడొడలె నీకలితకాంతకును। ముదువబసిడియేని నొడవులతీవు। క
దుగాకనీభక్తి గతితెర్వెమాకు। మెట్టేల మేలుమేలెల్ల రొమ్మలయు। బె
ట్టినాడవెనీవు పెచుపండువులను। వీరభద్రువిజాత్ర వెలదులువోవ। హార
ముల్ రోయిడి మెరిగెమాబిడ్డ। అంగులీయకమ్మియ్యాశివరాత్రి। జంగమా
రాధనం బంగన జేసె। యింతులుమెచ్చ వసంతోత్సవంబు। కాంత జేసెను
హస్తకటకంబులమ్మి। తరలాక్షికిందటి దమనవున్నమను। సరిపిణో రోయి
డి గురుకట్నమిచ్చె। నూలిపున్నమనాడు నూపురంబమ్మి। బాలభక్తుల
కొప్ప పండువుజేసె। పతకంబురోయిడి పడితిదివ్వెలను। మదనారికిని దీప
మాలిక లెత్తె। నిదివచ్చెపులివలె నీశివరాత్రి। ముదితరోయిడబిచ్చె ము
త్తెంపుసరులు। మెన్నడుబెట్టంగ నున్నాడవిట్లు। జన్నయేనాటను పతివె
ట్టిగలదె। మెరుగవే మెరిగియు మెరుగనిట్లు। వరటలబెట్టుచు వచ్చెదు
గాక। హాలయుగయ్యమువన్ని గెలుపించిచెనకి। యులిగినగిడ్డడి యులరిం
చితవిలి। పాసినపైబడి పట్టినక్రక్క। వ్రేసిననోడలొగ్గి డాసినగదసి। సాగ

సినిరతి జేసి జొక్కనజొక్క। మొగిచిక్కఁగైకొని మునుకొన్న బాదలి। మాట
లనఁగిగించి ముక్కనలిపి। కూటదుమునసిచ్చి కూరమినలిపి। కళలపొంది
మెరింగి కామంబునలిపి। వలరచుబునమఁచి లలనజిక్కిరిధి। యులసినశ్రీ
మమూర్చి యున్నియు తెలిపి। ములయుచు మురియుచు మగలంబ ప్రాణ
మానాతివలపించి యేలేదునీశ్రు। గానక తల్లడిందుగా నడచెదప్రు। టక్కు
లు తేపలు డంబకంబులను। సొక్కులు సొప్పులు మూటిమాటలును। సంగీ
తిసీకామశాస్త్రముల్విడ్డ। కంగటికాల్లమ గట్టించవట్లు। ప్రిచ్చ్వయునీయా
గి వేయును మూకు। వచ్చెతక్కుముచాలు వనితసీతమచు। దండించితక్కం
చితనకూంతు నొక్క। మండలాధిపు పాలనుండ బంచుదురు। అంతదిక్కడ
మలహాణుడుగాదూగ్ని। కాంతావియోగదుఃఖం బిస్మరించి। తనుధర్
ములు దక్కతం స్వీభావంబు। మనమున నెక్కొనమునుపద్మసేత్రి। వదిలిం
చితనుజూచు తలపుదలంచు। పవనంపు కెమ్మావి భావంబుదలచు। డాసిన
హర్షించు తాపంబుదలచు। జేసిచన్నలగార చేష్టలుదలచు। చెలగుచున వ్వా
డి చెన్నుదలంచు। నలుకలు బులకించు నెరలుదలంచు। మాటమాటకుజూ
చు మక్కువదలచు। మాటలబిత్తర్లమధురంబుదలచు। సరసంబులాడె
దు జాణదలంచు। గరమొప్పనెమ్మోము కాంతిదలంచు। నంగదీధితులు
నొయ్యారంబుదలచు। జాంగారుజారుకొప్పిదు మొప్పుదలచు। కలికికా
ల్గన్నుల పోలుపుదలంచు। తెలుపారి మొగ్గకు పలుపర్సదలచు। కుటిల
కుంతలముల కొమ్మురుదలంచు। పటువగునెరివేణి భావంబుదలచు। చెన్ను
గానరియాడు నున్న కొప్పదలచు। నమ్ముతిరెక్కన ఘనంబుదలచు। నెరసిన
పాలిండ్ల నిగ్గుదలంచు। సరిగారలేని సెయ్యంబుదలంచు। లింగార్చనము సే
యు లీలదలంచు। లింగమారాధనాసక్తిదలంచు। మేలంబులాడెడు వెల
పుదలంచు। నాలింగనాదుల కేళుదలంచు। మురిపియాదిరతికళా మదన సౌ
ఖ్యంబు। తరిదరి పెండియు దలచిదలంచి। యుండజాలక నవ్వియోగ దుః
ఖాగ్ని। మండంగధృతిసిగ్గు మానంబువదలి। యుడలుచు నతిమూర్ఛలైన
మ్మో విసక। తడసిననిలుచున దనప్రాణమనుచు। తనుణ కేళీమందిరము పం
చజేరి। తమతిరైనల్లియుల్ప గోరుచున్న డపు। పెండిలో వలిగొత్తె మిం
డనిపాలు గొంజాకపోద్దునడి కొమలితలపు। గ్రక్కున డెరచి యక్కాం

తనపైనీళ్లు పుక్కిలింతయు నొక్కింత సేపువ। యొలనాగ కనియిది యెవ్వ
రిమిాకు। మలహణనీతియె మరభియే తేర । తక్కిపోయిన మిాద తనువు
వజీవి। తక్కినవచ్చునె ధర్మశేయిల్లు। మెరసినకావి మైస్త్రీయిగాన రాని।
నెరసినచీకటి నీయున్కిగాన। ఘుమిసితిపై బట్టినో యొగ్గనముచు । తమకం
బువట్టిల్ల దన్నోవేయిచ్చి। యుడులుచు వెడలి విక్రాక్రమంబునకు। దొడుకొ
నిపోయి పైబడుదుమలహణుడు। కిట్టమీఱ నిసుజూచి కానిపాణంబు। బట్ట
జాలకవచ్చి పడతినిన్నంటి। నాతతంబుగజాలు వంతియుకాక। నీతియెవరు
ముండ నిసునాకుగవయు। నింతపొద్దిటికి రోయిచ్చినవాండు। కాంతుండు
గాకండు గమనంబుసేయు। నెట్టింకదలతు నికేతునునీకు। నట్టిదవలఘునా
యందుగావునను। తమతల్లియర్థంబు దనియుంగనీక। తమకం బెరుంగడు త
క్కించుచునల। సద్భక్తిపరుడవు సత్కవీశ్వరుడ। వద్భుతకలితా సమగ్ర
తమెరసి। పైచనియుద్దంబు పై మిసిపగింజు। వైచివలదు నెంత నడియుంతమా
త్ర। యుద్ధసమాధిభూయిష్ఠతదగిలి। శుద్ధతనేకాగ్ర సుమవోషవృత్తి।హ
రుబ్రశంసింపు మహావరదుడయ్యెడిని। చితభుక్తిముక్తులు సిద్ధించుమనకు।నన
పుడజను మొచుర్థినావంపు। నను మోదయాలింగనం బాచరించి। యుం
దుము నాపెన్క మదురాజవదన। యొండన నేలవె నొక్కపద్యమున। మా
టలాడించెద మనతోడచంద్ర। జూటుబ్రసన్నుగా నుదటిగీర్తితు। నేనవు
డు మరునాడు మానినివాన। మునకెంగిపరమేశు ముందటనిలిచి। నెలత
యునిట్లు దన్నాక్కనియుండ। మలహరుపై ద్రుప్పునిలిపి సన్నుతిని। దనరు

సద్భక్తి కాంతాకచప్రచయ। ఘనుచనుద్యుక్తుడై హరుమనంబలర। ప్ర
స్తుతాలంకార బంధురమధుర। విస్తారనుతిమల్హణస్తోత్రమనగ। నప్పుడు
ముప్పదియారు శ్లోకములు। జెప్పనంతటమెచ్చి శివుడు మల్హణుని। లంజి
యచిలుకను లంజియుతల్లి। లంజనతుణమ్ము కైలాసంబునకును। ప్రవిమలక
నకదివ్యవిమానములను। భువనముల్ బొగడంగ బొందులతోన। గొనిపో
వజనెరి గావునహేతువైన। వనితలబుద్ధులు వినుటహితంబు॥ గణుతింపన

కుమారపాలభూజాదపికథ

ట్టైల కరకంఠుభక్తు। భణకించిపలికిన యాదయొహితంబు। యట్టన్న వీరమా

హేశ్వరాంకుండు। భట్టుండుదురిత ఘరట్టుండు ఘనుడు। పాలిత సద్భ
క్తపరుడుకుమార। పాలఖార్జునుడన శాధీవేశ్వరుడు। సానందలీలమై
యట్లొక్కనాడు। దానునుసతియు నెత్తంబాడుతఱిని। కాంతప్రసారు శే
కాదశేంద్రియము। లంతచతుష్టయం బందొక్కమ్మూడు। నారయమోం
బున మునలోకాను। సారులు నెత్తంపు సారులుగాగ। చనుపరి పూర్ణప్ర
సాదావధాని। తనపదియునునంత తరలాయతాక్షి। పదియును నేర్పడ వ
లుకపై బెట్టి। వదినిహాపరములపాడలయందు। పాపపుణ్యములనుపాసికల్
వైవ। బాపించుఫలమొన్న పడుదాయముగను। భక్తినినీశైద్ధు బాసెపా
మ్మనుచు। భక్తినానీశైదు వచ్చిననాడు। పలమునునిహామన బరగునీద్దుగ
ను। హారుభక్తిప్రబలు నానాడునిద్దుగను। ద్రివిధలింగములకు ద్రివిధార్ప
ణంబు। నవునంచునత్రిగ యనుదాయమాడు। వలవదచ్చొక మాటలునీ
కుననుచు। నలఘుడుదచ్చొక యనుదాయమాడు। పంచేంద్రియములకు
భవుప్రసాదంబు। పంచిపెట్టినమాడ్కి పంచియవైట్టు। దూసకులకుచౌక
దుగవెట్టునట్లు। గాసిలగాడు చౌకదుగంబువడిన। అనయంబునీశరణ్యము
వీరభద్ర యనుచువీరుడుభద్ర యనుదాయమాడు। నొడలు సత్తాశివ
యోగులకనుచు। దశయకనాడు సతాయనిపడిన। నాకునాతీవంచ యన
గెలుపనుచు। నాకాంక్షదీవంచ యనుదాయమాడు। వనితమెచ్చపు వం
చివైచిననుచు। ననఘుడచ్చొనంచియను దాయమ్మాడు। యీనెత్తమి
ట్లాడ నితరులదర్గమా। పూనియీశ్వర కృపలేనివారలకు। నంచునంతంత
భక్తావళిబాగడ। వంచితభక్తి సమగ్రతవనర। ఆదిభక్తి విరుద్ధమైన జూద
వువి। నోదంబు భక్తివినోదమైపరగ। వేడుకనిట్లాడి యాడి యాచంద్ర
చూడుభక్తుడు దనసుదతి నీక్షించి। దరహాసభావ విస్ఫురితాస్యుడగుచు।
నరనాథవల్లభ నలుదెసల్ జూచి। యిరువరమునుదక్క నొరులు లేరిచట।
నరయంగనొండు కార్యమునున్నదేలు। యేమియు కోనెపం బీదరహాస
ధామంబు నిర్నిమిత్తము దన్నుముంప। ననుచునీనును సిగ్గునటు దొట్రి
కొనస। మంచితానన పద్మమల్లనముడిచి। పాపికల్ నెత్తంపు పలుకపై బె
ట్టి। యాపతియును నెత్తమాటసాలించి। యనఘునిస్వాకారణ హాస్యంబు
నీకు। ఖనియు చుకతన సంశయమైనయదియు। పతిత బాహ్యాంత కార్పిత

సావధాన। వితతసుఖానంద మతిశయించిననో। తప్పితినయ్యవధానమేన
నిరో। యిప్పుడేమని నాయందొగ్గుగనిరో। నెత్తమాడుట భక్తి నీతిగా
దనిరో। తత్తరపడినసారె తప్పఁబెట్టితినో। పాసికలోడ్డొండ పట్టి వైచిననో।
యీసారిపలుకయు నేగెల్వవనిరో। పాలిండ్లపయ్యెద బయలుపర్చిననో।
మేలంపుమాటల మొలపుదప్పిననో। పోయిన కేతతి పూరగింపమినో। కా
యజూడడసొచ్చి కరమువట్టిననొ। సచ్చినసారిరొ వచ్చె బొమ్మనిరో। చె
చ్చెరద్విగుణంబు చేసియిచ్చిననో। సారెధుమాళాన జంపితిననిరో। యూ
రకెనవ్వన కారణంబేమి। యొడబడతత్కార్య మున్నట్లుచెప్పు। కెడపితివే
నినీ యడుగులయాన। యనవుడుమూర్జరు డాటసాలించి। ఘనుడు వెండి
యునవ్వుచును పలికనియె॥ వినుముసౌరాష్ట్రంబు నను సోమనాథు। నన

మోహిళునికథ

యంబుభజియించు ననుగుభక్తుండు। మోహిళుడనగ పమున్నతినెక్కు।
మాహేశ్వరుండు సన్మార్గానువర్తి। యాతనిచారిత్రమదియెట్టిదనిన। చే
తోభవారికి చెప్పచిత్రంబు। హరుసోమనాథుని యాజ్ఞనవచ్చి। పరమభ
ట్టారకు పరమేశుభువన। సెవ్వసౌరాష్ట్రంబు శ్రీసోమనాథు। భవ్యునిగని
పదాబ్జంబులకెరగి। యానందబాష్ప పూర్ణాననుండగుచు। నొనముత్పు
లకలం మిళితమైతనర। కంఠంబునందు గద్గదము నెక్కొనన। కురిరితభ
క్తి భర్గునినుతింపుచును। మంగళరుచాత్రిక మాలికాధరుడు। సంగతభసి
తసర్వాంగుడునగుచు। నలినముద్రోద్రదకంబులను సహస్ర। కలశాభిషేకం
బుగానాచరించి। ప్రీతినొనచ్ఛిద్ర బిల్వపత్రిముచి। నీతుడై శివుమీదనిం
డారబూన్చి। యనుపమంబగు మహిసాక్షిగగ్గులము। తనయొత్తులెట్టియుం
తయు ధూపమిచ్చి। యంచితంబుగ మంగళారతులెత్తి। పంచభక్ష్యాన్న
ముల్ భవునకర్పించి। వరసన వెయిమారులు వలగొని మ్రొక్కి। హరుపె
క్కుభంగుల ననుగీర్తి జేసి। పాయక యీమాడ్కి భర్గుసౌరాష్ట్ర నాయ
కు శ్రీసోమనాథుని గొల్చి। యనయంబుమహిసాక్షి యదియాంది గాం
గ। దనయొత్తునిత్యంబు దప్పకర్పింతు। నదియె నేమంబని మదినిశ్చయించి।
మదవాలిగొల్చుచు మహినివర్తింప। నాజితయశ్శుని విద్యార్జిత విత్త।
మార్జితంబుగ గుగ్గులోపయుక్తముగ। సమయుడు నాత్మలో సంశయుం

బడిగి। దమనియంబెట్టు దప్పునేయునట। యిదిపగలిది రాత్రి యిదిపొ
ద్దుబొడున। దదియట్లుఁబో వచ్చు పడమికినవక। సంతబభ్రమ సముద్రాంత
కాసంత। కాంతార ఘోర దుర్గంబుల కేగి। గుగ్గులుతరువులఁ గూటువులరసి।
యగ్గకమహాసాక్షి యారసిమిగుల। సాక్షాంబుగానటు శోధించి రెండు। ది
క్కుల కావల నొక్కత్తువెట్టి। చందనతరువుల కరయఁగ కేగి। నందితంబై
యొప్పు నాలుగుజాల గంధంపుచక్కలఁ గాంతుఁడై దెచ్చి। బాధించి కాష
టిపక్కల్ల బెరిలి। పిల్లుగాగనఖండబిల్వపత్రియు। మెల్లనె శోధించి మృదు
తరంబైన। సరసతరంబైన సురుచిరంబైన। పరిపూరితంబైన బంధురంబై
న। నసువెంతయైన వర్ణ ప్రాప్తమైన। కదప్రానిదైనయ కాఠిన్యమైన। కో
మలంబైన యకుంఠితంబైన। యామోదకరమైన యనుపమంబైన। యచ్ఛి
ద్రమైన శుద్ధాత్మకంబైన। స్వచ్ఛతరంబైన సచ్ఛవియైన। జంతువర్జితమై
న సమరసంబైన। యొంతయుసొంపైన యింపుడంబైన। యపరిమితంబైన
యసమానమైన। యపరిహారంబైన హారయోగ్యమైన। భాస్వరంబైన వి
కస్వరంబైన। సుస్వాదితంబైన శోభితంబైన। యానంద యుతమైన యప
వర్గ హేతు। వైనయఖండితంబైన యఖండ। బిల్వపత్రము లతిప్రీతిసద్భక్తి।
నల్వొవట్రిల్ల ఘనంబుగాగోసి। సజ్జనిండగబెట్టె సంకిటనిరికి। హృజ్జస్థ్రిపు
భక్తు డిలగుగ్గులంబు। భావించిధాతుకప్పదమున గప్పి। కావడి దూంకున
గావడిదాల్చి। సంతసంబలరార। జనులు[illegible]ంప। నెంతయు రయమున నే
కొంమచుండ। నతికమున్న యొప్పార గాళికలు। కాంతిపూజయునుల
కాంతపూజయును। గావించితగిన శృంగారంబు జేసి। దేవుని శ్రీసోమ దేవు
సన్నిధిని। యనఘులుదపసులు నాడిబావాత్త। రినియోగమున నతిప్రియ
భక్తిగొలువ। నిదియవసరముగు నికిగాదనాక। నుదనారిగొల్చు సమ్మ్రత
మువట్రిల్ల। గ్రక్కునగుడిసొచ్చి కావడిడించి। యుక్కజంబుగ సముద్రాం
బువుల్ దెచ్చి। సృక్కకయటమున్న శోభిల్లుపూజ। చక్కనసటునూకి జ
క్కంబు జేసి। సంధిల్లదదెయొత్తు శంభునకిచ్చు। గంధ బుదివిచి యాకాంతు
హైనలది। పల్లగలుదక్క నద్భక్తివఖండ। బిల్వపత్రి నలజాల్చిపూజించి।
మహిబొక్కయైయున్న మహాసాక్షిగూడ। దహనాంబకునకు నెంతయు
ధూపకిచ్చి। ధూర్జటియువధారుధూపావసరము। తజ్జవభవయువధార

వధూటు। కారుణ్యమూర్త్యవధారవధారు। సౌరాష్ట్రపతియవధారవధా
రు। సోమార్ధశేఖర సోమనామాంక। సోమాగ్నిరవినేత్ర సోమేశయను
చు। వసుధజాగిలి మొక్కి నొసలగేల్మోగిచి। వెసబొబ్బలిడుచు నొప్పసగ
సొర్బ్బచును। రోయంచు ఛాంగుభళాయంచు ఘంటు। నాయించుచునుగణా
వలి దలంచుచును। నాడుచుగుసియుచు హరునుతించుచును। పాడుచు జెల
గుచు ప్రభువసోమేశ। భస్మమయ్యెడ మమ పాపప్రకరము। లస్మత్కృతైక
ధూపాగ్ని చేసంచు। సోహిళ దేవు డత్యున్నతసుఖరు। తూహలం బేర్పడ
ధూపమర్పించి। తక్కినపూజా విధానంబులెల్ల। తక్కువపడకుండ దానా
చరించి। ప్రతిదినంబగడు నివ్వాటననడుప। నతులకోపోద్రిక్తులగుచు । న
గ్గాళడపసులందరుగూడి తమపురినిట్టి। విపరీతములుదొల్లి వినము గన్గొన
ము। యొక్క భక్తుండంటె సోహిళుండసగ। నెక్కడయుండి యోయ్యే తెం
చినాడు। కన్నులగానడు గర్వియై యెదిరి। దన్నెరుంగడెంతయు మ
దోద్వృత్తి। నిక్కంబ తానొక్క నియమస్థువగీది। చక్కదొక్కడు నిల
యొక్కింత రోసి। అడవిచెట్టుల బంకలాకులు నలము। పెడవట్టి కక్కలుపె
ల్లుగా మోచి। కొని తెచ్చువడిడించు గుడిచొచ్చుపూజ। యునుబుచ్చుమ
రియిచ్చ నన మెచ్చుపూజ। అచ్చనదొలుపూజ వుచ్చినగాని। చెచ్చెరమ
రిపూజ సేయంగరాదె। శివుహరిప్రభృతులు జేశినపూజ । యవలసూకిన
భృంగి యపునె తానిట్లు। చెలది[illegible]యున్నల్లిన శివుమీదిపూజ । యలిగినూకి
నకరియగునె తానిట్లు। చెన్నార దపసిపూజించినపూజ। కన్నిడినూకిన శ
న్నప్పయగునె। భూసురుల్ మునుదారపూన్చినపూజ। గాసిల్లినూకినదా
సయ్యయగునె। చనదొంటిపూజ మెచ్చక రాలబూన్చు। మనసాంఖ్యతోం
డండగునె యట్లుగాక। ననవసరంబు వనభవాలయంబు। చనడోరదనర్చిం
త చనవెట్లుగలిగె। యుపమన్యుగణనాథుడో వృషాధిపుడో। యుపమింప
దూర్వాసుడో భృంగిరిటియొ। కాదేనిసద్భక్త గణములందొకడో। యూ
దటదానెవ్వడైన జొరంగ। హరుసోమనాథు మున్నర్చింపవచ్చి। సొదనూ
డియుండునీసోక నాసియుండు। మృదునవసరము దాబడయునంతకును। కు
డివెలినజదుండు మృడునుతించుచును। యనిమిషపతియుమ్మహాదేవుగొల్వ।
జని కాచికొనియుండు కనురెప్ప విడక। హరునవసరముగు నంతకు రవియు।

సరసిజంబులుగొని తిరుగుచునుండు । వేళయానంతకు విశ్వేశు గొలువ।
వాలిన చందు్రడే మరకుండు నెపుడు। యింతింత వారల కీశ్వరా వసర। మిం
తదుఘాటమెన్న నీతడెంతవాఁడు। యనసేల యొరగకున్నను బ్రెగడ।
తనమున్నదెట్లు నీతనికింతయేల। చొరకున్నను గుడిసొర నెట్లువచ్చు। ని
రుగుమున్ననునిల్వ నిదియట్లువచ్చు। నాదినాతర్వాత్తులగు తపోధనుల। కా
దటగుడిసొచ్చి నర్చించునదియు। పరదేశులకున్న పరిచారకులకు । జొ
రగరాదీగుడి జొచ్చినతప్పు। కడునపకొల్చువా కాంతుగల్గినను । గుడివే
లిచుండియ కొలుపనిమ్మనుచు। నాజ్ఞాపనము జేసి యాగాళితపసు । లజ్ఞానె
యొహిళయ్యను బవలెల్ల। లోపలజొరకుండ గాపడిరాత్రి। దాపసుల్ వా
కిళ్ల తాళముల్ బెట్టి। యరుగుడు దొల్లింటి యట్లోహిళయ్య । యతుగఁడు
సోమేశు డర్ధరాత్రంబు। యరిగితల్పులు దారదెరచుడు జొచ్చి । వెరవకె
ప్పటియట్ల విభునిభజింప। వేవినదపసులీ వృత్తాంత మెఱిగి। భావజహరున
కెభక్తుండులేండు। నానక్తి రామేశుడమ్మమనూర। దాసయ్యకును మున్న
తలుపులు దెరచె। వరలేకకిన్నరయ్యకు గటకమున। దెరచె తల్పులు దాన
త్రిపురాంతకుండు। తిరుమరక్కడయందు దెరచెమున్దలపు । లురుకీర్తి
బ్రహ్మేశు దొడయపిల్లయకును। నిమ్మవకేసుదినంబులు శివపు। రమ్ములతలు
పులు శివారమణుండు దెరచె। కాటకోటయ్యకు కైలాసనగరి । కోటత
ల్పులు చంద్రజూటుండు దెరచె। తరినింకకొకనికి తలుపులు దెరచె। కరకం
ఠుడను బెల్ల గపటంబుగాదె। మనయాజ్ఞ దాటెక్కగొన కర్ధరాత్రి । జ
ను దెంచికుటిలుడే చందంబునందొ। గుడిజొచ్చితొల్లిటి వదువున జేయు। వె
డనూాయములుజేసి వెడలినవాండొ। నిదియదియనసేర నీయూరనితడు।
కదలకు శివమీఁద గార్యమెట్లగునొ। పురి వెడలింపమి బుద్ధిగాదొక్క। న
రవునోన్నైటన వెడలింపవలయు। భితుముత మనయిళ్ల బెట్టకయున్న। నీతు

ణంబునను బోయెడిగాక యనుచు। భితులందెవ్వరు బెట్టకయున్న। యుతు
ణ్మాహానుభక్తు డాహారు డెఱిగి। జలపత్రవాలుకా నిలకందమూల। ఫలశిలా
హారులై భక్తులు దొల్లి। దపములు సేయుట నవమ్మృతకాదు । యపరిమిత
ప్రీతి నర్చింపకెట్లు। నట్టులపార్ణంబు లట్టబాసినను। మిట్టశిరము దెగిమే

డినిబడిన। కొంకునెచాబొంకు బొంకనుగాక। శంకరార్చనసేయు సద్భక్తి
పరుడు। కానభుక్త్యర్థమే శశవళించినను। తానవ్వడేయు మాధవుడట్లుగా
క। తలపంగమాత్సకా స్త్రన్యంబునందు। నలచినవాటిద హొమకాదె యి
దియు। నవిగాంక యింతింత నవనీతమునను। నతకంబునొందిననాటిద కా
ద్దె। యిదియునుగాశమి తాహారమునను। జారలినతద్దేహ మిదిదానకాదె।
యంతకంతకుమునం బాకాంక్షసేయ। నంతకంతకుబెరుగకళ నెచ్చనొడల।
నంతకంతకుమునం బాకాంక్షదరుగ। నంతకంతకుదరుక శనేచ్ఛగాన । నే
మించిమడిబరిజామించికొనిన। గామించునెరయొడల్ గామించుగాక। నీచు
లచైది ముద్దిగనున్న చోట। వైచితాగుర్రమా వడిసున్నయట్టి । కారణం
భయ్యోనీ సౌరాష్ట్రినాథు। కారుణ్యమిదిగదా గలఫలంబనుచు । యేన
యీతిరిపెంబు మానకయున్న। చోనదితనుదాన మానెమేలయ్యె। ము
నుగుదుముగల్లుడాంచిన పెండ్లిచెడునె। చెనసితిరిపెముమాన్చిన భక్తిజెడు
నె। అలయుకనుదరార్థిం నైతిరియంగ। దలచుటపోమేను డలచుటయగునె।
యిల్లిల్లువప్పక యేగుటబ్రాణ। వల్లభుగుడిమట్టు వలగొనుటగునె। యా
త్మార్థమైయొరునన్నమర్థించు। టాత్మేశునద్భక్తి యర్థించుటగునె।
పెక్కు వన్నెలకూడు బ్రీతిదెచ్చుటయు। దెప్పెక్కన పూవుబంతిరిదెచ్చుట
గునె। తద్భక్తి శివపదధ్యానసుధార। సాత్మ్యతాంచితభక్తి యానె కా
వునను। సతతబాహ్యాంతరార్పిత సావధాన। హితసన్నిహితసంజనిత సు
ఖంబొసగు। సప్రాణలింగ మహాప్రసాదామృ। తప్రశస్త్రాసుభవ ప్రాప్తి తే
ని। దండిదుర్వ్యాపి యుప్పొంటనేనితిరిసి। తిండియుగాక భక్తుండు దానగునె ।
యనుచుగించిద్దరహసితాస్యుడగుచు। దనురక్షణార్థమై కొననెలయింక।
నెయ్యదిభోగింప నెవ్వనితనువు। నయ్యునబొందు ప్రసాదసౌఖ్యంబు । నె
య్యదిభోగింప నెవ్వనిప్రాణ। మయ్యమృతత్వంబు నాదటబడయు । నె
య్యదిభోగింప నెవ్వనిమతికి। నెయ్యంబుతోగల్గునిర్మలత్వంబు। నెయ్య
దిభోగింప నెవ్వనియాత్మ। శయ్యగానీశుండు సతతంబునుండు । నెయ్యది
భోగింప నెవ్వనిచరిత। మియ్యకొవై రాసి కెక్కులోకముల। నెయ్యదిభో
గింప నెవ్వనిహృదయ। మెయ్యడబొలిపోక నీశునిబొందు। నెయ్యదిభోగిం
ప నెవ్వనికృతులు। తియ్యనైజగముల దీపించుచుండు । నెయ్యది భోగింప

నెవ్వానిమనుజు। లయ్యయ్యయనిగొని యాడుచుండుదురు। యెయ్యదిభో
గింప నెవ్వనిసుమమహా। సియ్యతజగముల నిండి వెలుంగు। నట్టి నిర్మాల్య
త్వమాహారముగను। చట్టనదినములు పలుపుదూనదియు। కళ్యాణతరము
నైర్మల్యంబుధరన। తుల్యంబు భజన హృత్సల్యంబుదాన। మూల్యంబు
చిత్సుధాకుల్యంబుభక్తి। కాల్యంబు దత్త కైవల్యంబు ప్రమథ। మూల్యం
బుముక్తికి మూల్యంబుతత్త్వ। కల్యాత్మికంబు నిర్మాల్యంబనంగ। బరగంగ
తొలునాడు హరుబూజచేసి। ధరవెలిమరునాడు దరమినయట్టి। పత్త్రి
యొక్కింత బాటించితెచ్చి। యుత్తమసద్భక్తియుక్తివ్రట్టిల్ల। కాదనకని
యె ప్రసాదభావమున। నాదటతానోహిళయ్య భుజింప। పాపాత్ములైభు
విబరగినగొళ। తాపసువెరిగి యాతండిన్విధమున। చావండకాదేనిచక్క
నవెడలి। పోవండభిక్షుముల్ పుట్టకయుండ। పత్త్రిదినజొచ్చె బ్రతుకునెట్లై
న। పత్త్రిగాల్తమప్పటికినప్పటికి। మనపురిభక్షింప మఱియొండులేదు। చ
నియెడిగాదేని చచ్చెడిగాక। యనుచుబత్త్రిగూడ నటుపోక వెట్టి। యన
లంబుదఱికొల్పి యార్చుచుగాల్ప। వత్త్రిగాల్చిన భస్మంబుపోక। నత్త్
రిమరియోహిళయ్యవీక్షించి। మొదలదానిర్మాల్య మదియువిభూతి। దు
దినిట్టిభాగ్యంబు దొరకుననయ్య। నెరినల్గితన్నిన పరువుపైబడిన। .తెరగు
నాకయ్యె నోదేవసోమేశ। పుడమినుప్పరివి యిమ్మడియైనయట్టి। వరవు
న్నాకయ్యె నోవరదసోమేశ। నెరయబాయసముపై నెయొల్కినట్టి। మెర
వునాకయ్యె నాయొడయసోమేశ। పరగదెల్కినుప్వ బండినయట్టి। పర
సునాకయె నాభర్గసోమేశ। చెలగియావులు దలంచినచోపూరి। మొల
చినట్లయ్యె చిన్మూర్తిసోమేశ। యిచ్చమైనాడబోయినతీర్థమెదుర। వ
చ్చినట్లయ్యె నావరదసోమేశ। తలచినతలపు యిద్ధరవేయునేల। తలకూ
డినట్లయ్యె దాతస్సోమేశ। భావింపనెట్లన్న నావేషమునకు। నావిర్భవించి
నయాహారమయ్యె। విస్మయశాతాతపస్మృతిజెప్పు। భస్మాశన ప్రణిపత్తి
నాకయ్యె। వితతశాతాతపస్మృతిమూలమైల। హితభస్మశయ్యసం సంగ
తమయ్యెనాకు। వృద్ధశాతాతపస్మృతిమూలమైన। సిద్ధభస్మచ్ఛిస్మ సిద్ధినా
కయ్యె। నాయతప్రీతి ద్రియాయుషంబైన। నాయజుస్సూక్తార్థ మలవడె

షాకు। నొండెగాలాగ్ని రుద్రోపనిషత్తు నందొప్పు భస్మ మాహాత్మ్యం
బునాకు। జాబాలకైవల్య శాఖాదులందు। బాలబల్యమగుభస్మ పదవి నా
కయ్యె। సంభవిల్లెనుమడి సర్వంబూవాణి। దంభస్మమనిన యథగోక్తి
నాకు। వైమల్యమెసగ శైవస్కాందకూర్మ। వామనబ్రహ్మకై వర్తపాద్మ
య। నారదబ్రహ్మాండ వారాహలైంగ్య। గారుడమత్స్య మార్కాండేయ
భాగ। వతభవిష్య ద్బ్రహ్మవైష్ణవాగ్నేయ। మితిజను పదునెనిమిదిపురా
ణముల। బసరింపనొప్పు శ్రీభసితైక సేవ। యనలారెనాకు గృతార్థుండనై
తి। బ్రతికితినాజన్మ ఫలమెల్లనేడు। తుదిముట్టెననుచు సంతోషాబ్ధి దేలి।
తద్భస్మమొకకొంత తనువునబూసి। యద్భుతంబుగగొంత యర్థిసేవించి।
యయ్యన్నభస్మంబు శయ్యగానొప్ప। శయ్య పర్తెంచుచునట్లన కొలువ।
యిట్టిచోద్యంబులే మెసగముభువిని। పుట్టనిజంత్రిముల్ పుట్టె నియ్యూ
ర। పత్తిరిగాల్చిన భస్మంబునమలి। యత్తరినొప్పుళుండ లెయున్నవాడు।
యిచ్చుభస్మముదిని యట్లుబ్రతుకగ। వచ్చుసూరకయట్లు వచ్చునుండంగ।
భస్మంబుదినియెనే భస్మంబుగాండె। భస్మంబుదినడేని భస్మంబుగాడె।మం
దులో మోక్షులో మంత్రితంత్రముల। నొందునభ్యాసాది యోగసాధన
లో। కాదేనియవ్వడే గరుణించిపెట్ట। నాడటగుడుచువో యన్నంబుమెు
రగి। యుత్తరసాధకుం డొక్కడువెట్ట। నెత్తరిగుడుచునో నేమేనిమరియు।
యిట్టిట్టి దనవచ్చునేనిశ్చయించి। యట్టినుగాక శివార్చనాసక్తి। తవుల్లు
నాహారనివారభయమైధు। నవికారములువారెద నవిష్వేచ్ఛలండ్రు। నస
మాత్రుభక్తుల కనుచునిర్గాలి। పసులగు గాళతాపసులు నిందింప। యొ
క్కనాడడివికి నొప్పుళుడరిగి। యక్కడదొల్లింటి యట్లగంధంపు। చెక్క
లుబత్తిరి జక్కనమర్చి। తక్కకమహిసాక్షి దనిగుగ్గులంబు। కావఢి లేవ
డి తోవడిజూప। కావడియుద్ధతి దావడిగాంగ। బరతేరన్గొకకొయ్య యర
కాలుగొన్న। చురచులనరములు సుర్కిడివుచుడును। వుడమిదొర్కగ
రాక యడుగ్గిడరాక। ముడుపంగరాదు మైవడిసాపరాదు। యింక నెంట్లని
యాత్మ గొంకకమనసు। బింకంబువదలక పృథుసాహసమున। నొరిగాల
నెంగుచు నొకకొంతదవ్వు। పొరిబొరిగెత్తుచు భువిగొత్తదవ్వు। మడిమె
లుమోపుచు మరికొంతదవ్వు। మొడగాలనెంగుచు నించుకదవ్వు। ముని

వేళ్ల మోడ్చుచు మొగిఁగొంతదవ్వు। గొనినగొయ్యామురయూంచి కొనికొంత
దవ్వు। యేగంగనేగంగ లింగకగొయ్యి। మీఁగాలఁబొడసూప మృడుఁడొడ
యుండు। భక్తవత్సలుఁడు సద్భక్తచేతనుఁడు। భక్తయోగక్షేమ భావయు
క్తుండు। శివుఁడు సౌరాష్ట్రంపు శ్రీసోమనాథు। డవిరళనిత్యనయామతి దాను।
చెంచు భావంబున శివభక్తచిహ్న। వంచితంబై యుంచుకొంచుక దోఁప। భ్రూ
విమసికప్పడమున గట్టబడియు। నివిడి వెలుంగు మాణిక్యంబునట్లు। మిక్కు
టంబు నివురుమీఁద గప్పియును। నక్కజంబై మించు ననలంబునట్లు। పౌన
ఠంగపుక్తి బెంపొదవంగబడియు। దనరుననర్ఘ్య ముక్తాఫలంబట్లు । కని
యమీఁదట భ్రాంచి గప్పివెండియును। నమలినంబైన గంగాంబువు లట్లు।
దు మేఘపటలంబు దూరఁగప్పియును। నిర్మలప్రభ దివి నిచిత్రమై నట్లు।
ననలాంతకబరచర్మావృతుఁడయ్యు। ననదృశైశ్వర్య సమగ్రతవనర। నాదట
దనదౌర్క్కిన చటుమూర్కొనుచు। వేదకుర్క్కరములు వెనకనే తేర।భ
రకమలాపను తలద్రవ్వనేయు। నరుగుదెంచిన మృగవ్యాధరుద్రుండొ। న
లినింద్రకీలంబునకు వినోదార్థ। ములనాఁడువచ్చిన యక్కిరాతుండొ। యు
ద్రిక్త సద్భక్తి యుక్తి హొన్నయ్య। భద్రమైచనుతుంగ భద్రోదకములు।
నేమంబుగాఁజని నిచ్చలుదెచ్చి। పేరిమతో వాలిగరసోహేశ్వరునకు। బ్రీతి
వాసనజేసి శీతలోదకము। లాతతసద్భక్తి నర్పించుచుండ। నిప్పాటతొంబ
ది యేండ్లుచనంగ। తప్పక వృద్ధగదాయిట్టులనక। నడచుచు మరియొక్క
నాఁడు గావటను। కడురయంబున నుదకము దెచ్చి తెచ్చి। గద్దించి మరియొ
క్క కాలువదాటి। యద్దరినిలువవీంపప్పుడేవిరుగ। కావడివిడువకక్కడసో
మనాథ। దేవనాయొడలను జీవముండంగ। వదలుదునె నిజవ్రతమంచు న
చట। గదలనుక్కింప నతఁడమాత్రయుండ। బరతెంచికావడి జాసిమూఁం
ఘనను। మరిబిడాదన్లెంటి మార్గంబునంద। యారుగుదెగరుఁశంచి నట్టి ప్ర
భన్న। హాకుదుడానగుశబరావతారుండొ। వెనజెంచెతలతోఁడ విహరించి
వచ్చి। మనలిన శ్రీగిరి మల్లికార్జునుఁడొ। నిచ్చలు మృగముల వేటలాడుచు
డకి। బుచ్చు దెనుగుజొమ్మ భావిసుతుండొ। యొప్పుడుదిర కార్తి నొప్పకన్న
ప్ప। తప్పని యుపరావతారుండొ మరియు। శివరాత్రిఫలము చెచ్చెరజూర
గొనుచు। శివపురికేగిన చెంచుకోయనగ। యొక్కడయేతెంచి యోహాళు

జూచి। యక్కటాశివశివ యరకాలకోయ్య। నాటియుండగ నెట్లు నడచెద
విట్టి। నాటకంబులుదొల్లి నగవుగాదెరుగ। తగవుగావాత్మపూతలు నింక
నోడలి। బిగువుదప్పినమరి పెట్టలేనదుగు। యిటుగాని మెచ్చడే యిందు
శేఖరుడు। కటకటచూడంగ గాడుదోసబు। నిలునిలుకావడి యిలడింపు
డింపు। తొలతొలనిదియేల చలముడుగుడుగు। పెరికికోనీవైన వెరవకీకో
య్యో। వెరతేనినేనైన బెకికెదజూపు। మనుచుజగ్గురు డోహిళయ్య యీ
వేగ। మునజోదుముట్టకుముట్టకుకాలు। మునుముట్టినదియేల ముంగతనం
బు। మునుముట్టవచ్చురాదని యెర్గవెట్లు। చెంచనవచ్చునెశివభక్తిపరుని।
యించుకకాల్సొంక నేంగియేతప్పు। కావడిముట్టిడి కరములనాంకు। సవ
లకాల్ముట్టుటిది కడుదప్పు। పడమడించుటతప్పు నాయకోత్తముడ। నడువు
మెనెట్లైన నడిచెదననుడు। గుడిచారబోక కావడింపరాక। యెడనిల్వలేక
కావిడమున్నరాక। యిన్నిసంకటములు యేలబ్రాపించె। యన్ననీమనసె
ట్టులట్లజేసెదను। నంటుకవచ్చిన నాగాదెపాద। మంటనెదండ సంబందవు
చ్చెదను। నెమ్మికోయీమాన్పిన రమ్మంచుతుండు। సమ్మునదికొయ్య చ
క్కనబెరుక। నారగించిన భస్మమంగంబులోన। బూరించిమునుతిత్తి బోసి
నట్లునికి। పింజించివెడలెదా పృదుభస్మధార। పింజినగోళ్లనుపింజించినట్లు।
నాహారమూర్తియు నంతహర్షించి। యోహిళాయోడకు మోడక మను
చు। నలరెడిపారుటాకుల వల్వకొంత। మలహరుమూర్తి గ్రమ్మసజించికట్టు।
గ్రక్కునభస్మంబు గారురంధ్రంబు। గ్రుక్కిదంకై కట్టుకొనిగలుకొనుడు। న
డువుముసౌరాష్ట్ర నాథుకరుణ। వోడయమువొమ్మని నడచె నయ్యోరు
క। సోమేశ్వరుండె దానామీదికరుణ। నీమూర్తి ధరియించి యేతెంచె
గాక। సామాన్యుడైనట్టి శబగునికిట్టి। భూమంబునతిదయా ధామంబుగ
లదె। యనివినుతించుచు నంతనోహిళుడు। జను దేరతొల్లింటి చందంబునం
ద। కరకంఠుతలుపులు దెరపించిజొచ్చి। తరిదరి పూజావిధానంబు సలిపి।
పరపగుదెసధూప పాత్రంబులోన। దరికొల్పిధూపాగ్ని దాబ్రబలించి। పి
డిఘంటకనిపోవునెడ గాళతపసు। లదరగుగ్గులము దాచుడు నోహిళయ్య।
చెచ్చెరనేతెంచి చేఘంటమోపియ। నుచ్చటమహాసాక్షి యాగుగ్గులంబు।

గానక సోమేశు నానతియదియ। యొనగుగ్గులమునకీపూటకింకఁ దనుచూపి
త్రించుచో నాధూపవహ్ని। గనరుచుబోనరుచు కణకణయనుచు। మెర
చుచువరలుచు మించుచుదృష్టి। మిరుమిట్లుగొలుపుచుమోదికుబ్బుచును।
నీరువారుచు వెండి నిట్టవొడుచుచును। తూరదాకుచు ప్రభదురగలించుచు
ను। ధళధళ వెలుగుచు దనరుచుసొమ్ప్ర। మలలుచునిప్పులు దులదులయ
నుచు। పొగలుచుబొంగుచు భుగభుగయనుచు। నిగుడుచుచిరుమంట లేగ
యుచు బేర్చి। ప్రతిలేనిఫాలాక్షు ఫాలనేత్రాగ్ని। ప్రతిబింబభావన ప్రస్ఫు
రింపంగ। అదరకయదిచూచి బెదరకడెంద। మదరకచిత్తంబు చెదరకమ
నసు। గలగకయాత్మలో నలగకబుద్ధి। దొలగకయుంటికి దలగక చలము।
డింపక రెప్పలు వంపకయురము। బెంపక భవకాంత దెంపకపదము। గోర
క గుణములు గూరకయూన। జేరక తపముల వారకనొచ్చి। పలుకక యిత
రుల కలుగక తెగువ। తులంకక ధైర్యంబు నొలుకక వెనక। చూడక తలపుల
ల్లాడకజడత। గూడకహరున కాత్మాడకక్షణము। ధూపధారుసోమేశ యా
త్మాంగధూప। మవధరించుటకు మహాప్రసాదంబు। అలరియిమ్మహిసాక్షి
యందుసౌరభము। వలువకుంఠితనిజవ్రతభంగమిదియు॥ మహిలోపధూ
పద మాచయ్యదొల్లి। మహానియ్యకీర్తి సన్మార్గానువర్తి। పలిమేను
మహిసాక్షి ప్రతిదివసంబు। మలహరునకు త్రిసంధ్యలసమర్పింప। నొక్క
నాడెల్లను జక్కనసున్న। గ్రక్కనదనమేని కండలుగోసి। పాయకము
ప్పొద్దు పలిమేదుపలిమె। డాయుతభక్తి సమర్పణసేయ। నింపారమహిసా
క్షి కంపుగాకొంచు। కంపుమున్వలచే నాకాయసంగతిని॥ వెండియు శ్రీగిరి
వీరశంకరుడు। మండెడు పెసముపైనుండి కాలుచును। యొండొండ ముప్ప
ది రెండాయుధముల। దండిమై కెరసంబు దానాచరింప। కమరువక్త్రైనె
యాత్మ కమలసౌరభము। గమ్మియగామిముమంచెగాక వెండియును॥ ఘ
నకీర్తిగుగ్గుల కళియాఁదొల్లి। తనయొత్తుమహిసాక్షి దప్పకీశునకు। నిచ్చ
లునర్పించు నియతిమైనడువ। గ్రిచ్చరనొకనాడు ఘుటియిల్లకున్న। నత్త
రిమహిసాక్షికై తనప్రాణ। మిత్తుబొమ్మనుచుమకుత్తుకనలుగు। గడియిం
పభక్తి విఖ్యాతసౌరభము। విదితమై సరగదె యదియునుగాక॥ కడమల
నంబియ ఖండదీపములు। కడలదైలములేక యారదున్నదను। తలవెంట్రు

కులనగ్ని దరికొల్పినపుడు। వలచనేకమరుదానిలనట్లుగాక। యోణుమూ
ర్తీయను భక్తుడొకడు మ్రోచెయ్య। గణనాథసాన్నై గదియించి తివి
యు। సంధిల్లమరియొండు చందంబుగాక। బంధురమహిమ శ్రీగంధంబుగా
దె॥ దిపదకళియారి దేవదేవునకు। ప్రాపుగాగుడిచుట్టు రాత్రులొక్కరు
డు। తిరుగునత్తరి కవదిబియలునాఁ। సరసరజడయల్లి కరమునబట్టి। దీపా
టుముట్టించి తిరుగుచోదిశల। వ్యాపించికంపొండు వలచనేదొల్లి॥ అట్టిభ
క్తుల దదీయప్రసాదమున। బుట్టిన దేహంబు నిట్టిదెకాదె। పట్టింపవినుముసీ
బంటుపంతంబు। ఘంటమ్రోయకయున్న కరమాడకున్న। పరిమళింపక
యున్న బాగుదప్పినను। విరసంబుదోచిన వేరకంపైన। చొక్కనసరములు
సుక్కనజీవి। పెక్కన బచ్చనీరెక్కన నొడలు। నలుపుజూపిన నవర్ణం
బులెవ్వడిన। గలయజన్మాస్థులుగరగక యున్న। దవిలిపైత్యశ్లేష్మ తతులురం
ధ్రములు। గవిసినరోమముల్ గమరువచ్చినను। యొడవిరిరక్తంబు వెడలి
నమున్న। వడవెడధూపంబు విచ్ఛాయయపడిన। నగ్గిగొనకయున్న నల
రిమండినను। గుగ్గులమునకంటె నిగ్గుదరిగిన। కనుగవ పొగనొచ్చి కంక
ణావళులు। సనిననధూమంబు చల్లగానున్న। ఘనధూపధూమసంజనిత
సౌరభము। తనకు తానీకర్పితముగాక యున్న। నమరంగతనువుసమాప్తం
బుగాక। సమసినదృక్కులు సంచలించినను। ప్రమథుల యూసనన్ భావిం
పుమనుచు। ప్రమథాదిసద్భక్తి పరులదలంచి। యుద్ధతసద్భక్తి యుక్తినో
హిళుడు। నద్ధూపపాత్రమధ్యమున గూర్చుండ నంగధూపామోదమప్పు
డయొగసి। భంగిగాబోమేశుపై వెల్లివిరియ। నంతనశివుడు ప్రత్యక్షమై భ
క్తి। కాంతునయ్యోహిళ గణనాథుగలిసి। హితదృగంచల సముద్గత ద
యామృతవి। నుతరసాంబుధి సుఖస్థితినోలలార్చి। కరమధికసందందకా
గిటజేర్చి। పరమప్రసాద విస్ఫారాంగుజేసి। యోహిళునద్గుణద్రోహాలు
నతికు। తూహాలు దురిత కోలాహలుతత్త్వ। పారగుప్రమథేంద్రపట్టంబు
గట్టి। సాయూజ్యపదవి ప్రసాదింపదడవ। నంతలోనన సముద్యన్మహ భక్తి।
కాంతుడయ్యోహిళ గణనాథుడెగసి। గరమున పిపిఘంట గణగణమ్రో
య। గరిమనురాగత గైలాసమునకు। నాపరమేశు దయాపూర్తిజేసి।
హాహోమహోమనానరుగుచున్నాడు॥ అటమున్న పేర్చి భక్తానీక మార్చి।

నటియింపసౌరాష్ట్రి మిటపెంపుబెంప। మంగళధ్వనులింప మతులు హ
ర్షింప। సంగతములు మ్రోయ సఫలతడాయ। ధూపదూపమునిండ వ్యా
పించుచుండ। బాపముట్టాల సంభ్రమలీలగ్రాల। పరవాద్యులటగ శుభం
బుదొడగ। వరకీర్తి దివిడాంక పడిదిశల్ సొంక। ధ్యానకుల్ దుర్గనాద్యు
లు కడుపొంగ। బాసయుమదిముట్ట। భవుడుచేపట్ట। నక్కజంబోలయు ను
నుదాత్తతవెలయు। నిక్కంబుసంధిల్ల నియతివట్టిల్ల। ననువక్తి దొలుకాం
డనప్పుడిగుండ। జనులుకోయని మ్రొక్క శరణులుసొక్క। మాపరుల్ జ
య వెట్ట చోద్యంబువుట్ట। నాపోవకటమున్న యుజ్జ్వలైయున్న! బండలు
గోళి తాపసులు సాష్టాంగ। దండప్రణామముల్ తరితరి జేసి। యోయో
హిళయ్య యోయోహిళదేవ। యోయోహిళన్న యిదో శరణార్థి। శ
రణార్థిశరణార్థి శాంతస్వభావ। శరణార్థిశరణార్థి సత్యానుభావ। కారు
ణ్యయుతభావ కలితసద్భావ। వీరసంచిత శైవ విగతాన్యదైవ। దురితాటవీ
దావదూరనిర్దైవ। సురుచిరసద్భావ పరమప్రభావ। చలిగాలి తప్పులు
వలిదూలలోర్వ। నెలకొనిమముబ్రోవసిద్ధించితావ। దలచి యోహిళదేవ
తమచేతిదీవ। నలబొందుమోదైవ మలనింకనీవ। కాకవేరొకతోవ గల
డెమ్మిచేవ। మాకున్న దేదేవ మహిదేవదేవ। అనివినుతించెదిర వేపురిలో
న। జనుచున్నవాడిదే శరణుడోహిళుడు। కావునదొక్కండ కైలాసమున
కు। బోవంగని నవ్వుబుట్టె నెట్లనిన। యపరిమితంబైన యతివీరఘోర। త
పమాచరించి యద్దగునట్టిస్థితము। దొడగియునింతింత గడిడిదుఃఖముల।
బడియు నీశ్వరుమెచ్చబడసియుదాన। పోయెడిభక్తు డిప్పుడ యొక్కరుం
డు। పోయెడినిలగొన్ని పురములులేవె। కొనిపోవనయ్యూర మనుజులులే
రొ తనకొంటి జననింత దైన్యమెమిటికి। ననుచు వెండియు నవ్వ హర్షించి
నారి। కనురెప్పలిడక నాకాశమార్గంబు గలయంగనోహిళ గణనాథు వె
దకి। సొలసి కానకపతి కిలజాగి మ్రొక్కి యేమేఘముల పొంత యేదెస నె
చట। యేమానమున నెట నెంతదూరమున। నేయెడనెప్పాట నాయోహి
ళయ్య। పోయెడుజూపవే భూమీశయనుడు। కడురయంబునచేత గణగణ
యనుచు। పిడిఘంటమ్రోయంగ పృథునభోవీథి। నిదెపెండె పోయెడి నిట
జూడమనుచు। కదిసిచూపుడు కాంత గనిసంతసిల్లి। యాయోహిళయ్యకు

సాష్టాంగ మెఱఁగి। పాయక మ్రొక్కుచు బ్రణుతి సేయుచును। భంగిగా ఘో
రతపఃపరిపూర్తి। సంగతిబుధ్ధూపాగ్ని హరియింపకున్న। కాయధూపం
బొందు గంపుఁవల్వమియును। కాయంబుతోడన కైలాసమునకు। పురహరు
మెప్పించి భువినరుల్ వోఁగరు। నరుగుటెంతయును చోద్యముగాదెనడువ।
పచ్చునెయ్యిట్టి మెచ్చరికైనఁ జెప్ప। వచ్చుఁగాక విపల్క వచ్చుఁగాకనుడు। చో
ద్యమింతె యెయ్యది శూలికి తపము। లాద్యులను ష్ఠించు నందిదియంత। మఱి
యట్లుగాక మున్నరుగ వెవహ్నా। శరకంఠుభక్తుల కంటెనగ్గలము। జిహ్వ
లు చేతులు జిదిమి పావకుని। విహ్వలుచేయుడే వీరభద్రుండు। బడబాగ్ని
యంతయు పాలమధ్యమున। మృదుగణంబొకదు బొట్టిడి కొనఁడట్లు। కను
గొల్కఁగాడె యొక్కఁడు ప్రళయాగ్ని। యనుఁబినంబును డాఁచికొని యున్న
వాఁడు। అదియెల వ్యాఘ్రపాదాదినందనుని। పొదలినవహ్నిదా భువినే
మిజేసె। శంకరదాసినొనలి కంటగాదె। యంకితుండైయుండు ననలుండుమ
రియు। వైరిజనులుదొల్లి వాగీశనాయి। నాఁటి విభంగించి ఘోరాగ్ని డ్రో
వ। ఘనసరోవరమయ్యెఁగాక తద్వహ్ని। గనవలెనేయొక వెంట్రుకైన గడ
పట। నధికుండు మొదల బిళ్లయ నాయినారు। మధురలోనుండ దుర్మతము
లునన్ని। కంటకులగుజైన కష్టులెబ్బంగి। నొంటకవారున్న యింట జిచ్చు
డుడు। కనుభయంబుననారెగా కొక్కపూరి। వుడుకయు గందెనే పొగసూ
ర నెట్లు। మెండియుఁ శ్రీపతి పండితుల్ భువిని। ఖండితైశ్వర్య వికస్వరలీల। వ
ర్ణింపుచును వరవాదుల కెల్ల। కర్తలు భక్తులే కాఁబ్రతిష్ఠించి। తొడఁగి పైఁ బ్రో
త్తి పచ్చడము వనిప్పు। లడరంగ ముడిచిన నది యేమి సేసె। కావున భక్తులకా
వహ్ని వెరచు। ఔ వెంటనరుడని యెన్నంగఁగలదె। కాయంబు మహాసాక్షి
గతికంపువలచె। నాయెడ నివి చోద్యమనియదె వినుము। మొరటద వ్యంక
య్యా నెరభక్తిగాదె। కొరడు దలిర్చె నచ్చరితమై పిదుక। గొడ్డును తెగటి
పడ్డయె యుపుడు। గడ్డుగనిండార గాఁ బాలు గురిసె। తిలకవ్వ భక్తి దీపిత
మహిమ। పాలుపుగానప్పుడ పురుషత్వమొందె। పదపడి కలికేత బ్రహ్మ
య్యగారు। పదదు చేపట్టుడు పసడియై చవదె। ముక్కు పవాళిగ మార్గయ్యా
మొాదుల్ చక్కలన్నిఁ కడాని నక్కలుగాదె। ముసిడివాఁడయ్యను ముసిడి
ఫలంబు। నసలార నమృత ఫలావళుల్ గాదె। ప్రదితంబుగా నింది పారెదు

యేరు। పథమయ్యగారి సద్భక్తి పేరలకు। సరిగొని సేనాధినాథుసద్భక్తి।
కలుగువ్రాపులదండరై యొప్పుగాదె। తొలగక దాసిపుత్రుడు పుట్టదో
డుక। వలుదసర్పంబు సేవకుమయ్యగాదె। అనముడేళగు కేతయ్యగారికి
ని। మంసిపితలను చెనుమహింబండెకాదె। ధరకులద్విరియగి వరభక్తి రతి
ని। జరియించుసక్క లక్ష్యంబులుగావె। తలచినంతటనె పూసల నాయనా
రి। కలరె దదే వాలయంబీశ్వరునకు। నదిగాకదివసహస్రంబులోలి। బొదల
వేనమినంది కుదకంబులందు। మరియునాజ్ఞాసిద్ధి నరపేనయట్టి। కరకంఠుభ
క్తులు గలరిజ్జగమున। సక్లేశమునబొంది రభిమతార్థములు। తిక్లేశమున ధ
పోధీరత్వమునను। కాయంబుధూపంబు గావించెగాదె। యీ తోహిళ
య్యపెంపెంతగావునను। యరిగిదేహముతోన యాతడంటివేని। యరిదె
యొక్కడుబోవుటదియెట్టులనిన। బెరసిదామెన బడివేలక్ష్యములకు। పరగ
రుద్రాక్షుంపు వక్కరల్ బూన్చి। చెరమరాయుండు శివపురంబునకు। భో
రునమునుదాడి బోవడెయెగసి। దేవుపాలికి సుఖస్థితిసామువేది। బోవడెన
త్రిశుపురములుదాను। శివపురికెంగడేభువినరుల్ బోగడ। సవపురంబులత
దాను నవిహాలాయుధుడు। కోరిపిళ్లయనాయనారిసోరండె। యూరివారు
నుదాను మావారియందు। వరలంగకబ్బెదు వాడలుదాను। చిరితొండడెం
గడే శివపురంబునకు। కలయంగ పరిజనములుదాను జనడే। మలయరా
జొయ్యనమలహారుపురికి। పండుగుసేయునద్భక్తులుదాను। వెండికొండకు
మిరిమిండండుజనడె। తొన్నునల్లుడుపుత్రి తరుణియుజనడె। మానకంజారు
డీశానుపొలికిని। పేటముతోనేణ్ణూరు వరభూతపులను। నిటలాక్షు పురికి
నుద్భటుడుగొంపోడె। తగిలిజొమ్మయ్య నిత్యమునుసేడేసి। మృగముల బిల
చ్చడే మృదుపురంబునకు। చిలుకయులంజెలంజయు తల్లిదాను। మలహ
ణుడెంగడే మలహారుపురికి। పడతులిద్దరుదాను బంధులుజనడె। కదుప్రీతి
నంబెన్న కరకంఠుపురికి। నటుగానె వెండియు నార్యులలోన। నిటువంటి భ
క్తులనేకులుగలరు। యొక్కంజయొంగిన తోహిళునంత। యొక్కడు గాని
యోడ యొద్దిదానమును। నతినిరాదరణమై నాయయ్యబలుకె। బతిమాట
లిచ్చగించక దవ్వధూర్తి। సీవుమునః కాయ నిష్కామియతడు। భువనేశ్వరు
డనీవు శివయోగియతడు। ధ్యాతవ్యసనిపీవు ధూర్తలాధీశ। యాతడునత

తలింగార్చనావ్యసని। గ్రథితసంసారాను రక్తుండవీవు। పథితసంసార వి
రక్తుడాతండు। నరలోకవరుడవు నరనాథనీవు। హరలోక చరుడు జోహిళ
య్యగావునను వలతేనికొనియాడు వలువదేమాను। చులకగా నాయ
య్య బలుకకుమనుడు। కామంబులేని నిష్కాములకెట్లు। గామించునీశ్వ
రు గలయంగవచ్చు। కామివీండని నంబిగలయకవిగత। కాములగలసెనే
కారీశ్వరుండు। వ్యక్తిగాభూమియు సధనంబులేక। భక్తులకెట్లుదా పరి
చర్యసేయు। ధరణీశులగుమున్న గరికాలచోడు। గరయూరచోడు విక్ర
ముచోడువీర। చోడునయ్యుత్తుంగ చోడనరేంద్ర। చోడునారాకేంద్రచో
డునీశ్వరుడు। దవులకనిధనులతను వంచకులను। దవిలినేభక్తి ధరణి వు
న్వొలిమె। జాదరంబునిండ్యమె సూచింపశివుప। నోదంబుకాంగని యోగిం
పగనిప। కాయకంబొండెరుగమిశేసి మూఖుణ। నాఘునారెవ్వడు నవి
జాదమాడి। గెలిచియర్థముచూర్చి వలయుపదార్థ। ములుదెచ్చిజంగమం
బులకు నర్పింప। హరుడుద్యూతక్రియ నవుదెంచియాడి। శరణునకర్థంబు
చాలనోడుడును। ధట్టించితనతల సుట్టుసుకాలు। వట్టిమోవగనెత్తి కట్టు
డునతడు। విడువంగనెరదేవడువునననుచు। నోడయుండు శివసూత్రిమొ
క్కింతచూప। హరహరలాంచన పరునిగట్టితిని। పరికింపకేనంచు భవమూ
ర్తి కాలు। గట్టినతనతల చుట్టువలతల। చట్టనదెగగోయు నట్టిచో శివుడు
ప్రత్యక్షమైనిల్చి భక్తినీకిత్తు। నత్యధికముగమగభిమతంబనుడు। నోడయుం
డమున్ననీ యోడినధనము। గడపకబెట్టు జంగమము సామ్మిడియు।సుం
తియెచాలునా కనుచుతద్భక్తు। డంతయర్థము జంగమార్చనసేయ। గా
యంబుతోడన గరుణించి మూర్ఖ। నాయనారినిగొని పోయె నీశ్వరుడు।
జాదరిజూడంగగాదనినిల్చె। నేదేవదేవుండు నిజమట్లుగాదె। అఱ్ఱలివ్య
సనార్థమైజాదమాడి। ధర్మజముఖ్యులు నిర్ధాలమైరి। యాదటభక్తహితా
రంబుగాంగ। జాడమాడినమూఖుణ కొంగూడుండె। ప్రకటసంసారాను
రక్తి విరక్తి। యొకనిరూపణయందనుండు నెట్లనిన। వ్యక్తమీశ్వర సుఖా
నర్పితసుఖమీ। రక్తిసంసార విరక్తిశివుపా। భుక్తిప్రసాదాను రక్తిహీనత
యు। యుక్తిసంసారాను రక్తియట్లయ్యు। బేరసినయట్లుండు పరులకుజూ
డ। బెరయుజలముల పతిపీఠమట్లు। బెరసినయట్లుండు పరులకుజూడ। శర

ఱుంచు బెరయుచు సంసారమునను। లోకభేదంబున లోకింపనిగత। లోకుం
డనద్భక్తి లోకులు దుర్గాదు। సరలోకమునగవిశ్వరలోకమునగ। హరహమేలు
న కెక్కుడెక్కుడగలడె। కాలప్రభక్తిన కీలుకొంచెయుగ। కాలమానులు వేయు
వింతిసేసనుదు। కొయుగవోభక్తిప సారిగిరవాండు। పురకయాడెదు వాండ
వోహితప్రభుని। యటిభక్తుడవింక నెట్లుపోయెదవొ। గట్టిగ్రమగుభక్తి క్తై
లాసమునకు। నప్పుడెక్కియు నన్నకొండరితోడ। నెవ్వరూపోయెదు సృష్టి
కయుతుదు। యిప్పుడిట్రియునేడ నిందరిగానుదు। నెప్పారబోయెద జెప్పవే
పడయు। కొంతకాలంబెడగాన నేలభక్తి। పంతమేముడలింప బాడిమొత
దయు। చెలువబాదిరొ సంతపింతుగాకమఱు। వలదుకు పణిహారి నంతబి
ల్పించి। కానవట్రిల్లగ్గి లాసప్రయాణ। మూడుకలను వినవటుబోటబనిచి।
యుల్లంబలరదను యూళ్లూళ్లవారి। నెల్లరావించి యుత్సవ్లనస్తిని। కర
మొప్పనవాజ శృంగారంబుచేసి। యురుతరలీల మహోత్సవ మంచెక్క। దరు
ణులుపుత్రులు దగినబాంధవులు। పరిజనంబులుధన్ను బలసికొల్వంగ। నం
దందచాంగుబళాయనుభక్త। సందోహమలరుచు మ్ముందటనడవ। గొడు
గులుగొడుగులు గూడిక్రిక్కిరియ। పడగలువడగలు ముడివడగ్రాల। సం
గీతవాదముల్ సరసమైయులియ। మంగళారవములు మధురమై చెలగ। శి
వదుందుభులు మ్రోయ భువిపుష్పవృష్టి। యవిరళంబైకుర్వ దివికూడ న
దుర్వ। నారయ దేవకార్యమునకు పొరుగు। నూరికి బోవునట్లొక్కటనెగ
సి। ధేయనినూతయుద్దీడితమహిమ। నాయుగ్రభవీధి దేవాపలివాగడ। హ
రభక్తతతియాజ్ఞ శిరమునదాల్చి। భరితతదీయకృపాసమగ్రతను। ప్రస్ఫిత
భక్తిప్రభాస్ఫాయదతంలి। తస్ఫారదమలయుశః స్ఫూర్తిచేదనరు। భద్రాదిని
ద్రా సముద్రితనుమహా। మద్రిక్తమహిమ దాదాద్రికబనిమె। పాలితోద్ధ
తభక్తి పటుమకుమారు। పాలఖార్జుడతి ప్రమితనిర్జరుడు। గావునహితుల
గు కాంతలహితము। కావించిచెప్పిన మరగనొందవునె। గణుతింప హితు
లగు కాంతలమాట। లగుకెంబుగైన మేత్రైయుండునమమ్ము। మగువ సెప్ప
గ మెనుమంటనపోయి। ధగధగయనుచు సుద్ధతిమంధునల్లు నపోడ నే
ర్పు గళావ్రపీణతయు। సుప్రేలాపమంటభక్త ప్రశంసయుమ్ము। వినదుణకిదొం
టి కపుగలితంబుక। విసుగల్గి కామమ్మ [illegible]। నొందుచు [illegible]

నున్నయత్తరిని। తెండరుగక నెర్గి తరలాయతాక్షి । కామాంధునకు నొ
క్క కార్యంబుగాన। దామిదెల్లమిగాదె యేమిసేయుదును। తానకు లిం
గంబు నావతియంత। గానున్న యదియె నీకానమిజేసి। యెప్పాట నొడ
బడవేని నావలన। దప్పుభేదెట్టుల జెప్పకపోదు। ప్రకటంబుగ గురుభక్తి
యెనాకు। నీకును బ్రాణంబు నిజమట్లుగాన। పాశియెపెట్టాస బడినన్ను బి
లువ। గూడునెతొల్లిమీ గురులింగ మొక్క। నాడుదావిచ్చేసి నాపాలను
న్న। వాండుగావుననిట్లు వలదంటినను। నిప్పుదొక్కినయట్లు నెట్టుల్క
నేల। దొప్పనబడిమూర్ఛలో వ్రాలినోరు। యడచియడచి కొంచు నరచు
చు వాయి। విడచియేడ్చుచుశోక వనధిదేలుచును। హాగురు నాథయ హా
గురుస్వామి। హాగురుదేవహా హాగురులింగ। హాచెడితినిగదె యయ్య నేను
చు। వాచరచుచువచ్చి వనితకు మ్రొక్కి। నాయమ్మ నీమీద నయనంబు
విడిన। యీరెడయెరుగమి కెయ్యది తెరగు। నాతల్లినీమీద బ్రీతిగావిం
చు। నీతప్పునకునాకు నింకెల్లుదరియు। నాయక్క నీతోడ నవ్వినయట్టి।
యీయపగాఢంబు యింకెట్లిబాయు। దూపించినీతోడగోపించినట్టి।యీ
పాతకము భాపు తెంపతానెద్ది। పైబడినినునొవ్వ బలికినయట్టి । యీపా
పముసకు దానెద్దినిర్ణయము। నిచ్చయంబుగమది నీమీదనిడిన। దుచ్ఛ
రిత్రకును బ్రాయశ్చిత్తమెద్ది। యర్మిలినినుగూడ నాసించినట్టి । కర్మంబు
నకు జెరుగడయెద్దితల్లి। పిట్టబిరుగనొంచె నిట్టిదుష్కర్మ మెట్టిపాతకినో
కోయెదొలిమేన। నలరిద్రికాలలింగార్చనలర్థి। నలవరతనోయమ్మ యద్వై
తమతిని। హరుడీశుడే దాసినను స్వామిభృత్య । సరణిపర్తింపనోఛాదనం
బునను। ప్రతిషోడశోపచార భ్రాంతివలన। రతిరాజ వదుపచారములు ద
క్కితినో । యర్చించితినోపలమశించి శివుని। జర్చించిడినొ యన్యశాస్త్ర
మార్గముల। నవసరోచితముల నరుగుదెభక్త। నివహంబునాకితినేజొర
నీక। చక్కనగన్నంత జంగమావళికి। మ్రొక్కనేజాగిలి మోద్వానె కీలు।
శివలాంఛనులను దాసీనంబుజేసి। భువినున్న తాసనంబుననయుండితినె।జం
గమంబెతెరె పముచిత్రక్రియలు। భంగిగాజలుపనే పటుగర్వవృత్తి। నతిభ
క్తితో జంగమారాధనంబు। చెనసియుధాశక్తి సేయనెభక్త। కాదేనికూ
డ జంగమవేళపంక్తి। భేదంబుజేసితినా దీనవృత్తి। నరసితినే జంగమావలి

కులము। చెరసితి నేభవిభేదంబుదక్క। గైకొంటి నేయసంస్కారులు సేయు।
పాకముల్ విడువనె భవులసంసర్గ। మొగ్గులువట్టితి నేజంగములు। సిగ్గు
లువర్చితి నేగోష్ఠప్రసంగమున నాదటభక్త శివాచార్యచర। విభేదంబుజే
సితినె దుర్నీతి। పలుపనెమ్మృడుపరి చర్యలత్యర్థి। నిలుపనెగురునాథువ
లన చిత్తంబు। శిరమొగ్గనేగురు శ్రీపాదములకు। కరమువున్నింప నేగురు
కులావళుల। మరువనె పూర్వజన్మము శివాజ్ఞలకు। వెరవనేయవికల విష
యేంద్రియముల। కంటిడినె యీశ్వరానర్పితంబు। వంటించితినే వ్రతభా
షలయడల। కనిప్రసాదావలంఘనము సేయుదునె। కొనిప్రసాదముపల్కు
చునె రుచులాని। తలచితినే యన్యదైవంబుమరచి। వలచితినేభవవ్యాసం
గమునకు। వలికితి నేతొల్పపడయసత్యములు। నలికితనే దూషకావలియ
డను। వింటినెశివనింద వీనులయదుర। గంటినె తెల్లంబు గావ్రతభ్రష్ఠ। వ
రిపితి నేదృష్టపరభామలందు। గరిపితినేయిట్లు కలహించిఘోర। జేసితినేహిం
స శివభక్తిపరుల। బాసితినేతప్పు బన్నిమిన్నకయు। సమయాపరాధినె జ
డుడనేయన్య। సమయాపరాధినె జడుడనేయన్య। సమయాశ్రితాచార సి
మిశ్రితుడనె। నీతివిహీనుండ నేమదాంధుండ। నేతామసాత్ముడనెహీనమ
తినె। దుర్మార్గవర్తి నేదురితాత్మకుడనె। కర్మవాదినె యతికాపేక్ష్యామ
తినె। యిష్టవంచకుడనె దుష్టచిత్తుడనె। శిష్టాపకారినే కష్టమర్త్యుడనె। కో
పినెగర్వినెకుటిలాత్మకుడనె। పాపినేగోష్ఠినే బహుజాల్మకుడనె। పరమమా
హేశ్వరా పాదితాచార। విరహితవర్తినే వేయాలయిట్టి। గురుతల్పనెచ్చ
నేకూరెనెట్లనిన। ధరశుచితివృష్యాడాభ్యతాచనా మరియు। పూనిశ్రితాచ
మూల్యేనచమనియు। మానంబెలర్ప సమాహ్వతాయనియు। తగనేక
త్కామగతావాపియనియు। నొగిపంచధాగురు ఘోషతోయనియు। చ
దువుగాపునదమ స్వద్గురు దేవు। పదినెయుమరదలు వారివారలను। వా
రాంబవిడిచిన వారాంగనలను। వారర్ధిసేయు నవ్వారాంగనలను। నెట్టణ
రోషించి నట్టిలంజయులు। నెట్టినవొకమాతు ముట్టినసతులు। విరచింపనీ
తైదువిధములవారు। గురురాణివాసంబు సరిగొరతల్లి। యీమహాపాత
కిని జెట్టుదరింతు। నేమిసేయుదు జెప్పవేయమ్మయనుచు। నడలునిలుచు ని

ల్వఁబడు లేచుఁజూచు। పడతిపాదంబులపైఁబడు పెనఁగు। జనుదల దాకించు
కొనుకడుపుగుద్దు। కొనినేలబడిపొరలఁ గూయుచునరచు। నోడలువిడువ
జూచు యుత్కలేఁజూచు। వడిలింగగర్భణంబు వగచొరఁజూచు। కాయంబు
దునియలుగాఁ గొట్టికొట్టి। పాయకధరచుట్టి బలిజిల్లఁజూచు। చక్కడ్చి రా
రోట దొక్కి దేహంబు। గ్రక్కునవ్రెట గలుపంగఁజూచు। గనియలుగాఁ
గొట్టి క్రాఁగినయనప। పెనముపైతనువిడ ప్రేలువఁజూచు। కాలిచి భస్మం
బుగా జేసియొడలు। చాలపెన్గాలిలో జల్లంగఁజూచు। నరుకు లొండొంటి
తో నరుగంగఁ గాచి। నరుకు దేహము బయల్గా జేయఁజూచు। మరియును నె
య్యైన మడియంగఁజూచు। మరియట్లుగాక యమ్మగువపైదృష్టి। నాటించి
చూచిన నయనముల్ దులిచి। బెటమాసించి యుబ్బినగోలగోసి। యెంగు
డెంచినకాళ్లు యిలనరికివైచి। కౌంగలించినకాళ్లు యిలనరికివైచి। కౌంగి
లింపఁగోరు కరములుదునిమి। చెదురులాడేనుజింహ్వా మొదలికిఁ బెరికి। పొ
దలినవక్త్రింబు పొంగడగించి। తలపెత్తి చూచిన తలద్రెవ్వనడిచి। పులు
కలెత్తి నరయొడల్ నిలువుతిత్త్రోలచి। చనుగవఁగోరువక్షము గాండ్ల బొడచి।
పెనుపొట్టమరిద్రవ్వి ప్రేవులుసారి। నెట్టణగుడిసుట్టు జుట్టంగఁజూచు। నిట్టై
నగానిపోఁడికర్మమనుచు। గనలుచుశోకాగ్ని కన్నులగ్రమ్మ। కనుగొనియె
దిరి దన్నునుగానలేక। నచుగునంతనెనిల్చు మరులుగొన్నట్లు। పురి వెల్వ
డిబారి మరలియేతెంచు। గుడిసొచ్చు గుడివెడల్వడివేచుజూచు। యడవ్రు
లపాలయి యరుగునెందేని। ప్రకటితంబుగశోకపారవశ్యమున। యొక
చోటకాలు నిల్వకతిర్గితిరిగి। భ్రమితుడై వాపోవు భక్త యీపాతి। కమ
నకునెరిగురి గలుగునేంకొత। నోప్పారకాల్ద్రివ్వు నోవృషభేంద్ర। చెప్ప
వెనాకింక చెర్గడయెద్ది। యీతప్పనకువిధి యెగ్గియోసుప్రితుల। జూత్తమా
యురసియెగా చూతమాయంచు। యోనారికేళంబ యీనారిగుర్తుల। యా
నారియిది యెట్లె నాసిరమికిని। శోకంబులేని యశోకంబయేన। శోకిగా నేర్తు
నొకొకర్త పొడచి। మోఘునసారంబ యీఘనాఘంబు। మోఘంబు నే
యు గ్రియాఘంబుగలదె। నాచందమిట్లయ్యెనో చందనంబ। యేచందమును
నుగాదు యేమి సేయుదును। భ్రమియింపుచున్న యో భ్రమరమా యిట్లు

భ్రమియించుచున్న నా భ్రమయెట్లు వాయు। యేకాయకోయిలా రొుద
బడిగాంగ। నాకాయిడుకుఁ నె యేకాలమైన। పురివిచ్చియాడుయోపు
రినమ్మిశివు రి। పురియమ్మియేజము పురిశెట్లువాడు। యేగతీయును లేమి నే
రాజహంస। కెరింగొయనుచు మమ్ము గెలిచేసెదవు। యోపల్కు కీరమా
యోడకుమనుచు। నాపల్కులుడుపంగ లేపల్కుఁగలుగు। విప్రమైయున్న
యోదప్రమాయీవు। హాప్రమాదము వాయునే ప్రమాణముస। రుద్రు
నియోముఖ భద్రమాయీయు। ప్రద్రవంబెట్లుదా భద్రమైతనరు। నా
కునోనంది మహాకాళులార। యేకాలమునగూర్చు నేకాలకళుడు। ముం
దటనున్న యో నందికేశ్వరుడ। నందితబంద నాకందెట్లువాయు। యో
వీరభద్రియరో విదితంబు। గావిధిదీనికి గల్గునో కొంత। ప్రథితులై చనునో
ప్రమథులార పాపమథనంబు గావించు మతము దానెట్లు। యోపురాతను
లార యోపుడునయ్య। యీపాతకముదరి యింపంగనింక। యీకుండగ
దగదో యసంఖ్యాతు। లారయట్లడగు నాకీగోదనంబు। యేలయో వీర
మాహేశ్వరులార। యాలింపుడింక నాయరివిరివిధము। చెచ్చెర వేయును
జెప్పంగనేల। చచ్చిశుద్ధుడ కాదు శంకరాయనుచు। నందంద పొడిలోనా
చీఁకెలంకి। కందికొయ్యలు రెండు కన్నులదొరిపి। క్రకచమున దేహంబు
గంటిలుసేయు। దమకించియున్న యత్తరీనటమున్న। వృత్తాంతమంతయు
వినియక్షణమున। వృత్తుందుచిత్సుఖాయత్తుందుగుణస। మగుిందు స్వగు
గుహస్తాగ్రిజన్ముండు। దగ్రితనే తెంచి తమ్ముని గదియ। బిత్తుల్కి గురుభ
క్తిబ్రీతిసంభ్రమము। రెట్టింపదుఃఖాగ్ని నెట్టుకొనంగ। బరతెంచి యడగు
ల బడివాయివిడిచి। యరచుచులేవక యట్లువాపోవ। గురుభక్తివర్ధన గు
రుభక్తితిలక। గురుభక్తిశృంగార గురభక్తిసార। వందకుమనసున గంద
కుమాత్త। గుందకుమెందును గోరతలేదింక। పడినన్న యట్టి యుష్మద్గురు
భక్తిగడచనుభక్తుల కవిలయకెక్క। నేపార వేయును నేలదుఖోకప। తా
పోపశమము నుద్ధతినిర్వహింపు। లెమ్మని కేసాచి లేవనెత్తికూర్మి। గ్ర
ష్మంగనందంద కౌంగిటజేర్చి। యూతడిల్లగ శిరంబురమునవొత్తి। కారెడు
రక్తాశ్రుకణములందంద। దుడుచుచు భక్తిసద్గురులింగమూర్తి యడుగు
లుదలప నయ్యాండారికపుడ। కన్నులు రెండు నొక్కట దేజరిల్లె। పన్నగ

ధరుభక్త వరులుహర్షింప। భువిజనుల్ నెరవి యద్భుతలీలజూడ। నవిరళ
భక్తిదత్శివసహోదరుడు। దండియయి గురుభక్తాండారికిచ్చె। రెండుకన్ను
లునాడు ప్రీతితోనేడు। పాదముల్ గృపసేసె పండితారాధ్య। లాదటభ
క్తిమహాత్వంబు వెలయ। తెల్లంబుగా మహాదేవయ్యగారి। కెల్లవారును
జూడ నిలనట్లుగాక॥ మలహారుసద్భక్త మత్తవారణము। బెలిదేవి వేమన

బెలిదేవి వేమనారాధ్యులకథ.

పెద్దయ్యగారు। శ్రీశైవసమయైక దేశికోత్తముడు। పాశవిమోచన పటు
కళావిదుడు। సకలంకదివ్యాగ మార్థసంవేత్త। ప్రకటచతుర్వేద పారంగ
తుండు। ఖ్యాపితధర్మార్థకామమోక్షప్ర। దీపితమార్గ ప్రతిష్ఠితకీర్తి। మహి
తపంచాక్షరీ మంత్రసిద్ధుండు। సహజకటాక్షవీక్షణ దయాంభోధి। వీర
మాహేశ్వరా చారవిస్తార। సారగుణోదార చారువర్తనుడు। బసవపా
దాంభోజ భాజనస్వాంతు। డసమశాపానుగ్రహసమగ్రబలుడు। ఆనతజన
మృత్యు హారణప్రభావు। డానతజనపునరాయః ప్రదాత। సర్పవృశ్చికమృ
గశ్వాపసజలాగ్ని। దర్పితమృగచోర దర్పాపహరుడు। నానాదిసకల జనా
నందకరము। గానిట్లువర్తింపగా నొక్కనాడు। సొరుగూరనుండి భూవరు
లొక్కరుండు। పరిణయంబై తన పత్నియుదాను। వెసవచ్చివచ్చి యవ్వే
మనారాధ్యు। నపలారగాంచి జోహారని మ్రొక్క। బుధపుంగవుడుపువ్వు
ములుగోసికోసి। యధిపునయ్యశ్వర ధారాధుజూచి। యార్తవిదూరుడ
నాగతాతీత। వర్తమానజ్ఞానవంతుండుగాన। య్యాతడల్పాయుష్యుడౌటతా
రింగి। యాతనిదీవింపకవులనేగుడును। వినతుండనైతి దీవింపరువీరు। వని
తయునప్పునో యనచులజ్జించి। వినడకోనాజోహారనువచనంబు। విననేని
డానెట్లుచనియెనొండెడకు। కనుగొనడౌకొనాడు కరములెత్తంగ। కను
గొనడేని నాక్రమమెట్టెరింగె। చేయెత్తి మ్రొక్కిన నాయయ్యగారు। వా
డెత్తికునికి గర్వమెయంచు బండి। దిగనేరికి వెనువెంట దగిలిరు గేలు।
మొగిడించియయగారు మ్రొక్కెదననుడు। వెండియునతని దీవించకయు
న్న। దండిరైనృపకుమారుండంతభోక। కొంతలజ్జయు నొకకొంత గోషం
బు। కొంతభక్తియుదోంప సంతతాభ్యుదయ। కరుల్లుమహాభక్త వరులు
భూసురులు। హర వేషధరులఘు హరుల్మచిత్పరులు। ఆర్యులుశివమతాచా

ర్యులవార్య! వీర్యులుసన్మార్గ చర్యులుత్తములు। మీరని మ్రొక్కుడు మే
లెడమనక। యూరకయుండుట యుచితమె బెంపె। పెద్దతనంబె గాంభీర్య
గుణంబె। తద్దయుభక్తియె తగవె పూజ్యతయె। యీమూర్తి యీవేష
మీ దేశికత్వ। మీమహనీయత కీయహంకృతి గాక। నీవునన్నిప్పుడుదీవిం
పకున్న। నావంతయునువాయు వదితక్కువగునె? నీవు నన్నిప్పుడు దీవిం
చుమాత్ర। నావంతయునునాయు వడితొక్కటగునె। యనని వారల నీవు
మనిపెదవయ్య। తనుబొందుమృత్యువు దాసిరొమ్మిక। వడిబ్రహ్మ నుదుట
మున్ వ్రాసినవ్రాలు పెడతటికొంగునే పెక్కులేటికి। తనపూర్వ లిఖి
తంబు దప్పించిపిదప। వనజజుడైనను మనజేయగలడె। వెయ్యేడ యిట్టివే
మెరుగమిమీర। లయ్యాగారయ్య లోకావలికెల్ల। యిట్లైన కృతమతులే
లచాటింతు। రిట్లైనరెవ్వరిట్లైలమ్రొక్కెదరు। అలించిమేలెడ మనినమీ
నోరు। గోలుపోవునెయిట్లు గురుమార్గమిదియె। మీకయుండెదు గాక
మీమహత్వంబు। మాకేమిదీవింప మరిబుద్ధులేరె। అనవుడునెల్లిమధ్యా
హ్నంబునకును। మనుజాధిపుడనీకు మరణమయ్యెడిని। యిట్టియల్పాయు
ష్యు నెంతరాజైన। నెట్టిదీవింతు మున్నెరిగిమెరింగి। తివిరియల్పాయుష్యు
దీవింత్తురెట్లు। శివభక్తులటుగాన చిరదయామతిని। దీవించిరేనియు దీర్ఘా
యువగును। వారిరిగృపసేయ వలదుగావునను। వాదేల దీవన నాదువా
క్కులకు। రాదునీతోంటి ప్రారబ్ధమెట్టిదియొ। నీచావుదప్పదు నిక్కనం
బెల్లి। లేచనుమన్మథు నవ్విభుడుగోపించి। వలచికావగలేడువరపుత్రువిష్ణు
డలిగిచంపగలేడు యాజలంధరుని। వలచిబ్రహ్మాయు తనతలగావలేడు। అ
లిగిచంపగలెండు యాగజాసురుని। అలిగినప్పుడుజంప వలచినగావ। దల
మేఘాలాక్షుండు దక్కమర్త్యులకు। పరమేశలాంఛన ధరుడవుగాక। నరు
డుమ్రొక్కినమాత్ర హరుడవీవగుదె। నిక్కంబుపోమగి నీమాటలెల్ల।జ
క్కవనెల్లియు జచ్చితినేని। యిలనెందు నయ్యగారలు మిమ్ముపోల। గలు
గరుబ్రాహ్మంచు గర్వోక్తులాడి। చనినిజాంతర్గృహమునసతిద్వాను। ననుప
మసురత సుఖాబ్ధిదేలుచును। పృథుతరాన్యోన్య సంప్రీతినపీన। మ్మథనాంబు
దళుకొత్త మగ్నతదనర। సలసిలావరి మరతాంతంబువందు। సొలసినిద్రిం

ప నుయ్యాలచేరు వెంట। అరిమురి నొక్క మహావిషోరగము। పరతెంచియు
తని యుయ్యాలవాయు గరచి। పలకలబడుడు నవ్వాలది మేల్కాంచి। బెలుకు
రిక్క హాయని బిమ్మట నొందు। కలకలంబున నపతి గ్రక్కున లేచి। బలువిడి ర
క్తధారలు వారు కరము। ఘనఘోర సర్పంబు గాంచి మూర్ఛిల్లి। జనపతి యు
ప్పుడు జచ్చె చచ్చెడు ననె। అద్యులు నను భవ వేద్యులు శాస్త్రి। వైద్యులు
గారుడ వరమంత్రవిదులు। జను దెంచి విను మా చే జచ్చెనృపతి। గనుగొని
నిది యశక్యంబంచు నంగ। మరియొక్క గారుడ మంత్రసిద్ధుండు। చరతెం
చి విషదగ్ధ భావంబు జూచి। యుక్కటాకరచేరా హారహారపాము। నెక్క
ని కాలంబు నిండెనో కాక। సుమహత్ప్రతాణ వాసుకి మణినాగ। విమలక
ర్కోటక కుముదాతుకుముద। శలపోత కాసీల శబలాశ్వతరవి। కులిన
పిండకరవా మనకూహకోట। నఖమహోదర హావిర్ముఖ హేమశంఖ। సఖ
హావ్యకర్ణ ధనుంజయపంచ। రకపరివర్త కార్క్యకశిభినిష్ఠు। రకు మిత్రకల్మ
షైరావత శబల। కాలకౌశిక తక్షకాశేష శంఖ। పాలపుండ్రక ముద్గ శైలా
సు తాది। నాగసహస్రమొన్న గనందష్ట। నాగంబులన నిరునాల్గు జాలకును।
స్వాములై తమతమ చాతులయందు। నేమించి కర చాదుర్నీతి పాపులను। ధ
రణి గారుడమంత్రి తతౌషధముల। పరమమృత్యువుదక్క బాయుతద్వి
షము। వెండియు గజుడు దుముఖుడు మిత్రాది। గండపాదుడు కులికుండు
శేణికుడు। జనకుండు స్వర్ణకుండును మొదల్గాగ। జసుకిల్విషోరగ శతస
హస్రములు। సత్యమకిల్విష సర్పముల్పరమ। మృత్యువాసన్నమై వెండ
దొరక కున్న। గారుడక్రియబల్క నేరకుండిసమ। ధారుణి మంత్రౌషధ
ముల చే బాయు। యూ వేళయీ జాతి యిన్ని దంతంబు। లీనలయీ యంగమి
టయని చెప్పు। తమతమ ఫలతులు తప్పక కరుచు। నమిత మహాష్ట నాగాంశో
రగములు। గారుడమంత్ర సంస్కారప్రశస్తి। నారంగనావేశమతని కివచ్చి।
పలుగుననాగతంబులు జెప్పవిషము। దొలిగించు పరమమృత్యువుగాని నా
దు। అపమృత్యువులనై నన్ని దంతములు। నపరితునాటిత నరుడు దక్కింప।
అగ్గికాంకలను జలాభిషేకముల। లగ్గగునొక్కపల్ నాటునాటినను। దాం
డిమంత్రముల బేదరియు దంతములు। రెండూన నౌషధక్రియల చే బాయు।
నరుమూడు దంతముల్ నాటిన వెంగు। పరువడి మరి నాల్గు పల్లు నాటినను।

ధరమంత్రతంత్రౌషధక్రియలేల। హరివేఫలకుగా వసరుదుగావునను। అది
యునుగర్కోటకాంశమీఁదపాము। బొదలనాలుగుదంతములుగాడినవియు।
పాలలోఁచనుడహిపతి కంకణుండు। కాలకాలుండుసిర్గత మృత్యుభయుడు।
కాలకంఠుడు గావజాలునోఁయతఁడు। జాలడోఁచాల సంశయగుంచు నరుగ।
గమియుంగనార్తారవములు హాహార। వములునుఁరస్తాడనములు జెలంగ।
పరిజనుల్ పురిజనుల్ బంధువర్గంబు। పౌరిపౌరివాచర్య పొలతిదోఁడ్తోన।చు
ననిశ్చయముజేసి తనమనోహరుని। గనుగొని యాయయ్యగారి వాక్యం
బు। దప్పదుపొమ్మంచు దత్పరిసంగంబు। బెప్పడుఃజనకులు చెలులు చుట్ట
ములు। వినియింకననేల వేయుమాజనుడు। చనియుందరమునయ్య శరణు
పొత్తండు।వయిచుడాయయగారివాకిటశబము।దయసేయకదియెట్లుదప్పిం
పవచ్చు। నంచునందరుసెంగి యయ్యకుమ్రొక్కి। పంచత్వమున బొందె
ప్రభువమీఁబంటు। లీలమీఁదీవనలేమి దదియు। కాలమాసన్నమై గడచె
గదయ్య। అదయేలతప్పుమీ యాజతిజియ్య। సదమలసద్భక్తహృదయా
బ్జశయ్య। చిరసఫలీకృతా శీర్వాదనాద। పరిచితాసంతాధర్ణ పరిమితవే
ద। పరమసుఖావేశ భరితప్రమోద। త్వరితసంతతమహాదానవినోద। అ
విరతనిరతిశయానగణ్యపుణ్య। ప్రవితతోద్ధతవీర భక్తాగ్రగణ్య। అశరణ
జనతా సమగ్రశరణ్య। పశుపతిసమయాధ్వపథికవరేణ్య సకలలోకైకప్ర
సాదితకీర్తి। ప్రకటితశివయోగ పరతంత్రమూర్తి। స్థిరపశుపాశ పరిజ్ఞా
నవర్తి। పరమవీరవ్రతపథచక్రవర్తి। కాలాహిదష్టుని గరుణించికావ।నా
లించిరాడకుండని దయభోవి। నభయాత్ములకుమాకు శరణంబ వీవ।
యభయమెయోవేమ నారాధ్యదేవ। ప్రతిదక్కమీఁదయ బడయంగలే
క। యితడుకాలాహికాహుతి యయ్యెనిపుడు। మ్రొక్కకచెడుటది మో
స బుగాన। మ్రొక్కగదయ్య యీముగ్ధుండుమీకు। ముసిడిచౌడయ్య
కుమ్రొక్కనకన్య। యసలారదీవన లందదేదేవ। దీవించికొనిపోయి జీ
వంబువిడుప। భావించిపడయడే పాపయయ్య। అప్పుడకన్యకు న
ల్లాయువనుచు। నెప్పాటదీవించ కెంగిరెవారు। జనకులుతమకూతు శవ
మప్డుదెచ్చి। మునుకొనిచౌండయ్య ముందటబెట్టి। సీదీవనయుదప్పునేదేవ
యనుచు। పాదాబ్జములమీఁద బడ్డిలేవకున్న। యువిదకు ప్రాణమునునికిన

ముసిడి। చవుడయ్యవడయుడే జగమెల్లనెరుగ। గానభక్తులభక్తి ఘనత దలిరిప। గానిదిదానెంత కార్యంబు దేవ। గావునమముగటాక్ష వీక్షణమున। భావించియితనికి ప్రాణదానంబు। సేయవేయనుచు నత్యాయుత భక్తి। బాయక మ్రొక్కుచు బ్రణుతి సేయుచును। శరణన్న గాచుమీ బిరుదింక నేడు। పరమాత్మమరవంగ బాడియె దేవ। యుభయంబు వేడిన నాలంబు సేత। యుభయాత్మయిదిమీకు విభవమే దేవ। మరువుసొచ్చిన వేరె యొరవునబోవ। మరువీరభక్తికి యోగ్యమే దేవ। దెసదిక్కునుసీవ నానుసిలిపోవంగ। ననమానమీకిది యంగమే దేవ। గతియునుమతియు నెడ్డవనీవెయనగ। బ్రతియునూమి భక్తిపాడియె దేవ। యనుచు ప్రార్థించుచు నడుగుల కెరగు। చనుముట్టముదలించుచును గుణస్తుతులు। దనలి సేయుచు ప్రాణదానంబు వేడి। కొనుచు కృపాపలోకనముగోరంగ। నతిదయాభావననత గులజూచి। యతులసద్భక్త మహత్వంబుదలచి। శరణన్న నరుగావ జాలక యున్న। హరుభక్త మాహాత్మ్యమడచుటగాదె। ముదలించిసలుకంగమూ ఖ్యలతగిలి। మదినైన గోపించుటిది వెల్తిగాదె। మీరినసద్భక్తి మితిముట్ట బలుకు। జారిననవ్వాడే శరణవత్సలుడు। దాతబు త్తెంచిన దండుపైవిడియ। భీతిల్లపారుట బిరుదుతనంబె। ప్రాణదానము వేడి భక్తిపై మోప। ప్రాణవంచనసెంత బంతమేయనుచు। శివభక్తి వితతి చెచ్చెరబిల్వబంచి। యవిరళభక్తి సాష్టాంగుడై మ్రొక్కి। యనునక్తి విపుల సింహాసనాసీను। లను జేసికేళికలును వడిదనర। నాయతిచాంగుభళాయనురవము। ఘేయనూరవమును బాయకమోయ। కవులు పాఠకులు నాకాంక్షగీర్తింప। వివిధ వాద్యధ్వనుల్ దివిదీటుకొనగ। మృడభక్తనివహంబు లడుగులాకాంక్ష। గడిగితత్పాదోదకములు కుంభములు। పట్టిసభాస్థలి బెట్టివాసెనలు। జట్టిజనావళి జూడనర్చించి। హరభక్తవితతికినక్షతగంధ। వరపుష్పమాలికోత్కరములర్పించి। ఘోరునబహుఘంటికారావమెసగ। నారంగ ధూపదీపాదులొనర్చి। స్ఫుటభక్తియుక్తి విభూతివీడియము। లటుగూడ భక్తజనావళికిచ్చి। యసలార నవ్యపుష్పాంజలులెత్తి। వసుధముమ్మారు గావలనొనిమ్రొక్కి। యనుపమభక్తగణాజ్ఞాపనమున। జనపతిశిబము దెండనిపన్నన దియు। తెరగిడవెలిగ్రుడ్లు దెరచిననోరు। నరమోయిడిన రెప్పలు రుతరో

ష్ఠములు। గ్రుంగినకటములు లెక్కుడు మొత్తనగుచు బొంగి దూలము లిర్గివం
గినముక్కు। పచ్చనిపండ్లు పెల్లుడు తీగచొల్లు। విచ్చినరంధ్రముల్ వీడినకొ
ప్పు। నంగవిచ్ఛాయతముబొంగినకడుపు। వంగినవంపును వ్రాలిన శిరము।
పొందరిగ్రన్గొంట్లు పోయినసందు। నందుల నెత్తుట సచ్చినతోలు। కళద
ప్పిబలసి దుర్గంధంబు బ్రాయు। వలచుచుదను పెక్కి వాచినమేను। మూలం
గుచుజుమ్మని ఏంగుచుమరియు। మూగుచుమునగు నయ్యాగలుజూడ। కరం
పునెవము భయంకరమునువొంప। గుంపిడిజనులుముక్కులుబట్టుకొనుచు।
కటకటాయంచు నెక్కడిదింకయనుచు। దొటుకుననుమియుచు దొలగిపో
వంగ। ననుపమభక్త సభాభ్యంతరమున। జనులుతజ్జననాథ శవముదెచ్చు
టయు। నప్పాదజలముల నాతనిదేహ। ముప్పగాగంపు లేకుండ జోనిం
చి। భక్తలింగముల శ్రీపాదధూళియును। భక్తహస్తార్పిత భసితంబు గల
య। తత్పాదజలమిశ్రితము జేసిభక్తి। తాత్పర్యమతివానితనువునబూసి।
యాపూతపై ద్రిపుండ్రాంకముల్ ఘ్రితిని। రూపితాంగముల నారోహణ
జేసి। మండితభక్తి నిర్మాల్య పుష్పములు। దండలుగాగట్టి తనువున జుట్టి।
దురితవితానగోధూమఘరట్టి। గురుకీర్తి వేమసద్గురుమూర్తి మరియు మం
డితాసంఖ్యాత మాహేశ్వరులకు। దండప్రణామముల్ తగనాచరించి। న
యమొందవినయ వినమితోత్తమాంగు। డయివీరభక్తి మహాత్వంబుమె
రసి। విజ్ఞాపనంబు సద్విధి జేసితద్గ। ణాజ్ఞాపనంబు దయాసమగ్రతయు। బడ
సి వెండియుమహాభక్తరాజికిని। పుడమినసాష్టాంగముల్ పొందమ్రొక్కు
చును। ప్రమథపురాతన భక్తపాదాబ్జ। సముదితస్మరణప్రసక్తాత్ముడగుచు।
పంచాక్షరీమంత్ర భవ్యకళాస। ముంచితానుష్ఠిత మహిమదొల్కాడ। భ
ద్రభక్తార్పిత భసితశేషము నమ్ము। ద్రిత్తునృపపుత్రు మొగమునజల్లి। లె
లెమ్మనుచు నవలీలదయావి। శాలతనతనిహస్తముపట్టితివియ। నంతలో
ననసజీవాంగుడై గతక్ర। తాంతక మృత్యుభయాక్రాంతిమతిని। బడిగొ
ని వేమన స్వామిపాదములు। విడువకనందంద వినమితుండగుచు। గృపయు
నుభక్తియు కీర్తియుదనర। నృపపుత్రులింగ సన్నిహితుగావించి। నన్వేమ
నయ్యయు నతిభక్తిమహిమ। నివ్వటిల్లగదాను నృపసుమారుండు। సతు
లతదీయ్య మహాభక్తగణవి। తతికి సాష్టాంగులై ధరజాగిమ్రొక్కి। నయ్యు

సంఖ్యాత మహాభక్తవరులు। సయ్యన వేమనాచార్యునవార్య। మహని
య్యసద్భక్త మహితపదాబ్జ। నిహితశిరోభాగునిత్యానురాగ। పరమమా
హేశ్వర పాదాబ్జరేణు। పరికల్పితలలాటు భక్తికిరీటు। శరణపాదాబ్జభా
స్వరమకరంద। పరిశేషసర్వాంగు బహిరంతరంగు। గణపాదనఖరదర్పణ
భాసమాను। గుణగణాంచితదేహు ప్రణుతదాసోహు। భక్తాంఘ్రి నఖ
కాంతి పటుచంద్రికాప్ర। సక్తదివ్యచకోరు సత్యవిస్తారు। శతపత్ర సంభవ
కృతదురక్షరని। యతదురాసక మహిమాధ్యు సమాధ్యు। అనుపమవిష్ణు
మాయావినిర్దళన। వినుతచిద్విద్యా ప్రవీణునక్షీణు। పశుపాశమోచన
పాటవధుర్యు। పశువాహనసమాను భక్తనిధాను। యుద్ధత మృత్యుదం
ష్ట్రోత్పాటనప్ర। శిద్ధక శాకల్యు శివగణకాల్యు। సురుతర దండదర్పోద్దండ
దండ। వరనిహతిక్రియాచరితుప్రఖ్యాతు। విజితకాలోరగ విషహారుధీరు।
నిజదయామృత పయోనిధినోలలార్చి। యరిముదిదనర సాష్టాంగుడై మరి
యు। మరియునుమరియును మహిజాగి మ్రొక్కి। వేమనారాధ్యసంవిత్సు
ఖసాధ్యు। నామహాభక్తులత్యర్థి వేసత్తి। లాలితానోన్యప్రియాలింగనో
ప। లాలనాదిక్రియాలంకృతుజేసి। బాపురే వేమన ప్రభువసర్వజ్ఞ। బాపు
రె వేమన సద్భక్త మనోజ్ఞ। నల్లవో వేమనముల్లాసకీర్తి। నల్లవో వేమసాసం
ద్దైకమూర్తి। పీనుంగునకు ప్రాణదానంబుసేయు। గానికచనుగాక కరు
ణాభిషేక। హరివేధలవశంబె యమునోరుదాప। పరమమృత్యువు ద్రోవ
ప్రాణంబుగావ। నిట్టివీరత్వంబు నిట్టిధీరత్వ। మిట్టిమహత్వంబు నిట్టిసత్వం
బు। విందుమేయుందు భావింపవివేక। కందుమెనీయందు కాశశుశ్లోక।యు
నుచుభక్తవ్రాత మభిరమ్యలీల। వినుతింపభళిదేవి వేమయ్యగారు। సచ్చి
నన్నృపతనూజాతుని ప్రాణ। మిచ్చెనచ్చెరువుగా నిదితమమహిమ। అప్పా
టనిప్పండితారాధ్యదేవు। దొప్పారగరుణ నేదోనగ పాదములు। తెల్లంబు
గా మహాదేవయ్యగారి। కెల్లవారును జూడ నిలనట్లుగాక। మహిసకలేశ్వ

సకలేశమాది రాజయ్యకథ

రుమాదిరాజయ్య। మహితశివాచార మార్గవర్తనుడు। కాలమృత్యుప్రేక
నుగవధూశిఖల్లి। కాలునినోరుడా కాలనదన్ని। వీక్షతో ఘతవడి విడగట్టెపి
ప్ర। తాంకవట్టించి విధాతృగీటణచి। ఆరంగవిష్ణుమాయాంతకుడవగ।దా

రలుఘూర్ణిల్ల తన తేజమలర। రూఢిశతాయుః పురుషయను శ్రుతుల ।
గాడలుపడభువి నేడు నూరేండ్లు। లింగార్చనక్రియాలీలసోలుచును। జంగ
మారాధనాసక్తి వ్రాలుచును। వరనాథసుఖసుధావార్ధి దేలుచును । పర
మశివాచార సరణి నేలుచును॥ జరియింపజరియింపసాల్వేశభక్తి। చరణు

చిక్కమాదరసుకథ

చిక్కమాదరుచునానొక్క। భక్తుడతిస్నేహబంధురభక్తి। యుక్తిబ్రవ్యక్తి
గానోరంతపాద్ధు। మాదిరాజయగారి పాతపద్మములు । నాదటగొలు
చుచు నాలునుసుతుడు। యిదిదమజీవనం బీకుటుంబమున। కిదియు పార్జన
మిది బ్రతుకెట్టనాక। మృదుడకల్పితమైన వెడకాయకయున। వడివెట్టనం
తన మడగిసమృద్ధి। యెంతయు లేమికి వంతయుస్వగృహా। చింతయునాత్మ
నొక్కింతయు లేక। యతిభక్తి మాదిరాజయ్యపాదములె। గతియును మ
తియునెడ్డడయుగానను వ। కొన్నిదినంబులు పన్నదద్భక్తు। డున్నయుస్కిన
మృతయుత దేహుడగుచు। పాదోదకములను పతిమ్మేనుగడిగి। బూదిసమ
స్తాంగములనిండబూసి। పడతియాసెబము గంబంబున జేర్చి। యిడనారి
నెవ్వారి నెరుగంగనీక। యింతితదీయ గృహాంతరంబునను। గాంతునిక్షేపిం
పగాగుహ సేయు। చప్పుడువినినిద్ర దెప్పిరిబాలు। డప్పుడుమేల్కాంచియ
ర్ధరాత్రంబు। నోయమ్మ యేమిసేయుచు నున్నదాన। ప్రాయమ్మమా
యయ్యయునుగంబ మరత॥ నూరకేమిటికి గూర్చున్నవాడయ్య । దాని

బాలలింగన్నకథ

నేమనికొల్వగా బోడునేడు। యరగలిగొనగ లింగార్చన సేయు। నరుగేల
త్రవ్యోదవమ్మ యొక్కతవు। చెలిగిలింగార్చన సేయువేళకును। చెలమసేసిన
గాని చేకొనననంచు। నేమంబువట్టినో నేడుమాయయ్య। గామించియందు
దకంబులుపడ్డ। కరకంతునకు జలకంబాచరించి। మరికానిపలుకడోమనతో
డనయ్య కాదేనిరయేమేని కారణంబునను। వాదైనయలగినవాండొనీతో
డ। నేతేరంగున నల్లడింతగాలంబు। నీతోడసలిగిన నెపమేమినేడు। కాలా
వసరములు గడవెట్టితివొ। శీలవ్రతంబులు చిక్కపరచితిబొ। సమయోచి
తాగత జంగమావళికి। సముచితారాధనలో సలుపకుండితివో। నవినుప
కరణముల్ బెళగవోబింది। యలుగదుగవొ పడిగములు పీందు వడెనొ।

సమ్మార్జనంబు లోనగవో గోమ। యమ్మిక్షజంతువులందడంగిననో। ము
గ్గుసాలదో పద్మములు సెదరిననో। నిగ్గారుగంధంబు నెరసుదోచిననో। త
డియొత్తుకరపట్టి తడిసియున్నదియో। వడిబెట్టవో యర్ఘ్య పణ్యాముల్ గూ
డ। తోడితెబుచ్చినపువ్వు తొలునాటిపువ్వు। గడియువోయినపువ్వు గం
దినపువ్వు। పోలశోధించిన పుష్పంబులందు। దూలిదానొకటైన దొరలి
యున్నదియో। గుగ్గులంబియ్యవో యగ్గలంబిడిన। యగ్గియారిననొర సాధి
క్యమగుడు। నీరాజనంబులు నియమంబుమితికి। పూరగింపమినొకొ యా
రతియీవో। కెలకులదీపంబు లలరవోయుక్క। పాలసెనో కొడిగుర్లు బు
చ్చకుండిననో। మృదునకొగిరములు వడినిచ్చునపుడు। తొడిబడ సందిచ్చి
తోమునంబడితో। అర్పితంబైన మహాప్రసాదంబు। సర్పింపబడనిద్రవ్యము
ల గూర్చితివో। కలపితో త్రివిధోదకములు పూర్వము। దలచితో తత్ప్ర
సాదంబులవలన। పనిచిననేమైన పని శేయవైతో। మినికితో బిడిచిన పని
యేమియనవో। మరుమాటవిచ్చితో మందెమేలమున। వెరవు సెడితో
మాట వినవో మార్వడితో। ధర నెన్నడును లేని దాసవో యమ్మ। పొరు
గింటనిరుగింట పోద్దుపుచ్చితివో। యూరకయలిగిన కారణంబేమి। యూ
రకుండంగనీకుండంగదగునె। అమ్మమ్మమాయయ్య యడుగులమీద। గ్ర
మ్మనబడదండు రానీవు నేను। అలుకదీరెదుగాక బలికెదుగాక। యులిగెదు
నెపమిది యనియెదుగాక। వడిశివార్చనసేయ వచ్చెడిగాక। యెడపకయ్య
కు మొక్క నేగెడిగాక। చెలువుపిమ్మటవచ్చి సేయంగరాదె। అలుకవీర్చు
దు మొక్కినట్లయుండుదదు। తడువుసేయక రావె తల్లినీవనుచు। పెడగ
చ్చయిదిదల్లి కొడుకుదివ్వుచుడును। కొరతలుగడచిన కొడకవుగాక। చిరు
తలమాటల తెరగులేయివియు। చెలమసేయకయయ్యయలుకవీరండు। చె
లముగావించివచ్చెద బవ్వళింప। నరుగుముమీయయ్య యవసరంబిపుడు।
పరిపూర్తిగావించి పట్టియున్నడును। అల్లుకయెల్లమికోప మట్లొక్క మా
టు। పలుకులేకుండంగ వదిలంబుజేసి। తెలిపెదపిదప నిద్రింపునీవిప్పు। డ
లుకదీర్పగ్రమున కొలదిగాదనుచు। నాత్మజాహస్తంబు లల్లనబాపి। యా
త్మేశు దెసజూచి యతివసవ్వుచును। గోపయసేయుచునుండ కొడుకిల్లువెడ
లి। యుపశాపితాత్ముడై యొక్కండుమున్ను। దపతంత్రియెంగగదావో

డ చేసు। క్రమమునజనితల్పు గ్రుణనశ్రాంతి। నాదసుధాధారసార్ణవమున్న శే
న। మాద్రితాజయ్యారు మరిజాగి మొక్కి। అయ్యామహాయయ్య యాయమ్మ
తో బలుక। దయ్యెడిదాగదె యలుకమాన్పింతు। యిదినెవల బిడ్డతో నేమ
యిదితప్పనందు। కదలడు మెదలడు గంబంబు నెమ్మి। జేరిచిన పటము సూచి
యా యున్న మీరు। గరుణించినట్టియా కావిపచ్చడము। ముసిగిడిశిరము
న మొగమున మేన। భసితంబులదియట్ల పలుకకున్నాడు। నేదయ్యాయమ్మ
గొత్త నేమంబుబట్టి। నాడనిలింగార్చనము సేయుచోట । చెలమద్రవ్వాడి
యమ్మ చేముట్టితాను। యలుకదీరండయ్య యటుగానియనుచు। నయ్యారు
మొక్కుడమలుక దీర్చాండు। నయ్యావరమ్మన్న పంబరపడక । యలుకదీ
ర్పగమన కొలదిగాదనుచు। జెలమయద్రవ్వాడి జరినవ్వునగడి । యెలిగిన
నమ్మతో యెలిగెబోయేల। పలుకదనాథుడు పాత్రమైయుండు। కన్నంత
దరహాస కలితాస్యుడగుచు। యన్నన్న బాలలింగన్న రావన్న। యన్న
న్న బాలలింగయ్య రావయ్య। యంచు జేతులుసాంచు నరుగుదెనంత। సిం
చానురంబొగ్గు జెయ్యారగాగి। టను జేర్చు నూరుపీఠమునకు దిగిచి। కొను
నెత్తి ముందట కూకటికువ్వు। జడయల్లితుదికాల్పిట ముదుముబువ్వంబు।
వెడబుచ్చుకాటుక యిడుభూతినొసల। దలవంచుకొని మోము దప్పక జూ
చు। పులకించుదిలకించు దలతలమోము। పక్కలువిరుగంగ పకపక నగగ।
గ్రిక్కించు చెక్కిలి గిలిగిలియనుచు। చక్కిలింతలుబుచ్చు ప్రక్కలు వొడు
చు। దొక్కులువినగోరు నొక్కించునోరు । ముదముననుజన్ని ముద్దు
లువెందు। బొదలిపంచాక్షరి జదివించుబ్రీతి। నాయన్న నాకన్న నాచిన్ని
వడుగ। నాయయ్యనాపట్టి నాముద్దుకుర్ర। యెవ్వారిదాసి వీండెవ్వారి భృ
త్యు। డెవ్వారి వెంక వీండెవ్వారిబంటు। బసవన్న యిలుపుట్టు బానిసె కొడు
కొ। ముసిడిచౌడయగారి ముద్దుమనమండొ। సురియచౌడయగారిపరిచా
రకుండొ। కరికాలచోడని కట్టినయ్యలుగొ । కక్కయ్యవారిటి కాపులవా
డొ। చిక్కబసవరాజు శిష్యున తలియొ। చిరాలదేలుని చెలికాండొ పండి।
తారాధ్యదేవు నెయ్యంపుపాతుండొ। తెలుగుజొమ్మయగారి తెరవెంట
కాడొ। కలికేత బ్రహ్మయ్యగారిపుత్రుండొ। ఘోడ్డల బాచయ్యగుబ్బరొా
నంబిభి। డ్డడొయమ్మవ్వ పెంపుడుగొడుకొ। యేలేశుకేతయ్య కీలకు వాం

డో। మోళిగమారయ్య మహాలబండరువా। శంకరదాసయ్య లెంకయో
స్మంకి। బంకయ్యలింగికయో ప్రభువుశ్రీకాండో। చెన్నయ్యవన్న యోగీశ రా
లనంగ। కున్నకోకిన్నెరు కొడుకొనతిశు। చామయ్యగారి ప్రసాదియోగసి
ద్ధ। రామునిబంటో చేరమపుండకాడో। మాదిరాజయ్యగారిమనమడో చి
క్క। మాదనమూదేవి గాదిలిసుతుడో। యనుచుముద్దాడాడు మనుచున
త్వేడు। కడుచాడు నతిజూడుమని కొనుయాడు। నొక్కింతయాకొని యు
న్ననన్ జూచి। గ్రక్కునబాపని కాలమజ్జనము। సేయించుచో వెరచెయ్యి
వోయదినె। వోయిటురాలిన వోయెంటిపనులు। అటెలలింగన్న కారగిం
పంగ। పెట్టుము రావేనా పట్టియాకొనియె। ననిపిల్చు నమ్మకు పనిగల్గె నేని।
చనుడెంచికడికడికిని దానెకుడువు। యిచ్చమైనరకటం బెక్కించికొనుచు।
వచ్చుమిమ్మర్థిగోల్వగ వచ్చునపుడు। జడులకై వడినాత్మ సంతతి గూర్చి।
యదిమోహమున ముద్దులాడుటగాడు। అరంగనెదమయారాధ్యదేవు। పే
రుగావుననన్ను పెద్దమన్నించు। నొండంగరాగుంజు పోగుంజులాట। కుం
డెనగుడిగుడి గుంచంబులాట। యుప్పలవిందుల యాటబల్హారు। జప్పట్లువె
ట్టుట సరిగుంజులాట। చేరబొంతలయాట చిట్లపొట్లాట। గోరుతయాట
దా గురుమూతదలాట। దీకొనుదిగుదిగు దిక్కొనునాట। లాకొంతునా
తోడ యాడెడువాండు। పిలిచినముందట నిలిచినబలుక। డలవోక యును
జూడ దలుకమెట్టెదయె। కాలమజ్జనములవేళలదప్ప। బాలులతోనాడ బ
రువనెన్నడును। యమ్మోడీపండుల కదుర్లుజూప। నమ్మనాకిడివెట్టి మనిశ్వ
సరింప। ననయంబు మాలింగమున కిచ్చికాని। కొననెపదార్థంబులును దా
నయెరుగు। నలిగెమనంతయు న్యాయంబు సేయ। పలుకకుండుటకు నావల
నలేదగ్గు। యక్కజంబీయుల్క యిదియుమీచేత। జక్కగాకున్న దర్శన
మాత్రయుంద। విచ్చేయనేదేవవిచ్చేయువయ్య। విచ్చెయునాస్వామివిచ్చే
యుమనుచు। పుడమిజాగిలిమ్రొక్కనడుగ్గుల కెడగు। త్రోడగిదగుత్తుకతో
డసలేచు। ధరపెండియును మ్రొక్కనురములింగంబు। నిరుపవ జాంకిట
నిరుకుచులేచు। చక్కజాగిలబడి జగతిపెండియును। మ్రొక్కనెంతయ్యు
నేడ్పు మొగముతో లేచు। పెక్కుమారులు నిట మ్రొక్కపాల్గించు। జ
క్కనసయ్యు బచ్చడముజర్దంగు। పట్టితూనిగిలంగ బడిగుర్చిచ్చితివుచు। గ

ట్టల్క మీచేత గానిబోదనుచు। నాపపడీభంగి నలమటపటద । యాపూ
ర్తి మాదిరాజయ్యగారంత। దశనధిధీతులు వక్త్రమునదోల్కడ । శిశు
వాక్యములకును జిరునవ్వునగుచు। నింటింటగలరుగా కిశిలవంతు । లింటి
లోపలజెలమ లెందునుగలదె। యలిగినదిట్టుదు రడతురుగాక । పలుకక
యుండుడుర్భావంబుగలదె। నిలపాపలింటింటగలరుగాకెందు। దలపోయ
నిట్టి ముగగలండెతొల్లి। ఏనిమాటలుజూడ వేరొండువిధము। పదపద శి
శువవచ్చెదనంచునచటి। గదలిరా లెంచుడు ఘనమైనయట్టి। పదమునెగో
రమీ కవిదానసాక్షి। యదియునుగాక మహాభక్తవితతి। వావిరి దయసే
యు వరదనీదాన। కావునవక లేశ దేవదేవుండ । యన్నదువలయు నాకిది
యనగాన। మన్నింతుగాక నామాత నేడనుచు। నీమాడ్కి నొకగీత మిల
మృదుమధుర। సమ్మిళితసవినయ సరసోక్తులలర। నానతియిచ్చుచు నల్ల
నసస్మి। తాననుడగు గృహంబుడగ్గరుచు। నేమిసేసెద వింటిలో మహాదేవి।
యేమిటినాడింతినీవరుడు। పడతినీపుత్రుండు బాలలింగన్న । నడరెయిని
ట్లుదా పెడవేలవచ్చె। ననుచునానతియిచ్చు నమ్మాత్రలోన । వినియుల్కి
పడి బలువిడిసెంగు దెంచి। చక్కజాగిలబండ్రమొక్కుచువెండి। యక్కాం
తపలుమారు నడుగురకెరగి। నొక్కింతచనజొచ్చి చిక్కమాదన్న । యి
క్కడనీవిట్టు లేమిజేసెదవు। లేలెమ్ము చనుదెమ్ము లింగార్చనమ్ము। కాల
మానన్నమ్ము గ్రక్కసరమ్ము। యటవిముక్తపదమ్మునందెనుఖమ్ము। స్ఫు
ట్భక్తిమార్గమ్ము భువిమనసొమ్ము। గానచైతన్యమ్ము గైకొమ్ము సహజ।
మానమ్ము ఫ్రాణిమ్ము మాకుబ్రియమ్ము। పలుకననుచలమ్ము నలుక నెపమ్ము। క
లుషమ్ము నీయడగలదని మమ్ము। నలుకవోనిమ్మురమ్మని తెచ్చెమమ్ము। బలువి
డితధ్యమ్ము బాలలింగమ్ము। యనుచుదయావలోకన సుధాసార । వినుతప
రోరాశి వెల్లిపై బరప। యులసినిద్రించిన యధ్వగువోసి। తెలుపంగనా
య్యాన తెప్పిరినట్లు। కలయబ్రాణముమున నెలకొనవింపు। నులిగొల్పి క
రతలంబుల వ్రేళ్లుబెనచి। తలనొక్కలిప్పి చెమటలు గూడనెక్క । వలనికి
క్రాల్చి బావలుసారటించి। కటములుబొమలు జిక్కనబట్టి ముక్కు।
పుటములునోర్వమ్ముల్ బొందజూ పెల్లి । తనువునులువుచు నిక్కచును
నావలించు। చనునొప్పలందవుచ్చుచగనువిచ్చి। ఘనుమాదిరాజయ్య

గారికట్టెడురా। ఘనసంభ్రమముతోడ కంపంబుభక్తి। సుడిగానిబిట్టుల్కి ఎడి
సాగిలంగ। బడిపదాబ్జంబుల పైపడి మ్రొక్కి। ధన్యుండపుణ్యుండ ధర నేన
విగత। దైన్యనిరస్తజాడ్యమహాత్మ। దాస్యయుతనన్య సామాన్య లోకైక।
మాన్యదూరీకృత మాత్సర్యకాపట్య। జితమనోభవసైన్య హతభవజన్య। స
తతనిర్గళితాస్య వచనయాచైతన్య। యనుచుగీర్తించి యుల్లాలనుదాను।
తనయుండు వెండియు ధరజాగిమ్రొక్కి। సంతభక్త్యాసిక్త మలరుచు మ్రొ
క్కి। జింతింపనిట్టి విచిత్రంబుగలదె। తనయునిప్రాణంబు తండ్రిభక్తికిని।
ననుపక్తిశివునీగి కడిజెల్లెనాడు। తనయునిభక్తికి దండ్రిప్రాణంబు। నను
పక్తిశివునీగి కడిజెల్లెనేడు। తనయునిభక్తికిదండ్రిప్రాణంబు। ననుపక్తి
గురునీగి కడిజెల్లెనేడు। మజబావు సకలేశు మాదిరాజయ్య। మజబాం
పుసద్భక్తమానసకేయ్య। తావకమూర్తి డాదాలగాంచిన జ। నావళి బ
హుపాతకావళుల్ జడవె। భవదతులితమూర్తి దవిలిగవ్గొన్న। సవసీతు
డైన కృతార్థుండుగాడె। వేయేల మీతనుచ్ఛాయపైబొలయ। బాయవె
జీవుని పాశబంధములు। బాగొందమీస్నేహ వటువీక్షణమున। బధిరుం
డు సకలశబ్దశ్రోత్రగాడె। భవదీయకారుణ్య భరితేక్షణమున। ధురినము
మూకైన చతుర్వేదిగాండె। నెట్టణమీదయాన్వితవీక్షణమున। బుట్టుజీ
కువైన బొదలవెద్దృష్టు। పాలించి నీదుకృపావలోకనము। వ్రాలిన వృద్ధి
కబాలుండుగాడె। యుంక్కింపనీరుఘృణావలోకనత। నంకురింపదెకోర్కెడై
ననతుణము। గణుతింపమీకాల్య కలితైకదృష్టి। గునపమైనను లేచి గునగు
నజనదె। భావింప మీ హోహా భరితైక దృష్టి। దావానలంబైన దామంచు
గాదె। లీలమీహితదృగ్వి లోలసంగతిని। హాలాహాలంబైన నమృతంబు
గాదె। మహనీయభవదీయ మహిమదలంప। సహజంబకాక ప్రశంసిం
పనెద్ది। ప్రార్థింపగైకొని పైకొనిసుతుని। యర్థిసల్పత విజయంబువేసిడాసి।
పూనిమీదయి ప్రాణదానంబు సేయు। మానుగానీచిక్కి మాదన్నమను
టః యిదిచోద్యమోయంచు నిలభక్తవితతి। వదలకనిజకీర్తి వర్ణింపనిట్లు।
మాదిరాజయ్య సమ్మదలీలజిక్కి। మాదన్నప్రాణంబు మహినెత్తెనాడు।
నరుడరుడనగ దయాతుతి సేడు। గరుణించుపండితో గురుడుపావములు। తె

ల్లంబుగా మహాదేవయ్యగారి। కెల్లవారును బాద నిలువట్లుగాక। కదిరె రే

కదిరె రేమయ్య కథ

మయనాఁగ కరుణాప్రపూర్తి। విదితసద్గురుమూర్తి విమలకీర్తి। అవ
ధూతవినుతజనార్తి చిన్మూర్తి। యవిధినిషేధక్రియాచక్రవర్తి। యారం
గగురుదర్శనాసక్తి నొక్క। యూరికిజనని దూరిచేరువను। నాసక్తిగాల
లింగార్చనవేళ। యాసన్నమగుడు గాలాదిక్రమంబు। సెయఁదప్పగునని శి
వపురాణములు। మొఱయుగాఁపువ ద్రికాలాయతనియతి। యొక్కింతయు
నుదప్పనోయని యచట। నొక్కభక్తునియింటి కుసన్నృత్తి నరుగ। నతిశ
యప్రీతిమైనాభక్తవరుడు। నతిసుతుడును దాను జాగిలిమ్రొక్కి। యిప్పు
డు నిత్యలింగార్చనానియతి। దప్పకయుండ సద్భక్తి జెల్లించి। యారంగలిం
గార్చనావసానమున। నారాగింపంగ వడిజాగి మ్రొక్కి। జనకుడాయ
య్య ప్రసాదంబు వెండి। కొనసట్లుసుతుడున కుంతితప్రీతి। దనర మ్రొక్కు
చు ప్రసాదంబు బెట్టించు। కొనితల్లియును దాను గ్రాడభోగింప। నంతనా
కదిరె రెమ్మయ్యసద్గురుని। తాంతదర్శన సముద్యత్ప్రీతినరుగ। నరిగిత
ద్గురుకరుణామృతాంబోధి। నరుదొందనోలాడ నంతనిక్కడను। కొడుకు
దోడ్తోడనయుడ తాకదల్లి। పిడకలుగొనివచ్చు నెడ మహోరగము। వెను వెం
టవచ్చు పుత్రునిగర్వనప్పు। చును దేవునానతియనుచుదత్పుతుడు। య
మ్మపాము పాముటు వోకమనుచు। గ్రమ్మనలింగంబు గలయుడునంత। చి
డిముడిపడక చెచ్చెరనుతుడనక। తోడిదోడిమెజ్జల దొంది లెమ్మనక। యు
రగ మెచ్చుటనుండి బర తెంచెననక। ధరపూర్వలిఖితంబు దప్పునెయనక। జ
ల్లనగుండెదిగుల్లననపసి। యుల్లంబుగలగక యుపతాపపడక। చెల్లబోయ
నక హాశివశివాయనక। తెల్లమొక్కఁడుగదే పుత్రుడనక। భావింపసుతు
దిన్న పాపంపురువు। దేవుడమ్మాలతినదయ్యోయనక। వసనిపంముండంగక
సుగాయదెంచు। టపమాతుసీదు మహాత్మ్యమేయనక। పండుగాననిదొంగ
భావనపూప। కుందుండగాపునకుడు జెప్పె యనక। పూనిభక్తులచేత భూతి
బెట్టింప। సైసనుబ్రతుకడా యాత్మ జడనక। తొలయమిరాభక్తిలకొకబా
రిదైన। తలగదల్పమిమ్మీకు ధర్మమెయనక। ధరసరుల్ ధర్మంబు తలగాంచు
నండ్రు। వరభక్తిసుతుగావ వలపజేయనక। మలహార మిమ్ము నిచ్చలు

బూజసేయు। ఫలమశోతమాముద్దు పట్టి చావనక। మృడుడ ద్రిమ్మింగిననీవ ద్రిమ్మిం
గుదుగాక। కొడుకు జాముననేల కడిచేసితనక। గళమున విమవహ్ని దలవి
పపూర। మలరేదువిమము విషాహిముంజేత। జ్వాలనాతమిము గోరికాలు
చువారలకు। దలపోయుజాడెట్లు దప్పునేయనక। చెచ్చెరసుతుప్రాణ మిచ్చి
ననెడ। యుచ్చనలాడెదయు భవమీకనక। వీరభద్రయ్య యీబారిగదచి
న। వారకజాతర వచ్చెదననక। ననుమక్తితో వేళ్ల నారతులిత్తు। మనుప
రెబుతు ప్రమథులారయనక। తాలుతుపసిడి పాదములుమీ పేర। బాలు
గుడ్డవతల్లి బ్రతికింపుమనక। ఘనముగామూపున కండలిచ్చెదను। తనయు
మన్నరే పురాతనులారయనక। తల్లిదండ్రులుదమ తనయునిజూచి। మెల్ల
నెనవ్వుచు మేలయ్యెననుచు। ఖ్యాతిగా ప్రమథుల కవిలయుకెక్కె। బోత
సూజుండని బొంగుచుదార। యిరుగులపొరుగుల నిడ్లిండ్లభక్త। వరులు
ను నరులు నెవ్వరుగానకుండ। వరసుతతద్గృహాంతర వేదియంద। పరమస
మాధినంప్రాప్తుగావింప। ధీమణిగురుభక్తి తిలకుండుకదిరె। రేమయ్య
యును గురుస్వామిభజించి। పౌరిబోరినెడ్డినంబులకు దదీయు। గురునియా
జ్ఞాపనశిరమున దాల్చి। మరలియాభక్తుని మందిరంబునకు। నరుగుదె త్తొ
ల్లింటి యట్లభక్తుండు। మొక్కితత్కాల సముచితసత్క్రియలు। జకొ
ల్పి లింగావసరము జెల్లించి। యంతప్రసాద భోగావసరమున। కాంతగాం
తునిజూచి గదిరె రేమయ్య। వచ్చినప్పటగోలె వరపుత్రుగానమెచ్చటను
న్నవాడేలతోడ్తేరు। మొన్నవచ్చినమీరు మ్రొక్కమీకంటె। మున్న
సాగిలిమ్రొక్కె ముద్దుదోల్కాడ। నతియునీవును బరిచర్యలుసేయు। సు
తుడునందిచ్చుచు జూచుచునుండె। చెనసి మాలింగంబుచే ప్రసాదంబు।
గొనగ జేయుగ్గితా గొనియెమీ వెనుక। మెండిమాయొద్దన నుండనే మిచ
ట। నుండనుండె గుమారుండేలయుండు। నింటిలో లేదిరుగింటపొరుగింట।
కొంటిబోవడు కడచంటిసీమింటి। మెలుపలనిలుచుండి పిలువుమాతల్లి। బిలి
చినవినరాని బిడ్డలుగలరె। అనవుడుసంగళవ్వనెనుతుబిలువ। తనయుబిల్వ
కయుండ దానునిమ్మనె। పిలువనినిమ్మవ్వ పిలిచెసంగవ్వ। యిలుపుట్టుగొం
తులకెసగానినన్ను। నెట్టణాభక్తిసన్నిహితగాదలచి। పట్టిబిల్వగ బంపపా
డియె దేవ। వైరాగ్యముగునో బిల్వకయున్న సుతుని। కోరినసంసారంబగునో।

నుతుబిల్వ। బిలిచెదనా శివ బిల్వనాసేర। నిలుచయూర్ఖ్య శివ యొరుగుదుదే
వ। కొండుకుమాయుముగుల కరనెయందంగ। వటిన దుఞ్చోలబిల్వగ సేల
యనుడు। తరిదరిమురి తారి తనయుచయూథి। తెరలించిబిలువబ త్త్రియువి
భూతి। తలగనూంకుచు మహాద్భుతలీల కేర। బిల్వుడునిద్ర దెప్పిరినట్లును
తుడు। గనువిచ్చిశరణార్థియనుచు శివ్మయ్య। గనుగొని ముకుళిత కరకం
జుడగుచు। నరసరదల్లి నిజన్త్వస్పృష్టి। గురియఁగాటు నిడికొని వుత్తురిదే
చ్చి। కదిరె రేమయ పాదకమలముల్ నుదుర। గదియంగ మొక్కించి గరు
ణదలిర్ప। దనయునకును బ్రసాదముగృప జేసి। జననీజనకుల క్కాశ్చర్యంబు
గాంగ। పూనితొడ్డినముల కీనుంగునకు ద। యానూవమతి బ్రాణదానం
బుజేసె। కదిరె రేమయ్య బ్రాశిత భక్తి। విదితంబుగానాదు వెలయంగ నేడు।
పదముల దృఢభక్తి సంపద మీరసి। పదములు గృపజేసె పండితేశ్వరుడు। తె
ల్లంబుగా మహాదేవయ్యగారి। కిల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక॥ వెండియు

చేటల వేమయ్యకథ

చెటల వేమయ్యయనాగ। ఖండేందుధరభక్త గణమదేభంబు। ఆద్యన్తుడణి
మాది కాష్టకగుణప। ముద్యోతితైశ్వర్యయుత యశోరాశి। గహనభక్తి
మహాత్మ్య కార్తికేయకృత్తి। బహురసనిద్ధనివహ ఘోటణుడనఘు। డపగతర వ
రసాయన భోగముఖ్య। విపుల రాజిత రాజ్య విభవసౌఖ్యుండు। నిర్గతస్వర్గా
పవర్గవర్గుండు। భర్గనిరర్గళ భక్తికాంతుండు। బసవనామార్పిత ప్రాణార్థ
దేహ। విసరుండుజరిగమువిషయవర్తనుడు। బసవపాదాంభోజపరివర్ధమా
న। విస్మయరాంచిత హృదయపరోవరుండు। బసవపదధ్యాన పటుకల్ప వృ
క్ష। లసితచిత్తాలవాల ప్రశస్తుండు। బసవపురాతనైక భక్తైకలిత। రసనా
మగణమునో రాగవృత్తకుడు। బసవాత్మ [illegible] బహుముణి సంప్ర। వస
నమహాజుహ్వావర్ధమానుడు। బసవాక్షరత్రయ ప్రఖ్యాతవిద్య। కుసుమని
జాప్తనిష్కుటిలవత్పదము। బసవాక్షరప్రవణ సుధావమానన। రసపూర్ణ
కలితవిరత కలకలుండు। బసవగుణ ప్రస్తుత [illegible]। [illegible] విరాజిత
పటువు। బసవగీతలతో ప్రభావ [illegible] రసమున [illegible] దేనగ। విం
గుచు చేటల వేమయ్య [illegible] గొందరు మొదరులకు। జీవి

తంబులుజేసి చేటలుచాల। గావించిబండ్లను గడిపియూహూర। నమ్మించి తె
ప్పించియంద్భులలబ్ధి। నెమ్మితో జంగమ నివహార్పణంబు। సేయుచు సద్భక్తి
సిద్ధసద్గోష్ఠి। బాయకశుద్ధసద్భక్తి జనింప। జనులుగీర్తనసేయ వినివారివా
రి। కనురక్తిసందర్శనార్థమై తేర। శుద్ధాత్ము వేమయ్య జూచి నాకాంక్ష।
నుద్ధతినొకరససిద్ధుడే తెంచి। సేయుకాయకమును శివభక్తతతికి। బాయ
కట్టులప్రణిపత్తి సేయుటయు। గనియతివిస్మయాక్రాంతాత్ముడగుచు। ద
నరసంసిద్ధియత్తరికంచుమున్ను। రసనుశోధించి జారణలుగావించి। య
సవహావధంబుల రసతైలములను। దొరల పాషాణధృతులను మర్దించి।
నెరయమూర్ఛకుదెచ్చి మరిచండికల్క। ముగసాంగముగ భిండములను
భావించి। దగువజ్రమూష మందపుకాకదీర్చి। అలరుపత్పాభాదనాష ధావ
ళులు। బలుమరునందు లేపనముగావించి। వరమంత్రమూషికావ్రాతసార
మున। గరమొప్పద్రవకల్పంబువోదివి। క్రమమొందభాగసంఖ్యనుమిత్ర
పంచకము। దానికధర్గోత్తరముగ సంధించి। పొందుగానందించి మందతి
వ్రాగ్ని। లొందుపాకమెరిగి యూదించివుచ్చి। సాంగశీతలమైనయాఘు
టికను। భంగిగానట్లు దీపనముబుట్టించి। భువిజంత్రములు జటంబుల సౌ
షధముల। దవులు పాషాణసత్వంబు హేమంబు। గరమొప్ప వ్రజసం
ఘము గ్రాసమిచ్చి। పరితృప్తి బొందించి పండించినట్టి। చిరమూషికాబద్ధ
వరరసఘుటిక। విరచింపగసహస్ర వేదిదాననుచు। వినతుడైసిద్ధుండు వేమ
య్యపాద। వనజాతములపొంత వడినిదియరక। దగ్గుసిద్ధరసనిమిత్తంబున
నర్థ। మగుకోటిసంఖ్యలకందులలబ్ధి। వలచినవస్తువ లిలజంగములు। క
లరిచియిత్తుగాయకమేలయనక। వాండుసిద్ధుండిడి వదరసంబనక। పోడిగా
నొకపూరి పుడకఖగోనక। పాయకతనుసేయు కాయకంబట్ల। సేయుచువే
మసుధీయుతుడుండ। నంతమున్నదానట్లయున్కిజేసి। యింతవృత్తాంతంబు
నెరిగియొక్కయ్య। ధరణినచ్చటనున్న వదరసఘుటిక। యొరులెరుంగక
యుండ నొయ్యనపురికి। యొరులెరుంగకయుండ నొయ్యనపురికి। కొన్నిపో
యిప్రజలును వనితయుదాను। మనుచుండె సకలసమగ్రతదనర॥ అంతసి
ద్ధుండు వేమయ్యకలంచి। యింతకెట్లుండునో యిబ్బ్రతిలేని। రసమిచ్చితి
బడయ రాదనిగలవె। రససిద్ధిరాజుల రాజుగాండెల్ల। సూతుముగాకయుం

చును రససిద్ధు। డతఁ డేవేమయ్య యప్పటియల్లు। చెరివిన కాంతయు చెలిక
త్తె యును। చెరివినతదుపును చెలికాయకము। చేటలు నమ్మి తెచ్చిన లబ్ధియు
దియు। యేటంపుపదమగు నిలువకీనూది। చెటలు గీటలు సేయంగ నైన। చే
టలవేమడన్ చిన పేరడంచి। చేటలయర్థంబు శివదేవుభక్త। కోటికి ద్ప్రా
టఁ జేసి కువలయంబునను। చేటలవేమటన్ సిరిగలపేరు। బొటిగానునరస
బద్ధమిచ్చుటయు। ననుభవింపదు నివృత్తియత్న మెలు తెక్క। గానము గర్వ
మొయొల్లకునికియొ భక్తి। మహిమయొయుంకిలి యూసానుమ్ము దెమ్ము। మ
హానమూల్యంబగు మారసఘుటిక। యనవుడు సద్దిరా యది సిద్ధరసమె।
ఘనత యేమియు నెరుంగముగదె యకట। మినమిన మెరుచుచు మును వెం
డిపూస। యనుబోవ నుండెనయ్యని చెనచో నెల్ల మునుసిపు జెప్పంగ విని
యెవ్వఁడేని గొనిపోయెనో యవ్వరును గానకుండ। బొమ్మల కనికొని పో
యిరో బాలు। రమ్మెయినిమ్మెయి నాడుచుగాంచి। యరతిపూసలకొల్క క
నిపుచ్చుకొనిరో। వరల జేటలువిల్వ వచ్చినసతులు। వెలగు వారభువి మె
ట్టరొాగుచ్రింగ। గలసిపోనూంకిరో కసవుతోఁ గలయు। క్రివనెండడిప్రత్తి గిం
జలగలయు। భావింపకత్తిన గోవుపాలయునో। పెట్టినచోటనే పెంపుడిధూ
ళి। ఒట్టియున్నదో మును బరికింపమేము। యిచ్చి వెడగన మూకిచ్చితిరస
ము। పుచ్చుకొనని వెట్టి బోయి తెనాదు। నదియేల పెట్టితి పక్కడఘుటిక।
యిది యేల యరసెద మిప్పుడు వచ్చి। యవరి చేతికి నిచ్చి తేలవచ్చితివి। య
యవరి వెండెదవిది యెలగెలంక। కొనిన వార్గలిగి రాకొటికనైరి। యునిచి
నచోటనె యుండ లేకుండ। సిద్ధరసంబిది యదు నేడెబ్బంగి। బంధంబు తా
న్నెలపాలగు నెల్లు। యననేలతెన చేత పనిగాని పనిరొ। యనుటసిద్ధులగుణం
బంతట్టబోక। యనుభవింపుడు రసంబిదియొల్ల రేని। తనకించుపోయెద నన
నేలవేయు। యిక్కడ బెట్టి పోయితిగదా యాక। నక్కడెక్కడబోయె నని
యదేవినుము। మొదలనీఘుటికకు పదిమణుగులుగ। నిదియొక్కఁడుగ ని
త్తు నిందరమ్మనుచు। సలదిననిజలలాటాంతిక [illegible] శితవిభూతి న
లచుచు ఘుటిక। గావించి యాతని చె గ్రక్కున బెట్టి [illegible] బసిద్ధుండు భ్రమి
తాత్ముడగుచు। గనుగొని దేశ పరితుల [illegible] ననుకీర్తి సేయంగ నం
తటమున్న। వేమయ్యమహిమయు వేమయ్యమాన। వేమయ్య భక్తియు

వినచోద్యమగుడు। దండిజంగమములు ప్రతిస్థ్యుడైవచ్చి। షడుగనియుతి పం
డెంపునేలకన్ను। గొడుగులుకట్నముల్ గుర్రముల్ దగిన। తొడవులొడ్డ
నలాలతులు పడిగెములు। కలతలు గోరలు గంటలుగంబ। ములుధూప
ములు దీపములపాత్రములును। పంచామృతములును బాయసాన్నము
ములు। పంచభక్ష్యోద్యన్న పానోదకములు। ఘనసార తాంబూల గంధ
మాల్యాదు। లనురక్తిఁ బటుగూడ నర్పించి కాని। కుడువ ప్రసాదంబు వడసి
సమేను। విడుతు చేటల వేమవినుమంచు జెప్ప। నప్పూటసిద్ధునకారసంబిచ్చ।
నప్పుడునా వ్రేళ్ల నంటినమున్న। యినుమంతనవిచిచే నిచ్చి ముక్కుడు
ను। మసలకతజ్జంగమంబుహర్షించి। ఘనుడ చేటల వేమ కలియుగవృషభ।
ఘనుడ చేటల వేమ కామ్యప్రదాత। బావు చేటల వేమ బసవన్నిహాత। బా
పంచు నాయయ్య బరువిడినేగి। పండుగునుడిగిన బాసనపడియు। రెండు వే
లకుసమర్పింప నప్లుగిగి। యరిగెదాబళిభవం బందుచుసిద్ధు। డురుకీర్తి వేమ
య్య యుండెనవ్వాను। నదియునుగాక లింగార్చనానియతి। యురయ
మజ్జనవేళ గదియవచ్చుడును। అసదృశంబగు గురుధ్యానైకభక్తి। బసవ
పాదధ్యాన భావనాపూర్వ। నిద్రాళీపోచిత నిజలింగగర్భ। ముద్రితేం
ద్రియచయంబులు విషయములు। దొంగలింపకయుండ లింగ సంస్పర్శ।
నాంగీకరణ నియమావళిసలుప। బడనమోరుధాలియు పరిషధేయనగ।ప
డినమోరుదాలియ వనన దేయనగ। ధృతినట్లయుప్పుషదె స్వస్తి యనగ।
శుత్రులుసర్వాణిపమోరుదాళియయనగ। సతతంబుభువి జల సంగమంబు
లను। శుతిద్వాత్రియుక్తం శిరోమ్యహాంబనగ। మతినేక జీవకర్మద్వయ
త్రిగుణ। చతురంతరంగ సుసప్తాలభూత। షట్చక షడ్వర్గ పటుసప్తధాత్వ।
పంచిత్రాష్టమదపవరసలకార। వితతదశప్రాణ విరచితక్రియల। నతుల స
ముదిత నిద్రాంతరచర్య। దేవయంతయు భవదీయప్రసాద। భావంబకా
నన్ను భావింపుమయ్య। యనుమహాప్రార్థన చేసి యవధానలీల। శనయంబు
దత్తస్వమర్ప దేవాయ। యనగదత్తద్విషయములు గాకఘ। ఘనుకథం
చిన్నప భుంజితయనగ। తనప్రాణలింగార్పిత క్రియారంభ। మనగుమ
ద్యుత్కృష్టై తనచరిత్రకును। మెట్టినయుట్టెడి పట్టెందిమేవ। బెట్టెడికట్టెడిప్ర
భువప్రాపమిచ్చి। యయ్యవివలయుదానివిద్యాదిగాగ। నయ్యొపదార్థంబు

లర్పింపనంత। సరిబసవధ్యాన పరమామృతంబు। భరితమ్మై దేహ కుంభ
మునదైవారు। పొలుపునంతః ప్రపూరితబసవ। కలితశబ్దంబు వాగమృత
మైతనర। వడిబసవా బసవాయనువాక్య। మదరుదు బసవనామాంకితుం
డౌకొ్క। బాలుడోహోయంచు బరతేరగాంచు। తా లేచిబిట్టులిక్క దర
జాగిమ్రొక్కి। శ్రీవృషభేంద్రావతారావతార ప్ర। భావస్వభావుండు బసవ
య్యవచ్చె। చట్టన నందికేశ్వరుడు శిలాదు। పట్టిదానైయున్న బసవయ్య
వచ్చె। భువినిద్వితీయ్య శంభుండను పేర। ప్రవితతంబొప్పుబసవన్న వచ్చె।
మండెగమాదన్న మాదాంబకడుపు। పండుగై పుట్టిన బసవన్న వచ్చె।సం
గమేశ్వరుడర్థ జనితంబునంద। భంగి గాగురువైన బసవన్న వచ్చె। ధట్టి
డుబల దేప దండనాయకుని। పట్టికిమగడైన బసవన్న వచ్చె। తొలమిగపం
డిసంగమేశుగురువుగ। బలికించి వెలసిన బసవయ్య వచ్చె। దండిబిజ్జలుడు
ప్రార్థన సేయదవిలి। బండరుగై కొన్న బసవన్న వచ్చె। మిండభక్తునికి న
మ్మేదినీనాథు। బండరువిచ్చిన బసవన్న వచ్చె। నాఘిండనికిజేవియాకీకయు
న్న। భామశిక్షించినబసవన్న వచ్చె। ముద్దసంగయ్య గాముకుని జేసినవి। ప
ద్దళినుండగు బసవయ్య వచ్చె। వంగకాయలు ప్రాణ లింగంబులుగన। భం
గుడ్డెచూచిన బసవన్న వచ్చె। యేణాంకధరుభక్తు డెంగనే తేర। ప్రాణం
బు నెడతాలిరు బసవన్న వచ్చె। శూలివేరొకరూపమైలీల వెండ। పాలాక్షు
మిచ్చిన బసవయ్య వచ్చె। ముదమునజొన్నలు ముత్తియంబులుగ। పదప
డిచూపిన బసవన్న వచ్చె। పాలించియొక పెద్ద భక్తుని మేన। బాలుజూపి
న చుట్టి బసవయ్య వచ్చె। నసమప్రసాదమన న్యాహారమనుచు। వినయుసే
వించిన బసవన్న వచ్చె। వడిదూరమున బసవాయనకడవ। బడకుండబట్టిన
బసవన్న వచ్చె। సిద్ధరాముడరయ శివుభృత్యులని। బద్ధుడైయున్నయా
బసవయ్య వచ్చె। వాలించినుదయ బాలించబుద్ధి। బాలుని కైవడి బసవ
న్న వచ్చె। నాబసవేశుండ నాబసవయ్య। నాబసవస్వామి నా బసవన్న।
తొలిమేననాపుణ్య ఫలమునవిపుడు। నలిబిజియంచేసె నాగృహంబునకు।
కంటినేదర్శింప గంటిగీర్తింప। గంటిజాగిలిమ్రొక్క గంటిభజింప। ధన్యు
డనైన్యుండ ధరకృతార్థుండ। మాన్యుండగణ్యుండమహానేనయనుచు।
మకరపరమసుఖాబ్ధి వెల్లిగొనగ। ప్రకటరోమాంచకంచుకితాంగుడగు

చు। గద్గదస్వరముదా కంఠంబుననుస। ముద్గతంబుగ వంగిమొగమోరవు
చ్చి। యొసగంగగనురెప్ప లిడకయాబాల। బసవన్న మొగము దప్పకచూ
చిచూచి। బసవాయనినబాల బసవఁడోయనుఁడు। వసుధముందటియట్ల వ
డిజాగిమ్రొక్కు। బసవనాయనిన నాబాలుఁడోయనుచు। పసిగొని యదం
గులపైబడి పొరలు। బసవాయనిన నాబాలుఁడోయనుచు। గసివోవయడు
గుల నొసలిడిరాచు। బసవేశ్వరాయన్న బాలుఁడాయనుఁడు। నసలార కౌ
కిట నందండజేచు। బసవరాజాయన బాలుఁడోయనుఁడు। నెసగంగనిరికిట
నిడికొనియాడు। బసివిగాయనిన నాబాలుఁడోయనుఁడు। వెసనెత్తి యొత్తి
శిరసునందదాల్చు। పాయకిట్టుల బసవాయన్న బాలు। డోయన్న గృతినే
గదాయనియుబ్బు। దనరుచు బాలుపాదముల గజ్జియలు। ధ్వనివుచ్చి ధ్వ
నివుచ్చి గునియుచునాడు। వరలుచు బాలుని వామపాదంబు। గిరిగీటగాబ
ట్టి గేలికల్సేయు। బసవయోబసవయో బసవయోబసవ। బసవయంచు
నుదాళ పద్ధతినాడు। జతిగీతముల బాలు సంస్తుతింపుచును। గతులుచూపు
చునాట్యగతులకున్నాఁడు। కోడంగగతి బాలుడాడుమనంగ। వెడుకమతిఁదొలు
కాడంగనాడు। బాలుండదనకేశ భరమూదినవ్వ। గాళ్లుచుసోలుచు గం
తులువైచు। జతితాళ గతిబాలునుతగతి మరచి। యతిరతి కురికురి కాడు
చునట్లు। గొనిపోయి యంతబాలుని గృహాంతరము। ననుదివ్య సింహాసన
స్థుగావించి। బసవబాలునిపాద పద్మముల్గడిగి। యసలార పాదోదకా
బ్ధినోలాడి। బసవబాలుని సమభ్యర్చితుడుజేసి। యసదృశతద్దయారసవా
ర్ధీమునిగి। బసవన్న కారకింపంగ బెట్టించి। యనమప్రసాదామృతాంబు
ధిదేలి। తాంబూలగంధమాల్యాంబరాదులుము। దంబుననర్పించి తన
యింటగలుగు। ధనధాన్యములుజీవ ధనమాదియైన। ముసు మంతయుఁ
దెచ్చి ముందటబెట్టి। బసవబాలుండ నాపరమసద్గురుడ। బసవబాలుండన
కె బాలించుతండ్రి। బసవబాలుండ నాపొలిలింగంబ। బసవబాలుండ నా
ప్రాణలింగంబ। అవధరింపవె దేవ యనుచు నిల్చ్వార। సవిశేషమతివేమ
శరణుఁడొప్పించి। వనితయుదానును వడిజాగిమ్రొక్కి। జనులద్భుతంబడు
విసుతించునంత। శరమొప్ప బసవన్న చరణాంబుజములు। సురభూరుహ
ములశాకరములుగావె। పొలుపగుబసవన్న పుణ్యహస్తములు। మలయు

నాసురభుల మందలుగావె। కృతినొప్పుబసవన్న దివ్యచిత్తంబు। మఱియుం
పజింతామణుల యిక్కగాదె। యలరారుబసవన్న యక్షు తేక్షణములు।
దులుకాడుపరుస వేదుల గనుల్గావె। భావింప వేమయ్య బసవైకభక్తి। భా
వంబగరిగొన బలియుటజేసి। బసవన్న దివ్యరూపంబయాబాలు। దెసగనా
బాటిడ బసవన్న యగుట। బసవబాలునిమూర్తి ప్రత్యక్షమగుచు। నసమ
సంపదల కిల్లయ్యెనాయిల్లు। తనిసనతత్వాదార్థజాంబులబ్బాలు। జననియుఁజ
నకుండు గొనిపోవమఱియు। బసవన్న సొమ్ము మాపాలిదయంచు। నసమ
జంగమకోటి యంతనేతెంచి। పెనుమందవలలోని పృథువస్త్రసమితిగొ
నిపోవబోవ దక్కవగాకయుండ। మునుపాత్రంతరల ధాన్యములుబల్లబూ
న్చ। మునుపాత్రంతరల ధాన్యములు బొంగుచుండ। గోధనంబులు రొప్పి
కొనిబోవబోవ। గోధనంబులు లెక్కమిక్కుటముగ। తద్గృహోపకర
ణ తతిగొనిపోవ। తద్గృహోపకరణ తతులెక్కుడుండ। వాహన ధనధా
న్య వస్త్రాభరణప। మూహగోధనరాజిముందటికంటె। వెగ్గలంబై యున్న
వేమయ్యగారి। నగ్గించియెగ్గించి హరుభక్తవితతి। వెక్కసం బనుచును స
క్కజంబనుచు। మొక్కుచుసొక్కుచు మోదంబుతోడ। నమ్మిన నిటువ
లె నమ్మంగవలదె। నమ్మితిమందుర్యన్నగబసవేశు। దలచిననిట్టువలె దల
పంగవలదె। దలతుమందుర బసవదండనాయకుని। కొలిచిననిటువలె గొ
లువంగవలదె। గొలుతుమందుర బసవగుర్వావతారు। వలచిననిటువలె
వలువంగవలదె। వలతుమందుర బసవప్రభువునకు। వలతురుగొలుతురు
దలతురునెమ్మి। నిలనిట్టిచోద్యంబు లిటదొల్లినేడు। విందుమెయిలుజూరవి
డుతురెదొల్లి। కందుమెభక్తుల కథలయందైన। నిండిన యిండ్లును నిండిన
భంగి। నుండెబో వేమయ్య యురుభక్తిమహిమ। గనుగొనబాలు సాక్షా
ద్బసవేశు। దనినమ్మియు మనంబున నమ్మినట్లు। బసవేశ్వరుండు నిబ్బా
లునియందు। వసియించిసత్యంబు వరదుడై యునికి। వరదుడైయుక్షయ వర
సంపదలును। వరగృహాంతరమున వఱిజాల్లుసెంత। ప్రకటంబుగ నివి బడ
యంగరావు। గాకయుంతయునిగి కడిఁదియెగాక। పాయనిరతి బసవాయ
న్నమాత్ర। నోయన్న బాలుఁడి నాయన్నగాంగ। భావంబుసద్భక్తి భావ
నాసక్తి। కావలునకునేలగతిబద్ధుజాల। జగములలో దిగాక నడిసన్నగాక।

నిగమార్థపరిపాక నిష్ఠితశ్లోక। పరమవిశ్వాస సద్భావవిలాస। దురితసం
హార విధూతసంసార। సద్గుణోత్తుంగ ప్రసాదసర్వాంగ। చిద్గతనిజచిత్త శి
వతత్త్వవేత్త। యసమవదాన్య పదానతధన్య। బసవనామోచ్చార ప్రతిది
నాధార। యవికల్పసంకల్ప హారగుణాకల్ప। శివభక్తిగుణధామ చేటలవే
మ। యనుచుప్రార్థనసేయ ఘనుడవేమయ్య। యును బాలబసవయ్యగో
నియాడుచుండ॥ లీలమైనటుగొంత గాలంబుసనగ, శూలిభక్తుండు నంది

నందికోలబల్లయ్యకథ

కోలబల్లయ్య। బాలునధోక్షదయ కాలంబునంద। గ్రాలుచు లింగ సం
స్కారుగావించి। ఖ్యాతమహాభక్త గణసంతతికి వి। భూతివీడియములొ
ప్పగనివేదించి। విమలాత్ములలపూరి వీరషోడశగణముల వేరిడి మహానం
దంపుతోడ। నతులసద్భక్త హస్తార్పితభూతి। నుతుఫాలమున బూసి సుద
తియుబతియు। వీరశోడశునెత్తి వేమయ్యగారి యూరుపీఠమ్మున నునిచి ప
ట్టుదును। బసవన్నదలచుచు బాలునినొసల। భసితంబు బూయంగ నిసు
కునదుమ్మ। నావేమవిభుడు శతాయుష్యమనుచు। దీవించిమరికొన్ని దిన
ములుసనగ। కారణంబొండులేకయునబల్లయ్య। గారిపుత్రుండు లింగము
గూడనప్పుడ। తారునకామకృతమున వేమయ్య। గారేగుదేరంగ గాంచి
షోడశుని। జననియుజనకుండు సంస్మృతవక్త్ర। వనజాతులగుచును వడిజా
గిమ్రొక్కి। సముచిలాభ్యర్చనల్ సలిపితత్సుతుసె। బముగానరాకుండపై
చీరదిగిచి। యయ్యయుపధరింపు డవసరవేళ। మైయున్నధని గృహాంతరం
బునకు। దొడుకొనిపోవ పుత్రునిదెసజూచి। కడుగడుచిత్రమిశొడుకున్న
విధము। కదలడుమెదలడు గాలుసెయ్యార్ప। శదరిపడడు దనహస్తము
ల్దాస। యారగింపడుదృష్టి కడ్డమైయున్న। చీరతొబెనగడు చెలగియేద్వాం
గ। యుద్రిక్తమతివెస దుగ్గుపాలొలి। నిద్రయోమరిదీర్ఘ నిద్రయో చూ
డు। డనుచుగప్పిన వస్త్రమటుగూడదివియ। బనిచిషోడశుజూచి బ్రహసి
తవదను। డగుచుమున్నెము శతాయుష్యమగుచు। దగిలిదీవించుట దల
పకీబాలుని నుగ్రలోచనదీర్ప నుచితమేలింగ। విగ్రహాకరుణాసమగ్ర నీక
నుచు। బసవయ్యదలచుచు నొసలనమ్మేన॥ భసితంబుజల్లి షోడశు నెత్తి
దెచ్చి। తల్లిచెనిగి నిజసత్వపయోధి। వెల్లినోలార్చ్పి వేవేగననుడు। అటు

మున్న సప్రాణుఁడై తనూభవుఁడు। కటకటనేడ్చుచు కరములదల్లి। చను గవపుడుకుచు జన్నారగింప। జనులద్భుతంబంది సంస్తుతింపంగ। చేటలవే మయ్య జిన్నిధిచంద్ర। జూటుభక్తుండు భవాటవివహ్ని। లీల నీక్రియనం ది కోలబల్లయ్య। బాలునాషోడశు ప్రాణంబువడసె। నాడుపండిత మల్లి నాథదేవుండు। నేడిచ్చె గృపపాద నీరజాతములు। తెల్లంబుగా మహాదే వయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నెలమిధుల్కాడ। ననుచువెండియు భక్త జనరాజియట్ల। జనుపురాతనభక్త చరితాంకనములు। హేతువుల్గానతిప్రీ తిగీర్తించు। చాతుర్యమునకు సజ్జనులుత్సహింప। వడిసన్మసద్భక్తి జగ ములనెన్న। బడుమల్లికార్జున పండితేంద్రుండు। మహనియ్యసద్భక్తిమతి వెల్లగొండ। మహాదేవశరణుండు మహిందొంటియట్ల। ప్రధితులైయుండిరి ప్రస్తుతికెక్క। మృదుతరాన్యోన్య సంస్పృహాలీలదనర॥ శ్రీబసవేశ్వరశ్రీ పాదభక్త। శ్రీబసవేశ్వర శేవానురక్త। శ్రీబసవేశ్వర చిరదయాసిక్త। శ్రీబసవేశ్వర చిద్భావయుక్త। శ్రీబసవేశ్వరాంచిత గుణాసక్త। శ్రీబసవే శ్వర శిష్టమంత్రోక్త। శ్రీబసవేశ్వర స్థిరకథాసూక్త। శ్రీబసవేశ్వర శ్రీ సముద్రిక్త। శ్రీబసవేశ్వర శ్రేయోభిషిక్త। శ్రీబసవేశ్వర చేతఃప్రయుక్త। ప్రార్థితకీర్తి సూరనమంత్రియూధ। నాథ యిదిపురాతన ప్రకరణము॥ ఇదియసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమరాయమాన। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధిని మగ్న। సుకృతా త్మపాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతరదండ। నాయక బసవాం క సఖ్యాతగుణగ। నాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురుపండితారాధ్య చరి తంబునందు। కరముద్వితీయ ప్రకరణమొప్పారు॥

శ్రీ గురవే నమః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర

వాదప్రకరణము.

శ్రీగురులింగ సంచితదయాపాంగ। భాగమహోద్ధార పాల్కురి
సూర। వెండియునొకనాడు దండితవాది। పండితారాధ్యుడ ఖండితకీర్తి-।
సనద వ్రాలంపోరిరిపద్భక్తిమహిమ । దనరారవర్తించు దత్ప్రస్తవమున।
పండితారాధ్యుల ప్రభుశక్తిపరమ। పాండిత్యమును శివభక్తిపెక్కువయు।
సకలవిద్యాప్రౌఢి సర్వజ్ఞతయును। సుకృతచిహ్నయు భావసిద్ధి చిచ్ఛుద్ధి।
శీలసంపదవచః సిద్ధియుజూడ। జాలకచాలన సంహ్యాభావమున। నరపతియ
గువేలనాటిచోడనికి। గురుడగుబౌద్ధుండు కుటిలుండు బాప । కర్మియస
ద్వాదికపటుండుసకల। ధర్మేతరుండు వేదవిరుద్ధవర్తి । కష్టుండుసష్టుండు
కడునికృష్టుండు। దృష్టుడు రాచారి ధూర్తుడుగావునను। వెలనాటి చోడని
బిలుపంగబనిచి। కలుషంబువట్టిల్ల గానిట్టులనియె। లోకవంద్యుడవు భూ
లోకాధిపతివి। లోకపావనుడ వాలోకించిచూడ। లోకంబునీయాజ్ఞ లోని
దిగాన। లోకంబనగనీవ లోకేశనీకు। గురులగువార సద్గురులునులోక।గు
రులునుగాకయే గురులునుగురులె। తమకుజగద్గురుత్వం బెట్లువచ్చె । త
మకుపండితశక్తి దానెందుగలదు। బౌద్ధదర్శన పట్టబద్ధుండుగురుడో। శు
ద్ధవైదికశైవ బద్ధుండుగురుడో। బుద్ధుండుత్రిజగత్ప్రబుద్ధుడయేని। బౌద్ధం
బుమోక్షైక పదహేతువెద్ది। తమకులోకారాధ్య సముదితప్రభవ। దమ
కుజెల్లెడి పండితత్వంబుగాక। దైవంబురుద్రుండు దానయ్యెనేని। శైవంబు
మోక్షైక సాధనంబేని। యుతనికియుపష్ప లోకారాధ్యమహిమ। యతనికి
బంశితాహ్వాయముగానిమ్ము। వారికిమాకును వాదమిప్పింపు। వారినో
డింతు దైవంబనువార్త। వారింతునె నటువంటియారాధ్య। గీరాధ్య

బాడితు గిండితు నెరుగ। నటుజాతుగాని మీమాంసాచార్య ప్రతిభ। యిటు
బిల్వగాబంపు మెడ సేయకనుడు। స్వసమయస్థుల స్వవచనవిరుద్ధులను। ప్ర
స్ఫురపాపుల బౌద్ధవాదులను। శ్రుతివివర్జితులనుసుజనదూషకుల। స
తతాపరాధులజైనవాదులను। శ్రౌతకర్మభ్రష్ట సన్న్యాసులను వి। నీతవ
ర్జితుల నద్వైతవాదులను। బ్రహ్మబద్ధుల పరబ్రహ్మదూరులను। జీవాస్వ
భావుల బ్రహ్మవాదులను। విద్విష్టమతుల నసద్వాదరతుల। విద్యద్విము
ఖులన వేదవాదులను భ్రాంతిచిత్తుల పాంచరాత్రరతులని। రంతరపా
పులనాంతరాళికుల। పరమాత్మదూరుల పరపరాఙ్ముఖుల। నర్థివర్గరతుల నే
కాత్మవాదులను। వైదికాచార వివర్జితమార్గ। చోదితమతులన భేదవాదు
లను। దైన్యస్వభావుల మాన్యేతరులజ। ఘన్యచరిత్రులశూన్యవాదులను।
అల్పమతుల బహుజల్పకులను వి। కల్పతత్వజ్ఞుల కాలవాదులను। నిర్మిత
కర్తులనిర్దేవులనున। ధర్మప్రవర్తుల కర్మవాదులను। ప్రస్తుతపుణ్య పాప
స్వర్గనరక। నాస్తికచార్వాక నిస్సారమతుల। సుకృతవిదూరుల నికృతధా
ర్మికుల। వికృతైక వేషుల ప్రకృతివాదులను। ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధ నిబద్ధమైచను
మ। దాచ్ఛాదితులను మాయావాదరతుల। భ్రమితులై యులియు శబ్ద
బ్రహ్మమంచు। భ్రమమించిపలుకు శబ్దబ్రహ్మపరుల। నాహోవహేతు దృ
ష్టాంతవిరహితు। లై పల్కనేరని యధ్యాత్మమతుల। ధరణిగార్యత్రయాం
తరమూర్తిభేద। మరయనిపురుషత్రయైకవాదులను। తానెన్ని చూడనే
దర్శనమతము। గానిద్విపురుషైక కలితవాదులను। కార్యకర్తలనాదికర్త
గాబలుకు। నార్యేతరాష్ట్రమూర్త్యేకవాదులను। వేదభ్రమితులన వై
దికవిరచ। నాదికయంత్ర విద్యావిశారదుల। స్మార్తులయోగ శాస్త్రభ్ర
మితులబ్ర। వర్తితర సమంత్రవాదసిద్ధులను। సవిశేషతర్కశాస్త్రప్రమా
ణికుల। నవికలధర్మశాస్త్రోతకచరుల। నంచితాఖిలపురాణాగమతత్వ। సం
చారితార్థవిచారదూరకుల। సకలతార్కికులను షట్తర్కవిదుల। ప్ర
కటకౌటిల్య శాస్త్రప్రబుద్ధులను। పటుకళాదక్షుల బహుజల్పకులను। సక
లాగమికుల సచ్ఛాత్రిపాఠకుల। ప్రకటితకవిబుధ పండితాదులను। వీరా
దిగాగ వివిధకళావిధుల। పేరుపేరులగూడ బిలుపించిమరియు। సూరసీస
భకురాణ్ణొకడుచిక్కనను। భానుణిశ్వరునాజ్ఞ దప్పినవారు। జుండోయును

ను బురిచుట్టుజాటించి। పిండుగామునుమాది బిలువంగబనిచి । మంషలే
శామాత్య మంత్రిసామంత। దండాధినాథ ప్రధానప్రభృతులు। దాసులు
భట్లు నర్తకులుగాయకులు। దాసజనంబు విలాసినీజనము। హితులు భృ
త్యులు పురోహితులునరాజు। సుతులుబండరులు రాహుతులు వెంకలు
ను। ననువీరలాడిగానఖిలనియోగ। మునుగొల్వనృపతియుమూర్ఘ బొద్ధుం
డు। విభవంబుతో రాజ సభయునుబ్రహ్మ । సభయునుగూడి యాసానమ
ధ్యమున। నుండిబొద్ధుడుగతర్కోన్ముఖోద్ధతిని। పండితేంద్రునిబిల్వ బంప
నక్లైరికి। యంకింపవ్రతికైన నధిపతికైన । నంకంబుదర్కంబు నన్నబోవల
యు। దానదప్పేమిభోత గవగుననుచు। మానితభక్తి సమగ్రతదనరి। లిం
గార్చనంబు సల్లీలగావించి। భంగిగాప్రమథులపాదముల్ దలచి। చెన్నొం
దజంగమాశీర్వాదములుస। మున్నతి దాసదాయుక్తిగైకొనుచు। ననలా
రవారికి నభిమతార్థంబు। లొసగుచుతగ్గమనోన్ముఖుండగుచు । ప్రఖ్యాతి
దోనమ రాజయ్యగారు। ముఖ్యంబుగాశిష్యు లాఖ్యాతయశులు । నరు
డొందగురుమల్లికార్జున దేవు। చరణాంబుజములకు సాగిలిమ్రొక్కి । బసవ
కృపాపాత్ర పరవాదిజైత్ర। యసమానశౌర్యశివాశ్రమాచార్య। కరుణా
పరిష్కార ఘనశివాచార। నిరవధినిజపుణ్య నిఖలవరేణ్య। ప్రమథానుగ
తశీల భక్తాత్రిలోల। సుమహాద్యశస్కవిశుద్ధమనస్క।యసములోకారాధ్య
కుసుమయాసాధ్య। స్వసమయనిస్తార జగదేకవీర। హరభక్తి శుద్ధపంచా
క్షరీశిద్ధ। చిరదయారసుకుల్య శివగణతుల్య। గతదుష్టయంత్రజంగమ్మ ప
రతంత్ర। హితశుద్ధశైవ మయుష్ఠానుభావ। పండితనతపాద పరిచితవేద।పం
డితారాధ్య సద్భక్తసాన్నిధ్య। వీరావతార సంవిత్సుఖాధార। భూరియ
శఃపూర్తిఘ బుధచక్రవర్తి। వరమూర్తి మీమహత్వముదలంచినను। పర
సమయములెల్ల పరపరగావె। సన్నుతనీనామ సంకీర్తనంబు। విన్నదుస్స
మయులు విరధులుగారె। ప్రమథాత్మ మీమహత్వంబెన్న నన్య। సమయు
లు గిమయులు భ్రమితులైచనరె। పండితారాధ్యమీ బరిచితపరమ।పాం
డిత్యనిత్య సంపాదితమహిమ। మొగిబొద్దసమయుల ముక్కుపైగత్తి।ఘొఱు
గినవాగ్దృప్తసమయులలింపుకోల। తొలగనిభేదవాదుల ముక్కుగోరు।
యుల శాంచరాత్రవ్రతులతలగుండు।యేకాత్మవాదులహృదయశూలంబు।

లోకాయతుల పొట్టలోపలి యమ్ము। వెలయు నద్వైతవాదుల రొమ్ముగూ
ట। మలరెడు బ్రహ్మవాదుల కంటికసవు। కాలవాదుల తుదినాలుక ముల్లు।
తూలెడు కర్మవాదుల గుండెబెదరు। శూన్యవాదుల మెడ చుట్టెడి పాము।
సన్న్యాసులను బారి నమరెడు మిత్తి। నెరయు మాయావాది నెత్తిగాలంబు।
మరి వేదవాదుల మనసుతల్లడము। పొలయు నధ్యాత్మవాదుల నోరితా
శి। మిలయట్లు గావున నెనయుందు గలడు। తరిదరి పరవాది తాగాకయుంచు
మెరసి యీ ముందట వెరవక నిలువ। గలగక తర్కింప గానెట్టి తార్కి-। కుల
కును వావధూ కులకును వశమె। కావున నిది యొక్క కార్యంబుగాంగ। భా
వింపనేల మీ పాదంబులెత్త। నే మెచ్చాలుదు మేలనిటువంటి సభలు। నేమిం
చినిర్మాల ధామంబు సేయ। ననుచు బండిత మల్లికార్జునయ్యకును। విన
యంబుతో విన్నవింపుచు మ్రొక్కి। క్రిమునున దక్షాధ్వరంబు వ్యాసాష్ట
కమును గణాడంబరము కాశభంబు। నొత్తిలి చదువుచు నుబ్బుచు జనుచు।
నత్తిరి భల్లు గైవారంబు సేయు। శ్రుతిపంచగద్యముల్ రుద్రమహిమయు।
శతకంబు శివతత్త్వసారమాదిగను। హృద్యంబుగా సత్కవీశ్వరుల్ బొగడ।
నాదినుబ్బిసంసార మాయాస్త్రవంబు। పదములు తుమ్మెద పదముల్ ప్ర
భాత। పదములు బర్వత పదములానంద। పదములు శంకర పదముల్ నివా
ళి। పదములు వాలేశు పదములు గొబ్బి। పదములు వెన్నెల పదములు సెజ్జ।
వర్ణనమరిగణ వర్ణనపదము। లర్ణవ ఘోషణ ఘూర్ణిలుచుండ। పాడుచు
నాడుచు బరమహర్షమున। గూడి సద్భక్త సంకుల మేగుదేర। నలరురుగ్వే
దాది యాగమోక్తములు। దలుకొత్త రుద్రసూక్తములు దన్మతులు। సు
మహిష్ఠలీల యజుర్వేద నమక। చమక పంచబ్రహ్మ సంస్తుతోక్తులను। నన
ఘపమ సామవేదాన్వితమహిమ। జనివరుద్ర ప్రశంసాపరోక్తులను। క్రమ
మొంత రుద్రసూక్త ప్రతానములు। ప్రమథసూక్తములును బసవసూక్త
ములు। తనరు వేదముల సంతానైయనంగ। జనుచరణ వ్యూహసంగతియం
దు। శ్యామమాధ్యందిన చర్వాకశ్రవణ। శ్యామాయనీయ చర్చశ్రవర్ణాం
తః సౌండల తుందుభి దాండిలాంగూలి। మాండూకశాఖలమైత్రాయ
ణీయ। వైణేయు వైదేహ వాస్తాంతవేయ। శౌనకి మాద్గల్య సాంఖ్యాయని।
య। కాపేయ శుక్లేయ శాపాయణీయ। కాపాల బాష్కల గాలవ కణ్వ

చాంతపర్యత్పరిత బ్రహ్మాండప్ర। చాంత పిప్పలదేవదర్శి వైజాత। వారాహ
శతకయా వాజసనీయ। నారాయణీయ యానపహార్దలేయ। పౌరాక్ర ము
క్రాంత బౌద్ధాయనధవ। పారాక్రమబ్రహ్మ పౌమవిసాత్య। యాసురాణీయ
యాహకమూలకఠయ। దాసరాణీయ కాత్యాయనీయాశ్వ। లాయనీయ
ము మొదలైనశాఖలుసే। మాయతతదుప శాఖాదిసూత్ర। ప్రతానంబు
లును బవమానకైవల్య। కైనేమజాబాల కాలాగ్నిరుద్ర। నారాయణ
బార్హ్మణశివసంకల్ప। శ్రీరుద్రచయ బృహదారణ్యగర్భ। హంసాద్యుపని
షచ్ఛయములరుద్రప్ర। శంసాదగోక్తులాశ్చర్యంబెలర్ప। పరమ లింగార్చ
నా పరులుస్వాధ్యాయ। పరులునైచను మహాబ్రహ్మణోత్తములు। చదువు
చువేదభాష్యములు జెప్పుచును। ముధమునసీరుదెస మొక్కుచు నడవ।
న్యాయవైశేషికో దాత్తశాస్త్రములు। పాయనిత్రీతి నుపన్యసింపుచును।
ఖండనాఖండ నోద్దండతవెలయ। దండితార్కికులుబ్బు దనరనేతేర। బస
వయ్యాపోడ్డల బాచయ్యచెన్న। బసవయ్యమడివాలు ప్రభువుసత్తేశు। చా
మయ్యయజగనసవ్వరదసిద్ధ। రామయ్య యక్కగార్కల్లిదేవయ్య। దాస
య్యశంకర దాసయ్యదాస। కేసయ్యకక్కయ్య కేశిరాజయ్య। మసనయ్య
చిక్కయ్య మాదిరాజయ్య। యసలారవీరాదియైనట్టివారి। ప్రకటపురాత
న భక్తులగీత। నికరంబుగాయక నికరంబుబాడ। శివమస్తు శివమస్తు శివమ
స్తుయనుచు। దలివిదీవింపుచు తపసులేతేర। ధరనేకశంఖముల్ ధవళశం
ఖములు। పొరిబొరిబరిగొన భోరునమ్రోయ। నలరారుబంచమహావా
వితతు। లులియంగ కాహళులొక్కటమ్రోయ। అంతటనిల్లింత నల్లంత
చెంత। సంతసంబుననరులెల్ల జయవెట్టుచుండ। పురిభక్తతతులు విభూతిపైడ
యము। లరుదొంద మ్రొక్కి సమర్పణసేయ। బ్రణుతవాజ్మాత్రణులు నీరా
జనదీప। మణులును భక్తిదృజ్మణులు సంధిల్ల। సంగధ వివిధ పుష్పాంజ
లులిచ్చి। మంగళారతులెత్తి మహిమ్రొక్కి చనగ। అంగళ్లవీధుల నంతం
తనిలిచి। లింగభక్తులకెదు రేగుదెంచగ। నాద్యులుబుణ్యపణ్యాంగనల్
భక్తి। శౌర్యాతిశయతు కుత్సాహించిపొగడ। లింగభక్తుల నిజాప్తాంగ
మార్గంబు। సంగతిదయజూచు శాంతనందులను। పరసమయంబులు భ
స్మంబుగాంగ। నుగుపడిజూచు నుప్పరమునందులను। పటుజైనచార్వాక

బౌద్ధసంఘములు। స్ఫుటమొందదగ నేవ జూచునందులను। మానితంబగు కే
తనానీకములును। పూని గాఁ బెదువాత పూరణంబులును । కుడివడఘణి
హార్లు ముందట వెనగ। మడరంగ బాంగు భళాయంచునడవ। చెనసిమున్
చత్రంచ శశినిభంబనగ। జనగను వాయువ్య సంహ్యాతయందు। నిశుపాకు
నతాఁతు నిర్మలంబనుచు। నానరపద్మ పురాణమున జెప్పుగాన। చాటు
శ్వేతఛత్ర శర్వస్వయనుచు। చాటుపీతచత్ర శాక్షీణేయనుచు। తప్పకవి
ధీకిరక్త ఛత్రమనుచు। జెప్పెడిగావున శ్రీస్కాందపురాణ। లమరంగ నాల
వట్టములు చామరలు। క్రమమునసట్టివ శాజెప్పగాన। పరిధవళ చత్రచా
మరావళులు। ధరరుద్రసకు భక్తతతికినిదక్కఁ నొగి బ్రహ్మ విష్ణుముఖ్యుల
కీడనరశ। మగినరకంద్ర జేత్తను గానయట్లు। వినుతమహాకీర్తి కథామ విలసి
తమహిమ। జనుధవళ చత్రచయముబోల్పార। తెంపెంగతమతోటి వెల్ల
గొండమహా। దేవయ్యగారు నుద్దీపితభక్తి। ధీరతబోరడ్ల సూరసానమ్మ। గా
రాదిగా భక్తగణములునడవ। పరవాదిభంజన పటుపరాక్రమము। జరలిం
గసాంబ్రాజ్య సంపదదనర। జనుదెంచు మల్లికార్జున పండితేంద్రు। నన
ఘునిబౌద్ధుడల్లంతటగాంచె। పరవాదిమత్తేభ పంచాననంబు। పరవాది
ఘోరసాగర బడబాగ్ని। పరవాదిమేఘదుస్తర మారుతంబు। పరవాది
తస్కర బహుళశూలంబు। పరవాదిఘనవన స్ఫురితదావాగ్ని। పరవాది
విషభూజ పటుకుఠారంబు। పరవాదిదుష్టదుర్ధర ధూమకేతు। పరవాది
భూరిభూధరకులిశంబు। పరవాదివల్మీక చిరఖనిత్రంబు। పరవాది నవల
తా ప్రధితతోత్రంబు। పరవాదిభేకభీకరభుజంగంబు। పరవాదిపురహరపా
లనేత్రంబు। పరవాదిసారసవర నిశాకరుడు। పరవాదివాధిజకుంభత్కుం
భజన్ము। గనిబౌద్ధుడంత నుత్కటకోపవహ్ని। కోరలను దనుదాన కొని
కాలుచుండ। నానీతబుధుడు లోకారాధ్యయశుడు। నైనపండిత మల్లికా
ర్జునప్రభుని। వలపటిదెసను మహావరభక్తరాజి। నలిగొన సింహాసనస్థు గా
జేయ। హరులభాసులయాజ్ఞ శిరమునదాల్చి। గరిడిశిక్కినయంక కాం
డునుబోలె। తొడలిడివడ్డ మదేభంబువోలె। వడిమృగంబులగన్న వ్యా
ధుండువోలె। పగరగన్పంతయు బంటునుబోలె। పగనొందుపసిగన్న వ్యా
ఘ్రింబువోలె। అసురవృత్తి గోష్ఠాటోపచిత్తు। డైసమయుల సమయాధ

ముజూచి। యెక్కడిపైదికు డెక్కడిబౌద్ధు। డెక్కడివైష్ణవు డెక్కడిజోగి।
యెక్కడిచార్వాకు డెక్కడి సాంఖ్యు। డెక్కడివేదాంతి యెక్కడికర్మి। సి
ద్ధమన్యోన్య విరుద్ధమైచనున। బద్ధంబు సభల సంపాదనగలదె। ప్రకటింప
నూరునులక తార్కిల్లుగూడి। యొక మూర్ఖకు నెసభ్యు డొకడైనగలడె। కం
గటికాళ్లు సంకరవుపూసలును। సంగడించినయట్టి సభలునుసభలె। చా
కలకునుభువి సత్కవులకును। యేకత్వమున్నదె లోకంబునందు। వెట్టికి
దెచ్చిన విధమునసూర। వెట్టిగావించిన యట్టివిసభలె। కూటవమూకలు
బాటిమైకూడ। జాటిదెచ్చినయట్టి సభలును సభలె। యుర్వీశు పరివార
ముర్వీశుబంట్లు। యుర్వీశుప్రజలును నున్నవారెల్ల। యిందుదాసభయన
నెద్దివినంగ। నిందుసభాపతి యెవ్వడౌననగ। తర్కింప జర్చింపతలయెత్తి
చూడ। తార్కికుడెవ్వడు తథ్యమిందెన్న। యింతేసమగుకుట యిదిమా
కుభక్తి। పంతమట్టునుగాదు ప్రశ్న జేసెదము। యోవైదికుండనీ యొడ
లెగ్గవెట్లు। యీవేలయిటువచ్చి తీవేదబాహ్యు। జూడముట్టవసది చో
ద్యతినూట। లాడగాదనగ మున్నాశ్రుతివినమె। యనసేలహాస్తినా హ
న్యమానోపి। యననవిశేచ్ఛ జినాలయంబనగ। ధరనిట్టిజనబుద్ధదర్శనాం
తరము। లరయుగించిద్వైద మంతియగాదె। పరప గుతిధ్వేద బాహ్యుడు
బొందు। నరకంబభీష్టమెనలినట్లయేని। వినువేదవాదిని వేదంబునిత్య। మ
నియదెముప్పది యారుతత్వముల। నైదవతత్వ మయ్యాకాశతత్వ। మా
దటశబ్ద మయ్యాకాశగుణము। దానిత్య వస్తు వేధరనొక్కప్రకృతి। త్రైని
డినాడెట్లు దానుదయించు। అదిగాక శ్రుతులు స్వయంభులంటేని। యు
దయంబులయము లేకునికిదానెట్లు। నలినెనభుడు చరణపూర్వహసూక్త।
ములువినవె స్వయంభువులె వేదములు। రురువర్ణ దేహంబురుగ్వేదము
నకు। ధరణినాత్రేయ గోత్రంబుగాయత్రి। చందమయ్యాధిపతి సరసిజ భ
వుడు। నందమాపద్మపత్రాయతాక్షములు। కుంచితకేశము ల్గుర్తిమైనయ
ట్లు। లంచితంబగుమరి యాయజుశ్రుతికి। క్రిమమొంద నాది భారద్వాజ
గోత్రి। మయురుత్రిష్టుప్ఛంద మధిపతి శౌజ్ఞ। స్థూలకపాలంబుసూర్యకా
న్యములు। బోలెడుతాంబ్ర విస్ఫురితవర్ణంబు। సామవేదమునకుఛందం
బుజగతి। దామరిరుద్రుండు దైవంబు తనువు। కదుస్ఫోతవర్ణంబు కాశ్యప

గోత్ర। మడరంగ శుచిదేహామతి దాంతిగుణము। వెలయునథర్వణ వేద
శృంగమున। కిలనష్టముఖ్ఖండ మిందు్రిడధిపతి। యనుపమంబైన కృష్ణాం
కంబు మేను। దనరువైజావ గోత్రంబట్లుశ్రుతులు। కొలదులువర్ణములు
గోత్రములు రూపములు। దగునదీదైవములు గలిగుండు। నలుసులేక స్వ
యంభులనియొడి శ్రుతుల। దలపనిత్యములని దలచెద వేని। యుదయిం
చుజెడుజగదుదయునవిలయ। విదితకారణము లేవేదసంఘములు। భువిన్
జ్జగంబులు పుట్టకమరియు। నవిసనాతనములు ననియదెవినుము। తజ్జో
క్తిబరగు పూర్వజ్ఞానన విష। యజ్ఞాన కలితోత్తర జ్ఞానచయము। నా
విషయజ్ఞాన మదివెను బడగ। జావిదైయె యుత్తర జ్ఞానంబు దోచు।
పూనితదుత్తర జ్ఞానంబుగదియ। దానుత్తరజ్ఞాన తతిపూర్వమైన। జ్ఞానా
దులైయవిదానెట్లుదోచు। మానితాక్షరపంక్తి మాడ్కియట్లనిన। యె
గలవిషయజ్ఞాన మాధ్యక్షరాంక। మొగిద్వితీయాక్షరంబుత్తరజ్ఞాన। మ
రిగినయదివిషయజ్ఞానమదియ। యరయబూర్వజ్ఞాన మగునట్టులైన। నరి
దదియొత్తర జ్ఞానాక్షరంబు। నరయంగదగు విషయజ్ఞానమగుడు। నొగి
దృతియాక్షరం బుత్తర జ్ఞాన। మగునిట్టులొండొంటి కటమీదెరుంగ। చ
న్న పూర్వజ్ఞాన సంగతాక్షరము। లన్నియునతని కనాదులేకాక। రతిగూ
డబద్యాక్షరములెల్లనెరుగు। నతనికనాదులె యట్లయునాదు। లనుజగంబు
లనిత్యమనియన్క జ్ఞాన। మునవెరింగితో మరి యున్నైనయట్టి। జగము
లజూచి నిశ్చయమెరింగితివా। నిగమప్రమాణోక్తి నీవెరింగితివా। యొ
నరనిజజ్ఞాన మునేననెరింగి। తినని యదెజ్ఞానదృష్టులలోన। తివిరియాత్మ
జ్ఞాన దృష్టి నెరిగితో। తివిరిచక్షుజ్ఞాన దృష్టి నెరిగితో। పూని యాత్మజ్ఞాన
మున నెరింగితిని। దానని యదె పశుజ్ఞాన తత్వోక్తి। నిన్ను నీవెరుగంగనే
రనివాడ। వెన్న నిజ్జగదాది యెట్లెరింగితిని। కాకచక్షుదృష్టి గాంచెదన
నియె। దాకనుంగొనగ నేత్రములు నీకెవ్వి। హరుని నేత్రములైనయునలా
ర్కశీత। కరులయయ్యతిదైవిక స్ఫూర్తిగాని। తజ్జులుయాదృష్టు దాగాన
వనివ। యజ్ఞానికానంగనల్లియొనీకు। యిజ్జగంబులు చూచి యెఱిగితి వేని।
యజ్జగంబులునీక నాదులునీవు। నొన్నటివాడవు మున్నున్నజగము। లె

న్ననాదిగా నెన్నెరింగితివి। యాజగదాదికి నాదియైనట్టి। రాజార్ధధరు
డు మారమణుడునాది। గావుననిది యరుంగఁగ నేర్చుగాక। భావింపనితరు
ల పాల్పొప్పెకాక। నిగమప్రమాణోక్తి నీవెరిగితేని। నిగమ ప్రమాణో
క్తి నీకుదా నెద్ది। యిలజగతాంపతియేనమోయనగ। గలుగు నిత్యాదిసూ
క్తము లెరుగుశక్తి। గానయనాదులు గావిజ్జగములు। గాన వేదములచే గా
విజ్జగములు। శ్రుతిశిరోమామేవ పితరోయనంగ। శ్రుతులకుదండ్రియీ
శుండవైయుండ। ధృతివేదములు పితృదేవోయనఁగ। శ్రుతులకు దండ్రి
యీశుండవైయుండ। దనరు వేదములు పితాతదశ్యామ। యనశ్రుతుల
కుదండ్రిసాంబుడై యుండ। శ్రుతులు దారీశ్వర సుతులు మేమనఁగ। శ్రుతు
లుస్వయంభులంచును బల్కదగునె। శ్రుతిపురుషులుపరిశ్రుతభక్తిపాశు।
పతశాంభవవ్రత పారీణ మతులు। తనకు వేదములు వేదాధార యంతి।
యనదెల్లగాదె రుద్రాక్షధారణము। నాదిదేవానాంత్రి యాయుషం బ
నఁగ। మేమరశ్రుతులుతన్నే అస్తుయనాగ। ప్రత్యయంబవుగాదె భస్మావి
లిప్త। నిత్యత్రిపుండ్రధవి నిహితైకనిష్ఠ। మితియతిశ్రుతుల అయమ్మే హస్త
యనఁగ। నతియంశివాభిమర్శనానెగయంద। సత్యంబుగాదె యీశ్వర స
న్నిహితము। నిత్యలింగార్చనా నియతానురక్తి। వింతయెశ్రుతులందు వే
దాశ్చకామ। యంతేనమరియు దదశ్నామియనగ। సుప్రసిద్ధముగాదెశూ
లిపాదోక। ప్రసాదోపభోగ ప్రవర్తనము। తమభక్తిగతిశ్రుతుల్ దార
సెప్పంగ। భ్రమసిదైవములని పలుకంగదగునె। పాయకశ్రుత్యుక్తి బంచా
క్షరేష్టి। తాయననాదివేదాశ్చశాస్త్రాణి। లయనగబరిచాక్షరి యందేల
యింప। మును పేదములు నిత్యములునాఁగదగునె। కానస్వయంభులు గా
వు వేదములు। గానసిత్యంబులు గావు వేదములు। కావేనిత్రిజగన్నికాయం
బులట్ల। నావిర్భవింపంబయ్యె నాదినంబేని। భవుడునిజాజ్ఞాప్రభావన భువన।
భవనంబులతులితప్రతిభమైపేర్చి। నిజమగూజలకూర్మగజఫణీంద్రులను త్రి
జగదాధార నిధేయతనిల్పి। సంచితస్థావర జంగమాదిప్ర। పంచంబుగావిం
పప్రబలింపదుర్గింప। కడుగడుదత్తుత గలమహామహిమ। మృదునెరుంగుదు
గాదె మీ వేదములను। చలముజగ్గను లేని శాబ్దికులకును। దెలియు సోమః
పవతేయనమరియు। వలజని తామతీ నామనసవుల। దిళుకాద్యగా జనితా

దివోయనగ। స్తుతసూక్తి జనితాపృథివ్యోయనంగ। క్షితిజనితాగ్నిర్జనిత
సూర్యయనగ। యిరవొందదుది జనితేంద్రస్యయనగ। విరచించిజనితాది
విష్ణోయనంగ।వలపారశిశువోభవంతియనంగ। దలప్రయోతాద్దైవతాస్రష్ట
యనగ। దృష్టంబుమరియును దేవాశ్చపరవ। దృష్టాయనగ శ్రుతిదృష్టం
బులుగను। యొప్పారనిట్టులై యున్న వేదములు। చెప్పు మహాదృష్టి శివుని
యుందగుట। గానయీశుండు జగత్సృష్టికర్త। కానేరవొందు జగంబుల
ల్లైని। వెలినుండచేసెనో విశ్వాధికుండు। చెలగిలోనుండి చేసెనొలోకవిత
తి। యనియుదాతనదు గర్భాంబుధిలోన। జనియించుబుద్బుద జాలంబుల
ట్లు। యనియుంగలింగ మధ్యేజగత్సర్వ। మనగదన్మధ్యంబునందుగావించు।
చేకొనిజగము సృజించునీశ్వరుడు। సాకారుడోమరినిరాకారుడోని। రాకారు
డేని జేయలేడు సృష్టి। సాకారుడేని జేయగరాదుసృష్టి। సృష్టిదానిత్యనిచె
గానికాదు। సృష్టియనిత్యనిచె మున్న కాదు। యేసార సిత్యస్వరూపితా
రుదు। రూపమేపగిదిని రూపించితీవు। హరుని సాకార నిరాకార రూఢి।
బరగుతత్వంబులేక భావమెట్లయ్యె। తెనసియేవిధమున సృష్టిదాజేసె। దని
యెదాసృష్టిలీలార్థమైదాన। భవుడనరాజసాస్పదగుణంబునను। భువ
నంబులేర్పడ బుట్టించెపరగ। మృడుడనీసాత్వికమిళితగుణమున। గడగిజగం
బులు గరుణరక్షించు। హరుడనదామసోద్ధురగుణంబునను। బరగు జగం
బు లేర్పడసంహరించు। త్రిగుణంబులను బాసె దీపితమహిమ। దగిలిశివుం
డన దానవెలుంగు। సింహారస్క్రియ పృథుశివభక్తి। సంపుటంబుగ జగ
చ్చక్రంబుద్రిప్పు। సకలనిష్కలదైశ్వర్య సంపూర్ణుడు। డకళంకుడీశాను
డాదిరుద్రుండు। శ్రీమహాదేవుడజేయుడక్షయుడ।నామయు డాద్యుడాత్యం
తవర్జితుడు। సర్వగతాది గోచరుడు నిత్యుండు। శర్వుడ వాఙ్మన
సప్రగోచరుడు। హరుడవినాశన డజరుడక్షరుడు। పరము తేజఃపుంజ భాస్వ
రాంగుండు। వేదాంత వేద్యుండు విశ్వాధికుండు। మహాదేవు డతులిత మ
హిమాకరుండు। పరమేశ్వరుడు జగత్పతి శంకరుండు। వరదుడు సద్భక్త వ
త్సలుండైన। హరునిసాకార సిద్ధాంతతత్వంబు। పరమ కారణమునుత్పత్తి
హేతువును। గానరుద్రుని చేత గల్పింపబడితె। దానిజ్జగంబులు తథ్యమె
ట్లనిన। కలుగని వెట్లును గలుగవన్నాది। కలిగిన నెట్లును గలుగుచునుండు। క

లుగనీజగములు గల్పించివాఁడొ। కలిగియుగలుగని లీలజేసినాఁడొ। యల
రియయ్యాది శేసె ననియెదెవినుము। సలిలాదిమృద్దండ చక్రసూత్రములు।
గలుగకులాలుండ గలుగమెయిట్టి। లలవడుతంతు ముఖ్యాది హేతువులు।
గలుగగోవిందుండు గలుగమియట్టు। ఘటపటాదులు సేయ క్రమమునగ
లుగు। పటుపరమాణ్వాది పంచశక్తులును। మును లేనియిజ్జగంబులు సృజి
యించె। దననిత్యపరమ స్వతంత్రత్వమువార। సలిలాలిమృద్దండ చక్రసూ
త్రములు। గలుగకులాలుండు గాకున్న నేమి। యలవడుదంతు ముఖ్యాది
హేతువులు। గలుగకులిందుడు గాకున్న నేమి। ఘటపటాదులు సేయగా నె
వ్వడైన। పటువుండ కాడె యభ్యాసైకశక్తి। యిలబరమాణువు లేనుశక్తు
లును। గలుగు నేనియు నివికారణంబేని। జగములు సేయ నీశ్వరుడేల మె
ల్లు। జగములు సేయంగ జాలడెయొరుడు। ననయంబు జగదాది కాతండ
యేల। యనియెదె కార్యంబులవి గారణములె। యరయగార్యములు బ్ర
హ్మాండసంఘములు। పరగుకారణములే పంచశక్తులును। వరుసకారణము
లు బరమాణుతతులు। బరగుకార్యంబులు బరమాణుతతులు। పరమకా
రణుడు మాపతియయ్యె నేని। బరమాణుశక్తుల శాశ్రీశ్వరునకు। నెలదా
ననిమెధా యువినదాశివుని। లీలలుగాకని జాలోకనంబు। జాలదె యాజ
గచ్ఛయము బుట్టింప। పాలింపసంహరింపంగ నెట్లనిన। నెరయనుగ్వేదా
దినిగమసూక్తములు। మెరయుసఊత్స్యె తెమేనులొకాంశ్చ। లోకపాలాం
శ్చనాలోలతనంత। బోకపఊత్స్యతేలో కొన్యజాయ। తియనంగ నీశ్వరు
దృష్టిమాత్రమున। నియతిఃనించిన నిఖలలోకములు। భగ్నంబునొందన
బ్రహ్మనవిష్ణు। నాగ్నేనమ్సార్యనానట్లువురాణ। మితితవోన్మెమనిమేషే
భ్యయనగ। యుతసమానము బ్రళీయోదయోయనగ। శివున్యగంచలతు
విశేషతదనర। తివిఃప్రత్యం జనాతిష్ఠంతినంయ। గాంత్యకాలేయన హరి
ముఖ్యదేవ। తాంత్యకాలంబున నాప్రమోఘాళి। బ్రణమితించిత్వం విశ్వభ
ర్తాయనంగ। ప్రణుతించితవనాస్తి భర్తాయునంగ। యంకించిత్వం విశ్వహ
ర్తాయునంగ। నంకించి తవనాస్తిహర్తాయనంగ। ష్రితిపక పవరుదోత్రీయు
నమరియు। రతినతినేక మేవాద్వైతమనియు। నింతియొక్కండ రుద్రిం
దుండనొంటి। రెండవవాడు లేకుండుట్టవిన వె। ఆదిబ్రత్యయమునకాగమం

చేసి। వేదవాదివయేని వేరనరాదు। ఆదిమహాసృష్టి మున్నె నవచందంబు
యిదిమహాప్రళయంబు గడియువిధంబు। గానయునాదులు గావులోకము
లు। గానదైవంబులు గావు వేదములు। భవుమహిమజను వు పాఠకుల్వాగ
డు। కవులుబ్రతిష్ఠించు కడిదితార్కికులు। గాదెల్లసకలజగత్ప్రపంచమునీ।
పాదించుచునునట్లు భవుజెప్పెగాన। వైదికాపాదితవ్రతులరక్షింప। వైదికే
తరశివవ్రతులశిక్షింప। గావివక్షితపేర్మి గలిగివేదములు। దైవత్వమెప్పు
డు దప్పదంచేని। దప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా యొకదై
త్యుచె క్రమింగబడునె। తప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా తమ
బ్రహ్మ శిరముగోల్పడునె। తప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమాద
క్షుని చేటుగన్గొనునె। తప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా కవిత
లై జెప్పంగబడునె। దప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా యొకప
క్షిచేబడిచనునె। దప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా యొకముని
చె తెంపబడునె। తప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా కుక్కలైశివు
వెన్కజనునె। వేదమెట్లును కర్త గాదయ్యెనేని। వేదోక్త కర్మనిపాదితఫల
ము। దానస్వర్గాపవర్గానూనఫలవి। తానముల్ బొందింపదా నెట్లు
నేచుర నని యెదాకర్తృత్వ మదికర్మమునకు। ననుమతించుటయ్యెసిద్ధాం
తమతేరిబు। గాదుకర్మమునకు గర్తృత్వసిద్ధి। లేదునివును వేదవాదివి గా
వు॥ వేదకర్మవాదిని పేరుదానింక। తరిదరికర్మవాదంబు నీమతము। ఘన

కర్మవాదము

సూక్తమిదె స్వర్గకామోయజేత। యనుటదైవము చతుర్థ్యంతంబకాన।
తనకర్మఫలమది తానతత్కర్త। కనుభవయోగ్యమై యలరునంచేని। క
ర్మంబుకాయానుగతములుచనునో। కర్మానుగతమైనకాయంబుజనునొ।
కాయంబనాదియో కర్మంబనాది। యోయివిజీవికి నొక్కటయగునో। క్ష
ణికముచిత్తు నిర్గుణముకర్మంబు। గణుతింపనదియెట్లు గర్తవసించు। కర్త
యుజడుడు తత్కర్మవశుండు। కర్తింపదా నెట్లు కర్మంబుసేయు। తప్పుచేసి
నవాడు దండించికొనునె। తప్పునం కెలలయి తగులునో తాన। కలుగునో
వరగంగ గర్తయొక్కండు। నేవినట్లతత్కర్మ ఫలములుగుడుప। యాలనుక
ర్మానేశు డీశుండు కర్మ। ఫలదాతయొక్కండు గలిగియుండంగ। కర్తృత్వ

మున్నదె కర్మంబునకును। కర్తమహేశుండు కాకల్లవినుము। పూర్వమీ
మాంసోక్త భూరికర్మములు। వేర్వేరమున్నారు విధములైయుండు। భూ
సురంబుగఁజెప్ప బడుదర్శపూర్ణ। మానయజ్ఞాది కర్మంబులుసేయ। నొం
దుసంస్కార మొక్కొండుకర్త। నందించిపోవంగ నట్టిసంస్కార। రూపం
బులై ననిజాపూర్వములుని। రూపింపనాకు విశ్రుతిసూడియొకటి। బానరు
నామాంతర పూర్వమైనట్టి। ఘనపరమాపూర్వ మనగబుట్టించు। నలరె
దుదత్పర మాపూర్వవిహిత। ఫలకిరస్కంబై యి బరగుచున్నదియు। వను
పమంబగు దైవమనియునదృష్ట। మనియునుమరికర్మ మనియుఁజెప్పి। స
మరి తదీయనామమున గుఱింప। క్రమమున దేహాంతరమున లోకాంత।
రమునను దేశాంతరమున గాలాంత। రముననయ్యుపభోగ రచిత ఫలము
లు। దానిఖ్యానుట వ్యర్థముగాదె జడము। పైనకర్మములు గాలాంతరం
బునను। కలసియుదయుంత ఫలములీనెర। విలసిట్టిదైన బౌద్ధులకు బొట్టు
లకు। నొగిలపోదాన ధర్మోఫలాదు। లగుకర్మములుత్యర్థ వాదిమొట్టులనిన।
పుష్టియగుచునున్న భోజనక్రియల। దృష్టంబు చావుసిద్ధించెడిగాన। కను
గొన కేవల కర్మంబుఫలద। మనజనుసేని గ్రియామాత్రదనకు। పుష్టినిమర
ణంబు బుట్టింపనేల। దృష్టికరప్రాప్తి శిష్టాన్నవిషము। యిలజన్మమరణ
సంకులములీబట్టి। వెలయంగగర్మముల్ వేచనుచుండ। నాపోవ సర్వేశు
డక్కడక్కడను। నోపితత్కర్మాను రూఫితఫలము। హితబుద్ధిగావించు ని
టుగానసర్వ। గతుడుగర్మమునకు కర్తయొక్కండు। నధ్వరపతిరుద్రిడగు
టరాజౌన। మధ్వరస్వామునంగ నట్లునుగాక। యింద్రాయయనియును పేం
ద్రాయయనియు। జంద్రాయయనియును స్వాహాంతముగను। హవివెట్టు
గా భస్మమగుద్రవ్యములను। దవిలియపూర్వంబు దానెట్లుబుట్టు। నయ్యె
పూర్వంబు స్వర్గాదిఫలంబు। వెయ్యుపాయంబుల వేదింపనేర్చు। అవినే
రవేని కాలాంతరహీన। మవుసేనివరలోకి మనుట వ్యర్థంబె। యనియెదే
నియును గాలాంతరంబువనె। జనియెముక్తికిదండ్రి జంపిజంగుండు। బాలు
వధించియే కాలాంతరమున। లీలనీశ్వరు సిరియాలుండుగూడె। వినబ్రా
ణహత్యగావించి మాడటనె। జనియెను బొందితోడన చోడనృపతి। యరి
యమరాజు భూసురు జంపిమరియు। హరునిగర్భము జొచ్చెనట్లును గాక।

దక్షుండు వై ద[illegible] ఫలంబువన। దక్షుడై పోదట తలఁగోలుపడియె। వ
టుకృతకర్మ [illegible]బు చెడి। చటిపోటి భావముల్ చెల్లకయుండు। ధర
నిర్మి [illegible] [illegible] నియమి యు। గరళపిద్ధ్యాయ కల్పాంత్య తేయుని యు। పా
రిమా[illegible] [illegible]వితయని యు। హరుని వాక్యము కాదె యులకు చు
న్నదియు। [illegible] కర్మ [illegible]। దానిల్లు పొందుట తత్కర్మ
ఫలము। తర్[illegible]గాన కర్మఫలంబు కర్త యాశయ్యొండ గానిల్లువ
చ్చు। కలుగడె [illegible]స్థితికర్త జలజాతుడైన శ్రీశ్వరుడై నవిష్ణు। భృ
గుపత్ని జంపిన పృథుకర్మఫలము। జగతిలో పద్మనాభులు జంపిపుట్టించె। ఘ
నవాలి నేసిన కర్మఫలంబు। వనజనాభుని కాలు వ్రేయ్య నేయించె। బలిని బం
ధించిన వటుకర్మఫలము। జలజాక్షు నాగపాశముల కట్టించె। చెలగి కౌరవుల
దున్మించిన కర్మఫలము। కలయ తెంపదవ కులక్షయముగావించె। చెలికాం
డ్రసతిగొన్న చిరకర్మఫలము। వలపారుసతిని రావణున కొప్పించె। గా
వున నితరుల కర్మఫలంబు। పోవంగనిచ్చున పొందకంటేని। దనకలక్ష్యము
దనుర్ధారు డేయుకున్న। తనకు దా బాణంబు జనియుల్లు పొందు। పెనుపొంద
యీశ్వర ప్రేరణలేని। తనకు దాకర్మంబు జనియుల్లు పొందు। విధినుత్త
మాధమ విరచిత క్రియలు। విధినిషేధంబులై వెంటకర్మలకు। పటువగు పు
ణ్యపాపములు బుట్టించి। యటు స్వర్గనరక లోకాదులకనిచి। ప్రథిత శుభా
శుభాస్పద సుఖదుఃఖ। పటము బొందించు నప్పరమేశ్వరుండు। కర్మకర్మల
గూర్చు కర్త బాధించు। కర్మంబు నందాగ కర్త్రానుసారి। కర్త్రానుసారియా
కర్మంబ రయని। కర్త కర్మము వరకు కరకంతు జేని। ప్రేరించు నీశ్వర ప్రేరణ సే
సి। భోరున కర్మంబు పొందు సేనియును। పెంపార నెవ్వని ప్రేరణ బ్రహ్మ
జంపిన కర్మ వినాశ్వరుని బాధింపా। నని యుదా బ్రహ్మ యవాంకృతి గొప్పి
తను దానకురభి మదగ్రస్తుడగుడు। రతికుతంవత్యం పరబ్రహ్మ యనుచు। న
తులరుగ్వేదోక్తి యనుకీర్తి సేయదే। శ్రుతిని బ్రహ్మాధిపతి బ్రహ్మాకోధ। పతియుం
చు సత్యభాసురీతియును బాగడ। పనుగానతత్పరం బ్రహ్మాభిధాతి యని
సామవేదోక్తి యర్ధిగా సేయ। ధర్మాదత్పర తత్పరం బ్రహ్మాతియనుచు। రమ
ణాధర్వశిరంబును వ్యాప్తియ। పరగంగనోమితి బ్రహ్మాదిపూత్తు। లిరుదాం
ద వెంట దయనట్లు గుతింప। యున్న పరబ్రహ్మ మీశుండ యనక। వన్ని

యనుచుంగకహం బ్రహ్మాస్మియను। వాక్యలిమిథ్యయగని వసజాగినిసి। కాల
భైరవుడన గణమొక్కరుండు। తప్పక బ్రహ్మమీఁదటి తలఁదునుము। నప్పుడ
హరుని నాజ్ఞానుకంబుననుం। నాకాంక్షనుతియించి హరుని మెప్పించి! చే
కొనిబీాచేత యాకకపాలంబు। ధరియించెఁ బరమాత్మ తత్కపాలంబు। ధర
బడ బ్రహ్మాండ తతికేశములంబు। పరిపూర్ణంబగునట్లు కారణైవకము। పర
మభట్టారక పరమకృపాబ్ధి। పరమస్వతంత్రి యక్షర పరమాత్మ। పరమే
శయన బ్రహ్మ ప్రార్ధన సేయ। భవుఁడు దాలిచె తత్కపాల మింతటనె। శివు
బ్రహ్మహత్య పసించె నేమరియు। ధృతిసామసూక్తి త్వం దేవేషునాగ। నతి
రతి బ్రహ్మణో స్యహామనవాది। నడరుత థ్యావెరాక్త మగు పురాణములు।
వడి బ్రాహ్మణో భగవాన్ రుద్రయనగ। మునుతత్త్రియః పరమో హరిర
నగ। నను వెలర్పపితామహాస్తు వైశ్యక్ష్య యనశూద్రజస్తు సహస్రదృక్క
నగ। మునుకొని మొల్లడ మురియుచు చెప్పు। నాగ బ్రాహ్మణుడయినను గ
దాయట్లు। నాగ నేటికి నలినజుడు బ్రాహ్మణుడౌ। నైనసా గాక యన్యా
యవర్తనుల। బూనిజంపిన రాజు బొందు నెహత్య। కర్మికర్మము చంపెగాని
శిక్షకుడు। కర్మి జంపిన పాపకర్మి గాండనగ। భట్టంబు ననెమొక్క పక్షం
బుగలుగ। నట్టున్న దేహాత్య యుదియునుగాక। రావణుజంపిన బ్రహ్మహ
త్యకును। భావలయంబున బుధులువిధింప। వరుడగున బ్రహ్మహత్యదోషం
బు। పరిహరింపగనొండుపాయంబులేక। నిష్ఠించి లింగ ప్రతిష్ఠలు జేసి। నిష్ఠ
మైశివుగొల్వ నిహితమానముచు। తివిరి రాముండు ప్రతిష్ఠలు సేయ। భువి
నిరామేశ్వరంబులు గల్గునట్లు। బ్రహ్మవధించిన బ్రహ్మహత్యకును। బ్రా
హ్మణుల్ విధియింప బరగనెండైన। శ్రీమహాదేవుడేష్టి దిజేసినట్టి। యామ
హాదేవేశ్వరాదులుగలవె। యిదియునుగాక పృటప్పటి కజుడు। మదనారి
చేతను మడియుటవినవె। జనచనదత్ప్రజాపతిశిరము। మునివినినాడు జెం
దని బ్రహ్మహత్య। తనకూతుగవయ పితామహుడు బొంది। తవరిన నాడు
బొందని బ్రహ్మహత్య। యమరదత్తుని యల్లుడగు జందు ద్రెంచ। జమరిన
నాడు తొలంచని బ్రహ్మహత్య। ననజభాదండి విష్వక్సేనుదుర్గిందు। తనరిన సా
డు చేరనిబ్రహ్మహత్య। కూడ బ్రాహ్మణులకు గురువైనయగ్ని। యేడు
జిహ్వాలుగోయు నెయిదని హవ్య। మునుభుసాధులఁగొట్టి మూపుగాగట్టి। కన

విచంపక గొందగాలేనిహత్య। యనుపమంబైన బ్రహ్మాండసంఘములు। జ
నుమహాశాస్త్రాల నశ్వాత్మములను। గోటానగోట్ల లలాటన త్రిప్పి।
బాటిమహాజగత్ప్రళయకాలమును। గుఱువుచ్చిపెట్టె నిన్నుమముగావింప।త
రిదరినాడు గొందని బ్రహ్మహత్య। యించి చతుర్ముఖు మీదటిశిరము। దెం
డెంచినంతటన పొందెన బ్రహ్మహత్య। యంగహీనుని జేసినంతన యట్టు।
లంగవారికి బ్రహ్మహత్య బాధించు। బ్రహ్మవచ్చినగాని బాధించుహత్య।
బ్రహ్మకిగాకరు పాపనాశనుని। బ్రహ్మాతుళక్రి తత్త్వములు దర్శింప । ధర
బ్రహ్మహత్యాయుతానిచయనగ। ధరబ్రహ్మహత్యలు దరియునామీద । శే
షంబునను విశేషించిదహత్య। శేషపాపానినాశకములు । నాయ
జాత్రితయః ఘోరాపాపనాశి। నీయనలింగనన్నిహితులజూడ। బ్రహ్మ
హత్యాదులు బాధింపవనిన। బ్రహ్మహత్యము కోశు బాధించెనట్లు।గా
నకర్మంబు శ్రీకంఠానుసారి। పూనితత్కర్మంబు బుద్ధ్యనుసారి। బుద్ధియునను
సారి భువిప్రవర్తకులు। కిద్ధరనటుగాన యాశుండకర్త॥ మొదలకాలాం

— కాలవాదము —

తరంబున జేసికర్త। కదియుకర్మంబున నట్టిదెకానియింక । కాలవాదివ
యన్నగానిమతంబు। కాలవశముపుణ్యకర్మసంభవము । కాలవశము జగ
త్కర్తకాలంబు। కాలవశముపాపకర్మసంభవము।కాలవశముకర్మగతఫ
లావాప్తి। కాలవశంబు జగత్ప్రవర్తనము। కాలవశము జగత్కార్యకార
ణము। కాలవశంబు జగత్సముత్పత్తి। కాలవశంబ జగద్వర్తనంబు । కా
లవశంబ జగత్ప్రళయంబు। కాలవశము రాజకముదైవికంబు। కాలవశమ
రవి గ్రహణాదికములు। కాలవశంబ సుఖంబు దుఃఖంబు। కాలవశము సరిక
ల్మియులేమి। కాలవశము త్రుటిక్షణమాత్రసంఖ్య । కాలవశంబ లగ్నము
ముహూర్తంబు। కాలవశము నవగ్రహబలాదులును। కాలవశంబసంక్రాం
తులుతిథులు। కాలవశంబనక్షత్రచారంబు। కాలవశముయోగకరణముల్
దలప। కాలవశమసర్వకాలవేళలను। కాలవశంబ స్వర్గమునరకంబు। కా
లవశంబ మోక్షంబు బంధంబు। కాలవశముగాని కార్యంబుగేలుగ । దే
లోకమునని మొదవేని వినుము। చలితంబునిత్యంబ చైతన్యముచిరి మిలని
ర్గుణంబునిస్థలమశరీర। క్షుణభంగురంబు దకాలంబునకును। గణుతింప

గానాది కర్తృత్వమెద్ది। తిరుగకయున్నారి ద్రిప్పంగఁగపాటి। తిరుగునో దవ
యురాత దిరుగునో ధరణి। దిరుగనియాకసుంబు ద్రిప్పగాలంబు। దిరుగునో త
సయుంత దిరుగునో మరియు। నాధారశక్తిని జాజ్ఞాప్రవర్తి। నాధారశిల
యుగా నటక్రిందనునిచి। కదలని మేరువు గంబంబు జేసి। గదియంగ గాల
చక్రంబు గీలించి। ఖరకిరుం దండంబుగా జేతబట్టి। తిరుగఁద్రిప్పెడు దేవు
డుండంగ। చనుజీవఘటకర్మ చక్రసూర్యేందు। వినుతబలీవర్ధ విభ్రమ
ణమున। గూడంగభవములఁ గొరలురావటము। మాడించుకర్త విశ్వా
ధికుడుండ। హరివిరించాది సురాసురనికర। పరికల్పితాయుష్య పరిమిత
రాశి। దొంతిగాదివిధియును దూమునగొలువ। కదునేర్పులోకైక కర్త
యీశ్వరుడు। హరుడు కాలాతీతు డభవుండు మోత। కరుడు మహాకాల
కాలుడకురుడు। కాలాత్మకుండడి కాలుడునిత్య। కాలస్వరూపుండు కాల
వశుండు। కాలచైతన్యుడు కాలాశ్రయుండు। కాలగళుండుండ కాలంబు
నకును। హరునియాజ్ఞాశక్తియనుటయుగాక। పరమకర్తృక మెద్ది పరికించి
చూడ। శ్రుతులుశతాయుః పురుషయనగాల। గతిమీరిసడిచిన గణము
లవినరె। కాలాగ్నికరుణ మార్కండేయుడాది। కాలమృత్యువు గెల్వ డే
లోకమెరుగ। మరియును సకలేశు మాదిరాజయ్య। మెరయడె కాలంబు
మీరి వెండియును। బాలు పైకృపనొక్క భక్తునివిగత। కాలుడై మనుపడె
కడగిమాదరను। ముసిడి కాడయ్యముస్ మొక్కినకన్య। ముసలిగాలము
నూంకి మనుపడే మరియు। ముసలిమ్రింగుడు కాలమునకోరగంటి। పసి
బాలుమనుపడే పరగన బెన్న। మొదలశల్యములైన ముదిత మన్పండె।
పిదపకాలమునూంకి బిళ్లైనారు। శ్రుతివిమానమునూంకి సుతు మనుపం
డె। యతికాలుడైన కక్కయ్యదామరియు। కాలంబుమీరిన గణమ్ములు
గలవు। కాలవంచకులైన గణములుగలరు। గావునగాలంబు కర్తయేనియు
ను। భావించితనయిచ్చ బరుపంగవలదె। తానలేమిటికిం లుంపంతి దైవలిఖి।
తానినాగాలస్వతంత్రంబు యెద్ది। యులరుచుముప్పది యారుతత్వముల। వె
లుపలలోపల వెలుగుశివాజ్ఞ। యందొక్కతత్వమై యలరుగాలమున। వెం
దునుకర్తృత్వ మేలసిద్ధించు। కాలంబనాది నిష్కళతత్వమనుట। కాలవ
శంబు లోకంబెల్లననుట। వలనుగాదిది కాలవాదిన స్మృట। తెలియువేదాం

తవాదివా కానమరియు॥ అనియొంటిమాయామతంబైన। వేదాంతమా
ర్గంబు వినుము వేదాంతి। అదియెట్టులనిన వేదాంతశాస్త్రంబు। హృదయ
నిశ్చయము నీవెరుగక భ్రమసి। దనరంబైజీవః శివః శివో జీవః। యనియదా
శివున విద్యాబుద్ధి జేసి। జ్ఞానహీనుడ పశూనామధిపతి। యానట్టి రుద్రప
శూనామధిపతి। యనగ పశుపతియె పశుమౌయనంగ। మును పశుపతయే
నమోనమ యనగ। పరగ బ్రహ్మాదయః పశవో యనంగ। ధర పశుపతయేన
మోనమ యనగ। పరగ బ్రహ్మాదయః పశవో యనంగ। ధరపశుపతి యట్ల
దాపశువగును। అంతమాధవ విరించాదికీటాంతపశువులకు నధిపతి
శివుడు। భావింపజీవులు పశువులు ప్రకృతి। యావ్యక్తంబగు హంశమట్లు
రెంటికిని। పశుపతిరుద్రుడనుశ్రుతి ప్రత్యయుంటు। పతిరుద్రుడితరులు పశు
వులుగాన। గోపతిచేత పాశోపేతుడైన। యాపశువులయట్ల యవిరలజీవు
లాశావిరహితులై యీశునియెడ। పాశమోచకమునొందు బంధముల్బా
సి। పశువులు పశువుల బంధింపవిడువ। కుశలులై పశుపతి కుశలుండుగాక।
శివుడు గాకధిపతి జీవరాసులకు। భవపాశములచేత బంధింపవిడువ। పశు
వులు పతికిని పరవర్తులెందు। పరవర్తులేయుండు పశువులన్యులకు। వానిరి
భవదుఃఖ వార్ధినిమగ్న। జీవరాసులు పరాశివుదయానూన। సంపదము
ఖ్యులై సాలోక్యముఖ్య। సంపూర్ణ పదవులు సరి వెల్గుచునికి। స్థిరపశుపతి
జ్ఞానముఖ్య। సరణియొ భవవార్ధి దరియించు త్రోవ। యెరుగంగబడు వస్తు వెరి
గెడు తాను। నెరుకయు సమమూడు తెరగులు భువిని। బరగియు బాధిత ప్రస
త్యయమగుచు। సరయనానాగతి సవగతంబగుట। హస్తామలకమొట్టులట్టు
ను సూత్ర। శస్త్రంగ ద్వైత సరణిసిద్ధముగ। తమకించి మరియు భేదము బల్క
దగును। ప్రమితిపండితము భేదమదర్శనంబు। భేదంబు సకలదృష్టాదృష్టము
తని। పాదిత వైదిక ప్రపదర్శనప్ర। భావసంపాదన ప్రతిభగల్గుటను। కావు
న భేదసంగతి సిద్ధముగుడు। వెనవిభేదక సిద్ధిదాగలుదు। పెనుపారగాదద్వ
భేదకసిద్ధి। గతిదప్పి వేదోక్త కర్తృలుండు। ఖతితత్త్వల ప్రవారాధ్యసంగతి
నింద్యుటుగాన యారాధ్యసైద్ధయార్యుడు। పటుభక్తియుక్తి దప్పకభజ
యింప। నాహోవప్యగ మాయాదివాఖ్యములు। భావింపుక ర్మానురూపం
బునందు। యిది వేదశాస్త్రవిహితమనతత్త్వ। విదితమార్గంబుండి విభ్రాం

తుకేల। ప్రత్యక్షమై జగద్భావభేదంబు। సత్యమై దోప దచ్ఛబ్దంబునందు।
ప్రత్యక్షబాధ చొప్పడుననినతడు। తత్యనుచితవృత్తి నద్వైతమతులు। నా
దిప్రపంచ మిథ్యత్వంబు చెప్ప వాదిదఱియ భావంబెర్గలేక। సరయమిద్యా
త్వమ నాశ్రయించెల్ల విరచింపదలపోయు దురభిమానమున। ప్రీతిమా
నముచె గృహీతముగాని। యాతత్త్వమెరుగుటయదిదుఘటంబు। మాన
గృహీతంబు దానుదథ్యంబు। గానదె దును మిథ్యగానేరదెట్లు। వృత్తి
నుత్తరశక్తి విజ్ఞానపదవి। వృత్తిమై చనుశక్తి వెండియుబోలె। యడగుజ
గద్భేద మనుచునద్వైతు। డలరంగదానెన్న దండ్రిదంచుఘటిని। సెక్కొ
ని నిర్వచనీయంబులేక। నిక్కము నిర్వచనీయంబు గలదె। నిర్వచనీయము
నీశ్వరచనియు। ముక్తినానద్వైత మొగిరెంటికగునె। కావునశివుడె తా
జీవుడన్యులుకు। భావింపనైక్య సంపాదనయగునె। శివుపకు భృత్యుండు జీ
వుండుగాన। భువివేఱుగాదన బొందగుగాక। భవబంధ మోక్షాను బాధి
తావస్థ। లవిగల్గజీవుడు శివుడనదగునె। పరమేశునకుజీవ పంక్తికిమేరు। ప
రమాణుసంగతాంతరము దోపంగ। దనకంటెనీశుండు దాలెండువేఱ।య
నువాండకాండె లోకాయతనుండు। తానెచూయియాశుంకు దనెర్గజాలు।గా
నియజ్ఞాపసంగతి ననువాది। జ్ఞానస్వరూపు డీశ్వరుడయ్యెనేని। దానద్దియ
జ్ఞానతమమనవలదె। వెలఁయుజీకటిలోన వెలయుదుగాని। కలదుదీపంబున
గానెట్లువచ్చు। మాతంయుమేయంబుమానంబుమిథ్య। భాతిగానసుటయే
పాఱిమాణ్యపథము। ఆత్మనాజగదుదయము జెప్పుచుండ। నాత్మ నిరాకా
రు డననెట్లువచ్చు। నతులసచ్చిత్కానసంద నర్వ। కేతనిత్యనిజనిరాకా
రుడీశ్వరుడు। ననుచు నారద్వైత మట్లకారణము। చెనసికల్పింతురు శివు
నకవిద్య। కలదనగానోపకయును లేదనియు। పలుకనేరకమూగ బధిగలు
క్రియను। పరగుభువనభిన్న భావంబుచూచి। యరయున ద్వైతుల మనగ
తావెద్ది। కర్మనాధీనంబు సర్వంబుగాని। సర్వేశునగుణి విచారిత వృత్తి।
సర్వంబుశివుడను శబ్దమాద్యోక్తి। నిర్వాహమొందంగ నేరదుగాక। స
ర్వేశునైశ్వర్య సన్నుతాద్వైత। ముక్తినర్వాద్వైతయుక్తికిజనునె। మా
నిసి దైవంబుగా నెట్లునేర్చు। దానెట్లుదైవంబు మానిసియగునె। తన్నెఱిం
గిననీకు దాసినస్సాక। దన్నెఱింగిన దాస దైవంబునగునె। కావునమాయా

ను గతమైనయట్టి। నీవేదవాదముల విలువు వేదాంతి। స్వామి భృత్యస్థితి
శంభునిగొలువు। కేమార్గమున గలియుంపదు ముక్తి। అన్యాయతరము పా
సైకకారణము। శూన్యానుకూలంబు మజనదూష్యంబు। గర్వాంధవృ
త్తి సత్కర్మేతరంబు। సర్వప్రమాణ విచారదూరంబు। నాచ్ఛాదితజ్ఞా
న తుచ్ఛమార్గంబు। ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధంబు పరమనాస్తికము। నద్వైతమైన
మాయావాదమతము। విద్వద్విరుద్ధంబు వేదాంతమగునె। మొదల నీవే
దాంతమునకభిప్రాయ। మిదమిద్ధమని నిశ్చయింపంగలేవు। వేదాంతవిష
యవివేకంబునీకు। లేదుకించిత్సాంఖ్యాదిపూర్వకాని। కాదేని సాంఖ్యవా

సాంఖ్యవాదం

దైకమతని। వాదనంబగు పూర్వపక్షంబువినుము। విశ్రుతంబజడజ స: వృత్తి
దానుఘ। ప్రకృతివాదంబు డెంపక ప్రధానంబు। జగదాది రాజస సాత్వి
క తామ। సగుణసామ్యావస్థ నంనిత్యరూప। మదియును నితరగుణాను
గృహీత। మొదవనైకైక గుణోద్రేకమునను। సకలప్రపంచంబు జనియిం
చుననుచు। ప్రకటించినీయుక్తి బలికెదువినుము। యొక్కొక్క గుణముల
క్లైక్కనేనియును। చక్కనజడుగుణ సామ్యంబుగాన। లేదు ప్రధానంబు
గాదు ప్రపంచ। మాదటదానిచె నట్లునుగాక। సరయ జగదూత్పపైప్ర
ధానంబు। బరిణమించినచోట బ్రాదశికతను। బరిణమించినయేని ధరన
శ్వరంబు। నరయుసావయవకార్యంబులైవచ్చు। గాన జగత్సృష్టి దానిచేము
న్నె। కానేరదట్లుగాకయు ప్రధానంబు। పరిపూర్ణరూపమై భ్రమితికి
మిగిలి। బరిణమించునయేని భావించిచూడ। నదియును నేకకార్యత్వప్ర
సంగ। మొదవుటసృష్టిగాదు భయంబునందు। కడగియతీత జగత్ప్రళయ
ముల। జెడిపోవవర్తింతు సృష్టియుగలదె। పరమాత్మపరమేశ భవ పరబ్ర
హ్మ। హరశివలింగ మహాదేవనాము। యుతదివ్యమూల ప్రకృతిసముద్భూ
త। కృతతత్ప్రమాయా ప్రకృతిజాడమగుచు। త్రిగుణసమన్వితంబగుచు
ప్రధాన। మగుచుగళాత్మికంబగుచునావికృతి। యవ్యక్తమది పురుషాధి
ష్ఠితంబు। దివ్యుందుశివుడు తదీయాజ్ఞ జేసి। గ్రోలుచు జేయు లోకంబులు
నాగ। బోలగుగాక బుద్ధిత్వమున్న దియు। సరిసచేతనమాట జడమాటసృష్టి।
ధరజేయనేర్చునె తనయంత ప్రకృతి। గావున దైవంబు గాదు తత్ప్రకృతి।

దానిముక్తి వ్రిదాతయుగాదుగాన। ప్రకృతివాద ప్రతిపాదకులైన। నిక్కృ
తి కార్యకులదుర్వ్యాప్తి వర్తుకాసు। తారుదు లెందను నిరీశ్వరసాంఖ్యమ
తము। పరతత్త్వబోధాను పాదితంబగునె। యపవర్గమంతన యమ్యునే
నియును। జపతపోధ్యానాది సత్క్రియలెల్ల। మునుకపిలుండను మునిము
ఖ్యమతము। మును లెఱుంగర సాంఖ్యమున కాదియగునె। శుకవామదేవ
సనకసనందనులు। సకలామరులుదొల్లి సాంఖ్యసమ్మతులె। సేశ్వరసాంఖ్య
నిరీశ్వరసాంఖ్య। సేశ్వరోక్తికి ప్రమాణము చూపగలవె। భువినను మా
నాది భూరిప్రమాణ। నివహంబులందెద్ది సేకాకారణము। సీకారణంబుల
నీప్రమాణముల। నేకానగు జగదీశ్వరత్వంబు। నిటయగ్నిలేకయు నగ
యువభావ్య। మిటునగాగ్రంబున నదిపొగగాదె। కలదు ధూమముమీ
ద గలుగంగనగ్ని। గలుగక్రిందటననగా నట్లువచ్చు। వెలయు జగంబులు
గలుగంగనట్లు। గలుగడీశ్వరుడనగా నట్లువచ్చు। మహానుమాన ప్రమా
ణంబునకాంక్ష। బహుమతంబులువన్ని పలికెదేనియును। నలరు భావ్యంబు
దానప్రసిద్ధంబు। గల్గుగునేనియును దాగాదుధూమంబు। పరగు ధూమం
బట్ల భావ్యంబువరల। నరయభావ్యమెకాక యదిధూమమగునె। జలము
లన్లిండమావుల దోపదవుల। జలములే యండమావులకాక యుఖియు
రొక్కనిపోల్కి వేరొక్కడుగలుగ। నొక్కచందమెకాకనొకడెయిర్వురు
ను। గిరితుదఘూమంబు క్రియదోచుభావ్య। మరయంగ ధూమమె యది
ధూమమేని। మునుధూమమునబుట్టి ఘనమేఘవితతి। పోనరి భావ్యంబు
నబుట్టంగగలదె। కానుధూమముమీద గానంగపడదు। తానట్లుగలుగు
క్రిందట నగ్ని యట్లుగలుగు క్రిందటనగ్ని యట్లు। గానజగంబులు గలుగంగ
శివుడు। దానట్లుగలుగు తథ్యంబుగావునను। మతినమమాన ప్రమాణం
బుతత్త్వ। గతికికారణములుగాక వెండియును। ప్రణుతింపనాకాశ గుణము
శబ్దంబు। గణుతింప శబ్దాత్మకం బాగమములు। నాయాగమములశబ్దార్థ
తిసుమహా। నీయతత్త్వంబెట్లు నెఱుగనెఱుగ। సాంగోక్తి [illegible]తుల తారతమ్య
తిప్పద్గ। [illegible] యాకత్వ[illegible]। తనమహాత్వము దాన తెవిలి
రూపించి [illegible] శివవ్యక్తి[illegible]తిని వహా ము
ల్పరము। శివతత్త్వబోధకం [illegible] ప్రమాణములె। కొనియదేనియును మా

యాంధకారంబు। వినిహతంబుగఁజేసి వినుముముక్తులకు। రమణ ననన్యశ
రణజనహృదయ। కమలస్థుఁడగుదన్ను గాన్పించుఁదయను। నవిచారితాగ
ము వివిధదీపములు। శివుఁడున్నాఁడిస్ఫురించుటఁజేసి। మానితంబగు నాగ
మప్రమాణంబు। తానూకఁబడదు తథ్యంబు వెండియును। తివిరియయ్యె వి
ధాత్రి దృష్టమైతోఁచు। నవియల్లనష్టంబులనుసూక్తి యునికి। ప్రత్యక్షము
గఁజూపఁబడు హేతువులును। నిత్యంబుగా మిన నిత్యాత్మ గాన్ప। ననుబంధ
మగునె ప్రత్యక్షప్రమాణ। మనియొదేనియును ప్రత్యక్షగోచరము। గాని
ప్రమాణముల్ గలవె ప్రమాణ। హీనమైచనుతత్త్వ మెందును గలదె। శ్రు
తిసదాపశ్యంతి సూరయోయనఁగ। ప్రతిసూరయోయత్ప్రి పశ్యతి యన
గ। చిత్రంబువారాణ సీయథాయనియు। ధాత్రినిత్యమురను సూత్రములు
నికి। తివిరియెయ్యెవిధాత్రి దృష్టమైతోఁచు। నవియల్లనష్టంబులన నెట్లువ
చ్చు। చెడియెడిరూపులె జడుఁగాక యందు। జెడనిరూపంబులు జెడునె వెం
డియును। జ్ఞానంబుధ్యానంబుయూతి। రైనివ్వాటిలతత్త్వ మదిమానసంబు।
యదియును హేతుదృష్టాంతరవిహీత। పదమేనియొరుక కుపాయమున్నది
యె। కడచన్నపసిడియు గల్లయుదూఁము। నెడసునక్షాంతరం బెరుఁగరా
కున్నె। యొప్పాటమెట్టిన కేసిసకోల। దప్పువె కోల భూధర సమానంబె।
యెడరుతత్త్వము దనయాత్మకు నెందు। బ్రడిసేయుశబ్దంబు బాడిగాదెట్లు।
హేత్వంతరములాద్యు లెన్న దేవరము। తత్త్వరూపిత వివిధ ప్రమాణము
ల। నట్టిదకాక ప్రత్యక్షప్రమాణ। మెట్టిదోవఁగవచ్చు నేవాదికైన। కాన
యీశుఁడు కర్తగాఁడనుపలుకు లోనిరీశ్వరసాంఖ్య యుడుగు వెండియును।
ఆదిమీఁకపిలోక్తమగు యోగమైన। నాదరణీయ్యమె యాద్యుల మతికి।
నిత్యనిరంజన నిజశుద్ధబుద్ధ। సత్యసనాతన సచ్చిదానంద। సగుణ కళాతీత
సర్వజ్ఞ శాంత। విగతదేహేంద్రియ విమలాత్మమూర్తి। రైయునణోరణీ
యాన్మహతోమహీ। యాయనఁగను మహేశుండు శివుఁడు। నానాత్మకంబు
లై దానాచరించు। గానియేకాత్మను గతములోకములు। నాది యింతయు
దానయగు బరిపూర్ణుఁడే ప్రాదేశికుండని పలుకంగదగునె। యనియదెని
యునిర్మలాత్మకుఁడెట్లు। తనువిడ్చి దుర్మలాత్మకులలోఁగలసె। విగతదేహేం
ద్రియ విషయాత్ముఁడెట్లు। దగిలి దేహేంద్రియాత్మకులలోఁగలసె। త్రిగుణర

హితుడగు దివ్యాత్ముడెట్లు। దగిలి దేహేంద్రియాత్మకులవోగలనె। త్రిగుణ
రహితుడగు దివ్యాత్ముడెట్లు। త్రిగుణాత్మకులలోన దీపింపబడియె। నిత్యా
త్మకు డెట్లు నిత్యులగలనె। సత్యాత్మకుండెట్లు సత్యులబెగనె। శాశ్వతుండె
ట్టుల శాశ్వతుఁడయ్యె। సకలజీవులదానయైయాత్మ యట్లు। సుఖదుఃఖము
లకు విశ్రాంతిగురియయ్యె। చావుబుట్టువులేని సర్వేశుడెట్లు। చావుబుట్టు
వుగల జీవుడై పరగె। సర్వకారణియ్యానసునిష్ఠి। కార్యంబు సాధారణార్థ
మైనఁగూడ। తవిలియీశ్వరుని చైతన్యంబకాక। శివుడుండనేకూడి జీవుల
నెల్ల। పూనిబొమ్మలవాడు బొమ్మలలోన। దానుండునెట్లు సూత్రమెయుం
డుగాక। పుడమిజీవులగూడి పుట్టునెయటుల। మడియనెపుట్టడు మడియ
డీశ్వరుడు। జలకుంభకోటుల వెలుగుజంద్రునకు। జలకుంభములు వడిగ
లుగునెపాట్లు। ఘటములలోనసంగమగుబయలు। ఘటములుభిన్నంబుగా
భిన్నమగునె। ముకురంజలనుదోచు మూర్తిదదీయ। ముకురప్రభలుజెడ్డ
మూర్తియుజెడునె। యవికల భూతాత్ముడైన యీశ్వరుడు। శివుడు సర్వ
ము జెడజెడునె యెందేని। జలములుగాద్భుచె జలియింపలోన। జలియించు
శశియట్ల సరేశ్వరుండు। మలుగక బహుజన్మ మరణదుఃఖముల। జలియిం
చుమతులలో జలియించునట్లు। జీవునిబొందునానావస్థలెల్ల। భావింపశివున
కు బ్రాప్తవ్యమగునె। కావునజీవులగలయందుశివుడు। జీవులుజీవుల శివు
డును శివుడు। స్వామియీశుడు భృత్యవర్గమేమనిన। సామిభృత్యన్యాయ
సత్క్రియారతుల। జ్ఞానదేహములను జలకుంభములను। జానొందశివుడె
ను శశిదోచుగాక। కలిగ్గినజలములగలుగునె శశియు। కలగినమనసుల గ
లుగునెశివుడు। మవినోదకంబుల బొలయుడు శశియు। మలినదేహములలో
న వెలుగండుశివుడు। దర్పణంబనిన యంతనజేసిమలిన। దర్పణంబునమూ
ర్తి దానెట్లుదోచు। జ్ఞానినేననుమాత్ర శంభుండుభక్తి। హీనుడై చనుక
ర్త్రి లోనెట్లుదోచు। మొదలజ్ఞానాదేవమోక్షనామోక్ష। పదము సిద్ధిం
పడు భక్తిహీనులకు। తాన్నృపతిజ్ఞానియైనయంతటనె। వాని బోధిచునె
కొలువనివానిన్నృపతి। ధరగజశాస్త్రవేత్తల కెట్లువచ్చు। వరయుగజధిరో
హణముసేయుంగ। కానసర్వాద్వైతకల్పితజ్ఞాన। మేనాటముక్తికిహేతు
వేతలప। యిలగొప్పియింతయు నీశుడెయనుట। విలసితజ్ఞానంబు కలి

మంకిఫలమొ। లైనసుశర్కరాండ యఖిలభూతములు। నైనవాండనియొసీయా
త్మలోఁగంటె। కన్న యంతనముక్తి గలుగనేర్చులుగ। కన్న యరక యుండ
యోగిదానగునె। జ్ఞానవైరాగ్యనిష్ఠానత్క్రియా వి। హీనమైచను యో
గమెందుముగలదె। యడయరుంగక క్రియలెరిగియుగిరిగి। యుడిగినపతితుం
డు యోగవంతుండా। నడిసన్నక్రియల కాశ్రయముగుదన్న। నుడుగక స
త్క్రియలుడుగంగ దగునె। యొడబడుసత్క్రియ లుడిగిదుర్విషయ। ము
డుగని పతితుండు యోగయుక్తుండా। రాగాంధుడధిక దుర్ణయుడు నాస్తి
కుడు। యోగియెముక్తి వియోగిగాకతడు। తన్నెరుంగడుశివుమున్నెర్గ యో
గి। తన్నెరింగినయోగి మున్నెరడీకు। జ్ఞానాత్ముడైన సమస్తంబును విడిచి।
మానకతన్నెర్గ మరుచునంతకును। నానావిషయభావ నాభ్రాంతి విడిచి।
మానకతన్నెర్గ మరుచునంతకును। నైనను గర్వాభిమానంబు లుడిగి।
మానకతన్నెర్గ మరచునంతకును। పూనిశివైక్య సౌఖ్యానందవిరతి। మా
నకదన్నెర్గ మరచునంతకును। సంతతక్రియలు నిజక్రీడలుడుగు। నంతకును
డిగిన యంతకుడలుగు। గానక్రియాఫలాకాంక్షవోవిడిచి। జానొందక్రియ
లపై జరియింపడేని। యవిరళనిరతిశయంబగుపరమ। శివయోగ సంపద
సిద్ధించునెట్లు। ప్రవిటితహంకార పరుడగుయోగి। సుకృత దుష్కృతకర్మ
సూదనుండగునో। యధికదుర్విషయాత్ము డగునట్టియోగి। విధినిషేధ క్రి
యావిరహితుండగునె। క్రచ్ఛరసుఖదుఃఖ గతుడగుయోగి। సచ్చిదానం
ద ప్రసన్నాత్ముడగునె। శివభక్తియుక్తివర్జితుడగుయోగి। భవపాశము
లుదెంప బలవంతుడగునె। కాలపాశావృతగతుడగుయోగి। కాలమృత్యు
వుగెల్వగాగరియగునె। భవరోగదుఃఖానుభవుడగుయోగి। శివయోగ
సుఖసముంచిత పుణ్యుడగునె! రాగాదిదుర్గుణ రాసివసించి। యోగిదాన
నుటధురుకంబకాదె। కావునసాంఖ్యయోగభ్రాంతివదలి। నీవద్వైవమన
ను నుర్గుణిసాంఖ్య। నీకునట్ల చార్వాకవాదికివి। నేకింపగాలేదు వేరుభేదం
బు। గావుననీవింక గావుసాంఖ్యుడవు। వారిచార్వాకవాదివిగాని॥ వె

చార్వాకవాదం

దవిరుద్ధమైవెలయుచార్వాక। వాదినీకర్తనంపాడవినుము। దేహంబయా
త్మగాకూహింపవేర। దేహంబులోనాత్మ తెల్లమున్నదిమో। తనువునం

దొకచోటు తరిగిచూచినను। తనువులో వెరతోచు నేయాత్మరూపు। యే
నొనల్లనివాఁడ నెఱ్ఱనివాఁడ। యేనిడ్డవాఁడను యేకుర్చవాఁడ। నను నెడనోడ
లికి యాత్మకొక్కింత। యును భేదమారయనున్న దెచూఁడ। యొగిభూజలా
గ్ని వాయుప్రభూతంబు। లగుచతుర్విధ పరమాణువులోడలు। నయ్యొడ
ల్లురి భస్మమైనను బుట్టు। డెయ్యెడనటుగాన యిలజావుముక్తి। గానవచ్చి
నయవిగలవు తథ్యంబు। గానంగ గానివి గలుగవెయ్యెడల। కరముసుఖం
బు స్వర్గంబు దుఃఖంబు। నరకంబు మరిలేదు పరలోకమనగ। బ్రాపించుమ
రిపుణ్య పాపము లైపు। యేపారనిజ్జగంబంతయు మిథ్య। గావునను త్పత్తిక
ర్త యు లేదు। దైవంబనగ మోక్షదాతయు లెండు। ననియ దేనియు విను మా
గమవిబుధ। జనవిరుద్ధుడవగు చార్వాకవాది। జడములై యుండవే సమసు
త్తతనువు। లొక్షల తానాత్మయై యుండు నేనియును। మృతశరీరంబు ని
ద్రించు శరీగ। గతికంతరంబెన్న గలుగు నేనియును। సంగంబువిడిచి య
య్యాత్మ యొండొండు। భంగిబిశాచమై బలివెండ జనునె। జనునట్టి నిదే
హజంతువుల్ కలుగు। ననియెదా తాహారి హారభట్టుయల్ల। రావినుండుడు
బ్రహ్మ రాక్షసప్రకృతి। నీ వెలుమనిబట్టి యేపుచున్నాఁడ। నాదియిట్టిదయని
యతని పైనూకి। వేదంబు చదువడె వెండడె భక్తి। యటుగాన దేహంబు
యాత్మయానేని। నిట నెట్లు జరియించు నిలనోడల్ సమయ। యొడలు విడు
వకుస్న నొడలితో యాత్మ। యొడబడ నిద్రించి యుండియు వేర। జన్న జా
గ్రత్వంబు స్వప్నంబు నెరుగు। చున్న దియాత్మయొ యొడలోవీక్షింప సం
డడినయ్యాత్మ జాగ్రత్క్రియాదు। లందును స్వప్నక్రియాదులయందు। న
లరి నిమిత్తంబులైన కర్మములు। దలయెత్త తత్కర్మ ఫలకాంక్ష నున్న।
భూతసూక్ష్మంబుల చేత నారబ్ధ। మైతన రెడునోడళ్లందవ్యాపించి। ఘనకర్మ
ఫలములా కాంక్షభోగింప। దనుబొందునాయాస జనితవిశ్రాంతి। మా
నంబు బ్రాపింప మసలుసుషుప్తి। దానిట్లు పరలోకయానవర్తనము। నా
త్మయు నొడలు వేరై యుండియుండ। దాత్మ చేతను వ్యాప్తమైన దేహం
బు। చెలియించునట్లు దొంచియు శరీరంబు। చెలియింప దాత్మయు చెలియిం
చుగాని యగ్ని చేతను వ్యాప్తమగు మడ్డుగాల్ప। నగ్నియొయిను మొ ధాహ
కమైనయదియు। దానటులయ్యు నాత్మ పజ్వాతములై నతద్దేహేంద్రియము

లాత్మశక్తి। కార్యాత్మకములుగాని కావవియు। కార్యాత్మకంబులుగా నేర
వెట్లు। యినుమునననగ్నియు నెనసినయట్లు । యినుమగ్నిగాదగ్ని యిను
మునుగాదు। ఆత్మయు దేహంబునటుగూడియున్న। నాత్మ దేహంబుగా దా
త్మగా దొడలు। కాన దేహంబున కంటెను వేర। కానాత్మయది ప్రసిద్ధంబ
ట్లుకాక। ఘటపటాదులు వేర కనియుండుగాదు। ఘటపటాదులకంటె గలు
గడయొకడు। తనువిట్టిదని వేర కనియెదునాత్మ। తనువునకంటెను దా వె
రకాన। యాత్మయు నాత్మ దేహంబును దేహ । మూత్మయునొడలు వేరై
యట్టులునికి। గలుగు దానుత్పత్తి కర్త్రయునొక్క। డలరారునొకని వే నఖి
లాండములును। వానితో బుట్టు జీవంబులవలస। బూనినానామతంబుల క్రి
యల దోచు। వసుపడ పుణ్యపాపంబులుగంతే। జనిపొందనరకంబు స్వర్గం
బు గలుగు। ననయంబు శివుమహాదాజ్ఞాప్రశక్తి। జను త్రిజగత్ప్రపంచం బట్ల
కాన। కానరానిదిగల్గు కానంగరాదు। గాననిమేరువు గలుగునకాన। యి
హపరంబులుగల్గు నిదియు వేదోక్త। యహితచార్వాక మన్యాయమార్గం
బు। కలికాలకలుషసంగత హేతువట్లు। వలదుసీ చార్వాక వాదంబులుమ
గు। గర్వాంధుడవు పాపగతుడవట్లయ్యు। చార్వాకవాదియసద్వాదరతు
డు। పాత్రేతరుండని ప్రచ్ఛన్న పాంచ। రాత్రవ్రతుండను క్రమము దోంచె
డిని। వేదోక్త సన్మార్గ విముఖమజాతి। భేదమూత్మేచ్ఛ మహాదేవనింద।
లఘుతరంబైన కళత్రసామాన్య। ముఖమూలమగు విషయావిరోధతయు,
ధరసీకు బాంచరాత్ర ప్రశస్తాత్ముకఖ। నరియయి యున్నది చనసట్లుగాక ॥

పాంచరాత్రవాదం

యోపంచరాత్ర వ్రతోపాదితోప। కాపి కాత్ముడవిను తద్వ్రతచర్య । ని
కృతాత్మ మాంతరాళికమనజనుట। ప్రకటితాగమ వేద బాహ్యమై తనరు,
నాదికర్మభ్రష్టులనుటనజాతి। భేదదోషంబు నిపాదితంబగును। అతులభవ
జ్వరాకృతజల్పులగుట। సతతంబు శివునిందసహజమైయుండు। ననయంబు
స్వేష్టశివార్చనావితతి। దనరు స్వేచ్ఛాప్రవర్తనము బాటిల్లు। నతుల లజ్జా
హీనులగుట దుష్టాన్న। మతినిగళత్ర సామాన్యత్వమమరు। జనితపో ధ్యా
న నిష్ఠాహీనులగుట। సువమింపదుష్పొందియోద్ధతిదొడరు । సమయాను
గతమగు చరితమిాచంద। మమకన్నందగు మోక్షమదియునట్టిదయు । కా

వృష తద్వ్రితి కర్త్రయైనట్టి। యావిష్ణుదైవత్వ మడియట్లవినుము। ఆదినీశ్వ
రుని వామాంగంబుచమట। శ్రీదయితుఁడుజనించిన తద్విధంబు। క్రచ్ఛర
భృగుశాపగతి పదిమార్లు। జచ్చుచుబుట్టుచు జనియించువిధము। అట్టితి
ర్యగ్యోను లందువసించి। ముట్టినభవదుఃఖ్యములబొందువిధము। శివమూ
ర్తిగానయ్యాయి యవతారములను। తవిలికొలుచుచు ధన్యతముఁడైన విధ
ము। యొడబడిబ్రహ్మకు నొకమాటబుట్టి। యుడరియధోక్షజుఁ డనమన్న వి
ధము। నతిదికిందాప్రినుజుం డనవట్లుగాక। యుదయించిదైత్యుల కోడినవి
ధము। వేయాలమరిబాద రాయణుడనగ। బోయతకడుపున బుట్టినవిధ
ము। ధర దేవకికిబుట్టి దాకృష్ణుడనగ। బరగిపాండవులకుపని సేయువిధము।
ధాత్రి వెండియును దత్తాత్రేయుడనగ। పుత్రుఁడై యత్రికి బుట్టిన విధము।
తగిలిదైత్యారి నాబొగడించుకొనుచు। నొగిజలంధరునకు నోడినవిధము। శి
వుమతద్దైత్యుద్రుంచిన చక్రమాది। భవమునశివుగొల్చి పడసినవిధము। ఆ
చక్రమదిదున్కకైపోవగాదు। ధీచికినల్గిదావైచినవిధము। నుపమన్యుశిష్యు
డై యుడురాజమౌళి। నపరమితప్రీతి నర్చించువిధము। భువిని వెయ్యేటికొ
క్క పువ్వుగుండినను। శివుగన్నువిచ్చి పూజించినవిధము। అవిరళభక్తి చ
కార్థియైమరియు। భవుగొల్చిచక్రంబు పడసినవిధము। వృడు మేషుమై
తాల్చి మెప్పించియొక్క। కొడుకుసాంబుఁడన బడసినవిధము। తనరిదూ
ర్వాసుండు తన్నినచోటి। మునుమచ్చయై వక్షమునమున్నవిధము। భ్రష్టు
డైరుక్మిణీ దన్నునుబండి। గట్టియాతడుఁదోలగా బారువిధము। అతని యు
చ్ఛిష్టపాయస లేపనమున। సతతదివ్యాంగుఁడై చరియించువిధము। ఛాయ
సంబరశాలు బూయనిచోటు। బోయబాణముదాకి పోలసినవిధము। బల
భద్రుడనమున్న బాసియొక్కండు। మలమలమరుగుచు మడిసినవిధము।
మునులశాపాహతి ముసలంబుచేత। ఘనయదుకులక్షయమగువిధము।
యరుగు డెందికిరీటి యపుడశౌర్ధంబు। పరగనారాయణబలిసేయువిధము।
పదియారువేల గొప్పస్త్రీలబట్టి। బోరలిచోరులు గొనిపోయినవిధము। వ
రశుశాపాఘాని భువిబాపలుగొన్న। శరధిపాలై మున్ను జచ్చిన విధము। ధ
రరాజ్యముప్పించి దశరథరాము। డరిగి పెరడవిపాలై యున్న విధము। శ

డుగూర్చు వనితగోల్పడి దైత్యుచేత। పడఁతలుగాఁగట్టబడినవిధంబు। వా
లిరావణుజంపి పడిబ్రహ్మహత్య। పాలయిధరచుట్టు భ్రమియించువిధము। ని
త్యరామేశ్వరు నిల్పియాబ్రహ్మ। హత్యాపహృతముగా నర్చించు విధము।
తరుణినమ్మక ప్రచ్చు తమ్మునిబంపి। సరయువులోఁబడి చచ్చినవిధము। హర
మైనతనదు మత్స్యావతారంబు। సురసింధుధరుతల చుట్టైనవిధము। హ
రమగుదనదు కూర్మావతారంబు। హరుహారమధ్యంబు నందున్నవిధము।
హరమైనదనదు వరాహదంష్ట్రంబు। సురగాంకుముంజేత నున్నవిధంబు।
హరమైననరశింహు నంచితాజినము। పరమేశ్వరునకు నంబరమైన విధ
ము। హరమైనత్రివిక్రమాఖ్యుదొలెమ్ము। హరుచేత ఖట్వాంగమై యున్న
విధము। అల్లజన్నమున నావహనీయశిఖ్ని। దెల్లంబుగా దలదెగిపడ్డవిధ
ము। మృగరూపధారియై పగబారలేక। యగపడి తలయునో నాడిన విధ
ము: నారశతనదు విష్వక్సేను దేహ। మారుదుశ్శూలంబు నందున్న విధ
ము। కలకేతుడై వచ్చి కామారిచేతి। బలుకఫాయరిబులోఁపలబడ్డవిధము।
యురులింగమూర్తి శ్రీచరణముల్ గాన। కరియంగజని వరాహంబైనవిధ
ము। యూహారనేఁటమాగునిజంప। వారింపజాలకవనరెడువిధము। కా
లుచువ్యాసుని కరమభ్రవిధి। దూలియాడగఁగూర్ప జాలనివిధము। నీవి
యాదిగా బార్వతీశు చేవిష్ణు। డవమానపడి గర్వమడగినవిధము। నదియు
న్నుగాక శ్రీరారామమునను। మదనారినిల్పి నమ్మణిగొల్చువిధము। రా
ఢిగోవిందేశ్వరునినిల్పిభక్తి। గూడద్వారావతి గొల్చినవిధము। చెలువా
ర వారణాసిని దనపేర। నిలిపివిశ్వేశ్వరు గొల్చినవిధము। పెంపారునింద్ర
నీలంపు లింగంబు। నింపారసజ్జయుం దిడికొల్చువిధము। వేయేలవిష్ణుండువి
శ్వేశ్వరునకు। బాయనిభక్తుడై భజియించువిధము। నుగాత్రిష్ణువే వెండియు
నునివ్విధమున। నిగ్రహానుగ్రహశక్తుడై శాజ్ఞ। భంగంబునొందుట ప
టుగర్వమడగి। సాంగంబుగాభక్తి సలిపినవిధము। వేదాగమపురాణ వివిధ
శాస్త్రసు। పాదితోక్తులజెప్పబడియెడుగాన। పవిత్రియంబొండేల పాంచ
రాత్రాద్య। సత్యవ్రతములమోక్షంబు చేకురునె। మానుగానీశ్వరుమహి
మకవిష్ణు। హీనతకునుద్దృష్టమిదియుతాగాదె। భువినిసత్యుండగు శివునిభ

జింప। శివకరంబగుముక్తి సిద్ధించుఁగాక। భరననిత్యుండగు హరిని భజింప।
చిరతరంబగుముక్తి సిద్ధించునెట్లు। కావునవిశ్రుత భాగవతాదులాది। గా
వువిముక్తి మార్గంబులుగావు। నీవు కేవలవిష్ణు నిజసమయుఁడవు। గావుఁబా
ధ్యుండవు నిక్కంబెట్టులనిన॥ పురములేర్చెదుసాదు పురహరునాజ్ఞ। హరి

బౌద్ధవాదం

యు సాక్షాద్బుద్ధుఁడై యుండెగాన। జలజనాభునిదశ జన్మంబులందు। నిల
బౌద్ధజన్మంబు గలుగునగాక। దగుకూర్మవామన దానులుఁగలుగ। వాఁగి
బౌద్ధదాసి లేకుండఁబుగాన। సరిశ్రుతిబాహ్యంబు జైనబౌద్ధంబు। నరయ
గించి ద్వేదమంతియుకాన। పెండిబౌద్ధుఁడు వైష్ణవుండుమున్ వైష్ణవుండు
బౌద్ధుండుగావున వేయునేల। బౌద్ధుండవినుముని బౌద్ధంబుశ్రుతివి। రుద్ధం
బు భవపాశబద్ధంబుభువిని। షిద్ధంబుదుఃఖ సమృద్ధంబుపాప। బద్ధంబు
మున్న యబద్ధమెట్లనిన। కొరలుమనోమయ కోశంబులోన। మదితోంచు
విజ్ఞాన మయకోశమదియు। బుద్ధిదాక్షణికంబు బోఁవపోఁవపూర్వ। బుద్ధి
యందవగతి బొంగించుజీవ। సంతతివోలెను జనునుత్తరోత్త। రాంతరబు
ద్ధిదా నట్లుదయింపఁ। అరయుసంతతి రూపమైతోఁచుబుద్ధి। సరి నాత్మయా
శుద్ధి సంతతియందు। దులుకాదుక్షణిక చతుర్విధభావ। నలనొకానొక్క
జ్ఞానంబుసంధిల్లు। క్షణముక్తి సంగతమగునేని। క్షణభంగురయుము
క్తి కారణంబగునె। యొక్కఁడొక్కఁడయని పెక్కించివిూద। నొక్కఁడొ
క్కండయని లెక్కించివిూద। నొక్కఁడొక్కండను నొక్క రెండనుచు।
ముందటియొక్కండు మూఁడంచునిట్లు। ముందరెన్నగనెన్న మొగిచెడున
ట్లు। అరయునదీప్రవాహము పిఱుందుడుగ। భరితమైముందర బాఱుచు
న్నట్లు। వెలిగెడుదావాగ్ని వెనకయారంగ। కలయముందరసొంగి కాల్చు
చున్నట్లు। కనుగొనవిరచితాక్షర పఙ్క్తిజదువ। వెనకకత్రిత్తరిముంద రను
జాగునట్లు। ఖండింపకయు జాపకాయమైకాయ। పండ్లయిపండు నేర్పడబీ
జమయ్యు। బీజంబు మొలకమై పెరిగిముందటను। భ్రాజిల్లు వెనకరూపము
చెడునట్లు। ముందటనాత్మయు ముక్తిబొందంగ। నందండ వెనకయు న్యథు
గునంటేని। వడిబుట్టినిలిచిదా నడుగునంతటవు। సడిసన్నదక్షణ స్థాయిత్వ
మునను। క్షణవాదభంగంబు గాదెయాయుక్తి। ప్రణుతింపనెద్దియుత్పత్తి

క్షణంబు। యదివినాశక్షణ మగునేనియింక। జదువులేల అస్వవశగ్రస్తమై
న। తరిదరినేర్చునె దానుదయింప। మరియదిగాన్య క్షణంబు దానగునె।
తానును మొదలన దవిలినవిఘ్న। డైనసంతతియందు నొగోక క్షణము।
మోక్షంబుబొందిన యనుబొందుగాక । లక్షింపదనక గులాభమున్నది
యొ। నంచితశైవాగ మాదులమరియు। కించిద్గుణములు మిక్కిలిమిాన్రత
ములు। నవియుమాటలనె సత్యమునహింసయును। యివి నిజవ్రతములం
ద్రివియనులేవు। చంపిపెట్టినదిందు) చంపగాదందు)। చంప సహించుట
జంపుటగాదె। బొంకియీశ్వరుదందు) బొంకుగాదందు)। బొంకులలో పెద్ద
బొంకిదిగాదె। యన్నియీశ్వరుదు లేడందు)దానేల। యెన్నంగబుద్ధుండు
యిలగల్గుటెట్లు। క్షణభంగురంబగు కర్మంబుదాన। బ్రణుతింపతత్కర్మఫ
లముబొందించు। ననుటయుబౌద్ధుల కనుమతంబగుట। దనరియాబుద్ధుం
డుదైవమంటెద్ది। సంగతిదైవంబు శశివిషాణంబు। భంగి శూన్యంబంచు
బౌద్ధాదులాడి। విరచింపగా చతుర్వింశతితీర్థు। కరులుభూతాది త్రికా
లవర్తనులు। బిన్నడేబ్బాదడీ యిద్దరమునులు। మున్నశూన్యధ్యానము
లుశేయుచునికి। శమదమానుష్ఠాన జపతపోధ్యాన। యమనియమాదికా
ష్టాంగయోగాది। ధర్మకర్మఫలప్రదాతయవ్వండు। నిర్మించు గ్రియులకు ని
ర్వాహమేద్ది। తివిరియుత్పత్తిస్థితి విలయహేతు । వమునెదైవము శూన్య
మయ్యేనేనియును। తెలియనుత్పస్థితి లయహేతు। లిలగానియదిదైవమె
ట్లును కాదు। తలపోయశూన్యతత్వము గలయదియొ। తలపోయ సూన్య
తత్వము లేనియదియొ । కలదేని శూన్యంబు గాదె శూన్యంబు। కలుగదె
శూన్యంబు గలుగ దెట్లనిన । కలదేని శూన్యమన్ పలుకుదాబొంకు। క
లుగదె శూన్యమన్పలుకుదాబొంకు । గాన యహింసావిహీనులు సత్య।
హీనుగ్రియా ఫల హీనులు ధర్మ । హీనులు నిజదైవ హీనులు బుణ్య ।
హీనులునగు బౌద్ధజైనాదులకును। కలుగునె మోక్షవికస్వరసుఖము। తల
పోయబౌద్ధవాదంబుడుగుమంటి। బౌద్ధంబుతిరుతల బంటియులేదు। సిద్ధం
బుశైవప్రసిద్ధులకనిన। నరదొక్కలవమాత్రనగు జైనవాద। మ్మందెంతగా
నమాయామ్యలలోన। దేపరదాసయ్య భావజాంతకుడు। దైవంబనుచు
జైనతర్కబునూకి। దర్పమేర్పడఘట సర్వంబుదోడిగి। సర్వాంకునుత్త

రేశ్వరు బ్రతిష్ఠించి। పాసపరివట్రిల్ల పొట్లచెర్వునను। వసదులేణ్నూరును
వ్రచ్చిలైపించి। వెసజినప్రతిముల విటతాటమాడి। యెసగు నాడిజైను లె
క్కుడజనిరి। భావజాంతకుభక్తి పరుడు వేండియును। కోవూరిబ్రహ్మయ్య
నావీరగణము। పెర్కానిజైనుల పేరడగింప। తర్కంబునుదోడి ధాత్రిలో
పలను। మంత్రసిద్ధులమంచు మడియించిదహన మంత్రంబులందొక్క మ
్రరిగాల్చుడును। మంత్రంబులకురాజ మంత్రంబుమూల। మంత్రమనుష్ఠిం
చి మానితభక్తి। నడరంగ మునుభస్మమైయున్న మ్రరి। బడసికోవూరిలో
పలగలయట్టి। వసదులన్నియువ్రచ్చి వైపించెమహిమ। నెసగునాడీజైనులె
క్కుడజనిరి। అదియునుగాక యేకాంతరామయ్య। విదితభక్తిస్ఫూర్తివిలసి
తకీర్తి। నబ్బులూరను సముద్యన్మహానుహిమ। నబ్బుచుజైనుల నుక్కడ
గించి। యప్పురివసదినావాదిగానిల్వ। కప్పుడబడియెదు ననిశాపమిచ్చె। క
టకంబునందు ప్రఖ్యాతిగామరియు। పటుకీర్తి బండరు బసవన్నయలర। న
సమూంబకుజా దైవమని బ్రతిష్ఠించి। యెనగంగశిరమిచ్చి యొద్దినంబులకు।
వరలుచునప్పురి వాడవాడలను। మెరయుచునాడుచు మరియొందుశిరము।
బడసిజైనులనెల్ల భస్మంబుసేయు। నెడనాడుమీజైను లెక్కుడజనిరి॥ కృత
కృత్యపదివులిగెనువైజకవ్వ। పతిధిక్కరించి సద్భక్తిపెక్కువను। చనుదెం
చి చనుదెంచి చక్కనవసది। గనిభవాలయమని కరములు మొగుప। న
టజినప్రతిమరూపవ్రుడవ్రస్సి। పటపటవ్రక్కలైపడగమధ్యమున। వైజకవ్వ
యువికస్వరభక్తిమహిమ। వసవిజైనుండను వార్తయునడప। నెసగు వా
డీజైను లెక్కుడ జనిరి॥ మారుళిగెనుభక్తి మంథతుండ్డు మరియు। నారింగ
హిరియనాగయ్యగారగ। వీరావతారులుఃవీరులనంగ। వారంగపడమువ్వ
రసమానయశులు। వసిగొనిజైనుల వధియించుహిరియ। వసదిన శివుమ
హేశ్వరుబ్రతిష్ఠించి। యసమకీర్తి ప్రతిష్ఠాచార్యమహిమ। నెసగునాడీజై
లెక్కుడజనిరి॥ అదిగాక వెండియు నాదయ్యయనగ। మదనారిసద్భక్తి మ
తినుళిగరను। నసదులెతక్క నీశ్వరనివాసములు। వసదిజినుడుదక్క నెస
గులింగములు। జైనమునులుదక్క సద్భక్తవరులు। గానిరామికినిదుఃఖం
బుదోచుచును। చూడనక్కజమగు సురవాజున్నవసది। గూడ నాస్వామికి
గుడియన్నదగునా। పటపటబగులంగ చటచటబ్బాయ। పటుతరంబుగజిన

ప్రతిమమధ్యమున। శివుఁడుసౌరాష్ట్రంపు శ్రీసోమనాథుఁ డవికల్పవృత్తి నెన్న
డవతరించెడినా। పొందారతత్స్వయంభూలింగమూర్తి। యందముక్క-
న్న నొప్పగు చతుర్భుజము। నందివాహనమును నగజదాళటను। సుంద
రతరజటాజూటవిభ్రాతి। గరళముప్పసాకార కలితదివ్యాంగ। మరుదరుద
సదృశ దంతరంబునను। మున్నతంబగు తదికారులింగంబు। నెన్నడు
గందునో యెగన్నులార। వంతయుఁజింతయు వలవుసుసాలవు। నంతకంతకు
నెక్కుడయ్యె దానిట్లు। తొంబదియేడులు దొడిదొడిజనునె। సంబుందు
నాయర్థిఁ నలుపుడింకేన। బోదు శ్రీసౌరాష్ట్రమునకు సోమేశు। నాదటగొ
నివత్తు నట్లదర్శింతు। ననుమానమింకేల ననుచునాదయ్య ననజననొక్క-
రొజనుమ్మూర్తియంద। నతిసుఖనతివృద్ధు నతికృశాంగుండు। నతిబలహీ
నుండు నగుటగాజేసి। చరణముల్ వ్రయ్యంగ జానులువావ। కరతలాగ్ర
ములరక్తములు బింజింప। ఖరకరాతపసముత్కటతీవ్రనిహతి। పొరిబొరి
కన్నులబొమలు మూయంగ। వడుగెత్తరాకయు నడుగిడరాక। కడుగడు
ముందర గానరాకయును। చలమును నతిసాహసంబును గలిమి। దలరక
యాంబుమీద నయంబులిడుచు। తడదడదాఁకుచు దగులుచు మతికి। వడి
దెచ్చికొనుచు బోవకనిలుచుచును। వడవడవడుకుచు వ్రాలుచునట్లు। పడి
పడి లేచుచు పథము గన్పించి। చూచుచు బోవక చూచుచు నెదురు।
చూచుచుజనుచు రాయుచును గూయుచును। యోసోమలింగంబ యో
సోమలింగ। యోసోమ నాథయ్య యోయయ్య జియ్య। యోదేవదేవ
మహాదేవ యోయి। మాదేవ మాధవ మాధవ వినుత। అజహరీం
దాద్రిసాధ్య త్రిజగదారాధ్య। నిజభక్తసాన్నిధ్య నిష్ఠైకసాధ్య। గతసత
జనమూర్తిఁ కారుణ్యవర్తీ। సితకరకీర్తిసంచితదయాస్ఫూర్తి। గౌరీసనా
థ గోకాంతావరూధ। చారుప్రమథయూథ సౌరాష్ట్రనాథ। యనుచుఁగీ
ర్తింపుచు నట్లయేగంగ। ననఘుఁడాదయగారి యతిభక్తిరతికి। బాదలుశ్రీ
సౌరాష్ట్రపురవర్తీదాశు। డమరేగుదెంచిన సోమేశుడత్తణము। జనులు
జైనులును విస్మయమంద నంద। జినునిమధ్యంబు వెచ్చెర వ్రచ్చికొనుచు।
సాంగసాకార స్వయంభూప్రసన్న। లింగావతార మట్లంగీకరించి యంత

నాదయ్య కామ్యార్థముల్ సలిపి। యంతయుఁజింతయు నంతయుఁబాపి । సా
రక్షటాత్మపీఠణ సంజనితద। యారసామృత వార్ధినందోలలార్చి। జైన
కోలాహల శక్తియునవీశ। ఆనూనభక్తియు నవియుక్తినొసగ । నాజైన
మునుల నాదయ్యభజింప। నీజైనమునులు దారెక్కడజనిరి॥ మరిబిల్లన
యనారు మధురలోపలిను। తరిదరిజైనులు తల్లడంబంద । నెరిగూనిపాం
డ్యుడన్నిఖిలావనీశు। బోరుడువోయిన వీపుపొసుదువేజేసి। ప్రతిపక్షులగు
జైన బౌద్ధులతోడ। ప్రతియొగ్గిశివమంత్ర పత్రంబువ్రాసి। జినమంత్రపత్రం
బు మను జేసుచేత। పెనుపగుమంటలో బెట్టబంచుదును। సుసురదావా
గ్ని చోక్కారుగమర। పరమునజినమంత్రపత్రంబుగమర। వరసరోవరము
లో వనజాతమున్న। పరుసునశివమంత్ర పత్రమొప్పార । ధరజినమంత్రప
త్రంబును మరియు। బరువడిశివమంత్ర పత్రంబుగూర్చి। కావేరియుప్పొం
గ గానడుమనైవ। వావిరిజినలేఖ వరతిపాలయ్యె। శివమంత్ర లెఖ యచ్చె
రువువత్రెల్ల। భువినేటికెదురెక్క పారిబోరిబట్టి। కూడజైనుల నెల్ల కొర్రు
లెక్కించి। రూఢమైవసదులు రూపడగింప। నవియెలవేయుజైనాధికులెల్ల।
భువిలేక నాడెందు బోయిరిమరియు॥ అదిగాక నిడుమూరు డనుచోడనృప
తి। వెదకుచుదనయేలు విశ్వధరిత్రి। గలజైనమునుల నొక్కట బిలిపించి।
వలయుతర్కంబుల వారినోడించి। దవిలికాగినకొర్ర తలలుక్రిందుగను। త్రి
వియనాడెందేగితిగిమీరలెల్ల॥ వారకమరియును వాగీశనాయః। నారినిబ
ట్టించి నానావిధముల। జ్వాలనార్చులనునూక జాదంతికొగ్గ । జలమ్ములు
ముంప విసములుబ్రయోగింప। మహితపంచాక్షరీ మంత్రంబుచేత। దహ
నేభజలవిషోద్ధతి దర్పమడచి। యజ్జైనముఖ్యుల నందరుముంప। లజ్జలె దీ
మునుల్ నాడెందుసనిరి॥ ధరవెండియును శివార్థంబొక్కకొలను। సరిమిరి
త్రాండియన్ జాత్యంధుడర్థి। గావింపగావింప గడగివిఘ్నములు। గావిం
పగావింప గడుగడుసొలసి। పన్నగాంకునిచేత పటుభక్తి రెండు। కన్నులు
బడసి విఘ్నములాచరించు। జైనులకన్ను లక్షణమాత్రశెరుప। గానలెకీ
మునుల్ నాడెందుసనిరి॥ నమినందియును గణనాథుండుమరియు! ప్రమది
తభక్తి దీపములు నిత్యంబు। వేయేసిముట్టించి విశ్వేశుసేశు । బాయక రే

యును బగలును గొలువ। నాయూరగలజైను లత్యసహ్యామున। నేయిని
గరిటెడు బోయుళయున్న। బ్రతిరెుగ్గి వేయుదీపములు నేద్దాను। గతఘుద్ధ
లింగోదకముల వెలుంగ। ముట్టించియాజైన ముఖ్యులపసుల। బిట్టు జావం
గ శపించియయ్యార। వసదిజైనుండను వార్తయునడచె। నెనగనాడీజై
ను లెక్కడజనిరి॥ తొండమండలమున వెండియుసాంఖ్య। తొండడద్భుత
జైన మండలంబగుట। గుడియులింగంబు భక్తుండను వార్త। పుడమి బుట్ట
దువిన్న బొరిగొడుగ్రిగాన। కుసుమముల్ దేరామి గుడికిబొరామి। భసితం
బలదరామి ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధ। వేషంబుననునిత్య విధిమూడుజేసి। పాషాణ
ములుపుష్ప భావనయులర। నడుపౌలంబునను జీర్ణశివాలయంబు। బౌడ
గనిబౌద్ధుండ పొలెగట్టలుక। మాంవీటిపొంత నిమ్మహినీకునుండ। గావచ్చు
నెకంటెబొరాదు। శివనిన్నుఅరిల పాల్సేయదునాకు। దవిలి నిత్యంబు వ్ర
తంబిదియనుచు। మూడుసంధ్యలయందు ముమ్మాడురాల। పొడిగా న
ద్దేవుబూజింపుచుండ। నదియొక్కనాడూరి నగ్గుడీనడుమ। నదిగట్టి పార
వానయు దొట్టికురియ। నెట్టునుశివుగొల్వ నెంగరాకున్న। నిట్టుపవాస
మొన్దినములుండంగ। నిట్టునేమంబును యిట్టివ్రతంబు। నిట్టిచలంబును నేరి
కిగలదె। నిద్దరనీతండ బౌద్ధోత్తముండు। బద్ధవైరంబునభవురాలవైవ। బొ
రాకకటకటా బొగులుచున్నాడు। వారకనిట్టుపవాసమెనాళ్లు। బతిమాలి
కూడీన బాడియెయిట్టి। వ్రతియుండగానిజ వ్రతులకు ననుచు। ననయుంబు
జెనిన బౌద్ధావళిసాంఖ్య। గొనియాడుచునుకొల్చి కొనియిట్టులుండ। నం
తనది ప్రవాహంబు పొంగెండ। నాంతరభక్తి నితాంతరుద్ధతిని। దప్పె త
ద్వ్రితభావ దనబ్రతుకింక। జెప్పకుజెప్పకు శివునుగై కొనును। వలికినవ్రత
మాలు పరిపూర్తిగాక। తలరిరెుగుడువగదాయుసనగును। వగవము పొ
ద్దసీశ్వరు గొల్చువ్రతము। రెుగియుపవాసంబు లుండెదువ్రతమె। పోలు
పారనుపవాసములు నుపవాసముల్లు వ్రతంబులు మరి మునుగూడ నిట్టి
శతసహస్రోపవాసములు దదీయ। సతతభాషావ్రత చర్యచానగును। గా
నమ్మూమర్త్యలోకంబుననునికి। దానేరదదిదీరగా బగోకుముభ। నీబౌద్ధ
విక్కడి కేమిదలంతు। రోబుద్ధిగాదీశ్వరునునిచిపోక। యువిరెులఘురిక దా
యవ్విచారములు। దవిలినానిత్యవ్రతి ప్రచర్యకును। రెునుదినంబుల కెన్నం

గనలుచ। దెనురాలొండొండనెయంగజాల । వరుసనన్నిటియెత్తు వచ్చ
ప్రాషాణ। వరపుష్పమొక్కటివరుబూన్తుననుచు। కోయనియొకపెద్దగుం
డత్తి వైవ। హాయీశ్వరుండు నోహోయంచునగుచు। శిరమునకడ్డంబు క
రములొగ్గుచును। హరుడక్షణంబ ప్రత్యక్షమైనిలిచి। మెచ్చితి సాంఖ్యనీ
మెదురభక్తి। కిచ్చెద వేడుము భీష్టార్థ మనుడు। శాక్య డంతకమున్న చ
క్కజాగిలిసు। వాక్యసంస్తోత్రపుర్వకముగ మ్రొక్క। వేయునునవియేలవి
నుమువిన్నపము। నాయాచరియ నన్యాయంపుభక్తి। న్యాయంపుభక్తిగా
నవతరించితిరి। యేయేడనిదిసాల వేదయాంభోధి। కరుణాపరిష్కారకారు
ణ్యాపూర। భరితగుణాత్మ కృపాపరతంత్ర। యనుచు వెండియు మ్రొక్క హ
రుడక్షణంబ। యనుపమకనక దివ్యవిమానమును। గొనిపోయెకైలాసకు
ధర మెంగుచును। జినబుద్ధముఖ్య సంచితసమయములు। మునుదొండమం
డలంబున నిస్తుషముగ। నసఘుండు సాంఖ్యనైనారి శపించి। బౌనబౌద్ధా
ది దుస్సమయము లేదుడువ। గానాదు లేరె యీజైనులిద్ధరను కావున జై
న తర్కములుడుగుడని। వారిరిజైనాది వాదులనడచి। చండ తార్కికజ
య శౌండమాండనుడు। ఖండనాఖండనక్షమత వేదోక్త। పరిచితా ప్రతిహ
తోపన్యాసనరస। సరళతదుత్తర శబ్దజాలముల। దండిపూర్వాక్షేపతార్క
కప్రశ్న। ఖండించుచును పండితులెదు జర్చింప। బడునుత్తరాక్షేపపరిమి
తప్రశ్న। దొడగిసేయుచుదాన తుడుచుచునిట్లు। వివిధాన్యసమయులవిట
తాటవ్రాడు। శివభక్తసింహుని జితపరసమయు। పరమపాండిత్య ప్రభా
సమన్వితుని। సురుచిరశుద్ధయశోవిరాజితుని। యనఘుని మల్లికార్జున
పండితేంద్రుని। గనుగొనిబౌద్ధుడాగ్రహము వట్రిల్ల। అనగయెట్టిట్టామహా
దేవుడనగ। నెనయుంగ నొకదైవమెనిక్క మెట్లు। శ్రుతిపేర్మి బలుకనేరు
తుగదాయనియు। నతివాదములు పెక్కులాడెడురేగి। హరివిరించులు
గానరనియెను శివుని। హరుడాదిమధ్యాంత విరహితుడేని। హరికిబుట్టిన
బ్రహ్మ కటపుత్రుడైన। సరసిజాహితునెట్లు జడలలో దాల్చె। నభవుడేని
యునెట్లు జలలాటమున। ప్రభవించి మరియేల బ్రహ్మవధించె। కళ్యాణ
పరము స్థూలాంగళ్యాంగుడేని। కల్యాజినము లెల్ల లొల్యుడౌతాల్చె। నీక్షిం
పనిఖిలలోకేశ్వరుండెని। భిక్షాటనమునకు బ్రీతి నెట్లరిగె। నద్దివ్యమైన వా

హనములుండంగ। వృద్ధవాహనముగా నెక్కడిదేమి। గంగ నెట్టులదాల్చె
గాపహారియేని। యంగ మెట్టులసగం బంబికకిచ్చె। నగమాట దేవరచర్చిం
చిచూడ। జగదండకోట్లకీశ్వరుండెట్టులయ్యె। నగ్నుండై యెలవనంబులదిరిగె।
నగ్ని యెట్టులచేతి కాయుధంబయ్యె। నరయదివ్యాభరణాంబుడేనెట్లు।యు
రగేంద్రుజేసె యజ్ఞోపవీతముగ। నసమ[illegible]ధారసరి బమరులకిచ్చి విసమే
మిటికిదాగె వెక్కసంబుగను। హరుడుదాహరి నయనార్చితుండేని। హ
రిహరుండనగ నెట్లయ్యెనోకండు। యజ్ఞేశుడేని క్రియాదక్షుదక్షు। యజ్ఞ
మేటికిదుంచె నసురులజెరిచి। బ్రంహ్మాండకోట్లకు ప్రతియేనియిట్లు। బ్రం
హ్మాండమెట్టుల భస్మంబుజేసె। సచ్చిదానందభాస్వరమూర్తియేని। నిచ్చ
మైనోలుకుల నేలవసించె। గావునసట్ల మాంగళ్యస్వభావు। దేవువిరుద్ధసం
దీప్తప్రభావు। విపరీతచరితు దుశ్చేష్టుదుశ్శీలు। నపవిత్రునేకదైవమనిస
మర్థించి। పలికెదవిదియేని పండితత్వంబు। కలిమియె విద్వాన్సు కాయం
బునగరె। పోదపదమింకనీ పొత్తంబుగట్టి। చదువులుగిమవులు చాలింపు
మనుడు। ఇందుధారణముఖ్య హితమహామహిమ। నిందుశేఖరునకు నిం

ఇందుధారణం

దగాబలుక। నిగ్గారునక్షయ నిధియుభాగ్యునకు। బొగ్గులై పెంచులై భువి
దోంచునట్లు। పరమేశుమహిమ పాపప్రచారులకు। వరికింపవికృత స్వభా
వమైలోచు। తప్పేమియుని పండితస్వామినగుచు। నొప్పుపురాణాగమో
క్తులువినరె। చంద్రకళావతంస స్ఫురన్మౌళి। చందురునిదాల్చిన చందమె
ట్లనిన। బ్రంహ్మాండ[illegible] వివిధ పురాణాదిమైన। బ్రంహ్మకైవర్త పురాణ
సంహితల। జీవితేశ్వరుసభజత్ర గుప్తుడున। భోపిధిసావర్ణ పుష్పకారూ
ఢు। లైచనువారల నద్భుతంబంది। చూచినలోకంబు కోరకనచ్చెరి। కైన
నుగానకనీయానతిలేక। యానతిల్లాక నయ్యానమూదిలోక। ములకెంగు
లేమి యిమ్ములపేరల్పనుడు। నలర్పుమధర్మతాజకనిక్లనిరాజ దక్షుండు చె
లువార తనయులకళికి నిచ్చెంచివాద్ధజేష్యురనిచ్చి। పడతుల కొక్కరూప
ముగ్నసగుచ్చ। నదుపుహిమాయని పాంగిక్షయము చేసిపోవ। నాహిమకరుడు
భార్యావళిలోన। రోహిణీసత్తికతి స్నేహంబునేయు। నున్నకాంతలు దమ
కొక్కరూపమున। మన్నింపదని తమమగనిపై సాలవు। యెరుగింప దక్షు

డెందము గనుక। బరతెంచి యుమాపతి పాలికి రాంగ। నానాటికిని కళాహీన
తవాందు। త్యాని కదరగుచు మునాశ్రయుఁ వు। మునికోపమిచ్చుడు హరుని
గురించి। చను దెంచులోన నకలలోకములు । నక్కజ పడిన మాయను
నొక్కకళయు। దక్కదక్కి నకళల్ దరగి కొండియును। జలజారి భువిజక్క
జాగిలి మొక్కి। మలహారవాగ్దేవ మాధవవంధ్య। యతుయవిశ్వేశయం
బికారమణి కతిఁగవుమనుచు గార్హ్యమువిన్నవింప। వోదకోజకు మంచు
మన్నయాకళయు। చూడాగ్రమునను మేకుండుఁ ధరింప। దత్తుని శాపోక్తి ద
రుగనానాటి। కీపీతికూశ్రృవ నెక్కునానాటి। కొక్కొక్కకళయంచు ను
మువల్లభునకు। మక్కంటిదయచేసి మునుసురల్ బొగడ। తరినాడు నాటి
కి దరిగెడు కళలు। కరకంఠుకరుణ జగద్గితిఁ బట్ట్యె। లలినమానాము కళా
మాతమునగ। లలినమానాము కళనుదాల్చెదివస। ముగయు యమావా
స్య యననొప్పినాడు। మదనారి నేత్రాగ్ర మానసులగుచు । చాదరనిత్య కీ
ర్తి భజించినవారు। సదమలలీలల సనిమొదువారు। ననిచిత్రగుప్తునకంతకుఁడం
త। యుమజెప్పెగాన పమున్నతలీల। ఇందుకళామాత్ర మీశుండుదాల్పె।
నిందుఁధరుండను నీతియకాక। చింతింపనాదిమధ్యాంతవర్జితుడ। నంతవే
దాంతవేద్య ప్రభావుండు। హరివిరించుల కగోచరుడగుశివుడు। హరుడు వి
శ్వాధికుండైన యీశ్వరుడు। ననయంబు శశిమోచుకుని యున్నవాడె।
వనజారితలనున్నవాడె యెట్లైన। దివిదిరిగెడునట్టి తిమిరారిబొంకె। భువి
జందురుడు వేరె పుట్టెనెరుకడు। శ్రీకంఠుజడలపై శీతాంశుడున్న । నాక
సంబుననొండు లేకుండగలడె। యాకసంబున నయచ్చారియున్నని । శ్రీ
కంఠుజడలపై లేకుండవలడె। యటుగాననవతంస మయ్యెదక్కళయు। ని
టలాక్షునకు నిడినింద యేమరియు। వనజా నిలలాటమున నుదయించె। మ
నసిజసంహారు డనగెట్లువచ్చు। యిలస్వేచ్ఛయాచింత, మెచ్చివంబునగ। న
లరియీశుడు శివుడంబికాధవుడు। హరుడుముస్ లీలార్థమైమహాసృష్టి।
విరచింపతలప నన్వాధియువిష్ణుండు। నరిమదంగన్వేద సంభూతయునగ, బర
గుదక్షిణవామ భాగాంగములను। దొరగెడుఘర్మబిందువులనుబుట్టి। హ
రునకు సాష్టాంగములై బ్రణమిల్లి। చనుదయన్యపాదరజన్పూర్వయనగ । మనసి

జాగిపడక యలదివ్యశేణు। పటలసంగతిహారిబ్రహ్మాలకయొ। స్ఫుటగతి సత్వ
రజోగుణత్వములై యావజ్జజడంత నఖిలాండకోట్లు। గావించి గావించి
గర్వించిమించి। తానపరబ్రహ్మ జానయీశ్వరుడు। తానద్వైతంబని తానక
పలుకు। దదరిజోగుణశక్తి దక్కుననధమ। సుద్వృత్తి దక్క గర్వోన్న
తియుడగు। నిటలాక్షుదొల్లింటి నియతిగుతించి। స్ఫుటవీర ఘోర తపోనిష్ఠ
పేర్మి। నాలుకలీర్కోసి పినాకిబూన్పుచును। రేలుబగళ్లు పల్లీల గొల్చుచు
ను। అష్టవిధార్చనం బాచరింపుచును। యష్టాంగయోగ విశిష్టసంగతిని।
పద్మాసనస్థుడై పరమేశుహృదయ। పద్మ పద్మంబున భరితుగావించి। రం
జిల్లు వామచరణమూలమాది। యుంజానబంధంబు సల్లాచరించి। యొల
యుపాశ్రిణాపాన యోగంబుకీలు। కొలిపి యంతర్యోగ కుశలత మెరశి।
యూదిమండలమున నాకుంచనమునీ। పాదించి సుప్తసర్పము జాగజొంపి।
యానశక్తిసూర్యశశాంకులగట్టి। నాసాగ్రమునదృష్టి నలినాటిడొలిపి। త
నరారియంతర్నితాంతమైవెలుగు। తనుదమ్మిదొంతులూర్ధ్వముఖంబు
జేసి। యుంచితంబగు క్రిందపంచపద్మములు। పంచాననప్రభ ప్రజ్వరిల్లం
గ। తుదిమించివెలుగొందు ద్వాదశాంబుజాత। మదిపుష్పమంట పొద్యశ్రీ
లమెర్యయు। నగులలాట చింతయన్ బ్రహ్మయనగ। వగదపస్యగేహ్యవస్థ
తోయనగ। తత్పద్మదేశ నితాంతమధ్యమున। చిత్పరంజ్యోతీ రంజితదివ్య
దేహు। భవుదదావహనాది పంచోపచార। సవిశేషవిధుల ప్రసన్నుగావిం
చి। సురపనేత్రాధత్న వాసుకివదనాధ్ర। పరిమితదళపరిస్ఫుంతాబ్జనిత।
సుకరనిష్యంద మానసకళంకరహిత। మకరందధార్లల మజ్జనంబాచిరి। బం
ధురలీలనాపద్మంబుబూన్చి। సంతతిల్లభక్తి వాసనీధూపమిచ్చి। వెలుగునా
త్మజ్యోతినవిరాళిచ్చి। తోలుకాడువేదసూక్తుల బ్రస్తుతింప। దేవుండు పా
లప్రదేశంబునందు। నావేధకప్పుడు। ప్రత్యక్షమైపిలిచి। యిచ్చ యయ్యాది
నీకు మెచ్చితివేడు। నిచ్చెదనావుడు నిలజాగిమ్రొక్కి। స్రష్టయు బ్రహ్మే
శ్వరాష్టకంబందు। తుష్టిగాశివుని ప్రస్తుతులాచరించి। సృష్టికర్తృత్వంబు
శివునిచేబడశి। సృష్టిసేయుచు విరించియు దొంటియట్ల। వర్తింపుచుండె న
వాదితిరుద్ర। మూర్తియంత ధ్యానమునబొందెనంత। యిదియొక్కనింద

తేను యిలనట్లుగాక। సదమలస్థితినట్ల షట్సమయులకు। దమతమ నియమ
ముల్ దాన్నైకనిష్ఠ। తమతమహృదయ పద్మంబులఁదోచు। అంతనహారిక
శ్వైర్యవేల్పులాత్మ। సంతతులగుదురె స్వాములె కాక । యననేలకాష్ఠంబు
నందుదయింప। ననలంబుకాష్ఠంబు తనయుడెతలప। యసలారశిలలయం
దావిర్భవింప। పసిడిపాషాణంబు పట్టియౌతలప। యొలయుచుపృథివిపై ను
దయించునూత్ర। నలరుభూజము తెస్వయంభులింగములు। అరయంగగం
భమునందుదయించె। భగనోకదండ్రు నాతడుదానికొడుకె। కమలాసను
హిరణ్యగర్భుడన్నట్లు। యమరదత్తాత్రేయు డన్నట్లుహారిని। కమలనా
భునియధోక్షజు డన్నయట్లు। కమలజుడన్నట్లు కమలజుమరియు। యింద్రు
నితల్లికు పేంద్రుడుబుట్ట। నిందావరజుడనియున్ననయట్లు। స్థిరమతిదివిజుల
దివిజులన్నట్లు। పదిగనగస్త్యకుంభజుడన్నయట్లు।నమరసిరహర్షాలాయుగా
దినీకంట్ల। నమరెనుపాణినీయాదిశాస్త్రములు। హారుడజునిట్లలజుసను సూ
క్తిగలదె, పరమపాత్రికమిట్లు బలుకంగదగునె॥ శల్యముల్ మవియు నూం
గళ్యముల్ విబుధు లౌల్యంబులెట్లు దాల్పంగగం జేని। యగణితాతీత క
ల్పాంతరప్రళయ। విగతచతుర్ముఖవిష్ణుకపాల। నికరాస్థిమాలికా నికరస
న్నద్ధ। సుకరపింగళ జటాజూటకోటీర। విలసనప్రభలు సాక్షులుగా వె తల
ప। నెలతాల్పుమహిమకు నిత్యత్వమునకు। భాజితనిజదివ్య పాదాంబుజా
త। పూజితహరినేత్ర। పుండరీకప్ర। ఖిల్లితైకరుచులు నిమిత్తములు గావె।
నెలదాల్పుమహిమకునిత్యత్వమునకు। వలమ్మూఫుమీదక్రీవరుక ళేబరము।
నలదారుదాచేత నజకపాలంబు। గలదివ్య దేహంబుగాదెకారణము। నెల
దాల్పుమహిమకు నిత్యత్వమునకు। నిత్యుండనేన యనిత్యులందరును। ప్ర
త్యయంబిదియనుభావనదోప। హరివిరించాదుల నస్థులుదలలు । హరుడ
మున్ గరుణనై ధరియింపకున్న। నాముముక్షువులకుస్వర్గాపవర్గాది। కామి
తసుఖము లేక క్రమమునగలుగు। హారికమలజ కపాలాస్థి సంగతులు । హ
రుడుదాన పవిత్రుడగునేతలంప। హరియునుబ్రహ్మనిజాస్థిమాలికలు। హరు
డు దాల్పకృతార్థులైరియట్లనిన। చారుగంగానదీ సంగతాస్థులును ।
వారికపరమపావనములుగావె। భంగురతరశల్య సంగతి జేసి। గంగాప్రవా
హమమాంగళ్యమగునె। తనరగంగాసంగతనిజాస్థిచయములు। నయంబు

పరమపావనమూర్తి వెలుఁగ। నాకపులకును స్వర్గాదిభోగములు। భ్రూజిత
మీఁదట బ్రదుకనెయ్యుట్లు పొదలుమీఁదటి బ్రహ్మపదవికిఁ దిన్నఁగ। పదవికి
నివి బీజభావములే గావె। హరివిరించులకపాలాస్థులట్లగుటఁ। ధరియించుట
ది విశ్వతప్రకారగతి। శాపునసంబంధ్యంబు గాదుచర్మములు। దావిహితం
బుఁ జే దాల్పనం డేని। అన్నక్షీణమున్న హిరణ్యాక్షునధించి। తన్నుఁ దా
నురచి భద్రగస్తుఁడైన। నరసింహునకు నగ్రోరభరూపంబు। ధరియించి
ద్రుంచి యాతనిచర్మమొలిచి। యులరిలోకములు వంపాలంబు సేయు। పు
లిరక్షనునిబట్టి విలువుతిత్తొలిచి। హరివించాది సురాసురాదులను। పరి
మార్చుతద్గజాసురుబట్టి వ్రచ్చి। మృగరాజవైన పారదెగబడఁ జేసి। నగధ
ను కృష్ణాజినంబొల్చి హరుఁడు। కవచంబుగాఁ దొడిగ కట్టి దాపించె। నివి
నింద్యములె మహిమాష్టతలే గాక। అండకోవలు వగంబైన దేవునకు।
పొండిగా నద్ది ప్రభుత్వమం ద్రేని। మొదల చతుర్బ్రహ్మ కుదయించి గౌరి। ము
దనారితమతంత్రి మతిదప్పపలుక। దెలియత్యద్దరి దేహంబు నాత్మ। పావ
కునకుహావిర్భావన చేసి, నదనవినాభావ సంబంధలీల। హరువామభాగంబు
నందుండబడయు। నీశ్వరుండర్ధనారీశ్వరుండనగ। శాశ్వతప్రతిభమై జనుకీ
ట్లుగాక। పలుమరుమాటాచ పార్వతియనియు। యులపి తాదేవో మహే
శ్వరయనియు। హరివిరించి సురాసురాదులుగొల్వ। హరుడును గిరిజయును
గుదురుగురులు। నరినసగాఁడి వశాఖయుండెన్న బడి। నపతిశ్చ పపత్నీ చయు
నగ। నరినారలింగ నిష్ఠాపరతంత్ర। పరమపీరవ్రత బంధురనిష్ఠ। తావత్వ
మేవమాటాచ పితాత్వ। మేవయున్విల యూహేశ్వరావళి। తల్లియుదం
డ్రియు దావనైమొసంతులు। కెల్లనై యర్ధనారీశ్వరత్వంబు। హరుడు ధరించె
మున్నట్టి దెకాదె। నరినారుగ రెపరవయయులుమతులు। గొంకకవజ్రచక్రాం
కసరోయు। హంకంబనుచు మురియు వ్యాసాష్టకమున। ముంజేతికంకణంబు
న కద్దమేల। రంజిల్లువ్యాసకరము సాక్షిగాదె। జగములుశివశక్తి సంపు
టంబగుచు। నాగడంగగానర నిందమొమురియు। త్ర్యక్షుండుత్రిభువనరక్ష
కుండెట్లు। భిక్షాటనము చేసె ప్రీతినంద్రేని। భ్రమరకార కారకర్తల మించు
హరియు। కమలసంభవుఁడుఁ గర్వించిపలుక। హరివిరించుల గర్వమడగిం
తునాఁడు। చిరమహత్త్వము బ్రతిష్ఠించు బ్రహ్మ్మమను। కలుషించి యేతెంచి

కోవరయుగ్రుడు। తెరలకనజామీఁది తలదున్నవవ। సామహబ్రహ్మాదానే
షాంగమెరఁగి। సోమార్ధకమున నమున్న తిబోగడ। బ్రహ్మశిరోహర బ్రహ్మ
త్త్రవరద। బ్రహ్మార్తీశ శ్రీపరబ్రహ్మస్యోవ హరమత్కపాల మాయవన
పైబడిన పరిత్రాతంబగు జగత్ప్రితయుగాన మీకరోదరమున నేకపా
లరఁబు। చేసాసితార్పారక్షింప జేయసుచు। నఱవడా వేఁజాపనం బోచరర
వ। నెలరుచునట్లు కాకన దయుదోడగ। కాలరుద్రుడుదత్కపాలంబుదాల్చ।
గ్రోలుచు విష్ణులోకమునకేతెంచి। శ్రీలితన్నదుర విష్వక్సేనునుబోడిచి।
శూలాగ్రమున నెత్తి సురలుభీతిల్ల। కలికితుడుగ నధోక్షజరక్తమునో బ
లుకపాలంబులోపల నించిమెరచి। నెట్టణగర్వరచి నట్టివారలకు। నిట్టిదగ
తియని నిలవిజృంభింప। వడకుచుమృత్యుదేవతయు దేవతలు। దోడనుడ
స్మూర్తియద్భుతలీలగాంచి। హర దేవదేవ మహాదేవయీశ। శరణంబ
నుచు జయజయరవంబెసగ। నంతంతసాష్టాంగులై ప్రణమిల్లి। కంతుసంహా
ర త్రిజగత్కర్తహర్త। యజహరిదర్పాపహరణాదోగ్రికు। యజశిరోహ
రముకుందాస్థిదామాంక। నకబ్రాహ్మణశ్ఛదినదినెయనగ। తరిసనసంఖ్యా
తాపితామహాయనగ। శూలానకోట్లను కోట్లను ప్రళయ। కాలంబునంద
నంఖ్యాతంబులైన। యట్టిబ్రహ్మలను బ్రాహ్మణులను దుర్గింప। నట్టిచో మీ
కున హత్య బాధించె। తెనకూతు గవయు బితామహు ద్రుంప। ననలో
త్తు మీకు నేహత్యనాడయ్యె। దక్షప్రజాపతి తలద్రుంచు నపుడు। నక్ష
య మీకునే హత్యబాధించె। నిత్యస్వతంత్ర నిసర్గత బ్రహ్మ। హత్యా
ది పంచమహాపాతకొఘు। విపులదయాత్మని విపరీతమూర్తి। యుపశమిం
పవె దేవ యఘురాజమౌళి। భాగీరథిని బడబ్రాహ్మణునావ। భాగీరథికిహ
త్యా బాధింపఁ చెనెట్లు। దావాగ్ని ధూమరోత్తమము దొందునావ। దావాగ్ని
కెద్ది పాతకము సిద్ధింప। నితరులదృష్టికి నట్లుండునోలి। గతసకలాద్వైతశ
రణా విధేయా। యనుచు ప్రార్థించుచు నేథయార్థులగుచు। ననువ క్త్రవం
డేయు నభినుతుల్ సేయ। నదియుభీతాటనం బనన్పెగాక। విదితంబుగా
హరవిధిగలదెట్లు। భవుచేతి కమలసంభవుకపాలంబు। భువినోర్ధ్వమన్యాభి
పూరితంబునగ। ననవిడియుగములో వారిలలోటమున। భువనము దద్దారుగు
రక్తప్రవాహమున। నెరయునర్ధార్ధంబు నిండదయనిన। కరకంతుపాత్రకు గ

లదె భిక్షంబు। అరయంగనఖిలాండాండ సంఘములు। హరుగర్భకోణం
బు నందొక్కవలన। జనియింపమరియునశ్వరుఁడు దానెఱుఁగ, ధనిసనయిష్టా
ఘన కాంకలివోవ। భిక్షమ్ము వ్యాజమ్ము చెప్పెదరతని। కుక్షి యొక్కమమునఁగూ
డంగనిండు। మొదలి బ్రహ్మకు బ్రహ్మపదవియు విష్ణు। పదవి విష్ణునకిందఱ పద
వియిందఱకు। తెల్లమిచ్చిన దేవదేవున కేల। యిల్లిల్లు దప్పక సంగభిక్ష
లకు। హరివిరించిమదాపహరణార్థమైన, హరుని భిక్షాటనంబను విజృం
భణము। అదియీశ్వరునకు మహత్త్వంబుగాన। యిదియొకనిందయె యి
దిమహత్త్వయగున। పంచవక్త్రుఁడు పరబ్రహ్మ దానగుని। పంచమశిరము నేర్ప

గంగధారణం

డ దుంచి వైచె। నిగ్రహానుగ్రహాన్విత పరాక్రమున। నుగ్రతదుష్టులమర్దిం
చుచున్న। కర్తకు త్రిభువన భర్తకు సకల। హర్తకు దప్పె యన్యాయులజం
వ, అంగజసంహరుండదియునుగాక। గంగ దాల్చుటయేమి కారణంబనిన,
ప్రవితతసకలపురాణాదిమైన। శివపురాణోక్త ప్రసిద్ధియుక్త। రాజితంబగు
నాపయోజలరాశి। ఘూర్జిల్లునాఁడి జంద్రసమాగమమున। బుట్టి తారాప
థంబున వెల్లివిరిసి। బిట్టుబ్బి దెసలకు నిట్టదొరఁగుచును। తేలుచు జగములు
దెప్పలువోలె। దేలంగ గంగ యద్భుతలీలఁ బొంగ। హరివిరించిపురోగమా
సురసురని। కరముగరము భయాక్రాంతాత్ములగుచు। నవధులు బుట్టుచు
భువిజాఁగి మ్రొక్కి। భవునకు వ్రుడు విన్నవం బాచరింప। మెల్లన నవ్వుచు మృ
డుపుతద్గంగ। మల్లికాదళభాతి మాళిఁధరించి। నాకోప కంఠంబునను దది
యాను। లోకనంబున దేవలోకంబు బ్రతుక। నాకాశగంగనానందర్జకాం
క। మాకరకంఠుడుద్యల్లీలను నునిచె। హరుఁడు జగద్రక్షణార్థమై గంగ। ధరి
యించె నిదియు నింద్యమెయట్లుగాక! యుపమలోవన మాళి యందున్న
గంగ। వసుధకెవ్విధమున వచ్చెనందేని। కపిలునికోపాగ్ని గ్రాఁగిన సగ
ర। నృపసమూహంబున కపవర్గపదవి। దప్పించెనా వియద్గంగ పృథివికి। దె
ప్పించెనరిగి తద్దేవి గురించి। వారిధానమదు భగీరథుండనగ। ధీరతనతివీర
ఘోరతపంబు। నాకాంతమైనెద్రిదికోట్యబ్దముల్ సలుప। నాకాశగంగ ప్రత్య
క్షమై నిలిచి। మెచ్చితినీకోర్కె యిచ్చెదననిలకు। వచ్చెదునాదు బ్రవాహం
బు రాక। కోర్వదు భువి యెల్ల శర్వ భజింపు। సర్వలోకాధీశు జడలవసించి।

యుఱుగుదెంతునను నా భగీరథుడు। హరుని బ్రసన్నుగా నట్లుమెప్పింప।
కామారియును జటాగ్రంబట్లు నాప। నా మహాగంగ కృతార్థతానియతి। నస
మతదీయ జటాగ్రభాగమున। వసియించి తజ్జటావటమధ్యమమున। నింకు
చునతడు మహీష్టవర్ధ్యక్తి। శంకరుమదియు బ్రసన్నుగాబడియు। నంగుష్ఠ
తర్జనీభ్యాంసభస్మాయు। పంగనీశుడు జటాసంగతభూతి। చిటుకున కేలియం
గుటగోరంద। యటుగొంతసంధించి యవనిపై విదుర్చ। దరనఖాగ్రాదప
తత్తనవృధివి। బరగనఖాగ్రసంభవలీలగాంగ। ముదిభస్మవర్ణాంతతో జలం
బనగ। నదియునుభస్మవర్ణాంకమైయిట్లు। క్షితిహితార్థమును భాగీరథి
గంగ। యతులనదిప్రవాహ స్వరూపమున। బరపతత్సాగరులపై భగీరథు
డు। యరలేకదమవంశ మట్లుద్ధరించె। నిదియు శైవపురాణ వితత ప్రయు
క్తి। యదిగాక మూలాగమాదులలోన। చాటుతరంబగు స్వచ్ఛంద లలిత।
భైరవాగమమున పార్వతీసతికి। వరుదుభూమండల వర్ణనవేళ। సురగిరివి
వరించుచును దన్నగంబు। నాల్గుదిక్కులగంగ నరలోకమునకు। నాల్గుభా
గంబులైనవిదిగెనన్నుడు। హరునకుగిరిజ కరాబ్జముల్ మొగిచి। సరిగథయు
స్వప్రసాదేనయనగ। మహిసురసిద్ధనమస్కృతయనగ। అదినెట్లుదయించె
నాదరింపుచుబ్రు। సాధింపదె దేవసత్తమయదియు। సురగిరికేమిప్రస్తుత
మునవచ్చె। కరమెట్లు నరలోక గామినియయ్యె। ననుడు గంగామూర్తి
యనసముత్పత్తి। మనగవత్యామితస్యానువ్రతేయు। ననుపార్వతీశుడన్నా
తిపీక్షించి। వినుముగంగోత్పత్తి విరచింతుబ్రియుడ। నయిజగన్నాథామ
హాదేవియనవి। నయమొందవిను జగన్మాతవై వెలుగు। నీవు దొల్లియు
దనదేవివయట్లు। గావునలోలావికస్వరబుద్ధి। నొక్కనాడెమెర్గకుండంగ వె
న్క। దిక్కునసీవ యేతెంచి మేలంబు దలకొత్తనాదు నేత్రంబులు మూ
య। జలజాక్షిఫాల విశాలలోచనము। విచ్చితినాకన్ను విచ్చుదు నంత।
బిచ్చహైమాచల శృంగంబు దాంక। నతిభీతినీవు నాకుంభములకరగి। క
తమేమిదేవ యీకన్ను దెర్చుటకు। నాళ్ళునుసస్మితా ననమచులెసగ। దే
వినాకన్నులు దినకరశశులు। నీవుగప్పుటయుమ్ము నిఖిలలోకములు। న్నావృ
తంబుగభర్వ నంధకారంబు। వీఃరంబులదోర్చ నేరకయేను। లోకత్రయం
బునులో వెలుంగింప। దెరచితిదెరచిన దీని కేమియుమ్మ వెవంగ వలదర

విందనిభాస్య! నీమూసినపుడు నానేత్రంబులందు భామినియానందభాష్ప
ములగ్రమ్మ! వినుచుండునీపది వ్రేళ్లసందువల తొలుదొలుడ జడముపై దొ
రగిబిందువులు! నదిప్రవాహములై పారనందోళ్ళ! నదియును బ్రార్థించి
నారాయణుండు కౌశిక్ప్రాతియందు వైకుంఠలోకమున జనులనెల్లను
కృతస్నానులజేయు! బ్రహ్మయుం దోకనది భక్తినన్ పొందె! బ్రహ్మలోకమున
కేర్పడగానిపోయె! నాకలోకమునకు నన్ను ప్రార్థించి నాకేశుడందోక
నదిగానిపోయె! అదియును శశిమండలావృతయగుచు! చదలేరు నానేప్ప
స్వర్గంబుపొంత! నున్న నన్నదు లేదు నుప్పొంగినవుండు. నన్నుతెగంగా ప్రశ
స్త నామమున! ముల్లోకములు వెల్లిముంచునావేళ! ఉల్లడపడి బ్రహ్మాదా
మావరేంద్ర! సకలసురాసుర సంఘములెంచి చకితాత్ములై చక్కజాగి
లి మ్రొక్కి! యభయమభయమయ్య యంబికానాథ! యభయమభయ
మయ్య యఖిలాండనాథ! శరణయ్య శరణయ్య శమితసురార్తి! శరణ
య్య శరణయ్య శాశ్వతమూర్తి! రక్షింపురక్షింపు రజతాద్రివాస! ర
క్షింపురక్షింపు ప్రమథవిలాస! యుద్ధతగంగా మహోర్ములబాపి! యుద్ధరిం
పుము మమ్ము యుక్షేంద్రవాహ! యంచును బ్రార్థింపయులరితద్గంగ!
మంచుబిందువవోలె మౌళినిదాల్చి యంతనయ్యజహరీంద్రాది గీర్వాణు
లంతంత ధరణిసాష్టాంగులై మరియు! గరళాగ్ని మూడులోకంబులు గాల్ప!
ధరియించి గాచితి దాఁద్రియనాడు! మూడులోకంబులు ముంచిన గంగ!
నేడు దాల్చిమమ్ము నేరయ్య గాచితివి! గంగాప్రవాహోదకవిలోకనమున!
మంగళంబయ్యె నమర్త్యలోకంబు! కావునమర్త్యలోకంబునునిట్ల పావ
నంబుగజేయ బనుప వేడ్క గానన్న మహాగంగాప్రవాహ! పతన
వేగరబున బగులుధరిత్రి! యనుచు మదియ్య జటాగ్రకేశంబు! కానజాగి సొ
వర్ణశృధరంబుమీద! బడినలుదిక్కులు బారంగజేయ! పడిభువనములు
పావనము సేయుచును! అదియును లోంపోయ మనగఙ్గాద్వయమున! వటలక
చని పూర్వపార్శ్వసిగలసి దక్షిణంబునను సుదతుల బరగి! యతుణగతి
దక్షిణాంబుధిగలసి! నలిబశ్చిమమునను నగదనాబరగి! యలరుచిదత్పశ్చి
మాంబుధిగలసె! వనరుచు నుత్తరంబున రుద్రసోము! యనగూడెనయ్యు
త్తరాంబుధిననుచు! యున్నతగంగానమాశ్రితవిధము! మున్నులోకము

తెల్లముంచినవిధము। వెరచివిష్ణ్వాదులు మొరవెట్టువిధము। మరిదేవుడా
గంగ మౌళిధరించి। విష్ణువిరించుల వివిధలోకముల। విష్ణుముఖ్యులను ర
క్షించినవిధము। సురలప్రార్థనసేసి జూటంపుగంగ। ధరణికి బిందుమా
త్రమునను హేమ। నగముపైబడియదినాల్గుదిక్కులను। డిగి వేరువేరఘటి
ల్లునామముల। నాల్గుదిక్కులపుణ్య నదులునానొప్పి। నాల్గు వారధులకు
నడిచినవిధము। పోవుచునా గంగ భువినిమర్త్యులను। పావనంబుగ జేయు
పాల్పడ్డవిధము। దేవుడానతియిచ్చె దేవికినిట్లు। గావున నదియు గంగాన
ముత్పత్తి। యదిగాక బలిదాన మడుగంగవచ్చి మదియించికొంటివామ
నరూపముడిగి। రూఢిత్రివిక్రమ రూపంబుదాల్చి। షోడశమీఁదికినొక్క
కాలెత్తి। నా కాలుగడగ దానటపద్మసూతి। యేకోదశంబైన లోకముల్
ముంప। కాలు మున్నా బ్రహ్మ గడిగెనంటని। యాలోకములుముంచె యం
తనీరికిని। నిండారుబ్రహ్మాండ నిభమైనయట్టి। ఖాండమయ్యెడబెట్టి పట్టెన
వ్వాండు। యిలయింతనీరు మున్నెచ్చోటనుండె। నెలమిదెచ్చినబుద్ధు డెవ్వ
డిచ్చటికి। మునుగాలుగడిగించు కొనినయతండు। తనగాలినీరికితా నెలబె
దరె। ఘనమదియట్ల లోకములకుగాక। తనకాలినీరిది తనకుఘనంబె। జ
గములురక్షింప జాలినయతడు। యోగీశ్వరునకేల మొరవెట్టవచ్చె। పుం
డరీకభవు కమండలువునకు। నిండారిమున్నున్న నీరయ్యెగాని। తనకమం
డల సముద్గతజలంబునకు। మునుశివునకు నేల మొరవెట్టినట్టి। యొడబడవి
ష్ణుపదోద్భవియనగ। బడువియుద్గంగ శ్రీపతికాలినీర। హరియనకప్పకు
హరియనహరికి। నరయుచేరొకటైన హరికప్పయగునె। విష్ణుపదంబన వి
ష్ణుకాలికిని। విష్ణుపదంబున విదితంబుదివికి। పేరొక్కటైయున్న కారణం
బునను। నీరజాక్షునికాలు నింగిదానగునె। దాతుయోగికములు దలిపో
యశబ్ది। జాతార్థములు వెరచందముల్ గావె। హరికాలునీరిది యనువా
రలతని। మరణంబుదలపరె మరియట్లుగాక। యిలగోత్రియెట్లు కాలె
త్తుడుదద్ది। గలుపించియాత్రివిక్రమునిభజించి। కాలునదల్పతోన కోలెమ్మ
విరిచి! శూలిధరించెమున్ కేలఖట్వాంగ। గతిత్రివిక్రమమహా కంకాళయు
నుచు। నీతులమహానాట కాదులమాఱియ। కాలుగల్గినకదా కడుగు నో
క్కండు। గాలుగల్గినగదా కడిగించుకొనుట। తలపనెచ్చటనైన దానూరు

లేక। పొలిమేరగల్గునె భువిఁబురాణోక్తి। దనగఁగాఁ ప్రోనాస్తి యనఁగుత
స్త్రీమ। యనఁగాలులేక నీరదియట్లుగలిగె। మూఁలమట్లనుగాక పొంగి త్రివి
క్రముఁడు గాలూర్ధ్వలోకముల్ గడువఁజాఁచుడును। నవిరళ బైన బ్రహ్మాం
డకటాహ। మవియుడుమీఁది జలావరణంబు। నీరుసొచ్చుడు దివినుండెనేని
యును। నీరజాక్షునికాలి నీరుదానగునె। జహ్నునిలోఁజొచ్చి జానులవెడ
ల। జాహ్నవియను పేరు సంధిల్లునట్లు। హరికాలనదిపుట్టి నట్లయ్యె నేని ,
హరిచరణోద్భూత యను పేరువలదె। తెల్లంబుగా సురదీర్ఘికయండ్రె।
తెల్లంబు వైష్ణవ దీర్ఘికయండ్రొ। అరయస్వర్ణదియన బరగునో కృతుల।
హరిలోకనదియనబరగునో కృతుల। దవిలి సత్కృతులమందాకినియండ్రొ।
భువిఁజెప్పగలదొ వైష్ణవియను పేరు। యీయర్థకథన మిట్లెఱుగక భ్రమసి।
పాయక తప్పులు బల్కు పాతకుని। క్రొవ్వెదవాని ముక్కున నోరదొంక।పు
ర్వులుదొరగనె భువిగొండలుగను। అదిగాక యుల్లదు రాత్ములు జదువు। చ
దువులు వినజన్న సభ్యేతరములు। విన్నగాదట మున్న నీరజోదరుడు। బ
న్న పరచు బలిబంధంబు జేసి। నంతత్రివిక్రముండై గాలుసాంప। నంతరీక్షం
బున నంబుజభవుడు। తనదుకమండలోదకమున గడుగ। జనియించె నట
యాది సంభవగంగ। యిట్టివిరుద్ధంబు లీయబద్ధంబు। లెట్టువినంగ సహిం
పంగవచ్చు। నీలకంఠుడు భవానీవల్లభుండు। లీలమైగంగ దాల్చిన మరిపె
క్కు। యుగములుసనమరి యొకప్రసంగంబు। జగదంబపార్వతి సన్నతి వెం
డగ భవుడు సదానంద భరితాత్ముడగుచు। అవుజగన్మాత మహాదేవియ
నుచు। రతిమనుపత్ని పురాహిసాయనుచు। నతులితప్రీతి తుల్కాడ శంభుం
డు। గంగాసముత్పత్తి క్రమము దామాళి। గంగధరించిన క్రమమును జెప్ప।
నటతననేక మహాయుగార్బుదము లంతరింపగ సముద్వృత్తపోనియతి। పృ
థివికిమరి భగీరథుడను నృపతి। కథనియ్యమగు వియద్గంగ దెచ్చుటన। కర
ము భాగీరథి గంగనామరియు। పిరకీర్తి లోకపావనలీలనొప్పె। యిట వా
మనుని కాల నెసగనె గంగ। యటదొంటి మత్స్యకూర్మవరాహ। నరసిం
హమూర్తుల నాడెట్లుగలిగె। హరహర నేడెట్టుహరికాలబుట్టె। హరియవ
తారాది యనజనుమత్స్య। మురుదండ దద్గంగయందజనించె। తొలమి న
గస్త్యుడొ యిటికిలే తేర। నలినగస్త్యుడు దర్పణము జేసిచేసి। యమిత్రాను

స్వర్ణమయంబౌటనతిము। దమ్ముృన నర్ఘ్యమెత్తుక జూచుచుండ । విష్ణువు
ముంజలిదాను విష్ణుండభృగుని। కడిదిశాపమున నీకాయంబు దాల్చి । మ
హింజనించితి ననుమత్స్యపురాణ। మహితసంగతినీకు మహిమనిష్ఠించెను
దిమున్నో యిదిమున్నో యాగంగయట్లు। గదిసియీవామను కాలజనిం
చె। నదియును కూర్మావతారమున। మొదలవారాసియం దుదయించి న
ట్లు। భాగీరథితీర పావనభూమి। నాగమోక్షము మునులందరువినగ। ర
చియించెగూర్మపురాణప్రయుక్తి। నచలితభక్తి మహాదేవుమహిమ। యు
దిమున్నో యిదిమున్నో యాగంగయెట్లు। గదసి యావామను కాలజనిం
చె। నదిగాక తద్వరాహావతారమున। ముదమునవట్లు సన్మునులెల్ల వినగ।
సుస్థితిగంగాతటస్థితాయనగ। నాస్థవారణాసియందు వసించి। రమణ వరా
హపురాణంబు జేసి। యమృతాంశుమౌళి మహాత్మ్యంబు దెలిపె । నదిము
న్నో యిదిమున్నో యాగంగయట్లు। కదసి యావామను కాలజనించె। న
దిగాకమరినృసింహావతారమున। నదమలప్రీతి శ్రీశైలంబునందు । త్రిపుర
నావామను తీర్థంబునందు। భువిసరస్వతియను బొలుచునాకాశ। జాహ్న
విదీర్ఘికా సరళపాతాళ। జాహ్నవిదీర్ఘికా సంగమంబునకు । పొరిబొరి వ
చ్చుచు బోవుచునుండు। నరసింహాబిలమనా విరచించియందు। జనుదెంచి
నదికృతస్నానుడై యుండ। చనినరసింహేశుశరభేశుదేవ। దేవునావామనతి
ర్థాదివాసు। భావించియనిశంబు భజియింపుచుండ। నదిమున్నో యిదిము
న్నో యాగంగయట్లు। కదసియావామను కాలజనించె। అదిగాక వామ
ను డబ్జాండంబు। గదియగాలెత్తిన గర్వంబుజూచి। కమలసంభవుడుమా
కళ్యాణవేళ। నమృతాంశుశేఖరుడ సమకారుణ్య। మతిదనకొసగు కమం
డలోదకము। ధృతివియద్గంగాది తీర్థజలాస్త్ర । ములచేత నుపశమః బుగ
సె తగాంగ। కలయద్రివిక్రము కాళ్ళదుగుటయొ। య బువుల్కై దువులగు
నెయెండేని। అంబువుల్కైదువులగుటవినుండు। నామహిషాసుర హరణా
ర్థవేళ। కామించిదుర్గకు కాలకంఠుడు। శూలాయుధుండు విష్ణుండుచక్రము
వి। శాలకమండలంబులమజ్జభవుడు। నమరేశ్వరుడువజ్రము ఖలదేవతలు। తమ
తమదివ్యాయుధ బులునొసగ। నరయమార్కండేయమనుపురాణమున
పొరిబాల్చిహ్మాణీమంత్రపూతేయనంగ। క్షితికమండలుజలాక్షేపయనంగ। స

తీక్ష్ణమండలజలాస్త్రములయుద్ధతికి। యగపడకుహిమాసురాదులమడసిరో
గిహతవీర్యాహతోజసోయనగ। నట్టుగాన బ్రహ్మచేసినపగతిఁ బొందె। కుటిలపా
మనునికాలటుగాక మారియు। గిరిజకరాంగుళికలితహర్షు। హరనేత్రజనితగం
గాంబువులెన్న। హరిపాదసంజనితాంబువులయ్యె। ఘటకింపనిటియయుబంధం
బుగాదె। తనపాదజలములుతనకునెట్లగును। నసయంబునర్ఘ్యపాద్యాదిక్రి
యలకు। హరిప్రతిష్ఠానమయాభిషేకాది। [illegible]దిమంత్రసంస్కారక్రియ
లకు। నన్నపానాదిసమన్వితక్రియలు। కెన్న నర్హంబైమెరగదుగాక। యి
ట్టిప్రత్యయము లనేకంబులుండ। నెట్టుపల్కగవచ్చు వైతాళికులకు। అది
యునుగాక మున్ హరియునుహరుడు। గదసి పెక్కటైన క్రమమెట్టుల
నిన। హరుడు దా హరిగాడు హరిగాదు హరుడు। హరిగుహాసుర హరణార్థమై
వచ్చి। హరునకుసాష్టాంగుడై ప్రణమిల్లి। కరములు నిజమస్తకంబున జే
ర్చి। హరుడ శాశ్వతుడ వ్యాఘ్రాజినాంబరుడు। హరుడ యీశ్వరుడ శశి
శాంక శేఖరుడ। హరుడ శంకరుడ యర్ధాంగధరుడ। హరుడ మద్వ్యా
రుడ దయాసరిద్వరుడ। హరుడ చిద్వరుడ నఖిలావరుడ। హరుడ కర్మ
హరుడ హతగజాసురుడ। హరుడ సముద్యస్మహాగుణ ప్రసర। హరుడగు
హాసుర్లు డనవొక్కయసుర। యేచిమురలనెల్ల యేపుచున్నాడు। నాచేత
మీచేత నలినజుచేత। చావడొక్కడిచేత జావకుండంగ। భావజాంతక వ
రము బడసినవాడు। వారక్కనునిశింపి నతులితశక్తి। వారకకృపసేయువ
లయు నెట్లనిన। జహ్నుకంవ్యావతం సానిదురుద్ర। చిహ్నలగానిభజింతు
డుగాడసుర। చిరదయామతిరుద్ర చిహ్నలనాకు। గరుణింపవే జగత్కం
టకారాతి। యనుచుప్రార్థింప శివాజ్ఞాపనమున। తనదేహమున వాసుద
క్షిణార్థముల। నరుదొంద శంఖచక్రాదిచిహ్నంబు। లరుదగు రుద్రచిహ్న
ములుధరించి। హరునమ్ముద్భట మహాదాజ్ఞాప్రశక్తి। హరిగుహాసురుద్రుం
గె నదియాదిగాంగి। హరిహరుడైననొప్పు నంతియగాక। హరుడగునె హరి
యట్లయ్యెనేని। యొగిలక్ష్మియును గౌరియును నర్ధమూర్తి। మగుశక్తి వలువ
దే హరిహరాంగునకు। వారికబుట్టిన వాడొక్కరుండు। మారికుమారు
ల మాడ్కి గావలదె। కుండకహరిహరుగుళ్ల మీదటను। వందియు నంది
యు బరగంగవలదె। హరిహరుడ నమాత్ర హరియును హరుడు। సరియు

నకొల్చు దానవుల ఫాలములు। తిలకంబు నిడుబొట్టు శిరమన్న భూతి। వ
లె వెవారికిగాక వాత్రిలపగిది హరిహరాంగము లేక మానియెదునరులు। పు
రిగొను సర్వాంగములను పద్మంపు। పూసలుబటికంపు పూసలు తులసి।
పూసలుదు రాక్షుములు దాల్పవలదె। పెనుపారు హరిహరు భృత్యుల
మూపు। లనుచక్రముల్ త్రిశూలములును వలదె। హరిహరుబూజించున
తగులకొక్క। హరిహరు లోకమందైననువలదె। యూహింప నిటువంటి
వొక్కండులేమి। నీహరిహరులు దానేకమైరి । యుగి ననాస్యాపాన
యోఃస్యామ్యమనగ। దగుసూతసంహితార్థమువిచారింప। నగునె సమా
నమూస్యాపానరంధ్ర। యుగమొక్కయొడలన యుండుయుండియును। నశ
రుయుత్తమమధ్య మాధమాంగంబు। లొడలొక్కటనెయుండు నున్న స
మంబె। హరిహరాంగము లేకమై మేననున్న। హరునిసమానమె హరియ
ట్లుగాక। ధరహిరణ్యాక్షుడన్ దైతేయుద్రుంప। హరినరార్థంబు మృగా
ర్థంబునను। నరుడుసింగంబును నవినొక్కడనిన। కరణియెసింగంబు నరు
డుదానగునె। ఆనరహరిహిరణ్యాక్షువధించి। తానహంకారమదగ్రస్తుడ
గుడు। త్రిశుండునరసింహు హరియింపదలచి। పక్షిరూపర్థమేర్పడ మృ
గరూపు। మర్థంబునైనరహరిదుంచె దక్క। నార్థ బునను శరభాంహ్వయం
బెసగ। హరుడిట్లునరసింహహరణార్థముగను। ధరియించె మృగపక్షి తిను
వుల తటస। మృగమునుబక్షియు మితినొకడనిన। పగిది నమృగమున్ను బ
క్షియుసమమె। స్ఫుటవీరఘోర తపోనిష్ఠ పేర్మి నిటలాక్షుగౌరిసాన్నిధ్యా
గాగొలిచి। బతిదేహమర్థంబు బడిసెనుగాన। సతిగాకగౌరి యీశ్వరునిస
మంబె। కావునహరిహరాంగము గల్గెనేని। వారిని నొకడన వచ్చునె స్ఫురి
యు। హరిహరవాద శబ్దార్థప్రయుక్తి। హరిహరుడననొక్క డసియెదె వి
నుము। కామునిహరియింపగాకామహరుడో। కామ్యుండుహరుడునిక్కం
బొక్కరుండో। కాలునిహరియింప కాలహరుండో। కాలుండు హరుడు ని
క్కంబొక్కరుండో। త్రిపురముల్ హరియింపద్రిపురహరుండో। త్రిపురముల్
హరియింప ద్రిపురహరుండో। త్రిపురముల్ హరుడును తెల్ల మొక్కరుడో।
కర్మముల్ హరియింప కర్మహరుండో। కర్మముల్ హరుడునిక్కంబొక్కరుం

డా। అనయంబు వేదముల్ హరిగుహారంత। మనుయంతి దేవనా హరిహరిం
చుటను। శ్రుతిహరి ఇత్యుచ్యతే తతోయనంగ। శతశ్రుతిముఖ్యుల సంహా
రించుటను। మరియుసర్వాలవిష్ణు మయమనుహరిని। యదిమురిసర్వంబు న
టుహరించుటను। హరిహరుండను నామమయ్యె గాకిట్లు। హరుడును హరి
యునైక్యతుగాదువినుము। ధర్మంబుగలవాని ధర్మియన్నట్లు। కర్మంబుగ
లవాని కర్మియన్నట్లు। పాపంబుగలవాని పాపియన్నట్లు। కోపంబు గల
వాని కోపియన్నట్లు। కరముగల్గుట జేసి కరియన్నయట్లు। కరము గల్గుట
జేసి కరియయ్యెగాక। హరముగలుగువాడు హరియగునతని। హరియింప
గలవాడు హరుడగుగాక। హరిహరనామాంత రాంతరంబైన। నరయంగ
నలవడె యట్లయ్యెనేని। హరిగొన్నయర్ధంబు నద్రిజగొనునె। హరియద్రి
సుతగొన్న యర్థంబుగొనునె। సరినవినాభావ సంబంధమగుట। గిరిజయ
ర్థంబుశాజ్ఞికిగొనరాదు। గిరిజార్ధదేహు దక్షిణభాగమట్లు। హరికిగొనం
గరాదదియసంభవము। హరునకుదనువర్ధమైన లేకుండ। హరిగౌరి జేరియొ
కయర్థంబుగొనునె। నాడాదిగాగ బినాకిలేకున్న। వాండొసాములు గొ
న్న వనితయు హరియు। బ్రోహిజన్నములొప్ప దేహగోపాగ్ని। నాహవని
యాగ్ని నటభస్మముగను। చక్కనదగ రెండుసగములుగూర్చి। ముక్కం
టిదనతొంటి మూర్తిగైకొనెనొ। హరియు హరుడు నర్ధమర్ధంబుగూ
డ। ధరవారియున్న యర్థము లెందువోయె। అలవడశివుని దేహార్ధశేషం
బు। పొలతిపార్వతిజేరె బ్రోయట్లుగాక। సకలనిష్కళ సద్వైశ్వర్యాంగు
డగుట। సకలెశుతనువు శాశ్వతమెట్లుజడదు। అక్కటకమలాక్షు చిక్కిన
దేహ। మెక్కడబడియనో యిలనట్లుగాక। నిటలలోచనునకు నీరజాక్షున
కు నటమున్న దేహంబు లర్ధమర్ధములో। యీక్షితినరమేను నిటగొ
న్నిగలదొ। లక్షింపహరిహరులకు గానివోలె। ఖలుగుహాసురుదుర్బింపగా
బట్టియిట్లు। గలసిగొసగముసగము జిక్కవిడిచి। కాదేనిహరిహరాంగము
లవిగలవొ। యాదటబుట్టెనో యాక్షణంబునను। తప్పేమిబట్టిన ధరతల్లి
దరిద్రి। చెప్పగలరో వేరొజెప్పెది దేమి। హరియందునిజదశపూర్వావతా
రములు। ధర తీరెతల్లులు దండ్రిలునాడి। ప్రతిమత్స్యకూర్మవరాహాయు
గ్రములు। రటిటుబుట్టెకూర్మవరాహావితతులు। బ్రహ్మనపే్రయంగంబముజేత

తల్లి। దండ్రియుగాబుట్టె దరవాతియతడు। నదియునుగాక యిందార్నుజు
డన్నగ। నదితికినుదయించె నవ్వామనుండు। బల్లిదుడనబడు పరశురాముం
డు। తెల్లమిల్లోక్కల దేవికిబుట్టె। ధరణికౌసల్యకు దశరథుండనెడి। నరప
తికినిబుట్టె నడిమిరాముండు। రోయిగినొక్క గొల్లెత నుద్భవ బైరి। రోయిగిబ
లభద్రరాముండు కృష్ణుండు। భువినొక్క జినునకు బుద్ధుండుపుట్టె। నవనీశు
నకుబుట్టె నటమీదగలికి। బ్రహ్మయధోద్వార సంగతిబుట్టె। బ్రహ్మనాకా
మూర్త స్వర్గ వెండియును। ఆకూతియనరుచుండన రొక్కయతికి। నాకాం
తుజనియించె యజ్ఞుండనాగ। నలమేరుదేవికి నాభిరాజునకు। జెలగుచువృ
షభన జినుడుజయించే। అనసూయయన్‌సతి కత్రియన్మునికి। ననురక్తిబు
ట్టె దత్తాత్రేయుడనగ। బోయతకడుపున బుట్టెను బాద। రాయణుండన
గ నారాయణుడట్లు। ధారుణివెండియు ధన్వంతరియును। నారదుండును
నరనారాయణులును। మునుగపిలుడను మునియు మోహినియు। నను
వీరలాదిగా నవతారకోట్లు। కెల్లనుదండ్రులు దల్లులుగలుగ। తల్లిదండ్రు
లువేరెవ్వర్లియీహరికి। తల్లిదండ్రులులేమి తథ్యమేనియును। కల్ల యీ
హరిహరాంగముల జన్మంబు। తల్లిదండ్రులుగల్మి తథ్యమేనియును। తల్లి
దండ్రులుగల దైవాధముండు। భవపాశబద్ధుండు ప్రళయవశుండు। తిపిరి
యుత్పత్తిలయవశుండు। హరిపరాపరుడె నిత్యానందమయుడె। పరమతే
జఃపుంజ భాస్వరాంగుండె। పరమస్వాతంత్ర్యుండె పరమేశ్వరుండె। పరమా
త్ముడె పరమభట్టారకుండె। సర్వజ్ఞుడై సదైశ్వర్యాతిశయుడె। సర్వేశ్వరు
డె శాశ్వతుండె యీశౌరి। హరునితో నతిదయాపరునితో మోక్ష। కరు
నితో లోకైక గురునితో నసమ। నేత్రుతో నిర్మల గాత్రుతో ద్రిగుణ। శ
త్రుతో గీతచరిత్రుతో నిత్య। కీర్తితో దూరీకృతార్తితో జిత్ప్రి। పురార్తి
తో నురులింగ మూర్తితో బోల్ప। కలవేయభేద సంగద్గుణాంకములు। తల
పోయ నంతరాంతములులేవె। ప్రద్యోతనుండు సుఖద్యోతములును। విద్యు
ల్లతాదులు విస్ఫులింగములు। పూర్ణచంద్రుండును బొద్దువు చుక్కలును।
స్వర్ణాద్రియును నాయుస్వర్ణశిలలును। బడబాగ్ని శిలోద్భవ శిఖిరుచులు।
గూడుటెయజునకు గూర్పంగవశమె। కావునహరిహరాంగం బొక్కడగు
న। యేవెంటబొందుగా దిలనట్లుగాక। విష్ణుండు శివుడునా వేరశివాయ।

విష్ణురూపాయనా వెండియునంద। వినుశివరూపాయ విష్ణవేయనగ।ము
నుమో్రియుతత్వోక్తి వినవెయందేని। తలప్రత్యక్షసూక్తులుగాక శ్రు
తుః। బలుకునె శివునిరూపంబె విష్ణుండు। తవిలిమూర్త్యామూర్త తాత్వి
కంబైన। శివతత్వరూపంబు జెప్పెదవినుము। తనరారగ శివస్సదాశివ శ్చే
వ। యనమహేశామూర్త యత్ర్రిధాయనగ। శివతత్వమనవదా శివత
త్వమనగ। భువిమహేశ్వరతత్వమను త్రివిధంబు। సరిశివమోకం విజ్ఞాని
యమునియు। ధరసదాఖ్యం పంచదాభయేత్తినిము। సంగతి బంచవింశ
త్వకీర్తితము। నంగనొప్పగుమహేశాంగంబునందు। శివమేకమునువదా
శివపంచకంబు। దవిలిమహేశభేదములిర్వదేను। దానందుమునుశివతత్వ
మప్రతిమ। మానంద మవ్యయ మతులితవిభవ। మప్రతర్క్యంబ చిత్యంబ
ప్రమాణ। మపార్ర్యమనసాసహాయ నీప్రపంచ। సంగతినత్యతిష్ఠద్దశాం
గుళమ। నంగదాస్మర్యతే నచదృశ్యతేయ। నంగవేదములు నెరుంగనేర
వుశి। వాంగమువాఙ్మనసాతీతపూత। సగుణ తిరస్కార శాంతప్రభావ।
విగత దేహేంద్రియ విమలవిజ్ఞాన। సత్యస్వతంత్ర శాశ్వతసద్దైశ్వర్య। నిత్య
వినిర్మల నిజశుద్ధబుద్ధ। సర్వజ్ఞ సర్వేశ నచ్చిదానంద। సర్వగతైశ భాస్వ
త్పరంజ్యోతి। రంగంబుపంచేంద్రియాతీత మగుట। భంగిగానిశ్చయింపగ
లేకయేక। మనియును నణుతరంబనియును బ్రహ్మ। మనియును బ్రహ్మ। మ
నియునువిజ్ఞాన మనియునానంద। మనియునిరంకార మనియుసాకార। మ
నియ్యుజర్పింప నిట్లతులితమహిమ। కవకాశమైయది శివుడొప్పునట్టి। శివు
నంగయొప్పారు శివుసదాశివము। అదివిశ్వతోముఖోయని శ్రుతుల్ జా
ట। ముడమునసర్వతో ముఖమైవెలుంగు। చెనసితేత్రినసదా శివమూర్తి
వలన। చనరియమూర్త సదాశివుండొప్పు। శ్రుతులగ్నిమీళేపురోహితం
బనగ। రతినభస్తుంగ శిరస్పృంబియనగ। మరిలింగమూర్తి రుపావతేయ
నగ। మరియు యాగ్నిస్వభస్మనపోయనగ। గతిలింగమధ్యేజగత్సర్వమ
నగ। ప్రతిలింగ బాంహ్యాత్పరం నాస్తియనగ। సరినసలమనస్కస్కంధంబ
నంగ। ధరనబ్లుపాలితడహస్తథంమసంగ। శృతులందు మూలప్రకృతియని
వేద। లతలందు దివ్యమూలస్తంభమనగ। పరమలింగంబన బరమేశుడన
గ। పరమాత్మయన పరబ్రహ్మంబనంగ। దగునయ్యమూర్తి సదాశివుడొ

వ్పు। పరమ తేజఃపుంజ భాస్వత్తదీయ। పరిచితదివ్యప్రభాపటలంబు। పయి
నోర్ధ్వ శిరము విభ్రాజితాననము। నయనత్రయంబుననున్న తనాశికంబు
లంబకర్ణంబులు లసితాభరణచయంబులు దీర్ఘదంష్ట్రికలు దన
ర। దళుకొత్తుమూర్తి సదాశివువలన । దలపోయగత్రైసదాశివాఖ్యం
బు। నానొప్పునంసి తానసచతుష్కంబు। జానొంద పంచశిర్షములు ద
త్కళలు। ప్రతివక్త్రములు త్రినేత్రములుదంష్ట్రివి। తతులును జంద్రా
వతంసరోచులును। శూలాస్త్రవిణాక్ష మాలికావరద। పాలిత యామ్య
దిగ్భాగహస్తములు। ఖ్యాతకపాలాహిమూతులుంగాభ। యాతతవామ
భాగాంగహస్తములు। దివ్యలేపనములు దివ్యాంబరములు। దివ్యాభరణ
ముల్ దీప్తైవెలుగ। కత్రైసదాశివాఖ్యమునందులోక। కర్తృత్వహర్తృ
త్వ కారణంబగుచు। కర్తసదాశివాఖ్యము లింగపీఠ। నిర్మలాకాశమై ని
వుడుచునాడ। బిందుఘటీకృత పిండితంబగుచు। జేందుపంచకళా విశేషత
దనర। నెత్తరినొరుడెరుగున చకితమభి। ధత్తే యనుచు వేద తతులువడక।
నిష్కళసకళ సానిత్యైకగుణవ। రిష్కరుడై చనుశ్రీసదాశివుడు। నాసదా
శివు సముద్యద్దివ్యదేహ। భాసురాకార విభాతి మొల్లనిన। ప్రవికాసదర్పణ
ప్రతిబింబలీల। నవికలశక్రశరాసన రేఖ। చర్మమాంసరుధిర శల్యాది దేహ।
ధర్మవిహీనమై తనరుసమూర్తి । కుందేందుచంద్రికా గోక్షీరఫేన। సుంద
రామర పరిస్ఫురిత సద్వర్ణ। భస్మసదాలిప్త భావజదేహ । భస్మసాత్క
రణ విభావసులోచ। న బ్రహ్మగీర్వాణ నాగీశవంది। త బ్రహ్మయోగిసదా
పూజనీయ। సకళనిష్కళ విలసల్లీలనొప్పు। ప్రకటసద్యోజాత పశ్చిమా
ననము। గౌరవిస్ఫార పింగళకుంకుమప్ర। కార తిలక పాండుగండస్థలప్ర।
తీక్షణభ్రూలతా వీక్షపయుతక। టాక్షేక్షణోత్పలాయుత చారుకర్ణాల
సితనీలాలకాలంకృతోద్యత్ప్రి। హసితసుస్నిగ్ధ బింబాధరపూర్ణ । సోమ
మండల నిజస్ఫూర్తి జెల్వాను। వామదేవాంచిత వరవదనంబు । తుంగనీ
లాంబుద భృంగాంజనాభ। సంగతవ్యావర్త పింగేక్షణాత్రి। గంభీరరావప్ర
కాసితవదన। కుంభద్విదంష్ట్రోప శోభితాహీంద్ర। సుమహాత్కఫాలంకా
సురతరకుహిమ। కొమరారుదక్షిణా ఘోరవక్త్రంబు। దీప్తసాలాగ్ని దే
దీప్యతటిత్ప్రి। తప్తకనక సముదాత్త తేజోరు। జాతిగంభీర స్మితాంశుప

శవన। మాతతపోద్భాసితాధరార్ధేందు। సంగతపింగళోత్తుంగ జటాసు।
రంగభుజంగ విరాజితసతత। వినుతసిద్ధామరవిద్యావన్మహిమ। పౌనపుప్యా
ర్వాంశ తత్పురుషవక్త్రంబు। అంచితావ్యక్త సువ్యక్త గుణప్ర। పంచేశ
రామల భరితవక్త్రంబు। దారూఢశర్వత త్యాలీతయోగ । చారుతరధ్యే
యకౌంతఃకరాతి। సూక్ష్మకవ్యాపతేజోమయ పరమ। సూక్ష్మతరోత్తర
సుమహదైశ్వర్య। పరిచితాప్రతిమ ప్రభల ప్రస్ఫురించు। నురుతరేశానవా
మోర్ధ్వవక్త్రంబు। సంచితంబైయిట్లుసన్నుతి కెక్కు। పంచశిరంబులు పం
చవక్త్రములు। నాయామముఖముల సూర్యాగ్నిందుసుమహా। నీయరోచు
లుగల్గు నేత్రత్రయంబు। యురుమకుటంబు సముదిత ధామములు । పర
మశాంతోన్నత ప్రభలుపద్మాస। నంబునంకుశనాగఘంటాగ్ని । సంబంధ
పాశ ప్రశస్తహస్తములు। పరశుఖడ్గాభయ పవిశూలలోల। తరవరదక్షి
ణోదాత్తహస్తములు। స్ఫటికమణిద్యుతి స్ఫుటతరాంగప్ర। కటదిశాతట
సముత్కట దివ్యరుచులు। దివ్యలేపనములు దివ్యాంబరములు। దివ్యాభ
రణములు దివ్యచిహ్నములు। సొలయుపంచబ్రహ్మ సూక్తాభినుతులు। ద
ళుకొత్త కర్మసదాశివుండొప్పు। ఆనదాశివమూర్తి యందసదృశ। భాసు
రదివ్యవిభ్రాజితమహిమ। నలరుమహేశ్వరోద్యన్మహామూర్తి। యిలయః
పరస్సమహేశ్వరోయనగ। రతిబరాత్పరతర బ్రహ్మయనంగ। స్తుతియత్వ
రాత్పరతో హరియనగ। దుదియత్పరాత్పరతో డీశయనగ । నిదిగాక తె
హాయు హేశ్వరోయనగ। జావిశంభుమృడ శంకరఈశ్వ। రోవాయన మహే
శ్వరోవాయనంగ। సుహితమహాస్తోత్ర సూత్రాంతరమున। నహివిష్ణురు
ద్రోయనంగవిష్ణ్వాది। దేవతలకు మహాదేవాంహ్వయంబు । వావిరి నీశ్వ
రాంహ్వయమును గలదె। భావింపగా వాసుదేవరబ్రహ్మ। దేవర మరినూ
ర్యదేవరయనియు। శ్రీశ్వరుడనియు వాగీశ్వరుడనిది। నేశ్వరు డనియు సు
రేశ్వరుండనియు। డలపోయు సోమపదంబైనయట్లు। గలుగునేని గలుగు
గాక కేవలము। గలుగునే దేవేశ కలితనామములు। పోలువున నటుగాన
భూరితన్నామ। ముఖ్యనామంబుల ముదమంది దేవ । ముఖ్య మహేశ్వర
మూర్తియొప్పారు। దివ్యతేజస్సముద్దీపితాంగంబు। సవ్యసంస్మితవక్త్రనలి
నరాజితము। నిటలముద్రితవసు స్నిగ్ధనేత్రములు। నటయిట సూర్యశశాం

కనేత్రములు। స్ఫుటవియత్కూట జటాజూట। పటుతర కోటీర పరిచితప్రభ
లు। మంగళోత్తజ్జటోత్తుంగ గంగాంత। రంగాంతరంగత్తరంగ సంఘములు।
చంద్రకళావతంసంబు మహోర। గేంద్రకుండల సుశోభితకర్ణములు। నస
మత్రిశూల దానాభయడమరు। గనమేతమైయొప్పు కరచతుష్కంబు।ది
వ్యభూషావళుల్ గవ్యాంబరములు। నవ్యయపరమ మహత్వంబుగలుగు।
సాంబమహేశ్వర సముద్యన్మహామూర్తి। నేమించియొవ్వడు నేర్చు వర్ణింప।

పంచవింశతిలీలలు

లలితతదీయ లీలలమహత్వంబు। నిలనెన్న రాదన్న నెట్టులంటేని।. యాకు
లత్వముబొందు నమృతాంశుగాంచి। యాకళదాల్చుట యదియాది లీల।
దయతోడ సతిదక్ష తనయవరించి। ప్రియుడునై యుండుట రెండవలీల। బో
నరుద్వితీయ శంభుని వృషభేంద్రు। మునువాహనమునయ్యె మూడవ లీల।
కుటిలగజాసురు కూలార్చిపుచ్చి। నటనకుజొచ్చుట నాల్గవలీల। స్రీయవి
వాహోత్సవ భిరతి భవాని। దయవరియించు నైదవదగులీల। హరికేశవంబు
నుదోంటి యజుకపాలంబు। నరిగియరిగిదాల్చు టారవలీల। హరిఘాతుగా
మునేత్రానలశిఖల। నెరియించిమించుట యేడవలీల। కడగి శ్వేతునకునై
కాలుని వ్రేలు। మిడిలోనజంపు టెన్మిదియగులీల। ముక్కంటిచిచ్చునము
పోల్లునేర్చి। మిక్కుటంబగుట తొమ్మిదియగులీల। హరిబట్టి కట్టిన యాజ
లంధరుని। బరిమార్చి పేర్చుట పదియగులీల। అన్నియహంబ్రహ్మ యనగ
దచ్చిరము। గొన్న భాతిపదన కొండవలీల। ఖండితాసురదక్షు ఘనవీరభ
ద్రు। చండచౌర్యంబు పండ్రెండవలీల। యదిగాక శరభమై హరిని హరిం
చి। ముదమునొందుట పదిమూడవలీల। యొలమిమై నర్ధనారీశ్వరత్వంబు।
నలిధరించుట పదినాల్గువలీల। రసికత వెలయగిరాతావతార। మెసగదా
ల్చుట పదియేనవలీల। ఘనతరంబగునట్టి కంకాళవేష। మనువుదానిది ప
దియారవలీల। నచ్చినచండేశునకు ప్రసాదంబు। యిచ్చుటదాబదియేడవ
లీల। జగములుగాల్చి విషముదాల్చినురల। మిగులుటపదియెనిమిది యగు
లీల। హరిచక్రంబు నేత్రాబ్జంబునిచ్చు। చరితమేకోనవింశతి యగులీల।
విఘ్నేశునతిదయా వృత్తిసర్వాంశు। భగ్నంగాజేయు టిర్వది యగులీల।
నలినుమాస్కందాదులకు దనతత్వ। మొలయజెప్పు టిరువదొకడగులీల।

దయనేకపాదావతారంబు దాల్చు। క్రియ దానయిరువది రెండగులీల । ప
న్నగాహజవారి ప్రభృతులు గొల్వ। మున్నన్ని యిరువది మూడవలీల।
మునులశ్రీదక్షిణామూర్తి వేషంబు। నను బోధించుటిరువది నాల్గవలీల। క
లితదివ్యోరు లింగస్వరూపంబు। నలి దాల్చుటిరువదైదవలీలయదియు। కృ
తిబ్రజననమలంకృతు మనశ్రుతులు। తతిగాన జాతవేదః స్థాణురనగ। స
రిననలమన స్కంధంబనంగ। సరినటహాటకవహస్తంభంబనంగ। న్యాయో
క్తమున జ్వలనస్తంభరూపి। తేయన వెండియు బోధియంగనున్న । పర
తారకతేజల దరముగాకనిన। హరివిరించులగర్వ మడపంగదలచి। మనల
కయిరువుర మధ్యంబునందు। ననమదివ్యోరులింగాకార మొనగ। వనజసం
భవుడును వనజనాభుండు। కనుగొనియద్భుతాక్రాంతాత్ములగుచు। నా
రంగనీలింగమాదియంత్యంబు। భోరునకనువారు బోకర్తలనుచు। తనరిబ్ర
హ్మత్వపాతదివగూశుయన।ఘనవరాహవిష్ణురనగనక్షణము। గోవిందవేధ
లుకోరిడమరాళి। భావనజనిచసి పాదముల్ మకుటం। మును గానజాలక
మొరిక్కుచజాల। ననుపక్తిలింగాష్టకాదిసూక్తముల। బ్రస్తుతింపగనొ
ప్పు భవ్యదివ్యప్ర। కస్తోకలింగ భాస్వన్మహాలీల। యిరువదెనవదగు యి
దియనుతర్కైగ! తరముకెకీర్తింప దలమెయింకెద్ది। వారికి దన్మహేశ్వర
మూర్తినలన। శ్రీరుద్రమూర్తి ప్రసిద్ధమైయొప్పు! శ్రుతినమోభగవతేరు
ద్రాయయనగ। శ్రుతినమస్తే అస్తురుద్రాయయనగ। శ్రుతులూర్ధ్వబా
హవేగద్రాయయనగ। శ్రుతిఏక ఏవరుద్రోయనమరియు। శ్రుతులు వి
శ్వాధికోరుద్రయనంగ। శ్రుతులుసర్వోహ్యేష రుద్రయనంగ। శ్రుతులు
నమో అస్తు రుద్రాయయనంగ। శ్రుతులుమాత్వారుద్రచుక్రుధాయన
గ। శ్రుతులు వెండియు నమోదుద్రోయయనగ । శ్రుతులు వెండియును
గద్రుద్రాయయనగ। మరినమస్తేరుద్ర మన్యవేయనగ। మరినమోరుద్రాయ
మన్యవేయనగ। నుపలకమరయి తన్నోరుద్రయనగ। నెసగరుద్రాయతే
రసపతేయనగ। కొనియనిశ్రుతులు ఏకోరుద్రమాద్వ్య। తేయన మరియు రు
ద్రాయనమోయ। నంగరుద్రః పశూనామధిపతయ । నంగనల్లి విశలా
మ్నాయాభివినతు। డై వెల్గు శ్రీరుద్రునత్తులితమహిమ। మావశిలబగునె
నమాఖ్యగావింప। శర్వనర్వాచీన సకలస్వరూపు। గిర్వాణముపేర్కొ గీర్తిం

పదొడగి। తివిరియాద్యులు పతతినమఃశకస్య। వవచనానెవ్వడెన్న గ సము
ద్భూఁడు। నట్టిశ్రీరుద్రః వామాంగంబునందు। బుట్టినవిష్ణుండు పోలు నె రు
ద్రు। సవిశేషనిష్కళ సకళాంగమైన। శివుని తత్త్వత్రయాంచి మూర్తులం
దు। రూపింపనేమూర్తి రూపటూవిష్ణు। నేపారవిష్ణు నిరూప మేమూర్తిఁ।
వినఁశివరూపాయ విష్ణవేయనగ। చెనసివెండియు యథాశివమయంవిష్ణు।
రననొక్కచందమె యయ్యిరువురును। చనుశివవిష్ణులసావ్యంబయేని। వ
నరక తః బుకవ్వను రొమ్ముమచ్చ। యునుదక్కతను కాంతు నొక్కచంద
ముఁలో। ముక్కన్ను నిక్కన్ను మొగిగన్ను లందు। నెక్కొన్న యనలాబ్జ
నేత్రంబులొకడె। హరిగజవ్యాఘ్రాజినాంబరావళులు। పరగి పీతాంబరప్ర
తతులునొకడె। యందమాబ్రహ్మచ్ఛుతాస్థి మాలికలు। కంౘెడి వనమాలి
కాతతులొకడె। ఆయజ్ఞ పూరుష నసితాజినోత్త। రీయంబునితరోత్త రీ
యంబునొకడె। ఖ్యాతపద్మజజటా కలితయజ్ఞోప। వీతంబుతెంతూప వీతం
బునొకడె। హరినేత్రనిచిత పదాబ్జంబుహరుడు। కరమల్గి తునిమిన కాలు
ను నొకడె। తెగిలికూర్మకపాల దామోదరంబు। మొగినిదామోదరంబు
ను నొకడగునె। బహుళహారోరగ బహుఫణామణులు। మహికౌస్తుభం
బను మణియునునొకడె। కన్నిచ్చికొన్న చక్రమువిష్ణువీన్ను। నున్న శూ
లంబును నొక్కడేరికిని। కాలవిశాల వక్షస్థలరక్త। కేళీవిలోల త్రిశూ
లంబుసాక్షి। వ్యాళదుర్వార విష్వక్సేనరుధిర। కేలివిలోల త్రిశూలంబు
సాక్షి। హరిముఖ్యదుష్టామరాసురాదులను। హరుడుహరించె దానని మె
దుమహిమ। భువిదొంపహరు పెక్కు భుజములయందు। తివిరిత్రిశూలాది
దివ్యాయుధములు। హరుడుజలంధరు హరియించిదనకు। గరుణించినట్టి చ
క్రంబునుసాక్షి। భ్రమగావకదధిచిపై ప్రయోగింప। తుమురైన చక్రంపు
తురుముల్లసాక్షి। తన్నేత్రచారుపద్మమునిశుబూన్చి। సన్నుతమతిగొన్న
చక్రంబుసాక్షి। కనుగొనహరుడు మత్కర్తయుహర్త। యునననుచుదచ్చ
క్రమొప్పంగదాల్చు। పొలుపునుహరి చతుర్భుజములయందు। నలరెడు
చక్రాయుధాదులు నొకడె। క్రాలెడువిష్ణు కంఠాళాదివిధిక। పాలాది బ
హుళుండ మాలికాదులును। నిత్యత్వమునకిది ప్రత్యయంబిదియ। సత్య
మన క్రియదోప శంభుండుదాల్చ। స్థిరలీలనొప్పారు దివ్యదేహంబు। హరి

యనిత్యాంగంబున్న శ్యామమూర్తియు। కేరయుందార కర్పూర కేసహార। హీ
రబృందారకా హారనీహార। గౌరీటాంకతేంద్ర వారణేంద్ర। సారపారా
వార చంద్రికాచంద్ర। శారదనీరద చందనకుంద। [illegible] ధవళ
జ్యకుముద। డిండీరమల్లికా మండమరాళ। పారదభరమంశితస్ఫార దేహంబు।
కాళిందినికాల కాలనిభాంగ। నీలనీలాభ్రక నీలజీమూత। కాకాంతినా చ
లబ్జలపావ। కోకిలకర్దమ కోడాకస్తూరి। భ్రమరచయాజ్ఞాన భల్లూక చ
ర్మ। తమపాదిగిరిగుహాంతర కాటిసిల। నీలపటాకాశ నీచాంతరంగ। హా
లాహలాభనీలాంగంబు నొకడు। హరుగానియుదుగని యుద్రి జాతయును।
పరపూరుషులబొందు పద్మయనొకడు। తులితో శ్వేందుమిందు సతని
యూకువుల। గతిగతాగతుడైన గరుడుండునొకడు। హరునందు బుట్టిన
యష్టమూర్తులును। ధరమత్స్యకూర్మాది తనువులునొకడు। ఆదినంత్యము
దాన రైమెనరుద్రుండు। చాత్రి దేశికుడునొక్క పగిదియేయిట్లు। తనుకాం
తులును నాయుధములు శౌర్యములు। వనితలుతోడవులు వాహనంబు
లును కళలుగుణంబులు కారణంబులును తలపోయనొక్కచందమెయి
ట్లుగాక। పుట్టయఖిలంబు పుట్టి చుభవుడు। బుట్టింపబుట్టు ప్రభుండును
నొకడు। బ్రతుకుచునిఖిలంబు బ్రతికించుశివుడు। బ్రతికింపబ్రతుకు శ్రీపతి
యునునొకడు। హరముగాకఖిలంబు హరియించుహరుడు। హరియింపహ
రుదగు హరియునునొకడు। సత్వరజస్తమస్సమగుణగుణుడు। సత్త్వైక గు
ణుమును జర్చింపనొక్కడు। గురిపంచవింశతి స్ఫురిరశివుడు। గురిపంచవింశతి
తుండునునొకడు। యజ్ఞేశ్వరోయనయజ్ఞేశ్వరుండు। యజ్ఞన్య సిరసినాయ
జ్ఞుండునొకడు। మూర్తులలోబూర్ణపురుష నాబురుషుడు। ప్రతిజగత్ప్రకృ
తియునొకడు! విష్ణుని దేహంబు విష్ణునిశిరము। విష్ణుని వక్త్రంబు విష్ణునే
త్రంబు। విష్ణుకపాలంబు విష్ణుదంష్ట్రంబు। విష్ణుకంకాళంబు విష్ణుచర్మం
బు। లటుగూడ శివునిచే హతమైనవిష్ణు। పటుతరాంగంబులాభరణంబు
లగుచు। నాశిపుకరచకణాద్యంగములను। బూకత్వనిత్యత్వహేతుడుస్వాం
త। మలరుటవిష్ణుకాయంశివోయనిన। పలుకటుగొంత చెప్పడుగాకయి
ట్లు। తమతమభేదముల చారచూపంగ। భ్రమితులైయుద్ధాంతులన్న పళ్ళ్య

మి। యనుచూపి శివవిష్ణు లైక్యమున్ వారింత। జననంత్యజుడుగాక సహజ
మంత్యజుఁడె। అంత్యజుఁడితఁడని సాంత్యజో నాంత్య। జాంత్యజుపరవాదజో
మెయ్యనంగ। నక్కండంబునో కాన కల్పిద్ధసంగ। కందవడంతి దురాత్మనా
యనగ। భరతుపాశుపత మున్నయనగ। చరివరకస్త్రీన సంశయా యన్న
గ। వరగరుస్త్రిబపరాం ప్రాప్తాలియనగ। వరనబాపీయాస భజతి నాగ
మరియు సనిశ్వరనవిష్ణునకు నభేదంబు। పలుకున జ్ఞానియే పతితుండు
గాన। హరుమను హరియును నైక్యంబయనుట। వెరవరిశివరూపు విష్ణు
రూపనుట। సిద్ధమనోన్యత్వ విరుద్ధంబున। బద్ధంబునరక సమృద్ధంబు నతిని।
పిద్ధంబుగావున చెనటిప్రశ్నంబు। లిద్ధరపినగూడు నె యట్లగాక। శివున
సాధారణాంచిత మహామహిమ। దవిలిసిష్టించువాడపాపిష్ఠి పేర్మి। దరిలించ
చుచో నన్యదైవంబుదలప। బేర్కొనవలసెదా బేర్కొన్న తప్పు। కాయం
గప్రమధేశ్వరాయన మోన। మోయనిభృంగీశ్వరాయునమోన। మో
యనినందినాథాయనమోన। మోయని బసవేశ్వరాయునమోన। మో
యనివెండి శివాయ్యనమోన। మోయనిశ్రీగురుమూర్తి దలఁప। గావిహి
తంబల్లు గాననయ్యన్య దైవవాదములు నస్తవ్యస్తముదుగు॥ అద్దివ్యమై

వృషభ వాహనం

నవాహనములుండఁగ। యెద్దునెక్కినవిధంబేమి యట్టేని। భవుడీశ్వరుం
డు శ్రీపార్వతీశ్వరుడు। శివుడాదిసృష్టి సృజించునత్తరిని। చూపింపమూఁస్థా
లరూపంబురోము। కూపంబులనణువు లేపారినట్లు। తలపోయ మమ్ముసూ
క్ష్మ తత్త్వాబ్ధిలోన। మొలచుదద్బుదంబుల భావములను। పొంగి కాలాగ్ని
రుద్రాగ్నిగాగ్నిశిఖల। సంగతంబగు విస్ఫులింగంబులట్లు। నుండు మామేన
బ్రహ్మాండసంఘములు। వెండియవ్వాండో ప్రమేమదాల్ప। ననుచు వేరొక్కరూ
పమై మహేశ్వరుడు। తనుదానధరియింప దలఁచినన్నతిని। పొసరద్వితీయ
శంభుండను పేర। దనరాసుధర్మావతార రూపమున। వేదవేద్యుఁడగువృ
షభైకమూర్తి। యాదేవదేవు వాహనమయ్యెనంత। యోజింప నల్పుడె
యుతువల్లభుండు। తేజిష్టలీలద్వితీయశంభుండు। యెన్నంగసంసారియెవ్వ
పాధీశు। డున్నతికెక్కిన యోనివంభవుడు। యీక్షింపపశురూపమేనంది
నాథు। డక్షరుడుచతుష్పజావతారుండు। లోకప్రపంచమడె గోకులాధిపు

డు। లోకపావనుఁడు త్రిలోకవందితుఁడు। కర్త యుగ్రము ధర్మాగ్రగణ్యుండు నాల।
ధర్మస్వరూపుండు దాత్మనాయకుండు। కావున నిట్లాది గణనాయకుండు। దా
వాహనంబు గాఁదగఁడె వెండియును। అతిదుర్మదము వెంటనై రావణంబుఁద్రొ
తిపన్నదము వెంట శివుని వాహనము। పసులు నివాహనంబత నికి పశువు। విను
తింపఁ బశుపతి వృషభనాయకుఁడు। యురుతరగజము పోతు యమలోకవర్తి। ధి
రకీర్తి వృషభము శివలోకవర్తి। నరరూపధరము దానికిఁ దత్తి వాహనము। నర
సురవంద్యుండు నందినాథుండు। జడపాశసంబంధి జలనాథుచేఁగ। జడపాశర
హితమీశ్వరుని వాహనము। సంతతచరదుఃఖశ్వాసు నిర్యుత్రి। యంతకాం
తకుని వాహము నిర్మలాఖ్య। యుత్తరాశాపతికి విత్తేశు హయము। యుత్త
మ సంతుష్టుఁడు శివవల్లభుఁడు। మొలవేయు నుడెప్ప నీశాను నంది। నేలిననంది
మాపాలాత్మునది। జలజాంసనునిహంస చనుజీవహంస। వెలయ పరమ
హంస వృషరాజహంస। ధరణి యింతయుఁగూడ ధరియించినట్టి। ధరణీధ
రుని నగధరుని శ్రీధరుని। ధరియించి వచ్చుచు దానంది కేశు। వనమహే
శ్వాస నిశ్వాసోపహతులు। వరలనుశ్వాస నిశ్వాసజై రనగ। నురుపురాణా
గమనోక్తులు మోఁగియ। పాఱిబాఱి వచ్చుచు బోవుచునుండు। గరుఁడుండు
కైలాసకంధరంబునకు। వటుగాన పక్షివాహను డెక్కుపక్షి। స్ఫటికకీర్తి
యగునుక్షుపుంగవుపరికి। వాకృవ్వ నేటికి వాహనావళులు। నేఁకియు హరి
ముఖ్యులేనయుఁగారవిన। స్మృతినప్రదోషే హరింపశ్యయనగ। ధృతి ద్వా
దశాబ్దైన దీక్షయేత్తనగ। నతిసుకృతక్షయం బగునట్లుగాక। నోదపస్యే
ద్ధరిమూఁదరాత్త్రనద్రి। యొపశిహరిఁజూడఁగాదని చెప్పు। సరిప్రదోషేణ వృ
షస్యానగర్మ। విరహితంబగు నంది వృషణసంస్పర్శ। ధృతి నందిమాశ్రిత్య
తిష్ఠతియునంగ। స్మృతి వృషస్య వృషణం స్పృశ్యాయనంగ। ధరమీఁదఁగ
ల్గు తీర్థాంబులన్నియును। విరచింపవృషభేంద్రు వృషణంబులంద। యొ
గి నాశ్రయించి యున్నుండు దారవిన। జగముల నందికేశ్వరుఁడు స్వల్పుండె।
ధృతియుత్రవాద్సృశ్యతే లింగమనంగ। తతిసర్వతీర్థాని తత్రవై యనగ।
సంగతంబగు తీర్థసమితి వసంతి। లింగమూలేతు నాలింగంబునందు। నుండఁ
దానట్లు మహోక్షవల్లభుని। యండంబులందుండు నటయట్లుగాక। హరిఁ
జూడఁగా పాపము గుసజెపాప। విరహితంబగునట్టి విశ్వేశునంది। వృష॥

సంస్పర్శనవేయేమిపోగడ। వృషభేంద్రు మహిమ దా వెండియు శ్రుతుల
మానకవినుము మాదుష్టుతివృషభ। మానసహూతియటంచుమహిమ్రో
యుచుండ। గానసాత్త్వాద్రుద్రు శ్రీనందికేశు। గానక పశువని గణుతింప
దగునె। వరకీర్తియగు నందివాహనత్వంబు। హరునకునిందయే యట్లును
గాక॥ గరళమేటికిదాల్చె గరకంఠుడనిన। శరనిధి మథనావసరమున జేసి।

గరళధారణం

హరివిరించి ప్రముఖామరసురని। కరముదానవులలధరనోడవరవ। నండ
ముఃఖ్యము మీఱియాహూతిగొనుచు। మండుచువచ్చు నుద్దండవిషంబు। ము
నుముద్రనేత్రాగ్ని కైనయేనవిషము। చనుయుగాంతాదిత్య సమమగు వి
షము। కాలానలప్రభ గడచినవిషము। కాలకూటమనాగ గడచన్నవిష
ము। నలికృతకృష్ణోజనార్దనోయనగ। జలజాతుననల్లగా జరిచినవిషము।
నలువగడ్డంబు మీసలుగమరంగ। లిలవిస్ఫులింగంబు లెగసెడు విషము।
అలరిజగద్రక్షణార్థమైదేవ। తలప్రాణములుగావ దలచిశంకరుడు। గర
ళంబునాల్చె శ్రీకంఠుండనంగ। ధరణిలోనిదినింద్యమె యట్లుగాక॥ నగ్న
త్వమునుషణి నాధుడాల్చుటయు। నగ్నిచేనిడుటయు నదియెట్టులనిన। న
లునసుతుండు సనత్కుమారుండు। మలయుచునద్వైత మతములువన్ని।
మునులుదానునుగూడి మునుదేవదారు। వనమునదామయీశ్వరులము
గాని। యీశుండు వేరలేండిదమిద్ధమనుచు। పాశుపతవ్రత పద్ధతి దుడిచి।
తమబుద్ధియోగశాస్త్రంబులుపన్ని। భ్రమస్తుంది వేదవిరహితమైన సేసువ।
ఖ్యాతిగావికృతవిటాకృతిదాల్చి। తమే తేరమునిపత్న నీశ్వరుజూచి। కను
కలినిందిర్యుస్కలసముల్ గాంగ। కనుగవశామాంధకారంబునొంద। పర
మపతివ్రతాభావముల్ దక్క। హరువెనువెంటనేయరుగుచునుండ। మును
లకుదన్మంత్రములశక్తిదరగ। జనుదెంచువాడెవ్వడనియాగ్రహించి। వార
కమరిహూతవాహనమంత్ర। భూరిక్రియలనాభిచారంబువ్రేల్చి। పడసియు
న్మత్త రూపంబుపై బనుప। మృడుడపస్మారంబు పడవైచిత్రొక్కి। మరి
యొక్కసర్పంబు మంత్రించివైవ। కరకంఠుడదిహస్త కటకంబుసేయు। నం
తనయ్యగ్ని నాహరుమీదబనుప। జింతింపకలుగుగా జేతధరింప। మరి
యును పెక్కుమర్మతములుబన్న। నరిమురిలెక్కసేయకవచ్చిహరుడు। త

నుగని మ్రొక్కని వనజజుకోడుకు । గనుగొని యుష్ట్రంబు గాశపింపఁ।
వడవడ వణఁకుచు వచ్చి యమ్మునులు। పుడమిఁ సర్వాంగముల్ వొందంగ
మ్రొక్కి। యద్వైతంతుల మహంకారమతుల। మద్వైతయుక్త్యాదిసూత్రా
ర్థవాదులము। అజ్ఞానులము సహస్రాపరాధులము। తజ్ఞేతరులము మాత
ప్పులు సైంచి। కావవే జియ్య శంకర సదానంద। దేవదేవేశ్వర దివ్యలింగాం
గ। తను మొందఁ మోహశాస్త్రంబు లెవ్వరిని। భ్రమితుల జేయవు భక్త
వత్సలుఁడ। యాచతుర్ముఖుఁడు వేదాత్మకుండయ్యు। యేవిధి నీమహిమ
న్నెఱుఁగక చెడఁడె। యతనిపుత్రుండిప్పు డద్వైతవృత్తి। మతినిన్నుఁ గానక మ
డయఁడె దేవ। వ్యాసుండు విద్యామదాటోపఫలము। జేసిరా కానఁడె జియ్య
విశ్వేశ। దక్షప్రజాపతి తలగోలుపడఁడె। యతఁడు యజ్ఞప్రధము భాగార్హుని
న్విడిచి। కాన మొమునుతపో గర్వంబు పేర్మి। గానక యద్వైత కర్మంబు
లూఁది। చెడితి మిగరుణ రక్షింపవె యనుచు। తోడితోడి వేదసూక్తులఁ బ్ర
స్తుతింప। విటవేషరుద్రుండు వికృతదేహుండు। స్ఫుటదిగంబరమహోద్భ
తవర్తనుండు। దేవుండు కారుణ్య దృగ్విలోకనను। దావంధిర నోలార్చిత
నలింగమూర్తి। ననయంబు సజ్జలయుందిఁ జిక్కొల్వు। డనుచుఁ బ్రసాదించి య
ద్వైతమడఁచి। శృతిపశుపాశపతి జ్ఞానయోగ। మతముపదేశింపఁ మరియు
ను మ్రొక్కి। అనయంబు దత్సేవనానిమహాత్మ్య। మఱియుఁ దదీయ సూ
క్తాపరార్థమున। నలయు వాండ్రుష్ట్వా నవాతు మోయన బ్రి। బలి సూర
యో యత్పుష్పశ్యామియన్నఁగ। కాల్లితద్విష్టోః పగమునన ట్లు। పోలుగా
సర్వస్య పూజార్హమతః। మంగంబనంగ వ్యాసాష్టకంబునన। పొంగిసం
పూజ్యతే లింగింపరంబా। రస్యయనగ నమోహస్యజగన్న। మస్యా శివలిం
గ మహిమ వేదముల। కనుగొని శ్రీస్కాందకాశీకాఖండ। మునను వ్యా
సాష్టకంబున నట్లు మోఁయ। గావున ధర్మార్థ కామమోక్షముల। కావి
ర్భవస్థానమతుల త్వాదీయ। లింగార్చనము కాన లీలనీలింగ। మంగళార్చన
జేసి యందుమే నునచు। నాపరమేశుచే నతులలింగార్చ। నోపదేశము ము
నియూథంబు బడసి। నలి దేవదారు వనమున లింగార్చ। నలు సేయఁ దొడగి
రి నాఁడాదిగాఁగ। నాయూథంబు ద్యోవా యగ్నియాశ్వయన। కాయతో భూ
షణంబయ్యె సన్నంబు। నగ్న తశివునకు నైజమే మునుల। భగ్నప్రతుల జే

టటు బోటిల్లెగాక। కావుననగ్ని ముఖ్య ప్రకారంబు। యేవెంటనిందవొయి
లనట్లుగాక॥ దక్షుడు సేయు నధ్వర మేలచెరిచె। దక్షుండనియె దేని దక్షుం
డు గోరివ్వి। యజ్ఞంబు సేయుచు నమ్మునీంద్రులను। నజ్ఞాని యుజహరీంద్రా
ది దేవతల। నందరగూతుండ్ర నల్లుండ్రబంధు। సందోహములను భాషాము
ఖ్యసతుల। వేగంబురప్పించి విభవంబుదనర। యాగదీక్షకు జొచ్చు నవస
రంబునను। దక్షాగ్రతనయ ఫాలాక్షుని దేవి। యుత్సవంబుసనుయుద్యాలోక
పబుద్ధి। వనజాక్షముఖ్య దేవతలను మునుల। ననుగులగూతుండ్ర నల్లుండ్ర
గూడ। రప్పించి యధ్వర రాజుసీశ్వరుని। రప్పింపవేలసీ క్రతువున కనుడు।
నున్న యల్లురభాతి నుగుర్రిండుదన్న। మన్నింపడని మదోన్మాది దక్షుండు।
తామున్న యీశ్వర దాసిగాకనక। మామగదాయను మందెమేలమున।
విపరీతచరితుండు విధినిషేధాత్మ! డపవిత్రుడస్థి చర్మాంబరధరుడు। నా
గకుండలుడు పినాకహస్తుండు। యాగయోగ్యుండు గాండని ధిక్కరింప।
హరనింద చెవిసోంకు నంతలోపలను। స్ఫురితకోపాటోప పూర్ణాత్మ యయ
గుచు। జగదంబయాత్మ సంజనితకోపాగ్ని భుగభుగ బొగలుచు భోరున
నెగయ। తనకోపశిఖిదాన దరికొని కాల। వనజాక్షముఖ్యులు వడవడవడ
క। హరనిందవిన్న దోసిహంబొందు వెండి। ధరియింపరాదను తలపునగా
క। సురలవండ్రిని చావజూడజాలకయె। గిరిజభస్మంబయ్యె హరహరాయను
చు। నంతగౌతమ దధిచ్యాది మునీంద్రు। వెంతయునలిగి శివేతర క్రతువు।
చూడంగరాదు దక్షుని శిపదోసిహి। తోడసంభాషింప గూడదెట్లనిన। మ
సలిన మోరుద్ర మన్యవేయనుచు। నసలారరుగ్వేద మట్లును మొక్కు।
మరిన మోరుదాశ్రియ మన్యవేయనుచు। తరి యజుర్వేదంబు దా మొ
క్కునట్లు। ధీయతిరుదాశ్రియ తేరసవేన। మోయని యాసామ మును మ్రొ
క్కునట్లు। మొనసిరుదాశ్రియ నమోయస్తు యనియు। వానరయధర్వణం
బును మొక్కునట్లు। యున్న వేల్పులకునీయుక్త వేదములు। ముచ్చు మొ
క్కిన సూక్తములు గలవెట్లు। తవిలియ సైత్రన మోభవ తేయనంగ। మొ
క్కులకధిపతి మోక్షసౌఖ్యమున। కిట్టయుముక్కంటి కెక్కుడు గాడె।
పూరికృశోక్తి చారోపనీతమెవ। ధారయితు సనస్దాకిరీటంబు। యిల
వచ్చునె ధరియింప చోరులకు। తలపోయ ముకుట వర్ధనులకుదక్క। రతి

పరాత్పరతరో బ్రహ్మాయనంగ। స్తుతియత్పరాత్పరతో హరియనగ । దు
ద్దియత్పరాత్పరతో శివయనగ। వడిగొనుచుపనిష ద్వాక్యముల్ వినరె।
కొంకులేక శివఏకో ధ్యేయయనగ। శంకించియుండ శివంకరోయనగ । య
న్యసురార్చనం బర్హ మేసర్వ। మన్యత్పరిత్యాజ్య మనసట్లుగాక॥ అధ్వరప
తి శ్రుతులందు రాజాన। మధ్వరస్యయనగ నాంహ్వాయనకల। విహితోక్తి
గుదుర్రిందు హుతివహేయనగ। సహాయ హేశఫలాతివంకాళయనగ। సమ
రంగనిదమస్తు హవ్యంబనంగ। రమణయజ్ఞేశ్వరత్వమసినానేఃు। యవ్యా
జ్యమేల యజ్ఞేశ్వరోహవ్య। కవ్యసమస్త భోక్త వ్యయాత్మా ను । సంగరొ
రింగీ రొమఱుంగక పలుక। సాంగంబులగు నా యజ్ఞాదికర్మములు। వలరుచుప్ర
ధమ భాగాహ-స్య మనగ। గలడెప్రథమభాగ కర్తయొకండు। పూజ్యు
లుండంగనపూజ్యుల జెంద। పూజ్యమైక్రతువుదుర్బుద్ధిగాకమఖ। నాదక్షు
క్రతువునకాభిచారంబు। వేదంబులకుశక్తిలేదువిష్ణ్వాది। సురలకుమునుల
కు పరిభవంబుగను। వరమంత్రములఫలావాప్తులుదప్ప। పాషండులై భ
క్తి బాంహ్యులై యితర। వేషాద్యులై ముక్తి విముఖులై ధర్మ। విపరీత చ
రితులై ద్విజులుభ్రష్టులగను। శపియించియుమ్మునుల్ జన్నంబు వెడల। నిం
తవృత్తాంతంబు నెరిగియక్షణమ। యంతకాంతకుడు కోపాక్రాంతుడగు
చు। వీరావతారుని వీరభద్రేశు। ఘోరనృసింహ విదారణుబనుప । శ్రీ
వీరభద్ర గణావలిగొలువ। శ్రీవీరభద్రుడ జేయుడేతేర। త్వరిత దక్షాధ్వ
ర ధ్వ సనోద్యుక్త । పరిచితక్రోధ విస్ఫురితాభిజాత। నిటలతటానలోత్క
టచటులాగ్ని। పటలపరిస్ఫుటోద్భట విస్ఫులింగ । పటుపాతనమున నొ
క్కటజన్నసాల। నటుగూడదరికొని నార్చిభూతములు। తడయకయుచటి
హోతల్లదర్భ తాళ్లి। దొడగియూపంబులతో బంధించి। యుత్యాగ్రహ
మున నాహవనీయ్యాగారూ। పత్యదక్షిణనామ పరిమితాగ్నులను । అ
వృశంబైన యాగాశ్వంబుగంగ। నొవ్వైచి హల్లకల్లోలంబుసేయ। మలయు
చుభద్రరోమజగణపతులు। కలయహోమద్రవ్యములు నీటబుచ్చ। దలరి
సాధులను పదస్యులమునుల। నెలుకలనడచిన పోలువునడవ । విలగుల
స్త్రీలజారుల జేర్చినట్లు। వలిసుబ్బి దేవాంగ నాసాహస్రములు । తరిదరి
భూతభేతాళులు సెరువ। నరిమురివీరభద్రాధీశుడంత। పశుపాలకుండున్నై

వయ్యుతల్లడిల్ల। పశువులఁబోలినభంగి దేవతల । పొదిగొల్పి పరవుడు నదితి
నాసికము। మొదలస్వాహాంగన ముక్కుడాచన్న। శృతినాసికోద్రే
క్ష కృతసంబనగ। నతికోపితుఁడై సరస్వతిముక్కుగోసి। యజ్ఞదక్షుఁడగుయ
జ్ఞునిశిరము। యజ్ఞస్యశిరపినా నటుదెగవ్రేసి। నలిరేఁగిదంత వినాశ నో
యనగ। బలువిడిపూషునిపండ్లూడబొడిచి। శ్రుతులు వహ్నిహస్త గత
యనఁగోసి। ప్రఖ్యాతవహ్నిహస్తాలు నురుబాహాయుగము। బొడిచె భగునిక
న్నుఁ గుడమినల్లంత। బడభగనేత్ర నిహంతితో యనగ। సోము నంగుష్ఠేన
సోమాంగయనగ। భూమిపై బడవైచి ప్రామెపాదమున। నరిమిన జగ
దాది యగువిష్ణుశిరము। నెరిదదాహ్యావనీయ కేయనగ। ఆహవని
యాగ్ని నటుబడనేసి। మాహాత్మ్యముల రారమరియట్లుగాక। హరియు మేం
డ్రాది దేవాంగములఁగూడ ధరఁజెక్కడిగనంగ దక్షుఁ యనగ। త్ర్యక్షు
నిందించిన యతిపాపియనుచు। దక్షప్రజాపతి తలదెగవ్రేసి। యుద్రిక్త
మతివీర భద్రేశుడట్లు। విధ్వంసంబుగ జేసి విధిజేయుక్రతువు। నాతఁడుజేసి
న యజ్ఞఫలమున। నాతనికప్పుడ నాభిచారంబు। బ్రాపించెశివభక్త బా
హ్యుఁడైచేయు। నాపోవనెట్టిక్రియలు సాంగమగునె। ధరణీశుఁడేలేడ ధర
ణిలోనొక్క। నరుడుగర్వించి యన్యాయంబుసేయ। పరచుటదోసమే భ
వుడు దాసులను। పరచుటదోసమె భక్తమాలినను। హరివిరించాదులు స
టుదక్షుఁగూడి। పరిభవములఁబొంద ప్రాప్తమెట్లనిన। యిమ్ముసంగతి జే
సి యిలఁ బ్రాపకుండు। పకుగొనమథించ బడుగానహరుడు। దక్షుని సుర
లనుదండించెశివున। కీర్తి నిందయౌ యిలనట్లుగాక॥ అదిగాజేసిన యఖి
లాండకోట్ల। నాదరింపగచేర్ప వగునెయుండ్రేని। పశుపతిచే గట్టుబడిన జీ
వులను। పశుపతిచేముక్తి బడయంగలేక। ధరయల్లధూళిగా దగిలింప నే
గయు। పరిమాణవులనున్ని భవములుదోడరు। త్రాగివ మాతృకాస్త
న్యములన్నవ। సాగరోధకముల సంఖ్యముల్గడవ। అరుదగుదూష్ణకణాసిక
సంఖ్య। బరగుమరణములు ప్రాప్తములగాంగ। యుగకోట్లనవికలయో
గజన్మములు। కగపడిదుఃఖంబులందుచు నాత్మ। గుందుచుదలపుచు గందు
చుమతులు। వందుచునున్న జీవంబులజూచి। కటకటా భవదియ్య గతిబా
యుతేక। ఘటుతరంబగుముక్తి బడయంగలేక। కవిదిధుఃఖములగందెడి

గ దేయనుచు। మృడుడు జీవావలీయెడ గృపవుట్టి। పరగుండు సర్వజీవదయా
పరుండు। కరుణాకరుండును గాన జీవులకు। విరచించెలయము నివృత్తి కోల్ల
నిన। హరుడు ప్రళయలీల కభిముఖుండగుచు। ప్రమథులు రుద్రులు పరగు
భూతములు। సనుసుప్తి వేళ కుత్సవమందిహరుడు। ఫాలవిశాల కరాళ నే
త్రోద్ధ। కీలావళిస్ఫురత్కాలాగ్ని బర్వ। యిదిజగద్విప్లవ హేతువై తనర। న
దియు దానుఖ హేతులగు ప్రమథులకు। కుమ్మరివగదరి కోల్పినచిచ్చు। క్ర
మ్మరగడవలోకమ్ములు దాల్చు। విధమున బ్రహ్మాండ వివిధ భాండములు। న
డిగత ప్రళయ కాలాగ్ని చేగాల। చేకొనప్రళయాగ్ని శిఖలచేనఖిల। లోక
ముల్గాలు నాలోలాగ్నిలోన। నామహాప్రమథగణావళిచేర్చి। కౌముదిలో
నాడు గతినాడునంత। జడనిధి ద్వీపాద్రి సహితధరిత్రి। వడిమీదికెగరం
గ వైచియార్చుచును। మీదిలోకములతో మెంచు సాకసము। రాదిగుచు
క్రిందికి ప్రమథేందుడొకడు। బడబాగ్ని నుదుట బొట్టిడికొనియాడు। వె
డసోలుచును గణ విభుడొక్కరుండు। సకలవారాసుల జలములు ద్రావి।
యొకగణనాయకుం డొబ్బని త్రేన్చు। సకలగ్రహాది తారక సమూహం
బు। నొకగణనాయకుం డొగిబారనూదు। యేచియాద్యంబు లేదుచక్ర
ములు। వైచినగతిద్రిప్పి వైచునొక్కయ్య। యలరియమేంద్ర వాహనశృం
గదంత। ములుదాళము వేయు మున్నొక్కగణము। అల్కమృత్యువుకో
రలయి బెరిక్కత్రిప్పు। స్సుల్కముల్ ద్రిప్పునట్లొకగణేశ్వరుడు। యక్కరువ
విఘ్రనబ్భిశుబోర। దిక్కరులనుదిని త్రేన్చునొక్కయ్య। ధరహిమమేరు
మందర ముఖ్యగిరుల। వరగణంబులుసూడ వట్టియాడుదురు। సురగిరిము
ఖ్యాద్రులురు కేళి జేసి। యురువడిపొడి జేసి యూదునొక్కయ్య। పొదలి
యష్టభుజంగముల వ్రేళ్ల దాల్చు। నొదవముద్రికలుగా నొకగణాధిపుడు।
ఆదివరాహంబు నడచియాదంష్ట్ర। నాదటధరియించియాడునొక్కయ్య।
సరినాదిపృష్ఠ కూర్మముగాడబొడిచి। యురగేంద్రునిడి ద్రిప్పుచుండునొ
క్కయ్య। నరసింహులజడయు కేసరముఖ కంఠంబు। గిరిజపీఠంబుగా బరపునొ
క్కయ్య। గరుడనిపక్షముల్ శిరమున దాల్చు। సురమకుటాకృతి నొకగ
ణాధిపుడు। హిమకరరవిమండలము లద్దములు। క్రమమున నిదియాడుగ
ణనాథుడొకడు। సురముగా బ్రహ్మాండ మరచేత బట్టి। పరియలుగా వ్రేయు

ప్రమథేంద్రుఁడొకఁడు। యెడ ద్రివిక్రముని కోలెమ్ము దండముగ। గొడుగు
గా నిజపుచ్ఛ మేర్చునొక్కయ్య। నిండంగనగుతినజాండముల్ దాల్చు।
సండాభరణుఁడగ నలతునొక్కయ్య। గుర్వుగా గగళముశకులగిరుల్ దాల్చు।
పర్వతాభరణుఁడన్ ప్రమథేంద్రుఁడొకఁడు। భూరిప్రళయవేళ మేరువు నడ
చు। మేరుపాతనుఁడన మృడుగణంబొకఁడు। చరణముల్ కరములు బుజికో
ల్పి తాల్చు। హరివెనలసెబములరుత నొక్కయ్య। ఆరూఢిగా ప్రమథాధి
పులట్లు। పారకసర్వసంహారంబు సేయ। నొగి దేవదానవాది గణంబులడ
గి। గగనమెల్ల ప్రమథగణమయంబయ్యె। నాకములజ హరీ ద్రాది దేవత
ల। లోకముల్ ప్రమథుల లోకంబులయ్యె। ప్రమథాధిపతులిట్లు బ్రహ్మాండ
కోట్లు। సమసుప్తిఁ బొందించి సంతసంబునను। పోడిపొడివగుచునప్పుడయు
ట్టిగుజ్జు। పొడవౌచు వలవకామ గదునన్న మాను। నాడును బోవుచు నానం
దలీల। గ్రీడించు ప్రమథుల క్రియ యెట్టిదనిన॥ లంబోష్ఠలంబాష్ఠలంబనాశి
కులు। లంబజింహ్వాలబహు లంబకంధరులు। నజగజహయ వరాహ వ్యా
ఘ్రముఖులు। శరభసారంగ మార్జాలగోమహిష। కరిరిపు కరిపుగ్గోగ
మబహుముఖులు। బహువక్త్రబహునేత్ర బహుకర్ణవర్ణ। బహుబా
హుపాదబహుజానుతనులు। బాహూరుముఖముఖ బాహూరుతనులు। బా
హుజఠరదాను పాదోరుముఖులు। ద్విముఖచతుర్ముఖ ద్విముఖాష్టముఖులు।
నవముఖపంచముఖసహస్రాదిముఖులు। వెండియు వికృతవివిధరూపధరులు।
వెండియుజాగు వివిధరూపధరులు। పూనిస్తుతులు స్వర్గతేనచద్వ్యాశ్య। తే
నాగవిష్ణుగీర్తింపవెంకియును। అవునసంఖ్యాతా స్సహస్రిణియనగ। భువి
సేవమేతన్ని బోధతయనగ। అణుశశ్చమహాశశ్చ యనగను ప్రమథ। గణ
ములవర్ణి ప గారామితథ్య। మైనను శివపురాణాగమోక్తముగ । నానే
ర్పుభంగి వర్ణన చేసినాఁడ। రూఢి సీ ప్రమథగణాడంబరంబు। వేడుక జదివిన
వినినవ్రాసినను। దొరకొను శుభములు దురితంబులడగు । చిరభక్తి ము
క్తులు సిద్ధించునట్లి। అమితప్రతాపులౌ ప్రమథులచేత। సమసుప్తిఁ బొందిం
చు జగములీశ్వరుఁడు। తివిరియుత్పత్తి స్థితిలయకారణు। శివుఁడు పుట్టించు ర
క్షించు నడంచు। పుట్టించునప్పుడే పుణ్యమీశునకు। పట్టి భంజింపనే పాప
మీశునకు। జలములసన్న్యాది జంతువుల్ బొదలు। జలములసన్న్యాద జంతు

పుల్ మడియు। నిలతజ్జలంబుల కింతన జేసి। పలియించు నేపుణ్య పాపంబులిం
దు। నటుగావలీలార్థమై సృజియించు। నటుగానవిభ్రమ గాథఁ మటంచు।
యిదిహరునకునిఁదయె యిట్లుగాక। పొదలుతాండవమాడుపోల్కి యట్ల
నిన॥ జగదండకోట్లు భస్మముగతద్భ్యాతి। నగజారథరుడు సర్వాంగములఁ
బూసి। హరివిరించి పురోగమానురాస్థులను। నరకపాలానరుల్ వలయు
చోఁదాల్చి। భరతోక్తనానాప్రబంధగీతములు। భరతనందీశు లేర్పడ నను
గ్గడింప। రమణమై నందాభరణులండనికర। మధురమృదంగంబు లట్లవా
యింప। దలకొని షేరువాలనుల చేగిరుల। చెలగి యావజములు దైర్ఘ్యంప్రతు
లీప। నాకులాదుర్లు పర్వతాభరణేంద్రు। లేకళంబులంబు లక్లైలమి బూరిం
ప। రతిసుబ్బగుండా భరణులురుండముల। నతులితడిక్క్వాకాహళులట్లనూం
ద। నలరుచుహరిహారు లాడికూర్మాంగ। ములుపటుపడహవిస్ఫురణమ్రో
యింప। కాలభైగవులజ ఘనకపాలంబు। లోలితమ్మటముల లీలవిన్పింప।
కాలరుద్రులుఃహరి కోలెమ్ములెలమి। కోలాటకండలు కొమరున వ్రేయ।
నలరుతత్త్వముల తత్త్వాభరణేంద్రు। లిలజయఘంటలక్లైలమి వాయింప।
నేలయునింగియు కాలాంతకులును। తాలముల్ గామూర్చి తారువాయిం
ప। తగిల్చిరుదాంగనాతతులుద్వీతతి। నొగినప్తతాళంబు లోలివాయింప।
నతిలీల నమరాంగ నావలివట్లు। జతులునానాగీత జాతముల్ గాంగ। ఘ
నుజండ కీర్త్యాదులనునట్టి ఘుర్రులు। తనరార సింహనాదంబులు గాంగ।
భూతభేతాళాది భూరిఘోషణము। భాతిపద్బటుల నార్భటురావ ఘుగ
ను। నతులయుగాంత మహాప్రళయమున। గతజగత్త్రాండవకిళలకుఁజొచ్చి।
హరివెథవిరు దెసల దువాయింప। కరిదైత్యువ్రచ్చెదు గతినాడునాడు। బం
ధురలీలఁ బొప్పఁడసురల్ ఘొగడ। నంధకాసురుమొత్తి యాడెడునాడు। మతి
మునుల్ ఘంటిన మహితోరగంబు। గిరిగీటగాబట్టి క్రియనాడునాడు। వర
తపోనిష్ఠకు వ్యాఘ్రపాదునకు। నరుదొంద గరుణించియాడెడునాడు। క
డునర్థిగుండయ్య కడువలుజరవ। నడరువాద్యము జతి నాడెడునాడు। పిట్ట
వ్వాకైచేయు నెట్టిమైతట్టు। తట్టువాయింపుడు భరనాడునాడు। వలశ్రీచేర
మ చక్రవర్తి వాయింప। నలరి పూజావేళయందాడునాడు। అపోవకున్న
మహాప్రళయంబు। రూపించియాడంగ రుద్రుండుదొడగ। నాకేళియును

ము నక్కజమంది ప్రమథ! లోకంబుబొగడ ద్రిలోచనుడర్థి । వసుధబుట్టని యుల్లు వర్ణనలోలయ! రసికులుజోకనీరసములు వోలయ! గడనకెక్కని యలంకారముల్ బెంప! బడియుడగారాని భావంబులింప! చూడనక్కజమ గుసుడతులుబొగడ! పాడనక్కజమగు ప్రతిజతుల్ నిగుడ! తలపోతలకురా ని తాళంబులువియ! కిలలోన దెలయు యుగ్గడనలు వెలయ! రాగాఢ్యులా వని తాగముల్ దనర! నాగరికంబగు నటన పెంపొనర! నంతకాంతకుడుబ్బి యంతకంతకుని తాంత! తాండవపము ద్ధతి విజృంభింప । నరిపాదఘట్టనచ ప్పుడుదక్క! చరణసంగతిగావ జాలకయుండ! కరతలగతుల యుగ్గడనలు దక్క! కరపతూసాళిటనగాన రాకుండ! పరలుజటాచ్ఛటా ధ్వనులుదక్కం గ! నెరిజటాగ్రముల తా న్నరుగ రాకుండ । మకుటకోటీర ధామంబులుద క్క! మకుటశిఖర ప్రమాణంబుగాగ! వాద్యంతరహితుడయ్యద్రిజకునన! భేమ్యుడైయుండనా ప్రియసాధ్వి యెుక్క! పరమాంగరాగయ పరిమితా నంద! భరితత్వదీయ శుభ మహామూర్తి! విస్మయతాండవోద్వృత్తి మై జేర్చి! యస్మదాదులకు భయంకరంబుగను! నాయత్యతిష్ఠద్దశాంగుళంబ నుత! దియాదివేదాంత దృష్టులగడచి! నత్యతిష్ఠత్సహస్రాంగుళంబసిన! శ్రుతియంతములు వెరచూపెడుతలపో! మహిభవత్పరమ సూక్ష్మ స్థూల రూప! మహిమయెు వేదాగమపురాణములకు । హరి విరించాది సురాసు రాదులకు! శకుభ్యేరగని నత్యద్భుతాటోప । తాండవాడంబరోద్యన్మహా మూర్తిజ! వెండియద్వారికింక వీక్షింపవచ్చు! నా క్రీడసాలించి యాదిసృష్టి కిను! పక్రమింపవె కృతాపరజగద్దాని! యుంచువెండియు జగదంబ యెు క్కుడును! చంచద్దయాశమతి తాండవలీల! జాలించినలికి ప్రసన్నుడై యు న్న! వేళ నబ్రహ్మాది విష్ణుడనంగ! సూరిలనాగ్నిర్కు సూర్యేనచంద్ర! ప్రా రశాయనగ వేదశిరోక్తులందు! ధ్రువమేక ఏవరుద్రోయనమడియు! నివు డునానా వేద నివహసూక్తులను! బన్నుతింపుచుమహా ప్రమదాధిపతులు, మప్తకవిస్ఫూర్త హస్తులై యెుక్క! నవమాత్ముడాప్రమదాభిమతంబులో సగిసృష్టి ప్రతాష్మభోద్ధతిమూర్తి! వియమితాశీత ప్రళయగతిభూత! చ్యయు బీజసంస్థయాస్థానకారణము! లైననిజాంగంబు లందువీక్షింప । బూనిస ద్యూత్మ్యలై మునులోకాంత్సు! లోకపాలాంత్సు నాలోకంబులట్లు! గాక

సయ్యాత్మ్యత లోకాంజ నయన । సంగవెండి యురగామ్నాయంబు సరి
దు। సాంగోక్తి చక్షుస యాదిత్యయనగ। మరిమనపళ్ళ్యంద్ర ఘ్రాయనవ్వర
ద। దరల వెండియు ముఖాద్వ్యచోయనంగ । నదిగాక నాసికాభ్యామను
సూక్తి। యదియపాణిద్వాయి రనసమసింప। నంవితంబంద శిశ్నాద్రే
తయనగ। నందుండి రేత సరూపోయనంగ। నమరపద్భ్యాంభూమియనిబ్ర
దేశాంత। రముదోలుశ్రుతియు శ్రోత్రాద్దిశాయనగ। ఆత్మానమాత్మనో
యనబాహ్కలమున। ఆత్మనయాకాశమున దదంగములు। శివునివీక్షణము
న జేసిజనించె। నవికలప్రకృతి బీజాష్టమూర్తులును। అటమున్న భవునిదృ
గంచలోద్భూత। పటుకృపామతివార్థిపై వెల్లివిరియు। హరుదుమున్ దాల్చి
న యజజనార్దనుల। చిరకపాలములకు చేతనంబొంది। రోలిగీర్తింప నం
దొక్కొక్కతలకు। శూలిబ్రహ్మత్వ విష్ణుత్వంబులొసగ। శ్రుతియత విష్ణో
ర్జనితనాగవిష్ణు। శతపత్రజులు శివజనితులై పరగి। సత్వరజోగుణైశ్వర్యా
నుపాల। నత్వంబులకువారు నాథులై రంత। భవుదుదొల్లిటియట్ల ప్రబలబ్ర
హ్మాండ। నివహముల్ గనుసన్న నియమించినట్టి। నిగ్రహానుగ్రహైదగ్రై
కగుణస। మగుడ్రై చనులింగ విగ్రహునకును। రమణనవ్య శరణ్యుడై
వెలుగు। ప్రమథులమహిమయు పటుపరాక్రమము। దనస్వతంత్రతయు ని
త్యతయునీశత్వ। మనుజరానందత్వమును నిరవద్య। మహిమయనన్యసా
మాన్యొరుశక్తి। బహుళతపెంపు చెప్పన శాకసృష్టి। లీలలుదాండవవేళలు
ప్రళయు। కాలముల్ మరియొక్క కార్యంబులెట్లు। గానయు నింద్వైతైక ప్ర
వర్తకిస। దానందమూర్తికి నతులకీర్తికిని। నిందెలెయివిమహనీయతల్
గాక। యిందు ధారణ ముఖాభీష్టవర్తనము। ఆరుటిలి వేదవేదాంత పురా
ణ। సకలాగమేతిహాస స్మృతితతుల। ప్రకటించుశబ్దానుపాదితార్థముల।
ప్రకటించియున్నట్లు బలికితిగాని। భక్తమదోద్రేక భావనబలుకు। యుక్త
లుగాకుండ నూహించుకొనుడు। ఘను మునల్లును గాక యుజాడుగృహామి।
యనబరశుంతపస్త మనగనెమ్మడు। బట్టుదుశివునకు ప్రతిశేరటంచు। నట్టిగా
కొందు ద్వైవములు గలయట్లు। లయినమూర్ధాభిషేకయనగబతివ్వ తేయ
నంగ దనతలదెగియదిగాన। గడ్డగికేశవుమీద గలడెలెండనుచు। వర్ధిన దై
వం కేశవాత్పరంబని బ్రాకసిగ చెయ్యెత్తి జక్కనవంగ। నాస్తంభితో భుజ

యున వ్యాసు చెయ్యి। దేగిబడ్డక్రియనంచు దేవుని మహిమ। జగములో నిష్టించె స్వరసిజభవుడు। చెనసి వ్యాసుదుదన చేయి దేగిఫలిస। గనుగొని వ్యాసాష్టకమునను తెంచి। రతినదైవం శంకరాత్వరంబనుచు। క్షితి బ్రతిష్టించె మా శివు మహాత్వంబు। గావున నేనును గౌరీశుమీద। దైవంబు లేండని దల యిచ్చిపడయు। దునుమద్దువట్టుదు దొడరినగెలుతు। పనుగొనవాథ జల్ప వితండములను, చెలగియిట్లను గాక శివుమీదనొకడు। కలడన్న నాయర కాలెత్తి వాని, నడుతలదన్నుదు నాదుప్రతిజ్ఞ। యొడపక యనుగాలెత్తి తిననుచు। మానుగాశ్రీరుదు మహిమయన్కృతిన। దానందుడగు శ్రీమహాదేవు మహిమ। యారూఢముగ మల్లికార్జునపండి। తారాధ్యులౌనన బ్రతిష్టించె। ధరనిదిసకల విద్వత్సభలందు। గరమొప్పు వాదప్రకరణ మనంగ॥ గురులింగశివకగో వరపుణ్యజాత। గుర్వులింగచరణాబ్జ పరిమళఘ్రాత। గురులింగచరణముకుర పరిస్ఫీత। గురులింగ గురుదయాంకుర శుభవాత। గురులింగదృక్సరో వర్ణజాతజాత। గురులింగకులమహీధర సింహపోత। గురులింగదివ్యమందిర పారిజాత। గురులింగనిర్మాల్య గోత్రసంపూత। గురులింగమంత్రావికుంఠితశ్రోత। గురులింగసేవాను గుణగణోపేత। వీనుల కింపుగా వినుసూరసావ। ధానతనిదియె వాదప్రకరణము॥

గద్య॥ ఇదియసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమరాయమాన। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధా శరధినిమగ్న। సుకృతాత్మ పాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతరదండ। నాయకబసవాంక సఖ్యాతగుణగ। ణాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురుమల్లికార్జున చరితంబునందు। కరమర్థి వాదప్రకరణమొప్పారు॥

విశ్వనాథాష్టకం.

గంగాతరంగ రమణీయజటాకలాపం గౌరీనిరంతర విభూషిత వామభాగమ్। నారాయణప్రియ మనంగమదాపహారం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౧॥ వాచామగోచర మనేక గుణస్వరూపం వాగీశ విష్ణు సురసేవిత పాదపీఠమ్। వామేన విగ్రహ వరేణకళత్రవంతం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౨॥ భూతాధిపం భుజగ భూషణ భూషితాంగం వ్యాఘ్రాజినాంబరధరం జటిలం త్రినేత్రమ్। పాశాంకుశాభయ వరప్రదశూలపాణిం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౩॥ శీతాంశు శోభిత కిరీట విరాజమానం ఫాలేక్షణానల విశోషిత పంచబాణమ్। నాగాధిపా రుచిర భాసుర కర్ణపూరం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౪॥ పంచాననం దురితమత్త మతంగజానాం నాగాంతకం దనుజపుంగవ పన్నగానామ్। దావానలం మరణశోక జరాటవీనాం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౫॥ తేజోమయం సగుణ నిర్గుణ మద్వితీయ మానందకంద మపరాజిత మప్రమేయమ్। నాగాత్మకం సకలనిష్కలమాత్మరూపం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౬॥ ఆశాం విహాయ పరిహృత్య పరస్యనిందాం పాపేరతించసునివార్య మనస్సమాధౌ। ఆదాయ హృత్కమల మధ్యగతం ప్రవేశం వారాణసీ పురపతిం భజవిశ్వనాథమ్॥ ౭॥ రాగాదిదోష రహితం స్వజనానురాగం వైరాగ్యశాంతినిలయం గిరిజాసహాయమ్। మాధుర్యధైర్యసుభగం గరళాభి రామం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౮॥ వారాణసీ పురపతే స్స్తవనంశివస్య వ్యాసోక్త మష్టకమిదం పఠతే మనుష్యః। విద్యాం శ్రియం విపులసౌఖ్య మనంత కీర్తిం సంప్రాప్య దేహవిలయే లభతేచ మోక్షమ్॥ ౯॥ వ్యాసాష్టక మిదంపుణ్యం యఃపఠేచ్ఛివసన్నిధౌ। శివలోకమవాప్నోతి శివేన సహ మోదతే॥ ౧౦॥

ఇతి శ్రీమద్వేదవ్యాస విరచితం విశ్వనాథాష్టకం
సంపూర్ణమ్.

శ్రీ గురవే నమః.

శుభమస్తు-అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర.

మహిమాప్రకరణము.

శ్రీమత్ప్రమథగణస్తోమ దయార । సామృతాబ్ధిసదావిహార సూ
రార్య॥ పండితారాధ్యుండు దండితవాది । ఖండనశాస్త్రి తర్కప్రౌఢి పే
ర్మి। నతుల పురాణేతిహాసాగమాను। గత నిజోద్భాసిత కలిత వాక్యము
ల। సకలవిధానంత శాఖోపనిషద । వికల తర్కస్మృతి విహితసూక్తులను।
శిష్టానుమత హేతు దృష్టాపసుప్రి । హృష్టప్రమాణసమీహితోక్తులను।
సంపాదనము సేయ సకలసమయులు। సొంపెద మల్లికార్జునుడు గావించు।
ప్రశ్నోత్తరముల కా బౌద్ధుండు దగిన। ప్రశ్నోత్తరంబు లాపాదింపలేక।
కనుగవమంటలు గ్రమ్మ దన్దాన। కొనికాలగూడ ముక్కున బొగ ల్వెడల।
దనువున జెమటయు దాపంబు దనర। మనసు గలంగ బొమ్మలు ముడివడ
గ। మొలకమీసల రోమములు నిల్వబడగ। గళము బిగియ నూరువులు
సందడింప। నురుకోపహతి పండ్లొం డొండగీట । గరములు శిరమును గ
డగడవడక। గటములుబొంగ మొగంబు గెంపెక్క। తటతట డెందం బద
ర నోష్ఠముగల। పలుకులు దొట్రిల పడగ నెంతయును । కలుషంబుమద
ము పెన్గర్వంబు దనర। నారూఢయగు మల్లికార్జున పండి।తారాధ్యు బర
సమయాభేద్యునాద్యు । నంచితపుణ్యు లోకైకవరేణ్యు । గ్రించుబౌద్ధుడు
ధిక్కరించి పల్కుచును। సందడించుచు సభాస్థలి వెలువడియె। వందుచు
గుందుచు వాదుకు దాను। అంత బండిత మల్లికార్జునయ్యయు । జితాం
తకుభక్తులు నతులిత ప్రతిభ। పరవాదినిరసన పటుమహత్వంబు। పరమే
శు మహిమానుపాలనత్వంబు। పరమతత్త్వ ప్రతిపాదనత్వంబు। కరుణాక
రత్వంబు ఘనతరభక్తి। సత్వంబు లోకగురుత్వంబు పండి। తత్వంబు వీ
రశ తగు తగు ననుచు। పౌరులు బుధులు నప్పాట గీర్తింప। నారూఢభ

కి సమగ్రత దన్నర। గ్రియగాన విజయలక్ష్మియు వీరలక్ష్మి। నియత మ
హిమలక్ష్మి నిజకీర్తి లక్ష్మి। యును దనవరవులై యురుకీర్తి సేయ। జను
దెంచిరపుడు నిజస్థానములకు। నంత విద్వజ్జను లంతంత నెరవి। చింతమై
జేతులు జెక్కిళ్ళనూది। కటకట బండితు గడువంగబలికె। నట మదోన్మ
త్తుడై యధమ బౌద్ధుండు। ఏమనితర్కించె నేమనియాడె। నేమనిపలి
కె దా నీపండితయ్య। నరుడె సాక్షాద్దక్షిణామూర్తిదాన। ధరబుట్టె మును
జగద్రక్షణార్థముగ। గాక యొడలుగొన్న యీ కారణమున। ప్రాకృత
పురుషుగా బండితవిభుని। నోవంగబలుకుట నుచ్చనేపోదు। పైవచ్చు నీ
విజృంభణ మట్లుగాక। తా మున్నె రుగడె యుత్సంవిత్తియనగ। భీమేశు
గద్యంబ పీఠికయైన। శ్లోకంబు దప్పుగా గైకొనివావ। దూకులుదాను ని
రాకరించుడును। వారణాసిని సాక్షిగోరి యాశ్లోక। మారంగగౌళ భట్టార
కుకడకు। పనుప యుత్సంవిత్తియనినశ్లోకాది।బొసరు నాల్గక్షరంబులకు భా
ష్యముగ। వెరవున నాలుగు వేల గ్రంథంబు। విరచించి కర్తగా హరుబ్రి
తిష్ఠించి। శేషాక్షరార్థ మగా శేషుడైననవి। శేషించి • యి ట్లని చెప్పి తే
డనుచు। ధీరుడు గౌళభట్టారకు కపోల। భూరియశుడు వ్రాసి పుత్తెంచె
దార। చదివి సిగ్గిడి తర్కజాలంబు లుడిగి। మదమేది బౌద్ధులు మడగరే
నాడు। మరియల దొరలేని మల్లికార్జునుని। దొరలు బో గెలువంగ మరి
గల్గెనింక। యెట్టుగానున్నదో యీ మహాపురుషు। దిట్టినఫలము సంధి
లకపోదనుచు। గొనకొన్ని పనుపంగ కొన్నిదినములు। జన మున్న మల్లి
కార్జును ధిక్కరించి। పలికె దానట బౌద్ధ పాపి తర్కమున। గెలువంగజా
లక యిల నట్లుగాక। మలయుచు దన సభామంటపంబునకు। బలిమి వట్రి
ల్లగా కొలని శ్రీచెన్న। మల్లికార్జున దీప మాలెగంబంబు। యెల్లవారును
జూడ నిది తగదనక। తప్పగుననక మీదట భారమనక। చొప్పుగాదనక
ది యుప్పరంబనక। యుక్తిగా దన కార్యులాడబడవనక। భక్తులువిన్న
జంపక తక్కరనక। దోషంబనక శివద్రోహం బనక వి। శేషించి లోకులు
జేకొనరనక। వ్రిచ్చి తెప్పించిన వాండచే వీని। చెచ్చెరచంపక చిక్కితి
మేని। యూహింప నాతడు ద్రోహియే మనము। ద్రోహులమ్మును నభ
క్తులముగాకనుచు। దట్టులై రేవయదేవయులపుడు। గట్టుగ్రలీల కంకణము

లుగట్టి। వర్షసలోడుత మున్నై వంగనున్న। సరుకంతయు నపుడా సయ్యా
ననమ్మి। పరు లెరుంగక యుండ బౌద్ధు నుక్కణచు। వెవతలంచుచు వె
ను వెంటదవులు। జన సముద్రాంతరస్థలి నొక్కలంక। దనరు బౌద్ధాలయ
మున కనుదినము। కొండొకప్రొద్దుండి కటిల బౌద్ధుండు। వెండి యే తెం
చిన విధము దామెరిగి। ఆసముద్రాంతరంబందుల వసది। వ్రాసిన నేలవో
వానికి ననుచు।వీరావతారులు శూరులే కాంగ। వీరులు మరునాటి వేవ
జామునను। సరసరలింగావసరము జెల్లించి। హరుబ్రసాదం బిరువురును
భోగించి। జను లెర్గకుండ బ్రచ్ఛన్న వేషముల। జని శివాచారం బఘున
వహిత్రముగ। తరిదరి వననిధుల్ దరియంగజొచ్చు। వరిమురి ముసిడి బౌ
ద్ధయ్య గజ్జేశు। మసనయ్యదాసయ్య మరి మొగివాడ। బసవయ్య గుండ
య్య ప్రభువు వాగీశ। నయనారియును నమినందియు బిళ్ల। నయనారుచే
రమ నంబిచోడంకు। గురుభక్తుడును కొండగుడి కేశిరాజు। ధరణివెండి
యు జలస్ఫురణ బొంగార్చి। పరగు భక్తుల పాదపద్మ స్మరణవి। హరణ కే
శిరతి నద్దరి కేగి। యప్పట బుద్ధాలయంబును జేరి। యొప్పింపుమాద్రో
హి నోడకుమింక। వెనుక నిక్కమకాశ యనుక్రియబుద్ధు। వెనుకదిక్కు
న బొంచికొనియున్న యడను। బౌద్ధుండుతొల్లింటి పగిదినవచ్చి। బుద్ధాల
యముజొచ్చి భువిజాగి మ్రొక్కి। పెడ పెడ నురుమని పిడుగులు వడిస।
వడుపునబడి వాని మెడ మెట్టిపట్టి। చెచ్చెరదద్ద్రోహి శివుదీపమాలె। వ్ర
చ్చినగతివాని వలిప్రొట్టవ్రచ్చి। భద్రుండు పూషుని పండ్లువోబొడుచు।
నుద్వృత్తి వాని పళ్ళూడంగ బొడిచి। రూఢి నావీరభద్రుండు పావకుని।
యేచుజిహ్వలు బెరికీడాడునట్లు। పండి తేంద్రుని గడవ బలికినపాల। సుండ
నాలుకజూపు చూపరాయనుచు। దరలక సెలవులుదరిగి యాకావ।లురు
రొమ్ము దొక్కినాలుక బెర్కివైచి। చెలగి చెండాడి ప్రేవులు స్వారిద్రోహి।
తలద్రెవ్వి బొట్టలోపల బెట్టిగట్టి। ఖలునుక్కడచియసంఖ్యాతమాహేశ్వ।
రులపంపనుచు లేఖ రొమ్మున బెట్టి। భావజహరుభక్త భద్రగజంబు। లా
వార్ధియటదిక్కు రేవునజొచ్చి। జగతిబిజ్జలుజంప చనుమల్లబ్రహ్మ। జ
గదేవవీరుల చరణాంబుజములు। దొడగి వేగేశ్వరు దుంచినయట్టి। యెడ
పడ రేచయ్య యంఘ్రిపద్మములు। సంకరకూచిభస్మము జేసినట్టి। జంకి దే

వునిగారి పాదపద్మములు। పగతుడైచను కోడి ప్రాణంబుగొన్న। నగరద
బ్రహ్మయ్య చరణాంబుజములు। వ్యాజనంతర సెట్టి వధియించినట్టి। రాజ
సబ్రహ్మ చరణ సరోజములు। ముళ్లబోయిన చుట్టు ముట్టాడినట్టి। బల్లిదు
బసవన్న పాదాంబుజములు। ప్రల్లదు బాడగని వరచుటకంటె। కల్లయ్య
రామయ్య ఘనపదాబ్జములు। మళరు నిద్రించిన మాకయగారి। కళిదస
రయగారి ఘనపదాబ్జములు। కరవాటసన్యాసి గడపినవిప్ర। వరు సర్వదేవు
నివరపదాబ్జములు। ప్రతినైమె సమయచక్రవర్తి దుంచి యను। మఱియుగు
వీరబ్రహ్మయ పదాబ్జములు। మరియును దోసాల మడయించినట్టి। న
రవీరగణముల నిజపదాబ్జములు। నాపదమోక్షికవచ్చి వాచారమిడిన। తేప
గారేవయ దేవయులరుగ। నంతనక్కడ బౌద్ధులపరాహ్ణవేళ।సంతతంబును
వచ్చు సమయంబునందు। రాకున్న శిష్యవర్గంబేగివసది। వాకిళ్లు దెరవ
మున్ వడపొందియున్న। యట్టిబౌద్ధుని ఖండితాంగంబుదలయు। నట్టయు
బొట్టయు నప్పుడవ్రచ్చి। నెత్తురువరదల నెరిదేలియాడ। నత్తరిగాంచి
హాయంచు నేడ్చుచును। వాయెత్తియరచుచు వారినారికిని। కూయుడు
చునువచ్చి కువలయేశునకు। వినుతింపనతిశోక వివశాత్ముడగుచు। జని
యిట్టిమరణంబు సమకూరుటెట్టు। లనుచు బరీక్షించి యారొమ్మ్ర లేఖ। గ
నుగొని పండితు కడముగాకనుచు। ధరణీశుడతనికి తగక్రియల్ జేసి। య
రుగుదెంచి ఘనకోపాటోపశిఖలు। నిండారకన్నుల నిప్పులుదుల్ల। బండి
తేందుని బిల్వ బంచి యక్షణమ। యసమానవిగ్రహం బవనీతియనక।
కసిమసంగుచు బిట్టుగని విజృంభించి। నిత్యమార్కండేయు నిటగించిక
న్న। మృత్యువు క్రియమిడ మిడమిడుకుచును। అంతకజయు శ్వేతు నల్లం
తగనిన। యంతకకరణి రోషాక్రాంతుడగుచు। శివుగణాధిపు దధీచిని గ
నుంగొనిన। క్షువునట్లు కలుషసంక్షుభితాత్ముడగుచు। ననఘు శాపాయు
త యజ్ఞుగౌతముని। గనిన దక్షునిగతిగ్రోధ్యాత్ముడగుచు। అవగతశ్రౌ
తుభట్టాచార్యగనిన। క్షపణేంద్రక్రియ మహోగ్ర క్రోధుడగుచు। న
ద్విచారవృత్తి మదాంధకారంబు। గవిసినకన్నుల గానకనృపతి। జనులు నీ
కుటిలవేషముజూచి మరులు। గొని పండితుండందు కొనియాడబోయి।
ననువిరవీగెడు నానావిధముల। మునువాదములనోడి ముడివడిలజ్జ। మన

నోపవేసీ విప్రుడయుదుగాన। చనునె విద్వత్త్వము సదసద్వివేకు। బ్రహ్మవం
శజు బౌద్ధపదపదాచార్యు। బ్రహ్మఘ్నుజంపింప బాడియేయనుచు। కరము
ల్గిమును వీరగణములాద్రోహి। బోరిగొనిప్రోవుచు బొందిపై నపుడు। వ
యిచిన చిగురాకు వడిబండితయ్యె। పయిపైచిచూడు నీపటుగర్వముడిగి।
యున ససంఖ్యాతుల యీనతిలేఖ। గనుగొని పౌరులక్కజమందిచూడ।
దలనెత్తుకొని నిజదరహాసరుచులు। దళుకొత్త ధరణీశ తత్కార్యధార। య
రుగుదుమనగరా దెరుగుముదీని। యెరుగననంగరా దెరుగుదునేన। య
గుదునుమాభక్తు లానతిగాన। గగనంబుపై బడ్డ గాదననేర। వాడెన్న
బడ్డశివద్రోహిగాన। వాండు వేదవిరుద్ధవర్తియౌగాన। జంపబంచిన
వాండ్లు జంపించినాడ। జంపినవాండ నజ్ఞముప్రోలికతని। నంపబంపినవాం
డ నంపించినాడ। నంపినవాండనే నాదునేనాదు। నతడునీకాచార్యు
డదినీకుధర్మ। మతనికల్గినవారి కలుగదండింప। నేనజంపితినని యెక్కొం
చికొనిన। దానబ్రాప్తుండ నీదండనకనుచు। ప్రకటితకోపాగ్ని పరితాపద
గ్ధ। సుకృతుండు వేలనాటిచోడడన్ పాపి। ధరబ్రాహ్మణో నహంతవ్య
యనంగ। కరమల్గిత ప్పెంతగల్గిననైన। యధమజాతుల బర్చునట్ల బ్రాహ్మ
ణుల। వధియింపరాదు భూపతికట్లుగాక। శిక్షింపదలచిర చేయుదురోలి।
నక్షిదండంబహా మట్లునుదగదు। అధికాపరాధియైనను ద్విజముఖ్యు। మ
ధమాంత్యమెవ్వడైనను శివభక్తు। డధికుడైనట్టి బ్రాహ్మణునివధించు। వ
ధకున సహాయండు వైదికన్యాయ। గతిశివసన్నిధి కారణంబునను। రతి
వేదశాస్త్ర పురాణసిద్ధాంత। మతమున జను వేదమార్గంబువిడిచి। గత
బుద్ధిబౌద్ధేంద్ర ఘాతకు డితడని। యనియక్షిదండనం బాచరింపంగ। బని
చిననృపతికి బండితుం డనియె॥— దైవమీశుడుగాడు ధరణిబుద్ధుండు। దై
వంబుబౌద్ధుల తగుముక్తి పరులు। అరంగవాదంబునం దోడియున్న। వా
రము మేము మీగురుడునుద్రోహి। గాదునిరపరాధి గట్టెల్కజంపి। నా
డనేనని యెయున్నది నీమనంబు। శివుడుదైవంబు ప్రసిద్ధమాటకును। శి
వభక్తిపరులు విశిష్టులాటకును। శివుమహాత్మ్యముమీద జెప్పనేటికిని। శి
వుధిక్కరించిన శివగునిద్రోహి। బౌద్ధేంద్రునోరున పాపంబుప్రిచ్చి। య
ద్ధరో విలివిలి యనిబాద్గుచున్న। పూర్వులపోక యిచ్చునినాక్షియతని। చా

వృమున్ సాక్షిదూషకుడు నొటకును । అతడు శివద్రోహియగుటకు మ
రియు । ధృతిపరదేశ్య స్వదేశులుసాక్షి । యెల్లెడలను వాదమే మోడమి
కిని। తొల్లిపారిన వాదదూషకులుసాక్షి । యెయ్యెండ నీప్రత్యయంబులు
మరచి। యెయ్యెడ నిన్ను నీవెఱుగక క్రొవ్వి। దండించెదవుయెట్లు ధరణీశ
యేను। దండించుకొనను తథ్యంబున్నవాడ। అట్టునుగాక చోద్యంబింకవి
నుము । ధట్టుండవై మమ్ము దండించెదేని । యక్షి దండనచాలునవలదిం
క । నీక్షితీశ్వరమాట లిన్నియునేల । చూడుముమ్మాటికి శూలిమహ
త్వ।మాడంబరము ప్రత్యయాడంబరంబు।హరుడు రుద్రుండు విశ్వాధికుండ
గుట । ధరశ్రుతుల్ దచ్ఛిరోధర్మనామ్రోయు । శిరముముమ్మాటికి ఛే
దింపబంప। శిరములు మొలవక చిక్కనేనియును । హరభక్తవరులు శి
ష్టాచారులగుట । నరుద్రొందదర్శనాత్తనగదర్శించు । కన్నులు ముమ్మా
టు గాద్రొరగింప । కన్నులెప్పటిక్రియ గల్గవేనియును । అరనిర్మాల్యసా
ఖ్యాన్మక్తియగుట । ధారయేత్తన ప్రసాదమునకుజాచు । కరములు ము
మ్మాటు గాదునుమింప । కరములంకురితముల్ గాకుండునేని। మునుశి
వార్చనపాశ మోచనంబగుట । దనరకాయోనచేత్తనాభజించు । గా
యంబు ముమ్మాటు గానరికింప। గాయమెప్పటియట్ల ఘటియింపదేని।యె
క్కడిదేవర యెక్కడిభక్తు । లెక్కడినిర్మాల్య మేటిపూజనము । బౌ
ద్ధులుఘనులు తత్ప్రథముదర్శనము। బుద్ధుండుదైవంబు భువినీవపతివి। య
దియదృష్టప్రత్యయము జూడమనుచు । మదినుబ్బిపండితమల్లికార్జును
డు। వనితలు బురుషులు వాడవాడలును। విని వెరగులుపడి వీక్షింపనేగు।
దెంచి లింగోద్భవు దేవుగోపురస। మంచితాభ్రంకష హర్మ్యాంగణమున।
గొలువున్నభక్తులకును సమస్తాంగ । ములుమోపి యందందముమ్మారు
మ్రొక్కి । చెలగుచుబోయివచ్చిన కార్యధార । నలిభక్తతతికి విన్నప
మాచరించి । యుద్యత్ప్రశస్తి లింగోద్భవుదేవు । గద్యంబుగా నెక్క గ।
ద్యంబుజెప్పి । దేవదేవేశునాదిమదివ్యలింగ । దేవులింగోద్భవ దేవునక్షు
ణము। చోద్యతరంబుగా స్తోత్రంబుచేసి। సద్యఃప్రసన్న భాస్వరశక్తి వడసి
మంగళలింగ నిర్మాల్యప్రసూన । సంగతోత్తంసోత్తమాంగ విభ్రముడు
సరసశివద్భక్తి సామ్రాజ్యరాజ్య। వరపట్టబద్ధభాస్వర ఫాలతలుడు। దరిహా

సచంద్రికాదామాభిరామ। వరకళాసంపూర్ణ వదనచంద్రుండు। వరవమ హిమాంకనోద్యత్సుధాస్కార । పరిపూర్ణ కుంభనిభశ్రోత్రయుగుడు। ఆనందబాష్పనిరంతరవర్ధమాననేత్రాబ్జ యుగ్మవికస్వరుండు। సరళసంస్థితదృగంచలసముద్భూత। కరుణామృతసిక్త గండస్థలుండు। స్ఫురితప్రసాద తాంబూలరాగాంశు। పరికీలితాధరభ్రాజమానుండు। సముచితసల్లాప సమయప్రకాశ। విమలదంతప్రభా విభ్రాజితుండు। మహిత పంచాక్షరీ మణిగణనికర। నిహితకరండసన్నిభరసజ్ఞుండు। సహజప్రసాదాస్య సన్మిళ్ళగంధ। రహితనాసావిహారప్రశస్తుండు। సముచితపూర్వావసర ధూపధూమ। కమనీయసౌరభ కలితాంబరుండు। అసమభస్మోద్ధూళితాంగ త్రిపుండ్ర। లసితరుద్రాక్షమాలా విభూషణుడు। ఆనతశిష్యగణాకీర్ణ భాస। మానాంఘ్రియుగ నఖామలముకురుండు। శరణార్తహృద్భృంగ సంస్థితాపాద। సరసీరుహుండయినన్ను తికెక్కి। క్రాలుచుండెడు మత్తగంధగజంబు। చాళినిల్చుండి యాసభ నిరీక్షించి। మొదల బ్రాహ్మణుడును మదినంత్యజుండు। మొదలుగా దద్బుద్ధ మునులు జైనులును। ధరణీశ్వరుండును దన్నియోగంబు। పురజనుల్ పరిజనుల్ బుధులు బండితులు। వాదులు తార్కికుల్ వరకవుల్ వేద। వాదులు యతులు విద్వాంసు లాదిగను। గంటిమి గాన మేముంటిమి లేము। వింటిమి వినమని వెనకనావలదు। వినుడు నాదుప్రతిజ్ఞ వీరువారనక। జనులెల్ల జూడుండు చక్కరమ్మనుచు। కరకంఠసద్భక్త గణనాథులకును। మరియు దొల్లిటియట్ల మహిజాగ్రిమొక్కి। ప్రమథ పురాతన భక్తదివ్యాంఘ్రి। కమలముల్ నిజమస్తకంబున జేర్చి। శ్రుతిపక ఏవరుద్రోయని మరియు। శ్రుతులు విశ్వాధికో రుద్రయనంగ। హరుడు రుద్రుండు విశ్వాధికుండగుట। కరయంగనిదియు ప్రత్యయముజూడుండు। భువి శ్రుతులను సర్వపూతోయనంగ। సవడినన్యాగ శిష్టానితియనగ। హరభక్తవరులు శిష్టాచారులగుట। కరయంగనిది యప్రత్యయముచూడుండు। అరయవీతాంతదస్యామయనంగ। సరిప్రసాదాన్మక్తి సంభవోయనగ। భవప్రసాదము ముక్తిపదవికి హేతు। వవుటకు నిద్దియ ప్రత్యయము చూడుండు। ధరణీశ్వరుడు మమ్ము దండించునపుడు। గరములు గాళ్ళును గళ్ళును శిరము। దున్నుమిష్టనరికిన దొలిచిన దరిగి। స

నుజాగుచును బెగ్గుచును తచ్చుచును మొ। లచుచు నుండఁగ యున్న లక్షిం
పగాళ। రచరణ నేత్ర శిరస్సమూహంబులను। బొదిర్చిన వాఁచినను రక్త
ముబ్బి। నను నరంబులుపొంగి నమదధంగములు। గ్రొక్కునవ్రణమైన గం
టుయుండినను। నుగ్రిక్కిన ముడిగిన బొగిలిన మొరగి। ననుభజింపము వల
గొనము గన్గొనము। మనసిజసంహరు మరియట్లు గాక। మ్రొక్షుము ము
క్కంటి యొుక్కయొ మేల। యక్కడ గొలువున్న యామసంఖ్యాత। మా
హేశ్వరులమను మాటలేలనుచు। మాహేశ్వరులకట్లు మఱియును మ్రొ
క్కి। మండలాధిప యనుమాన మింకేల। దండింపబంపు సాళలవరి జా
చి। మున్ను గన్నులు వ్రచ్చు ముమ్మాటునట్లు। గన్నులవచ్చె నాకడమ
నూడందు। యొక్కమాటైన రాకుండ సేనియును। నిక్కమొచూచెద నే
త్రి దండనము। మొదల్ల జేయుడని సముద్ధతి బలుక। బెదరుచు జను విభీ
తులై చూడ। గోరుగళ్ళను యామికుడు గొనిబార। శూరుండు మల్లికా
ర్జున పండితయ్య। పద్మాసనస్థుడై ప్రాణేశహృదయ। పద్మంబునందుంచి
పటుభక్తియుక్తి। నంజలీకృత కరకంజుడై నేత్ర। సంజనితానంద జలపూ

స్తుతిశ్లోక పంచకము.

రమడర॥ శ్రీమల్లినాథాయ జితమన్మథాయ। సోమాంకజూటాయ శూ
లాయుధాయ। భస్మీకృతాఘాయ పరమేశ్వరాయ। తస్మైనమః శ్రీకు
ధరవల్లభాయ। శ్రీవీరభద్రాయ సింహాజినాయ। దేవాదిదేవాయ
తే సోమయాయ। విస్మేరదహనాక్ష విగతాధ్వరాయ। తస్మైనమః
శ్రీకుధరపాలనాయ। శ్రీవృషభేంద్రాయ శివవాహనాయ। శైవాగమపురా
ణ శాస్త్రాధిపాయ। తస్మైనమః శ్రీకుధరవందితాయ। ప్రమథాయరుద్రా
యభక్తిప్రదాయ। విమలాయనిత్యాయ విశ్వస్తుతాయ। భస్మాంగరాగా
య పాపాపహాయ। సస్మేరవదనాబ్జ కాంతోదయాయ। తస్మైనమః శ్రీకుధ
రపందితాయ॥ శ్రీదేశికేంద్రాయ శివసన్నిభాయ। వేదితాత్మీయ్యాయ వీ
రవ్రతాయ। సన్మతిశ్రుతి సదాచారాధిపాయ। తస్మైనమః శ్రీకుధరలోలు
పాయ॥ అనిహృదీశప్రమథాధీశ భక్త। జన నిజదేశికేశ్వరులకు మ్రొక్కి।
యామికుచేనున్న యాగొరుగంటి। పై మూలమంత్రోక్త భసితంబు జల్లి।
మఱిపుచ్చుకుని వేదమంత్రోక్తి మొన। కరకంత లింగోదకంబుల గడిగి। యు

నుషక్తి నాయ్యాక్రియావిధాతవ్య। యనుశ్రుతిమతమె శస్త్రార్పణ గాన। శ్రీ
మల్లికార్జున చెన్నయ్య దేవ। స్వామి మీ మహిమాభివర్ధనార్థముగ। గా
వించి ముష్కారు కన్నులనీవ। చేమట్టి పుచ్చవే శివుడ యన్నఁ। చె
నసిశివార్చనా చేతస్కుడగుచు। నెనరచక్షుర్భేదనో ద్యుక్తమతిని। వల
పటికి నెవంబువ్రాలి కుంభకము। నెలకొల్పి భుజములు నిట్రించి కంఠ॥
మోరసించి చనుటయును వదనంబు। పూరించి యున్మేషముగ నేత్రమొ
గ్గి। యనువుగా వామహస్తాంగుళంబులను। కనురెప్పలెత్తి సృక్కకయుం
డబట్టి। దండిగా యామ్యహస్తంబునగోరు। గొండివల్పలికంటి కొలికిలో
నిలిపి। యల్లనకంటిగుడ్డవయుకయుండ। మెల్లనచుట్టును మెరకి పెకల్చి।
పుచ్చికొల్కుల రంధ్రములు విడిపించి। క్రిచ్చరవామాంబకము నట్లపుచ్చి।
మసలకంబుజరాగమణులు భక్తులకు। నెసగంగనారతు లెత్తినయట్లు। ప
ళ్లెరంబుననిండి భక్తరాజికిని। వాల్లభ్య మొసగని వాళింపబంచి। జనులె
ల్లజూడ దాచక్షువుల్ రెండు। మను జేశుముందట మరిపెట్ట బనుప। నగవ
డె బగదనుకనుచు నేత్రములు। దగిలిచూచుచుతిరగ దానె త్రోచుచు
ను। నెట్టణ చోడడా నెత్తురునుదుటి బొట్టిడికొనుచు విభుత్వంబు మెర
య। నంతలోనన మల్లికార్జున విభున। కంతకాంతకుని మహాత్మ్యాతిశయ
త। నుదయించె నేత్రంబు లొండొంటి గడవ। గదిసె దొరికినపుండ్ల గం
ట్లునత్క్షణమ। పుచ్చిన కన్నుల బొందలమున్న। వచ్చుకీలాలప్రవాహం
బులుడిగి। పండితమల్లు విభ్రాజితనేత్ర। పుండరీకములిట్లు పొలుపారె నం
త। నద్భుతాకారాంతాత్ము లగుచు నానభను। తద్భక్తజనులు నుద్ధతి పం
డితేంద్రు। పాదాబ్జములు చిక్కబట్టి మ్రొక్కుచును। పాదరేణువు దల
పై జల్లుకొనుచు। నన్నుతి జేయుచు జన్నారకొత్రి।కన్నులు జూచుచు
గడుచిత్రమనుచు।గారవించుచు గేళికలు సేయుడనుచు।దారును గినియు
చు దాళగించుచును। పాడుచు నొసగులు వీడుచుగములు। గూడుచు స
లిరేంగి యాడుచు జేరి। చూడండు రండంచు జూడరోయనుచు। జేతులు
వీచుచు జెలగి యార్చుచును। బొబ్బలు వేయుచు పొంగుచు జెలగి। ద్రయు
బ్బుచు నందరు నుత్సహింపుచును। చాంగుబళాయంచు శరణంచు విర్రి
వీగుచు నృత్యుడాయనెంగుచు మంది। దొలగదూలుచు దోపుతోపులా

డుచును। తలలుదూఱిచికొంచు దఱియఁ జొచ్చుచును। యులివు వారించు
చు నొయ్యన జనుచు। బలువిడిఁ జొచ్చుచు త్రాయ నొత్తుచును। క్రిందుఁగు
నంబంచు కట్టల్కఁ గొనుచు। సందులు వెదకుచు జప్పరింపుచును। అలవా
డె రాజంచు నటవోకుడనుచు। కెలకులదారుచు గ్రేకడించుచును।
పుచ్చినకన్నులు పోలఁగన్గొనుచు। నచ్చెరువందుచు నల్లనముట్టి। ముట్టి
చూచుచు నట్లమొ్రక్కుచుపట్టి పట్టియొత్తుచు భయంపడి తొలంగుచు
ను। తొ్రక్కుడు ఘనమంచు తొలఁగినిల్చుచును। నిక్కిచూచుచు మిఱ్ఱె
క్కి చూచుచును। కలకలంబులకు డగ్గఱకయూరెడు। నిలువులమేడ
యు నెండిచూచుచును। అక్కడఁగాల్పట్ట కరుగుడెంచుచును। సుొ్రక్కు
చుకన్నుల జూడనుదగుచు। చిన్నబోయినరాజు చేరనోడుచును। వె
న్నంగి బండితుం డితరుడేయనుచు। కన్నులు పుచ్చుట కానడాయను
చు। నెన్నిమార్లైన దా నిట్లు కాకనుచు। మన్నింపదగునంచు మా
న్పడా యనుచు। బన్నపరపనోపు ప్రజనెల్లననుచు। నెంతగా నోపునో యీ
ట మీఁదననుచు। కంతుసంహారు డెఱుఁగు గాకేమియనుచు। సందడింపుచు
న్న జనుల వీక్షించి। మందస్మిత ముఖారవిందుఁడై యంత। నందం
ద హాస్తనయన సంజ్ఞలందు। మందియుల్వాడఁచి సమాధానపరచి। యార్జిత
పుణ్యాండ వార్జితయశుఁడు। తర్జితాఘుడు మల్లికార్జునస్వామి। యాగాఢ
తద్గోపురాంచితహర్మ్య। చారుతరోన్నత ద్వారోపకంఠ। నిరవధికస్థాప్య
నిజతనుస్తంభ। పరికల్పితాంబక పటుమణిద్వయుడు। సారసద్గురుదృగం
చలవినిర్సద్ధ। యారసపూరితా యతలసజ్జనిత। వరవీరభక్తి సద్భావనా
యుక్త। సరసద్వితీయ లోచనపద్మయుగుడు। మానితా సంఖ్యాత మా
హేశ్వరప్రీ: తానదివ్యశరీర ధామసంపూర్ణ। తరచంద్రికా నిరంతర పా
నసహిత। నరనుతనిజలోచన చకోరయుగుడు। చిరపూర్వ జన్మసంచిత
భూరికర్మ। పరద్రైన సేవానుపాదితకర్మ। వినియుక్తభవకర్మ వివశసమ
స్త్ర జనచయాంతర్బహిస్సంగతధ్వాంత। నిరసనాత్మీయ వినిద్రితనేత్ర
పరచితాఖండ దీపయుగుండునగుచు। స్ఫుటభక్తియుక్తి విభూతిఁ బీఁడియ
ము। లటుగూడ భక్తులు కర్పింపబంచి। జననాథు తత్సభా జనసంకులంబు

గనుగొని దరహాస కలితాత్ముడగుచు । మహనీయమగు శివు మహి
మాతిశయుత। మహిమెప్పు భక్తసమాజంబు ప్రతిభ। కంటిరే నేడు మీ
కన్నులారంగ। వింటిరే నేడు మా వీరాగ్రభాష। మనుజేశ నీ యనుమా
నంబు వాయ।జనులకు నెల్ల దృష్టప్రత్యయముగ। బుచ్చినకన్నులు భువినా
థు దేవు।డిచ్చిన కన్నులు నివె నీవు చూడ। మాంబాస యింక దొక్క మా
టికి జెల్లె। నీబొద్ధమునులును నీ నియోగంబు।సభయును నీవు నీసారియు
చూడు। డభినవంబగు బాస యదియట్టులనిన। ఆకన్ను పుచ్చుచు నీక
న్నుపుచ్చ। చేకొని లోనన యాకన్నువచ్చి। యాకన్ను మునుపుచ్చు
నంతలోపలన। యీకన్ను నప్పుడ రాకుండెనేని । యతి ప్రతిజ్ఞాభంగ
మందురు వినుడు। కదసిచూడుం డెరుగరే శివుమహిమ । పోడిగా నేత్ర
మంభోజనాభునకు। నా డిచ్చినశివుడు నవిసెనే నేడు। అదిగాక శివనాగమ
య్య కక్షములు। మొదల సిచ్చినశూలి ముదిసెనే నేడు। కన్నప్పగారికి క
న్నులక్షణము। మున్నిచ్చిన శివుండు ముడిగెనే నేడు। కాళిదాసునకు ము
న్కన్నులరాశి। లీల నిచ్చినస్వామి లేండె యీనేడు। అరకాలగన్ను ము
న్నక్షపాదునకు। నెరయనిచ్చినకర్త నిలిచెనే నేడు। శ్రీగిరీశ్వరుడంట శ్రీగిరి
యనుట। ఆగమోక్తంబు ప్రత్యక్షంబుగూడ। నయనాద్రియది మల్లినా
థదేవుండు। నయనాద్రినాథుండు నాసర్వజనులు। తడయక నేత్రముల్
ద్రివ్వితండములు। బడయుట యిచ్చుట ప్రఖ్యాతి గాదె। యిలగొల్లడై
న గొర్రెల కాచి కాచి। యలరుచు చేతి దుడ్డటుపారవైచి। యతగ నే
త్రము లిచ్చి యప్పుడబడసి। యరుగు గొర్రెల గాననంతవాడనిన। యి
తరులు జెప్పంగనేల శ్రీశైల। పతి మహాదాన సంపద యెట్లుజెప్ప । వే
యేలడాచినవిత్తుబీజంబు। బాయని రొంపుల బైళ్ళనుజల్లి। ఫలములందు
ట జగత్ప్రఖ్యాత మనిన। ఫలము దప్పనె శివార్పణవిధులందు। మహిన
ట్లుగాక బ్రాహ్మణులాదిగాగ। స్పృహం బరమేశ్వర ప్రీత్యర్థమనుచు । ని
తరసమయులైన నీశుగురించి। ధృతి దిలాజ్యాక్షతాదిద్రవ్యవితతి। సడిస
ననగ్నిల్లో జల్లినీరైన। వడిజలంబులుజల్లి వరతిపాలైన। బొందు దత్తత్ఫ
లంబులు దప్పకనిన। నెందుసాక్షాత్పరమేశుకని ని। వేదించు దత్క్రి
యా విర్భూతఫలము। వేదెసదప్పు నీయిల నెట్టులనిన। యెన్నంగమెట్టు

న కేసినకోల। మిన్నుజూచిసదృష్టు మేదిని నేయు। చేయిదప్పనెయట్ల
శివునిగురించి। చేయుసెంతలు దప్పెన యానిసూక్తి। బోనరి యత్యు
త్కటైః పుణ్యపాపైశ్చ। యన్న నిహైవఫలంబు నన విన్నరెట్లు। భువిను
త్కటంబగు పుణ్యపాపములు। శివుని నుద్దేశించు సెంతలుగాన। తలలీ
సుబూన్చిన దశవదనుండు। తలగంటినన్నట్టి తామరసజుడు। నంఘ్రిప
ద్మముగన్న వ్యాఘ్రపాదుండు। నంఘ్రిలేగనియొదవన్న విష్ణుండు। భవు
వినుతించిన పట్టబాణుండు। భవుని నిందించిన పాపి దక్షుండు।హరుడు దై
వంబన్న యక్షపాదుండు। హరుమీద గలడన్న యట్టివ్యాసుండు। అభ
వుదలంచిన గూర్వేతమునియు। నభవుదలంపమి యద్వైతమునులు।
పరమేశుగొలిచిన బాణాసురుండు। పరమేశుగొలువని బ్రహ్మసుతుండు।
తలపంగమిథ్యలే తమ పుణ్యపాప। ఫలములు బొందుట ప్రఖ్యాతిగాదె।
దేహాంతరమున బొందెడు దద్బలంబు। దేహంబుతోడ సంధిలు టద్దుగా
దె। సంద్యః ప్రసాదైక సక్తియుచాల। చోద్యమంతకుగు చోద్యంబుబా
స। పలికినట్లన జగత్ప్రత్యయదృష్టి। ఫలసిద్ధిబొందించు భజనగావునను।
వచ్చిన నేత్రంబు పుచ్చునేత్రంబు। పుచ్చునంతటనె దా వచ్చునేత్రంబు।
వచ్చులోన నెమరి పుచ్చినకన్ను। వచ్చెనే కన్నులు పుచ్చుటగాక। తడసి
నగుండెలు దలకిన బిగువు। సడలిన జనులకు సంశయంబైన। శంకించినను
మెయిగొంకిన మది ద। లంకిన బింకంబు పొంకంబు సెడిన। జడ్డుపడిన
వ్రేళ్ళుసడలినకంటి। గ్రుడ్డపిసిన గోరు గొండిపీగినను। చేతులు వడకిన
చెమట దోచినను। ధాతువుల్ చెదిరిన తాపాశ్రుకణము। లు విరిసనరము
లు బిగిసిన నూర్పు। లెవసిన కొలకుల నెరదోచినను। తప్పనాటిన రక్త
ధారలుబెగడు। గప్పినరెప్ప లీల్కరచిన డెంద। ముదరిన తలపులు బెద
రినచిత్త। మదరిన ముఖకాంతి నైదరినకన్ను। లిచ్చుట యిదియేమి యి
చ్చుట యదియు। వచ్చుట యిదియేటి వచ్చుటమున్న। పుచ్చుటదానే
మి పుచ్చుట మీరు। మెచ్చుట యిదియేమి మెచ్చుట యనుచు। నాస్థా
న మద్భుతంబందనిష్ఠించి। సుస్థితి మల్లికార్జున పండితయ్య। ముందటియ
ట్ల యుండంధ సద్భక్త। సందోహ పాదాభివందనుండగుచు। ప్రమథపు

రాతన భక్త దివ్యాంఘ్రి। కమలస్వకీయ హృత్కమలస్థుడగుచు। నవిర
ళనిర్గళి శయ్యానందజనిత। శివపదధ్యానైక చేతస్కుడగుచు। నుద్ధత త
చ్ఛిన మోహసౌఖ్యాను। బద్ధసమాధి సంపన్నాత్ముడగుచు। నతుల మ
హాద్భుతోద్యద్వీరభక్తి। యుతసమాహితమహిమోపేతుడగుచు। తచ్చ
క్షురస్త్రసంధానావధాన। మచ్చెరువుగ మున్ను పుచ్చినయట్లు। పుచ్చె క
న్నులు రెండు పుచ్చె దోడ్తోన। వచ్చె కన్నులు రెండు వచ్చుట జూచి।
పుచ్చబూనిన కన్ను బుచ్చియాకన్ను। బుచ్చులోనన మును పుచ్చినక
న్ను। వచ్చె గన్నిదె వచ్చె వచ్చె నానదియు। వచ్చులోననమరి పుచ్చిన
కన్ను। వచ్చెగన్నదె వచ్చె వచ్చెనా నట్లు। చెచ్చెర దడవగు చెప్పనకా
ని। తడ వింత లేదు నేత్రంబులరాక। కడుచిత్రమంచు నొక్కట నరుల్
వొగడ। నంత పండిత మల్లికార్జునస్వామి। యంతకాంత కుభక్తు లందం
ద యలర। నూత్నతద్గత దయానుగతలోచనసు। రత్నంబులను భక్తిర
త్నరత్నాద్రి। కడర నివాళిచ్చె నట్టి నేత్రములు। వడిభక్తతతికి నివాళిం
చబంచి। మున్ను వచ్చిన నేత్రములు వెన్క గ్రొత్త। కన్నులు రె
ట్టింపగా చోడడాత్మ। గలసి వచ్చుచు నున్న కన్నుల జూచి।
తొలుత నేత్రంబులు దొడితొడిజూచి। మున్ను వచ్చిన నేత్రములు వెన్క
గ్రొత్త। కన్నులగూడ దిర్గగద్రోచిచూచి। నప్పండితుని నయనాబ్జముల్
జూచు। తప్పకనాల్గునేత్రంబులుచూచు। తనుజూచుమరియు నేత్రంబు
లుచూచు। మనుజావళినిజూచు మరినేలజూచు। ధరదలవంపయ్యె ద
శకనిజూచు। పొరిగొనకీయుల్క బోదనిచూచు। బండితు గ్రొగంట బలు
మారుజూచు। వెండియునట్లతా వికలాత్ముడగుచు। నింతింతచోద్యం
బు నినుమదిలజ్జ। యంతకునిదియున్మద్రైకడ లేని। కోపంబుకారోష్ఠ తా
పంబుమనసు। పాపంబునదివజ్ర లేపంబుగాగ। ద్వేషంబుతొలిమేని దో
షంబుపూర్వ। రోషంబుదనక విశేషంబుగాంగ। క్రోధంబునధికాపరా
ధంబుగణవి। రోధంబుదనకు ప్రబోధంబుగాంగ। క్రూరతబాద్ధోపకా
రతమద్గవి। కారత దనకపకారతగాంగ। యోనంబున్యాయ విహీనంబు
దురభి। మానంబు దనకభిమానంబుగాంగ। వాదంబుకును మహాహ్లా
దంబుగత వి। పాదంబుదన కపవాదంబుగాంగ్య। కర్మంబుహతపర మ

ర్మంబనయ్యె। ధర్మంబుదనకావ్య ధర్మంబుగాంగ। తన్నుదామరచి మ
ద్రగస్థుడగుచు। భిన్నమనస్కుడై పృథ్వీశ్వరుండు। కన్నులు బుచ్చుట
గంటినిక్కముగ। కన్నులు వుచ్చుట గంటి తెల్లముగ। యిటమీాదనే
త్రంబు లీనోర్చుటకును। యెటమీాద రాకకు నదిదృష్టమిదియ। యి
మ్మాటునేత్రంబు లిచ్చినయతడు। ముమ్మాటునీగిరి మోసమేయనక।
వృషమిన్నపుడు బౌద్ధపుంగవు నలిగి। మడియించునాతని మడియింపలేం
డ। అడగింతు దండింతు ననుచుపాపమున। కొడిగట్టికొనుట యట్లాడ
గూడదయ్యె। దండించ బంపిన దండనంబదియు। మండనంబయ్యెనా
పండితయ్యకును। బండితయ్యనుబట్టి దండింపబనుచు। దండనన్నృపయ
శఃఖండనంబయ్యె। ననిరిత్తసడివచ్చె నవనిలోనాకు। విసజాలమదిమున్న
వీక్షింపజాల। భంగింతు పండితు భంగింతునిపుడ। దుర్గింతుదనునేన
దుర్గింతుబోవ। నటకార్యమైనట్టు లగుగాకయనుచు। కుటిలచిత్తుడు
యామికులదిక్కుజూచి। దండుపండితు తెండు తెండుయీక్షణమ। రెం
డుకన్నులు కేల కుండుపుచ్చుండు। పరవుండువలచిన భంగినింకేల। మ
దిచూచికొనియెద మల్లికార్జునిని। బత్తియు గిత్తియు పండితుపాలి। మి
త్తియు గిత్తియు మీాదరండనుచు। రప్పించినేత్రంబు లుప్పించిచాల। నె
ప్పించి జిల్లపాల్ దెప్పించినిండ। బోయించి చోడండు బోయెనక్షణమ।
పోయెనాతనిపాలి పుణ్యంబుదొలగి। కలగుచునంత నిక్కడిసభాసదులు।
కొల్వున్న భక్తులు గొబ్బునలేచి। శివశివయిటువలె సేయధర్మంబె। శి
వశివయిటువలె జెడునెచోడండు। తమనేత్రములుదామె దరితరిబుచ్చె।
దమకించి మదియేల దండింపబంచె। కన్నులుబుచ్చుట గానడేజడుడె। క
న్నుల్లువచ్చుట గానడేపడుచె। బాలుడేయెరుగడె భ్రమితుడే చూడ।
జాలమిగాక యసహ్యంబుగాక। కుటిలచిత్తుడుగాక కూళుడుగాక। యి
టువంటికర్మంబు లెందును గలవె। యిచ్చమైపరపంగ నితరులేవారు। నొ
చ్చెబోవునెవారి నొప్పింపదగునె। చోడడిదేశంబు సాదగొనవచ్చె। చో
డడుజెరుపంగ జూచెనీపురము। తనకులంబునకు గుద్దలితానుకొనియె।
తనకకాల్దుర్గంగ దలచె.చోడండు। వెలనాడువేళ్లకు వెకలింపదలచె।
వెలనాడుశాపాగ్ని వేష్టంగదలచె। కటకటాయింక నెక్కడిచోడనృపతి।

కటకటా యింక నెక్కడి వెలనాడు । యెక్కడ చోడని కెక్కడి రాజ్య । మ
క్కట వెలనాటి కెక్కడి బ్రతుకు । యొకచోట భూరించి యొకచోట వెం
రసి । యొకచోట ఘూర్ణిల్లి యొకచోట నుఱిమి । యొకచోట బడుపిడుగొక
చోటదూరు । నొకచోట బడు క్రియ నొండొండ బుట్టి । యెక్కడి సనద
పో తెక్కడి బొద్ధు । డెక్కడి ప్రతివాద మెక్కడి చోడ । డెక్కడి పండితు
డెక్కడి క్రోధ । మెక్కడ నుండెతా నెక్కడ బొడిచె । రాజున కాభిచార
ముగాక తక్క । డో జెల్ల యెంతగా నున్నదో యితని । పాలి దైవ మెఱుంగు
భావింప నితడు । బాలించు భూమియు పాడుగా నోపు । రూపింప ప్రత్యక్ష
రుద్రుండు గాన । యీ పండితయ్యదా నితరమర్త్యుండె । యన నేల వేయు
ప్రత్యక్షంబుగాదె । మన మెల్ల జూడమే మాట లేలిపుడు । యిందరు నెరు
గంగ నిను మారుకన్న । లందందపడియుడే యాడినయట్ల । ననుచు పండి
తమల్లికార్జునదేవు । వినుతింపుచుండిరి వినమితులగుచు । అంతనప్పు
డు పండితయ్య దత్సభయు । గంతుసంహారు భక్తగణములు వినగ । నస
మాన మహిమ మహాదేవ దేవ । వసుధనీ మహిమాభి వర్ధనార్థముగ । త
మవాగ్గియే మేని దండించుకొనగ । మనుజేశ్వరుండు దుర్మతి వేగపడియె ।
పాపియెఱుంగడు భక్తుల మహిమ । కోపి యెఱుగడు లోకగురుడ మీ మహి
మ । యిమ్మహిజనులిప్పుడిందరు జూడ । నిమ్మాటువరుసల నీశ మన్నె
త్రి । కంజంబులొండొంటి గడవమున్ వాగడ । పింజపింజగడవ పృథుర
యస్ఫూర్తి । పుచ్చుట యిచ్చుట భువి నెప్పనింక । నిచ్చుటనీకు మహి
మతగాదు । పశుపతి మీ భక్తి పరులు శాపాద । పిశరాదపియనంగ పెనుద్రో
హిందుంచు । నంతకు సాతని నతని వంశంబు । నంతకు పురమున కనుచునం
తకును । శ్రీకంఠ కన్నులిచ్చితి వేని యిపుడు । నీకు భక్తులయాన నీయాన
యట్ల । శ్రీకంఠ యేను నాశించితి నేని । నాకు భక్తులయాన నాథనీయాన ।
యస్మదీశ్వర యమరారామమునను । విస్మయంబని బౌద్ధవితతి గీర్తింప ।
పుడమి మర్త్యులు మహాద్భుతమని పొగడ । బడయుట మాకొప్పు బడయు
నేత్రములు । యెడనిడుదలుగాగ నిచ్చుటనీకు । కడు మెప్పునట్టుల గరు
ణింపవింక । నొండేల యీదురాత్ముండేలు భూమి । నుండగూడదు భక్తి
యుక్తులకనుచు । నా పండితయ్య భక్తాజ్ఞాపనముః । శాపోదకము లెత్తి జ

నులెల్ల వినగ। కాలకోలాహల కాలాగ్నిరుద్ర। కాలకాలాంతక కాలాప
హర। రుద్రరౌద్రాంగ విరూపాక్ష వీర।, భద్రముఖ్యాఖిల ప్రమథాధి
నాథ। సవినయసమయ విజ్ఞాపనాలాప। మవధరించుటకు మహాప్రసాదం
బు। మలహరమీకృపామాత్రంబుచేత। మలినసంభవుపుట్టు మాన్పిన
యట్లు। ఆదిదూర్వాసు శాపాద్భుతశక్తి। యాదవవంశక్షయంబైనయ
ట్లు। అక్షపాదుని మహావ్యాప్యశక్తి। దక్షాధ్వరంబు విధ్వంసమైన
ట్లు। యొనరదధీచి శాపోద్ధతిసచటి। మునులు దేవతలు నిర్మూలమైనట్లు।
పరువడివ్యాసుశాపమున విప్రులకు। స్మరహరమీభక్తి మాలినయట్లు।
తిరునావకరిశాప దృఢశక్తిద్రవిళ। ధరణిజైనమును బౌద్ధముద్రింగినట్లు।
పిళ్లనయనారు శపింపంగనట్లు। తొల్లిజైనులును బౌద్ధులుద్రింగినట్లు।సరి
నట్లునమినంది శపియింపనూరి। సురభులక్షణమని స్తుత్యమైనయట్లు। పొం
గియర్యమశాపమునను మహేంద్ర। మంగళాధిపుదును మడసినయట్లు।
అందుండిగిత్తాండి యతులశాపాను। సంభాసమున జైనులంధులైనట్లు।
అరయ నేకాంతరామయ్య శాపమున। సరినబ్బలూరివసదులుబడ్డట్లు। గు
డ్డవ్వశపియింప కష్టువహించు। దొడ్డభూసురులెల్ల ద్రుంగినయట్లు। ఘ
నుడుహావిన హాళ్లకల్లయ్యశాప। మున బాములాగ్రామమున జచ్చినట్లు।
వేయేలమనదండ నాయకబసవ। ధీయుతశాపప్రతిజ్ఞాప్రశక్తి। నెల్లవారు
నుజూడ నీనేలుకడయు। బల్లహుపీఠంబు పాడైనయట్లు। యాదసంఖ్యా
తమహేశ్వరోద్ధతస। మాయతక్రోధోత్కటానలచటుల। విరచితజ్వా
లలవెలనాటిచోడ। ధరణీతలేశ్వరాధమపతంగంబు। భస్మమయ్యెడును
తద్బంధులు సుతులు। విస్మయంబుగ నిపుడు భస్మమయ్యెదరు। యనిశా
పమిచ్చుచు నాపండితయ్య। యొనరంగమునుపుచ్చి యున్న నేత్రములు।
తివిరిలింగోద్భవ దేవదేవునకు। తవిలియర్పించు నేత్రంబులునాల్గు। ము
క్కంటియును దనముక్కన్నులలదు। ముక్కన్నుధరియించి చిక్కనక
న్ను। తమవామపాదార్పితంబైనతొంటి। కమలాక్షుకంటికి కవయుగా
ధ్యాన్యు। పాదంబునందు విభ్రమలీలదనర। నాదటధరియించు నపుడుపం
డితుడు। నిరపరాధులగాచు నిజదయాదృష్టి। వరభక్తి మెరయనై శ్వర్యై శ్వ
కదృష్టి। శరమల్లినృపుజూచు కదనుగ్రదృష్టి। శరణులగనుగొను సద్భ

క్తదృష్టి । నానొప్పునీదృష్టు నాల్గునీశ్వరుడు । పూనిధరించిన పోల్కయ
ట్లసిన । శశ్వద్దయాదృష్టి చంద్రాంబకమున । నైశ్వర్యదృష్టిసూర్యాంబకం
బునను । చటులోగ్రతరదృష్టి జ్వలనాంబకమున । పటుభక్తిదృష్టి నీపా
దంబునందు; ముక్కంటిదాల్చె నామునుదాల్చియున్న। యక్కన్నుగవ
లీశు డవధరించుడును । అనఘుండు గురుమల్లికార్జునుండంత। తనశిష్య
పుత్రమిత్రకళత్రసహిత। మరిగె శీఘ్రం బమరారామమునకు । బరమ
మహేశ్వరప్రకరంబు దాను। నరుగంగ నరుగంగ నంత నిక్కడను। పురి
మహోత్పాతముల్ పుట్టంగ దొడగె। పాడుపారగజొచ్చె పట్టణంబెల్ల।
చోడందు తలలేని నీడ గన్గొనియె। కాలుని గలలోన గనియె శ్వానము
లు। మోలగింపగజొచ్చె రేలుపగళ్ళు। వీక కావిరివెల్లివిరిసె గుఱ్ఱముల।
తోకలనిప్పులు దొరగంగ దొడగె। నేలగాలగజొచ్చె నింగిపడ్డట్టు। చాళి
మేఘంబులు సన్నమైపర్వె। పవలుచుక్కలు గానబడియె ధూమంబు।
గలిసె నెల్లెడ వంటకంబులు పుచ్చె। భూకంప మధిక మద్భుతమయ్యె
పవలు। నాకంపరావమద్భుతమయ్యె రాత్రి॥ కాక కౌశికజంబుకములర్వ
దొణగె। గాలి ధూళియుబర్వె గడుమొరలెత్తె। తూలుచు పశువులు దొ
రుగంగజొచ్చె। నింద్రచాపములు ఖండేందు చాపములు। చంద్రార్క పరి
వేష జాలముల్ పొలిచె। మనుజేశునకు నంతమంత్రివిరోధ। మునుపరిధా
న విరోధమును నాప్తపటలి। రోధంబు పుత్రవిరోధంబు నిరుప। రాధంబు
పుట్టె నూరనుమారి మసంగె। ధర వెండియున్న మహోత్పాతముల్ పు
ట్టె। పురజనుల్ వచ్చె న్నాభూమికి నవధి। నదియేలతప్పు నాహరగణక్షోభ।
మదియేలతప్పు నాయయ్యశాపంబు। మొన్న పండితులు సమున్నతి బ
లికె। నిన్న నుత్పాతముల్ నెలకొనెనేడు। పుట్టెగోత్ర కలహములి ద
మలోన। నెట్టుగానున్నదో యింక చోడనికి। సిద్ధంబు భక్తవిరుద్ధంబు ఫ
లము। సిద్ధింపనోపు సేసేతనం బెట్లు। కలిహంబుగానోపు గ్రిందుగానో
నోపు। ప్రళయంబుగానోపు ప్రజలెల్ల నింక। బురినునికిమీద బుద్ధిగా
దనుచు। బొరుగూళ్ళకును దమ పొందుపట్లకును । వారివారికి నేగి వడి
నొక్కనాడు । ధారుణీశ్వరుడు నిద్రాసమయమునను । భసితావలిప్తక
పాలాస్థిధామ । లసితశుంభజ్జటాలంబితవిపుల । కటితట సన్నద్ధ ఘంటి

తానమెల్ల నిస్సంతానమయ్యె। పాదయ్యె తద్భూమి పండితవిభుని।
యీడితశాప మహిష్ఠత జేసి॥ అంత నక్కడ మల్లికార్జునారాధ్యు। లెం।

సహస్రగణమాలిక.

తయు రయమున వేగుచు మున్న। బౌద్ధుని సమముగా బ్రీతియైనతప్పు।
బౌద్ధునిచేముట్టి పరిపిన తప్పు। హరదూషణంబు సేయగ విన్న తప్పు।
హరగణంబుల బాసి యందున్న తప్పు। ఆపదసమయము లణవని తప్పు।
పాపిచోడనితోడ బలికిన తప్పు। జగదీశ్వరునిజూడ సరసినతప్పు। మొ
గిన దీక్షితులు తన్ముట్టిన తప్పు। పాయదు వేరొండు భంగిని ననుచు।
పేయుభంగుల వింత వేడుక దనర। సన్నుతగణనామ సంకీర్తనంబు। చె
న్నారవాయార జేయంగ దలచి। యాద్యభక్తగణసహస్రనామములు।
హృద్యంబుగా పఠియించు టెట్లనిన॥—శ్రీనందిశివకర శ్రీనందికేశ్వ। రా
నందనంది నాథాక్షవిజయ। భద్రవీరకభద్ర భద్రభద్రాక్ష। భద్రమహా
కాళ పంచాక్షరత్రి। యక్షరద్వ్యక్షరైకాక్షరోగ్రాక్ష। రాక్షర ధూ
మ్రాక్ష యనలషడక్షర। వికటాక్షవిమలాక్ష విశ్వవిశ్వాక్ష। వికటాంగవి
మలాంగ విజయజయాభ్ర। వర్ణమహా భైరవ శ్శ్రేష్ఠసూర్య। వర్ణమహా
జ్వాలో జ్వాలసోమవర్ణ। నిష్కంపనీరద నిస్వననిత్య। నిష్కళ పుష్కళ ని
శ్శంకకాల। రూపనిరూప విరూపాక్ష విశ్వ। రూపసుందర శాంతరూపో
గ్రరూప। కోకిల కింకిణీ కుందకీకుముద। కాకపాదాపాదకటకాహికటక।
పింగళానక్షర పిండకమధుప। పింగళాంబక మధుపింగళాలోక। విజయస
ద్యోజాత విష్టంభశిష్ట। నిజబలశ్రీకంఠ నీలసమస్త। భూతజృంభణ సూర్య
పాతనసోమ। పాతన సురగిరి పాతనవింధ్య। పాతనాంగారకభక్షణ సర్వ।
పాతనసర్వ కంపన సర్వదాహ। చండకీర్తీశాన చండీశచండ। దండపాణి
కపాలధర హరహారిమ। హాకాయనందిమహాకాళపుండ। రీక ఘర్ఘరభృం
గి రిటిమృత్యుహరణ। సహానేశ దీర్ఘ హ్రస్వస్థూలసూక్ష్మ। గుహాక్షాద్రి
కూష్మాండ గోపతిజటిల। భిండిరుండాభరణాండాభరణ శి। ఖండిముండ
ధరనికర్షణలంబ। కర్ణసుంటాకర్ణ గజకర్ణ శంఖ। కర్ణద్వికర్ణ త్రికర్ణసహ
స్ర। కర్ణవికర్ణ గోకర్ణవరాహ। కర్ణ సంకర్షణోత్కర్షణవిపుల। సర్వాతా
భరణ దర్పకఘోర వచన। సర్వజ్ఞ సర్వాత్మ సర్వసంహరణ। కరిముఖ

నరముఖ కపిముఖాహిముఖ । శరభముఖాముఖోష్ట్రముఖశార్దూల ।
ముఖసింహాముఖమేష ముఖగోముఖాశ్వ । ముఖపంచముఖ చతుర్ముఖ
విముఖాష్ట । ముఖనవముఖ దశముఖ షణ్ముఖద్వి । ముఖ సహస్రముఖ
త్రిముఖ వరాహముఖ । దక్షభాస్వర విషభక్షణబ్రహ్మ । భక్షణ శ
తసహస్రాక్ష పంచాక్ష । భద్రకర్ణాగశని భాస్వరపూర్ణ । భద్రాస్ఫలి
తమహాభద్ర గుహేశ్వ । రాంతకాంతకపుష్ప దంత భుగ్వ్రజ । దంత
వియోక్త్ర సిత గ్రీవవృషభ । సాంబరచంద్ర గంగాంబుశేఖర ది । గం
బరడమరుకహస్త సుహృన్మిత్ర । దర్దుర రేణుక దారుక కాల । మర్ద
నదక్ష విమర్దనత్ర్యంబ । కార్ధనారీశ్వర హాటకేశ్వర ఘ । టార్ధదేహోద్ధవ
క్త్రార్ధ నాసార్ధ । ఫణిభూషణ క్షేత్రపాలకపాల । మణిభూషణ విప్రమా
లికపాలి । శంకరోంకారవషట్కారకాల । కంకాళధరవజ్రకాయ సుషే
ణ । ధూమ్రాంగధూమకేతు వ్యాఘ్రపక్త్ర । వామదేవాదోర్ధ్వవాహ
వరాహ । సంతానక ప్రపంచాంతక త్రిభువ । నాంతక దైత్యాంతకా శి
తకాయ । శూలాయుధస్సు మనస్సుగతి సుపాణి । కోలాహలోత్తుంగ
గురులఘువజ్ర । పాణిసుదర్శన పాణిపినాక । పాణిమహాకేశ భగ్నసుకేశ ।
భవమహావ్రత వృషబలమహాబాహు । శివమేఘవాహన శ్వేతసర్వాం
గ । కామాంగదహన ఝుంకారమహేంద్ర । భీషణదవసురాగ్నితనాగ
దంత । బభ్రుమృత్యుంజయోభయశిరోసర్మ । లాభక్రకాయాంతి కా
యాప్రతిమప్రవ । కంపనోన్నతభాను కంపనసోమ । కంపనసంవర్తక శ్రీ
ధరప్రవ । చండశతోచల చండోదరప్రవ । కుండకుండోదరాఘోరకుంభో
ద । రాంభోదనాది వృషాంకకంటకని । కుంభమహోదరకలిశోద
రేందు । ఖేటకనక్షత్ర కృంతనసూర్య । ఖేటనహరిజటా కేసరస్సూర్య ।
పేషణబ్రహ్మాండ పేషణసోమ । పేషణసూత్రని పీడినాంక్షోళి । కామే
ఘలాలా సురాంతకలాశూలి । సోమదత్తస్వయంధ జ్యోతిరంగాట్ట । హాస
భస్మేశ్వర హాలాహలాతి । హాసగుహావాస హారమహామాయ । దిగ్వా
సహానాశ సద్వీపనిర్దళన । దిగ్వాహణాహారి దిక్పాలకారి । సాగరాపోశన
సంహారకాల । సాగరధ్వానాష్ఠ నాగాంగుళీయ । శశిధరతత్పురుషస్థా
ణురుద్ర । పశుపతిఖట్వాంగ పాణికపర్ది । గరుడపక్షచ్ఛేద కాలాపహ

రణ। గిరికందుకాటనశ్క్తిలివియత్తాళ్! విష్ణుకంఠాళాంక విధిశిరచ్ఛత్ర! విష్ణునేత్రదాన విధిశిరస్ఫురణ। బడబాగ్నిశిఖిశిక పాదపంచశిఖ। భద్రబావలానన్నప్రళయాగ్నినేత్ర। కులగిరిపాతన కూర్మాహీనటన। విలయాగ్ని ఖేలన విద్యుత్ప్రభావ। లింగాక్షభగవన్మతంగమహేశ। ఖాంగద కాలరుద్రాక్షపాదోద్ధ। ఆదివరాహదంష్ట్రాంకిత వదన। బాదరాయణ భుజోత్పాటనసింహ। చర్మవసనయుక్త చర్మాసనేశ। చర్మచేలవ్యాఘ్రచర్మోత్తరియ్య। హరిరథారూఢచక్రవహస్తిర। శరనిధిపానవిష్వక్సేనహరణ। భీమకాయాకాయ పృథుభగదత్త। సోమదత్తాభిల సుచరిత్రమేఘ। ముఖపాదముఖకుక్షి ముఖబాహుముఖ సు। ముఖజానుముఖవిశ్వ ముఖమహాభిల। బహువక్త్ర బహునేత్ర బహుతాలుజిహ్వ। బహువర్ణ బహుకర్ణ బహుఘోణలోల। జంఘదుర్దరమహాజంఘోరుతాళ। జంఘోదర ప్రద స్వచ్ఛందచారు। దంతాభ్రతాళతత్త్వమతకుతార। దంతమహోక్షపతాకప్రచండ। బలదీర్ఘదంష్ట్రసుబాహుపాతాళ। తలవాసిహ్రస్వకంధరదీర్ఘలోచ। నోక్షవాహన సహస్రదరవర్తు। లాక్షకత్ర్యక్షరక్తాక్షవర్ణాక్ష। కాలకంఠమయూర కంఠోర్ధ్వబాహు। తూలాక్ష లంబాక్ష నీలాంబరాగ్ని। కుండలకతుహారాజాండ బాహుగ్ర। కుండలానంగసుఘోణాద్రి కుండ। లాండగర్భరగగ నానందనంద। పాండురాంగసితాంబర కుండకర్ణ। లంబోష్ఠదీర్ఘోష్ఠలంబకర్ణ ప్రలంబ। లంబోదర లంబాక్షలంబ। హనులంబ జింహాలంబాననలంబ। తనులంబనాసిక దశభుజద్విభుజ। సోమాక్ష రౌద్రాక్ష సూర్యాక్ష సోమ। భీమాంగలలితాంగ గోమాంగకర్ణ। సేనదుష్కరమహాశేన శాశ్వత సు। ఖానందకాల కూటాగ్ని జింహాగ్ని। కేశధూర్జటు మహాకేశ త్రిజటిసు। కేశోర్ధ్వ కేశనాశిపశిరోహరసు। జిహ్వాద్రి జిహ్వాత్రి జింహ్వాసహస్ర। జిహ్వావిద్యు జిహ్వాజిహ్వోదరోరు। జిహ్వామహాజిహ్వ జితకర్ణవహ్ని। జిహ్వానికృంతన శ్రీధరారాధ్య। లంబకంధర మహాలయమహాదంష్ట్ర। లంబోష్ఠ శంభు పీతాంబర స్థూల। విగ్రహప్రబలకంబు గ్రీవధూమ్ర। విగ్రహవికట ఫింహాగ్రీవదీర్ఘ। బాహుద్విబాహు త్రిబాహు సహస్ర। బాహుమహాబాహు పాదబాహు। బాహుభుపాదోరు బాహుముఖోర్ధ్వ। బాహుప్రము

ఖ మహాప్రమథగణములు॥— భువనేశ్వరాది విభూతికపాలి। భవభూతి
కరభూతి పాలనచక్ర। ధర్మమహాబల మహాదంష్ట్ర ప్రచండ। ధరదహన
క్రూరదంష్ట్రార్ధదేహ। వేదపారగ మేఘనాద త్రికల ను। నాదకపర్దిధ
నుంజయశ్వేత। భద్రనీలాశన బలకాలకాల। రుద్రశాశ్వతనీలరుద్రపినా
కి। సర్వజ్ఞదీర్ఘహ్రస్వస్థూలరుద్ర। సర్వేశసుఖ కరజ్వలనాక్ష మేఘ। వా
హనక్రాధీశ వటరుద్రహర వి। వాహనాహిత ధూమ్రవర్ణ విధీశ। కలవి
కిరణ రుద్రకాలమహేశ। బలవికరణ రుద్రప్రమథన జ్యేష్ఠ। సర్వభూతద
మన చరమహాతేజ। సత్వమనోన్మనస్థాణు సంహార।పూరకజ్యోతిర ఘో
రభర్గేశ। వీరేశ్వరానేక వీరవిద్వేషి। పింగేక్ష నాంతరిక్షాంగ విశ్వేశ।
పింగళానంతమాతంగ త్రిదంష్ట్ర। వృషభగణప్రియ విభువిరూపాక్ష। వి
షధరాక్షయరుద్ర విద్యాధరేశ। హరరత్నకరమార హరణత్రినేత్ర। హ
రిహరభభృక్షయాంతక దుఃఖ। కరభయానక విభక్షణ కర్తృశూల। ధ
రసుదుంబర జటాధర గణాధ్యక్ష। ధాతృత్రిదశవందితప్రమర్థక వి। ధా
తృగ్రసన పరంధామాత్మ పంచశిఖ యామ్యసూక్ష్మస్త్రీక్షణాతిభవేశ। సౌ
మ్యదేహోర్ధ్వకేశజ్వలన ప్ర। కాశభస్మాంకిత కాలలోహిత సు। శేశరు
ద్రాగ్ని హుతాశనశీఘ్ర। భీమభవోద్భవ క్షేమీశబుద్ధి। వామదేవ ప్ర
భుస్వామి సర్వాత్మ। సహానేశ గగనేశ శంభుగిరీశ। గుహరౌద్రపరమాత్మ
గోపతిప్రబల। వజ్రదంతావృత వాయువేగోగ్ర। వజ్రదంతాసిత వర్ణవి
యోక్త్రు। బడబముఖాసాధ్య పావకశ్రేష్ఠ। మృదుపరాపర కళామేయ
నివృత్తి। పాశహస్తలఘురూపధర మృత్యుంజ। యేశానరుద్ర ఫణీంద్ర గ
ణేంద్ర। బకరుద్ర బాధక ప్రళయాగ్నిరుద్ర। వికిరణార్చిత వీరవిటరుద్ర
మృత్యు। హరహరరుద్ర విశ్వాధిక రుద్ర। శరభరుద్ర • మహావృషభ,, రు
ద్రశబర। రుద్రమహాకాళ రుద్రసంహార। రుద్రమహానాట్య రుద్రకిరా
త। రుద్రార్ధనారీశ రుద్రమహాభాగ్య। రుద్రమృత్యుంజయ రుద్రవిరా
ఖ్య। రుద్రసదాశివ రుద్రవిజ్ఞాన। రుద్రవిజయజయ రుద్రఖర్మాఖ్య। రుద్ర
మహాశివరుద్రైకపాద। రుద్రాది రుద్రాది రుద్రగణములు॥— శ్రీవృద్ధమ
నవేద శిఖిజటామాలి। సోమశర్మ శ్వేత శూలిసహిష్ణు। ముండి జైమినిప
వ్య డిండిలాంగులిశి। ఖండిశరధిబాహు కంకసుహోత్ర। దారుకోగ్ర

త్రిసుతారులోకాక్షు। చారుహాసల కులీశ్వర గుహావాస। గోకర్ణ భృగు
యువాలోక గౌతమము। మహాకాయ వృషభ మహాకాయులనగు నసదృశ
మహిమ యోగాచార్యులనగ। నెసగు నయ్యిరువది యెనమండ్రు గురు
లు॥—నలరు ధర్మాచార్యులనవారి శిష్యు। నెలమిమై నూట పన్నిద్దరు
భువిని॥—తిరు నీలకంఠుండు తిరునీలయక్క। తిరుమూల దేవుండు తిరు
నాళ్కపోవి। మానకంజారుండు మంగయక్కరసు। యానయనా మొఱ
న్న యధరుండు। పిట్టనంగ రోహిణిపిళ్ళ నయనారసంగ। నంగభండుండు
పూసల నయనారు। పరమనాచార్య దీపదకళియూరు। కరిగణనాథుండు
కరికామ దేవు। డమరనీతి యిరువదాండారు మూర్ఖుఁ। నమినంది యేనా
ధి నాథుండు సాంఖ్య। తొండభూపతి చిరుత్తొండ తిరుకుడిపి। తొండండు
నంబి చిర్త్తొండండనంగ। చిరాల దేవుండు చేదిరాజయ్య! గారు కాళవ్వయే
కాశిసోమాశి! మారుండు వీర పేర్మాణి దేవుండు! వీరచోడండు జడయా
రిరిత్తాండి। యల్పుచలంది వాగీశనయనారు। కాల్పులి యలయా దంగుళి
నయనారు। చిరుపులి యార్కు లబ్బిరి నయనారు। మిరుమిండయూరున
మిత్తండియూరు। కళియం బయరహీలు కడమలనంబి। కళియంబగుగ్గుళ
క్కలినయనారు। కన్నప్పతాపసి కరయూరచోడు। చెన్నయ్యచోడండు
చేరమరాజు। డిడిగుడి మారయ్య యిడుమూర దేవు। డడిభక్త యొఱు
మూర్తి యరవత్తుమువ్వురు॥—హెన్నయ్య పాండ్యనాయుండు గుడ్డవ్వ।
కిన్నరబ్రహ్మయ్య కేతయ్యగారు। బీరహండయ్య బజ్జదేవయ్య। గారు
ఘేనాగయ్య గారునాగయ్య। గారుకాళవఫణిహారిసోమన్న। గారుచిక్క
లిగె నాగయ్య సేనాధు। దేవర బాచయ్య పూవుల బాచి। దేవుండు బాచ
ల దేలి షోడశులు॥—వీరఘంటామయిలూరి దేవయ్య। గారు బొప్పల
దేవి కామలదేవి। గారు చోడయ్య సింగయ్యబీచయ్య। గారు మాదేవ
న్న గారన్న బరసి। దశగణసింగయ్య దశగణంబులును॥—బసవరాజయ్య
ప్రభాతగణములు। శింగిదేవుడు బమ్మిశెట్టి సాతెక్క। సంగమైళిగ నిజసం
గయ్యదేవ। రసుగారుకన్న బరసిఫణిహారి। బసవయ్యపూసల, బాచిదే
వుండు। దేవుండు యోహిళ దేవియుబొప్ప। దేవియు కామలదేవి తేరసు
లు॥—శ్రీపతి పండితుల్ సింఘుబల్లహుండు। ధూపదమాచయ్య ధూర్జటి

కేశి। మడివాలుమాచయ్య మాదిరాజయ్య।బడవరబ్రహ్మయ్య బాచిరాజయ్య।కిన్నర బ్రహ్మయ్య కేశిరాజయ్య।కన్నడబ్రహ్మయ్య కాశిరాజయ్య। మోళిగ మారయ్య ముసిడిచౌడయ్య। శూలదబ్రహ్మయ్య సురియచౌడయ్య। కలికేతుబ్రహ్మయ్య కక్కయ్యగారు। తెలుగేసు మనసయ్య తెలుగు జొమ్మయ్య। యుత్తమాంగద కేశిహొన్నయ్యగండ॥ గత్తెరవాచయ్య కాలాగ్నిరుద్ర।దుదరదరామయ్య హొన్నబ్రహ్మయ్య।కదిరె రేమయ్య మహాకాళయ్యబిబ్బి। బాచయ్యసవరద నాచయ్యవీర। నాచయ్యయడపద రేచయ్యగారు। అల్లయ్యయును మధుపయ్యబల్లేశు। మల్లయ్యగోడల మల్లయ్యగారు। నిజలింగచిక్కయ్య నిర్లజ్జశాంతి। నిజభావుడును నిత్య నేమద మైలి। దసరయ్య దేవరదాసి గజ్జేసు। మనసయ్యగారునమాత్య మల్లయ్య। యట్టిమారయ గౌళిభట్టారకుండు। పిట్టవ్వగోవిందభట్టారకుండు।శంకరదాసయ్యశ్వపచయ్య సుంకి।బంకయ్య మొరటద వంకి దేవయ్య।యముగిదేవుడుచిక్కలముగిదేవుండు।నమరగుండము మల్లికార్జునయ్యయును।దారయ్య భోగయ్య దాస కేశయ్య। మారగౌళుండును మలయరాజయ్య। పంచాగ్ని సూర్యుడుద్భటుడు సన్యాసి।మంచయ్య మల్ల బ్రహ్మయ్య వెల్లగొండ।మహాదేవు డుడుతడ మహాదేవి బెజ్జ। మహాదేవి శివనాగ మయ్య బెలిదేవి। వేమనారాధ్యులు విజయాపురంబు। సోమిదేవుడు చిక్కసోమిదేవుండు। మాదర దూడయ్య మద్దయ్యగారు। కేదారబాచయ్య కెంభావిభోగి। దేవుండు రేవణ దేవుండు మూరు। జావదేవరవీర చాకిదేవయ్య। చేటల వేమయ్య సిద్ధబుద్ధయలు। హాటకేశ్వరుని మల్లయ్యయు నమృత। నాథుని యప్పయ్య నాగయ్య యుసుమ। నాథుతిప్పయ్య కల్లినాథుభీమయ్య। విరుపకకల్లయ్య నిర్విషథనాగయ్య।యురులింగపెద్దయ్య యును గొంగుడెరతి। ఆకయ్యశివరాత్రి యప్పిదేవయ్య। సాకలదేవియు సత్తెక్కచాకి। దేవర దేవయ దేవయపోతి। దేవుండు పెద్దిగదేవుండు వీర। కల్లయ్యవీరనాగయ్య జూటూరి। మల్లిదేవయ వీరమాచయ్యసకతి। దేవయ్యయును శివదేవయ్య రాము। దేవుడు చక్రవర్తియు పొట్లచెరువు। వీరచోడవదేవి వీరసంగయ్య।వీరబ్రహ్మయ్యయు వీరదేవయ్య।బాపూరి బ్రహ్మయ్య భోను దేవుండు। కోవూరి బ్రహ్మయ్య గొడగూచియన్న। బ్రహ్మయ్య కెరవూరి

బ్రహ్మయ్యపుండ్రి। బ్రహ్మయ్య సగరద బ్రహ్మయ్యసూలి। బ్రహ్మయ్య
రాజసబ్రహ్మయ్య వేంగి। బ్రహ్మయ్య రక్కస బ్రహ్మయ్యకుండి। బ్రి
హ్మయ్యయును మిండబ్రహ్మయ్య బాల। బ్రహ్మయ్యసాహిత బ్రహ్మ
య్యగారు। నులకచండయ చిప్ప నూతులప్పయ్య। బలదేవుడు కుమా
ర పాలఘూర్జరుడు। మేధావిరుద్రుండు మిండసంగయ్య। మైధునరామ
య్య మగతిలకవ్వ। అంగరాయుండు రాజార్ధదేవుండు। శృంగిబొప్పయగా
రు శివకుమారుండు। యోహిళయ్యయుహాలాయుధుండును రాము। సా
హిణిబెడగొండ చక్రవర్తియును। పల్లవరాయుండు పరమహంసుండు।
గొల్లవరాయుండు గురుగుంట్లదేవు। డల్లమదేవుండు హావినహాళ్ల। కల్లి
దేవుండు భాస్కరదేవు డిళ్ల। హాళ్లబ్రహ్మయ్యయై దంకె మాదన్న। కా
శ్మీరపుసుగ్గారు గణదాసివీర। యాదెయ్య వీరయ్య పాదాలయక్క। జో
తులమాయన్న శూలాయుధయ్య। యురగరాయుండు సద్యోజాత దేవు।
డరియమరాజయ్య యంపయ్యగారు। వేంగి సంగయగారు వీరపోలయ్య।
చాంగుబొల్లయ్య ప్రసాది బంకయ్య। యేలేసు కేతయ్య యిండె సోమ
న్న। చాళుక్య భీమయ్య చట్టయ్యగారు। కొట్టురుబాచయ్య గురు భక్త
తండె। జెట్టాణిపెద్దయ్య శివముద్దుమూగు। సంగయ్యవని పుర శంకరదే
వు। డింగుళిపై జవ్వ గంగాపురంబు। బసవయ్య ఫణిహారి బసవయ్యచెన్న।
బసవయ్యయవగళి బసవయ్యగంగ। మల్లయ్యశిఖరేశు మల్లయ్యవీర। బల్ల
హుడును తాండిపర్తి బొల్లయ్య। శ్రీకోటిపల్లెయ్య సిద్ధరామయ్య। యే
కాంతరామయ్య యిండె శాంతయ్య। సరవూరి బంకయ్య శంకర శెట్టి। బె
రళదమారయ్య బెట్టిద దేవ। రసునిర్ధనయ్య నిరాళిదేవయ్య। హాసితమ
స్తకుడు మారయ్య ప్రసాది। దాసయ్యకెరపూరి దాసయ్య యజ్జు। దాస
య్యనింబాళ దగణేశ్వరుండు। యోగాతిచందయ్య యాత్మదేవుండు।
ద్రోణేశుమల్లయ్య రుద్రియన్నయ్య। కొలిపాక మారయ్య గోణిమార
య్య। బలగర మారయ్య బైచయ్యమాయి। దేవయ్యయును శివదేవుం
డుభ్మాను। దేవుండు మహాబలదేవయ్యగారు। గుడ్డయ్య మారయ్య గొయి
దేవయ్య। లెడ్డు సోమయయు విరియోగిబైచయ్య। రాచమల్లయ్య బిక్క
రాచమల్లయ్య। బైచిదేవుండనిమిషయ్య వశ్లేశు। సోమయ్య బల్లేశు సో

మయ్యానుంకె। సోమయ్యయాచార భీమయ్యగారు। ధనళయ్యగారు బొంతాదేవిగారు। ధవళేశనాథయ్య దండిప్రసన్న। బసవయ్య కంగళ బసపయ్య చిక్క। లసదదేవయజితలట్టసోమన్న। శివలెంకమంచయ్య చిపురు చందయ్య। శివరాత్రి సంగయ్య శ్రీసూరసాని। శివ్వయ్య దరుమయ్య శ్వేతయ్య వైజ। కవ్వబొల్లవ్వే రెబ్బవ్వ రేకవ్వ। యమ్మవ్వ యరసవ్వ గూదెవ్వవీర। రెమ్మవ్వ కమలవ్వ నిమ్మవ్వగారు॥—నాదిగా గణసహస్ర నామములు। నాదరణీయ్యంబులై యొప్పు నిట్లు। నలితద్గణసహస్ర నామ స్తవంబు। వెలయు పఠించిన వినిన వ్రాసినను। విరచించినను భక్తి విస్ఫూర్తి యొసగు। దొరకును శుభములు దురితముల్ దొరగు। హరుప్రసిద్ధ ప్రసాదానంద మలరు। చిరమనోరథములు సిద్ధించు మరియు। దుస్స్వప్న దుష్కర్మ దుశ్శకునాదు। లస్వప్న సర్వగ్రహాది దోషములు। జ్వాలనాప మృత్యు తస్కరవృశ్చికాహి। జలమృగోరగ రాక్షస విష భూత। పవన మహాజ్వాలాద్యది పక్షదారిద్ర్య। పవిరాజ భయముఖ్య బాధలడంగు। నర్థార్థులీస్తవం బర్థిపఠింప। నర్థసామర్థ్య సమగ్రత దనరు। పుత్రార్థులీ నామములు పఠియింప। పుత్రపౌత్రాది విభూతి వటిల్లు। శత్రుక్షయార్థులీ స్తవము పఠింప। శత్రుక్షయైశ్వర్య శక్తి వర్ధిల్లు।భుక్తీచ్ఛ నీ నామములు పఠియింప। భుక్తియు నభిమత భోగముల్ గలుగు। ముక్తీచ్ఛనీనామములు పఠియింప। ముక్తులు వరసను ముదమున గలుగు। భక్తీచ్ఛ నీనామ పఠనంబు సేయ। భక్తి సౌభాగ్య సంపద సమకూరు। నెందు దిగంత సంయుత మహాకీర్తి। జెందు మరిగళ మహా శ్రీ శ్రీ ప్రపూర్తి॥—అంచు నూతన సృష్టి నభినవంబుగ స। మంచితభక్త గణావలి బొగడ। నవ్యగణ సహస్రనామస్తవంబు। భవ్య పంచాక్షరీపఠన ప్రియుక్తి। పఠియించుచును జనని జఠర కఠోర। పిఠరాపహరణ కర్మఘ్నుడు పండితుడు। నంతనీక్రియ నమరా రామమునకు। సంతోషమున భక్తసహితుడై యేగి। యాసక్తిమై యమరారామపుర ని। వాసు శ్రీయమరేశు వాసవాధీశు। నమరేశ్వరాష్టకంబందు గీర్తింప।కమనియ్య తద్దీర్ఘకామధ్యమముస। గణకూటమున సంఖ్యాత సద్భక్త। గణముల నెడ్డోలగంబుగా నునిచి। నదియుత్తరార్థ మాసరపతి భూమి। నది దక్షిణార్థమీ నరపతిభూమి। వె

డలితి మటుగాన వెలనాటిసీమ। బడయుదు నింకనంబకము లీక్షణము। యె
ట్టిన కాదె మాయాదిప్రతిజ్ఞ। యట్టును గాక వాదంతకు గూడు। నంభకు
బడసె మే మన్నార మట్టి। అంతకుకూడువాడంతకు ననుచు। పొరిబొరి
గూడ విభూతి వీడియము। లసదొందిభక్త గణావళికిచ్చు। నంతలోనన
ఫణిహారి యాదొప్పి। నంతకు ప్రోలికి ననిచి యేతెంచి। నలిభక్త తతికి
విన్నప మాచరించి। నలరుచు నసమ లోకారాధ్యమూర్తి। యతుల శా
పానుగ్రహసమగ్రకీర్తి। వ్రతచక్రవర్తి నిగ్రహభక్తజూర్తి। పండితేంద్రుం
డు శుంభన్మహాభక్త। మండలి కంతంత మహిజాగి మొక్కి। ప్రమథాతి
నూతన ప్రాక్తనభక్త। సముదయ శ్రీపాద జలజాత్ము డగుచు। విగత నే
త్రద్వార విని హితామృతము। లగు ప్రసాదప్రసూనాంబరావళులు। వృ
ష్టించునంతన పురహరు కరుణ। సొప్పార నుదయించె నూర్ధ్వనేత్రము
లు॥—బండరువందుల పద్మరాగములు। బండరు దెరచుకు భాసిల్లునట్లు।
తరుణతరద్యుతుల్ దళుకొత్త సూర్య। కిరణవిస్ఫురణంబు గీడ్వరచుచును।
పండితు కన్నులో పద్మరాగములో। పుండరీకంబులో పూర్ణేందుకళలో।
ముక్తిగోళదములో మోదాంకురములో। భక్త దర్పణములో భాగ్యఫల
ములో। యమృత పిండములో దయాకరండములో। సుమహద్గణస్థాన
సుకర దీపములో। యుదయార్క శకలంబులో మణిద్యుతులో। సద
మలజ్ఞాన బీజంబులో యనగ। నొప్పియుండియు భక్తయువతి నేత్రము
లోని యొప్పు నీకన్నుల యొప్పులనంగ। ధరవీరభక్తచింతామణిరుచు
లో। పొరిబొరి యీనేత్రము లరుచులనగ। దృష్టసద్గుణ దయాదీపిత జ్ఞా
న। దృష్టు లీకన్నుల దృష్టులనంగ। సంసార విజప్ప్రాణిసుని పదాబ్జము
లు। కెంపు లీకన్నుల కెంపులనంగ। నలిపాణిలింగాంఘ్రి నఖదర్పణము
లో। తెలుపు లీకన్నుల తెలుపు లనంగ। నిద్ధంబులై మహనీయంబు
లైల। సద్దయాన్వితములై శాంతిపూరంబు। లై కళాయుక్తంబు లై సుధా
మయము। లై కమనీయంబులై లసత్కాంతి। మంతంబులై యసమా
నంబులై ని। తాంతంబులై వినూతనములై విబుధ। సన్నుతములు న
య్యో జనునెడ నిడుద। కన్నులు లోకవిఖ్యాతిం వెలుగ। హరవమూర్తి
గురుమూర్తి యగు పండితేంద్రు। కరమొప్ప నెడ నిడుకదన్నులం జూచి।

పురజనుల్ బుధులు నద్భుతమని పొగడ। వరభక్త దిగ్గజావళిమిన్ను దాక। నార్థూత మతి మల్లికార్జునఖండి। తారాధ్యులంత నత్యంత నితాంత। చారుతరోర్ధ్వలోచనములు వరుస। దొరులతరస్వయం జ్యోతిరుద్దీప్త। విదితాంగుడగు శంభువికసితాంబక స। ముదితంబులగు గొన్న గొదమలో యనగ। పావనదివ్య తేజో విరాజితము। లై విలసిల్లు దిగంత దీధితులు। నెలకొని తనయెడ నిడుద కన్దోయి। నలివిచ్చి విచ్చి గణప్రదర్శనము। గావించుచును భక్తగణకరుణాసుధావార్ధి దేలంగ దనివోకమరియు। నన్యోన్యసందర్శనానోన్యవద। నానోన్యభాషణలగుచుదభక్త। గణములయ్యెడ నిడుద కన్నులు జూచి। గణుతింప చిత్రంబు గాదెమున్నాది। భవుచెంత కన్నులు బడసినవారు। భువి లేరె యన్న యద్భుతమెట్టులనిన॥—ఆ సరసిజ నేత్రుడాది జలంధ। రాసురుపైబోయి యని సేయ నతడు। సంధిల్లి తన బలక్షయముగావించి। బంధించితను వియత్ప్రాంతంబువైవ। నెన్న బదారు వేలేండ్లు వాపోవు। చున్న శ్రీవృషభేందు దుక్షవల్లభుండు। విని యట్ల శివునకు విన్నవించుడును। చని శూలినాతోడ సమరంబు సేయ। జను జలంధర నీవు శస్త్రంబుపుచ్చు। కొనుము నావుడు ముదిగొరగనీతోడి। యనికి నాకేటికి యాయుధంబిడగ। ననుడు నట్లైన నిరాయుధుతోడ। నని సేయు టన్యాయమనుచు మాధుర్య। వనధిలోవామాంఘ్రి వరనిజాంగుళము। నిడి త్రిప్పనయ్యె సురేంద్రుని జుట్టి। పడిదిరిగెడి జలావర్తపూరంబు। తివిరి భాస్కరకోటి ధిక్కారలీల। నవిరళస్ఫూర్తి చక్రాకారమగుడు। దనుజ క్రోచక్రాయుధం బదెయనుడు। తనువట్టదగు నాయుధంబయ్యె ననుచు। నురువడి తనుజట్టి యున్న చక్రంబు। కరమునకంఠోపకంఠంబుగాగ। పూంచి యెత్తుడు దైత్యపుంగవుశిరము। దెంచెనచ్చక్రంబు దెంచుడు నతడు। నంధకాసురగంధి సింధురాసురజ। లంధరాసురనిర్దళను ముట్ట గొలిచి। యాక్రమదైత్య నాశార్థం బనగ దిరి। విక్రము డంత నాచక్రంబు బడసి। బహుదైత్యతతి చక్ర బలమున నొడిచి। మహిజరించుచు త్సుప్రమతమునసంత। యొచినిష్ణుండు దధీచిపై నెలిగి। వైచుడు పడి విరిగె వరచక్రమపుడు। తుత్తుమురగుడు దైత్యులు విజృంభించి। చిత్తజాంతకు నిభజించి చక్రంబు।

పడయుదు తొల్లింటి పగిదినయనుచు । జడజాంబకుండు లసద్భక్తియు
క్తి । దప్పక వెయ్యేసి తామరవిరుల । నెప్పుడుకొనివచ్చి య్యేకాగ్రబు
ద్ధి। నమితసద్భక్తి షడక్షరభావ। నమున రుద్రసహస్రనామములందు। నొ
క్కొక్కదివ్య నామోచ్చారణమున । నొక్కొక్క కమలంబు నురుగ్రి
బూజింప। నజీయదన్యంతర సంభవంబనగ।ధరశ్రుతుల్ నేత్రిముత్పాట్య
నానంత । నొక్కనాడొకటందు దక్కువపడగ । గ్రక్కున దననేత్రకమ
లమర్పించి। చక్రింబు గన్న నీశ్వరు చేతభక్తి । విక్రమం బేర్పడ విష్ణుండు వ
డయ । హరుడ ట్టేపడయ వాదర్పించి కన్ను । హరుడిచ్చువాండ టే యం
దెంతయరిది । వారకమున్నారు వరసలవీర । ఘోరతపంబు గైకొని
యీశుగొలిచి । శ్రుతిసర్వతోక్షి శిరోముఖంబనగ । శ్రుతివిశ్వతశ్చ క్షు
రుతయనిలోచ । నాంగీకరణ సమస్తాంగు బేహరి దొ । డంగి కన్నొకడు
యిట్లుపడయునదియు । కడపట నొడలెల్ల కన్నులుగాంగ । బడయుటొ
ముక్కన్ను బడయుటొయెట్టి । పడయుట యీశుండు ప్రత్యక్షమైన । క
డపటనదిగాదు కాదంచు కాళ్ళి । దాసికన్గవపూంచి తనదునేత్రముల। తా
సులుబడసె నాక్రమ మెట్టులనిన॥—— బట్టుబల్లహభాను భవభూతిరుద్రి ।
భట్టుగోపాలక భట్టుపులింద। భారవిభాస్కర భట్టనుభాజ। వీరికపూర్ణార
విక్షీరవిభిక్షు । భరతవిద్యాధర పాణినిక్షేమ్య । హరదత్త వలరుచి వర
భట్టమాఘు । జయకీర్తి కవిరాజ శాకటాయన వి। జయదత్త కౌమార శం
కరప్రత్యక్ష । వల్లభాది కవీంద్రవరకవితాస । ముల్లసరచనామహోన్న
తిమిగుల। చాలితశాబ్దికుల్ బాణమయూర్ధ। కాళిదాసులు దమకవితా
విశేష । ములకు మాత్సర్యముల్ ముట్టుడులోక।ముల బుధుల్ విద్వ
త్తములు జూడదొఋత॥—— చని మయూరుడు సూర్యశతకంబు జెప్ప। ని
నుకు ప్రత్యక్షమై యిదినీదుపూర్వ । కర్మంబు కుష్ఠరోగముచూచిదక్క ।
నిర్మూలముగ జేయ నేరరట్లయ్యె। నొక్కింతనాదీప్తి యొసగుచునదియు।
గ్రక్కన వేదిశుష్టుగపువ్వట్లుగను । అంతస్థమగుకుష్ఠు హరునిచేగాని ।
యింతయుజడ దెట్లు యీశునుతింపు । తడయక రోగంబు దనకయ్యెశు్రి
తులు । నెడవమార్తాండ భానోకుష్ఠయనుచు । నంతతదోర్హాంబు హ
రపాదభక్తి । మంతుంచ్ఛనై కొల్వ మానెనావుడును । రతిమయూరుడు

మయూరస్తవంబనగ। క్షితిధరజాపతి గీర్తనజేసి। ధరభానుచేతోని దన లోనికష్టు। హరియింపన్నదిచోద్య మనుచునుపట్టు॥—బాణుండు వెండి యు భక్తిక్రియాధు। రీణుడప్పుడు దనరెండు చేతులును। కడిఖండలుగ దన కట్టల్కడునిమి। పుడమి జనంబు లద్భుతమందిచూడ। హరుబూన్చి గద్యపద్యావసానమున। శివభక్తి శివకర శివకరయనుచు। బడసె చేతు లురెండు బడయుటయంత। కడిదిదానను చు జక్కనద్కాళిదాసి। కన్ను లురెండు నక్షణమకెలంకి। పన్నగధరుపదాబ్జముల కర్పించి। ధరకాళి దాసి గద్యంబు తా చెప్పె। వరభక్తి యుక్తి నీశ్వరునిగురించి। యిచ్చిన కన్నులు యిచ్చట గనుట। యెచ్చెరువగునే మహదానయనుచు। నీసు ననఖిలలోకేశుచే కాళి। దానునేత్రంబుల రాసులుబడసి। యెన్ని దేశంబు ల నెన్ని పురముల। నెన్నిగ్రామంబుల నెన్నంగబడిన। నన్ని దేశంబుల నన్ని పురముల। నన్నిగ్రామముల జాత్యాంధులందరును। కనుగురుపులను రోగస్థులైయున్న। జనులు రండోయని చాటంగబనుప। తప్పవోటున కన్ను తడికన్ను పొరయు। గప్పినకన్నిర్కు గన్నొండుకన్ను। గుడ్డికన్నె లగన్ను కొడ్రేపకన్ను। బొడ్డికన్నునుపువ్వు బోయినకన్ను। పలుకుగ ట్టినకన్ను బ్రంగుడుకన్ను। కలుకన్ను పులిసీరు గారెడికన్ను। బొందక న్నునుపొరి బుస్సులకన్ను। మందకన్నునుపెక్కు మూదలకన్ను। పొట్ట కన్నును బొంగపోయినకన్ను। తూటికట్టినకన్ను దూలగొన్నకన్ను। మ యిలకన్నును మసుమసు కనుకన్ను। నయిరకన్నును పాయకదిరెడిక న్ను। తూటిపోయినకన్ను తొలగుడుకన్ను। తేటకన్నును మరిది మిరం బురక్త। దోషంబుదుర్మాంసదోషంబువాయు। దోషంబుపటలంబు దు ర్గశీకృష్ణ। కాసయునతిరక్త కాసయుశ్వేత। కాసయుననిరోగంపు కన్నులును। ఆదిగాగలుగు సమస్తాంధులక్షి। రోగస్థులునుగూడి వేగనే తేర। జెన్నారకాళిదాసియు శివుచేత ?గొన్నయాముయ్యాడు కన్నుల లోన। దారెండుకన్నులుద్ధతిధరియించి। వారివారి కనుగవలు నిచ్చిపు చ్చి। యిచ్చుచునంధుల నెల్లరుదనుప। నచ్చెరువంది లోకావలిబొగడ। గ్రక్కున తమతమ కన్నులరాక। కక్కజంబంది పూర్వాంధులుమొక్క। దాసిదాసనుమాత్ర దమనేత్రరుజలు। బాసినయతగులు బ్రణమిల్లులగు

చు। వ్రాసియాకన్నుల వ్రేడలుసమయ। రానందులకుడాసి దానంబుసే
య। క్షితినంధులకునెల్ల గృపజేసిశివుని। నుతియించివడసె కన్నులుకా
ళిదాసి॥—యనగనంధులలోన యతనిపాంగదుగ। కనుగవల్ బడయు
ట కష్టంబుగాదె। తక్కువయేమున్న తనదివ్యకంటె। నిక్కంబుసద్భ
క్తి నిష్ఠగావునను। మతిభక్తిరతియప్రమాణంబుగాక। స్తుతియును నిం
దయు శూలికిగలదె। పడసెకన్నులు శివుప్రార్థించిదాసి। పడయుదునే
నెందుభంగినెట్లనిన॥—దేవుండుమాబావ దేవియూయక్క। వావిదప్ప
కనె యీశ్వరునికె మరిది। కరమనురక్తియేకారణంబుగను। గిరిజేశు
గేకట గెమ్మ్రటలాడి। యును సరసముజేసియును గేలిజేసి। యునుమర్మ
ములు జేసియును నగించియును। మేలంబులాడియు మెప్పించియిపుడ।
సాంబుచేబడుతు నత్రంబులేననుచు। నంబికానామాంకుడంబ్బె ననగవ్రు।
దొంగలింపగగొట్టి దొనశంకరేశ। లింగంబు గుడివెన్క లీలగూర్చుండి।
మెచ్చులు దులుకాడ మేలుకబ్బములు। చెచ్చెరనొకవేయి జెప్పినంత
టన। మెచ్చిశంకరుడు సంస్మితవక్త్రుడగుచు। మచ్చికనోముద్దు మరిది
యంబ్మెన్న। వోరోరిలెడయప్పు లుడిగిముందటికి। రారయిచ్చెదము
నేత్రములునీకనుచు। బావదేవరచీకు పట్టినకోల। యేవచ్చువిధమెట్టు
లింకముందటికి। సడ్డలాడెదుగాక శంకరయేను। గుడ్డినోమరినీవు గుడ్డి
వోచెపుమ। కోలయిచ్చెడువాడు గుడికడనుండ। జాలకననుబెట్టి జగి
గెన్నింటికిని। అంబెన్నయననెట్టి యరుగుదేనేర। నంబాయనిన నెంటి
యరునదేనేర। నాకుముందరయును నతల్లోకనీవ। నాకువెనకయును
న్న నతలోకనీవు। యీదిక్కు నాదిక్కు నేదిక్కునెరగ। నీదిక్కు ది
క్కున నిఖిలంబునకును। నీదిక్కుయగు సర్వతోదిక్కునీదు। నేది
క్కుముందగ నేదిక్కువెనక। నటుగానవలతేని యక్కుమగండ। యి
టు ముగంబై కన్నులిమ్మనావ్రుథను। భావింపముఖమంటపము పరివా
ర। దేవతలగువాసుదేవవిరించి। రవిగజాస్యగుహభైరవమాతృకాది।
దివిజగణంబునందియునట్లయుండ। వెనకముందరయుద్యోవింతనవ్వొల
యు। దనయున్న గుడియును దానుశంకరుడు। దనయున్న తాను
శంకరుడు। వడిమృడుతోడనే వచ్చెనేత్రములు। గుడిదిరుంగగ గంట్టె

గుర్తుమదిరిగె । హరుడభిముఖుడగు నంతలోపలను । కరమభిముఖము
లైకన్నులు వెలిగె । అంతనయఖిలజనంబులు నెరుగ । నంబకంబులు
గాంచె నదిగాక మరియు॥—తెండియుండుడి రిత్తాండియన్ గణము। దండి
మైమును కాళిహాసునేత్రములు। యెడపక నంథుల కిప్పించికాని। పడయ
నొల్లండ లేపటు నేత్రియుగము । యేసటుగాక కన్నిచినయట్టి । జైనుల
కన్నుల క్షణములో జెరిచి । మదికానిపడయ నీమహాకన్నులనుచు । కర
కంతునాజ్ఞ దుష్కరజైనవితతి । కన్నులుసెడగ వేగమెళపియించి। కన్ను
లుబడసె జక్కననిరిత్తాండి॥— అదిగాక శివనాగమయ్యయన్ గణము।
పదపడినిత్యంబు పాణేశ్వరునకు। మూడుసంధ్యలనేత్రములు సమర్పించి।
పోడిగాబడయుచు భువిబ్రవర్తింప । హుళిగరసోమేశు డుద్యద్దయాధ్యు।
డలరుచు శివనాగమయ్యనుజూచి । కట్టగనీవూన్చు కనుదమ్మిజోళ్లు। తొ
ట్టునుమాన్పలేనిది యాదిగాంగ। క్రమమొంద సోమవారము సోమవా
ర। మమిత సద్భక్తి నేత్రాబ్జముల్ పూన్చు। మనవుడు నట్లకాకని వార
వార। మును దప్పకుండ సముద్యత్ప్రసక్తి। భవుని పూజింపుచు బడయు
చునుండె। శివనాగిమయ్య చెచ్చెరనేత్రవితతి। మరియును గన్నప్ప మ
హిమ యీశ్వరుడ। యెరుగు నేత్రద్వయం బిచ్చుటగొనుట । యిచ్చె గ
న్నప్ప మునీశ్వరార్థముగ। నచ్చుగా శివుడు భక్త్యర్థమై యొసగె। యి
చ్చుట శివునికై యిచ్చుటగాని। యిచ్చుట కొననని యిచ్చుటగాదు। బడ
యుట శివునకై గడయుటగాని। వడయుగ వలెనని పడయుటగాదు । క
న్నప్ప దేవుడొక్కడకదాయ్యాది। కన్నులిచ్చినవాడు గౌరీశ్వరునకు। క
న్నులు గొనియెడు గణములగాని। కన్ను లిచ్చినవారి గానముగ్రినకు ।
కావున కన్నప్ప కన్నులయాగి। దానివరింప నెంతయుచెప్పమరియు॥—
ఉదయ మజ్జన కాల మిదిగ్గదాయనక। మదియించి నిద్రించి ఘరచిన య
ట్టి। మిక్కిలి ద్రోహులు మీరకాకనుచు। గ్రక్కున దన రెండు కన్నులు
కెలకి। సుప్రసిద్ధంబుగా శూలిబూజించి। యుపవృత్తాక్షంబు లక్షణంబు
నను। మహిబడయదే భక్తమతివెల్లగొండ। మహాదేవశరణుండు మరియ
ట్లుగాక॥—స్థిరకీర్తికంగళ దేవయ్యనాగ । పరసయుడాను శ్రీపర్వతేంబే
గి। కన్నులు పుచ్చి శ్రీకంఠు బూజించి। కన్నులుబడసి యాక్షణమ యేతే

ర। యింతవేగమున నెట్లు తెంచె కన్ను । లింతవేగమ్మున నీశాను చేత।
తానెట్లు బడసె నింతయుకుటిలంబు। గానోపునని కూడి ఖలులు నిందిం
ప। ధట్టుండు వారిచేతనె యొకపిల్లి। బట్టి తెప్పించి సభామధ్యమున। ఖ
లులచేతనె పిల్లి కన్నులు రెంటు। దొలగించి సకల భక్తుల నాత్మదలచి।
కరుణాత్మ యీపిల్లి కన్ను లీకున్న । హరయ సంఖ్యాతుల యానసీకను
డు। కడునుబ్బి యప్పిల్లి కన్నులక్షణము । పడసె నా దేవణ్ణ ప్రతిజను
ల్ జూడ। నర్పించి పడయుట యరిది యేకన్ను। లర్పింపకను బడయుట
రిదియె కాక॥ యేల యిట్టివివేయు నెన్న ముక్కంటి। కాళివెట్టియటన్న
గణనాథు డొకడు। మిక్కుటంబుగ తొలిమేని పుణ్యమున। ముక్కంటి
తోడన మున్ను జనించి।మేదురభక్తిమైమించి లోకములు।స్వాది సాక్షాత్రి
నయనుడని నుడువ। కరికాలచోడనన్ గణనాయకుండు।వరవీరభక్తి ప్రవ
ర్ధనశాలి। వోసీకభోజుని పూజార్ఘ్యపాత్రి। యానలు వొడిపించి యా
దృతిర్వర్ణ। వర్షంచ వర్షనావారక కనక । వర్షంబు గురియించె వసుధపై
నంత। నభ్రంకషస్ఫూర్తి నలమి పారంగ। విభ్రమలీల కావేరి గట్టుచు
ను। ముట్టినహిమమమై ముక్కంటి కాళి। వెట్టినా కావేరి వెట్టికివలువ।ము
క్కంటి వాడేల మును లెట్టి జేయు। యిక్కంటివానికి నేజేయు ననుడు।
యిచ్చినవాడెవ్వ డీ నేత్రమనుచు। నచ్చుగా ముక్కన్ను నతని రూపం
బు। ముంగలవ్రాయించి మొగిదనకాలి। యుంగటంబున నట రొత్తముము
క్కంటి। కాళివెట్టి నొసలి కన్నటు బగుల। కాళివెట్టిన యహంకారంబ
డంగి। కరికాలచోడ విక్రమచక్రవర్తి। కరయ సాష్టాంగుడై యట బ్రి
ణమిల్లి। కరికాలచోడని కరుణాతిశయతి। బరగంగ ముక్కన్ను బడసె
గావునను॥ ఆకాళివెట్ట మహాత్వ మెంతని ని। రాకరించుచును నిరస్త ప్రి
తాపి। వెండి యుద్యద్భక్తి విక్రమాన్వితుడ। ఖండిత కీర్తి శంకరదాస
మయ్య। ముక్కంటిచేతను ముక్కన్ను వడసి। తక్కక నిఖిలాస్య దర్శన
స్థులను। క్రొవ్వడంగించుచు కుటిల దర్శనుల। ము వ్వొంటిగొనుచుండె
మును మహాహ్లాదతిని। యన్యదైవత దర్పహరణార్థముగను। ధన్యుండు
దేవరదాసి దేవయ్య। ముక్కంటిచేగొన్న ముక్కన్నులందు। యొక్కనే
త్రముకాదె యూర్ధ్వ నేత్రంబు। కరకంఠుచేనిట్లు కన్నులు బడసి। మెరసి

న భక్తుల మిక్కిలి కరుణ। పండిత స్తుతునకు పండితాఘునకు। పండిత
మల్లదిగ్భద్రేభమునకు। నూర్ధ్వలోచనయుగం బొప్ప చోద్యముగ।
నూర్ధ్వలోచనుని మహాత్మ్యత కరుణ। మరియు నేత్రములు సమ
ర్పణజేసి। వరలంగ జేర్చిన వారినెల్లెడల। గందుము విందుము నాక లో
కముల। కందుమే విందుమే కథలందు మరియు। నాడెల్ల నెరుగంగ నం
బెన్న యెంత। వాడును నేత్రమీశ్వరునిచే మగుడ। బడయునప్పుడ
నిజాంబకముగా కిట్లు। యడనిడు కన్నుదా బడసినవాడే। యానంబి
మాహాత్మ్య మదియెట్టిదనిన। దానీశ్వరునకైన దలప నక్కజము।—

నంబెన్న కథ.

కావేరి యామ్య భాగంబున మరియు। నావలూరను నగ్రహా
రంబునకును। యిరువుర జంగమం బేతెంచినంబి। తిరుపాటలర్థి సంధి
ల్ల బాడుచును। వరదానమున కేగ వనితాలలామ। పెరియనంగ య
నంగ పృథుభక్తినిరత। వరగుణియొక్క శివద్విజురాలు। వరదానమి
డుటకు వచ్చి యాలించి। యీ తిరుపాట నిం దెవ్వరి కవిత। యీ తి
రుపాటల కేమి యర్థంబు। పాడిన విన్న నేఫలము సిద్ధించు। వేడుక జెప్పు
దా వినియెద మనిన। యీతిరుపాట లభీష్టార్థకరము। లీ తిరుపాటలై
హిక సుఖప్రదము। లీ తిరు పాటల హీన సౌభాగ్య। జాతంబులగు మో
క్ష సౌఖ్య హేతువులు। ప్రతిలేని యీ తిరు పాటల శివుని। నుతియించి
మించు ధన్యునిమాడ్కి వినుము। అంబికాధవు భక్తు డసమానుడొడ
య। నంబినాభక్త గణశ్రేష్ఠు డతని। చారుచరిత్ర మాశ్చర్య మెట్లని
న। గౌరివివాహాభిగమన కాలమున। మృడుడీశుడు శివుండు మేదురకీ
ర్తి। కడు బెడంగడర శృంగారంబు జేసి। వినువీధిదాటిన వీన విస్ఫుర
ణ। దనరారు నిలువు టద్దంబు జూచుచును। జలజాప్త కోటితేజము ధి
క్కరించు। విలసిత నిజదేహ విమల విభ్రమము। నతులితోద్యద్దర్ప
ణాభ్యంతరమున। ప్రతిబింబమై కానబడుడు తదీయ। సౌందర్యమునకు
నాశ్చర్యంబునొంది। సుందరమేయని చూచి హర్షింప। సుకరస్వకీయ
భాసుర దృక్సముత। ముకురస్ఫురితమూర్తి మూర్తిభావించి। యరు
దెంచి ధరణిపై సాష్టాంగమెరగి। కరమర్థిలేనెత్తి కౌగిట జేర్చి। మందస్మి

తముఖాంశు మంజరు లాలయు । సుందరాత్ముఁడు విస్ఫూర్తి నీమూర్తి ।
యగుట సుందరుఁడ వీవను పేరు వాఁపి । తగిలి శంభుండు సుందర
గణాధ్యునకు । వరకృపామతి గణత్వము ప్రసాదించి । పరిణయోత్సవ
ము శంభుప్రీతి సలిపి । యగజయుఁదాను సన్యోన్యసంప్రీతి । దగిలి సు
ఖంపఁగ దా నొక్కనాఁడు । హాటునకు సుందరుఁ డర్థి పుష్పముల । కరిగియు
ద్యాన వనాంతరంబునను । మున్న ద్విజకు పుష్పముల కనివచ్చి । యున్న
కనకలతయును కాంతిమతియు । ననుపతుల్ దాను సన్యోన్యానురక్తి ।
మనసిజక్రీడల మసలి యేతేర । కామసుఖాపేక్ష గలుగ మువ్వురను ।
కామాపహారియు గౌరియు జూచి । భువి మువ్వురును నిలపుట్టి డీతని
కి । యువిదలై యుండుఁడు యువిదలిద్దరును । తనివోవ భువి నేయతను
సుఖాంభోధి । నవయంబు నోలాడ నరుగుండు పొండు । నావుడు దండ
ప్రణామముల్ జేసి । దేవ దేవేశ్వరు దేవి వీడ్కొనుచు । నిలనొప్పు
ద్రవిళ మహీస్థలియందు । నలిదిరు వాలూర నంబియ్య పేర । వడి నుం
దరుండు శివద్విజుఁడైన । జడయారియను పుణ్యశాలికి బుట్టె । ధరనందక
నకలతయును దయించె । పరమనాచియనంగ పణ్యాజాతమున । మంగలూ
రను కాంతిమతియును నంగ । సంగణ సచ్ఛూద్ర జాతి జనించె । శంభు
మూర్తిని నంబిజడయారి యంతె । శాంభవదీక్షాభి జాతుఁగావించి । నా
నంబియును నంత ననుదినవర్ధ । మానాంశుముఁ గర్మమతి జడయారి ।
కపిముఖ ప్రియునిభు గర్భాష్టకమున । నుపనయనము సేయ నున్న నత్తరిని ।
ఘోరుద్రియనగ యా తేరుద్రియనగ । శ్రీరుద్రసూక్త నందిత భావ్యసర
ణి । ధరణీచరవిప్ర తనునాగ శ్రుతుల । బరగు జరాక్రాంత భావంబు
దాల్చి । కృతకకంపు విప్రు డుద్ధతి నేగుదెంచి । యితఁడు మీసుతుఁడె మా
యిలుపుట్టుబన్న । వడుగు సేయఁగ నెట్లు వచ్చుమాదాసి । కొడుకని యా
నంబి కుడి రెట్ట బట్టె । సకల పుణ్యాహవాచనమాచరించు । వరవిప్రులు
ను బంధువర్గంబు జూచి । యతి చోద్యమంది బ్రాహ్మణవృద్ధు ముదిసి । మ
తిదప్పినాఁడో యున్మత్తుఁడో భ్రమసె । నోకృతకంపు దైత్యుఁడో తన్క
రుండో । కాక యొట్టి దయ్యంపు గలుగుకో యనుచు । చెచ్చెర నేతెంచి చె
యిసుబ్బిపాపి । ఋవ్వుచు నటు ద్విజు బాహ్మణి దోయి । సొడసొడల్

జొత్రుము సోలుచు పారి। పడి బూడ గుంతలు బగుల దన్నుచును। వడి
లేచి మరివచ్చి పట్టుడు ది[illegible]లు। పడ కేలుగాగట్టి బిట్టుద్రోచుడును। వ
డకుచు దిరుగుచు వచ్చి [illegible]గడియ। కుడకపై బడి నీరు కూలద్రోయు
చును। మరివచ్చి పట్టు బ్రాహ్మణుని గోపించి। యరిమురి మెడబట్టి య
వల నూకుదును। పడిపడి మరియంత పందిరి కాళ్ల। యడుగులు పెనగొ
ల్చి యడుగున నూప। దండడి యగ్నికుండము మీదపడుక। బందిరి గు
బ్బున బడి మంట లెగయ। దిగ్గన లేచి నల్దెసలును గాల। నగ్ని లోనపడి
యరిగెడువారు। యిళ్లపై నక్కట యట నుర్కువారు। గళ్లుదూరియును
వేగమె పారువారు। చప్పరంబులు నూకి చనియెడువారు। యప్పాటజన
లేక యూర్లెడువారు। గోడలు బడద్రోచుకొని పారువారు। కూడ ము
ట్టిన నగ్ని కొని కాలువారు। గనుకని యొండొంటి గడువంగ విప్ర। జను
లివ్విధంబున జిక్కి నరుగ। మాకలోననజొచ్చి మునుముట్టనంబి। జాం
కిట నిడుకొని జడయారి యరుగ। తనబిడ్డడనుచు మాదాసి బిడ్డనిని। గొ
నిబోవుచున్నాడు కుటిలంపుటరవ। చూడుడీ పారులంచును పురివాడ।
వాడల మొరయుచు వడి బారిపట్ట। కర మద్భుతంబని గరికాలచోడ। నర
పతి య య్యాపనయున విఘ్నంబు। ముదుక విప్రుడుగూడ మొరలెట్టుట
యును। గదసి ముందటి యిండ్లు గాల్చి వచ్చుటయు। సభయును దాను వి
చారించి చూచి। యుభ[illegible]వాదులు గొల్వుండి పిల్పించి। కొడుకు జాంకిట
నిడుకొనుచు నేద్చుచును। జడయారి యేతెంచి సభయెల్లనడల। న్నొకకా
లు[illegible]చు నొకచేత [illegible]యు। నొకచేత నొకలేఖ యును గొంచు
వచ్చితిమ। తభ్యాపితోక్తి ప్రసిద్ధితకపట। లే ఖ్యా యనగ ద్విజముఖ్యు లే
తెంచి। జనులు చోడడు నక్కజంబంద నంత। తనచేతి లేఖయు ధర్మణీశు
వారలి। బెట్టి నరేంద్రమా భృత్యుడీ పాప। డెట్టన్న నంబి నాకెడరైన
కొడుకు। మును మునిముది తొండ్లు పీని స్వన్ బాపి। కొనివచ్చె వీండశే కొ
డుకశే తనకు। ధట్టుండ యారూర దప్పక వెదకి। యెట్ట కేలకు గంటి
నిన్నియ నేడు। చదివింపు మీలేఖ సభయెల్ల వినగ। చదువుచో మీ
స్వామిస్త్యములు లేకున్న। నిలగాదు మాభృత్యుడితడనియున్న। వెలియ
గుబాడ నీవిప్రులకెల్ల। ననవుడునట్ల కాకనుచు నాసభయు। జననాధుడు

ను లేఖ చదివించి చూచి। ధరవిప్రునకు నంబిదాసి యన్సాక్షి। బరగు పంచాక్షరాధి పత్రంబునుండు। హస్తామలక గతిఁనస్మదాదులు ప్వా। హస్త లిఖితదేవాంకములుండ। నా జడయారి స్వహస్తము లుండ । భూజనావ లిచిత్రముల నట్లయుండ।నీవిషయంబుమాకే మనగలదు । శ్రీవయరుగుధ రణీసురోత్తముడ। చంపు రక్షింపుము స్వామి యీ శిశువు । నుంపుము బెంపు నీయొప్పు గొమ్మనుచు। జడయారి దనచంక నత్పుత్రునిచ్చి । య డలుచు విభ్రాంతుడై పడి యరవ। హరమూర్తియును నంత నాదిశై వోక్తి । నరస భృత్యత్వేన జగ్రాహయనగ। భృత్యో గానంబెన్న బ్రీతి జేపట్టి। యత్యుద్ధతిని తిరువాలూరి కపుడ। కొనివచ్చి యేతండ్రి కొడుక వునీవు। ననయంబు యీ తిరువాలూరి శివుని। వాసంబు మనలకు వర్తిం పనిజని। వాసమేనింక నీవాల్మిక దేవు। సదనాంతరంబున జపము జేయు చును। గదలకుండెడపని గలిగె నేనియును। పిలువు మయ్యాయని బ్రియ మైన యపుడ। ఫలము లభీష్టాన్న పానముల్ కజ్జ। ములు సుగంధద్రవ్య ములు భూషణములు। వలువలాదిగ శైశవక్రీడలకును। వలయు పదార్థ ముల్ వంచింపకడుగు। వలసినవస్తువుల్ వారకనిత్తు। లింగార్పితము జేసి లీల గైకొనుము। జంగమవశుడవై జను మెచ్చటికిని । పట్టుకుబ్బుసము ను పట్టు కప్పడము। పట్టుచిందెయు పాపపట్టు కట్టంబు । గంధమాల్యా దులు కనకంపువాలు। బంధుర షోడశాభరణముల్ గొమ్ము । ఆడుము పాడుమీ నభిమతలీల। క్రీడింపుమని నంబికిని గృపసేయ। నంత నంబి యును సమధిగత సుఖని। రంతర క్రీడ నోలాడుచు జెలగి । ఆడుగుల్లను గట్టి హారునిల్చి మ్రోలి। ఖాడునొప్పగ తిరుపాటలభక్తి । పరుల పాపడి కిచ్చు వలయు కజ్జములు। కరమర్ధిసలుపు జంగమ మనోరథము। యే ప దార్థంబెప్పు డిష్టమైయుండు। నా పదార్థంబయయ్యా యని వేడి । కొనివ చ్చి సుఖయింప గొన్ని దినములు। ననసంబిజూచి యా నద్విజుండైన। తె ల్లంబు వాల్మీక దేవుండ నిన్ను। వాల్లభ్యమున నేవ దలచి గైకొంటి। వేడుక లాదవంగ వినయ మార్గములు। పాడుము నను దిరుపాటల నను చు। దోనొప్పె నగు హేమతాళంబు లొసగి । గాన విద్యాప్రౌఢి గరు ణింపనంబి। కంబళా స్వతరుల గంధర్వవరుల । తుంబురు నారదాదుల

మీరిపాడి। హరుని మెప్పించుచు నభిమతార్థములు। వరుడిచే బడయు
చు వర్తింపుచుండ। అంతయౌవన దర్పమా సన్నమగుడు। నంతంత బు
ష్పాస్త్రు డల్లనజేర। హరుని వాల్మీకేశు ననయంబు గొల్చు॥ వరవిలాసి
నులలో వర్తించిహావ। భావవిలాస విభ్రమరూప కళల। భావింప నెప్పా
రు భావజ తిలక। తరుణీలలామ యుత్తరభక్తి నిరత। పరమనాచియు
దాను ప్రతివాసరంబు। హరుగొల్చు పణ్యాంగనావలిలోన। పొరిబొరి వ
చ్చుచు బోవుచు నునికి। ధరవయోధర్మోచిత క్రియలెంచి। కర మర్థిగూ
డి యొక్కటియాడి పాడి। పిన్ననాటనుగోలె పెరుగ నిర్వురకు। నన్ను
తాన్యోన్య ప్రసక్తి పెంపునను। జిలిబిలిబోవు మచ్చికలు పిచ్చిర్ల। బిలిబి
లి లజ్జలు బిరుదు లాడంగ। పొందాన పాటు చూపులు చుట్టుముట్టి। దం
డడి కూర్మలు దగులంబు మిగుల। కర ముచితోక్తులు గలిగి పెంపెసగ।
నకుదొంద హృదయంబుల నగిపెనంగ। దరహాసదీప్తులు తట్టుముట్టాడ।
చెరలాడు చెయ్వులు చెంగడి గొనగ। చెనయు ముత్పులు కలు చెమట
జనింప। దనరు నిట్టూర్పుల దనువెచ్చ దోప। తరిదరి దనువుల దాపంబు
దొడర। వరలుచు నధరముల్ వరవట్టువట్ట। తమకంబు గమకంబు తల
పు లల్లార్ప। సమయౌవనత్వంబు సన్నలు సేయ। మక్కువ పెక్కువ మ
తులు గరంగ। నెక్కుడు రతిచిహ్న లెదురు కొనంగ। స్ఫురియించు క
ళలకు పొద్దులు సొరగ। సురత సౌఖ్యంపు ప్రసూతి దగ్గరగ। మరున కి
ట్లగపడి మరియంత నంబి। హరుని మెచ్చగ బాడి యయ్యె నాజియ్య। ర
మణీలలామ పరమనాచి దనకు।రమణిగా జేయవే రమణతో ననుడు।తన
తోంటి విప్రవతారంబు దాల్చి। చని యాపరమ నాచిజనకుల జూచి।
నంబి యొప్పగువాడు నాబిడ్డడితని। కింబుల మీబిడ్డ నిందు నావృషును।
మలువక ముప్పొద్దు మలహరు గొలుచు। చెలువలకును విలాసినులకు
నొక్క। మగని వరించుట మార్గమే మ్యాకు। దగున్నె యట్లునుగాక ధరణి
లో నంబి। కేతల్లి యేతోడు యేయిల్లు పుట్టు। నీతనూభవుడన్న నేరము
గాక। మెచ్చ దింద్రాదుల మొలత యానంబి। మెచ్చునే యరుగునే మీ
దాసి కొలది। కాంత సాక్షా ద్దేవగణిక సౌభాగ్య। వంతపద్మిని జాతి వని
తాలలామ। తరుణికి బ్రతివోల్ప ధరణిలో గలదె। తరుణు లత్తన్వి కతం

బున జేసి। పదివేలు పదికోట్లు బంధువర్గంబు। ఖ్యాతి కెక్కదమని యాసపడియు
న్నవార। పుట్టినయా బిడ్డ పుట్టమేనియును। బెట్టింతలగాక యా బిడ్డనిచ్చె
త। పాయకరో వెలపడతికి నిచ్చి। వేయేసి మాడలు విపేంద్రుడు నాడు। అ
ట్టిద కాకంచు మారమూర్తి దనదు। పట్టికి విటరాజ్య పట్టంబు గట్టి। పాయక
నంబికి పడియు గానిచ్చి। వేయేసి మాడలు వెలయు నిచ్చుచును। కుంకు
మ బోవుచు గొలిచి యాలంబు। యింటికి నంపెన్న తొంగ సేసుచును। ఘన
యుంబు శంభు దయ్యాభిమ తార్ధమ్ములు। దనివి నంబికి విటత్వంబు చెల్లిం
ప। నిల విదూషకుడు క్రియ నిరుపుర వలపు। లలర నీశ్వరుడు నైత్యంబు
బుట్టింప। కరమర్ధిదాన నాగరికు చందమున। పరసోచి తాలాప సంపదద
నుపు స్మరసంభావుడు పీఠమర్దకులీల। పరిచర్యలును బడిపనులు సేయంగ।
పాయక నిచ్చలు పరమనాధికి వి। వేయేసి మాడలు వెలయ నిచ్చుచును।
నంబియు సతియు మన్మథ రతి సుఖసు। ధాంబుధి నోలాడ నందొక్క నా
డు। సురత కేళిలీల జొక్కుచు నంబి। పరమనాధికుచంబుపై చెయ్యివై
వ। సురత గాఢాలింగనోద్వృత్తి మున్నె। చను మొనల్లోజని సముతలంబు
లుగ। తిథియు తాష్టమకళాదీ డగుటు। వృధుకుచకుంభముల్ బిగి
సె సొంపార। తమకించి పెనగు సద్ధతి ఘర్మజలము। లమరి జన్నులపొం
త నాదర్శం బెనగ। సన్నుత సగ్వ్యభూషణ పతనమున। జన్నుల మొల
య బచ్చవియు దోపంగ। కూడంగ సమరతి గుర్మ్మరు నపము। పీడి చ
న్నులమీద విడి ప్రాప్తలమర। పలికిటుకొన ముజ్జనము జేసి గంధ। మం
లది పువ్వము లిచ్చి సత్యలింగమును। పరిస్పర్శనము సేయ సౌఖ్యంబుదో
ప। సరసాత్మలింగ భావన నాదిమీది। మిస్త్రంబు నావిపియక హాలింగము
నుచు। బ్రస్తుతింపగ నంబిపడతి వీక్షించి। లింగనిరంతర లీలావధాన। సం
గతోద్ధతి ఘనసంస్మరణాభిరతిపై। యాచిరక్రియార్పణో ద్యుక్త సంధ్రి
మమొ। రచించిన శృంగారకళలెల్లడంబా। చన్నులింగంబును కట్టి మె
ట్లయ్యె। చన్ను లింగంబని తనకు యొక్కడను। యుడుగు మానీను ని
త్యంబును బెట్టు। పదివేయుమాడలు భక్తుడే తనదు। నాయతి నిట్టుల
య్యాయని నిచ్చు। వేయేసి మాడలు విభుని చేకొనుము। పతి సముదాన
సన్నోన్నతి పుష్పత్తు। మతిసుఖంబుచు మదాన మతిమబడక। మంగళారతి

బోయి మారారికరుణ। నంగసంగను వివాహంబయి తోంటి। యటుల
కామసుఖామృతాంబుధి కేలి। విటులు పణ్యాంగనా విసరంబు గొలువ।
వర్తింపుచుండ నవారిత ర[?]। మూర్తి నంబెన్న సమున్నతలీల। యా
నంబిమహిమ యేమని ప్రస్తుతింప। నాకంబి పూర్వ వేశ్యాంగన పరమ।
నాచి కేళీగృహాంగణ మహత్వమదియు। గోచరం బెట్లున్న నాచోడనృ
పతి। పొలతి పంచత్వంబు బొందుడు శల్య। ములు గయకనుచు నప్పుడు
చోడవిభుని। యారాధ్యులాది ముక్కాలాశ్వారనంగ। మూరారి సద్భక్తి
మహిమ వీక్షించి। మనుజేశ విను గయామాహాత్మ్య మొక్క। దనుజు
డత్యుగ్రింపు తపమాచరించి। త్ర్యక్షునక్షణమ ప్రత్యక్షుగావించి। యీ
క్షితి సాష్టాంగ మెరిగి యిట్లనియె। యురు శిలారూపమై యుండంగ ధ
ర్మ। హరమూర్తి నావీపునందు మీరాయమ్మ। పాదముచ్ఛాత్రిక పర్ధితదు
ద్రి। పాదంబుమీద సద్భక్తి మానవులు। దారత పిండప్రదానముల్ సే
య। దారచేజేత భ్రితాల్లుగ్రహింప। కరమర్థి బిత్రు లోకగతికి నేగంగ। గ
రుణింపుమని వేడ గరుణించె శివుడు। అక్కజం బెంత గయాసురుమీద।
ముక్కంటి శ్రీపాద మొక్కండె కాదు। అనఘుబెల్లత్తిరు వాలూరనంబి।
వనితపరమనాచి వాటికాభూమి మృతుడు శంభుండు వాల్మీకేశు డర్ధి। నె
డపక ముప్పది యేండ్లు నిచ్చలును। గొనకొని నంబికి కుంటెనుబోవు। చు
ను వచ్చుచును సముత్సుకతమై పడుచు। జాడలు శతకోటి సంఖ్యలుండం
గ। గూడునే గయ కంప క్షోణీతలేశ। యనుచుం నుత్తుంగ చోడావనీ
నాధు। జననీక దోడ్తెచ్చి। చక్కననంబి। తరుణి పరమనాచి తద్గృహాంగ
ణము। తిరువీధియుం దవిధి ప్రయుక్తముగ। బిండముల్ దొడిదొడి బెట్టం
గబనుప। తండతండములు బితౄళ్ళ కొక్కొక్క। తరములవార త్తక్షణ
మ యేతెంచి। కరమర్థిచేజేత గైకొని యపుడ। కనుగొని రుద్రలోక
ప్రాప్తులు గను। మునుకులకోటి స్సముద్ధరేత్త నగ। ఘనసూక్తి నృపతికి న
త్యాశ్చెతనర। జను లద్భుతంబంది వంపుటుల్ సేయ। నుత్తుంగచోడ మ
హీభార్తికతిలకుడత్తరి గురునకు సాష్టాంగమెరగి। జియ్య సాక్షాత్తిరు
చిట్రింబ రేశ। యయ్యా తదియ్యా మాహాత్మ్యంబుదలప। యిదియెంతకో ను
క్క యిలుసొచ్చిసొచ్చి। పదపడి నిచ్చలు భాండముల్ మిట్టి। వారింప

జాలక శ్వానంబు నేసల। చారు త్రిశూలలాంఛన మొత్తి విడువ। యిం
టిలోన నది యథేచ్ఛాప్రవృత్తి। పంటింపకుసిఖి యబ్రాహ్మణు లెరిగి।
కుక్క యెంగిల్లు గైకొను భక్తి గలదె। యెక్కడ వినమని యెంచి నిం
దింప। కుక్క యేయదిదీని కుక్కయన్ త్రాట। కుక్కలు భువి చెడ్డ కుక్క
లుగాక। యెరుగరే శూలి సన్నిహిత మహిమ। మరి యగ్ని నాపత్య
మానాచ్ఛయనియు। లావున్నై యది త్రిశూలాగ్ని హతస్స। ధావతి య
నగ వేదములు త్రిశూల। ధారణత్వము మహత్వము నీరలుచు। నా
రంగదచ్ఛ్రుతు లందరు వినగ। సారమేయముచాత జదివించ రెట్లు। వారక
బ్రాహ్మణుల్ వడిజాగి మ్రొక్క। ఘనుడు హోవిసహాళ్ళ కల్లిదేవయ్య।
శునికి చే జదివించె శ్రుతి చతుష్టయము। గారవింపుచు మహా కాళ
య్యగారు। సారమేయంబుచే జదివించె తొల్లి। కుక్కచే వేదసూక్తులు
తెస్సనేడు। గ్రక్కున జదివింపగా మీకె జెల్లె। ననుచు నుస్త్వస్త హాసులై
భక్తు। లను కీర్తనలు సేయునట్లునుగాక॥—అత్యుగ్రుడొకవిప్రు డగణి
తబ్రింహ్మ। హత్యలు సేయ బ్రాహ్మణులు విధింప। జాలకశ్రుతులు వి
చారించిచూడ। నేల విచారింప నిదె కాదె సూక్తి। మహిశతరుద్రీయ్య
మధ్యగాయనగ। మహిత రుద్రాధ్యాయ మధ్యంబునందు। వేయునేల
నమశ్శివాయుచ శివత। రాయచయనుచు దురంతమై మోర్గియ। నెం
దంగ నారాయణోపనిషత్తు। నందొన్న మశ్శివాయై యనునట్లు। సరవి
రజానెళ్ళ స్వాహాంతముగను। వరుసనందు నమశ్శివాయేతియనగ। చ
ననసే నసదృశం జపంబనగ। సనుషక్తి సంత్యజోవాగ్రిజోవాపి। యన
బతితోవాపి యునయేన్మరంతి। యనజపతోవ్యాప్న యాచ్ఛివంబనగ।
అకుటిలమూల పంచాక్షరీ మంత్ర। మొకమాటుచాలదే యుచ్చరించిన
ను। ధర బ్రహ్మహత్యార్బుదంబులడంచు। నురుశక్తి మఱయొంటి కున్న
డే యనుడు। సర్వకృచ్ఛ్రాదులు చాంద్రాయణములు। సద్వదివీణదా
న సత్క్రియల్ భూప్రి। దక్షిణంబులు తద్వ్రతపరిచర్యలును। భైక్షా
న్నములు దత్కపాలధారణము। వెలియుగా నేశ్రుతి విధియింపనేర్చు। అ
లఘుతీరబ్రహ్మహత్యార్బుదమున। కిదియె ప్రాయశ్చిత్త మిట్లయ్యెనేని।
మొదలి వేదాగమ ముఖ్యకృత్యములు। చనుభాట్టకృత సహస్రన్యాయ

విధులు। జన విహితాష్ట దశస్మృతి క్రియలు। ధరకు దృష్టములె మిథ్యలె యెట్టులైన। ధర నెన్ని బ్రహ్మహత్యలు సేయరాదు। యిల నింతటనె బాయునే యెన్నిమాట్లు। అలరిర నమశ్శివాయ యనంగరాదు। యెందైన నిటువంటి లెద్దినారనిన। గొందిగట్టిదమను చందముల్ గలవె। యెప్పాట వినబడ దిదికుదృష్టంబు। చెప్పకుడీ యప్రసిద్ధంపు విధులు। విధిపూర్వకం బగు విధిగలైనేని। విధియింప డోల్లరే వినుచుండు డనుడు। పరగదధీచి శాపంబుచే జెడిన। చిరతమోవృతదుష్ట చేతస్కులార। ముసు గౌతముని శాపమున భ్రష్టులైన। ఘనతమోపహత సంగతచిత్తులార। పలుమారుభృగుని శాపంబున జెడియు। పలుక జూడగ రాని పాషండులార। పరువడివ్యాసు శాపంబున జెడిన। నరకాప్తులగు సమున్నతచిత్తులార। శ్రుతియయమధ్యాన రోచతేయనగ। హితమగునే నీకు నీశానుమహిమ। విధిలేకయే జగద్విభుడు రాముండు। విధిపాత్రురావణు వధియించినట్టి। హత్య బాపుకొనండె హరు బ్రతిష్ఠించి। సత్య పంచాక్షరీ జపములయందు। అరి యమరాజు షంచాక్షరీసిద్ధి। హరుగూడడే బ్రహ్మహత్యకు బాసి। సతత పంచాక్షరీ స్మరణ చందముండు। ధృతిబొందెనే హత్య ద్విజుదండిప్రజంపి। కాన పంచాక్షరీ కల్పనకంటె। దానున్న దేవిధి ధరనిట్లుగాక॥ ధృతినేకమేవా ద్వితియ్యంబనంగ। తతిన ద్వితియ్యాయతస్థేయనంగ। గురునద్వితియ్యాస్తి కుతంత్రచిత్తనగ। మురక యేకోరుద్రయుచ్యతే యనగ। యొనరలయాల్లింగ ముచ్యతే యనగ। చెనసి జగంబులు శివునంద యుడగుపాయక మరియట్ల పంచాక్షరేష్టి। తాయన నాజగత్ప్రళయ కాలమున। దలప వేదాశ్చ శాస్త్రాణియనంగ। నిలను మంత్రైరనేకథాయనగ। తరితరిశ్రుతులు శాస్త్రములు మంత్రములు। నెరిపురస్తస్తత్ర నిర్గతాయనగ। బరగుచు సకలశబ్ద ప్రపంచంబు। పరుస నట్ల యథాశివస్తథాయనగ। నడగ జనించు పంచాక్షరీయందు। నడర దన్మహిమ యేమని బ్రస్తుతింప। నట్టి పంచాక్షరి యతుల మహత్వ। మిట్టిదయని మీర లెరుగక భ్రమసి। మదియించి పలుకు దుర్మతములు గాక। యది కుదృష్టం బెట్టులనవచ్చు। మరియు। క్షితిబ్రహ్మహత్యాంచకృత్వాయనంగ। ప్రతిముచ్యతే సర్వపాపైరవంగ। ఖ్యాత వేదోక్త సంగతిపాతకోపి। భాతకేభ్యాయ నపూతో

భవతియ। ననుత్రిపుండ్ర ద్ధూళనమున జేసి। యనుపమంబగు బ్రహ్మహ
త్యలువాయు। నెనయ పంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। ననియో యిదికుదృ
ష్టమనుట వెండియును। ధరశ్రుతు లేనాసి తత్రతియనంగ। వరున సరు
ద్రో భవతియన నిట్లు। తనరారు రుద్రాక్షధారణంబునను। యనుపమం
బగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ పంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। నని
యొయిదికుదృష్ట మనుట వెండియును। అవికల్పరతిబాధకావహంబనగ।
భువి బ్రహ్మహత్యా వ్యపోహతియనగ। దనరారు నిర్మాల్య ధారణంబు
నను। యనుపమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ బంచాక్షరీ యిం
తయేమిటికి। ననియొ యిదికుదృష్టమనుట వెండియును। విన రేమి పూతో
భవేత్యశురనగ। చెనసి మత్పాదంబు సేవనాత్తనగ। దనరు పాదోద కధా
రణంబునను। యనపమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ బంచాక్ష
రీ యింతయేమిటికి। నని యొయిదికుదృష్టమనుట వెండియును। మేలుగా
వ్యాహిహాద్వమీపాశ్చయనగ। వాత్రిపూతావేర్భవంతియనగ। దనరు
ప్రసాదైక ధారణంబునను। యనువమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెన
యబంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। ననియొయిదికుదృష్టమనుటవెండియు
ను। కరమఘోరాపాపకాశినీయనగ। ధరబ్రహ్మహత్యాయుతానీచయన
గ। ధరబ్రహ్మహత్యాయుతానీచయనగ। దనరు శివభక్తదర్శనంబునను।
యనుపమంబగుబ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయబంచాక్షరీ యింతయేమిటి
కి। ననియొ యిదికుదృష్టమనుచు వెండియును॥—దండడి బ్రహ్మహత్యాం
చాయనంగ।నంద ఏ తేఘ్నంతియనగనత్తుదిని। యతిఘ్నవర్ణంబునందుసో
మః౹విప్రమత్సేతి నావిశ్వైకజనిత।మయిన యీశుడయు మాయాసహా
వర్తి। తయితిసోమయనంగ దవరుగావునను। పనుగొనసోమాంకుపఠనం
బునందు। ననుపమంబుగ బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ బంచాక్షరీ
యింతయేమిటికి। నన్నియొయిదికుదృష్టమనుట వెండియును। శ్రీతిసమంయ
ద్యక్షరాన్నాస్తియనగ। రతిశివ ఇత్యక్షరద్వయంబనగ। శ్రుతియశ్శివేతి
స్మరేత్కశ్చరనగ। స్థితిశివమేవానుచింతయేత్తనగ। జనయశ్శివేతి వాచంవ
దేత్తనగ। వనరు నిత్యాదిసూక్తములు దలంప। పాశుపతంబేల షత్షికి
దొడగ। నీ శివస్మరణ దానేల హత్యలకు। శివుసమర్చన జేసినగానిపోని।

శివనామముచ్చరించినగానిపోని। యంతపాతకము సేయగలేండు మనుజు।
డంతపాతక మున్నదియు లేదనగ । సిద్ధపంచాక్షరిచేగానిపోని। బద్ధపా
తకకోటి పంబ్బు లున్నవియెయ్యి యొక్కవిభూతియు నొక్కరుద్రాక్ష। యొ
క్కపాదోదకమొక్క నిర్మాల్య। మొకప్రసాదంబును యొకసోమపథన।
మొకభక్తదర్శనం బొక్కడొక్కండు। సకలభవంబులు సకలదుఃఖము
లు। సకలహత్యయుపాప జాలునన్నట్టి। వచనంబులవిగావ వచనాప్రవృ
త్తి। వచనాస్నిహృత్తియు స్వచనంబుగాగ। నిఖిల ధర్మాధర్మ నిర్ణయో
క్తములు। నిఖిలశివాధిక్య నిర్ణయోక్తములు। అవిరళాచార వర్ణాశ్రమం
బులును। వివరింపనవియును వేదమోదములు। నవియు మీకెట్టుల నను
మతంబయ్యె। నివియు మీకనుమతం బెట్లునుగావు। భువినిదానింతనంబు
లో సమాక్షేయ । కవితలో ప్రత్యక్షకలితవాక్యములో । కతిపయ
స్వసమయ గతసాక్షికములో। శ్రుతిఫలంబులో ఫలశ్రుతులో కాదేని।
పూని శ్రౌతస్మార్త భూతసూతప్రతానముల్ గావో యత్తరినిషేధము
లో। నెరయధర్మాధర్మ నిర్ణయంబులకు।మరిలేదువచన ప్రమాణంబుగా
న। నెరయ శివాధిక్య నిర్ణయంబులకు। మరియొప్పువచన ప్రమాణంబు
భక్తి। మహిమబ్రత్యక్షప్రమాణముల్ జూప। మహిత పంచాక్షరి మహి
మనిష్ఠింతు। జనులకునెల్ల దృష్టప్రత్యయముగ। ననుచు ముందటిబ్రహ్మ
హత్యాత్ము చేత। నుపవాసమటమున్న యునిచినయట్టి। కపిలధేనువునకు
గసవువేయింప। మొదవు తాముట్టక మూర్కొనకున్న। యదియట్ల వె
ట్టి పాపాధికనీవు। నలరి నమశ్శివాయ యనుచు శివుని। వలగొని కసవింత
వైవునావుడును । వాయూరగ నమశ్శివాయ నమశ్శి। వాయనుచు
వాడు వచ్చివైచుడును। యెదురుగా నేతెంచి యప్పటి కసవు। మొదవం
దుకొని మేసె ముదముదలిర్ప। సకల భూసురులు మస్తకతటన్యస్త। ము
కుళితహస్తులై మ్రొక్కంగనంత। పాటిగా నిజ్జగ త్ప్రత్యయంబునను। తే
టపడగ శివాధిక్యతమరియు। శ్రుతిమూలమగు మహాస్తోత్రమస్మృతిని।
ప్రతిభదలిర్స సంపాదింపదెట్లు।గావున మీదు విఖ్యాపితమహిమ। మావ
శంబగునె సమాఖ్య గావింప। ననుచు చోదనరెండు దంకింపనంత। నన
ఘుండు యొడముక్కు లాళ్వారునంబి। వనిత పర్వమనాచి పాటికామహి

మ। జనులకు నెల్ల దృష్టముజూపెగాన। యదియవారాణసి యదియ శ్రీ
శైల।మదియెదాగేదార మదిగయయదియు।యుది యవిముక్తభూమిదాన
నుచు నంబెన్న। ప్రవిత్రమ హిమయు బరమప్రాచిగృహ। వాటికాస్థల మ
హత్త్వము జంగమంబు। పాటిగా విరచించి పరమార్థమిదియు। యనవృష
హర్షించి యాశివద్విజుని। వనిత పుత్రులునాకు వర్ధిలిరేని। నంబి పేరిడి
దాన నవిరెందరైన। నంబి కాథవునానయనుడుజంగమము। మానంబికరు
ణా సమగ్రత జేసి। పూని సత్పుత్రుండు పుట్టెడునను చు। లలనాలలామఫా
లంబున భూతి। తిలకంబుగా బెట్టి దీవించి చనుడు॥—మగువకంతట నెల
మసలె గర్భంబు। మగువయేరాలికి మసలెగర్భంబు। సతులకు నవమాస
సంప్రాప్తిగాగ। సుతులుజనించి రుత్సుకశనిర్వారకును। పెరియనంగయ
నంబి పేరిడతోడి। తరుణియువతి గన్నతండ్రి పేరిడుడు। ననుదినవర్ధమా
నాంగులైయుంత। తనయులిద్దరు బెర్గ తరుణులిద్దరును। యొక్కనాడ్కా
వేరి యుదకంబులకును। చక్కన దనయుల చంకల బెట్టి। కొని పోయినది
దరి గూర్చుండ డించి। తను ధర్మములకు నత్తరుణులేగుదును। నంబియు
ననుజుండు నలిబ్రివాహెూద। కంబులదరి జరుల్ గట్టియాడంగ। గసి
మెసంగుచు తీవ్రగతి నంబి నొక్క। మొసలియేతెంచి సముద్ధతిబట్టి। కొ
నిపోవ దరినున్న కొడుకువాపోవ। విని యుల్కిపడి బలువిడి వచ్చినంబి।
నొక మొసలీడ్వంగ నువిద వీక్షించి। యకటకటాయంచు హాయంచు గర్భ।
మడచ్చికొంచును దేవుడాయంచు నేల। బడిపొరలుచు నుతుబనుపుచు వా
యి। విడిచి యేడ్చుచును గావేరిలో దాను। బడబోవుచును శోక పారవ
శ్యమున। పొడిపొడి పొక్కుచు పొరలుచు నంత। దొడరంగబతియు బంధు
లు నేగుదెంచి। సంబరంబులు జేసి శైవోక్తవైది। కంబుగా నాముష్మిక
క్రియల్ సలుప। కనురెప్పపాటైన గనలేదు తల్లి। తనయుండు నినుబాసి
దరియింపగలనె। సంకటడిగ్గినజీవి స్తనిమెదు దల్లి। యింకిటనినుబాసి యే
గంగగలనె। ప్రక్కబాసిన భయపడియెడుతల్లి। యిక్కడ నినుబాసి యే
నోర్వగలనె। వెసనిల్లువెడలిన వెతబడుతల్లి। మొసలికొప్పించి యిమ్ముల
మనగలనె। నెట్టణచెమట యేనెత్తురందల్లి। పట్టి నిన్బాసి యేబ్రతుకంగగ
లనె। యనవేల వేయు న్నాయున్న నేరంబు। నినుబాసి నిలువంగ నేర్తునే

యనుచు। నున్న పుత్రునిమన్కి యున్కియురూపు। చన్న పుత్రుడు నొ
క్క చందంబు గాన। యేరాలిసుతుమాట లెప్పుడాలించ। కూరిమి సు
తుపలుకులు నపుడు తలచు।యేరాలి సుతు నెప్పు డీక్షించునపుడు। గారా
పుసుతుని యాకారంబు దలచు। యేరాలి సుతు నెప్పు డెత్తి ముద్దాడు।
నారంగసుతుముద్దు లాటదలంచు। మడతి పేరు యనంగ మఱియా క్రమ
మున। నుడుగని పుత్రవియోగ దుఃఖాగ్ని। వందుచు గందుచు వన
రుచునాత్మ। గుందుచు డయ్యుచు గ్రియ్యుచు సుతుద। లంచి తలంచి
ప్రలాపించునుపిద। సంచలమతినట్ల చరియింపనంత। గడగి మరిది సుతు
గర్భాష్టకమున। వడుగు సేయంగ నవ్వటుకుమారుండు। సరసర జనినమ
స్కారంబు జేసి। పెరియనంగను స్వర్ణభిక్షంబు వేడ। భిక్షంబుదీవించి పె
ట్టుడు సతికి। టాక్షcబునందుదుఃఖాశ్రులు కొరుగ। నెక్కొన్న బుడి
బుడి నీరుకన్నులను। గ్రుక్కికొంచును సమాకులత బొందుచును। యి
చ్చట సుతునల్చి యేడ్చినదిట్టు। వచ్చునంచును గడవయు నొక్కచుమ్మ
యునుగొంచు కావేరి యుదకంబులకును। చనుక్రియ జనితొంటి చక్క
నసుతుని। బనుపుచు నేడ్చుచు బలవరింపుచును। తనయు బేర్కొని తరి
దరిరాచి। హానcబి హానంబి హానంబి నcబి। యోనంబి యోనంబి యో
నంబి నంబి। నానంబి నానంబి నానంబి నిన్ను। యేనమ్మి యేనమ్మి యే
నమ్మి చెడితి। సనుచు వాచరువంగ నంతకమున్న। యనఘుండు సంత
తో ద్యద్గుణస్ఫూర్తి॥—హతభవజూర్తి దిగంతైకకీర్తి। గతనతజన స
ముత్కర సంశ్రితార్తి। కమనియ్య సకల జగద్వ్యాపవర్తి। ప్రమథేంద్ర
మూర్తి చేరమచక్రవర్తి। యొడయ నంబిని సుమహాదాత్త యశుని।
మృడ సమన్వితదయా మృతవార్ధిచుగ్ను। సద్యఃప్రసాద భాస్వద్భక్తి
యుక్తు। హృద్ధ్యానవద్యమహిష్ఠ చరితు। నతులదృష్ట ప్రత్యయారూఢమ
హిమ। రతిపతి సన్నుత రతికళాదక్షు। ప్రత్యక్షకలియుగ ప్రమథగణేశు।
నిత్యశివానంద నిరవధిసౌఖ్యు। వినుతసాక్షాద్వీట వేషితగ్రుద్రు। ?నుపమ
గానవిద్యాపండితేంద్రు। విత్తేశ సఖసఖు వీరసద్భక్త। సత్తముసర్వప్రసా
దసర్వాంగు। విస్మయాభిష్టితా విశ్రుతవ్రతుని। సంస్మితముఖవికస్వరుని
భాస్వరుని। శ్రీలింగపరికరు శివపదాచార్యు। పాలితస్వసమయ ప్రథితప

తాపు। సందర్శనము సేయు జను దేరభక్త। బృందంబు సెలగ నంబియు నె
దురేగి। యన్యోన్యసందర్శ నాన్యోన్యవినమి। తాన్యోన్యవాగ్బంధురాలిం
గనాది। సముచితసవినయ సత్కారపూర్వ కముగ జేరమరాయ గణ
నాథుతోడు। కొనిపోయి భక్తసంకుల సహితముగ। చెనేసి లింగార్చనల్
సేయించుతరిని। శీల సంపన్నుండు చేరమవిభుడు। పాలుమాలింగంబు ప
శ్చిరంబునను। వడ్డింపదగదొక్క వ్రతమునావుడును। వడ్డింపగారాని వ్ర
తమేమియనుచు। నంబెన్న లేచి విన్నపమాచరింప। నంబియీశుడు వ్యా
ఘ్రపాదునిమ్రోల। తాండవం బాడను దాత్తతవెలుగ। పాండురాంగు
ని యామ్య పాదదర్శనము। గావించినప్పుడు గానియుద్వింప। మీవిధం
బునబాసయిది వ్రతంబనిన। నట్టిదకాలంచు నప్పుడు నంబి। చిట్టితాళ
ము వ్రేసి చెయ్యెత్తి మ్రొక్కి। తిరుపాట నీశు ప్రార్థించి నుతించి। యురు
దయాంభోధి యిందొంకమాటేల। చిక్కక నిచ్చలు చేరమమ్రోల। నొ
క్కొక్కమారు చెన్నొలయ తాండవము। నటియించుచును శివానాథ
మన్నాథ। పటుకాంతి వెలుగు నీపాదంబు జూప। రక్షింపవేయని రాయు
డు దాను। నీక్షితి సాష్టాంగ మెరుగుడు శివుడు। నప్పుడు లింగ పూజాం
తంబునందు। యొప్పార నిజతాండవోద్ధతినిలిచి। చేరమయావజ ఝుంకృ
తుల్ దనర। నాదూథవాద్య తూర్యాదులు మొరయ। మలయక చిణిచి
ణి మణిఘుర్ఘురములు। చెలగ నాడుచుదీర్పు చే గాలుజూప। మరి నంబియు
ను జేర మయుభక్త తతియు। తరిధరి మ్రొక్కుచు తద్ద్వతోద్యాప। నంబా
చరించి గణములు చేరమరియు। నంబియు లింగార్చనంబు జెల్లించి। కడు
బ్రీతి నిష్టలింగప్రసాదంబు। లదర భోగింపుచు నహర్నిశము। శివభక్త
తత్సంగోష్ఠిప్రసంగమున। దివురుచుండ గాగొన్ని దినములు సనియె। చక్రి
వర్తియు నిజాస్థానికి జనను। పక్రమించుడు నంబి పటుభక్తియుక్తి। వా
హనవస్త్ర సువర్ణాభరణాస। మహోద్యభీష్టార్థ ముఖ్యవస్తువుల। రాజిత
కీర్తి చేరమచక్రవర్తి। బూజించి తద్భక్త పుంగవుల్ దాను। ననుపంగ వి
చ్చేసెనయ్యావలూరి। దనరారు కావేరి దరినొక్క శివగృ। హాబాస
కంఠమున గొల్వుండగ నపుడు। వాపోవుచున్న యువ్వనిత యార్తార। నం
బు నాహారవంబునాలించి। నంబి యిదేమిరా నంబెన్న నంబి। చెడితిరా

యని యెడి చెడి యొక్క వనిత । కడుచిత్రమరయుడు గ్రిషమునననుడు।
ద్యూతలు చని యేల దుఃఖించెదిచట। నాతి యేపూరిద్యానవు నామమేమి।
యెక్కడనుండి నీవే తెంచితివప్పు। డిక్కడ నీవేల యేడ్చెదవనుడు। పోదు
రుగాక మీ పోయెడిత్రోవ। మాదిక్కరియనేల మాకును మీకు। కార
ణం బేమేని గలదె మే మాడు। వారము బ్రాహ్మణవారమట్లయిన। యే
కతం బొక్కతే నేనున్నయడకు। మీకుపచ్చుట ధర్మమే యేగుడనిన।
ఓయమ్మ యేగక యుండెద మెట్లు । వాయెత్తి యేడ్చుచు వాచరుచుచు
ను। పనుపుచు నరచుచు పలవరింపుచును । పనుగొన నెన్నుచు బలుమా
రు నిట్లు। నంబి నంబెనయని నంబిబేర్కొనుచు। ధంబేమి యెక్కడి తల్లి
వినంబి। యెక్కడిసుతుడు యిదేమి యాశ్చర్య। మిక్కుతయున్నట్లు యెరి
గింపుమనిన॥ హారునికుంటెనబుచ్చు నటువేయుమాడ । లరుదుగా పని
గొను నటె యనుదినము। నంబి నానొక్క గణింబంచు జంగ । మంబు
జెప్పగవిని మరుల్కొందనంబి। పేరుబెట్టితియొక్క బిడ్డవియట్టి। గారాపు
పట్టి యిక్కడచెరుల్ గట్టి। కొనియాడునట్టి యెక్కడు ముద్దుపట్టి। గొ
నిపోయె బుత్రి గ్రక్కున దిట్టమొసలి। నడచాటు ప్రాయమున వరత గ
లసె। నడర బుత్రుడు జచ్చి యైదేడులయ్యె। కుంటెన బుచ్చు మిక్కుటపు
భక్తుండు। కుంటెనబోవు మిక్కుటపు భక్తుండు। కుంటెనబోవు మిక్కు
టపు శంభుండు। పడిగొను నంబియు పడివెట్టుశివుడు। కడునర్థినాసుతు గా
వంగ లేర। తన పేరువీడు గదాయననంబి। తనపేరు నంబెన్న దాగావవల
దె। తననంబి నంబిగదా యనిశివుడు। తననంబినంబి మున్ దాగావవలదె।
యననేల వేయు దా నదియట్టులుండె। వినుడు నేడే నేడ్చు విధముచెప్పె
దను। నేడు నాయూరాలి నిజసుతు వడుగు।వాండువాండును నొక్కపయ
సుగావుసను। చెచ్చెరసుతుడున్న జేయనేనేడు। నచ్చుగావడుగంచు నడ
లుపుట్టినను। యచ్చోటనేడ్చుట యవనీతి గాన। యిచ్చోట నొక్కతే నే
డ్చెదనంచు। వృత్తాంత మంతయు వినిపింప దూత। లత్తరి నంబెన్న క
ట్లువిజ్ఞాప। నంబాచరింపుడు నంబి నవ్వుచు ర। యంబున నప్పుడ ధృతివ
తద్వారుని। వెస బిలువగ బంచి విప్రుడ నొసలి। పనుపు నక్షతలును పరిగి
గెడ్డంబు। పసపు జన్నిదముల పసపు నిదేమి। మొసగంగ నింట నేడెమి

శోభనమో। నందను లెందరు నామంబు లెవ్వి। యందుచు నేడేల వనిత
యేడ్చెడిని। యనవుడు నేడు నాయనుజ ద్వితీయ। తనయునివడుగు సం
తానంబు లేక। పెద్దకాలంబు మాపిత్రియభామ యుండె। యిద్దరు జంగము
లేతెంచి నంబి। నంబియనుచు సుక్క నరుని గీర్తింప। యింబనగొండి
మాయింటిపై కొలిపి। పుట్టెడు తనయుండు పుట్టెడునతని। బెట్టుడునంబె
న్న పేరంచునరుగ। బుట్టెపేరిడుడు నాబుట్టెనో పుత్రు। డట్టనుగాక దై
వాధీనమునను। పుట్టెనో యరుగము పుట్టెడునాతి। పెట్టెనా నంబెన్న పే
రెంతవాడు। కావేరిలో చెరులగ్గటియాడంగ। వానిని మొసలి వేవచ్చి భ
క్షించె। మరిలేరు పుత్రులు మద్భార్యభ్రమసి। పెరు మనుష్యుని పేరు బెట్టి
ననరుడు। గావంగ బ్రోవంగ గలడె వాల్మీక। దేవుని పేరేల ధృతిబెట్టవ
య్యె। హరుడు కుంటెనబోవు నటెవేయుమాడ। లరుదుగా బడిపెట్టు న
టెనంబికట్టు। నంబియు గింబిపినాకిగినాకి । నంబి పేరిడ్డ తనయుగావలేరె।
గొడ్డుపీగిననిన గొడుకు గారాపు। బిడ్డని మొసలి కొప్పించితిగాక । చె
చ్చెర కొడుకున్న జేయనే నేడు। నచ్చుగావడుగంచు నహరహంబులను।
నది యాదిగా దుఃఖమారదు యింక। నది యెట్టులుండె మా కరుగంగ
వలయు। ధరశివద్విజుడ స్వాధ్యాయపరుండ। పరమ పతివ్రత భార్యసద్భ
క్తి। యుతమిధునమునకు యోగ్యులమేము। రతినుమామాహేశ్వ రప్రీ
తిగాగ। దగిలిపెట్టినయట్టి దానమనంత। మగుదాన మణ్యాపిచాత్మయం బ
నగ। వనుచు దీక్షించ ధ్యానర్థి నవిప్రు। గనుగొని నంబెన్న కన్నులనగు
చు। నీవు సెప్పినయట్ల భూవిబుధేంద్ర। భావింప నీకొండు పానలేమిటికి।
నంబినంబి యని తనయు మన్నెనేవి। నంబిగింబియు నీతనయు మన్నదేని।
ఆనంబి శివునంబి యయ్యెనేనియును । ఆనంబినంబివం బయ్యెనేనియును।
హరుడుకుంటెనబోవు నవి తథ్యమేని । హరుడును పడివెట్టు టదితథ్య
మేని । పంబినీ తనయుండు బ్రతికెడుగాక । నంబరపడనేల చర్చింపనేల।
నంబియుగలిగి పినాకియు గలిగి । సాంబసద్భక్తి మహాత్వంబుగలిగి। నీ
యగ్రసుతుని సన్నిధియు గల్గినను । జేయుదావడుగు చెచ్చెర నెడ
యనుడు । వత్తురే చచ్చిన వారుయేనాట । నుత్తములకు నిట్లు యో
గ్యమే బొంక । భవుభక్తిపరుడవు భాగ్యవంతుడవు । తవిలి మమ్మడ

కింప ధర్మమే నీకు । పొలుపుగా నారిన పుండుగోలలను । కెలికినక్రియ
కెల్ల కెదుఘుతుచావు । వలదు నీవుదికింప వారక మమ్ము । పిలిపించిదా
నంబు పెట్టువే యిదియు । దీనికి రప్పించితివె మహాపురుష । దీనులమని
యేము ధృతిహాని చెదవు । మును మహాదేవుని ముట్టంగ గొలిచి। య
నుభవించెద వైహికాదిభోగములు । ఘనుడ మమ్మిట్లాడి కానియేయిం
క । ననుభవింతము మీఁద నపవర్గసుఖము । వేయేల నీయీగి వేయును
వచ్చె । పోమెదననుదాను పొలతియుబోవ । భూసురోత్తమయేల పో
మెద వింక॥ నీసుతు పేరుగొనిననంబి నేను। హరునికుంటెనవుచ్చు నానం
బి నేను। హరుని చేపడిగొన్న యానంబి నేను। మొసలి మ్రింగినయట్టి ము
ద్దుతనూజు। ననలార రక్షించు నానంబి నేను। మొసలిపుత్రునిదిన్న మును
రేవునకును। మసలకపనుపు నీమగువ నీక్షణమ । మీఁతనూభవునాఁడు
మ్రింగిన మొసలి। యే తెంచి సుతుగ్రక్కి యేగెదు నేఁడు। సేయుమువడుగ
భిజిత్కాలమునన। ఘ్రాయతంబుగ సుతునంచు నర్థంబు। గమియనిచ్చు
డు వులుకలు మేనదొడర। ప్రమదాశ్రులడర సంభ్రమలీల గ్రాల। నల
రుచు సాష్టాంగులగుచు మ్రొక్కుచును । నలిజెలంగుచు సమున్నతి మి
న్నుదాకి। యుపనయనోద్యుక్త యుక్తమై విప్రు। డపరిమితప్రీతి నరిగె
నింటికిని। సతియు బుత్రోత్సవా సక్తమైనరిగె। సుతుని మొసలిదిన్న చో
టికినంత। నానంబియును ననంఖ్యాతమాహేశ్వ। రానీకమునకు సాష్టాం
గుడై సహజ । శంభుండు చేరమ చక్రవర్తులప। దాంభోరుహోత్తంసుడై
తదీయాజ్ఞ । నాలింగమూర్తి నయ్యాయని పిలిచి । తాళముల్ వేసి స
ప్తస్వరోదాత్త । బంధురధ్వనిదిరుపాటగీర్తించి । సంధించి శివుని ప్రస
న్నుగావించి । మొసలి యాహుతిగొన్న ముద్దుతనూజు । నొసగవేయు
సమసముద్యద్దయాబ్ధి । యంచు విన్నపమాచరించుడునయ్యు । దంచ
దయాకరుండంతకుదలప । నంత నయ్యంతకు డంతంత మ్రొక్కి । నం
తకాంతకు జోరియంతక మొసలి । దినిన తనూజు డెద్దివినున్నవాడొ।
గొనిరమ్ము నాచిత్రగుప్త తృతీయ। భృత్యుండునంబెన్న పేరాట జేసి। ని
త్య స్థాన్నిధ్య సాయుజ్యతబడసి । యున్నాడుగాని వేరొండులోకముల।
నన్నందనుంపు లేడని విన్నవింప। బ్రహ్మాదలంచుడు బ్రణమితుండగు

చు। బ్రహ్మయు రెండేండ్ల ప్రాయంబునందు। రయమున గ్రాహోదరంబు
నజీర్ణ। మయినసర్భకుని నధ్యయన వచస్కుక్తి । గర్భాష్టకప్రాప్తు గా
వింపమొసలి। గర్భంబుసం దిడి కావేరిలోన। నుదక మధ్యంబున నున్న
కార్మొసలి। యుదరంబుననపుత్రు డుదయింపగాలు। డరిగిసీయుదరంబు
నందున్నయట్టి। వరపుత్రు రప్పింపు వారకననుడు। గొసరక మొసలియు
గొబ్బునబొడిచి। యసమనదీ ప్రవాహమున కెదిర్చ। నదివచ్చెవచ్చెనా న
క్కుమారుండు। వదన గహ్వరమున వ్యక్తిభజింప। కడు నెప్పు గర్భా
ష్టకప్రాప్తుడై నకొడుకు నత్తటమునగొనివచ్చిదింప।నుద్ధతి నాయూవలూ
రియాబాల। వృద్ధాదులటమున్న వీరువారనక। కావేరితటమున కట్టలుగ
ట్టి। భావింప విస్మయ పడగ దత్సతియు। నల్లంత సుతుగాంచి హర్షించి
మించి। యుల్లంబు దళుకొత్త యురువడినేగి। వచ్చి తానంబెన్న వర త
నూభవుడ। వచ్చి తానంబెన్న వడుగ నాయన్న। నాకన్న నాపట్టి నను
గన్నతండ్రి। నాకుమారుండ రానాకురయనుచు। క్రూర్మి నెక్కొనసెత్తి
కొనిగాగిలించి। యర్మిలినందంద యప్పళింపుచును। చనుగవదొరగు నా
స్తన్యధారలను। గనుగవహర్షాశ్రుకణపూరములను। జెన్నారసుతు నభిషి
క్తుగావించు। చున్న యత్తరి బతియును నేగుదెంచి। సుతుని కౌంగిట జే
ర్చి సూరెల జనులు। నుతియింప సతియు దానును తనూభవుడు। నరు
దొందనంబి పదాంబుజంబులకు। వరుసజేరమ చక్రవర్తికిమ్రొక్కి। రియు
నరానుసూక్తి గ్రాహోదరజీర్ణ। మనగ నంతక ముఖాంద్రానింతధా
త। ముంగలి మొసలి కడుపున జీర్ణమైన। పింగలి నొకవిప్రు ప్రియపుత్రు
నంబి। వనర నంతక ముఖంబునన రప్పించి। కనియె కేవల భక్తగణనిధి
మరియు॥ హరి గరుడారూఢుడై సుదర్శనము। ధరియించి వైష్ణవోత్తము
భటుల్ గొలువ। పంబి తత్సూక్తి స్వాచాంబుజగ్రాహ। ణంబని
మ్రోయస్వార్చాంబుజగ్రాహి। యగు గజేంద్రు మొసలియట్లు బట్టుట
యు। దగిలివిష్ణుండు యుద్ధంబాచరించి। కాని గజేంద్రుని గావంగలేడ।
యాన్నంబిమహిమ మేమేమందు మనుచు। క్రొచ్చెర నటమున్న గ్రా
హోదరంబు। సొచ్చిన యప్పుడు వచ్చినజముని। జచ్చినప్రాణంబు వ
చ్చినయదియ। తెచ్చినపుత్రుని వచ్చిన విప్రు। నెచ్చిన వనితకు నిచ్చిన

నంబి। నిచ్చినమహిమకు మెచ్చిన బుధుడు। విక్రమభక్తి నిర్వక్రియాప।
రాక్రమక్రముడు చేరమచక్రవర్తి। విశ్రుతాసంఖ్యాత వీరమాహేశ్వ
ర శ్రేణియును నుబ్బి ప్రస్తుతింపగ స। మస్తమానవులును మస్తకన్యస్త।
హస్తులై జయవెట్ట నంతనద్విజుడు। నంబినంబెన్న యానందస్వరూప।
నంబినంబెన్న యున్నత జగద్వ్యాప। కతలేల మీధర్మ కవిలెలమేము। గతి
యును మతి నేడ్గడయు నీవనినన। దానమొక్కడు వేండ్రదనకుల సత్పు
త్రి। దానమిచ్చితి మహాదాని మహాత్మ। దేవ భవన్నామధేయుసినంబి।
కావుము బ్రోవుము కరుణాబ్ధియనుచు।దివిరి ద్విజత్వంబు ద్విజులకేలసగ।
నవనీసురోత్తము డాశ్చర్యమెసగ। నంబెన్న యాజ్ఞాపసంబునజిన్న। నంబి
కప్పుడ యుపనయంబు చేసె। నీత్రియినంబి మహీష్టతమరియు। చిత్రంబు
వేయును జెప్పనేలనుచు। నఖిలభక్తానీక మంకనల్ సేయ। సుఖలీల మల్లి
కార్జున విభుడంత। గణముల కనుదృప్తిగాసర్వమపుడ। యొనరంగ జేయిం
చి యుచితముల్ దనర। వరవస్త్రభూషణావళుల బూజించి। యరయంగ
గంధపుష్పాదుల దనిపి। కర్పూర సహితంబుగావీడియంబు। లర్పించి భ
క్తసమగ్రత మెరసి। యానందగీతంబు లర్థి బాడుచు శి। వానందలీలల నల
దియాడుచును। శంకరగీతముల్ సరవి బాడుచును। శంకరలీలల జతలకా
డుచును। పరమశివానందభరితమై మరియు। హరగణాగ్రణులున్న యవ
సరంబునను॥ పటుభక్తి గర్ణాటభాషయర్థించి। యటమున్న బసన దండా
ధీశుకడకు। జచ్చిన జంగమంబును భక్తవరులు। వచ్చి యాబసవన్న పర
మహాత్వంబు। బ్రస్తుతింపుచు సమర్పణసేయు బసవ। హస్తానుగతభూతి
యందునంతటన। కర్ణాటభాష సాంగముగ బ్రాణేశు। గర్ణాటగీత సంగతు
ల బాడుచును। మరియును బసవయ్య మహిమయు వినుచు। తరిదరి బస
వయ్య దలచి మ్రొక్కుచును। వినుకలిసుఖము చివ్వలివోవునంత। కనుక
లినాత్మముం గలిదొంగలింప। బాపక్షయాత్మీయ బహువాక్షరత్రి। యోప
లాలనపరనోన్ముఖమనుజ। రక్షణాపేక్షు బ్రత్యక్షత్రిచక్షు। ప్రత్యక్షప్రసా
ద పంచాక్షుసాక్షాన్మ। హోమాక్షుఫాలాక్ష ప్రియుక్తఫాలాక్షు। శిక్షిత్రపి
రిపక్షు శివభక్తదక్షు। నక్షీణ కరుణాకటాక్ష వీక్షణాసు। రక్షిత స్వాసమ
య వక్షునానతము। ముక్షుసంస్కృతి పాశమోక్షుకూర్జనప। రోక్షుశితక్షార

రుద్రాక్షవిహిత। పత్తుక్రియాదక్షు. పక్షమహాధ్వ। రక్షయదక్ష సద్భృత్తు
జంగమస। మత్తుబసవగణార్యత్తువక్షణమ। వీక్షింతుననువింత వేడ్కమై
నంత। స్ఫుటకీర్తి మల్లికార్జునుడు కళ్యాణ। కటకంబునకు నభిగమనంబు
సేయ। మారారిసద్భక్తమండలిదాను। సూరూర సద్భక్తు లొాగి నెదు
ర్కొనగ। ముదముననిడు గడుములకునే తెంచి। సదమలాత్ముడువీరచాకి
దేవయ్య। ప్రవ్యక్తభక్తి సారంగేశునంద। నవ్యశివమాలంఘునవ్రతాసక్తి।
నతులత్రికాలలింగార్చనాయుక్తి। సతతజంగమ పరిచర్యానురక్తి। శివభ
క్తతత్వ గోష్ఠిపముద్యుక్తి। యవధూతపూర్వ వర్ణాశ్రమవ్యక్తి। శ్రుతిచో
దితాచార సుపథప్రయుక్తి। మతిగొని యాడుచు మరిపండితులని। జాగ్రి
శిష్యుండన మరుదొనమయ్య। కగ్రిజుండై వ్రతోద్యన్నిష్ఠ వెలయ।, నాపీ
రచాకి రాజయ్యచేభక్తి। భావనమై ప్రణిపత్తిగైకొనుచు। కరమనురాగ
సంగతిపానుగంటి। కరుగుదేరగ శిష్యుడైన బండరువు। గోవింద ప్రెగడ
యు గోరిమాహేశ్వ। రావలియును పురం బభిరమ్యముగను। యెల్లెడజా
ళియంబిప్పించిరంగ। నల్లులు బెట్టించి వాడవాడలును। ముకుళపల్లవమ
ణి ముక్తాఫలాది। మకర తోరణములు మార్గపార్శ్వముల। నుప్పరపట్టం
బు లొాగికట్టడములు। నుప్పరగుళ్లు మహోక్షపతాక। ములు వాతపూ
రణంబులు నాతపత్రములు నలంకారించి మొత్తముల్ గాక। సిద్ధవా
ద్యధ్వనులెల్ల ఘూర్ణిల్ల। శుద్ధసాళగగీత నూలాదులువియ। నంతంత గో
లాట్టు మంతంతబోక। లంతంత గేళికలభినయింపంగ। చాంగుబళాయంచు
శబ్దంబు మ్రోయ। వీగుచు పురజనుల్ విభ్రాంతులుగను। గోవిందప్రెగ
డయు గురుపాదసరసి। జావలోకనవంద నావసానముగ। నంతననంతసా
ష్టాంగంబు లిడుచు। సంతతోత్సవలీల స్వర్ణపాత్రములు। భ్రాజిల్లు దివ్యా
భరణసమూహములు। రాజిత కనకాంబర వ్రితానములు। నానాఫలంబు
లు నానాప్రసవవి। తానంబులును సుగంధ ద్రవ్యములును। కర్పూరసహి
తంబుగా విడియంబు। లర్పించియు మరియు సాష్టాంగుడై మ్రొక్కి। యానం
దజలముల నడుగులు గడిగి। పూనిస్వకీయ హృత్పుష్పంబుబూన్చి। సతత
సద్భక్తి వాసనధూపమిచ్చి। నుతసంస్మరణ వాంఙ్మణుల నివాళిచ్చి। తను
మనోధన నివేద్యంబు లర్పించి। వినుతానురాగ మన్నివిడియంబులిచ్చి। ను

తనవరత్నసంగతహేమసల్ల। లితపుష్పపుష్పాంజలిత్రయంబొసగి। క్రిమ
ముంద్దు గురుపదకంజంబు లిట్లు। సముదితాత్మాంగ చేష్టలనభజించి।
యధిగతప్రాణదేహార్థముల్ భక్తి। విధిసద్గురుభ్యోనివేదయేత్తనగ। వే
దించుచును సట్లు వినమితుండగుచు। నాదట దర్శింప నలరియన్యోన్య।
సందర్శనాన్యోన్య సంస్థవాన్యోన్య। వందనాన్యోన్య వివశచిత్తులగుచు।
నంత పండిత మల్లికార్జునవిభుని। గంతుసంహార భక్తగణసమూహంబు।
దోడ్తేర పండితేందుడిందు నప్పుడికి। నేడ్తేరదళుకొత్త నేతెంచునెడను।
పుణ్యాంగనలు పుణ్యపురుషులు నెరవి। గణ్యసద్భక్తైకగణ్యజగద్వ। రే
ణ్య సద్గుణమణిపుణ్య వీరాగ్రి। గణ్యసంన్నిహిత కారుణ్య సజ్జనశ।
రణ్య విధూతకార్పణ్య నగణ్య। పుణ్యనానత కృతపుణ్య జూచుచును।
మస్తకవిన్యస్త హస్తాబ్జలగుచు। బ్రస్తుతింపగ నరపతివిని మ్రొక్క। స్వ
చ్ఛసద్గురుభక్తి సంపద మెరసి। గచ్ఛతపృష్టతో గచ్ఛేత్తనంగ। లలిగురో
శ్ఛాయాం సలంఘయేత్తనంగ। మలువకగచ్ఛేన్న మస్కృత్యయనగ।
ముంగలనిజగురు మూర్తియేగంగ। పింగళిగోవింద ప్రెగడదచ్ఛాయ।
ద్రొక్కక దాటక ద్రొక్కినచోటు। ద్రొక్కక దాటక తొలగి మ్రొ
క్కుచును। అంతంతమరియు సాష్టాంగంబు లిడుచు। నంత స్వకీయ గృ
హాంతరంబునకు। గురునాథుబ్రీతి దోడ్కొనిపోయి యచట। నురుతర
సింహాసనోపేతు జేసి। స్వామి శ్రీపాద మజ్జనమాచరించి। శ్రీమతీ పాదాం
బు సేవనుడగుచు। ఖ్యాపితభక్తి నక్షతగంధపుష్ప। ధూపదీపాదు లుద్యు
క్తి నర్పించి। నవిస్వగృహాంస్వధనంచైవయనగ। గలయంగదమయింట గ
లయంతనట్టు। ధనము ధాన్యంబు గోధనము వాహనము। లనుపము చీని
చీనాంబరముఖ్య। వివిధాంబరావళుల్ విశ్రుతానర్ఘ్య। నవరత్నఖచిత
నానావిధాభరణ। ములు సుగంధద్రవ్యములునటుగూడ। నిలుచూరగా
భక్తి నెలమి నర్పించి। యంత గురుప్రసాది దేలుచు ని। రంతరభజనాను
రక్తి నర్పింప। నిచ్చలుశివభక్త నివహాలయముల। నర్చనల్ దేవకార్యము
లు విభూతి। వీడియంబులును వివిధదీక్షితులుగ। నాడంబరములు మహా
పురాతనులు। పండుగపర్వముల్ పాటిజాతరల। ఖండితంబులు కేళికలు

నుత్సవములు। జిలిబిలిపోవంగ శివభక్తగోష్ఠి। నలరుచు బండితయ్యయు భక్తవరులు। నభయంబుభక్తిసుధామృతాపార। వననిధిదేలుచు వర్తిం

ధవళేశునామయ్యకథ.

పుచుండ॥ మహిధవళేశు నామయ్యాగారంద। సహజైకలింగనిష్ఠాప్రవృత్తి సడవ। నసతోడిలెంకలు గనియు సహ్యామున। జనియుదయావనీశ్వరనీదు పెద్ద। లెంకనామనమిమ్ము లెక్కశాయంచు। కొంకక పెట్టించుకొనియుమీా తమ్మ। పారంగవైచు దాభక్తుండననుచు। జీరినరాడునిన్ జేరికొల్వగాడు। పండితేందుృలయొద్ద భక్తులయొద్ద। నుండునిన్నటగోలె నోరంతపొద్దు। నమ్మవేచూడు భూనాథ నేడనుచు। యమ్మహీశుడు నామయమ్మని పిలిచి। కొమ్మిచ్చటనెయంచు దమ్మలెట్టుడును. తమ్మభూమీశు నెద్దనపారవైచి। వరగురుధ్యాన పూర్వకభస్మలిప్త। కరతలుండగుచు స్ఫృక్కకపతి జూచి। తగవగు సేవకాధర్మంబు దలప। యొగిదమ్మకైన చెయ్యొగ్గనెకాక। దగునె కేవలభక్తి ధర్మంబు దలప। మొగిపృసాదేతరంబునకు జేసాప। నర్పింపగారాదు హరునకీతమ్మ। యర్పితేతరవస్తు వదిగొనరాదు। జోళవాళికిగాక క్షోణీతలేశ। వేళవాళికిగర్త వేయొట్టులనిన। స్వార్థజంగమ పూజనార్థమీాయర్థ। మర్థసంఘటనార్థ మదినీదుసేవ। యదయ దత్సేవార్థ మంగవిక్రియము। ధరణీశయటుగాన దనశరీరంబు। నమ్మినవాడగా కాచారనియతి। యమ్మినవాడనే యనవుడు నృపతి। మదిగోపమును చిచ్చు మదమనుగాలి। బొదలుచు దరికొన్న భూమీశుడంత। యుడుకుచు నంతంత యోరోగినామ। పడవైచితివితమ్మ భక్తుండననియొ। ధృవము నీకొలది భక్తులే యిలాస్థలిని। యవనీశులకు బంటులై యున్నవారు। తమ్మలుదినువారు టమ్మిచ్చువారు। నమ్మిన మంతృలైనడిచెడివారు। పానలొండేల మీాబసవరాజాది। గానడ వర సేవక పృకారమున। భువివారికంటె నేపోల్క నీనొక్క। దభయు గడపరాని యట్టిభక్తుడవె। లెంకనామనభక్తి బింకంబులుడుగు। కొంకకు మీాసారెకును దప్పువట్ట। యేచిన్నెయెయ్యగక యిలదమ్మబార। నైచినదప్పునెు వడిసహించితిని। రాయింపకోతమ్మ రతినెుల్లవేని। మాయొుడల్ మాకిమ్ము మాటలేల్లనుడు। క్రొలిచిన నెపమున కొసగకనున్న। బలికినభూమీాశ బలికితిగాక। యనఘు

లనవిరతానన్యశరణ్యు। లనఃభక్తగణనాథు లనుబల్కఁజన్నె। కొలుతురే
భవుల భక్తులుగొల్చిరేని। కొలచిరిగాక లోకులయిండ్ల బంట్లై। సద్గురు
లింగప్రసాదములుపాప। తద్గతచిత్తుల తమ్మలు దిండ్రె। యిష్టలింగప్రసా
దేచ్ఛానుభవులు। కష్టమానవుల యుచ్ఛిష్టముల్ దిండ్రె। సంగతలింగ
ప్రసాదైకసుఖులు। లేంగిమనుష్యుల యెంగుండ్లదినిరె। బసవయ్యగొలువ
డా భవునియెదవు। బసవయ్యమహిమ యేర్పడ నెర్గవీవు। వసుధకుసద్భ
క్తివర్ధనార్థముగ। బసవని శంభుండు బనుచునత్తరిని। స్ఫటతులాయష్టి
సంపుటభూషణాదు। లెటకల్లులేక యెత్తెరుగంగరాదు। వరపూర్వశుద్ధసు
వర్ణాంతరంబు। యొరగల్లులేకున్న నెగియెర్గరాదు। శోణపాషాణ విస్ఫా
రిత్త ఘర్షించు। శాణంబులేకున్న జనదట్లుగాక। యెండచే నీడమయిలయి
లచేమడుగు। చండిచే శూరుండు జారచేసాధ్వి। ఖలునిచే బుధుడు దుః
ఖంబుచే సుఖము। నలుపుచే గౌరవర్ణము ప్రపంచంబు। చేబరమార్థైక
కసిద్ధిపాపంబు। చేపుణ్యసంప్రాప్తి జెందుజెందింపు। శీతుచేనుష్ణంబు చీ
కటిచేత। జ్యోతి,యసత్యంబుచేతసత్యంబు। భవిచేతభక్తుండు పరువడిమె
రయు। పవిదిని బసవయ్య పటుమహత్వంబు। గురియైన పటుదూషకునిచే
తగాని। మెరయదంచుదలంచి మృడుడత్క్షణంబ। కంటకాసురుడనగా నొ
క్కదివిజు। కంటకుప్రతిపక్షుగా బంపనసుర। పృథివిపై జనియించి బిజ్జలు
డనగ। ప్రథిత బల్లహ పట్టబద్ధుడైయుంత। యొసగుకప్పడి సంగమేశ్వరం
బేగి। బసవయ్య దోడ్తెచ్చి బండరువిచ్చి। యసమసకల నియోగాధ్యక్షు
జేయ। బసవయ్యయును లసద్భక్తిసంయుక్తి। సరిజేర్చి జంగమార్చనలు
సేయుచును। నరపతిరాజ్యంబు నడుపుచునుండు। పతియుగదాయని పని
యేమియనుడు। ధృతిదక్కసేయుడు దేవువిన్నపము। మోడ్పడుచేతులు
మ్రొక్కడుసాచి। గీడ్పడి గద్దియక్రిందనుండందు। శివభక్తిపరునయ్య జి
య్యయన్మాడ్కి। నవనీశునంకింప డట్లునుగాక। కద్దిసిన మిండజంగము
నకధిపు। నెదురనుబండరు యిలుచూరయిచ్చె। జంగమంబునకు బిజ్జలు
సతినిచ్చె। వంగక నతడెక్కవాహనంబిచ్చె। ధరనిట్టి సేవకధర్మముల్
గలవె। యరుదరుదని నరు లద్భుతంబంద। నప్పటికప్పటి కాబిజ్జలుండు।
దప్పులు బట్టుచు దండింపదలప। నప్పటికప్పటికాబసవయ్య। తప్పక శి

వుమహాత్వము బ్రతిష్ఠింప। నల్లయ్య మధుపయ్య యనుభక్తవరులు। ప్రల్ల
దుడై రాజు వరఘుఃసు నతని। యాయుత్తైశ్వర్యంబు నతులప్రతాప। మ్మా
యువ్యమును భవిష్యదాజ్యమరయు। యవనిలో జాళుక్య లనుపేరు
హారుని। కవిలెను దుడిపించి కళ్యాణకటక । మీాడితభక్తి ? మహీష్టత పే
ర్మి। పాడుగా శపియించె బసవనమంత్రి। మసలక జగదేవ మల్లబ్రహ్మ
యల। పొసపరి బిజ్జలు పొరిగొని మరియు॥—అడపద రేచయ్య యన నొ
క్క భక్తు। డడరు వేంగీశ్వరు నడపంబువాడు। అవేంగివల్లభు డట్లొక్క
నాడు। దేవియు దాను నతిప్రియగోష్ఠి। నున్నెడ నందొకదొక్క యాబోతు।
జన్నియసెడగట్టి దున్నంగజూచి। భక్తులదోడిచి రాపాపాత్ముడనుచు।
వ్యక్తిగా యామికుల్ వచ్చిచెప్పుడును । అదియు దానెట్టిది యాబోత
నంగ। నదిగాక జన్నియ యనగదానెట్లు। జన్నియచెడ చూడు చందంబ
దెట్లు। జన్నియజెరచిన జంపంగ నేల। యనవుడు నంతగృహదాసియైన।
వనిత గటాక్షించి వరుసు నవ్వుచును। పలకపైనాబోతు భావంబువ్రాసి।
తొలగకయాంబోతు తోడలింగముద్ర। పటుతరంబుగవ్రాసి బలపంబు
చేన। యటుచూడ యిటుచూడు మనుచునముద్ర। బెడవ్రాయగని తన
చేనున్న సురియు। వడిజూచి యారాజు వనిత బిట్టలుక। నటువోడ్చె నిటువో
ల్చె ననుచు రేచయ్య। కుటిలాత్ము వేంగీశు గూలంగబొడిచె। గానభక్తు
లుసేవ కస్థితిగొల్చి। రేనికొల్చిరిగాక యిలసత్పథంబు। విడుతురే సద్భ
క్తి విధిబ్రాణమైన। విడుతురు గావున వేయును నేల। భక్తులుగొలువరా
భవిదొల్లి యనుచు। భక్తులుసడప్లు ప్రతివోల్పదగునె। భవిగొల్వడాతొ
ల్లి బసవరాజనుచు, భవిగొలిచెడువారు బసవయ్యయట్ల । సేయంగవల
వదె చెచ్చెరవంగ। ఆయలుప్రాణలింగంబులు గాగ। భవిగొల్వడాతొల్లి
బసవరాజనుచు । భవిసిగొల్చెడువారు బసవయ్య యట్ల । బంధురలీల త
త్ప్రాణపదంబు। సంధింపవలవదె జంగమంబంద । భవిగొల్వడా తొల్లి
బసవరాజనుచు। భవిని గొల్చెడివారు బసవయ్యయట్ల। నసమాక్షుడొక
రూపమై వచ్చివేడ । నొసలికన్నిడున కొసగంగవలదె। భవిగొల్వడాతొ
ల్లి బసవరాజనుచు । భవినిగొల్చెడివారు బసవయ్యయట్ల । పడభ్రోయు
దవ్వుల బసవరోయనిన ! పడకుండ కాళవ్వ బట్టంగవలదె । భవిగొల్వ

జాదొల్లి బసవరాజనుచు। భవినిగొల్చెడివారు బసవయ్యయట్ల। తలరిది
వ్యామృత ధారలు వెల్లి। పరుపంగనలవదే భక్తునివలన। భవిగొల్వడాతొ
ల్లి బసవరాజనుచు। భవిన్నిగొల్చెడువారు బసవయ్యయట్ల। మిండజం
గమునకీ మేదినీశ్వరుని। బండరువాసగి దాబడయంగవలదె। భవిగొ
ల్వడాతొల్లి బసవరాజనుచు। భవినిగొల్చెడువారు బసవయ్యయట్ల। భా
వజారికి సమర్పణ జేసివిషము। దావంగవలవదే ధరనట్లుగాక। చూడ
చూడ తెలుగుబొమ్మయ్య వేంట। లాడడాయని వేటలాడెడువారు। తన
చేతజచ్చిన దండిమృగములు। తనువులతో నయుద్యద్విమానములు। ని
చ్చలుబొమ్మన్న నిటలాక్షుపురికి। జొచ్చిన భావన బుచ్చంగవలదె।
కావింపడాహింస కన్నప్పడనుచు। కావలుదైహింస గావించువారు। కన్న
ప్పకన్ను దక్కగనిచ్చినట్లు। కన్నీశ్వరునకు దక్కంగనీవలదె। వారల చ
రితలు వారికె చెలు। వారల మహిమలు వారికే చెల్లు। కాకవారల ప్రతి
గట్టివర్తింప।మాకొల్లదియేయింక మాటలేమిటికి। యొప్పింతునీకు నీయొ
డలు భూనాథ। యొప్పుగొమ్మనుచు నయ్యుదయావనీశు। చేనున్న సురి
య చెచ్చెరబుచ్చికొనుచు। దానెక్కి గోపురద్వార హర్మ్యమున। ప్ర
మథపురాతన ప్రత్యగ్రభక్త। సముదయశ్రీపాద జలజాప్తుడగుచు। ముని
మునీంద్రుని శాపము సలావ శేష। మునను గూడవులు నిర్మాలమైన
ట్లు। తడయకీసురియచేతనె వీనివంశ। మడరంగ నిర్మాలమయ్యెడుననను
చు। నలుగుపై మంతోక్త ముగభూతిజల్లి। తరలక లింగార్పితముజేసి
యంత। నలుగుమోహానమున హస్తంబుదొడిగి। జలిపించినివిడి పా
ర్శ్వంబులనివిడి। గ్రిమ్మడి వామహస్తంమ్మునదిడిర। యమ్మన యా
మ్యహస్తమ్మున నలుగు। గళమున సంధింప కరతలంబంద। తలద్రెలు
చుండ నెంతయు నద్భుతంమ్ము। దళుకొత్త ధవళేశ ధవళేశయనుచు।
నలిరజితాద్రికి నామయ్య యరిగె। ఘుణఘుణయనిచేత ఘంటమోగ్రియం
గ। బ్రణుతింపనోహిళ ప్రభుడేంగినట్లు। యింతవృత్తాంతంబు నెరిగి దూ
షకజ। నాంతకమతి మల్లికార్జునారాధ్య। సత్త్వమోత్తముడంత శ్వాపోద
కంబు లెత్తి యశేష మాహేశ్వరకోప। వహ్నినామనగణ వ్రాతైకశా
ప। వహ్ని ప్రపూరితా వారితోన్నతశ। ఖావలిచే నదయావితానామ।

నీవల్ల భక్తి నాసరినుదయావ। నీవల్లభుని సమన్విత మహాపాప। దావము
నను సపుత్రికళత్రమిత్ర। బాంధవాయన మతాప్తకళత్రమిత్ర। బంధు
ప్రధానాగ్రభటకరితురగ। బలచమూనాయక ప్రభృతులుదాను। చెలు
లువినశ్యంతి క్షిప్రంవరం విదూమకోయననిపుడు దుర్గెదు ననుచు। రో
షించి మల్లికార్జున పండితయ్య। శాపోదకము లెత్తిచల్లె నక్షణము।
చూపరులకు భీతి చోద్యంబునొంద। గాదింకనీపాను గంటనుండగ మ।
హాదేవుభక్తుల కనుచుకట్టలుక। మసలక పండిత మల్లికార్జునుడు। వెసద
లిర్పగపురి వెడలంగవెనక। నక్కజంబుగజూచె నక్కలుపొన్న। కుక్కు
రోకురని గూసెకలోకడి। పురిమాహాత్మ్యముల్ బుట్టె వెండియు
ను। పురముపాడగునని బుధులుగలంగ। విదితశాపోద్ధత విలయోగ్రవ
హ్ని। కుదయావనీశు డావాంతియయ్యెపుత్ర। పౌత్రు లన్యోన్య కళ
త్రాభిగతిని। శత్రులై చీకటి చప్పరంబులను। తడయకానురియుచేతనె పు
రిజనము। అడరంగ నిర్మూల మైరట్లుగూడ। నంతానమెల్ల నిస్సంతాన
మయ్యె। నంతనిక్కడ పండితారాధ్యవిభుడు। వారితపరవాది వనిపురం
బునకు। భోరున నేగంగ పురహరమూర్తి। బుధపుంగవుడు వనీపురశంక
రయ్య। యధిగతభక్తి మహత్వంబుదనర। సయ్యనసద్భక్తి సహితుడై గ
ణము। మహితదోలుకాడ నెదురేంగుదెంచి। కడుభక్తిపొరు లక్కజమం
ది పొగడ। దోడుకొనిపోవ భక్తులుదానువారు। మంగళశివకథా మహి
తప్రసంగ। సంగతిగొన్ని వాసరములు మస్తలి। కళ్యాణమున శభిగమనం
బుసేయు। కళ్యాణమున భక్తి గజబిజబుట్టి। బల్లహాలుబిజ్జలు భంజించిరం
త। బల్లిదుల్ జగదేవ మల్లబ్రహ్మయులు। యేగెకప్పుడిసంగ మేశ్వరంబున
కు। వాగోరి బసవన దండనాయకుడు। యిచ్చమై నాసంగమేశు గర్భంబు।
జొచ్చె దేహముతోడ చోద్యమొప్పార। నిదియు దానేటికి నెనిమిది ది
నము। లదినిక్కమనుచు నొక్కయ్యజెప్పుడును। పండితేందుండులిక్క
పడి శోకవహ్ని। నిండారిమనమున నెక్కొనిపర్వ। బసవయ్య బసవేశ బ

పండితప్రలాపము.

సవకుమార। బసవలింగంబ నాపాలిదైవంబ। సంగనబసవయ్య సంవిత్ప్ర
దీప। సంగనబసవన్న చరలింగరూప। సంగన బసవన్న సత్యాప్రలాప।

సంగనబసవన్న శమితేక్షుశాప। సంగనబసవన్న సన్నుతభూప। సంగనబ
సవన్న సరిహృతపాప। సంగన బసవన్న సత్యప్రతాప। సంగనబసవన్న
సరసకలాప। సంగనబసవన్న జగదగ్రగణ్య। సంగనబసవన్న సకలవరే
ణ్య। సంగన బసవన్న శాశ్వతపుణ్య। సంగనబసవన్న సద్గుణపణ్య। సం
గనబవన్న సద్భక్తగణ్య। సంగనబసవన్న శరణవరేణ్య। సంగనబసవన్న
సార్వజ్ఞపుణ్య। సంగనబసవన్న సహజకారుణ్య। సంగనబసనన్న సాం
ద్రప్రమోద। సంగనబసవన్న సంస్పృహానాద। సంగనబసవన్న శైవవి
నోద। సంగనబసవన్న పత్యాప్రసాద। సంగనబనవన్న సంచితవేద। సంగన
బసవన్న జంగమాహ్లాద। సంగన బసవన్న శర్వావిభేద। సంగనబసవన్న
శమితవిషాద। సంగనబసవన్న సంసారదూర। సంగనబసవన్న జగదేక
శూర। సంగనబసవన్న సయ్యామాధార। సంగనబసవన్న సౌమ్యశరీర।
సంగనబసవన్న సముచితాచార। సంగసబసవన్న సదయప్రచార। సంగ
నబసవన్న సద్భక్తిసార। సంగనబసవన్న శంభుకుమార। సంగనబసవన్న
సత్కృపావరణ। సంగనబసవన్న సద్భక్తికిరణ। సంగనబసవన్న శమద
యాభరణ। సంగనబసవన్న జలజాతచరణ। సంగనబసవన్న జననప్రహా
రణ। సంగనబసవన్న శాంతివిహరణ। సంగనబసవన్న స్వసమయోద్ధర
ణ। సంగనబసవన్న శైవవిస్ఫురణ। సంగనబసవన్న సత్పథాచార్య। సం
గనబసవన్న సంస్మితశౌర్య। సంగనబసవన్న సాత్వికస్థైర్య। సంగనబసవ
న్న సంగీతధుర్య। సంగనబసవన్న సముచితధైర్య। సంగనబసవన్న సహ
జగాంభీర్య। సంగనబనవన్న చరితార్థవర్య। సంగనబసవన్న శాంభవచ
ర్య। సంగనబసవన్న సమ్యక్చరిత్ర। సంగన బసవన్న సద్ధర్మగాత్ర। సంగన
బసవన్న షడ్వర్గజైత్ర। సంగనబసవన్న సత్కృపాపాత్ర। సంగనబసవన్న
సాధిపామిత్ర। సంగనబసవన్న జనిలతాదాద్ర। సంగనబసవన్న శశ్వత్ప
విత్ర। సంగనబసవన్న జంగమక్షేత్ర। సంగనబసనన్న సద్వ్రతోత్తుంగ।
సంగనబసవన్న సంతతాభంగ। సంగసబసవన్న శ్రోత్రప్రసంగ। సంగనబ
సవన్న సంహృతానంగ। సంగనబసవన్న సంగాంతరంగ। సంగనబసవన్న
సాక్షాచ్ఛివాంగ। సంగనబసవన్న సద్గురులింగ। బసవన్న బసవయ్య బస

వకుమారః। బసవబసవరాజ బసవలింగంబ। నాయన్న నాతండ్రి నామనో
హరుడ। నాయయ్య నాజియ్య నాప్రాణనాథ। నామోహవారాసి నాయ
శోరాశి। నామాతనాభ్రాత ననుబెట్టినీవు। నాయజనందహరు గర్భంబుజో
చ్చి। తాయంచు హాయంచు హరసంగమేశ। హరివిరించిసురాసురాద్యప్ర
మాణ। చిరభక్తరత్న ఘర్షిత మమాశాణ। వ్యాపితోదాత్త సర్వకళా
ప్రవీణ। ఖ్యాపితాంబుజభక్త కాహళవీణ।నిజభక్త విరచిత నిఖిలపురాణ।సు
జనైనసన్నుత సురగిరిద్రోణ। వృషభాదిపవిపాణ వీక్షణప్రీణ। విషగళో
ద్యత్కాంతి విలసనాక్షీణ। యురుతరాజాండ సంయుతగర్భకోణ। నరను
తభాగగణ సహప్రయాణ। దత్తకరాంబుజ ద్వయపట్టబాణ। వృత్తోద్ధ
యానసాన్వితనిర్వాణ। కృద్ధిమణీఘోణిగేయనిర్వాణ। దత్తచోడక్షితి ధ
రసతీసోణ। నిహత మరుజ్జననీ లసద్ఘ్రాణ। సహ్యోజసర్వాణ కృశానుకృపా
ణ। శరణగణత్రాణ సాన్నిధ్యబాణ। పరిహతాసమబాణ ధర్మైకబాణ।
కృతపూర్వగీర్వాణ గీర్వాణమకుట। ధృతశోదిపాషాణ తేజోధురీణ। చర
ణాంకనిర్వాణ సౌఖ్యపారీణ। పరమమాహేశ్వర స్త్రాలమంత్రాణ। రాజిత
లింగతనూజు మూర్జితమ। నోజును కణకత్వభూజునుతత్వ। బీజును భక్త
సమాజును సుగుణ। నైజునుగతభవ వ్యాజును పుణ్య। భాజును నుత కేళి
రాజును ని। కృతభోజుగయాక్షిసరోజును దివ్య। తేజును నిత్యవందిత చె
న్నబసవ। రాజు మహితమాది రాజును ధర్మాధి। రాజును పూర్వగోరా
జునుభక్తి। రాజును నుతసుర రాజును బసవ। రాజునారాజు నిరస్తచాళు
క్య। రాజును రాజాధిరాజురాజాంకి। నీదుగర్భాంతర్నిహితు గావించి।
తేదేవసంగయ దేవదేవేశ। పాదానబాడిన ప్రమథావతారు। కూడుకొం
టివెలింగ కూడలిసంగ। యీడితభక్తి మహిష్టావతారు। కూడుకొంటి
వె లింగకూడలిసంగ। రూఢిసాక్షాన్మహారుద్రావతారు। కూడుకొంటివె
లింగ కూడలిసంగ। వేడుక నయ్యాది వృషభావతారు। కూడుకొంటివె
లింగ కూడలిసంగ। పాడితప్పని వీరభద్రావతారు। కూడుకొంటివెలిం
గ కూడలిసంగ। తప్పని నిజశివ ధర్మావతారు। నొప్పుకుంటివెలింగ క
కప్పడిసంగ। త్రిప్పని వీరభక్తిస్థలాచారు। నొప్పుకుంటివెలింగ కప్పడి
సంగ। చొప్పారు జంగమ సుపథప్రచారు। నొప్పుకొంటివె లింగ కప్ప

డిసంగ । యొప్పగు సంతతాభ్యుదయప్రచారు । నొప్పుకొంటివె లిం
గ కప్పడిసంగ। చెప్పచిత్రింబగు శివపథాచారు। నొప్పుకొంటివె లింగ క
ప్పడిసంగ । వరలింగసామ్రాజ్య పట్టబద్ధుండు । వరభక్తిపట్ట మెవ్వారికి
గట్టితివి। యఖిలవిముక్తి రాజ్యాన్విత మహితు । యఖిలస సద్భక్తి రా
జ్యాంకు డెవ్వాండు।   ఖిలసద్భక్తి రాజాంకు
డెవ్వాండు। అసమసద్భక్త దేహైకదేహుండు । యెసగు భక్తిప్రాణయింక
నెవ్వాండు। పురహర మిముబూన్చు పూజాఫలములు। పోరిబోరినొప్పింప
పూటయెవ్వాండు। శంకరనీ గణాస్థానంబుజ్యోతి। యింక నెవ్వాండుదాని జ
గత్రయిని। సర్వాంకమీకూర్చు శరణులచేత । దర్పణం బెవ్వడీ త్రైలో
క్యమునకు। ప్రాణేశ నీమహాభక్తవర్గంబు। ప్రాణమెవ్వడు జగద్భవనాంత
రమున। యింక నీవీరమాహేశ్వరాచార । సంకులంబునకు దెసయు ది
క్కునెద్ది। యెవ్వాండు వీరమాహేశ్వరసరణి । ద్రివ్యకుండగ బ్రతిష్ఠింప
నోపు। నెవ్వాండ వీరమాహేశ్వర మహిమ । నివ్వటిల్లగభువి నిష్టింపనో
పు। నెవ్వాండు వీరమాహేశ్వర హితుల। క్రొవ్వడంగగమదిగూర్పంగ నో
పు। నెవ్వాండు వీరమాహేశ్వరకోట్ల। మవ్వంబు దళుకొత్త మన్నింపనో
పు। నెవ్వాం డఖిలజంగమాచ్ఛానువర్తి। యెవ్వాండు జంగమాభీష్టప్రదా
త। సాక్షాచ్ఛివుండని జంగమప్రవరు। వీక్షింపుసద్భక్తి వేత్తయవ్వాండు।
జంగమంబును ప్రాణలింగ మనిబాస। భంగిగావర్తించు భక్తుడెవ్వాండు।
అడుగకమునుజంగ మాభీష్టవితతి। తడయకొసగు మహాదానియెవ్వాండు।
నిర్వంచకస్థితి నిఖలభక్తులకు । సర్వార్థములు దన్పు స్వామియెవ్వాండు।
నెగడ నెల్లింటికి నేటికెట్లనిన । వగయెరుంగని లింగవంతు డెవ్వాండు।
ముట్టిన బయలైన మూర్తిగావింప । నెట్టణజాలెడు నిపుణుడెవ్వాండు ।
పట్టినపదడైన పసిడిగావింప । నెట్టనజానెడు నిత్యుడెవ్వాండు । దలచినభక్త
వితానంబుదలచు । తలపులదలకూర్చు దాతయెవ్వాండు । నంగకాయలు
ప్రాణ లింగముల్ గాగ । సంగతి దయజూచు శరణుడెవ్వాండు । సజ్జనుల
కులింగ జంగమభక్తి । యొజ్జయైకరపెడు యొడయుడెవ్వాండు । హర్షప్ర
సాదంబుగా నత్యుగ్రవిషము । ధరియించిబడసిన ధన్యుడెవ్వాండు । పే
ర్కొన్న సద్భక్తి బృందంబునుతుల । గోర్కులుజెల్లించు కుశలుడెవ్వాం

డు। సత్యసద్భక్తి నిష్ఠను శివరాత్రి । నిత్యంబు జెల్లించు నియతుడెవ్వండు।
పెలుచ భక్తులజాతి భేదభావంబు । కలనైన యరుగని ఘనుడు మెవ్వం
డు। శిరమట్టబాసిన శివభక్తతతికి । శరణుల్లు మరుపని శరణుడెవ్వండు ।
పట్టినవ్రతములు ప్రాణంబుబోవ । దట్టినవిడువని దక్షుడెవ్వండు । వతని
సామర్థ్యంబు నతనిమహత్వ । మతని చరిత్రంబు నట్లులకగునె । ప్రమ
థాధిపులకెల్ల ప్రాణంబుమీరు । ప్రమధులప్రాణమా బసవలింగంబు। స
ర్వేంద్రియములు ప్రసాదేంద్రియములు । సర్వాంగకళలు ప్రసాదాంగక
ళలు । కరణంబులిష్టలింగము కరణములు । చరణాబ్జములుముక్తి సతిపు
ట్టినిండ్లు । భరితసద్గుణములు భక్తబీజములు । చరితముల్ గురుచరేశ్వ
రులకు గురులు । పరసవేదులు కరపల్లవాంగుళము । లరయన పాంగాళు
లమరధేనువులు । తలపులకొనలు చింతామణిగనులు । పలుకులతీపులు
పరతత్వలతలు । నతనిలింగపసాయ తాఖ్యశస్త్రంబు । క్షితిము త్తెములు
గురిశిన దివ్యశక్తి । యతనిలింగపసాయ తాఖ్యశస్త్రంబు । క్షితిపతియ
ర్థమిచ్చిన శైవలక్ష్మి । యసమలింగపసాయతాఖ్య శస్త్రంబు । విసమ
మృతంబు గాంచినమందు । యసదులింగపసాయ తాఖ్యశస్త్రంబు । నె
సలికన్నీ శున వానగినవేలు । యలరులింగపసాయ తాఖ్యశస్త్రంబు । చె
లువకంబరము లిచ్చినపేటికంబు । ధరణిలింగపసాయ తంబనువాలు। వీ
రియ నాగయకు బాలిచ్చినసురభి । సారంబులింగప సాయుతాయుధ
ము । చోరులకునుభక్తి జూపినగురువు । అడరులింగపసాయ తాంహ్వా
యాయుధము । బడకుండ కాళవ్వ బట్టినకరము । సంగతలింగప సాయుతా
యుధము । జంగమప్రాణాభి సంగతికీలు । అలకులింగపసాయ తాంహ్వా
యాయుధము । మెలమిబిజ్జలు శపియించినజిహ్వ । జననుతలింగపసా
యతాయుధము । ఘనశస్త్ర మొతలంప కల్పభూరుహము । బసవన్న మూ
ర్తి మెచ్చంగిగీర్తింప । బసవన్నమహిమ మెచ్చంగినుతింప । బసవదేమె
రుగునా బసవన్నచరిత । వశమెమెవ్వరికైన వర్ణనల్ సేయ । బసవాక్షర
పఠన ఫలమహత్వంబే । యసమాన మెట్టున్న నట్లొక్క మాటు । బాయ
న్న లింగ సంబంధసౌఖ్యంబు । సాయన్న సద్గురు పత్కృపోన్నతికి। వాయ
నిప్రసాద వహానంబుబొందు । వాయూతివటు బసవాయని సేని। ససలా

రత్రిస్థలోద్యద్భక్తియుక్తి । బసవన్న కేవలభక్తుఁడే దేవ । వినుతవపుత్రో
భవిష్యామి యనుచు । మునిశిలాదుండును మునివల్లభునకు । శంభుఁడు
దాత్తవిస్ఫూర్తి ద్వితియ్య । శంభుండనగఁగాదె జనియించితీవు । అసమా
క్షభక్తహితార్థమైనీవ । బసవఁడన్ పేరసంభవమైతిగాదె । యసమాన
యటుగాన మారుఁడన్న నీవ । బసవఁడనగ నీవ పానలాండేల । విశ్వేశయ
య్యాది వృషభేంద్రమూర్తి । విశ్వనందితకీర్తి విస్ఫూర్తి బసవ । లింగంబు
నీదివ్యలింగగర్భాబ్ధి । సంగతాభంగు రోత్తుంగ తరంగ । రంగసంగీత
మూర్తి యంగీకరించి । భంగిగానంద మెలింగె ముల్లోక । గురుఁడ యెట్టు
లగూడు కొంటిసద్భక్తి । వరగణాధీశు నెవ్వరు గానకుండ । మడివాలు
మాచయ్య మఱుగుపఱచితోవో । బడవరబ్రహ్మయ్య పనికిబంచితివో । మా
దిరాజయగారి మఱులుకొల్పితివో । ఆదెయ్యసకళయ్య నవలబుచ్చితి
వో । కిన్నరబ్రహ్మ గేకరించితివో । కన్నదబ్రహ్మయ్య కన్ను మొఱఁగితి
వో । శూలదబ్రహ్మయ్య చూపుదప్పితివో । మోళిగమారయ్య మోస
పుచ్చితివో । తెలుగుజొమ్మయగారి తేలుపఱచితివో । కలకేతబ్రహ్మ
య్య గడవబుచ్చితివో । కక్కయ్య కల్లయ్య దిక్కుబెట్టితివో । చిక్కయ్య
లింగయ్య చిక్కుపఱచితివో । గజ్జేశుమసనయ్య బుజ్జగించితివో । అబ్జదా
నయగారి నాగడించితివో । పోడ్డలబాచయ్య వెడ్డుబెట్టితివో । వెడ్డునా
గయగారి వెడఁగుపఱచితివో । దసగణసింగయ్య దక్కువెట్టితివో । ముసి
డిచౌడయగారి మోసపఱచితివో । గురుభక్తదేవుని గుఱిమ్మఱించితివో ।
సురియచౌడయగారి సాక్కువెట్టితివో । నాచిదేవయగారి నవ్వుజేసితి
వో ॥ యాచెన్న బసవన్న నవ్వులబుచ్చితివో । యేకాంతరామయ్య నేమ
రించితివో । కాకవారున్ననుగన్ననువిన్న । సంగబసవన్న సద్భక్తితిల,
క । మిఱింగనిత్తురెనిన్ను సంగమేశ్వరుఁడ । నిచ్చగుంచెడుపాలు నిన్ను
డాపింప । మెచ్చియాగొడగూచి మిఱింగినయట్లు । మృచ్ఛిలిఘట్టమధ్య
మున నిన్నుఁ గొలువ । మెచ్చిబొల్లవ్వను మిఱింగినయట్లు । ఘుచ్ఛశివాధి
క్యమిలఁబలిక్షింప । మెచ్చిబాచరసును మిఱింగినయట్లు । అచ్చుగాఁజైన
బొక్కాములదుఱింప । మెచ్చియొడయుపిళ్ల మిఱింగినయట్లు । చెచ్చెరబొడం
గ సిద్ధబుద్ధయల । మేచియుండరుజూడ మిఱింగినయట్లు । మచ్చకయిలెర

నావోచారుద్రుంప । మెచ్చియర్యసురాజు మ్రింగినయట్లు । నచ్చినీసంద
ర్శనము సేయురశికి । మెచ్చితిర్నాళ్వ్రివ మ్రింగినయట్లు । పుచ్చికదృఢ
భక్తిమానసంబునకు । మెచ్చివత్సేశ్వరు మ్రింగినయట్లు । క్రచ్చరనిర్వాం
చకత్వంబునకును । మెచ్చియాబసవన్న మ్రింగితే నేడు । దాసయ్యశంక
ర దాసయ్యదాస । కేసయ్యధూర్జటి కేశిరాజయ్య। దారయ్య భోగయ్య
దసరయ్యశివకు । మారుండు దోరయుం మలయరాజయ్య । మోహిళు
డుద్భటు డుత్తుంగచోడ । డావులిమల్లి దేవయ్య యల్లయ్య । మధుప
య్యజగదేవ మల్లబ్రహ్మయులు । నిధినయ్యధవళయ్య నేమదమైలి । వీర
శంకరుడు నిర్వాహగమల్లయ్య । వీరభద్రయ్య గోవిందభట్టార । కుండు
భల్లాణదేవుండు హలాయు । ధుండు మేధావిరుద్రుండు కుమార । పాల
ఘూర్జరుడు బొప్పయెవామనయ్య। కాలకంధరుడు చిక్కయదేవుడాది। ప్ర
చురపురాతన ప్రఖ్యాతభక్త । నిచయంబు నీకుక్షినిండియున్నారు । చా
లదేబసవన్న శరణాగ్రగణ్య। నేలమింగితిచెప్ప వేజసవేశు । శిసువుదినం
గ నాశించినజిహ్వ। కసిబోవకున్న నాకంకాళిమూర్తి । నాటిమృగావళిన
మలినవోటు । తీంటవోకున్న నాదివ్యలింగాంగ। గోవత్సభక్షణ కుత్తుక
కుళ్ళు। బోవకయున్న నాభోగవత్సలుడ। వీకలోకములు సేవించినపండ్ల।
ప్రాకువోకున్న నా ప్రళయాగ్ని రుద్ర। మ్రింగనగొండలై మ్రింగితి బ
సవ। లింగకుమారు పాలిత శివాచారు । కరుణాత్మలింగ జంగమ భక్తి
యుక్త। పొగిగొన దలచితే భూస్థలినింక। దివియయులేని మందిరము వి
ద్యావి। భవములేనట్టి సభాసమూహంబు। దానంబులేని మాతంగంబు
కంపు। లేనిపుష్పంబు సన్మానంబులేని । దానధర్మము లభిమానంబులేని।
మానిని ప్రాణంబు లేనిదేహంబు। శాంతిలేనియతి భజనలేని తపము।
కాంతిలేనిమణి నిక్కము లేనిపలుకు । శశిలేనినిశి వేళములేనియూరు।
పశుపాలకుడులేని పశునివహంబు। రసహీనమైన నిస్సారంపు కవిత। బస
వన్నలేని సద్భక్తలోకంబు। మెప్పునేనీకు దివ్యోరులింగాంగ। కప్పడిసం
గ సంగతదయాపాంగ। విగతాభిషంగ నీవీతభుజంగ। యగజసుస్సంగ భ
క్తాత్మాబ్జభృంగ। పరిహృతానంగ శుంభద్గుణోత్తుంగ। యురుతర గం
గాంత రంగోత్తమాంగ। విమలకీర్తి సురంగ వేదతురంగ। ప్రమధాంత

రంగ యభంగమోలింగ । చూపవే బసవన్న సుకృతాపతారు । చూపవే బసవన్న సుజనమందారు। చూపవే బసవన్న సుగుణావిస్తారు। చూపవే బసవన్న సురుచిరాకారు। చూపవే బసవయ్య శ్రుతిమతాచారు। చూపవే బసవయ్య సుపథప్రచారు। చూపవే బసవయ్య సూనృతాధారు। చూపవే బసవయ్య బాపాపహారు। ముంగలబసవన్న మూర్తి భక్తేష్ట। లింగగర్భమున వెలింగింపకున్న । వృష్టుల నర్పితస్థేయాభిరతిని । భ్రష్టులైకనుక విపార వేదేవ। భక్తులజిహ్వల బసవాక్షరములు । వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చొత్తకున్న ।జిహ్వాగముల చేత పరపరాగా వె।జిహ్వాల నర్పిత సేయాభిరతిని। భక్తులమనముల బసవాక్షరములు। వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చొత్తకున్న। షనుగొవ విషయ విభ్రాంతిమై జెడవె। మనసుల నర్పితోన్మత్తాభిరతిని। భక్తుల తలపుల బసవాక్షరములు । వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చొత్తకున్న। పలుదోవలను వృధా భ్రాంతిమై జెడవె। తలపుల నర్పితస్థైర్యాభిరతిని। భక్తుల పలుకుల బసవాక్షరములు । వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చొత్తకున్న। యిల దురాలాప వశేచ్ఛమై జడవె।పలుకుల నర్పిత భ్రమితాభిరతిని। కావున బసవలింగము దివ్యదేహ। భావ మచ్చొత్తవే భక్తేంద్రియములి నని ప్రేగాపింపుచు నడలుచు శోక। వనధి దేలుచు భక్తవర్గంబుదాను। లింగార్చనములు చెల్లించుచు జెలగి। మంగళారతులెత్తి మహితతదీయ। లింగగర్భమున సల్లీల నెప్పారు । భంగిగా బసవన్న భావంబుదోప। గనుగవ హర్షాశ్రుకణములు దొరుగ। తనువున రోమాంచ తతులుల్లసిల్ల। కంధరసీమ గద్గదిక నెక్కొనగ। బంధురానంద విభ్రాంతిపండితుడు। కనువిచ్చిచూచుచు కరమర్థి మ్రొక్కు। చును భజింపుచు నభిస్తుతులు సేయుచును। యీమూర్తి యస్మదిష్టలింగము మ। హామూర్తియైన వృషాధీశు మూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశు దివ్యప్రభామయంబగు వీరభద్రేశుమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశలీలాభిరామమై చను మహాప్రమథేంద్రమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీశ్వేశు లీలాభి। రామమై చను మహా ప్రమథేంద్రమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశనిజాంగ। ధామమై చను ప్రసాదస్ఫూర్తిమూర్తి। యీమూర్తి

యస్మదీయేశుండుదాన। కామించి స్థాయైన జంగమ లింగమూర్తి । యీమూర్తి యస్మదీయేశు గర్భమున। నేమించి వెలిగెడు నిజలింగమూర్తి । యీమూర్తి యస్మదీయేశున వన్య। సామాన్యమైచను సద్గురుమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదియ్యేశుండు బసవ। నామంబుదాల్చిన నందీశమూర్తి। యీమూర్తి భావించు నింతన భవభ। యామయ దుఃఖాతు రాదులడంగు। నీమూర్తి గొను నింతనయైహి। కాముష్మికాది సౌఖ్యములు వర్ధిల్లు। నీమూర్తి నుదయించు నింతనభక్తి। భామానులోకస పదవిసిద్ధించు। ననుచు శ్రీబసవ దండాధీశుమహిమ। గొ

నియాడుచును జగద్గురుడు పండితుడు। సద్భక్తవరులును శంకరయ్యాయును। నద్భుతాక్రాంతాత్ములై యుండిరంత॥——జంగమ శ్రీపాద జలజపరాగ । జంగమాంగోహణా చలపద్మరాగ। జంగమారాధనా క్రాంతానురాగ। జంగమసంచిత శ్లాఘాభియోగ । జంగమాభీష్ట పూజాబహిర్యాగ। జంగమాధ్యాన నిశ్చలితాత్మయోగ। జంగమసౌఖ్యాభి సంతతోద్యోగ। జంగమాజ్ఞాంకుశ చరమదనాగ। జంగమలబ్ధ ప్రసాదోపభోగ। జంగమాశీర్వాద శతమహాభాగ। యరలేని సఖుడ సూరార్య నాముద్దు। మరదివిస్మృది మహిమా ప్రకరణము॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గద్య॥ ఇది యసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మ సౌరభ భ్రమరాయమాణ। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధినిమగ్న। సుకృతాత్మ పాలకురికి సోమనాధ। సుకవిప్రణీత భాసురతర దండ। నాయక బసవాంక విఖ్యాత గుణాగ। ణాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురు పండితారాధ్య చరితంబునందు। కరము చతుర్థ ప్రకరణమొప్పారు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

శ్రీగురుభ్యో నమః.

శుభమస్తు, అవిఘ్నమస్తు.

పర్వత ప్రకరణము.

శ్రీకీర్తిసంశ్రితాంచితవీరభక్తి। సాకారవినమితామాత్యసూ
రార్య। భూరియశుడువనీ పురశంకరయ్య। గారిదొడ్డక్కనిపండితారాధ్య
విభుడు। చనుదేరచనుదేర చక్కగట్టెదర। వినువీధిదాకిన విశదవిస్ఫురణ।
శుంభదంబుధియు నీలాంభోదలతయు। శంభుకుత్తుక కప్పు జాలినయట్లు।
నల్లనైనిబిడమైనందితంబైన। ముల్లాసహేతువై మొప్పెసట్లనిన। కడలేని
నిర్మల గాఢమహత్వ। జడతావిహార విస్తారోదకముల। సంగీకృతాయ
తోత్తుంగ శృంగౌఘ। మంగళరంగత్తరంగసంఘముల। పటుశైలచూడా
విభాసినీహార। పటలవిస్తార విస్ఫార ఫేనముల। శైలాభ్రవిహరణా సక్త
ప్రమథవి। శాలదివ్యవిమాన చయవహిత్రముల। నరనుతద్వీపమాన న
ధ్వజదండ। గురువహిత్రోత్తాల కూపదండములు। సంచితనానాది శాస్త్ర
నచయస। మంచితద్వీపాంతరానీకములను। స్థిరగిరిపార్శ్వనదీ ప్రవా
హప్ర। సరతదీ యద్వీపచారు మార్గముల। పరమనైష్ఠిక శైవ పాశు
పతాది। చిరతపోధనమహా పురుషరత్నముల। మాయావిముఖవీర మ
హేశ్వరాది। నాయకౌఘానర్ఘ్య నాయకమణుల। నంతబలహీనస్థలా
నంతశైలౌఘ। కాంతమైనాది ఘనశరగిరుల। నంటినమనుజుల నట్టంగ
బట్టి। నంటిరాలనువిజా యస్యాంతగిరుల। యెలమిద్రింశదోష్యజనేతర
భూమి। చెలియకలిట్టనుశీమాస్థలమున మానితంబైయిట్లు శ్రీనగాంభోధి।
గానంగనొప్పెముంగములనట్టుగాక। నివుడబ్రహ్మపిలంచు నీలకంఠ
ముల। దవులుమరుత్తు చాతకవితానముల। హితమనోరధసమాహి
తఫలేచ్ఛాళు। గతపరిష్కార్మ కపోతానముల। సుకుచిరతత్త్వధ సోపాన
కలిత। పరిచితాభ్రంకషస్ఫురితపతనల। స్థిరవృత్తకాష్ఠనదీతృణజ్యోతి।
గురుతరస్ఫురిత విద్యుల్లతాతతుల। ప్రధితాద్రిచూడాని పతితానవరత।

పృథుతరకరికర పీవరపుణ్యా। పూరితనిర్జరధాసమూహా। సారఘూ
త్కారనివారితధ్వాన। ఘనతరతద్గుహాగంహ్వరోద్భూత। జననుతప్రి
తిశబ్దచక్రిగర్జనల। జననుతిప్రతిశబ్దచక్రిగర్జనల। స్తవహ:నిజాంగద్రు
గంచలోద్భూత। విశ్రమగకారుణ్యరసపూరములను। యమతమస్వర్గ
మోక్షాద్యభీష్టార్థవినుత। పలాహారవృష్టిబెంపారి। యొనలారశ్రీనగం
బునసీలమేఘు। మసమానమైయొప్పె నట్లునుగాక। పృథుతరంబై యొప్పు
పృథివిపీఠముగ। ప్రిదితాంబరముదివ్య భవ్యలింగముగ। గన్నదిక్చ్ఛయ
ముమే ఘులయుగాదిశలు। ప్రిన్ననిదివ్యాంబరంబులుగాగ। పొలుపారు
నక్షత్రములు పుష్పములుగ। నలరిసూర్యేందులు దృద్దీపములుగ। నెర
యుతత్త్వాతీతనిత్యచిన్మూర్తిశ। గొరలుజటాజూట కోటీరముగను! య
రుదగుసూక్ష్మతత్త్వాకారమైన। హరుగళంబుననున్న హాలాహలంబు।
నీలిమదోచిన నీలపర్వతము। నీలవర్ణాకృతి నేత్రిపర్వతము। హర్ష
శ్రుపూరితాపాంగమార్గుడుప్రి। కసితస్మితవక్త్రి కములభాస్క
రుడు। స్ఫురితరోమాంచకంచుకితదేహుండు। గరమవిచ్ఛిన్న గద్గదకంధ
రుండు। నిత్యభాస్వత్సనేత్రాంగవిక్రి। యాత్యంతపరవశుండగుచు వెం
డియును। గనుగొంచు మ్రొక్కుచు గలివయదినము। లచువెల్లటూరికో
య్యనవేగుదెంచి। మరియునుద్యద్భక్తి మతిబర్వతునకు। తరిదరి మ్రొ
క్కుచు తాజూచిచూచి। భంగించికుంభసంభవుచున్నోర్క। గుంగిన
వింధ్యగుంపుదానెంత। యిందీవరాక్షుచె నెత్తంగబడిన। మందరనగ
మునమగ్రితయంత। తూలిరావణుని చేతులునూచబడిన। కైలాసిశిఖ
రంబు గాంభీర్యమెంత। తనపర్వతత్వంబు ధరనుమాదేవుధనువైన మే
రుభూధరమదియెంత। మున్నుపజ్రికినోడి। మున్నీటదాంగి। యున్నమై
నాకాద్రి యున్నతియంత। అంతంతగంగాపయఃస్నాతిశజేవ। నంతరిం
చినమాల్యవంతము పెంత। కమలాప్తరుచులకుగాకనసించు। హిమవంన
గంగుమహిమ్కత నెంత। తప్పకభాస్కరోదయవేళగాని। యెప్పనియుడ
యాద్రి యొప్పుదానెంత। కదుపుసొచ్చిసమిత్రి ఘనతరతేజ। మడగిం
చుహస్తాద్రి యాధిక్యమెంత। తలపచందనములుదక్కంగనొండు। గలు
గనిమలయాద్రి గౌరవంబెంత। దానీశునొకనాడు దాల్పంగలేని। మాన

సోత్తరగిరి మాహాత్మ్యమెంత। చంద్రోంకుదనుబాసి జననిల్చినట్టి యిం
ద్రకీలంబుమహిమ్మతయెంత। పటుశోణపాషాణబహువర్ణరీతి। నటియిం
చురోహణనగము పెంపెంత। జనపతియగు రాము శాపంబుచేత దునిసిన
గంధమాదనము పెంపెంత। ఘోరంతపాద్రిదుభూభారకృతమున। వారుం
డుకుల పర్వతముల పెంపెంత। మొదలగోతులుమోవ మురిసిపడ్డట్టి। పద
టికొండలపిందు పాటిదానె త। నాడునేడునుయల్ల నాడు నేనాడు। పోడి
గాభంగంబు బొందనియట్టి। పొగడికనెగడు శ్రీనగసార్వభౌమ। పొగడ
రేకృతమతుల్ పుణ్యైకరాసి। యొక్కొక్కగిరుల యందొక్కొక్కమ
హిమ। నెక్కొనుగాకయ। నిందితమహిమ। గలుగునెవరులక్షు కామ్యా
ర్థసిద్ధి। గలుగునేపరమమోక్ష సుఖాభివృద్ధి। గలుగుగాకిల శ్రీనగస్ప
ర్శవేది। వలనశ్రీశైలబాన్వరసురతరువు। వలనశ్రీపర్వత వరకామదు
ఘము। వలననెట్లసినన వారితభక్తి। భ్రాజిల్లుపర్వతు పటితపఃఫలము।
తేజోమహత్వంబు దివ్యాంగమనగ। సుకుచిరమల్లికార్జునసముత్తుంగ।
వరమహాస్థానంబు వదనాబ్జమనగ। ఘనతరధర్మార్థ కామమోక్ష
ములు। తనరుశ్రీపాదపద్మంబులనంగ। కన్నులుదీప వృక్షంబులనంగ।
చెన్నగుశృంగంబు శృంగంబనంగ। గుహలునాసాపుటకు హారంబులనగ।
మహితభూజములు రోమంబులనంగ। నొగిగుహాంతరవాయు పూనుపు
లనగ। తగుశిలాతిస్మృతులు శ్రోత్రంబులనంగ। వరచతుర్ద్వారని వా
సలిగములు। సరసతనొప్పారు చన్నులనంగ। దొరగుపుణ్యంబులుద్దు
గ్ధంబులనగ। పరపరిషత్కోట్లు వత్సంబులనగ। నమలిననిజకీర్తి యది
యవాలముగ। ప్రమథాధిపులు పరిపాలకులనగ। నందితంబైన శ్రీనగ
కామధేను। వందకాకెవ్వి యిష్టార్థముల్ మరియు। ంబరగుపర్వతతపఃఫ
లదాతయైన। వరుబ్రసంన్నుతయాల వాలంబుగాగ॥ పొనకుపర్వతపూ
ర్వ పుణ్యదేహంబు। ఘనతరంబైన కూశ్వటవేరుగాగ। వీగుపర్వతునగా
న్వితరూపతనువు। దాగరిగొన్న మొదలిదుంపయనగ। పోదలినల్దైనసొంపు
పొంపిరిపోష। కదసినకొండలు కవటలనంగ। అశ్వమేధాదిమ్ముఖ్యాభ
లగిరుల్కు। శాశ్వతసాఖోప శాఖలుగాక। కరమొప్పు పాతాళ గంగాదిన
దులు। వరుసవెల్లితబహు వల్లరుల్ గాగ। మహనీయ్యకాంతి మన్మరకత

శిలలు। బహుళంబులగుహరిత్పత్త్రింబుగాగ। అగణితరుచిబ్రవాళాబ్జరా
గములు। జిగిదొలుకాడెడు చివురులనంగ। గమియుమౌక్తికచంద్ర
కాంతవజ్రములు। కొమరారునెరివిరి గుత్తులనంగ। సమరంగామ్యార్థుల
లైనసాధకులు। తమిగప్పకొని తేటితండంబులనగ। శ్రీస్వయంభూలింగ సిద్ధ
లింగములు। భాసురవరదివ్య ఫలములనంగ। తల్పోయమునులును దాప
సొత్తములు। ఫలములనెడిసుక ప్రిశరంబులనగ। నందితంబైన శ్రీనగక
ల్పతరువు। నందకాకెవ్వి యిష్టార్థముల్ మరియు। తారాదిలోహతత్త
ద్వర్ణ సమితి। వారించిశుద్ధసువర్ణంబు సేయు। విరచింపనాస్పర్శవే
దికలెల్ల। ధరసూక్తివర్ణంపు తతియునునట్లు। ద్విజముఖ్యజాతులు ధృ
తిదస్నుముట్ట। వృజనంబులడచి బవిత్రిల సేయు చిరసూక్తిసంత్సజఃస్పృ
స్థాయనంగ। ధరజెల్లుశ్రీపర్వతమునకాక। తలపోయశ్రీపర్వతస్పర్శ
వేది। వలననకాకెవ్వివాంఛితార్థములు। ధరనెన్నదగు పర్వతంబుల
లోపి। సిరిగిరియననొక్క గిరియనజనునె। లింగమూర్తులప్రోధ। లీల
లదావు। మంగళత్వముయెల్ల మహితతలెల్ల। పరమధర్మముక్త్యాది ప్రిమ
ధులవేది। సురతరువులగుంపు సురభులసొంపు। చింతామణులపెల్లు శ్రీపు
ట్టినిల్లు। సంతసంబులతీపు సత్యంపురూపు। స్పర్శవేదులకాసి ప్రత్యక్ష
కాశి। దర్శనంబులముక్తి ధన్యతశక్తి। దమితేంద్రియులసీమ దాసుల
ప్రేమ। విమలతముగావు తత్త్వముపొట్టజొరువు। జంగమోచ్ఛ్రవము
ప్రసాదంబజవము। సంగీతములగుత్తి శరణులవృత్తి। నిర్గతాఘులదృ
ష్టి నిత్యతపుష్టి। స్వర్గంబుగరసు మోక్షంబులవెరసు। శివయోగులని
రవు సిద్ధులనెరవు। ధృక్కీర్తిపెంపు నిత్యులమత్తియింపు। నదులజొచ్చిన
యిల్లు నగములపెల్లు। సదమలాత్ములపేర్మి శంకరుకూర్మి। తపముల
యొల్లి తీర్థంబులవెల్లి। జపసమాధులప్రొద్దు శివములదుద్దు। భక్తులచెలు
వు విరక్తులయిలివు। ముక్తివంతులుత్రోవ మోదంబుచేవ। భవసాగర
మునావ పనములతోవ। శివభక్తిశిఖరంబు శ్రీనగేంద్రంబు। పరికింపనిట్టి
శ్రీపర్వతంబునకు। ధరణీధరములొండు తత్తుల్యమగునె। యిందున్నశిల
యేడు లీశ్వరుమూళి। యందున్నయట్టి గ.గాంబుకణములు। యిందు
న్నగుబ్బలు లింగమహిమోష్ఫు। మందరకైలాస మహితశైలములు। యిం

దులగోబృంన మిష్టముల్ గురియు। బృందావకులసురభిప్రకరములు। లిం
దులలో పెయ్యలీశుకట్టెద్దురి। మరిదమైయున్న గోమాతృసంఘములు।
యిఁదులపసిబాల తెలమినజాండ। సందోహములుకోల్చు శతరుద్రవి
భులు। యిందులపేడుచెట్టు లలిగాయసిద్ధు। లందరుగూర్చు దివ్యౌషధా
పళులు॥ యిందులసితిపిరాలినదీధితులను। నిందితంబులుజేయు నిజపుణ్య
మతులు। యిందులక్రియ్యాట లూప్సితార్థములు। నందించురసరసా
యనసుధావారి। నెలకొన్న యిందుల నీలసతరులు॥ మలయజఘనసార
మహానియ్యతరులు। కామింపనందుల కడపటిశిలలు। భూమిచింతామ
ణుల్ పుట్టినఘనులు। విలసిల్లునిందుల వెడవృంతలాది। తెలుపారుభాగీర
థీముఖ్యనదులు। పరగనిందులచోట। పదియులూహింప। నిరసంబుక్షీ
రాబ్ధినిధిపుట్టినిల్లు। కలయఁగనిందుల గండశైలములు యిలమోచికొని
యున్న కులపర్వతములు। అరయనిందులశబరాలయభూమి। హరిము
ఖ్యసురలకు నపవర్గభూమి। తలపోయనిందుల ధరణీరజంబు। అలమేటి
చామీకరాద్రికిదళము। చరియించునిందుల శ్వపచాధములను। ధరచ
తుర్వేదుల కరయనుత్తములు। పరికింపనిందుల పసలకాపరులు। వరుస
స్మృతి వ్యాఖ్యానపరులు। యీక్షింపనిందుల యీపాపబిడ్డ। తక్షకా
నంతాది దర్వీకరములు। భావింపనిందుల పూవులవడుగు। లావజ్రి
క్రింద త్వమదియిచ్చినారు। వడిగలనిందుల వటకపాకులును కడగిబ్రిం
హకుముంజి గట్టినవారు। కతలేలయిందొక్క కడయింటిగనము। క్షితి
గతఁ గావిఘ్నుజెసినవాండు। యూహింపనిందుల యొకపిన్నతపసి। యా
హరిపుత్రునుక్కడచిరవాను। వీక్షింపనిందొక్క వీరగణంబు। దక్షుని
యజ్ఞంబు దహియించినాడు। శీఘ్రబయిందొక్క చిట్టిగణంబు। వ్యా
ఘ్రాసురాదులపచ్చినవారు। రమణనీశైలోత్తర ద్వారదిభుడు। ప్రమదు
లబించి లోకములేచిరినాడు। వ్రాలియుగ్గిరితూర్పు వాకిటరేడు। గ్రాలు
చుత్రిపురముల్ గాల్చినవాండు। నలినిన్నగము దక్షిణ ద్వారవిభుడు।
యిలచిరంజ్యోతియై యెసగినవాండు। మరువకరిగిపశ్చిమ ద్వారవిభుడు।
పొరిగొని బ్రింహ్మాల పుట్టించినాడు। స్మరవైరియిందుల మల్లికార్జునుడు।
వరలింగముల చక్రవర్తియైనాడు। మిగులఫిందులసార మేయమా

జాలల! ఖగమృగక్రిమికీటకభుజంగమ్ముఖ్యు! లోలినిశ్రీగిరి నుండగా దేని!
శైలాసనమున నుండగా దేవతలకెంత! వనిన శ్రీగిరిమహా మహావలంబనము!
వనజజునకు నైన వర్ణింపనశక్యము! వినన భూలోనభ విఖ్యాతియునగ! నినయ
శ్రీనగమున కితర శైలములు! భువిఫలింపించినయట్టి భూధరేంద్రములు! శివు
ధరించినయట్టి సిరిగిరి సరియె! యెంచు గీర్తించుచు హర్షించుచుగణన!
మంచితుండగు పండితయ్యచూడ్కులకు! నంగద శైల మంతయుగూడ
దివ్య! లింగసంరూపమై లీల వెలింగె! సీకృతాత్ములకు శిలానికరమై
తోచు! ననుపురాణోక్తదా నవియేలతప్పు! వినుతింపనద్భక్తి విధియ
ట్లుగాక! అనయుంబుపూజా ఫలాపేక్షితులకు! తనుగొనస్థూలలింగస్ఫూ
ర్తిదోచు! ననయుంబుభక్తి సుఖాపేక్షితులకు! తనుగొనబరమ లింగ
స్ఫూర్తిదోంచు! ననయుంబుభక్తి సుఖాపేక్షితులకు! తనుగొనబరమ
లింగస్ఫూర్తిదోంచు! వరలింగమెట్లుంన్న పాయరియ్యము! ధరదదీ
యంతి విధంరూపమునగ! రతినన్మదాద్య మరాదృశ్యమనగ! యుత
ముగానూక్ష్మంతు యోగిభిరనగ! గరమనుగక్తి భక్తైర్దృశ్యమనగ! ధర
దృశ్యతేనాన్యథాకవిచిత్తనగ! అటుగాకభక్త భావైకదృష్టులకు! స్ఫుట
లింగమూర్తి దోచుటదథ్యగాదె! బంగిగాబసవయ్య భావదృష్టులకు!
జంగమంబటిగూడ లింగమైనట్లు! సిద్ధరామయ్యకు శ్రీగిరీశ్వరుడు! శుద్ధ
లింగాకృతి శోభిల్లినట్లు! శ్రీపిళ్లనాయనారికినిలింగమ్వ! రూపమైపారి
జేశుడేపారినట్లు! స్వాపలింగాకృతి బాచిరాజునకు! సౌరాష్ట్రవిభుడు ప
సన్నమైనట్లు! వెండియు సోమేశ్వరుండుగుడ్డవక! బండితలింగప్రకారమై
నట్లు! శూలిదాపోరత్త నూరసానికిని! దాలింగమూర్తియై దనరారు
నట్లు! భంగురేతర వీరభద్రేశ్వరోత్త! మాంగములింగమై యలరారి
నట్లు! శ్రీలింగమూర్తియై శివుడుపర్వతుడు! విశాలశిరస్థవిసంధిల్లునట్లు!
స్తుతియించు మల్లికార్జునునకు మెచ్చి! యుతులసాక్షాత్కార మంగీక
రించు! గతిపర్వతంబు లింగస్ఫూర్తి వెలిగె! మతిదలపోయుపండితునక
ఘణము! మును మజ్జనాంబువుల్ ముంచినదృష్టు! నినుపారగంధంబు నిం
చినదృష్టు! పొనరలతాంతముల్ పూచినదృష్టు! పథూమంఘ్నధూబు

గప్పినదృష్టు। పరగనివాళులు బట్టినదృష్టు। రమణతాంబూలంబు రంజి
ల్లుదృష్టు।, అమరపుష్పాంజలుల సలారదృష్టు। గానిల్లుబర్వత ఘనజంగ
మునకు। దానిరీక్షణ్య సావధానంబునంగ చక్కనలింగావసరముచెల్లించి।
మక్కువ పెక్కువ మల్లికార్జునుడు। లెక్కింపశిలలెల్ల లింగరూపములు।
నిక్కంబువినుతిఘనసీభవించుటకు। సరయుయద్దిమన సాధ్యాయ తేయని
యు। ధరణితర్వాబాన దతియనవరియు। చేకొనిలత్కర్మణాకరోతియని।
యాకాంక్షిశ్రితిజెప్పు సప్పురాణములు। సరిమనస్యేకంవచస్యేకమని
యు। సరియగర్మణ్యేక మనియు మహాత్ము। చేష్టలువిరచించి చెప్పునా
ద్యోక్త। దృష్టంబుగా శైవ శిష్టుపండితుడు। కలయశ్రీనగము సాక్షాలిం
గమనుచు। వలచిరూపించియు దలచినయట్లు। పలికినుతించియు పలికిన
యట్లు। యిలభజించియు భజియించినయట్లు। పదపడిన్భక్తి దుదము
ట్టలకును। ముదమునభక్తి సమూహంబుబొగడ। నద్భుతంబందుచు నం
తబండితుడు। సద్భక్తిమొక్కుచు సంస్తుతింపుచును। అభిరమ్యలీల నొ
ప్పరుశ్రీగిరికి। నభిముఖుడై కన్నులారజూచుచును। దూరకృతాఘుండు
దొనమరాజు। గారికృపాలోక నవార్ధిదేల్చి। అరుగుశ్రీగిరి మల్లికార్జు
నదేవు। చరణాంబుజంబులా సక్తిభజింపు। భవుభక్తకోటికి పర్వములొస
లుపు। శివరాత్రియప్పుగి జెల్లింపుమరియు। యిలపద్దక్షిణముగా నీప
ర్వతంబు। వలగొనుసీవు మావ్రతసమాప్తంబు। గావింపుమనిశిష్య గా
రవింపుడుము। హావినయంబున సాష్టాంగమెరగి। మస్తకవిన్యస్త వహిత
స్వహాస్త। శస్నాతంస్నుడై జగతభివినుతి। సర్వజ్ఞపండితా సాధ్యుడొల్లి
యును। పర్వతంబననొక్క ప్రిమధుడోబుమయి। పర్వతాకార మెచ్చం
గివాటిల్లె। పర్వతస్థలినెల్ల ప్రబలించెగంగ। ఆదిశ్రీపర్వతంబనునామ
మట్టి। లాదరణీయమైయల దెలోకములు। మహిశైలసార్వభౌమత్వనిత్య
త్వ। మహిమయేక్రియన సమానమైపరగ। నఖిలముముక్తుల కాదనీ
శైల। శిఖరదర్శన ముక్తి సిద్ధియెట్లనగ। మించినచాశివ మెళితగూప
ముగ। పంచవక్త్రములెట్లు భ్రాజిల్లెగిరికి। యెల్లపర్వతముల కెల్లశిఖర
ములు। కెల్లమైయెట్లుండె సెల్లకాలంబు। సంహృతాంతకుడు ప్రసన్ను
డైయెట్లు। సింహాసనముగ వసించెనగ్గిరికి। సురపర్వతాది భూధరకోటు

లుండ। హారగణంబులకు గ్రీడాద్రియెట్లయ్యె। రసకసాయనసుధా రసన
రోవరము। లెనగంగనగ్గిరి నెల్లవసించె! సురమణి సురధేను సురమహీ
జాంత। సురసింధుతతుల శాకర మెట్టులయ్యె। నాల్గుదిక్కులయందు నాల్గు
వాకిళ్లు। నాల్గుమూలల నిరు నాలుగుదిడ్లు। సుకరమైయొప్పునుమది సూరన
గడ్లు। మకుటతోరణము లిమ్మడివానికనగ। నగములు బిలములు నదు
లు తీర్థములు। నగుకుండములును మహాస్థానములును। దివ్యలింగము
లు జ్యోతిర్లింగములును। భవ్యమైపరుగునే పంబేమిమరియు। నరులకుదృ
శ్యయానంబయ్యెగాక। పరగనిగ్గిరపీఠ పద్ధతిదనర। మణిలింగములురత్న
మయలింగములును। గణుతింపస్వర్ణ లింగంబులురజత। లింగంబులు
ను దామ్రలింగముల్ గాంస్య। లింగంబులును లోహజందిమల్ జంద్ర।
కాంతలింగంబులు కర మొప్పునార్య। కాంతలింగముల యస్కాంతలిం
గములు। నమృతలింగములు స్వయంభులింగములు। కోమరార కోటా
డకోటు వెండియును। నరసురాసురము నీశ్వరసిద్ధసాధ్య। గరుడగంధర్వో
రగప్రకరాదు। లిలబ్రతిష్ఠింప లింగములనంతంబు। సాన్నిధ్యమొనగ
శ్రీశైలంబునందు। పన్నగానొసగు సౌభాగ్యమెట్లొనవె। చక్రిచతుర్ము
ఖశక్రినన్నుత। పరాక్రమునకు లింగచక్రవర్తికని। శూలికి మల్లికా
ర్జుననామమెట్లు। పోలయ్యమునుస్వయంభూలింగమునకు। యేనగంబే
దెస యేతీర్థమెచట। యేనదియెక్కడ యేస్థానమందు। యేలింగమే
పూజ యెంతంతపుణ్య। మేలాక మేభోగమే ఫలప్రాప్తి। యేపదంబమే
సౌఖ్యమే మోక్షమెట్టు। లాపర్వతంబు మాహాత్మ్యమంతయును। నాన
తియుండని యడుగులకెరిగి।నానతబుధుడు లోకారాధ్యమూర్తి। యా
వందభరితాత్మ్మడైకృపాదృష్టి। దోనమ రాజయ్య దొడిదొడిజూచి।
శ్రీగిరిమహిమదా శేషునకైన। వాగీశ్వరునకైన వాసుకికైన। యాశిలా
దునకైన ననుకీర్తిశాయ। గాశక్యమేసీళ గళుడేరుగుగాదె। పినియెపా
ర్వతి తన విభుసెచగారి। తనకంతగుహునకు తానానతిచ్చె। నాతనిచేవి
నర మరులు మునులు। భాతిపురాణోక్తి పర్వతుమహిమ। ధనరెడుశ్రు
తులెసంతాలైయనంగ। జనువేద వేదాంత శాఖలుకైన। నూతునకైన
వ్యాసునకైనజి। త్ప్రకఖ్యాతనుండట్టి శ్రీపర్వతుమహిమ। యాపురాద్రైక

సారాజర్ద్ధారకంబు। రూపింప నేనమ్మెదుర్గండనేకాను। ఐనను వినుము
గృతార్థతానియతి। నానేర్చుభంగి శ్రీనగమహత్త్వంబు। వర్ణింప
నత్క వీశ్వరులుత్సహింప। కర్ణవాఙ్మృతధాత్రి నలరున్లనిన। ఆది
కనానయనాదిశిలాదు। డాదరికమునమహాతపోనియతి। ముక్కంటి మె
ప్పించి మువ్వంరనుతుల। చక్కనబడయుచో నద్భక్తిబుద్ధి। యిద్ధభవద్భ
క్తి హీనుడద్వైత। బుద్ధుడందొకడైన పరిభవించె నేని। నెట్టణబానిగొందు
నీవడ్డపడిన। నిట్టైనగొడుకుల నిమ్మునాకనుడు।నిత్యునయో నిజునిర్మల
దేహు। సత్యకీర్తి ద్వితియ్యశంభు సర్వజ్ఞు। ధర్మావతారు నిత్యస్తుత్యు
శైవ। ధర్మశాస్త్రాచార్య తనువృషాధీశు। నందితప్రమథగణ శ్రేష్ఠున
జరు। నందికేశ్వరు నగ్రినందనునొసగె। నానందికేశ్వరుండతివీరఘోర।
మానితవగతపో మహిమాతిశయతి। శివునిగురించి భజించి మెప్పించి।
భువినిద్వితీయు శంభుండను పేర। వాహనత్వంబు సర్వజ్ఞత్వముపస। మా
హితమగు శ్రీవృషాధిపత్యంబు। శి'ధర్మ శాస్త్ర విశేషరహస్య। వివిధ
దివ్యాగమ విరచనత్వంబు। సహజలింగైక నిష్ఠాపరతంత్రి। మహితకేవ
లభక్తి మతగురుత్వంబు। ప్రమదేశ్వగత్వంబు బడసీలోకముల। దమ
షుద్ధధర్మావతారమైపరగె। ఖ్యాపితలీల శిలాదుండు మరియు। దీపితమహా
మ ద్వితియ్యతనూజు। పుణ్యజనైక శరణ్యునగణ్యు। పుణ్యచతుర్దశ భు
వనవరేణ్యు। నాశాంతకీర్తి గతప్రణుతార్తి। మంగళచరితున భంగు
లింగొత్త। మాంగుసంతతదయా పాంగుదివ్యాంగు। నాతతపంచ మహా
పాతకోప। పాతకనిరసన ప్రఖ్యాతచరితు। నాద్యనాద్యస్తుత్యు నవికల
వేద। వేద్యునభేద్యున విద్యావిదూరు। నక్షుణ్ణకరుణా కటాక్షవీక్షణను।
రక్షితసకలము ముక్షునక్షరుని। సర్వజ్ఞు నన్మునీశ్వరసార్వభౌమ। పర్వ
తునీహితాఫలబర్వతుబడయు। బరమేశుకారుణ్య భావాతిశయత। హ
రపాదభక్తి సమగ్రనందు। నురుతపశ్చరణ కుద్యుక్తుడై తొంటి। వర
మునీంద్రుల తపోవర్తనల్ దలచి। ధరణినజాది దుస్తరజీవరాశు। లేరయ
బర్ణాహారులైకా దెబ్రతుకు। జలచరాదులు వృక్షసస్యభూతాదు। లల
రిజలాహారులైకా దెబ్రతుకు। పారావతాదులు పక్షులుకొన్ని। యూర

శిలాహారులై కాదె బ్రతుకు। ఘనభుజంగము మనఁగదె జీవరాసు। లిల
నుజలాహారమై కాదె బ్రదుకు। నరిపిపీలికముఖ్య జంతుప్రతాన। మఱయు
ఘనాహారమై కాదె బ్రతుకు। ననుచుపణాఁగ శిలాదానిలాద। వినుతక
ణ్వాదాది మునులాచరించు। నాతపోమహిమలనాలంబుఁజేసి। యాతతో
ద్యుక్తిని రాహారయుక్తి। ప్రమథాధిపతులు జిత్రము జిత్రమనఁగ। నమ
రులత్యాశ్చర్య మాశ్చర్యమనఁగ। దనుజాంతకులును చోద్యము చోద్య
మనఁగ। సనకాదులను వమంబను వమంబనఁగ। పరమమునీశ్వరు విదియరు
దనియనఁగ। నరులిట్టితపముగా నముకానమనఁగ। నిష్ఠురనరశి పోనిణఁ
యనియతి! నిష్ఠబర్వతనన్మనిప్రపరుండు। మానితదివ్య వషాఁనేకకో
ట్లు। దానట్లుజరియింప ధరణిగణింప। జడధులుఁగలుగ నిజ్జలశాయియులఁగ।
బడబాగ్నిమలఁగ దిక్పాలురుదారఁగ। చుక్కలురాల వాసుకితేఁల్ వ్రాల।
దిక్కరీంద్రులుదూల దివిభులిగూల। నమరులువంద నజాండముల్ దిఁడ।
కమలమిత్రుడుగంద కమఠంబుమ్రంద। కులగిరులడఁగ దిక్కులువీడవ
డఁగ। నలువయుక్కడఁగ నాద్యులుమ్రొక్కదాడఁగ। సంతబర్వతుని మ
హాతపోనియతి। కాంతకాంతకుడు బ్రత్యక్షమైనిలిచి। జాగ్రస్మాహా
గ్రి సమగ్రతపోవి। నిగ్రహ విగ్రహ నీకనుగ్రహము। గావింతు కావిం
తు కావింతుకరుణ। భావింతు భావింతు భావింతునిన్ను। మెచ్చితి మె
చ్చితి మెచ్చితివరము। లిచ్చెద నిచ్చెద నిచ్చెదనింక। మాటలెమిటికి
ముమ్మాటికిభక్తి। పాటవధారేయ పర్వతవిభుడు। వెనుము వేదుము
వేనుమిావనుడు। పోడిగా సర్వాంగములు భువిబొంద। తోడి దోడి
జాగిలఁబడి మొక్కి మ్రొక్కి। కడుభక్తిముకుళిత కరపద్మడగుచ్చి।
త్వదమ్మగతునీతునెదురనీక్షించ। ముత్యాలుకలుమేన మోసులుసాఁగ। కంఠ
సముద్గత గద్గదస్వరము। కుంఠితంబుగనుతుల్ కత్తుకజిక్క। నానంద
భాష్పధా దాసారవారి। నాననాంభోరుహంబటిదొప్పదోఁగ। నింపుసాం
పారెడు కెంపుగన్నులను। పెంపునొప్పారెదు। కంపంబుదొడర। దమలో
నవలుమరు దళింప మ్రొక్క। దమకించు మచ్చరికముదొంగలింప।
నాయంగవికృయల వియద్భూషణము। లైయిట్లు జొలుపార నర్థిఁదో
ల్కాడ। భక్తవత్సలవిస్న పంబయ్యజయ్య। భక్తమనోంబుజ భ్రాజిత

కయ్యా। భర్గాపరాపర భవనిష్కళంక। సర్గస్థితిలయ ప్రచరితగు
ణాంక। వరదమహేశ్వర వజ్రిసంత్రాణ పరమదయారస పదనేత్రికాణ।
యనవరతత్రిలోకైక నమస్య। వనజాసనాచ్యుత వాగమితాస్య। గణమ
నోరథ పరికల్పనవ్యసన। ప్రణుతజనానీక పాతకగ్రసన। శుభకరయువి
కల శ్రుత్యంతవేద్య। యభవసంసార మహారోగవైద్య। సర్వజ్ఞవిశ్వరక్ష
ణకృపారంభ। పర్వతకన్య కోపరిపరిరంభ। శరణాగతౌఘ. దుస్తపాప
దావ। పురహార చిత్తగింపుము దేవదేవ। యనియిట్లు నినుబర్వతాష్ట
కంబంను। వినుతింపనిష్టార్థ వితతులుజెందు। గావుననిష్ట ఫలావాప్తి
నీవ। గావింతునావని గైకొనుదేవ। వేండెదనిన్ను నేవిజితాభిషంగ। ప్రో
డిగానవధరింపు ముదయాపాంగ। పర్వతుండనుపేర పరమార్థముగను।
బర్వతాకారమే బరపుగాదాల్చి। యుండెదనీవు నాయుత్తమాంగమున।
నుండవేనాథ దివ్యోరులింగాంగ। ఆసక్తిహరివిరించాదులుగొలువ। గాసు
రగిరినుండ గతియున్కినొల్ల। కైలాసమునమహా గణములుగొలువ। గా
లీలనివుండు గతియున్కినొల్ల। మందరగిరిసుర బృందంబుగొలువ। నొం
దంగయుండు నీయొక్కనేనొల్ల శ్రుతులశిరంబున సూక్ష్మరూపమున।
వితతమైనీయున్కి విధమునేనొల్ల। కూడద్రియుంబక ముఖ్య కుధరసం
ఘముల। వేడుకనీయుండు విధమునేనొల్ల। శివలోక ముఖ్య విశేషలోక
ముల। దవిలినీవుండు విధంబు నేనొల్ల। సనకాదియోగుల సన్మనోగతుల।
నొనరయుండెడియున్కి యెల్ల వెండియును। అనుపమశైవ నిష్ఠారూపసి
యతి। జనుగౌతమాదుల సజ్జలయందు। దనరంగపాశుపతవ్రతోద్యుక్తి।
జనునగస్త్యాదుల సజ్జయందు। శివయోగులయ్యు వశిష్ఠాదిమునులు। సవి
శేషముగదాల్చు సజ్జలయందు। నీసమయస్థులు వ్యాసాదిభూతి। శాసను
ల్ ధరియించు సజ్జలయందు। సురపాగ్ని, యమదైత్య దరుణానిలోక్ష
చరపభేశానుల సజ్జలయందు। యీశక్తిమరియుముముక్షుదాల్చు। కక్ష
లగద్దైనగరులమీరాదథి। నుండెడువిధమున నొల్లప్రాణేశ। యుండుమెప్ప
డుమదియోత్తమాంగమున। దేవమన్మస్తక దివ్యపీఠమున। నీవులింగాం
గ సన్నిధిజేర్చి ప్రాతః భువనౌఘ శ్రీస్వయంభూలింగరూప। మవధరిం
చుటకు మహాప్రసాదంబు। నిన్నువినాశాప నిత్యసంబంధ। సన్నిధివేండితి

స్వామివిన్నపము। పతిసర్వతఃపాణి పాదాంతమనుచు। శ్రుతులులింగాం
గమేల్ రూపించుగాన। ధరయథారాజత థాప్రజాయనుట। కరుదగునే
పర్వదాకారమయ్య। దనువెల్లశిరమగు। నినుదలంపంగ। తనువెల్లగ
న్నులై నినుగనుగొనగ। దనువెల్లవీనులై నినుమనువినగ। దనువెల్లజి
హ్వలై నినువినుతింప। దనువెల్లజేతులై నినుబూజసేయ। దనువెల్లమన
సయై నినుదలంపంగ। నోడగూడదాసోహావృత్తినద్వైత। జడధిమునుంపగ
నాకు సద్భక్తియొసగు। రక్షింపుభృత్యగా శిక్షింపుదయని। రక్షింపుమ
య్య మదీశవెండియును। కైలాసశుక్తిమ గౌరీతుషార। నీలమైవాళ
మాణిక్యమహేంద్ర। సైంధవకళ్యాణ సారంగసహ్య। గంధమాధనకింశు
క శ్వేతమాల్య। పద్మశైలోదయ వర్ధమానహిమ। విద్వద్వ్యదస్త ప్ర
వాళసువేల। సోమనైమిష్య కుసుమచిత్రకూట। హేమకూటక్రౌంచ
సిమేంద్రకల। హరితపూర్వ సంధ్యారుశ్యమూక। వైరోచననిషధ సజ్ర
మ్రితామ్ర। మలయశోహణగిరి మానసోత్తరముఖుల! రౌప్యకేసరగోవ
ర్ధనశత। మేరుకుంజరవృష వేచకశృంగ। పారియాత్రాది శుంభద్గిరం
ద్రములు। గంగభాగీరథి గంగపాతాళ। గంగభీమరధి సౌగంధికవిరజ।
కాశినగంధారి కావేరియసిలి। పాశవరుణతుంగ। భద్రప్రయాగ। నంద
సరస్వతి నర్మదయమున। మందాకినీ గయగోమతి తామ్రపర్ణి। స్రోత
వేత్రవతి సోమపభాస। వైతరణితమసవంజీరసరవ। వేగవతియుసుర
విశ్రుతచంద్ర। భాగవిజయమహా భాగవిచిత్ర। యమరిపంచననిగా య
త్రియుత్స్నాహ। విమలవేత్రవనియు పీఘులాభక్రిసక। శోణవేదవతియు
శుక్లప్రభాస। వేణిపుష్కరకృష్ణ వేణిమలాప। హరిగంధంసతియు నాది
గానిఖిల। ఖారుణిగల్గు తీర్థంబులు నదులు। మూర్తివంతంబులై
మొదసినామీద। పతింపుచుగడు వరమిమ్ముమ్మయు। సద్రితిబ్రాం
హ్మణ క్షత్రియ వైశ్య। శూద్రాదిసత్కుల జులునుదుష్కులజు। లెట్టు
మ్మాసవులైన యీశమన్నగము। మెట్టునంతనజేసి। మిక్కిలికూర్మి। వారి
పురాకృత ఘోరకర్మములు। నారూఢపాతకావ్యానీకకోట్లు। హరియిం
చివారి కభిష్ఠదశిద్ధి। కరుణింపు కరుణింపు। వరములొందొల్ల। ననుచుము
మ్మాలికి హరుకౌతబడసి। యనఘుడప్పుడుపర్వ। తాకారమగును। భం

గిగాశివుడు నప్పర్వతోత్తుంగ। శృంగోత్తమాంగ ప్రసిద్ధపీఠము:న। పాం
గారుశ్రీస్వయంభూలింగమూర్తి। యంగీకరించె నుద్యన్మహామహిమ।
ప్రచరింప శ్రీశైల భగ్నహర్మ్యాగ్ర। ఖచితమాణిక్యోరు కలశవిభాతి।
నప్పర్వతాగ్ర శృంగైకమధ్యమున। నొప్పె నెంతయు దదియోర్వరులిం
గంబు। శివదుందుభులు సముంచితలీలమ్రోసె। దివిపుష్పవర్షంబు
ప్రవితతగురిసె। నంతనంతంత నయ్యంతకాంతకుడు। చెంతనెంతయు
మూర్తి వంతంబులగుచు। పుణ్యాయతనములు పుణ్యతీర్థములు। పు
ణ్యసరోవరంబులు పుణ్యగిరులు। పున్యమహాస్థాన వరోలుపున్యనదులు। పు
న్యలోకంబులు పున్యమార్గములు।పుణ్యవనంబులు పుణ్యౌషధములు।
పుణ్యభూములు పుణ్యపురములుసర్వ। పుణ్యంబులునగణ్యపుణ్యాంగుడై న।
పుపుణ్యుండుగిరిశిరంబున వసియింప। నిదియక్రీడాస్థాన మింక మాకనుచు।
ముదమునసప్రమథ సమూహంబుబొదల। కనుగొనపత్యక్షకైలాసమి
దియ। యనుచు శ్రీరుద్రగణాధిపులలర। నశ్రాంతమును హరాభ్యర్చ
నక్రియ। కాశ్రయంబిదిమన కనిసురల్ జెలగ। తవిలిబాడిగ పర్వతా
యనిక్రొలువ। భవుగంటిమనిహరి ప్రభృతు విశ్వ। నాసురభక్తిమైహ
రిగొల్వనదిని। వానమంచునుదైత్య వర్గము ప్రాంగ। కంటిమితిప్రథ
గంగాసంగమంబు। మంటిమేమనిసర్వ మనుజులుబొగడ। ననయంబు
జపతపోధ్యానసత్క్రియల। కనువిచ్చటనిమునులాసక్తినిక్క। సిద్ధించున్ని
చట నిప్సితసిద్ధులనుచు। సిద్ధసాధ్యాదులు జేరినుతింప। గరుడగంధర్వ
కిన్నరకింపురుష। నికరమిగ్గిరియ సుఖకరమనినిగుడ। నవిజలక్రీడావ
సక్రీడలకును। గలయనిదని దేవ గణికలునొలయ। మనకగుదర్శన మా
త్రనమోక్ష। మనుచుముముక్షులత్యర్థిగామింప। నద్భుతాఘలమిది
యగపడెననుచు। సద్భక్తనికర ముత్సవలీలగ్రాల। నాదధీచిభృగుకణ్వ
దగాతమశి। లాద్యోరమస్య కణ్వాదిఘన్మునులు। దేవమహాదేవ దేవాది
దేవ। దేవయుమాదేవ దివ్యలింగాంగ। యిచ్చితిప్రమథత్వ మాశప్రమ
థులకు। నిచ్చితిరుద్రత్వ మీశరుద్రులకు। నిచ్చితిబ్రహ్మత్వ, మీశ
బ్రహ్మలకు। యిచ్చితివిష్ణుత్వ మిందిరాపతికి। సురపాగ్ని యమదైత్య
వరుణసమీర। నరవాహనేశాన వరదగీశులకు। భరణెండియును సురా

సుర సిద్ధసాధ్య। గరుడగంధర్వోరగపక్షిముఖులకు। నీవిధంబున నిర్వాదెని
మిదిగొట్లు। దేవాధికారముల తెల్లమిచ్చితివి। శాకయుత్నత్ర్యా పాకలిత
సమావ। లోకనామృతవార్ధిఁ నోలలాడించితివి। భంగిగా శ్రీనగోత్తుం
గశృంగోత్త। మాంగవిభేద సమగ్రపీఠమున; నిత్యసల్లింగ సాన్నిధ్యా
నురక్తి। పవిత్రతనులింగరూపము దాల్చియుండు। నట్టి వరంబు మీఱి
చ్చినచోట। నెట్టణగలుగునే నిటలాక్షమున్న। భంగిగావీర భక్తాంగంబు
దివ్య। లింగోత్తమాంగంబు లీలధరించి। భంగు శేతర వీరభద్రోక
మూర్తిఁ। యంగీకరించుట యదిగలదొకడు। భంగిగానవ్వీర భద్రోత్త
మాంగ। లింగసంబంధంబు లీలదలిర్ప। నుత్తమాంగము లింగమున్నది
దేహ। మత్తరి వీరభద్రాదిక్యమెంత। యదిపర్వతుని దేహ మదిపర్వ
తాగ్రి। మదిపీఠమిదలింగ మనుభేదబుద్ధి। పర్వతుడనువు శ్రీపర్వతం
బట్టి। పర్వతుశృంగంబు భద్రపీఠంబు। యురుపీఠమదియె నయోని
లింగంబు। భరితలింగము మహోత్సవదాతయగుట। పరమమునీంద్రుడు
పర్వతవిభుడు। వరతపోధనుడు పర్వతవల్లభుండు। పర్వతోత్తముడు సుప
ర్వతాధిపుడు। సర్వేసుపీఠంబు పర్వతవిభుడు। కలితమదీయలింగముపర్వ
తుండు। తలపవశేఁ నముక్తి దాతపర్వతుడు। మహేశ్వరుండును మహి
తపర్వతుడున మాహాత్మ్యప్రధమనాయకుడు పర్వతుడు। భువనపావన
మూర్తిఁ భువిపర్వతుండు। శివభక్తిశిఖరంబు శ్రీపర్వతుండు। గావునవ
రము న్లోకప్రముఖులదొల్లి। భావింపబడసిన ప్రాజ్ఞులుగలరు। భువనేశ్వరు
రగు నిబుధులలోపలను। తవిలియిట్లనుగాక తమతమకోలది। పూజించి
పడయరే పూజకుల్ తొల్లి। యోజించిపడయరే యోగులుదొల్లి। స్తుతి
యించిపడయరే సుకవులుదొల్లి। మతియించిపడయరే మనసకులుదొల్లి।
భజియించిపడయరే భక్తులుదొల్లి। వృజియించిపడయరే శీలురుదొల్లి।
భరియించిపడయరే ప్రమథులుదొల్లి। చరియించిపడయరే శరణులుదొల్లి।
నమ్మించిపడయరే ధన్యులుదొల్లి। సొమ్మిచ్చిపడయరే శుద్ధులుదొల్లి।
కామించిపడయరే కాంతలుదొల్లి। కీర్తించిపడయరే కృతమతుల్ దొల్లి।
సేవించిపడయరే సిద్ధులుదొల్లి। భావించిపడయరే భావకుల్ దొల్లి। నిట
క్రిందమీఁదనే డెందమన్నాగైన। నింపుపెంపడసిరి యిలనట్లుగాక॥ అవ

మాతృడననేతౌ మర్దింపించినక్రి। ముసుకులజంప పద్మాక్షుండువడ్రసె।
హరమీకుశింమిచ్చి పరశురాముండు। పరశువువడసె భూపతులద్రుం
పంగ। శిరములుమీకిచ్చి సురలరావణుడు। హరియింపగాచంద్రహాసం
బువడసె। మృడనిందపోనిష్ఠ మెప్పించికిరీటి। బడసెబంధులద్రుంప పాశు
పతంబు। తపమ్మిచ్చిలోకహితముగబర్వతుడు। నున్నతిబడసె దశకంపము
క్తిపథము। వరతపోనిష్ఠబార్వతిమిముగొలిచి। హరుడమీతనువున నర్ధాం
బుబడసె। వరతపోనిష్ఠబర్వతుడునిన్గొలిచి। హరుడమీలింగాంగ మం
తయుబడసె। నలినజసుతుడు సనత్కుమారుండు। కలిగియద్వైత సంగతి
నుష్ట్రమయ్యె! బర్వతుండుశిలాదుపట్టిసద్భక్తి। పూర్వకంబుగలింగపుంగ
వసేకు। నొనరంగభక్తిశా మోహిమత్కాలు। యనగనల్లింగ సింహాస
నంబయ్యె। గానమీకృపకల్మి గలిగినబడయ। గానిదిగలదే బర్వతనాధ
నాధ। తపములొల్లకయన్యదైవతసేవ। చపలులైకొందరు జడమతులజ
డగ। తపములగోరకతీరుణులదృష్టి। దపింపంచికొందర ధార్మికుల్జడగ।
తపములునూకయద్వైతసంగతుల। నపరాధులై కొందరజ్ఞులుసెడగ।
తపములుజేసి యుందకనినుగోర। కపహాతమనికొంద రధములుసెడగ।
నేవికల్పంబులు నేవిష్ణుములును। నేవిషయంబులు నేదురాశలును। నే
యకార్యంబులు నేయహంకృతులు। నేయపాయంబులు నేకోరకలును।
తనకడ్డబడకుండ తాత్పర్యభక్తి। వొనరుతపఃపరిపూర్తిగావించి। సవిశే
షనిదోషసంతోషయుక్తి। భవదియ్య మహనియ్య పాధేయభక్తి।
నృజియించి వీక్షించి సేవించినిన్ను। భజియించి మెప్పించి బడసెవెండి
యును। పుణ్యాంపుబర్వతుం పుత్రిగానిల్లు। గన్నశిలాదుండు గాడధన్యుం
డు। పడమిదామాయయ్య బడసెరాకొడుకు। బడసినవిటుండ బడయం
గవలదె। కొడుకులుబడయ సిగ్గులుగావెయింక। వెడతపంబులువన్ని వే
డువారలకు। చక్రినేత్రార్పిత చరణాబ్జుండు। శుక్రిడన్కొడుకు నిష్ఠు
రనిష్ఠబడసే। మేఘరూపముదాల్చి మిముగొల్చినిగ్గ। తాఘుసాజ్ఞ్యబ
డసె సాంబుడన్కొడుకు। కడునుగ్రతపమొంది మృడుడమీచేత। బడ
నసెధోత్తముజా కొడుకుగానజడు। అమితపక్ష్యక్తి పంతిముసు్నవడసె। కమ

లానముని పుత్త్రిగామిమ్ముఁగొలిచి। యేమనితపము వహించితివీర। లేమి
గాబడసిరి క్షేమిగాగనిరి। యొక్కొక్కకోర్కుల జక్కిరిగ్గాక। ముక్కం
టినికాకా జిక్కరేయిట్లు। భూమిభారముమాన్ప బుట్టినయట్లు। భూమిబ
ర్వతుడన। బుట్టెనొకాశ। కాదేని పంచవక్త్రిము లొందనిట్లు। మేదుర
కాంతిమై మీఱెబర్వతుము। మహి దర్శనముక్తి మహిమదానిట్లు। స
హజమైపరగ శ్రీశైలాధిపతికి। హరశిలాదుడుమిమ్ము నర్థిభజించి। పర
హితనిహితు శ్రీపర్వతుబడసె। కావున మూడుజగంబులుబరమ। పావనం
బుగజేయ బొల్పశిదాన। యరుదగుతీర్థంబు లందెల్లపుణ్య। తరమగు
పుణ్య తీర్థంబిదియనగ। నతులుపుణ్యక్షేత్రి తతులలోనిదియ। కృతుల
చేకొన్న ముక్తిక్షేత్రిమనగ। విదితమూలస్థాన। వితతులందెల్ల। మొ
దలిమూలస్థాన మిదియతాననగ। ముఖ్యపర్వత భయంబులలోననిదియ।
ప్రఖ్యాతిముగ రాజపర్వతంబనగ। హరుబూర్వసింహాస నాదులందెల్ల।
యరుదగుదివ్య సిహాసనంబనగ। పరగుపర్వతు తపోభావాతిశయము। వి
రచింపశక్యమే వేదంబులకును। ధరస్వర్గమర్త్య పాతాళంబులందు,
విరచింపభూత భవిష్యద్వేతత్రి। కాలంబులందున గలదెశ్రీనగము। బోలం
గనేనగంబులు తీర్థములును। కేదారమునవతి క్లేశమోదవహి। మోద
కంబానక। యొనరదుముక్తి। చెచ్చెరవారణాసిని నీరవేతు। గ్రిచ్చరజా
వక కలుగదుముక్తి। ద్రావంగనలుపదు దాహి మోదకము। చాపంగవల
వేదా స్థానమాసించి। యఖిలమానవుల కల్లైనశ్రీశైల। శిఖర దర్శన
మాత్రి సిద్ధించుముక్తి। వారణాసినిలక్ష దరవిప్రతతికి। నారనన్నము పెట్టి
నట్టిఫలంబు। గయలోన రెండులక్షలభూసురలకు। బ్రియమారనన్నంబు
బెట్టినఫలము। ననిచినద్విజున కన్నంబుగాదేర। మున మూడులక్షలకును
బెట్టిఫలము। యున్నతీర్థంబుల నొక్కొక్కకోట। యన్నంబువిప్రుల
కందించుఫలము। ఆ కాంక్ష శ్రీగిరియందొక్కజమ్మి। యాకుబట్టెడునంత
యన్న మొక్కడికి। దానంబుసేయు నుద్యత్ఫలంబులును। మానునానవి
య సమానంబులన్ని। బర్వతుమహిమ యేభంగిగీర్తింప। నర్వజ్ఞసద్యః
ప్రసన్నైకమూర్తి తవిలిచకిత మభిదతై యనంగ। భువిమేవమేతన్ని

బోధతయనగ। సంగతినత్యతిష్ఠదశాంగులమ। సంగదాస్మర్పతే సచద్ర
శ్యతేయ। సంగవిరించి జనార్ధనాదులకె। రుంగవెరింగనుదివ్య లింగసీ
తనువు। కరతలామలక సంగతిగానుపించె। కరమొప్పు ర్వతు కారణం
బునను। అపరిమితమోద్యద్ధ యాధామసీదు। అపరిసన్నత పెను పతిశయం
బనుచు। దమముని బృందమెంతయు గెడగూడి। శ్రీమమున రుదరిసూ
క్తములాదిగాయై విరచితగీర్వాద వేదనాదముల। నరుదుగాగీర్తింప హాను
దక్షుటముస। కండతీర్థమనంగ కుంభినినొప్పు। దండిపాతాళక్షోణి దా
హారించుచును। అందుమందాకిన యాదిగాగలుగు। నందితంబై మూడు
నములాశ్రయించి। యాదియశైల్లింగ మూలావరణాంగ। మొదవంగనుద
యించె నుత్తరంబునను। మల్లికాకుండ నామమునలోకములు। వల్లభ
త్వమున బాపనముసేయుచును। అందుఃభాగీరథి యాదిగాను ను। నంది
తంబై మూఁడు నదులాశ్రయించి। యవిరళనిత్య మహాదేవసర్వ భవ
భీమరుద్రోగ్ర పశుపతీశాన। కమనియ్యతల్లింగ కవితమూనాష్ఠ। కము
నదివ్యాప్త లింగస్థాపంబు। నీక్షించుజనులకు మోక్షమిచ్చుచును।
మోక్షేశ్వరంబన ముందటవెలసె। నలరిసూక్ష్మస్థూల యాతనాదేహ।
ములు నాగబుగములుమూడుహరించు। నసుపమోద్యత్రిపురాంతక దేవు।
నసగడచ్చిఖరేక్ష ణార్థమైయొప్పె। పాటియైకోత్పాటనమహిమ। హా
టకేశ్వరమన నలరెయామ్యమున। పాపవినాశన ప్రతిభనొప్పారె। పా
పవినాశనం బేపాగమవల। రమణవరాహేశ్వ రముగిన్నిరేశ్వ। గముమ
సారంగేశ్వ రమ్మనుఘంట। సిద్ధేశ్వరంబనా జెలువారిజనుల। శుద్ధులు
గానించుచును దాబరితీచి। నద్భుతశీల నాయాస్థానముల। సముద్భవం
బమ్యొ లింగోపకంఠమున। యొలసితదీయ్య సద్యోజాతవదన। మల్గరె
బరిగహేశ్వరంబన బశ్చిమమున। వామదేవాంచితవక్త్రంబుదనరె। దా
మహేశ్వరముస నగనుత్తరమున। గురిదక్షిణమునన ఘోరవక్త్రంబు।
పరతెజ్యోతిస్సిద్ధ నటనాధుడనగ। గమణతత్పురుష నక్త్రముమహామ
హిమ। నమరెతూర్పునద్రిపురాంతకంబనగ। దనరెసీశాన వక్త్రంబు
నూర్ద్వణంబు। నవ మల్లికార్జున నామంబుదాల్చి। ఆమల్లికార్జు
నూదాత్తవిఖ్యాత। నామ ఇట్లయ్యె బినాకికంబగుని। కృపపెక్కుయుగ

ములు। క్రిందశ్రీపర్వతపురాణమహిమ రుద్రాణికిరుద్రు। డానతియు
చ్చుతో నటమున్నయయ్యె ద్వాసనేకయుగాబ్దంబులనాడు। నలి
మల్లికార్జున నామమన్వాఖ్య। మఱుటగా జేసి యయ్యుగంబునను। చం
ద్రగుప్తుండను జనుభక్తుఁడొకడు। చంద్రవంశుండు సజ్జనపతిగయు। చం
ద్రవతీకన్య నరసచ్చైతన్య। సాంద్రతరాగణ్య సంచితపుణ్య। యనురక్తి
శ్రీమల్లికార్జునదేవు। జనుదెంచి తనతోడి సతులును దాను। ప్రతివా
సరంబును భక్తిగొల్చుచును నతియొక్కనాడు హర్షముదులుకాడ।
కిన్నరగంధర్వ గీతప్రకలిత। సన్నుతనాద ప్రసన్నతమీరి। యతిమృ
దు మధురసమంచితాలాప। గతులసప్తస్వర కలితమైశ్రుతులు। సాంగ
మైమోరవ దొడంగపరీతి। శృంగముల్ గూడ జెలంగిదిక్కులుగ। ంగ
నాకన మధ్యవంగనందున్న। గంగంబల రంగపాకాళి। గంగయంతంత
కుత్తుంగతరంగ। రంగముల్ నలిగడు వంగమీదటికి। బొంగసురల్ నుతిం
పంగశీలలుగ। రంగకాష్ఠములిగురు వంగమాధర్మములు। గ్రాలరసంబులు
గ్రోలచిత్తములు। సోలకానలతలు ద్రాలకిన్నరులు। దూలనుమానాథు
మోలనానంద। లీలదలిర్చన ళ్యాలసంప్రీతి। బాడసుగతులోవి గూడ
నా చంద్ర। చూడబార్వతియును ప్రోడమనంబు। గూడనాదాంబుధి
క్రీడదెలుచునుగ। జూడమెచ్చులుదులు కాడసాంబుంచు। మెచ్చితియబ్జా
న్య మృగశాబనయన। యిచ్చయయ్యదివెండు మిచ్చెదననిన। శ్రీపర్వ
తోత్తుంగ। శృంగోత్తమాంగ। దీపితఖ్యాపిత దివ్యలింగాంగ। మీమహాళి
యందున మేళనంబునను। ప్రేమంబెలర్ప నర్పించినయట్టి। యీమల్లికా
దామ మెల్లకాలంబు। మీమహాళియందున మిళితమైయుండ। దయసేయు
మనుచు చంద్రవతియు వేడుటయు। రయమున తేజోవిరాజితంబైన।
మల్లికాధామము మానాధుఁడుని చె। సల్లీలజాహ్నా పీచంద్రమధ్యమున।
గంగాతరంగిణీ సంగతోత్తుంగ। వగాంతరంగ వరంపరోద్ధూత। పృథు
లకూలంక షఫేనవిభాతి। కథనీయమగు మల్లికాధామమరియు। సజ్జ
నకాంతి జెల్వగుట శ్రీమల్లి। కార్జునుండనునామ మయ్యెలోకముల।
తక్కకాసలింగ ప్రతతులకునట్లు। యొక్కొక్కనామంబు లొనరనొక్కొ
క్క। కారణంబునను నాఖ్యాతితల్లింగ। చారుపూజాఫల సౌఖ్యమేట్లనిన।

నగణితంబెట్టి లింగాకరంబైన। నగసంస్మరణ దర్శనస్పర్శనములు। వల
నసన్వర్గాది పర్గాదిసౌఖ్య। మలరారుచున్న దే మనిబ్రస్తుతింప! వినువున
జ్ఞానమ్మవి విద్యతేయనుచు। ఘనపురాణాదులొక్కటిమ్రోయగాన। య
నుచు వెండియు మల్లికార్జునగురుడు। ఘనుడైన శ్రీపర్వతుని వినుతింప।
వరగురునాథ నీవచనంబు లేను। విరచింపపర్వతు వినుతియేయనుచు। ను
న్న దేవీనుల కొక్కింతతసివి। విన్నపంబేపని వినియెదనాకు। క్షిప్రింబ
యీపని గృపసేయుటకును। సుప్రసన్నాత్మ మహాప్రసాద బు। వారక
పర్వతు వర్ణనయుంగ। మీరానతిచ్చిన చారుసత్కృతిని। లెక్కింపరి
లలెల్ల। లింగరూపములు। యక్కజంబుగ వాక్య మదిసాంగముగను। పాత
న కేతనావహమూర్తి లింగ। స్థిరప్రకాశమై పృథివిశ్రీనగము। మీదివ్య
దృష్టికి మించివెలుంగు। భేదమెరుంగ మీపాదముల్ గాని। మీయాజ్ఞద
లమోచి। పోయెదనిష్ఠ। దాయక మీప్రసాదము గృపజేసి (రక్షింపు)మని
యను రక్తిదోనయ్యి। యీక్షితిసాష్టాంగ మెరిగి శ్రీగిరికి। నరుగంగ నరు
గగ సన్నిదిక్కులను। ధరణియీనినభంగి తండతండములు। నెరసుల
యడవుల గరుసులుద్రోవ। వెరసురుగడువంగ నరసలమంది। సరసలజ
నుదెంచు పరసలజూచి। పురుషులగని హర్షపులకలువొదల। వారువా
రును నేగు దేరనంతసము। గూఢమహేశ్వర ద్వారమార్గములు। దం
డడిపెన్క ముందలగూడనదువ। సందడింపక మంచు జక్కరడనుచు। వెన
కజిక్కకుడంచు నేగమయంచు। జనుడుముందటయంచు జనకేమియం
చు। తొలతొలడనుచు నాత్రోవబాండనుచు। జనుడుముందటయంచు
దవ్వెంతయనుచు। సిరిగిరియిదేయంచు జేరితియంచు। పురమున్నగుబో
దునోయంచు। పొదపొదండిపుడేమి బోయెమానినుచు। పదినాళ్లకైన
బోయెద మొకోయనుచు। గుడ్డవెట్టకుడంకు కోరతేమియంచు। నడ్డమేమ
నకేమి యాగుదేర్వనుచు। నీయూరిబగుతు విశ్లైరుగ దేయనుచు। నాయో
దువిడువ మాయియూరననుచు। బారెడెట్టులనైన బారు తెండనుచు।
వారగింపక మరుగు దేననుచు। లింగావసరము చెల్లిడినేమీకనుచు। జంగ
మోచిత మువశ్యముగ దాయనుచు। కావల్లవారి జిక్కగనీకుడనుచు।
కావల్లవారిని కానికారనుచు। ముద్దులాడకపొందు ముందటననుచు।

నద్దిరాయిల్లైన డొద్దపొమ్మనుచు। చలపట్టునడిగి సాంకెల్లనుచు। చ
లమదీవాగున గలవకాయనుచు। కొన్నిపువ్వులైన గోసికొండనుచు।
నున్నవీకుసుమంబు లోకకొన్నియనుచు। తొవ్రనీకెంకాల్లు ధూపాగ్ని
యనుచు। నావేలనుభక్తు లగ్గలింపబనుచు। సిగుదునొకొవత్తు లీపూటక
నుచు। నెగడకున్నను లింగ మెరుగుగాకనుచు। పదియోగిరముల లవదు
నొకాయనుచు। పడియోగిరముకాక పథమునకనుచు। సాగనేలింగావస
రమువీకనుచు। శ్రీగిరియనగు నారోగణమనుచు। కడిదింకొనేమముల్
గడువంకననుచు। కడిదిమొబసవంన గలుగంగననుచు। పాదపాదప్రొద్దు
లు బుచ్చకయనుచు। కలదెనీసాతు నిక్కలకుదాననుచు। క్రిందులో
జొరజొరగా నేలయనుచు। గ్రుదులోవునగాని గడవలేననుచు। యిదెకం
టిరే శ్రీమహేశ్వరంబనుచు। నదిమీదట మహేశ్వరావాసమనుచు।
కడునొప్పుబహు హెమకలశంబులనుచు। బడుగుదేవరయధః పతివం
ద్యుడనుచు। జయపెట్టుడిటు గూడసాతెల్లననుచు జయజయఖేయుఖేజ
యజయయనుచు। సుల్లానమడరనిట్టుగుతరాన్యోన్య। సల్లాపసంబులు
సరిమైతసరె। జనుదేర శ్రీమహేశ్వరభూధరేంద్రి। మున విలసిల్లు। న
ప్పురమెట్టులనిన॥ శ్రీకధరోత్తర శృంగసంఘములె। ప్రాకటంబుగ
హెమ భవనంబులవియు। విరచితప్రత్యంత పర్వతావళులె। కరమొప్పు
సౌర్య నికాయంబులవియు। యిలనుండిముక్కికి సిద్ధసోపాన। ములయ
ట్లు సోపానములు నొప్పునదియు॥ పటివియత్కన్యకా భరణవిభాతి। నటి
యించుమణి తోరణంబులయదియు। దిపిముక్తికాంతలు దవిరశ్రీగిరికి।
సవినయంబువీచు చామలరట్లు। విచువీధిందాక శ్రీవృషభాంకమనుచు। త
నరువిచిత్ర పతాకంబయదియు। ఖ్యాతిగావ్యాస హస్తాంకమైతోంచు।
వాతపూరణముల వడినొప్పునదియు। మహిజటాపదాశ్రితు మకుటసన్న
హితి। మహితజగమలి గమండలియదియు। ప్రవిమలప్రమథ పుష్ప
కవిమానములు। పవిదనొప్పుగుగణ భవనంబులదియు। అణవఘోషం
బు ల్లహసికాశము। ఘూణల్లుబహువాద్య। ఘోషంబులదియు। అట్టి
మహేశ్వరోద్యత్ప్రసరము। చుట్టునుభ్రమరశు కపికసికర। రవపక్షుల్ప్రె

తరాజితంబనగ। సపక్షమైతనరు నన్నావనంబులును। ఘనరుద్రపాదోద
కముబెచు వరస। కునుగలశంబుల గొనివచ్చియున్న। ఖండంబునసజల
సంపూర్ణమగుచు। నందితంబైయొప్పు నారికేళములు। సల్లశైల సంద
శనఫలముల్వోలున। నెలమినీజాలదు మేమన్నయట్లు। ఫల్గుభరితంబులై
బద్ధమాశ్చర్యములనె। యలరాదు కదళీఫలానికములును। చూతమ్రుశ్రీ
గిరి జూతమన్నాదు। జూతమనుచును రసాన్వితఫలములు। తివిరిదర్శన
ములీ దెచ్చినయట్టి। పదవినొప్పగుఫల భరితచూతములు। వినుముమీరా
మీరాయాళ్లు వెడలిసనాడు। ఘనభక్తిమైదమ్మ గడచినారింక। దమచింత
లేల సోదండనుకరణి। సమరియరితంతనొప్పారుచింతలును। చెలగివసంతు
డు శ్రీగిరిచుట్టు। గలయఫలావళుల్ గట్టినమాడ్కి। యిలనొప్పుద్రాక్షు
ల యీ రేలమాది। ఫలముల నిమ్మల ఫలమంజరులను। యిలమల్లికా
ర్జును దెసగుమాపేర। పొలుపుగాననివిచ్చు బొడ్డుమల్లియలు। కుందం
గనేల శ్రీగోత్రంబుజెంది। కుందకుండనివచ్చు కుందగుచ్ఛములు। సేవ
మైసీశు భజింపనివాని। సేవయేటికినన సేవంతివిరులు। గిరులతో భవనాగ
కేరియునిన। గిరియదేయనునాగ కేసరంబులును। నగములన్నియుబెంటి
నగమిలీనగము। బొగడపున్నగమను పున్నాగములును। పొగడనొప్పారు
శ్రీభూధరేంద్రంబు। పొగడగేయనుచున్న పొగడపుష్పములు। గిరినెవ్వ
రెవ్వరెక్కంతురో తన్ను। వరదుచే నెవ్వరెవ్వరు గొందురిపదము। చూచె
దమనుచున్న చూడ్కికందంద। పూచివెండియునొప్పు పువ్వువాటికలు।
కనుగొంచుపొగడుచు గ్రిక్కనవచ్చి। తనరారుతత్పురాంతర్వీధులందు।
గ్రిందారనొక్కొక్క గములుగాగూడి। జింకులువెట్టుచు చిత్తంబులలర।
జెలగుచునలదుచు జెరలుపాడుచుచును। జొలయుచుమలయుచు సొలసం
తసిలుచు। మూంగుచునేంగుచు మూకలుగొనుచు। వీంగుచునాగుచు
విస్మితులగుచు। నుక్కుచుజక్కుచు నుల్లసిల్లుచును। సొక్కుచునిక్కుచు
సుగతినిల్చుల్చుచును। ఆడుచుబాడుచు సల్లమొక్కుచును। గూడుచు
జాటుచు గోయనియార్చుచు। చును చప్పటలు వెటుచును సరిపదము।
లను వంకటింపనాళతులుసేయుచును। సమ్మదంబునసిల్ల జనుదెంచుచు
రసు। యామ్మహేశ్వర నగంబరిమురిసెక్క। భావింపనుత్తర భాగమంత్ర

యును। దొ్రవలుగట్టి యద్భుతముషట్రిల్ల। చెట్టునుగట్టను సిలలును సెల
లు। మెట్టయుబల్లము మీఁదునుకి్రంద। నడుగూడబరనయ్యె యల్లరెవి
చిత్రి। పటముతత్పర్వత పతిగప్పినట్లు। సుగిరిదేగఢాషి హాగిరియైన।
సిరగిరియంతయు వరగిరియయ్యె।సక్కజంబలర నిక్లెక్కుచు నెడల। జిక్కు
చునొండొరు జేయూదుకొనుచు। నుక్కు చేనేచుచు మల్లడిగొనుచు।
దొ్రక్కుచునటతొ్రపు దొ్రపులాడుచును। అంతంతజయజయా యత
రావములన। గాంతరంబులదిక్కు లద్రవఘూర్నిల్ల। చక్కనపరి షత్కో
టిసుగతి। కిక్కయైచనునగంబెక్కిదక్షిణము। వరనిజాధారా ప్రవాహా
ఝుత్కార। విరచితద్వానంబు విన్నయంతటన। భూరిపాతకకోట్లు బో
లియించిరుద్ర। ధారాంబువులద్భుత స్నానములైజనులు। నామహేశ్వర దేవు
నర్థిభజింప। దామున్నసమయోచిత క్రియల్ సలిపి। పండితారాధ్యేం
దు్ర పంక్షితపాద। పుండరీకాంతరంగుండుదోసయ్య। శ్రీమహేశ్వర దేవు
శివునుతింపుచును। గామించితద్భక్త ఘనసంఘమునకు। ప్రవితతభక్తిమై
బర్వంబునలిపి। యవిరళప్రీతి గుర్వర్పణజేసి। ధరనూది సప్తపాతాళ
ముల్ గాది। యురుతరంబై మీఁదనుడు వీధిగడచి। పరగుళ్ళంషుంబులు
ఫలితానుప్రముఖ్య। తరుదివ్యగుల్మలతా వితానములు। సందులబహుళ
ర్కటావలిచరులు। నందుగాకులుదక్క నలరుపక్షులును। రుద్రదారయు
పెక్కు రూపంబులైయు। నూదుర్కీర్తిదారగున నూనధారులును। శ్రీకు
బేకేశ్వర సిద్ధేశ్వరాద్య। నేకలింగములు మహేశబిలములు। కనుగొని
యద్భుతాకాంతాత్ముడగుచు। ఘనముగుదన్నగా గ్రముశివపురము।
మహీవయుదద్వార మహిమయుతీర్థః। మహిమయువినుచు ధీమణిసో
నమయ్య। మనమునహర్షించి మల్లికార్జునము। జననభిముఖుడుగా
సాంతునునలరి। నూరెలజియవెట్టుచును సంతసిలుచు। భోరునవనగమధ్య
మునదిగసారి। రతిగల్వావృక్షంబు బా్రకెడుకల్ప। లతయునుబోలె నల్లన
కుర్వజేరి। యుక్కజంబంద స్వర్గాపగల ములు। నెక్కొనవిల్చిన నిశ్రేణు
లట్లు। నెక్కొన్నయారెండు నిచ్చనల్ గడచి। గ్రక్కునదన్నగా గ్రంబె
క్కచనగ। జనగదూష్పనను పంచక్రోశమాత్ర। మున రమ్యమగుచును
మునిపశ్చిమమున। కదునొప్పెసగు బిలకల్యాక్తిసెన్న। బడు శ్రీచతుర్ము

చతుర్ముఖబసవేశ్వరమహిమ.

ఖబసవేశ్వరుండు। ఆదేవదేవుమహత్వమెట్లనిన। నాదిసర్గములకాది। య
గుసృష్టసర్గ। నథవుంతుశివ్వుడు। వీలాధర్మమైసృష్టి। నభిముఖుండై శ్రీవృ
షాధీశుజూచి। చనుముగోమాతృ పంచకములోభద్ర। యును నంద
యును శీలయునుసుమనసయు। గొనుచు బ్రహ్మమరులకు సురభినిలుపు।
మొనరంగధరణి బశూత్పత్తిబడయు। శ్రీకుధరోత్తర శృంగంబునను।
దేశాంతమున వసియించువాపుడను। చనుదెంచియిలనవాసద్రిదను:ప్ర
మాణ। మునమకిందడనొక్క। పురముగావించి। భువినాకృషభ పుర
మునచతుర్ముఖ వృషభేశ్వరునిల్చి కాంతుగొల్చుచును। నాల్గుము
ఖంబులై నాల్గుదిక్కువను। నాల్గుగోమాతల సలవరింపుచును। తొడరి
గోమాతృ చతుర్ముఖంబందు। బడసెదాపశురాసి బడసివానికిని। ప్రథి
తంబుగా బిలపర్వతంబనగ। పృథివికి వెడలింప బిలముగావింప। సవియు
నువెడలె కన్యాసిద్ధనాథు। భవనోత్తరమున దత్పభువులు వెడల। గానం
తమునికన్యకలువచ్చిహేమ। ధేనువులకుగొన్ని ధృతికొనిపోవ। చిక్కనప
శురాశి సృష్టిపైనిలిచె। నక్కజంబుననంత నఖిలలోకములు। వృషభేషు
దాసృష్టి విరచింపననియు। వృషసర్గనావేద। విదితమైచనియె। మూల
మైయాచతుర్ముఖవృషభేశు। నాలుగుముఖముల నందితంబయ్యె। కనుగొ
నధర్మార్థ కామమోక్షములు। కును గారణంబులై గూడుశ్రీత్వ్యక్తి
నదిగారణము మునులందరునదియు మొదలుగా శ్రీచతుర్ముఖబసవేశు।
పరమేశు వృషభేశు పాతాళవృషభ। పురవరాధీశు శ్రీభూధరావాసు।
నచింతురట్ల కన్యాసిద్ధనాథు। నచింతురందుల నరిదులపొద్దు। శివ
నధి మునికన్యకలు దిక్కాలంబు। నెడపకయావృషభేశలింగంబు। నత
మునియూధు కన్యాసిద్ధనాథు। ప్రతమూపమెపగని నాళింతునధి। నది
యూదిగాగ గన్యాబిలంబయ్యె। నదికారణముగ కన్యాసిద్ధనాథు। డనన్యా
ప్పయణిమాది యఖిలసిద్ధులకు। మనికిపట్టైయంత జనులుగీర్తింప। వక్షీ
ణతరకీర్తి యాలింగమూర్తి। దక్షిణంబునసముత్పన్నహామహిమ। చేకొ
నిదికృతట శ్లోకునిపుణ్య। వాకినిహితచక్రి వాకివిస్మరత। తాకినిఃధూర్జ

మడాకినియమృత। సేకినిదివ్య మంద్వాకినియొప్పి। కావునమును బిలోప్వ కమ్మైఃయట్టి। ధ్యావృషభేశ్వరం బలరారెమున్న। వెలయుజతుర్ముఖ వృషభేంద్రపేర। నిలచతుర్ముఖ బంవేశ్వరుడొప్పి। పస్థరింపనావృషభపు రంబుపేర। సస్తుధపైబసవపుపురమ్మనాబరగె। యీచతుర్ముఖ బసవేశుభ జింప। యీచతుర్ముఖ వృషభాంకలింగంబు। భజియింపనక్షమత ఫలము లుబొందు। నిజభక్తిముక్తులు నిక్కానజెందు। నట్టిశ్రీబసవేశ్వ రాలయం బంత। కట్టెదురనుగాంచె ఘనుడుదోనయ్య। తడయకనిష్టార్థ దాతనా నెన్న। బడిః జతుర్ముఖ బసవలింగంబు। నర్చ్యార్చనముచితాభ్యర్చితు జేసి। నిత్యలింగార్చనానియమముల్ దీర్చి। పండితారాధ్యుణముగా భక్తమం డవికి। బండువునేయనా పరసయునలరె। అందుండి సాంప్రదాయములు గూడుచును। జిందులువాడుచుజలగియాడుచును। చప్పట్లుబెట్టుచు నఖుల బట్టుచును। యుంపొంగిపేర్చుచు నుబ్బియార్చుచును। మనికులబిలుచుచు మతులగలచుచు। వినుకులుసేయుచు వినుతుబాయుచును। పద్యము ల్చదువుచు బ్రిబలియొదవుచు। వాద్యముల్ గూర్చుచు వడిఁదర్చుచు ను। తాళముల్ బట్టుచు దమముదట్టుచును। సాళెముల్ జూపుచు జడత లాపుచును। రమణజొక్కుచు బయసములుదొర్కుచును। భ్రమరి బోల్చుచు నమభంగినిల్చుచును। గతులుగాల్చుచును నాళతులుసోలు చును। శుతులవాలుచుభక్తి గతులదేలుచును। యొనగలుజెప్పుచు నుఁయుక్తినొప్పుచును। బసవేశునకు సమర్పణమయానసుచు। యోవిప్రమధులనాద్యుల దలదలంచుచును। లీలవిమ్మాడ్కి నేలికలుసేయు చును। యేతెంచిశ్రీబసవేశుదర్శించి। భాతిగానిష్టార్థ ఫలసిద్ధబొంద। రసికత దోనమ రాజయ్యగారు। బసవేశుమహిమయే బ్రస్తుతింపుచును। శ్రీభిల్లు మల్లికార్జునదేవుపురవ। రాభిముఖుండయ యరుగనంతంత। నంతనంబునబరి మతోర్కటియునునిరం తరగతిదొంటి యట్లయాడుచును। పాడంచునట పెక్కు పథములపరన। గూడుకొనుచువాద్య ఘోషనం సగు। బహునదసంగమ। పరిసరతజేరు। బహుళభాగీరధీ భావనసిరుగ। పరపపదాహతి ధరణియుప్పొంగ। జరియించుపథములు జలిమిద్దిదోప పవుల్లనెండిన పాదములలకురిప। జీవికినరదుల జిగురులుదనర। వాడినలివే

లు వడివల్లవింప। గూడదారినయట్టి గుల్మముల్ పొదల। జేరిచెందినయట్టి శిలలుగరంగ। అరిచినగిరులు మూరెడుబెరుగ। తపసిస్త్రైబారు మేఘములురంజిల్ల। నవకాశమగు జయలాద్రిఁ వంబంద। భృంగిగాశ్రీగిరి పరనరాశకును। పొంగినర్వాంగముల్ జలగించువట్లు। జనుదెంచుపరసలో జనుదెంచుభక్త। జనములుజనుదెంచు చాళియట్లనిన। పోదగగుసంబవు

జంగమకోట్లనడకలు.

ల్ పోదగగుపసిడి। గొడుగులుబావలు గూడలోహంపు। పావలుదంతపు పావలురాగి। పావలువాగల పాదరక్షలును। దొడుకొనిపదన ఖద్యోతులుదర్పణము। లడరశిప్యావళి కిడునట్లువెలుగ। చందనకోవులు సరివాటిగావు। చందంబులగు గద్దకంచుకావులును। వలనొప్పుకప్పడంబులునుకావీన। ములు మీద గూడకట్టులుగానుపింప। వెలిచేరెములు గలుకులుకొంతదోవ। బిలువనిజోడు కుప్పసములుబూనివట్టు। దొంగళ్లను పట్టుపీణెలును। పట్టుతాళ్లను పాత్రిపట్టువస్త్రములును। చందురుకావి పల్చడిసల్వాదొల్లు। జిందెలుతివళులు జెందికందోళ్లు। లోందమీదికినెత్తి కిందగీలించి। వరువడిదొడిగి కుప్పసములుమీద। కరమొప్పుగాపటికపుసరంబులును। బాహులనుతపీత భాతిజేతులన। మాహితలీల రుద్రాక్షముల్దాల్చి। కాలిపచ్చడములు కావిదువ్వట్లు। తావిమాంజిష్ఠ ఖండంపుదోఫులును। దనరారుబల్లడ దట్టిపచ్చడము। లును రత్నకంబళులును వెలిపోత్తు। పచ్చడములు జారవడములుపట్టు। పచ్చడములు వెలిపట్టుపైబెట్లు। మలయునువ్వరము నంమలపటికంపు। వలయముల్ రుద్రాక్ష వలయముల్ మీద। కలకముల్ మీవట కంచుగుబ్బలును। గొలుసులచంద్రసూర్యులుగల్గుబీర। మకుటముల్ గంబళి మకుటముల్ నంది। మకుటముర్బులితోలు మకుటముల్ గంగు। మకుటముల్ రుద్రాక్ష మకుటముల్ రాగి। మకుటముల్ నపచిత్ర మకుటముల్ సోగ॥ తత్పరంబులుబోడ తత్పరంబులును। లొప్పుతత్పరములు కొమరొప్పదాల్చి। శుద్ధసువర్ణ నన్నుద్ధవిద్ధ। శుద్ధస్పటిక పరిశుద్ధకుండలములు। మందితరుద్రాక్ష మణిహేమరజిత। కుండలంబులు రాగికుండలంబులును। నందికుండలములు నాగకుండలము। లంతమైకర్ణాంబు నందుదాల్పారి। బలువన్నెబొత్తముల్

పలిఘచిత్రములును వలయంపుచిత్రముల్ ముల్కిచిత్రములు కక్కుఁజి
త్రంబులు గాశిచిత్రములు చక్కనిచెమురు పాంచాలచిత్రములు సైర
ణాగోలలు చందనంబులును గైరంపుబాకులు కనకదండములు నసుము
లకోలలు వసుసుల మొనగడ లసుముల సందుల జనులాకులములు జలపోస
నముల మీసాలవిలాసములు కలశముల్ పట్టి కుచ్చులుచిత్రరవులు కదు
పాంగమగువెలి గొడుగులుచీలి గొడుగులుముత్యాల గొడుగులు జీబు
గొడుగులు పెలిపట్టు గొడుగులు మోపు గొడుగులునిడికోడ గుడ్డలే తేర
కళుకులుజిత్రముల్ కమలముల్ బంధములు మంచులుమగూడ జలపో
సనములు కరమొప్పు రేకుల గద్దెనగరులు పరిగామసజ్జల సజ్జనగరులును
అనువుగద్దెనగరు లంగసోంకులును ఘనకరతలముల గద్దెనగరులు చెలు
వారుపట్టు కుచ్చుల శివసూత్రములును వెండిపసిండి గొలుసులునమర
సుస్థిరవిస్ఫూర్తి గరస్థలంబులును రస్థలంబుల నకటస్థలంబులను నాభిస్థ
లముల కంధర దేశములశ్రీ శోభాగములభక్తి రూఢిదలిర్ప పాయనిలిం
గసంబంధనిష్ఠాన పాయతత్త్వములు వంపాప్తిగా జేసి ప్రభుశక్తిత్రిభు
వన పావనోద్యుక్తి శుభదైకవృత్తి విఖ్యాతమహాయుక్తి గనిపరిష
త్కోటిగనిభక్తిమొక్క జనుదెంచుమకుటవర్ధనజంగమంబు రాగి
కుండలములు రాగినందులును రాగినూలులుదొడ్డ రాగికంట్లెలును
రాగియుంగరములు రాగిదండలును రాగిజన్నిదములు రాగియుత్తరలు
వలుదకొక్కెరలు బాలెలుతామ్రఖటన నిలకొనుసరిఫణిల్ నేవళంబు
లును కీలుకొల్కులరాగి కీర్తిముఖముల గాజులుసందులరాగి కట
కముల్ రాగి పదకంబులును తామ్రబంధబంధురత ముడితప్రభలనొ
ప్పు నొడ్డియాణములు పటిత రామలివ పంపదనొప్పుదొడ్డ కటిసూత్ర
ములనొప్పు కౌపీనములును అలదినగుల్బాంత మగుభూతికింద సలలి
తనిజకాంతి జెన్నువదాబ్దములు నఖనికరాంశులు నయనదీధితుతులు
ముఖవిలాసములు సముద్ధతకళలు విశదభస్మోద్ధూళిత శరీరములును
దశనద్యుతులు దిశాతటములముంప పుట్టిమీసములును పెట్టినచిట్టి
చిట్టిపల్లెల్లులు సితచామరములు వసుసులగలశముల మరునాగులము
లును [illegible] కల్కుటంపుల నద్దియులును ధరచోద్యమగ గరస్థలములు

మీఁద। వతుసజుట్టినబహు వన్నెవస్త్రములు। మొల్లసినపుపులు మృదు
భాషణములు। వల్లభత్వములు చిత్తోల్లాసమునను। భక్తిశృంగారముల్
పరిభవశక్తులనవి। రక్తిభావములు నారాధ్యసంపదలు। జనమనోహార
మగు శాసనమహిమ। లోనిరారులాంఛసంబులునై జముగను। మాను
గానోత్కొత్క మండలియునగ। బూనియంతయు జగత్పూజ్యతదన।
నభిరమ్యలీల దుల్కాడంగనిట్టి। లుభయజంగమకోటు లొక్కటనడువ॥

వృద్ధతపోధనులనడకలు.

చనలేకకాళ్లీడ్వ నగమట్టలువిడి। సినబ్రాతలగుగూడ చెప్పుటట్టలును।
కుట్టినగుడ్డల గోచుపడంబులును। కట్టుననదిపాత కచ్చడంబులును। చిం
పిగోడుగులు గుస్సినశరీరములు। తెంపిజన్నిదములు త్రెరలునుజాల।
వంగినవీపులు వడకెడుతలలు। ధంగురంబుగబ్రాకు పట్టెడుపళ్లు। అడి
యంగవీపుల నంటుకొన్నట్టి। కడుపులుబెడతల బడినకన్నులును। తెల్ల
గానరసిన యుల్లిగెడ్డలు। కుళ్ళునకుళ్ళుననుక్క సీల్లుదగ్గులు। సుక్కి
ళ్ళుకొన్నట్టి పుక్కిళ్ళువయును। వెక్కిళ్ళుజరముల తక్కిళ్ళుఘుర్మ। జలము
లచమరు పూతలుగట్టినట్టి। లందినతోంటి నర్వాంగభూతులును। అలరు
దద్భూతిమై నన్నికందువల। పొలుపారుచారుదిరి పుండ్రరేఖలును। వడి
వెన్కసంబులుముదిచివైభుడును।తోడివేరులుచేతులయడవేరులుజడలు।భూ
తిపాత్రంబులు। భుజనగపతులు। ఖ్యాతమైయొప్పెడు కామసజ్జులును।
నూతంతయనకాళ్లు నొడలులుదూల। నూతలుగానిండ యూతకోలలు
ను। కడుసాంగములు జగత్కారణాథములు। నదరనిట్లుదయించి యు
ధితరూపములు। మహిసర్వతీర్థ సమాహితోయనుట। సహజమైతనరు
శ్రీశైలంబుమీఁద। సరసరతీర్థముల్ జరియించునట్లు। పొరిబొరివృద్ధత

మిండజంగములనడకలు.

పోధనుల్నడువ। మిక్కిలికట్టముల్ మేలిచందనపు। చెక్కలునలనతి
చిక్కణంబులును। కస్తూరిమొదలుగా గల్గుసుగంధ। వస్తువులునుగూడ
వాసించినట్టి। కరమొప్పబాగాల కైతావళులును। కరటరుసున్నపు। కర
టలువిడిన। యడపతిత్తులుమూపు లందుధరించు। పడిపనుసంబెళల్ సం
కలనిడికి। తోడిబోడియాకులు తుడిచియచ్చుచును। వడువకగుడ్డలు వెను

కొనితేర। గీలించిపసిడి కొక్కెముల్లనుగూళ్ల। గ్రాలురుద్రాక్షంపు కం
ఠమాలికలు। ధవళాంబరంబులు దనులులసమర। కవలయ్యుపానుపుల
గ్రాల్పులిగోళ్ళు। చెప్పులునడకుల యొప్పులుకీలు। గొప్పులుమాట్కల
నొప్పులునొసలి। తిలకములొంటి ముత్తియములనూళ్ళు। కొలదిచాకట్లు
ప్రోగులురుద్రసరులు। వరలునానాముఖ ప్రీణంభబనములు। సరిభక్తు
లకుమాట వలపకుండుటలు। బగుతుల చేత బావగనిచ్చినట్లు। తగిలిధట్టిం
చి యర్థములుదెచ్చుటలు। రారొరిభక్త తేరాలంజకనుచు। నారంగ
వ్రియమున కడిగి తెచ్చుటలు। బసవన్న కరుణ రాబగతమీరనుచు। ఆన
మిచ్చును ధనంబడిగి తెచ్చుటలు। కలియుగబసవదలిలనీవయనుచు। సల
రించిభక్తుల నడిగి తెచ్చుటలు। ప్రాకటంబుగవచ్చు ఫణ్యాంగనలను।
క్రిగంటజూచుచు గెలిసేయుచును। సరసరపుష్పమంజరుల వైచుటలు।
చెరలాడుటంవారి జేరబిల్చుటలు। వేలంబులడుకుచు వెసక నేగుటలు।
నాబోలమతిపీడి యంబులిచ్చుటలు। మెండాటములనట్ల మెరయతో
మాల। దండములుగురివెరు దండలునమర। దరసహారుచులు నుద్దండము
ల్ తగిన। వరభూషణావళుల్ వాలికగోళ్ళు। వివిధవిచిత్ర నవీనవస్త్ర
ముల। నవధరించినలింగ నివహంపుహొయలు। దొలుకాడుదృగ్ధీధితులు
దంతధావ। నలునిజదేహద్యుతులు సాంగముగను। ప్రతిలేని దేశాధిపతు
లభావమున। ధృతిపేర్మినితరుల ధిక్కరింపుచును। నంధిల్లలిటవేష సహ
జమదాంధ। గంధసింధురముల గతిమలయుచును। భూమగోనాదులపోలు
పునెదరి। గాముకులుమగని కాలుగ్రివ్వచును। పొనరుకస్తురి మృగం
బులపోలుపునను। జనులకుదేహ వాసనలొసంగుచును। దేవదేవేశుభో
గావతారముల। భావిసభక్తుల ప్రాణేశులనగ। తనమనోధనము లాద
టహరింపుచును। ననుషక్తలింగ నిరంతరసావ। ధానతత్పరతమై తత్ప్రి
సాదవ్రీ। లీనభోగోప భోగానందసౌఖ్య। మంకితనకల సమగ్రత మెరసి।
మిండజంగమకోట్ల మెల్లనేనడువ। వలకనావలనేత పట్టెలుమాదిగా।

శీలవంతులపడక॥

పాలుపారుపాదరత్నులుభాతిమెట్టు। ముసిగిడివస్త్రంబు ముందటిడమల। క
వలమాడడిలోవ్రి కంతియుదొలగి। భావించిముందట। భక్తులనగ।

దాపెన్కవారి పాదములుజూచుచును। నలినభక్తాలోక నాచ్చైవయనగ
వలిబదార్థవని వివజ్ఞయెత్తనగ। బొలుచు రేఖలులేని భోనవుభాండ।
ములు విన్నచట్టువంబులు నిదిమీాద। చుట్లునుగవసెనల్ జుట్టిబోన।
వుట్టికల్ సంధించి నట్టికావళ్ళు। పలకలన్వేర నేర్పడనపదార్థ। ములచెం।
చులును మార్గగలమెసపములలు। వడిబెట్లు వస్త్రముల్ వంశపాత్రి
ములు। తడికొయిత్తు వస్త్రముల్ దగినగుగ్గులము। పంచులును। విభూతినం
చులు మృగ్గు। నం చులారతపిండి పంచులునూదు। గోళ్ళమదింగ నుదు
ళ్ళపాదముల। గోళ్ళయుప్పించులునుబుగోనుగండ్లు। కలయంగమేల్కట్టి
గట్టిడివస్త్రములు దెరచీరలు మునునాదిగాంగ। నతినువిధానంబు
అగునుపకరణ। తతులుకంట్లవుడెడ్లు తమతోడనడువ। ననసులుచెట్లున
యలతిలాకులము। లొనరంగదాల్చి వ్రీతోద్యుక్తినమరు। వేషముల్
భక్తి సుభాషలునిత్య। భాషలునవియ విభూషణములుగ। గాంతురుప్రా
ణేశు గానరుజగమ్ము। చింత్రింతురాత్మేశు జింతింపరొండు। మరియుబం
చాక్షరీ. మంత్రంబు గాని। మరియునుదలపరు మాత్రింబులొండు। దల
తురుప్రాణేశ దలవరణ్యాబు। వలతురుభక్తికి వలువరొంటికిని। పలుకు
దుకన్నట్లు పలుకరుబొంకు। లుకుదురొడ యులకలుకరన్యులకు। నడు
తురాచారంబు నడువరనీతి। విడుతురుదైన్యంబు విడువరుచలము। కొం
డుప్రిప్రసాదంబు గొనరనపేక్షితము। విండుప్రిభక్తులకీర్తి వినరొండుకీర్తి।
యిప్పాటసజ్జనులెల్లనుతింప। తప్పకనద్భక్త దానదానియతి। నన్నుతిశుప్ర
తిను తా చారసంపత్తి। జెన్నారజనుదెంచు శీలవంతులును। పరమశాం

విరక్తులనడక.

తంత్వంబు భసితంబులెనయ। పొరిబొరినర్వాంగముల జూసికొనుచు।
శమితేంద్రియావి విషయములకచ్చ। డములను పీడకుండగగట్టికొనుచు।
పంచాక్షరంబులు పరహితాలావ। ఘంచితాక్షరములు జపముసేయు
చును। అమరలాకులములు నంతర్ముఖేంద్రి। యములునేప్రొద్దు బాయ
కధరించుచును। తోలుకాదుపరమ నంతుష్టచరిత్రి। ములు మొలచుట్టు
మొగ్గిజుట్టుకొనుచు। తత్వనిస్వనమయొాత్సాహంబుకంత। కుప్పనంబున
గెవ గూడదాల్చుచును। నిరతనభిక్షవిత్రియామృతము। తరినీళ్వారున

కల్పితము జేసికొనుచు। యమనియమాది సూత్రార్థులగుచు। శమ
దమాన్విత సదాచారవర్తనులై। సచలితస్థిరమగు సమతానందలీల
బచరించుచు ధృతిబట్టి పొగడ। తనుధర్మములందు శాంతికింతయునిలు
వెంప। మనస్సులు మదిలోన మదములుడించి। కోపరహితులై కోర్కెల
లుడిగిన। భావములో నారయంగ భక్తిమైపెంచి। మునుపుడిగిన బులలోన
ముక్తులుగాన్న। ఘనతరంబుగ దాన కారణంబైన। యమనియమలింగార్చ
నానుభక్తియును। సవిశేషజంగమా సక్తియుక్తియును। సతతలింగాన
మర్పితవిరక్తియును। ధృతినొప్పు భవవిరక్తియును బ్రాప్తమై। తమగాం
చినసద్భక్తి దనుగొనియాడ। రమణసేతెంచు విరక్తిజంగములు॥ బాహు

శివయోగుల[illegible]దశలు.

తలంబుల ఫాలంబులనుసన। మాహితపాలత్రోర సాంబుజమత్స్య। కలశ
దంబోళి శంఖశత్రిచక్ర। విలసితపుణ్యరేఖలు బాలుపార। నయనాబ్జ
రుచులునున్నత నాశికములు। ప్రియమతాలాపములు వృథుజఘనములు।
జారుభుజములుగ శాలవక్షములు। సారసంస్మిత ముఖాబ్జములుగోంకరటి।
వరపాంగగళలు నాజానుబాహులును। కరమొప్పుశ్రీకార కలితకర్ణ
ములు। కృతులకు దేధి పతులకుభక్తి। మతులకుశివయోగ సతులకు
నొప్పు మినమతాఖిల శుభాస్వతంత్రశాంక। పెను తావయువరాజి విం
డియునమర। మలినదర్పణములు మాడ్కిజీర్ణాత ములలోనిచ దుప్పిల
సొంపున మెరయ। కాలియురూపణంగ నిత్రొళ్ళపగిలి। నూలిదేహము
లలో కాలికిజూడ। కలిగియునహాజ సంగతగుణావళియు। గలుగని నీర
సాంగములువహించి। యతిశయఖండంబు లగుఖ డలుడిగి। ప్రీతినఖండి
తది గంబరధగులగుచు। కామితపరదేశి కత్వంబులుడిగి। గ్రామైకవాస
సంగతచర్యులగుచు। యాచితభిక్షంబు లనుభవించుచును। యాచిత
కామ కృతాహారులగుచు। బహుజనోపాత్య ప్రపంచంబులుడిగి। సహ
జగుప్పాహాస్య సంగతులగుచు। లోకాంతగోష్ఠివి లోలతయుడిగి। యే
కాంతగోష్ఠి మహిష్ఠితులగుచు। పరసుఖార్థ శోకా వ్యసనములుడిగి।
పరిముక్తకేశ మస్తకధరులగుచు। నానాకామ కామ్యాదులుడిగి।
వైరాగ్యసంసార వర్జితులగుచు। తతమిడివిధిని పేదకియల్ లేమి। పరి

చిత్తోభయకర్మ పరిహారులగుచు। ప్రకటయోగశాల యోగాభివిభ్రాంతి।
పటిమగువారు యోగబంధంబులేవి। యవిరతనిరత శర్వానంద హేతు।
వశ్యనిత్యశివయోగ విశారదులగుచు। తానును దుదురు నింతయును
సంస్మృతియు। ఘనాకాశయానముల్ జలియాడువడచి। చలియనుష్ణంబు
విషమ్మమృతంబు। వలపునొల్లమియుల్ల వనితలుదల్లి।చుట్టలుబగుతులు
సుఖదుఃఖంబు। పట్టుమంచమునేల బసిడియు బెంచు। సమమకాని
ద్వంద్వశమితసంసార। సముదితశివయోగ సౌఖ్యమగ్నతల। సంగంబు
లును లింగసాయుంగలింగ। సంగతి ప్రాణంబు సరిప్రాణలింగ। సంగతి
మనసుభావస్వస్మనోమార్గ। సంగతిదృష్టులా లింగైకదృష్టి॥ సడగస
మస్తేంద్రియములు మునసు। సడగుసర్వేంద్రియానందసంప్ర॥
భానంబనగసంగతను ధర్మములవి। లీనంబులగ ప్రాణ లింగంబునందు।
గానదల్లింగత ంగాదష్టి। భువిబ్రిదానంబుతను ధర్మవానతదనను। తను
ధర్మహీనత దనరుసద్భక్తి। ఘనభక్తి శివుకృప గలుగుగావునను। తివియ
కవీక్షించ్చు దృష్టకు హేతు। దవుగరస్థలమసింహాసనంబుగను। మణితది
యుగరస్థలలింగ। సమనిరీక్షణ నిత్యసంగతినిట్లు। వెలిచూ సదృష్టులు
వీక్షించుజగము। తలపదృష్టులజూచు దన్నునుమరచి। యున్నవిక్కుప్పు
శివయోగులదవుల। గంన్నతటవమొక్క(ఘనతరావక్తి। శివునిలోగా
యంబు శివునాత్మలోన। శివునిలో బా ణంబు శివుమదిలోన। శివునిలో
సింద్రియు। వివిధవర్తనల। శివునిజిత్తములోన। శివులోసదృష్టి। యు
యుక్తంబుకాయుజ యోగేసయునబ్రి॥ యుక్తిగూచి ట శివయోగం
బుగాన। శివశాసనస్థులు శివయోగరతులు। శివమంత్రసిద్ధులు శివయో
గరతులు। శివపరిజ్ఞానులు శివయోగరతులు। శివతత్త్వవేత్తలు శివయో
గరతులు। శివధర్మతత్పరుల్ శివయోగరతులు। శివసధ్యాతులు శివయో
గరతులు। శివపదారాధకుల్ శివయోగరతులు। శివభక్తిముక్తులు శివ
యోగరతులు। శివశరణాగతుల్ శివయోగరతులు। శివప్రసాదాప్తులు
శివయోగరతులు। గాకయుద్వైత సంగతినడిచాసి। గాకేమియునుమెల్ల

గాకుగానీక। జీవుంబుశివుఁడండ్రి శివయోగరతులు। శైవాభిహీను శివ
యోగరతులు। ద్వైవనాస్తికులె యుత్తమయోగరతులు। భావశూన్యులె
పరాపరయోగరతులు। అద్వైతబుద్ధులే హరయోగమతులు। సద్వేధిభ
ష్టులె యీశ్వరయోగరతులు। పశుయోగులెపశుపతియోగమతులు। వశి
వేతరులె మహేశ్వరయోగరతులు। యొనరవియోగసంయోగంబులనగ।
జనుమాటలైనను జచింపఁజూడ। నొగిరెంటుకూటము యోగము
రెండు। నొగినాస్తియనుటిది యోగమో రెండు। నొగియొక్కఁడైనయు
న్కి యోగమో కాక। యొగిసందొకడులేమి యోగమో తలఁప। సిద్ధాంత
పథ్య సంచితశివయోగ। సిద్ధియన్యులకేలసిద్ధించుదలఁప। శివయోగినేయని
చెప్పుదిగాన। శివుఁడుదానేగుదెంచెనుకాకయనఁగ। నిమిషయ్యయోయి
న్ని యంగముల్ దాల్చి। చెనసిశ్రీగిరికి వచ్చెనోకాకయనగ। నజగణదే
వుడీ యవతారమునను। భజియి పవచ్చెనో పర్వతనాథు। రమణయ్య
ముగసిద్ధ గాముడిగ్గికి। నముదితగతినిట్లు। చనుదెంచెనొక్క భృంగీశ్వ
రుండిట్లు పెక్కురూపముల। సంగదశ్రీగిరి కనివచ్చెనొక్క। యుపమన్య
గురు వసిష్ఠపవిత్రపాణి। కపిలభృగుకణ్వాద గౌతమాగస్త్య। శుకవామ
దేవ శౌనకపురోగముని। నికరంబుమీమాంతిఁ నికరముల్ దాల్చి॥ కన
మధిఁమత్యఁ లోకంపుభక్తులను। సిరిగిరిజూడ జెచ్చెరవచ్చిరొక్కొ।
భువిచోద్యమంచు నద్భుతముదలిర్ప। శివయోగులను బుధశ్రేణిగీర్తింప।
నొగిదర్శనాచ్ఛివ యోగినోయనగ। తగిలితఁదర్శించు ధన్యోత్తము
లకు। ననుకీర్తిఁ సర్వార్థాభిషేకభ్య యనదమతో మాట లాడుబుణ్యు
లకు। మొదలగంగాస్నాన ముఖ్యసమస్త। విదితతీర్థస్నాన విపులఫ
లాదు। లొనగుదునసమ సముల్లాసమహిమ। లెసగుచుశివయోగు లెల

అభ్యాసయోగులవడకలు.

మినేతేర మలక్షరవాత్రిలు దామడమలనత్తి। తెలిగాదిపాపవా తెరల
బాఱుజంచి। తనుదంమ్మిద్వంతుల తలవంపులుడిసినవబవడంవు పుగోనలు
ముదిరించి।జంట వెలుగుమూన్నికుంచెనల్ సిక్కి।వింటి వెంటనుమింట్టిజంట
కునెయిది। వెంన్నెలనవి వెన్న వెన్నెలల్ జూపి। మిన్నదిదావల మీఁదియిల్ల

రసి। వడదోవనిధి తలవాకిలి సెక్కి। బడినిరంతర వక్త్రాభ్యాసపక్వములు।
నలఘునాకుంచ న్నాయతవాయుపూరితా। జలశసై దేహముల్ జొక్కా-
కులట్లు। అయుక్కింతములమోచి యనుమోహకునికి। ద్రొక్కినయరజలు
దొంపకుండుటలు। భంగిగాదిన్య ప్రభావటలములు। సంగతిజకుక్క పతం
గంబులట్లు। నడెరుచక్షుగోళ కాభ్యంతరమున। ముడివడయంతవ
నుదితవిజ్ఞాన। కలితదీపప్రభాగారంబుపొచ్చి। వెలుపలగానని వీక్షణం
బులును। నగపడినిజభక్తి యానమైషలు। దగిలినమత్స్య వీక్షానంబులట్లు।
ముంచినఖేచరీ ముద్రానుగతవ। మంచితామృతభక్తి నడగుజిహ్వలును।
ఆలోలవృత్తి దాధామృతంబాని। యోలిదమ్మెరుగని యురగంబులట్లు।
విరచితానాహత వివిధనాదములు। మఱిగియుండెరుగని మహితకర్ణ
ములు। పరిచరించుచన్వక ఘ్రాణసౌరభము। ఘనకేంగిమడిసిన భ్రమరం
బులట్లు। వ్యాపితాంతయోగవాసనానియతి। వ్యాపించుచున్నట్టి పర
నాసికములు। కరణోసంయోగ కలితసౌఖ్యమున। ధరగట్టిపడిన మాతం
గసంఘములు। ప్రాళిప్రాణాహిన సంయోగసుఖపే। కాలతజనిన యాన
ర్వేంద్రియములు। పొంగిమాతంగ పతంగభుజంగ। భృంగమత్స్యాదుల
భంగినొక్కొక్క। విషయంబులైచెడ విజయుడైయుల్లు। విషయపంచక
సుఖ విభ్రాంతులుడిగి। శివపదధ్యాన నిశ్చేష్టితావస్థ। నవికలవిమయేంద్రి
యంబులనరసి। హరునినంతటహిరణ్యాగసత్క్రియల।వరుదుగాజడసియు
నహతాసిద్ధి। క్షితితిరిదిలోకయానిచిహ్నానియనగ। ధృతితానిచిహ్నపు
దేవతోయనగ। నందస్థలగు చిహ్నాలలిమూత్మభాతి। పిండస్థమైనమభి
జ్ఞానసృష్టి। ముర్విజాలాగ్ని వాయువ్యోమవితతి। సర్వపర్వతనదీ సాగర
ద్వీప। భువనతారాగ్రహనివహాదులాత్మ। భవనంబులనగాన బడున్నందు

శ్వాసలలక్షణం.

లోన। చంద్రుడిడానాడి సవ్యభాగమున। సాంద్రషోడశకలాహితమై
యుండు। నాదిపింగళనాడి నాదిత్యుడుండు। ద్వాదశకళలతోదక్షిణం
బునను। లీలసూర్యేందు నాడిప్రచార్యాను। వాలనంబైయుండు పంచ
భూతములు। అందుదూర్పున మీదునవలతత్వంబు। క్రిందుజాజలతత్వ
మొరేడుపశ్చిమము। నరయులోగమ్మి యుత్తరమ్మదిపృథివి। యిరువాట

ములవాయు విలదక్షిణమున। నడుమాక నంబిల్లి నాదియుగమున। తొడ
వకభూతంబు లేనువతిలింప। వరుసవర్వ్యాదిని శ్వాసముల్ బ్రోల। కుర
యదశ్వాసింబు లారొక్కడియు। యొక్కొక్కగడియ కొక్కగఘాత
వేళ। చక్కనమూర్త్యంబు ఇందుగ్రిందునడప। యడరయొక్కొకనాడి
యంద్రైదు చేసి। ఘడియలైచనునైదు గడియలుగూడ। నదియలానాళ
లగ్న మ్మట్టిలగ్నంబు। నొదవంగపండ్రెండు నొక దినంబందు। పెరసియు
ర్వదిరయొక్క వేయునన్నూరు। శ్వాసములాశ్వాసములు సంవత్సరంబు
గడియలైచనునట్టి గడియలర్వదిట। వడిచాలుగొనగను వచ్చులబ్ధముల।
దినములాదినములు దివ్రుటబండ్రెండు। తునసిదిబాల్గొన్న మాసంబుల।
గును। నడిననునట్టి మాసధృవప్రోక్తి। నడచునాదినవార నక్షత్రయోగ।
కరణగ్రహణ పురోగమకాలచక్ర। వరణియుస్వరచక్ర వరణినేకముగ।
యినశశిపక్షంబు చినశశిదిధులు। యినశశిప్రచారంబు వినశశిఘటక।
యినశశిగ్రహములు హితమైననాడ్లు। జనువిషామృత సమస్వరసంగమ
ముల। హానివృద్ధులునురు జారుజాములును। మానావమానముల్ న్యూ
నాధికములు। నతులజయాప జయాలాపలాభ। గతులుకాలజ్ఞాన ఫాల
వంచనలు। కలితహృత్పద్మావకంఠదీపార్థ। దళజీవహంసనంధానసఫల
ములు। ననయుంబునాత్మోదయాంబందకాంచు। ననుభవసిద్ధియు నాత్మ
సిద్ధియును। వరఫలితచ్ఛవివజ్రితాంగములు। సురుచిరాకారముల్ సుకు
మారములును। యమనియమాదులు నణిమాదిసిద్ధు। లమరురశపవిత్ర్య
ఘ్నములుసాంగముగ। చరితలుజందులు। ఔషదుల్ యోగ। పరిభాషల
ల్లన పాడుచుమంది। బౌతజేరక్కే కొంతపటముల। నత ంతనడుచు నఖ్యా

పుణ్యాంగనలనడకలు.

నయోగులును। కుగునేరికట్టముల్ గొంక్కులక్రింద। చెరుగులునొడి
చ్చ జిక్కనిండ చి। చెలువగుబైనంపుచెప్పులుమెట్టి। పలచనిడొల్లుకు
ప్పనములుబూని। పదపడియలతిదువ్వట్లకొంగడలు। వదలకుండగమీద
వల్లురుల్ సుట్టి। తొడవులునిజత నుద్యుతులకుమాట। ఏడునసియాత్మలో
భావించితోడక। మొదలిమంగళసూత్రమునదాల్చినట్లు। పోదలుమంగళ
సూత్రములుధరియించి। అలసియునలయని యట్లనాపలును। బిలిబిలిలా

పుల బిగువుచూపుచును। కొమరుదలిర్ప నెక్కుళ్లడిగ్గుడ్లు। దమితమువతుల
హస్తములూదికొనుచు। కరముప్పతిలినవికంబులచమట। కరతలాంగుళ
ములగమిచ్చిపైచుచును। చందనాదిత్మ్యేర చలితసంభూత। మందానిలంబు
చేతులుదేలుచును। గాలితుమ్మెదల రెక్కలుపింకదాకి। రాలువు
హ్వాడిగి శిరంబులొగ్గుచును। చూతవటాదుల జొంపముల్ గన్న। శీతల
చ్ఛాయల జిక్కగోరుచును। ప్రస్ఫురబహు వివిధప్రసవసౌరభ్య। లసి
తవానవడి తల్లములుజొన్పుచును। బింబాధరంబుల బీటలడంగ। తాం
బూలసారామృతములదడవుచు। వదనపద్మంబులు వాడకుండంగ। బొద
విడవిచ్చుతాలే బొదలడ్డమిడుచు। కరతలంబులను రక్తములూరకుండ। కర
తలంబురొడ్ల గదియించుకొనుచు। బిగిసిపెంపొడలు బొంపిరిరాయకుండ।
నొగిరాజహంస లట్లొయ్యనబునుచు। నుల్లంబులునుగ మనూపతాప
ములు। మల్లడిగొనకుండ మల్లయాయనుచు। వటితరధర సముత్కటని
దాఘాగ్ని। చిటులుగొనకయుండ సిరిగిరియనుచు। సౌరిబొరినిక్రియపురు
షులుదారు। సెరమిపుంణ్యాంగ నానికరమే తేర। చుక్కలుబొట్లును

జోగులనడకలు.

చిక్కవెంట్రుకలు। జిక్కనిపాటలు జంగాళములును। యిచువసేవళిములు
యిత్తడిసరిగ। లును వెంట్రుకల దండలును దగరంపు। బిల్లాండ్లుమట్టెలు
బెక్కువన్నియల। డొల్లుకుప్పసములు వల్లగాజులును। కలయంగజెవుల
సంకుంపుబూసలును। వలుబూవపేరుల బన్నసరములు। కుటుబంపుక
న్నులు కొయ్యగాటికలు। పటుకెంపుముక్కెరల్ భారమైతనర। చిలుక
లదుప్పల నెలుకలనేకు। కలగాంతులనుచిచ్చు కలగొరవంక। నక్కల
నుడుతల నెమళులబరది। కొక్కులగోళ్లను కుక్కతూనలును। సింగిరిక్కల
వేండ్లముంగిసలనుని। జాంగనల్ గొనిమెన్క నరుగ్గుదేరగను। పలువ్వంన్న
కోక బొంతలనట్టనడిమి। తోలుకుప్పసములు దూచిజనమెడలు। విప
పుచూపులబూజ వెంట్రుకల్ నెడద। న్గొనలియిట్టికబొట్టు। పసపులుగన్ను।
గవకాటికలుదరుద కాయకప్పెరలు। చెవులపింకెలు మొరచెడిబోద
ముడ్లు। చాంకిటితిత్తులు చక్రిముల్ విడుద। తోకకచ్ఛెడములు వ్రాంక
బొట్టిలుచు। యొడ్డురొమ్ములునొడ్డ యూరులుబిగువు। యొడ్డాణములు

నిప్పయుండగ నమ్ములు। కడియముల్ మురువులు గరిచేతులును। గొడుగులు
గుడియలు కోకజల్లెడలు। వద్దు మొగంబుల్ వలిపెంపుజెముక। బద్దెల
గూచీన పచ్చడంబులును। మురిపెపు నదువులు మూపుతిత్తులును।
విరసంపుమాటలు వికృతవేషములు। పల్లవిూనంబులు పరికెగడ్డములు।
నల్లపేనులుగుబ్బ నారసంబులును। అరిముఱితనములు హంకవైచుటలు।
కరకత్రాళ్లనలెంట్లు గదుసాంగములగను। పచ్చుగొడదములూచి భవ్యులుభ
వులన। పెనుశీలవంతులు బెట్టుపత్రిములు। నాకొక్కలింగంబు నొగి
జూడగున్న। నక్కడజారగ నీల్లైయయనుడు। గళములగద్దె నగరువిదో
వంగ। నలకుచుభక్త్యర్థకామైధరియించి। జోగిశీలునువారు జోగివేష
ములు। జోగులుగొలువంగ జోగులేతేర। వేళ్ళ్యసులేనరి కాళ్ళనుపిల్ల

పిచ్చ్యుదుంట్లనడకలు.

వేళ్ళుపెక్కానరి కాళ్ళకమట్టి। కాళ్లనుమోట మోకాళ్ళనుదోలు।
కాడ్లనుయెండిన కాళ్లతుమలక। కాళ్ళీచవోయిన కాళ్లనుగుజ్జ। పిరుదు
దులునెండిన పరుదులునొదురు। పిరుదులునొంటొంటి పిరుద్ధులబల్ల!
చేతులలో వంక చేతులు తోలు। చేతులు నొంటొంటిచేతులచాల।
కుఱుచచేతులులొంమ్ము కొరడులుపింపు। బోరడులువిరిగిన భుజములు
వందు। వెడగుబొందుగులును పొడవైనమొక్క। మెడలునుకడుగడు
నిడుదమూపులను। ముదుగుమోములు మురుముండెముల్ బండి। బెడ
గుఱూపంబులు పెడగులోసొట్ట। లటుకిందుదప్ప మీదంతయునొప్పు।
పటురూపసౌందర్య భావాతిశయత। బరగుదేహంబులు బాటిల్లనల్లు।
తనుగులునొప్తులు తనుజూచిబ్రితుక గళములలింగంపు గద్దెనగరులు।
నలకవిభూతి రుద్రాక్షలువలుద। మకుటముల్ గోహళుల్ మరివేలు
జడలు। ప్రకటితంబుగదాల్ప బడిదీనవృత్తి। గనుగొననివ్వచీదులగట్టి
యున్న। యొనపోతులునుగుజ్జ యుద్దులనెక్కి। తమిజగత్పావన। సత్వము
నివ్వటిల్ల। సమర్థుద్భ్రష్టను గరుణావృత్తియొదువ। పదపడియాక్రియ బల్ల
వతేనడచి। వెదకుచుమాపట్టి వేలముల్ జేరి। చనజనముందట వెనుకను
తోడి। జనులెల్లకౌర యొసంగరాయనుచు। సేలయాయెవ్వరి నింటులో

కరుణ। మాలింటియక్కటా యనుచుమాయట్టి। దీనులమరియొక దేశం
బులకున్న బోనీకవృత్తులు భూములుగన్న। దానములుహిరణ్య దాన
ములివస్త్ర। దానములు మరియన్న దానంబులెక్క। పోతులనేడ్లను
బోలుగనిచ్చు। దాతమాబసవన దండనాయకుని భూమిలోబోలెడి
స్వామిబగుతుండు। దామరియొకడు లేదామల్లినాథ। తారమొసంగ
లేధర్మాత్ములార। రారోయనుచు మమ్ముజేరంగబిలిచి। యేలయాయ
డ్లలో నివ్వనేకరుణ। మాలించియక్కటా యనుచుమాయట్టి। దీనుల
కునుగ్రహ దానంబుభూమి। దానంబులభిమత దానంబులిచ్చు। సిరి
యాలసెట్టి। నీకరికాలచోడు। నరిఘమరాజు నేణాదినాథయ్య। చేమ
మరాజయ్య సింధుబల్లహుని। వేరచోడనికరయూరిబోడనిని॥ శివలింగదే
వుని సిద్ధరామునిని। నవరదనాచయ్య సామవేదులను। భూమిలోబో
లెడు స్వామిభక్తుండు। దామరియొకడు లె డామల్లినాథ। పీవంగజే
తులు లేవయ్యనడచి। పోవంగగాళ్ళను లేవయ్యయంధ। కులమయ్య
పిచ్చుక. గుంటులమయ్య। తలపంగనబ్బా గతులమునుండయ్య॥ అగపడ్డ
వెడగుల మగుమమ్ముబ్రోవ। దగవగుజండయ్య దయగల్గుడయ్య। పర
మమాహేశుండు బసవయ్యకరుణ। సిరిగిరినాధుని కరుణమామీకు।
సుంకరబంకయ్య సురియచౌడయ్య। శంకరదాసయ్య వెంకమంచయ్య।
దేవరదాసయ్య తెలుగుజొమ్మయ్య। బాచూరిబ్రహ్మయ్య॥ బాచిరా
జయ్య। భూమిలోబోలెడి సామిబగుతుడు। దామరియొకడు లే డామల్లి
నాథ। యనుచుబాడంగ ముందరవెన్కదోడి। జనులెల్లదార మొసంగ
రాయనుచు। నితరధార్మికులనిల్లిచ్చుచుమరియు। బ్రీతిజూపుచునుభక్తి
పరులవేండుచును। వచ్చుచుబరవ భావనముసేయుచును। పిచ్చుకగుం

చెంచుధర్మాత్ములనడకలు.

టుల పెల్లెగుదేర। గదియంగదమతిమ గ్రామముల్ వెడలి। నదియాది
గామల్లి కార్జునస్వామి। శ్రీపదబ్జములు దర్శించుచుంతకును। చూప
రులనుతింపుచునుగొనియాడ। భాగయ్యవెన్క శంభుడమునుగన్న। భాగి
దియన్నట్లు భక్తిదవిర్ప। చెలగియంగ ప్రదక్షిణములునిచ్చి। జలుపుచుపొ
రిబొరి జనుదెంచువారు। నలరగనడుగడు గశ్వమేధంపు। ఫలముని

జాంఘ్రి సప్తకమంగమనుట। దనరుశ్రీశైల యాత్రాఫలంబునకు తను
వులేభువిమాన ద్దండంబులుగను। దాయసాష్టాంగ దండప్రణామములు।
సేయుచుజెలగి చెచ్చెరంవచ్చువారు। కదియంగదమతమ గ్రామముల్ వె
డలి।నదియాదిగామల్లికార్జున స్వామి।శ్రీపదబ్జములుదర్శించునంతకును।
చూపరులు నుతింపుచుగోనియాడ। నాదినిరామేశుడై పర్వతుండు। గాడె
యిూశ్వరుబొంద గాగాంచెననుచు। నిత్యోపదానైక నిష్ఠాదికల్ప। సత్య
వ్రతోక్తిమై జనుదెంచువారు। గొడుగులుచెప్పులు కుంచెలుమంచి।
గడవసంబులునేత కప్పడంబులెను। కుప్పసంబులుకటి గుడ్డలుబోడ।
తప్పరంబులు కమండలువులుగద్దె। కంబళ్లుకప్పెడి కంబళ్ళుగోవ్వ। దం
బులుయోగ దండములుదండియ లు। పొత్తిపంచెలు కంతతిత్తులునడప।
తిత్తులు నూనెసిద్దియలును యోగ। పట్టెలునారతి పలకలునాల। వట్టము
ల్సిబ్బులు పల్లకల్ వెదురు। నరుగులనంబెలల్ సానలుముగ్గు। పలకలు
దీపగంబములు విభూతి। పూసలు లుద్రాక్షములు పటికములు। గ్రాస
వంబులుగాని గద్దెనగర్లు। శివసూత్రములు గవిసెనవస్త్రములును। వివి
ధోపకరణముల్ విసనకర్రలును। గంధంపుజిప్పలు కరవడంబులును। గం
దంపుచెక్కలు కప్పడంబులును। మరియునుచితాభి మతపదార్థ
ములు। పెరుకలకావళ్లు పెంపొందదెచ్చి। యడిగినచోటన యడిగినవారి।
కడిగినవస్తువు లర్థినిచ్చుచును। వలసినచోటన పలయువారలకు। వల
యుపదార్థముల్ వారికిచ్చుచును। అలసినచోటన యన్నపానాదు।
లలసినవారల కపుడయిచ్చుచును। చలిపందిరులు సత్రశాలలుగుండ్లు।
చెలమలునంతంత నేయుబంచుచును। వంతంతబందిరు లంతంతమరుగు।
లంతంతవిడిదల లనువుగసేయుచును। భంగిగాజెంచు నద్భుతవింమ్మాడ్కి।
జంగమారాధనల్ సలుపుచునడువ॥ మరిబరితత్కోటి మతులహా

పరసనింగాచరణ.

మిాంప। తరిదరిపద పదార్థములునిచుచ్చును। యుదకంబులుదకంబు
లుదకంబులనుచు। నుదకముల్ బోయుచు నొసిఁగుచువారు। పుష్పముల్
పుష్పముల్ పుష్పంబులనుచు। పుష్పంబులిచ్చుచు బారిపచ్చువారు।
కజ్జముల్ కజ్జముల్ కజ్జంబులనుచు। కజ్జంబువిచ్చుచు గణుతించువారు।

విడియముల్ విడియముల్ విడియంబులనుచు విడియంబువిచ్చుచు వెన
వచ్చువారు। నడవజాలనివారి నడపించికొనుచు। యెడనెడనొయ్యన నే
తెంచువారు। మరియునీక్రియ జంగమములు భక్తులును। దరితరినేతేర
తండతండములు। నసునయించుచు గొనియాడుచువారి। కనురక్తి మ్రొ
క్కుచు నరుగుచున్నంత॥ ఆకొనిమధ్యాహ్న మాగుడు నుబరెన। వీకతో
నొక్కొక్క వేలమాల్గాంగ। నంతించుచు దరుచ్ఛాయలబాదులఁగొం
దుచుదోవల గుహాలశైలనులు। మరుగులగొండల మాట్రిలనదులు। కురు
వలబిలముల గుడ్లమొత్తులును। చక్కనదమతమ చక్కట్లవిడిసి। యొక్కొ
క్కచరులకెక్కియ్యాటలబాదల। బావులగుంటల పద్మాకరముల। వావిరి
యోరల వరతబుగ్గలను। ప్రింతలనేరుల వాగులసెలల। గుంతలజలముల
కూపాదులను। పొత్తిలంబుల పొకపొత్తులగల్ల। తిత్తులరాగిబిందెల చె
రువులను। కుండలగలతేల గుళ్ళగోరలను। గిండులదొడ్డ కమండలువులను।
గరిగేలబటువల కానర్లగూడ గరతిత్తులను నుదకంబులుగొనుచు। ఘన
తరంబగు దేవ గంధలిదవన। మునుగుదర్జడ మర్వమున ఖండిబివ్వ। పత్తి
రినావుకు బత్తిరి వమాచి। బత్తిరి నేరెడుబత్తిరి జమ్మి। బత్తిరి గాంచన
బత్తిరి వచ్చ। పత్తిరి మారెడుపత్తిరి వెలగ। పత్తిరి వావిలిపత్తిరి దు
మ్మిత్త। పత్తిరి గన్నేరుపత్తిరి నెల్లి। పత్తిరి చిరినెల్లిపత్తిరి మునిడి
పత్తిరి సోమిందపత్తిరి గోగు। పువ్వులు నశోకపువ్వుముల్ పొగడ
పువ్వుముల్ గేదంగిపువ్వుముల్ మల్లె। పువ్వుముల్ సేమంతిపువ్వుముల్
మొల్లె। పువ్వుముల్ కరవీరపువ్వుముల్ దుమ్మి। పువ్వుముల్ జిల్లెడుపు
వ్వుముల్ రేల। పువ్వుముల్ గురువిందపువ్వుముల్ పొన్న। పువ్వుముల్
విరవాదిపువ్వుముల్ మలక। పువ్వుముల్ వాగొంధిపువ్వుముల్ జాజి।
పువ్వుముల్ దామెరపువ్వుముల్ గలవ। పువ్వుముల్ కింశుకపువ్వుముల్
సురగి। పువ్వుముల్ పుమ్మెత్తపువ్వుముల్ గోవి। పువ్వుముల్ గుమ్మడుపు
వ్వుముల్ గలివె। పువ్వుముల్ తంగెడుపువ్వుముల్ మూల్గు। పువ్వుముల్
గాంచనపువ్వుముల్ గొంటె। పువ్వుముల్ మాగేధుపువ్వుముల్ మంగ।
పువ్వుముల్ గోరింటపువ్వుముల్ గొమ్మి। పువ్వుముల్ చెంగల్వపువ్వుము
ల్ వెలగ। పువ్వుముల్ మొల్లెదపువ్వుముల్ గొనుచు। నొండొరుగడవంగ

నుద్వృత్తిజనియు। ఖండితమతినార బండినరేగు। బళ్ళును మామిడిబళ్లును
యీాడె బండ్లును నేరెడుబండ్లును మొదవి। బండ్లు ఖర్జూరంపుబండ్లును
పరికె। బండ్లును వాంతాలంపుబండ్లును జీడి। బండ్లును చిటిముటుబరిడ్లును
జాన। బండ్లును దానిమ్మబండ్లును మేడి। బండ్లును జిగినెల్లిపండ్లును మోది।
పండ్లును మారేడుబండ్లును బలుసు। బండ్లును సిరివిందబండ్లును దుమికి।
బండ్లు నారంగంపుబండ్లును। నరిగి। బండ్లును గజనిమ్మబండ్లును। కలిదె।
పండ్లు గమ్మరేన్పండ్లును జామ। బండ్లును। కలజువ్విబండ్లును। దాిత్తు।
బండ్లు మాదిఫలంపుబండ్లును। రావి। బండ్లున్యగ్రోధంపుబండ్లును వేప।
బండ్లును గొడపుడుబండ్లును। బుడమ। పండ్లు। జంచీరంపుబండ్లునుబనస।
బండ్లును పులుగుడుబండ్లును పాల। బండ్లును। చిలివిలిబండ్లుననయింటి।
బండ్లును మొనసైనబండ్లును వెల్లంకి। కాయలు రేమిడికాయలు కలివె।
కాయలు మామిడికాయలు జిగురు॥ నిప్పపువ్వులు దేనెలివియాదిగాగ।
దప్పకఘునవ నాంతరములుగొనుచు। వేగంబితమ్మతమ వేలంబులకుస।
మాగతులై యీశ్వరాచర్చనజేసి। ఫలములుక జ్జెముల్ బడియోగిర
ములు। నవినిభత్వ్యాన్న పానములుభోగించి। సంబరంబువపర పతో్క-
టియంత। తాంబూలములగొంచు। తండతండములు। తొల్లింటియట్లయు
త్సుకతబాడుగును। త్రిళ్ళియాడుచు గడ తోడగూడుచును। మెల్లనసాగు
చు మెట్లకెక్కుచును। గొల్లముల్ డిగ్గుచు కురువలెక్కుచును। యోాల
మ్మాల్ సొచ్చుచు। నుద్ధతిజనుచు। శైలముల్ బ్రాకుచు చగులమీారుచును।
ప్రాంతంబులనుబూర్వ పశ్చిమంబునను। బంతులైసాగిన పర్వతావళులు।
గుంపులుగట్టిన కుధరసంఘములు। బొంపిరిగొనియున్న భూధరచయ
ము। కూటవల్ గూడిన గోత్రిసంఘములు। తూటుగట్టినమహాద్రిలు
సమూహాములు। కూడనిబ్రింహమ్మండకొల్లను బెక్కు। జాడలజంగమ స్థావ
రవితతి। యటుగూడనద్రిమ య్యంబైనమాడ్కి నటయుట శ్రీవ ముంద
టవెన్కనడుమ। నేదేశజూచిన నెన్నికమిగిలి। యీాదెసనడరు మహాద్రి
లనఘుమ। జూచుచు సంతసించుచు మహాస్త్రవము। లాచరించుచు వేడ్క
నరుగముందటను॥ శృంగారతరసరాశివపంచమోాత్త॥ సూంగకోటీర
జటాటవీమధ్య। మంగళశ్రీవియ గంగామహాత్త। రంగ్గిణీరంగత్త రంగో

వకంఠ। నగతినొప్పు భాస్వచ్చంద్రరేఖ। భృంగిహృదయభంగ పర్వత
కనక। పర్వత:క్రితి పర్వతగద్య। పర్వతముఖ్యోర్వ, పర్వతాపుఖుల।
నడుమగంగామహా, నదిజూడనొప్పు। తడయక భక్తి చంద్రవతిము
న్బ్రొచ్చు। మల్లికార్జున శిరోమండనంబైన। మల్లికాదామంబు మాడ్కి
వెంశియును। భరితమైకానంగ బడసిమ్రొక్కుచు। పరసహృదయ
భంగ పర్వతంబెక్కి। గిరితుట్టతుదినుండి క్రిందుజూడంగ। సురగలోక
ముగాంచి యుంటకుబెదరి। పందలహృదయంబు భంగంబునొంద। నం
దుండికా చియుయూచి యుప్పొంగి। మునుకొనిమూటలు ముడిచియ
లుపింపు। లను గట్టుకొనుచు దలలుముడుచికొనుచు। గుట్టగచ్ఛలగట్టు
కొనుచుపైవలువ। చుట్టుకాంచును జయవెట్టుదోయనుచు। మెల్లనమెల్లన
మెట్టుచుజనుచు। నొల్లనొల్లనవడికోసరింపుచును। యొడ్డురాలెక్కుచు
నొదుకుచుగాంచ్లు। గడ్డగింపుచుతోవ లంచిదొక్కుచును। దిగ్గుచువృ
ద్ధుల దిగబడనీక। డగ్గరిపట్టుచు దాకొనిచనుచు। గడగడవడకుచు గాడ్లు
జెమర్చ। దొడలూదికొనుచు తోప్రుదొక్కిళ్లు। వాచుచుగ్రింగోళ్ళు
లూరుచునడల। బారుచునురోటు జారుచుజనుచు। చిక్కుచునటగొంత
సేదదీర్చుచును। చక్కనహృద్భంగ శైలంబుదరియ। నప్పర్వతాది
మధ్యాంతముల్గూడ। నొప్పబరుసప్రవాహా త్వ్రిడదనరి। కడుపిరి
యంభకీనగాగ్రంబునందుండి। కడగొప్పగాత మీగంగాప్రవాహా। మేపా
రనిధాత్రి కేతెంచుపగిది। నాపరిమతోట్టి యంత నేతెంచి సంగతిహృ
ద్భంగ శైలనమీప। గంగాప్రవాహాప కంఠదేశమున। బొంకమా
కులసంది పొంన్నలగొంది। మోకమా రులరత మొల్లలకురుత। పనసల
పొంత చంపకములప్రంత। ఘనసారములయిరు వకటులకురువు। కమ్మ
రేనులతోప డముల కేప। నిమ్మపొతలగూడ నేరేడ్లనీడ। కొండ
గోంగులపోక గురుజలయాక। బొడ్డుమల్లెలదోర బురుగులనేర। కరవీర
ములమెట్ట గురువులమిట్ట॥ సురగులవీద్ది యశోకంబులడొద్ది। చెంగలువ
లకుంట చింతలపెంట। గంగరేంగులమూల కాగ్నలమోల। పందా
రములమంద మారేండ్లక్రింద। చందనంబులచెల్వ జాజులకాల్వ। సర
ళులలోయ భూజంబులడాయ। గురువకంబులచెంత గోవ్రులక్రంత।

హింతాలములచాయ నీడలవాయ। సంతానములయంట జంమ్ముల
చెంట। వటములుతమలల లగంగపుసిలల। కుటజంబులెకల గొగ్గులముల
మడల। గూఢచప్పరములు గుడిసెలుగోడ్లు। గూఢాగారములు తెరలుల్
గొల్లెనల్బన్ని। వేలముల్దప్పక విడిసియుత్సుకత। గ్రోలుచుఘనత
గంగాసంగమమున। జనిశ్రౌతస్నానులై జన్మసహస్ర। ఘనఘోరకర్మ
పంకముపొంకమెడల। సంతనిష్టాంన్న పానాదివస్తువుల। సంతుష్టమైపరి
వత్కోటియలర। ప్రఖ్యాతి దోనమ రాజయ్యగారు। ముఖ్యంబుగాగ
ణము సహాషణమున। సంతతమున్న సంధ్యాసేళయందు। సంతమహా
నిశాశి యందుసాంగముగ। నత్యంతభక్తి నమగ్రతమెరసి। నిత్యలింగా
చనా నియముల్దీర్చి। యిష్టలింగప్రసా దోచ్ఛిష్టభాగ। పుష్టనుగా
వాప్తి బొందనత్యంత। బసవన్నగీతముల్ పచరించువారు। బసవపురా
ణ మొప్పగజదువువారు। భరతోక్తి నేలలు బాడెడువారు। నరుదండజం
దుల తాడెడువారు। నాళతులుసేయుచు నలరెడువారు। శైలముల్ఘూ
ర్ణిల్ల జయపెట్టువారు। నెట్టణశ్రీమమేద నిదిరించువారు। బిట్టమేల్కని
చూడ బ్రియపడువారు। గిరిసమూహంబొప్ప గీర్తించువారు। తెరు
వులచక్కట్లు దెలిపెడువారు। దమతమరాకలు దలపోయువారు। నమి
తఘోరాట వులకించువారు। అరబర్వతపు రాణాదులుజదువ। వారును
వినియెడి వారునుజెలగ। యిట్టితీర్థములు మున్నెన్నడునెరుగ। మిట్ట
చోద్యములంచు నెన్నెడువారు। చెప్పెడిదేమి యీశ్రీపర్వతుండు। తప్ప
కనానావతారముల్దాల్చి। చమ్మైపరసకుజలములుచూపు। యిలలింగ
మూర్తులై నలువునేమములు పండినతరువులయి ఫలములనొసగు। నిం
డుమేఘుంబులై నీడలుజూపు। పల్లరులై పుష్పవాసనల్జూపు। చల్లని
గాడ్పులై శ్రమములువాపు। నలివారికాండయి విడిపించువిధము। వెల
యంగవనలైము విడుదలవిచ్చు। పండితులై చెప్పుబరమేశుమహిమ। గం
డుతలవరులై శాయమార్గణములు। మహిబారుమృగములై మరపించు
దప్పిగొ విహగరూపంబులై వేడుకబొలయు। యతిధిరూపంబులై యచర
నలొంధు ధృతితపోమూర్తులై దీవనలిచ్చు శ్రీశివభక్తులై భక్తిమింతు
లుగావించు। సెంతయునాప్తులై వాతములుబాపు। సంతంతపల్లులై యా

వలుజూపు। నతులజంగమరూపమై భక్తిజూపు। భూరితీర్థములై పుం
ణ్యులజేయు। నారంగబెంన్నిధులై ముక్తలొసగు। గాకయీపరసలై ఘ
నదయాబుద్ధి। గాకున్నయిట్టి దుర్ఘటమార్గదుర్గమ। భూరిపర్వతమ
హాద్భుతగుహాగహ్వ। రారణ్యదుష్టమృగాసురచోర। నాగసంశ్రిత ని
ర్జనప్రదేశములు। సీగిరీశ్వరుగాన నెట్లురావచ్చు। ననుచుబర్వతుని
మహాత్వంబుగూడ। వినుతింపనటప్రొద్దు వేవుడునంత। దూరీకృతా

నక్షత్రపర్వతారోహణం.

ఘుండు దోనమ రాజు। గారునుసద్భక్తగణసమూహంబు। మదినుబ్బి
యవసర మహిమసాంగముగ। నుదయమజ్జనములుద్యుక్తి గావించి।
యరుదెంచినియత సమంచితలీల। పరసయుచారు నపరమితపుణ్య। తర
నిజతీర్థయాత్రావిఘ్నహేతు। విరసవిస్తరఘోర విషయవారాశి।
గడచినమాడ్కి గంగాప్రవాహంబు। గడచితదీయ విఖ్యాతప్రవాహ।
పరివ్యతప్రత్యంత పర్వతావళుల। సురుచిరాభ్రంకష చూడానితతుల।
వరలునక్షత్ర పర్వతమంత నెక్కి। తరిబరిషత్కోటి దాడిగసారి। కమని
య్యసురగీర్ఘణ కానిత్యసంగ। మముగా నదియెరుంగు మాడ్కినొప్పారె।
భోరునసేగుచో బొంగుచుబింక। మూరయగొంత దవ్వలరిపారుచును।
సంతసిల్లుచును ఖేషేజయజయయనుచు। నంతంతనెక్కుచు నలరియా
చూచును। తప్పకయుప్పరా తనతీర్థచరులు। చొప్పారునుజ్వల సోపాన
ములుగ। ద్రొక్కుచునెక్కుచు దాటిప్రల్లుకొనుచు। జక్కుచుమోకా
ళ్ళ జేతులూదుచును। వంగుచుగ్రాలుచు పొంగుచుజనుచు। చెంగుచు
నొండొరు చెయ్యూదికొనుచు। చేదుకోచేదుకో శ్రీగిరినాథ। చేదికోమ
ల్లయ్య చేదికొంమ్మనుచు। చేదుకోచేదుకో శ్రీశైలనిలయ। చేద కోమ
ల్లయ్య చేదుకొంమ్మనుచు। చేదుకోచేదుకో చెజేతనొడయ। చేదుకోమ
ల్లయ్య చేదుకొంమ్మనుచు। కనికనిపాటలు గట్టిపాడుచును। చనిచని
చిందులు జతులకాడుచును। షణ్మాత్సవామృత పరిపూర్ణపుణ్య।
తరమతిషడ్భావ తతులుసంధిల్ల। శూలిశ్రీమల్లికార్జునుడుదయాను।
కూటశృంగాలచేది కొనవేండుకొనుచు। కట్టురువడినగా గ్రింజెక్కిపరస।
యట్టిక శారిల్లు హారుకృపతేక। దచ్చెర మోజనూచ్చ్రధ మెట్టులెక్కి। వచ్చు

నక్షత్ర పర్వతమునానంత। అంతంతత్ర్యధ శ్రీగిరి శైలములు। కొంతవి
శ్రీమమేది। గొబ్బున జెలగి। కట్టలుగట్టి నక్షత్రపర్వతము। బిట్టిగల్లననొక్క-
పెట్టనగూడ। పర్వతాంగ్రింబెల్ల పథమునా నెరవి। పర్వతయ్యామమ్ము
బాలింపుమనుచు। మొక్కుచు నీడల జొక్కుచు బండ్లుం మెక్కుచు లీ
లల నెక్కుచు దేన। లెక్కుచు గాలకు స్రుక్కుచు సెలల। జొక్కుచు దరు
వులమక్కుచు చలవ। త్రొక్కుచు తాపంబు ద్రొక్కుచు నాత్మ। నిక్కు-
చు జనిచని నిక్కుచు గిరులు। జూచుచు సుకృతముల్ నోచుచు భవము।
చాచుచు జముశిరల దోచుచు చులేల। నేచుచు మార్గముల్ గాచుచు బరస।
ద్రోచుచు వడివడి వేచుచు వ్రతుల। త్రోచుచు చేతుల వీచుచు భటుల।
రాచుచు గూకలు వైచుచు దరుల। దూగుచు నయ్యాల లూగుచు శ్రమము।
లీగుచు బూదెనే దోగుచు జలికి। వ్రేగుచు నండల గ్రాగుచు బ్రియుల।
నాగుచు మదిజెల రేగుచు బ్రీతి। వీగుచు మరుగుల డాగుచు గముల। మూ
గుచు నొల్లన నేగుచు బాదలు। దూరుచు గ్రంతల జారుచు దరుల। జారు
చు జనలేక జీరుచు హితుల। దూరుచు నటుగూడ జేరుచు వారి। నారుచు
నందటి గీరుచు మంది। మీరుచు నతిథుల నేరుచు మొక్క। దారుచు
గోర్కుల జేరుచు నెడల। నిలుచుచు ఫలముల విలుచుచు మదప్పి। దలచుచు
తుష్టిమై బొలచుచు గురుల। గొలుచుచు నిష్ఠమై గలచుచు భవము। గె
లుచుచు నటుగూడ బిలుచుచు మూక। గలచుచు నదులకు వలచుచు ముఖ
లల। మలచుచు బసబయ్యె దలచుచు ప్రీతి। గ్రాలుచు శరణని వ్రాలు
చు నాత్మ। సోలుచు వెనదప్పి దాలుచు నట్ల। తూలుచు నాదంబు గ్రోలు
చు గతికి। వ్రాలుచు సుఖలీల తేలుచు భక్తి। దాలుచు భవముల వోలు
చు బుధుల! బోలుచు మదిగోర్కె దేలుచు శివున, గూర్చుచు నేమంబు
దీర్చుచు నుతుల। బేర్చుచు వలి రేగి యార్చుచు మునుపు। జనుచు వీడి
యములు గొనుచు మీశరణ। మనుచు జంగమము దన్గొనుచు దాశములు।
గూడుచు సిరిగిరి బాడుచు జతుల। కాడుచు నొసగులు వీడుచు నలరి। నో
యరాచుచాంగుభళాయంచు నుల్లి। యాయంచును ఘయఘాయనుచు
గూడంగ। జయవెట్టి జయపెట్టి జయవెట్టుడనుచు॥ జయజయజయజయ
శరణుయాయనుచు। వరిగలిగొనక్కట్టా లఖిల దేశముల। పరసయునానంద

భరితమైనదువ। వరుదొందన దులో నాంధ్రదేశంబు। పరనబంతులుగట్టి

ఆంధ్రదేశపరవ.

పాడుడెట్లనిన॥ నల్లప్రొనల్లప్రొ సగరాజరాజ। మల్లయామల్లయా మహా
నీయ్యతేజ। పరమపాతకక్షోట్లు భస్మమైతూలు। సిరిగిరిమల్లన్న శరణ
న్నజాలు। రారోవనొంతదూరంబైనేనదువ। నేబోదుమల్లయ్య నేటేటగో
లువ। పాతాళగంగా ప్రవాహమెంతైన। జూతునేమల్లికార్జున దేవదేవు।
చుక్కలపర్వతంబెక్కుడెంతైన। చిక్కకపోదునే శిఖరేశుగాన। నాయ
కోత్త ముజికక్క నాయకుదండ। నాయకు బసవన్న బాయకకొలుతు।
శృంగిబొప్పయునుత్త మాంగదకేసి। సంగవ బసవన్న శరణవిగొలుతు।
పండితారాధ్యు శ్రీపతిపండితయ్య। బండారుబసవన్న బాయకకొలుతు।
శంకర దాసయ్య వెంక మంచయ్య బంకయ్య శివరాత్రి నంకయ్యశ
రణ। యేదేశు కేతయ్య యిండె పాంతయ్య। మోళిగమారయ్య ము
న్నయ్యశరణు। బ్రాపూరి బంహ్మయ్య బాచి రాజయ్య। కోపూరి బ్రం
హ్మయ్య గొగ్గయ్యశరణు। కింన్నర బ్రింహ్మయ్య కేశి రాజయ్య। కన్న
డ బ్రహ్మయ్య గణదాశిశరణు। బాచయ్యనవరద నాచయ్యబిబ్బ।
బాచయ్యమడియాలు మాచయ్యశరణు। శిరిగిరిశరణు శ్రీగిరినాధశరణు।
సిరిగిరిమల్లయ్య శరణులుశరణు। లనుచు నీక్రియనుబ్బి యాడుచుబాడు।
చును బేచీర వేచిర యుత్సుకతమైనదువ॥ చెన్నారమదియిట్లు కన్నడ

కన్నరపడవనడక.

పరస। పన్నని కన్నాకాట భావసాంగముగ। అజగమదేవయ్య బిజమా
దిరయ్య। నిజభావిదేవయ్య సీవిత్రబన్ని। అల్లమదేవయ్య అందెకహేద।
బల్లడదేవయ్య బన్ని దేనీను। శిలముదు దేవయ్య ఛిల్కపీరయ్య। శివరా
త్రిబసవయ్య చిత్తువిన్నయ్య। విరుపాక్షదేవయ్య కరుణమజేగ। పుసువణి
సంగయ్య హారుడభారయ్య। మహాలింగదేవయ్య మండిబేడయ్య। సహ
సుకిదేవయ్య నరసరబన్ని। భవదిగదేవయ్య బందెవల్లయ్య। శివదేవని
లబేడ శీఘ్రితబన్ని। గురుదేవనీకుణికుణిరాడమేకి। సిరిగిరియిద్దినిమ్మ
సిరిగిరిరకల్లయ్య। సంగదేవయ్య। ప్రసాదిదేవయ్య। లింగదేవయ్య యు
త్తుంశదేవయ్య। యమృతదేవయ్య మహాత్మదేవయ్య। విమలాత్మదే

వయ్యా విశ్వనాథయ్యా। సర్వజ్ఞదేవయ్యా శాంతిదేవయ్యా। పర్వతదేవయ్యా
భద్రిదేవయ్యా। జాణదయ్యా నిర్వాణదేవయ్యా బాణదేవయ్యా కల్యాణ
దేవయ్యా। పంసహేయితుబెగ బిన్నిలసగళ। తరలాసినావు నిందతశీల
వెనుత। హెమ్మవ్వరుమ్మవ్వ హెగ్గవ్వబన్ని। యమ్మవ్వచిమ్మవ్వ బొమ్మ
వ్వబన్ని। గుడ్డవ్వదుగ్గవ్వ గొగ్గవ్వబన్ని। హూడ్డవ్వహూల్లవ్వ హూచ
వ్వబన్ని। అక్కవ్వయాదవ్వ రక్కవ్వబన్ని। జక్కవ్వ రేకవ్వ సాకవ్వ
బన్ని। సంగవ్వలింగవ్వ సాగవ్వబన్ని। గంగవ్వరామవ్వ కామవ్వబన్ని।
పద్మవ్వ సుదవ్వ భద్రవ్వబన్ని। కోమరవ్వవీరవ్వ విమలవ్వబన్ని॥
చెన్నవ్వహొన్నవ్వ కన్నవ్వబన్ని। జన్నవ్వసాంకవ్వ సత్తెవ్వబన్ని।
శరణవ్వసామవ్వ సకలవ్వబన్ని। పురుషత్వఅప్పవ్వ బొప్పవ్వబన్ని। మ
త్తిరిల్లెడిదేవి మల్లడదేవి। బత్తిరేశ్వరదేవి బిసవలదేవి। వరదేవిగుసుదేవి
విరుపాక్షదేవి। సిరిదేవి మహాదేవి సిద్ధలదేవి ఉసుదేవి శివదేవి యుద్భ
టదేవి। సమభావదేవి బాచలదేవిబన్ని। ముదిహూగళబెడ మంద
తొహల్లి। హేదిదేనిల్లలు బెడయిరుబద్దెభయవు। హాలుకదేనిల్ల దే
హూంద్రాగనమ్మ। బలదల్లి కిలదల్లి బన్నిబన్నినుత। హారికారరుతిమ్మ
సరఫిల్లదబరము। సారబర్వతవిద సంతోసదల్లి। యొబ్బరబ్బర నోడి
రోంచతల్ ఘనత। రుబ్బెతల్ మత్తెంత హొబ్బుతల్ హాసువు। తో రులతల్
బడలి కజరువుతల్ సుతి। నెప్పుతల్ ముదడింద బెసవతల్ శివన। కెడవు
భక్తోద్ధన్ హెదవుతల్ మహిమ। పారుతల్ సమయగల్ మీరుతల్ వంశ।
మేరుతల్ మంది యాళ్మగుతల్ వెళహి। సిందుగళిక్కతల్ సిద్ధిగాళ
గళు। నంద్రీశతళు తాళ నదిగెముట్టలు। నడివరివత్తువల్ నాలికెహింద।
నడ్డినడెయమత సంధడనల్లి గూడి। కయ్యతాళంగళకలిళుబారిసుత। మ
హ్యొల్లబార్యాగి మృదంగ హొడెలబా। హాబ్బుత్త గొబ్బుత్త యుబ్బియా
డుత్త। పబ్బతద్దోషయుంగె భక్తమాడలీబా। హాసుత్త లాసుత్త వొడ్డాడు
త్తబత్తి। మాడిబో సిరిగిరి మల్లికార్జునగె। బాలెనేశమణగె శివపబ్బ
తన్నుదయ్యు। మాన్యద చెన్న శ్రీమల్లికార్జునగె। హరహరశివశివా శర
ణుసమ్మగళు। సిరిగిరిమల్లయ్యా శరణన్నిరయ్యా మంగళామూర్తి మల్ల
య్యనాథు। సంగనబసవయ్యా శరణన్నిరయ్యా। బసవన్నయ్యప్రాథ వల

కేహాళిగను। పసరినిమాణి భోబత్తిమల్లయగె। అనియిల్లి బాడుచు నా డుచుబ్రీతి। పచుగానికన్నడ పరసయేతెర॥ అరుదుగానల్లతా నారెదే

ఆరెపరసనడక.

శంపు। పరసయుమెరహాట్ల భాష పెంపార। మాగారగొనకొన మజబాపు మణతి। బాగవతేసటే భక్తితేమణతి। పురహారకెతదూరి పురహాతేమ ణుతి। శరణదేచిపురిజ వరితేదమణతి। అఖసిరికైలాస దెఖికారమణతి। సుఖముఖాములులోగ పురఖియయామణుతి। మగమహాటజి మహాదేపు యాజి। గగణదూణారాజి కైలాసయాజి। అభిమరాణీయాజి। సుభిదేవు యాజి ఆభివేరెదేహించి అప్పువేలింగ। సిగిరిమల్లయ్య వరమదియత్త। వరసుకిసుకేచేగ వరదుహేళిత్త। సుఖతాళగతిసూన వఖలఖఖణచె। మఖ రసిరిగిరి మల్లయ్యరాణ। ఆలానిబద్ధనతానిగీతాచ। మాలానమర్పణ మల్లయ్యరాణ। పబ్బతసంతాప సారనాటకనె। పబ్బతమల్లయ్య పబ్బజ్జవె। హంశెమణాపుణా హారుబూనుచిత్త। అంశమహాభక్త యు ఖనెసంమ్మెళ। యనుచుచిందులువెట్టి యాడుచుబాడు। చును పరసయు

అర్వదేశపుపరస.

జను దేరమరియు। అరుదొందనల్ల సయ్యరువదేశంబు। పరుసయుద్రావిళ భాసనాంగముగ। అరుగులుగిరితెంన్న అరనెవరానె సిరిగిరినిలయనే చిర నెలంధవని। అంగమారుంవ్వానె మరియుందవనె। మంగయార్యోంగానె మల్లికార్జునినవనె। అనుష్టక్కదియను నఖిలనాయకనె। యానవిల్లాదాన మల్లవిల్లయవ। అరపత్తుముప్పర కాత్మనాయకనె। మరణాలుమరియాత మల్లికార్జునవనె। అలోలగండవ యూధిమాళ్ళవనె। చూలియేమల్లికా ర్జునవనె॥ యన్నవనె। తొల్లయిల్లాదానె యెంగుమళ్ళవనె। చోళ్ళళ్ళు న్నాదానె మల్లికార్జునవనె॥ ఆరుంమ్మదింధూరు శారుముళ్ళవనె। యేగే రుఖిలాశనే యెల్లమల్లయనే॥ వేదివెుడినుదిక్కు మోదిమెచివనె। చోధి యెమల్లికార్జునవనె యన్నవనె। య్యనుచు చింధులుబెట్టి యాడుచుబాడు।

గీర్వాణభాష.

చును పరసయుత్సుకతనేతేర॥ అరవిరిగానక నిట్లఖిలదేశములు। పరస యునంస్కృత భాషబెంపార। ఆయాతవరివదా యహిపభిత్య। మా

యామినసన్మార్గ మతిరభసేన। ఆతపక్లాంతాస్మి హరమహారమణ। దేవ
దేవహిపుర మిందివరాక్ష। దృష్టవిశింష్టాంస్న శ్రేహిప్రమోద। మిష్టరా
యినివదా హేశకరభోరు। శ్రాంతాంసికిఁసఖ శైలతటేషు। శ్రాంతిగ
తాపూర్వ। సంపీతుసేన। జలజాక్షి గురుపిపా సాపరిహార్త్యై। కలశ స్తవ
దోద కంపిబస్వాదు। ఉత్తంసితయాంజలి ముద్వీక్ష్యనగర। మః త్తాలఫల
సిద్ధి రుపకంఠ మేతి। నాథంభవానీన నాథమన్నాథ॥ నాదమాత్మన మ
ల్లినాథంభజస్వ। అన్యోన్యసల్లాప నాన్యోన్యవంద(నాన్యోన్యకృతవి
నయ యశమేశనేన। శుభకరశ్రీశైల చూడాకరాయ। అభవాయశ్రీ
మల్లికార్జునాయనమో। కరుణాకరాయ శ్రీకంఠాయశర్మ। హరణా
యశ్రీమల్లికార్జునాయనమో। అంబకత్రితయాయ హరశంకరాయ।
సాంబాయశ్రీమల్లికార్జునాయనమో అద్యంతవిరహితాయనమశ్శి
వాయ। అద్యాయ తేమల్లికార్జునాయనమో। ఆయురారోగ్య ప్రదా
యకప్రమథ। నాయకశ్రీమల్లి నాథమాంపాహి। మల్లికామాలికా మ
స్తకాభరణ। మల్లిగార్జునదేవ మామేవపాహి। మల్లికాఘనసార మం
దారదేహ। మల్లికార్జునదేవ మామేవపాహి॥ మల్లికార్జునయశో
మండితాశాంత। మల్లికార్జునదేవ మామేవపాహి। అనుచుసంస్కృత
భాష నెంతయు నెరవి। యనురక్తి బాడుచు నాడుచునం । మాళవకా
స్మీర మాగధసింధు। గౌళతురష్క కొంకణసూరసేన। బంగాళకాంభోబు
పాండ్యఘూర్జరధర। లింగబర్బరసింహ ళికకరహాట। సౌరాష్ట్రలాట
ప్రశస్తదేశముల। వారాడిగాగ జెంపాటదేశముల। యందునుమధ్య
దేశానీకమర్త్య। సందోహమునుసల్ల సహజభాషలను(మసలియొండొ
రుతో మాటలాడుచును। పసరించిశ్రీగిరి ప్రణుతిసేయుచును। జతిదేశిపి
బిందుచరితాళాను। జతియుగ్గళసప దశప్రతియాదిగాగ। జనుప్వదేశవి
దేశ సరణిపెండియును। వనుపక్తి బాడుచు నాడుచుసల్ల। చెలగినానా
దేశ ములకప్పడీలు। కంకలంబుగగముల్ గట్టియాడుచును। అం తవత్యం
త నమగ్రతనంత। శాంతకుండగు మల్లికార్జునుపురము। కడునొప్పి
ముందట గానంగనయ్యె। నడరిదన్మహిమ యేమనిబ్రస్తుతింప। గిరిద
శనముభక్తి కనిహేతువనిన। పురిదర్శనఫల మెపోక్కవర్ణింప।

పర్వతవర్ణనం.

గిరినేలయేరులు సురనదులనిన। పురినదినదములే పోల్కివర్ణింప। గిరిచు
ట్టుమ్రాకులు సురతరులనిన। పురియుపవనములే పోల్కివర్ణింప। గిరి
మందయైక్యుర్వీశు సురభులకనిన। పురిపశురాసియే పోల్కివర్ణింప।
గిరిసమస్తంబును హరిమూర్తియనిన। పురిలింగమహిమయే పోల్కివ
ర్ణింప। గిరిగిరాతులముక్తి పురినాధులనిన। పురిభక్తవరులనే పోల్కివ
ర్ణింప। గిరియంత్యజులుధరామరముఖ్యులనిన। పురిబ్రహ్మాదులనే
పోల్కివర్ణింప। గిరిసర్వజీవులు గీర్వాణులనిన। పురిజీవకోట్లనే పోల్కి
వర్ణింప। నైననొక్కించుక నానేర్చుభంగి। మానుగాబాగడెద మహి
వస్మదాది। కవులపాఠకుల వాక్పావనకరము। భవత్రసీకరము దుర్భ
రకర్మహరము। ప్రమదమందిరము సద్భక్తిభాస్వరము। కమలాకరము
చూడ గడునవస్వరము। భంగురేతరము శ్రీపర్వతపురము। లింగమే
దురమన్న వేదత్రిపథము। శుభసముత్కరము విశ్రుతసౌఖ్యవరము।
నభినవకైలాస మాపురవరము। శ్రీశైలమిదినదా శివుమీదశిరము। నా
శిరోమణిమల్లికార్జునస్వామి। దేశిగానప్పురిదివ్యలింగములు। నానదాశి
వుని నేత్రాదిద్రిదియములు। చెనసిదర్శనముక్తి శిఖరమద్దేవు। ఘన
నజటాజూట సంగతశిఖరంబు। మల్లికాకుండ యామ్యజకుండనలిల।
వల్లరిశివుమాళి మల్లికామాల। పరివృతపురవర ప్రాకారమీగు। వర
మధ్యమేఖలా వలయభూషణము। భవ్యచతుద్వార భరితహర్మ్య
యములు। నవ్యభూషణ నాయకమణులు। భావింపతత్పుర ప్రాజితన
దులు। దేవదేవేశ్వరు దివ్యాంబరములు। వరసపురోద్యాన వనములీశాను।
చరణార్చితలతాంత చారుమంజరులు। వరగృహప్పురివీర భక్తపుంగ
వులు। హరువరకర చరణాద్యంగకములు। భంగిగానప్పురి జంగమావ
ళులు। సంగజహరుసపరావతారములు। నటుగూడపరనయు నాపౌర
జనులు। వటురతిశివుమౌళి బ్రసరించుప్రజలు। పురిబహురత్న భాసు
రతోరణములు। కరమొప్పు పురనాదుగ్రైవేయకములు। అమితత్పురవ.
రోద్యత్కేతనములు। ప్రమథేంద్రులిడు చామరప్రకానములు। గాని
ట్లుపురము సాక్షాదుత్రిరూప। మైనివ్వటిల్లదదీయమహాత్వమునను।

యేపారనిట్లొందు హేతుదృష్టాంత। రూపనిరూపణల్ రూపింపనెట్లు।
మొగుడుకీర్తనసేంత కీలనెట్లుపాంగ। మగుగవంగగ నాకారమువగ।
నాగిసాగఁగ సాగ శ్రోపవఱుంబునగ। జగదభినుతలీల శైలాధునాథు। పుర
ముపురితునే పోలు గాకనఁ। నగుధగుళీమల్లి కాశ్ఞనపుష్పము। శ్రీగిరం
బైజగ తైర్వ్యాప్తిమెలుట్లు। పాత్రిటంబుగగని పదనయుపాంగి। సంతసిల్లు
చును భేఱముఱయు ఘుమ్మచు। సంత్రనెంతయుబ్రీతి సప్పరిదరియ। మంజి
యుమంద్రియు మల్లడిగొనగ। కిఁందుముకిందుము గజిబిజిపుంగ। పడ
గలువడగలు పూడిపడిగాఁలి। గొడుగులుగొడుగులు ద్రొడ్డాడినగర।
కల్లయంగి సతపంధితులు సదనంద్రి। రులు। పేఱువంజ్రాలు రుచిఁవిబ్యర్వ।
వినుకులువినుకులు విద్వధిమ్మోర్తి। మనికులుమనికులు మానకతగుల।
మదళీలుమదళీలు మత్పరింపంగ। సుదతులుసుదతులు శ్రుతిరవింప।
తాళధరుల్ తాళధరులు సుప్పొంగ। తాళముల్ తాళముల్ దండడిగొనగ।
గాళెలుగాళెలు గల్లసిఘూన్నిల్ల। నాళములునాళముల టిద్రాటిగొనగ।
నటకులునటకులు నలిరేగిపాడ। నటవిలునటవిలు నలిబ్రిస్తుతింప।
వాద్యముల్ వాద్యముల్ వపుసలుదప్ప। పద్యముల్ పద్యముల్ గద్యాలు
గాఁగ। పాటలుపాటలు పరిపాటుదప్ప। మాటలమాటల మంద్రియడంగ।
రినములురినములు రత్నలుదలిర్ప। రసికులురసికులు సునగులువీడ।
దిట్టలుదిట్టలు తెల్లెల్లజెప్ప। దోట్టరుల్ దోట్టరుల్ దోలగిచనంగ। మిండ
లుమిండలు మొలత్తలునెరయ। మండిలుమండిలు మందగింపంగ। దాను
లుద్దానులు దమకించిపెట్ట। ఏనుఁగులేనుఁగులు విరుగుడుపడగ। చూపరుల్
చూపరుల్ సుడిపడితిరుగ। మోపరుల్ మోపరుల్ ముందటనడవ। కావ
ళ్లుకావళ్లు గ్రిందుకొసంగ। జావళ్లుజావళ్లు సందడింపంగ। నందలాలం
దలా లందమైవెలుగ। మందళ్లుమందళ్లు మల్లయుచునడవ। నాయకుల్
నాయకుల్ ధాయునేతేర। గాయకుల్ గాయకుల్ ఖచరములేబాడ।
భట్టులుభట్టులు పత్రికగట్టిబొగడ। గట్టులుగట్టులు జట్టులుకెలగ। సేవకుల్
సేవకుల్ జేరికొల్వంగ। భావకుల్ భావకుల్ పదములిచ్చితొలగ। బాంధ
వుల్ బాంధవుల్ ప్రీతిగొంగలింగ। సంధులుసంధులు పటమున్ననడవ।
సంగళ్లుసంగళ్లు సటయిటదనర। సంగళ్లుసంగళ్లు జనుశేంగిపిలువ।

మిన్నేటిజలములు। మొత్తనిమ్మణులు। క్రొన్నలతిలకముల్ క్రొమ్మురుబ్రా
ఘ్రములు। చుక్కలసేరులు సురధేనువులును। చక్కనిమావులు ఫంతా
వతరులు। సజదామరత్వంబు। నైరావతములు। గజవైరిజడలును గావు
రూపములు। రవితేరిపాకుల్లును రథరూపములును। దివియెక్కనిచ్చెనలి
దీర్ఘాయువులును। వెన్నెలపూతలు విద్యుల్లతలును। కిన్నరగానముల్
ఖేచరత్వములు। జంగమతరువులు స్వర్గాంగములును। సింగంపుకాద
ములసి ద్ధమాలికలు। భవగదాపదములు పండితత్వములు। దివిజేం
ద్రపదవులు దివ్యదేహములు। నిలగమ్మనసడియు నిత్యఫలములు। మల
యనుపుష్పముల్ మంచుముద్దలును। అష్టాంగయోగము లణిమాదు
లైన। యష్టసిద్ధులును దృష్టాదృష్టసౌఖ్య। ములు నేదుకన్నులు పులిజు
న్నవిలుగ। గలుగుచత్సవిధమార్గములుజూపుచును। నరిమురిదనర
నయ్యంతఃపురంబు। దరియంగజొచ్చునత్తరినలుగూడ। నడతెంచుపరనయ
నడవసందిరులు గొడుగులుపడగలు నుడువీధినరు। నాలుగుద్రోవల నలి
వచ్చుబరన। నేలయున దివియు నింగియు దెసలు। గోపురద్వారముల్ గోట
లుకోమ్ము। లాపురంబును మల్లికార్జునుగుడియు। మండపంబులునిండ్లు
మార్గముల్ నదులు। కుండముల్ వనములు గూడంగమునిచి। శ్రీగిరీశ్వ
రుశిరశ్శేఖరమైన। యాగంగపరిమత్సమాగము వేళ। నలరియుష్పాంగి
మిన్నంది వెవ్వరియు। పాలుపువపరనయప్పురి వెల్లివిరిసి। గిరికరినెక్కని
పిక్కటిల్లగిరి। గుర్రిక్కదంబై కట్టు కొనిగుండుగూలి। నిట్టుద్రొచియలమి
దట్టమైతూటి। కట్టిసంపూర్ణమై బిట్టిచ్చికూడ। నక్కడనెంతెంత నెచ్చో
ట దెలిపి। వక్కడనక్కడ నటగూడపడియు పండితమల్లయ్య పదపద్మ
మట్టు। దుండగుశిష్యుండు దోనయ్యగారు। శ్రీపర్వతావాసు శివుభక్తు
జిరధ। యాపరుశ్రీమల్లి కార్జునదేవు। దర్శించిహర్షించి తద్భక్తి
పరుల। దర్శించియుత్సులి తోత్సవలలదనర। జంగమారాధనల్ జక్కొ
ల్పినిత్య। లింగార్చనములు నల్లీలగావించి। వండకపూవక బత్తిరియందు
నిండారుఫలములునిటలాక్షుభూవ్ప। పండొక్కడీశ్వరార్పణచేయనొక్క
పండువండనకల్లు ఫలగోల్లమరియు। శ్రీగిరీశ్వరున। కంచితరత్నమణిపు
రోగమణివానువిధా రూధవస్తు పరిశానసమర్పణా ద్రవ్యమంతయును।

గానుకయగునిది గడుచిత్రమనుచు। ఫలములుపుష్పముల్ పత్త్రిరిగాచు
కలుదళితానంబులీ గాంచునంతంత। గంతులునెరసి సంగడములువెరసి॥
బంతులేర్పడిబెట్టి బట్టలుబట్టి। కట్టలుగట్టి తీగెలుసాగియల్లి। పట్లులుబట్టి
కుప్పలుగోనిగములు। గట్టిపేరెలువారి తిట్టలుచదివి। దట్టంబులైన ముద్ద
తినేగుదెంచి॥ కూడనప్తాణ వఘోషజేలంగ। నాడడిపాడడి యబరెడి
బృంద। ముల వినుకుల వేలములుసంపదాయ। ముల కొలువుల భోగ
ముల దీళ్ళపంగ। డముల తోయముల తండంమ్ములనాట। కముల మొ
త్తముల జోకలమంగపరచి యుదిక్తమైశీన గోత్తుంగనిలయ। రుద్ర
శ్రీమల్లి కార్జునుదర్శింప। నలినుబ్బిపౌరగణ సహాయులగుచు। కలక
లాకర్ణ సాగరముత్తరించి చనువారుదర్శించి చనుదెంచువారు। చన
లేకనడవ్వగ్రచ్చరజక్కువారు। కెరలినందడికోడి గిలబడువారు। మొక
బలిమినుమును మట్టజన్వారు। పరనపాదంబులు బాయంగనడుచు। కర
ణినందడివాయగానడ్పువారు। అట్టులబుష్ప మాల్యపతానముల। నట్టు
లగైకొని యరిగెడివారు। మహితత్ప్రసాద మంటపేద్వార। గహనప్ర
దేశముల్ గాచుండువారు। తమకించిచొచ్చి తత్ప్రసాదమంట। పము
నందతిరుగుడు పడితిరుగువాడు। చొత్తముగాంచు సొకనాసినుండి।
వత్తుమేయని యురువడిజొచ్చువారు। యిరిసిననందడి దరసికెంరదేరపి।
నరిమురిగర్భ గృహముజొచ్చువారు। తోమునొరగుచు దోటిలు
గొనుచు। పాచుచులింగంబు పైబడువారు। పిరిపీరులనుమంది బెనుగు
లాడుచును। పరపరిలింగంబు తడవేకువారు। తలలులింగంబుతో దాకిం
చుకొనుచు। మలయమల్లయ్యాయని మలసెడువారు॥ పరసవమ్మగబోక
పసిడియయనుచు హారునొకమరిముట్టి యరిగెడువారు। మంటిమిమల్ల
య్య గంటిమిముట్ట గంటిమిమేమంచు గ్రమ్మరువారు। వచ్చెజమ్మయ్య
యావ్రతముమల్లమ్మ। విచ్చెజూచెదమంచు నేతెంచువారు। మల్లయ్య
రక్షించు మాపర్వతంపు। మల్లుమీరంచును మగుడెడువారు। పలికిన
స్వర్ణ పుష్పములుమల్లయ్య। మెలమిగైకొనుమంచు నేతెంచువారు।
నెల్ల మొక్కులునీకు నెక్కజమయ్య। మల్లయ్యయంచు గ్రమ్మనద
ర్శించి। వచ్చువారును జూచువారునుజూత। వచ్చువారును జొచ్చువారు

వెండియుఁ గన్నులఁజూచిన కర్మారిపుదృష్టి। కర్మేతరునిజూడ గాదన్న
యట్ల। కన్నులు గెలికి క్రొక్కనబుచ్చికొత్త। కన్నులుబడసి లింగము
జూచువారు। నమనేత్రిగారి తత్త్వమియునింక। నమ్మనేత్రిడైయున్కి
చాతుర్యమనుము। సమమతానొకకన్ను శంభునకిచ్చి। గ్రమమునన్
క్రొక్కక కన్నిచ్చువారు। చెన్నుగాహారికి తన్మిన్నిజమునమా। రన్నత్రి
మనగ నేత్రి బొందుబూన్ప। గలిగెందునభక్తి। ఘనతయేయనుచు।
కలగకరెట్టుగా కన్నులుబూన్ప। పూచినకన్నులు భక్తియుముక్తి। యం
చు నేత్రిద్వయం ఖపిఁంచువారు। యిదుత్రి షడాస్యవాగీంద్రాదివాసు।
క్రిందగత్తలకు నేత్రినేత్రిములు। తనులెల్లగూడ నేత్రిములుగావలదె।
యనినవపిఁంపుచు నవ్వీరగణము। కన్నులవృష్టి ముక్కంటిపైగురియ।
సన్నుతిసేయుచు శరణనువా...। కడుబ్రీతి కానుకల్ గట్టన్నములిచ్చి। య
డుగుడురేమైన యడుగమేమట్లు। కడుభక్తినిచ్చిన కన్నులుగుడ। నడు
గుదురేయంచు నర్లేగువారు। పరులగీర్తించుపాపంపునాలుకల। హరు
నిగీర్తించుట న్యాయమన్నట్లు। నాలుకల్ గోసి పినాకిచేగోత్త। నాలు
కల్ బడసి- వర్ణనసేయువారు। యుదరార్ధమైచేతు లోరులకెత్తు
చును। మదనారికెత్త సన్మార్గమన్నట్లు॥ చేతులుసరికి యాశివునిచే
గోత్త। చేతులుబడసి చెచ్చెరమ్రొక్కువారు। కలలోనజంటిమొగ
ముగాగడనుచు। నిలనిచ్చుక్రియ జన్ను లిచ్చెడివారు। తలలేనిశివుడని
తలగాసిబ్రతుకు। తలలెద నెడిమాడ్కి తలలిచ్చువారు। గరళాంకుకృప
లేని కర్మదేహములు। ధరయించియున్కియు దప్పన్నయట్లు। చనలేని
స్సార సంసారవిరక్తి। నటుగూడదనువుల నవిఁంచుబరిభ। వృత్రాసుజ
లభక్తి విధిధూపదిప। పాత్రిలునిజకర పల్లవంబులుగ। బరమేశుమె
ప్పించ్చి బడిసినదైత్య। వరులంతబోక తద్వతునిగురించి। ధృతిశిరంబులు
ధూపదీపపాత్రిముల। గతినావహించిన కరణియువ్రాలె। శిరములుదా
ల్చిన చిరధూపదిప। పరిమళప్రిభలు శ్రీపర్వతుముంప। చూడచోద్యం
బంగ ధూపరుల్ బొగడ। నాడుచుబాడుచు నలరెడివారు। ఆరంగవెం
డియు నతివలుదారు। నిచ్చిరిశోద్ధతి వేషంబులలర(ఘనకీర్తిపెలకాల
గంటపెండెరము। లును పేరమద్దియలును నంధియలును(చాలనొప్పను

చేతి సంకిలయలును। వ్రేలియాడెడు వలువేల్పుగొమ్మనుచు। కనుగడు దే
లుపారు కర్ణపత్రములు। నిసుదపావలును నెరసోల్లిములును। నిండారు
గంధంపు నెరపూతలునున। ఖండితనేత్రి వికస్వరాంశులును। నిండారు
గంధంపు నెరపూతలునున। ఖండితనేత్రివికస్వరాంశులును। వ దీటలో
నారసంబులు బొట్టుబొందె। కాలలుబసపులు కాటుకలును। భసితంపు
తిలకముల్ బాసికంబులును। వెనతోటినడుపులువీరపట్టెములు। దనరా
రుపువ్వుల దండలుగండ। ఘనతరంబగు మోల గచ్చుతోకలును। గొరిగిన
గడ్డముల్ గోరమీసములు। మెరుగుపట్టెసలును మిళితమైతనర। తలల
మూపుల గరతలములవ్రేళ్ళ। గళములజింహ్వల గణరంధ్రముల।
కనుపుల మెడల వక్షములబుక్కిళ్ళ। తొడలరెప్పలతోడి తొడదీవితతు
లల రంగపెనుదివిటీలకారసములు। కలయగళరమొయు గాఢసం
ధించి। శ్రీపర్వతునికి సుస్థితినివాళింప। దీపవృక్షంబు లేత్తె చుభావ
ముః। లీలబర్వతుని వాళించుచునట్లు। గాలిచునోలుచు సతివాడువారు।
రొమ్ములయుచు వెండియు నోక్కొక్కగెలన। ములు సమర్పించు ముద
మందువారు। యేకాంతమున హాటకేశ్వరంబేగి। యాకాంతగెలసంబు
లర్పించువారు। కలసుబాతాళగంగాస్నానవిధులు। సలుపంగదిర్మై
జనియెడువారు। ఖ్యాతిమైతిప్రద గంగాన్వితమైన। పాతాళగంగాప్ర

పాతాళగంగవర్ణనం.

వాహమెట్లనిన॥ ఉరగాంకు శ్రీచరణోద్భూతయగుచు। బరగుభాగవతి
నాపాతాళమునను। భవునముద్ధూళిత భస్మసంజనిత। యవున్భాగీరథి
యనగమర్త్యమున। కరకంతువర జటోత్కరజాతయగుచు। వలుమం
దాకిని స్వర్గలోకమున। ధరస్వర్గమర్త్యపాతాళప్రవాహ। చరం।
సంగమంబు శ్రీశైలమాడమ్మున। ప్రకటితంబగుచున్కి పాతాళగంగ
సకలతీర్థత్వ ప్రసాదితమహిమ। దావెలుంగుచున్న తదర్శనస్పర్శ
స్నావగాహన పూరణాదులువలన। సాలోక్యసామీప్యసారూప్యముక్తి।
లోలినీజాలు మహోర్మిదోర్లతిక। యనిమిషలోచన యావర్త
నాభి। ఘనతరపులినజఘనకమలాస్య। యనురథాంగస్తని యనుఫేన
హార। వరహంసగమన ప్రవాహంగయగుచు। కారండహంస బకక్రౌం

చభసల। సారసకుక్కుట చక్రవాకాది। జలపక్షిరవవాద్య శబ్దముల్
మోగ్రియు। నలిమృదురీతినా నాగసమెసగ। వడిబరికుతోట్కటి నడతేర
గాంచి। డీయకబి చు హస్తములనటించు। భంగిబాల్పారు నుత్తుంగ
తరంగ। రంగిణిశ్శాతాళి గ్గంగదర్శించి। తగుయథానంభవ దానధ
ర్మంబు। నోగినియోగించి బుణ్యోపేతులగుచు। నరిగిశ్రీగది పాదాభి
వందనము। కరమధికాజేసియా కర్మారినురుకు। ననిఘులభవ పరిత్యక్త
మానసుల। గనుగొంచునద్భుతా క్రాంతమ్ములగుచు। నతిముదివనలి
కర్మారీశ్వరము। నురుకుపుణ్యులజూచి యొగినుతించుచును। పాసకం
టక మసోత్పాటసముళుల। పాపవినాశక ప్రభృతిలింగముల। నంతం
గదర్శించి యంతనప్పరస। యంతయునాశ్చర్య హృదయమైపోగడ।
సిరిగిరినిట్టు విచిత్రంబుగలదే। వరన యింతనిగుట్టు పరపంగరాదు। యొ
క్కొక్కకోటికి నొక్కొక్కడురుకు। నక్కబంబైన కర్మారీశ్వరమున।
నుస్వృత్తివింటి కాథుమవీధినేయు। నాద్యంతమధ్య బాణాటనంబట్లు।
నడియడిదేహంబు వడినదేహంబు। నడిమిదేహంబు లెన్న గబెక్కాడు।
చుండెనద్దిశముల నుడుగకయునిన। వెండితీతాధుకాల వీవరింపఃరామె॥

పర్వతవర్ణన.

వరభక్తి శ్రీవారణాసికిని। కరమధిక జను సాతుకరణిజూచితిమి। గుడి
పూడిసోమేశు కూర్మిపెండ్లికి। నడతెంచుపరసల నాంజూచితిమి।
పెనుమెట్టపురి శివుబెండ్లిండ్లకధిక జనుదెంచిదర్శించు జాతుజూచితిమి।
చిరతరభక్తిమై సిద్ధవటంపు తిరునాళ్ళకేతెంచు పరసజూచితిమి। గుడ్డ
న్వాపురమున కునుజాతి వచ్చు। దొడ్డపందడివాడు తోలుతజూచితిమి।
బీరితదాక్షారామభీమేశు పెండ్లి। కేతెంచుపరస నాడేముజూచితిమి।
విజయాపురంబున వీరసోమంన్న। భజయింపజనుదెంచు వరసజూచితిమి।
సరిబేచుకాక్షేత్ర పూజలకుపాన్నలిక। పురమునకేతెంచు పరసచూచి
తిమి। సౌరాష్ట్రనాథుని చీరగట్టించు వారంబులకువచ్చువార్లజూచితిమి।
ఆదటసింహాబ్బహన్పతిపరస। గోదావరినిజూడు కొలగిజూచితిమి। మహా
నివృత్తినిర విగ్రహాణాదులందు। బహుళంబుగాగూడు పరసజూచితిమి।
నలిగాలికాకంపు పుంన్నమనటిపరస। కలిమియద్రిపురాంతకమునజూ

చితిమి। రమణశ్రీరామేశ్వరంబేగువరన। గ్రిమమునఃబలుమూరు గందు
ముగాని। యట్టిపెన్నందడ్ల నంతంబు గాంతు। మిట్టునదడిగాంతు మే
యందునైన। మరియొక్కచోద్యమీ మల్లికార్జునుడె। యెఱుగుదానె
ట్లంన్న నేమనిచెప్ప। నంతెంతపరసదా నేతెంచిపిడియు॥ నంతంతనాయ
తంబై యుండుపురము। యెంతెంతబఃసదా। నేతెంచికోరు। నంతంతజ
లపూరమైయుండునదులు। యెంతెంతపరసదా తెచియుండ। నంతంతవి
స్తీర్ణ మగుశివాలయము। యెంతెంతపరసతా యేతెంచికాంచు। నం
తంతయున్నత బగులింగమూర్తి। లక్షింపగసపాద। లక్షనేపాళ। మీ
క్షింపగసపాద లక్షకేదార। మీక్షింపగసపాద। లక్షకేదార। మీక్షిం
పగసపాద లక్షదీర్ఘార్తి। యీక్షింపగసపాద లక్షకాశ్మీర। మీక్షింప
గసపాద లక్షకన్నోజి। లక్షింపగసపాద లక్షకొంకణము। లక్షి పగసపాద
లక్షకళింగ। మీక్షింపసిరికొట్ట యిలసప్తలక్ష। క్రిమమొందజాలంధర
బష్టలక్ష। ప్రమితయాదహాలక్ష వంగాళభూమి। గౌరిసప్తదహాలక్ష గుజ
రాష్ట్రభూమి॥ మరియునదహాలక్ష మాళవభూమి। జానొందనెరవి పంచ
ద్రావిళములు। లోనవ్వలక్ష తెలుంగువీనికని। యామ్మైముమ్మడి యుతర
దేశంబు। నిస్సృహిదేశంబు లెన్నంగనేల। ధరదూరుపుననేగి దానగ
రంబు। పరగద్వారావతి పశ్చిమంబునను॥ నరుననుత్తరమున వాబకా
నదియు। తరమిడిగంధమా దనమయామ్యమున। రతినసంత్తంబుత్తరాప
ధంబనగ। క్షితివామవంతంబు సీమగామరియు। యెంన్నంగదేశంబు
లెన్నియెన్నియును। యెంన్నంగమోక్షార్థు లెందరెందరును। శకునో
ప్పిదక్షిణ కైలాసమనగ। బహుగానయిట్టిశ్రీపర్వతాధీశు। వారకదశింప
వచ్చినయప్పుడు తారొక్కకొలదియై తనరుననిన్నియును। మానుగాబర్వ
తుమహిమ యెట్టిదియో। జానొందశిఖపుడైన చదిగాంపలెంను। యొగినెట్లు
బోయెననోయనుచుండ। నొగ్గివచ్చితిమికుల బుద్ధగించితిమి। మ టిమిశి
రిగిరి మల్లయ్యజూడ। గంట్టిమిగట్టముల్ గడచితిమింక। ఫుట్టువుల్ సఫలత
షొందెగర్మములు। చెట్టులనటమున్న గట్టవచ్చితిమి। పెల్లిడగంటిమి బిక్ష
లదొల్లి। యూళ్లమొక్కినమొక్కు లోగిబూరగించె। మదిలోనశివ
యని మముమేమర్కొంగి। నదిమూదిగాకబో యెదముపోయెదము। సిరిగిరి

కనుచుండ సిద్ధించెనిప్పుడు। ధరనెట్టి కేలకుద మభాగ్యమహిమ। నగునగు
నట్టి భాగ్యక్షేత్రమహిమ। గవిచ్చిపోవనా నుగుడనాళ్ళకును। యేటికే
న్నిరకులిరిగ మెరుగుబోయింక। నేటికిసంసార మేలజీవనము। యయ్య
జూభక్తి విహీనులీబ్రతుక। కొయ్యగోవనిదాని కొనిపోయికొల్ప।
తల్లులుద సుప్రిలు తగణులాత్మజులు। మొల్లంముధనములు మునుముదు
భూము। లూళ్ళుభృత్యులును। యోగసౌఖ్యములు బేళ్ళను పెంపులు పెద్ద
రికములు। బలపరాక్రమములు బాగ్యములు రాజ్య। ములు సంపదలు
వంశములునటుగూడ। జలబుద్బుదంబులు శారదాభ్రమను। జలతరం
గములింద్ర చాపములు నిట్లు। పాలలుబయిపదీపముల బాలకుల। మా
టల్ పిపీలికా మార్గణంబులేండ। మావులు మొయిపల మహిమలు మొ
రుగు। దీవెల్గ తాగత ద్వరదకణములు। మానవరుప్రులునీటి వ్రాంత
లుగాదె। దానిత్యములె మాయాతకులునేర్జాపి। .. నుచుద క్షేత్ర
మహాత్మ్యసమగ్ర। మున జేసి వైరాగ్యమున మోటువదల। వచ్చువారును
జొచ్చువారును వెనక। వచ్చువారును జూచువారునైయుండ। నాహృ
మతి మల్లికార్జున పండి। తారాధ్య గురుడు దోనయ్యనంప్రీతి। నాగ

దోనమయ్యశివరాత్రిజాగరణం.

మోక్తముగ భక్తావలిదాను। జాగరణోద్యుక్త సంగతిబుద్ధి। మానిత
ప్రాస మంటపగోపు। రానీకదీప ప్రభాంభ్యంత రమున। విలసితవివిధన
వీనాంబరప్ర। కలితనూటప మొప్ప। గావించి కుందు। పరిచితక్రము క
రంభాస్త భముకు। భరితోత్తరంగ శుంభదావ్యాగతతులు। స చితనీల
ద్రుమిత్యుట్రిమముల్। నంచితోత్పల సమూయుతతోరణములు। కంబక
ట్లును మేలుకట్లును। చుంబి తంబుల యొప్పు నూత్నఫలావళులును। నుత
ఫలావళులు పుష్పోపహారములు। నుపపద్మముకురములు పరత్నములును।
మానితబహువర్ణ మహితోపవాద్య ఫేనపూజాబులు ప్రభుతరంగ
ములు। కమనీయ్యనిజరత్న కందుకావళులు। నమితసువర్ణల తాంత
మ జకుల। పరిమితవ్రాక్షాది ఫలగుచ్ఛములును। గురుతరవిద్రుమాం
కురలతావళులు। భర్మాంబురాజిత। పటిచిత్రవస్త్ర। నిర్మితబహుపిశ
సివహతతిశయము। పక్వాన్నవలయముల్ పక్వఫలములు। పక్వాన్న

పూగముల్ బలుపతాకలును। అరుణాబ్జకర్ణి కారాశోకరక్త। కర
వీరవంశక కైరవాద్యఖిల। సురుచిరప్రసవని సూత్రితమాలావ్రకర।
బంధతత్పువ్వు ఘంటికావళులు। యింతయునింపు వహింపగల్పింప। నం
తద్భక్త మహోత్సవంబుచూచి యిలదివాహంతి బహిస్తిమోయునగ।
వెలిచీకటిన హేమవేళనుకాని। చెడదుసూర్యాచుకాల చేతశ్రీగిరిని సడి
సనుభక్త దర్శనమాత్రమును। పడిబహిరంతర్వి వానిశంబనగ। పడి
యునురాత్రింటి పగలింటలోన। వెలితమంబంతయు వేగంబ క్రాగు।
నిలమీదదనబ్రతు కేటికినచు। గడుగునులజ్జచే గడగివారాసి। బడిన
భావంబున భానుండుగ్రుంకె। ఘూనుగసూర్యాస్త మానంబుజెప్పి।
జానొందనారాత్రి సంస్తుతిసేత। దాసవశ్యముకవి శాధర్మమునకు। యే
నింకనీరాత్రి యెట్లువర్ణింతు స్పృధులకాహళ శంఖభేరీరవంబు। ప్రధి
తమృదంగాది బహుఘోషణంబు। ఘాస్యతాళానేక ఘంటికాతీవ్ర। శ
స్తోత్రరావంబు జయజయధ్వనులు। నలరిసంధ్యావేళ లందందమేసి। నిల
వాద్యరవమెదా నొప్పొద్దుగూడ। గర్జిల్లునభ్రము ఘనఘనాటోప।
గర్జనంబునగిరుల్ గర్జిల్లుచుండ। వారకచీకటి వర్ణింపమంద। మూ
రాదుతద్దీప మాలికాతతుల। ప్రాసాదగోపుర బహుహేమకలశ। భా
సురద్యుతులు శంభధ్వజదండ। ఖచితభాస్వద్రత్న కలితదీధితులు। ప్రి
చురప్రబలప్రేమ। రాత్రిల్ బగిల్లు। కరగుచవెలుగారతి మిరమఫ్పురిని।
గిరికన్నడునులేరు నేడేలచెప్ప। నరిజాడచోరుల చర్చింతమేసి। చరి
తాధర్మవంతులు శైలాగ్రచరులు। యుడుపతివర్ణింప నూహింతమేని।
యుడుపతిగనక దాంగుడునభావీ। పంక్తంపఘనసముద్భవ ధూమధూమ।
పటలంబునీలాభ్ర పటలమైయునికి। జలజోత్పలావి కస్వరవినస్వరత।
కలవపవర్ణింప। కందమేయును। భానురాభ్రంకవ పర్వతోన్నతిక।
నాసూర్యచంద్రోద యాస్తమానములు। కొలకులకలువలకును దామ
రులకు। నలినహన్నిర్ణశముగా నంగరాకునికి। యప్పాటవర్ణించుట

మృగవ్యాధునికథ

వివేకమెట్లు। చెప్పచిత్రంబగు శివరాత్రిమహిమ। యొక్కమృగవ్యాధు
డుతుకాననమున। గ్రక్కు నొక్క మృగంబువీక్షించి। శరమరిబోసి భా

స్వదృష్టిముష్టి। నరససంధానకౌశలమువట్రిల్ల। తొడరియేయుడు గోల
తోడనమిట్టి। పడినమ్మృగమునుచ్చి పోరితభ్బరము। చక్కసనిమ్మ భూస్థ
లినతినిద్రి నక్కొన్న కాల్పులి సత్త్రపైబడుడు। చిట్టిల్కిపడి వరిస్ఫీతో
గ్రవృత్తి। గట్టికట్టి వ్యాఘ్రంబు శీఘ్రంబ। పైబడ నతిభయ భ్రాంతిమై
యెరుకు। వేబారియొకబిల్వ వృక్షమెక్కుడున। తలచుట్టుపెనురక్త
ధారలుగ్రమ్మ। పులినొచ్చివచ్చియా భూరుహాగ్రమున। నున్నలుబ్ధకు
గని యురుకోపవహ్ని। గన్నులగ్రమ్మ నుత్కటధూమలతలు। ముక్కు
న వెడల సముద్ధతివృత్తి। మెక్కజూచుచు శాఖ లిడగమించుచును। సరి
మురినూచుచు నరచుచుకరచి। కరచివైచుచునొడు కరచుచుచుట్టి। చు
ట్టివచ్చుచు మూల్గుచును। బోరచరచి। బిట్టప్పళించుచు బిల్వవృక్షంబు।
తోవాలమడచుచు దాటిక్రొల్చుచును। పోవకయిమ్మాడ్కి పులియునిక్క
గలిగి। తానెక్కచచ్చునే ధరనెల్ల పులికి। నైనవృక్షాగ్రంబు ననకవ్యా
ఘుండు। ప్రాణభయంబున భ్రమసియాత్మయు। బ్రాణతాపోపతాప
మునవ్యాఘ్రంబు। యెట్టునుబోనేర దెగురుమాప్రినక్కు। పట్టుజంపును
తను భంగించునొంచు। నంచుతదీయబిల్వానీరూహాన। ముంచితస్కం
దంబ హారమూత్రిగాగ। పులికిజిక్కతినని పొగలుదచ్చోక। జలబిందు
తతులు వర్జనజలంబులుగ। వరులైన వేతపత్త్రిరిదుంచివైవ। తరిదరినది
నిరంతరపూజగాంగ। పులియేనుజంపక పోవననియుండ। పులికోడియ్యా
తంపు బోదకయుక్కి। దలిలియాకామ కృతమునజెంచుచుకు। శివరాత్రి
యదియట్ల చన్నైజాగరము। కందర్పహారుడిట్లు గైకొన యెరుకు బొంది
తోడన గానిపోయెవ్వను। యల్లరాత్రులయట్ల యీశివరాత్రి। జె
ల్లునేకవితావి శేషతబాగడ। శివరాత్రిమహిమ యీశివుడెగ్గునక।
తవిలియట్లాప్పు సంధ్యకాలమునను। అత్యర్థిబ్రియుణ సంయ్యముడు
నయ్య। నిత్యలింగార్చనానియమముల్ దీర్చి। శ్రీలింగచక్రపతిత్రికిభ
క్తసత్కృత్రి। యాలోలుశ్రీమల్లికార్జునదేవు। సంధ్యాయుతాంబోద
సద్వర్ణజూట। సంధ్యోచితార్చనా సంతుష్టజేసి। అంతంతదీయుని
తాంతోపమంట। పాంతరంబునపురాంతరంబునను। రంతరదేవా యాం
తరంబులను। భాస్వరసద్భక్త భవనంబులను స। ఆస్వతివాహి నిష్ప్రం

తదేశముల। సుఖతరగోపుర చూడాగృహముల। శిఖరశృంగాటక। సిద్ధ
శృంగముల। రమణసారంగేశ్వరము హాటకేశ్వ। రమును వరాహేశ్వ
రమును సిద్ధేశ్వ। రమును పాపవినాశనము గిన్నరేశ్వ। రము నాదియ
గు నీశ్వరస్థానములును। సల్లలితంబుగా సన్నయమిప్పించి। పెల్లుబమ్మ
గ్గులు బెట్టంగబసిచి। విదితలింగార్చనా వేదికోన్నతులు। పసపడిబింది
యల్ పడిగంబులర్ఘ్య। పాత్రలునూతన భాండముల్ వంశ। పాత్రలు
ఘంటలు బహుళధూపదీప। పాత్రలుబహు స్వాహామ పాత్రలురజత।
పాత్రలువిడెములు ఫలములుకజ్జ। ములుసుగంధద్రవ్యములు సి పుష్ప।
ములు మాలికానికరముల ఖండబిల్వ। పత్రిరుచ్యములు పంచామృత
ములు నుత్తమాత్తతములు దివ్యోదనావళులు। సతిసుగంధంపుద శాంగంబు
గంధ। పతిసురభియును నావర్త్తధూపంబు। మలయానిలంబును మహి
సాక్షిమద్ది। కలహంసధూపంబు కామికామోద। మునుమనోహర
ధూపమునుందివ్యధూప। మునుజనవల్లభా మోదధూపంబు। లాదిగా
ధూపం లానందసర్తి। యాదివర్తులును గృహాంగవస్త్రాది। వాస
స్సులునుగూడ వరభక్తతతికు। పావనామతిసమర్పణ జేసిమరియు। నే
వస్తువలుబ్రియం జెప్పుడువలయు। నావేళవారికి నభిమతార్థములు।
సేయుచునిభంగి। శివరాత్రిపర్వ। మేయతమతిజెల్లె నంతభక్తులకు। కల
పంబుబన్నిరు కస్తూరిచాందు। నలిగూర్చిసమ్మార్జనము సేయువారు।
కళికలుపత్రిసుల్ కమలముల్ గంధ। ములు ముకుళంబులు ముత్తియం
బులును। నిగ్గానునైదు వన్నియలతోగూర్చి। ముగ్గులత్యాశ్చర్య ము
గబెట్టువారు। తలకానిసంతత ధరాసహస్ర। కలశాభిషేకముల్ గావిం
చువారు। శిష్టాగమోక్త విశిష్టతదనర। సష్టవిధార్చ నంబలరించువారు।
నలిసుబ్బిభక్తగణప్రకర ము। దలచుచు ధూపార్తితము సేయువారు।
మంగళంబగుభక్త మండలికనుచ్చు। రంగత్కరముల నాళతులెత్తువారు।
అంచితభక్త హితార్థకల్పనల। పంచభక్ష్యాదు లర్పణసేయువారు।
కర్పూరగసహితంబు గావిడియంబు। లర్పించువారు సొంపారంగనిట్లు।
సముచితాష్టోత్తర శతసంఖ్యనవన। రములు సంకల్పించికతిజేయువారు।
అష్టోత్తరసహస్ర మవనరతతివి। శిష్టతమైనట్లు సేయించువారు।నాల్గు

యామములు సన్నుతిసేయువారు। నాలుగుపండ్రెండు నైనసత్క్రియలు।
ప్రేమతోనావగల్ సేయునుజాము। జామునకర్చనల్ సరిసేయువారు।
ఘటికలర్వ్వదియును గలయజెన్నొలయ। ఘటికావసరములు గల్పించు
వారు। తరిబూన్నుపూజయు దరముపూజయును। వరలబూన్నుగ నలవర
చుపూజయును। గానిరంతరపరి కల్పితార్చనలు నానందలీల బాయక
సేయువారు। శతషోడశోప చారక్రియార్చనలు। సతతంబునతిభక్తినలి
పెటివారు। ఆదిరుగ్వేదాది నలదారుసూక్త। లాదిగాబ్రాహ్మణాద్యం
తసూక్తముల। తుదిగాగరుద్ర సంస్తోత్రసూక్తములు। చదువుచుబో
దవి ప్రశంసించువారు। రుద్రవిధానని రూపితన్యాస। భద్రాత్మసం
జ్ఞులు పదసకొంటికిని। గ్రమముందచమక సూత్రంబులేకాద। శములు
నొంచొంటికి శాంతులుగాంగ। తివిరిఛందోఋషి దేవతాశక్తు। లవిగూ
ర్చిబీజాక్ష రాన్వితంబులుగ। సద్రితిశ్రీశత రుద్రంబుగూర్చి। రుద్రం
బునంద పురుషసూక్తములును। నాయజుర్వేద వేదాంతసూక్తములు।
బాయకచదువుచు ప్రణుతించువారు। సామంబుదావేద సామరహస్య।
సామాదులగు నవసామాదులందు। జనుసీశ్వరప్రశంసావరసూక్తు। లను
షక్తిజదువుచు నగ్గించువారు। ప్రవిమలాథర్వ శిరశ్శిఖాదులను। తివిరు
రుద్రపశుపతివ్రతవరదు। శ్రీరుద్రమహిమయు జెప్పుసూక్తములు।
వారకజదువుచు వర్ణించువారు। అంచితభాణగద్యాక్షరగద్య। పంచ
గద్యాదులు పటిగణాడంబ। రంబు వర్ణాడంబరంబు వ్యాసాష్ట। కం
బును శ్రీనీలకంఠస్తవంబు। శ్రీరుద్రకవచంబు శారభంబునుమ। యూ
రస్తవముహాలా యుధమనామయము। మలహణమును మహిమ్నంబను
స్తవము। మలయరాజియ్యంబు మానిదండకము। స్తుతిమాలమగు ను
హాస్తోత్రసూత్రములు। శతకంబుశివతత్వ సారంబుదీవ। కలితమహానాట
కమును దాహరణ। ములు రుద్రమహిమయు ముక్తకావళులు। గీతసూ
క్తములు భృంగిస్తవంబులు జ। రాతమునిముఖ్య రచితాష్టకములు। హ
రలీలరుద్ర సహస్రనామాదు। లరుదొందజదువుచునంకించువారు। నరు
దగుదానయ్య నరువత్తుమూరు। చరితంబులును శ్రీబసవపురాణంబు।
నేలలువెట్టంగ నింపుసొంపారు। శైలిచేగ్రాలుచు జదివెడువారు। చాతు

ర్యమెసగ బసవదండనాథు। గీతంబులాదిగా గీతాధ్యులైన। సకలపు
రాతన చారుగీతములు। ప్రకటించి ప్రకటించి ప్పాడెడువారు। చదువుల
పాటల సంగతిభేదముల్। పోదవిమాటల యందపొగడెడువారు। ఆమాట
లకు మనంబందమి మల్ల। యామల్లయామల్లయాయన్నువారు। జయజ
యయు ఘోషఘోషజయజయయనుచు। జయవెట్టుమ్రొక్కుచు సరిబే
చుకావారు। నలరుచుపడిహారు లట్లయందరును। లలినుబ్బిచాంగు భళా
యనువారు। తనరశబ్దము గద్గదంబున వెడల। కునికితప్పక చూచుచుం
డెడువారు। చూపులుశివసుఖాశ్రుల వెల్లిముంప। నాపోల కెగయుచు నాడె
డువారు। మెఱయంగమొగమొంగ నెంతయుగాళ్ళ। మొగయఁదననెక్కి
యిలవ్రాలువారు। ఆటలాత్మీయ్య సర్వాంగవిస్ఫురణ। పాటిదప్పినజొక్కి
పడియెడువారు। చప్పట్టువెట్టంగ జక్కనలేచి। యప్పాట వెడలంగ నాడె
డువారు। వేడుకతో జిందులాడంగనుబ్బి। కోడంగియాటలు గుని సెడు
వారు। ప్రస్నునినిజదేశ భాషలజతల। కన్నిబోషంగాట లాడెడువారు।
భ్రమరులుజాళెముల్ బయనముల్ మెరసి। రమణపంచాంసి పేరణియా
డువారు। ప్రమథపురాతన పదుచరిత్రములు। క్రమమొందబహునాట
కములాడువారు। లలితాంగరస కళాలంకార రేఖ। లలవడబహురూప
మాడెడువారు। కరములు మెరములు గతులుజిత్రములు। నరుదుగ వేదాగ
మాడెడువారు। అమరాంగనలు దివినాడెడుమాడ్కి। నమరంగగడలపై
నాడెడువారు। అపియద్గతి బత్తులాడెడియట్టి। భావనమోత్రికుల పైనా
డువారు। భారతాదికథరు చీరమరుగుల। నారంగబొమ్మల నాడించు
వారు। కడునద్భుతంబుగ గంభసూత్రంబు। లడర్గంగబొమ్మల నాడిం
చువారు। నాదిటగంటర్వ యక్షవిద్యాదథ। రాదులైపాడెడి యాడెడి
వారు। విధమునప్రచ్ఛన్న వెషముల్దాల్చి। యధికోత్సవము దొంకా

ఆటలపాటలు.

టనట్లాడు। శిరమునసురమున జెవులగంతమున। కరములగూకట గాళ్ళ
జెల్వారర। కవదండలును గనుగవకరుణికలు। జవరంబులును। గలశముల
దరడలును। భసితంపుపూతపై బరగుపచ్చనలు। ననలారుచిరుగజ్జియలు
నందియలును। సరిరత్నపంజ్తుల జలపోసనములు। కరముప్పతంగళ్ళ గల

చల్లడముబు। పొల్చుదంతావళుల్ పుష్పమాలికలు। దాల్చియత్యద్భు
తోత్సవలీలదనర। జనులుహర్షించిప నాస్థానముల్ జొచ్చి॥ యమునకూలవి
విధ వాద్యసమేళనమున। నాభర్ఝటంబిచ్చి యొయ్యనజవనికలు। గర్భం
బువెడలి యక్కజముపట్రిల్ల। నందకముందట నభినయంబొలయ। జూ
డః ముందట చోద్యంబుదనర। నిక్కుచునిమ్రిభంగి నిలుచుచునట్లు। సొ
క్కుచుసభజూచి యొక్కింతనగుచు। నలినంగసంచల నమునందగతులు।
లలిగొనిభ్రూలత। లనసర్తనంబు। మొనయుచిత్తోల్లాస మునసర జగతి।
దనరకటాక్షంబు ననుకూలంబు। అలరిశిరఃకంప మాచరింపుచును। నలి
నంగుళిస్ఫోట నంబుసేయుచును। లాగువంజళము దాళమువళితిరువు।
బాగువహించిచాళి బయగతిసుగతి। బహుగతిగతియనా బరిపాటిదనర।

భరతశాస్త్రిలక్షణం.

సహజమైతనుగతి స్వరవంచనములు। పటురసాలంకార భావముదనర।
స్ఫుటవాద్యతాళ సంఘటన ఘటిల్ల। తనపాదఘట్టన దనదునుద్భటన।
లనునటించుచు, నందియల్ గదల్చుచును। ఓహో యనుచు గతు
లొడగించుచును। నాహాయనుచు లాస్యవనుఃయింపుచును। జతులుబా
డుచు తాళగతులనాడుచును। శ్రుతులగూడుచునేల ద్రొక్కనొకు
చును। వీంగుచుగరణికల్ విస్తరించుచును। లోగుచుదంతావళులు నటిం
పుచును। బొబ్బలువడచుచుపొంగియార్చుచుచును।గుబ్బనలేచుచుగునిసి
యాడుచును। జాఱుచుజంగలె జాచుచుమంది। నూర్చుచుచు మొగంబోర
వచ్చుచును। జంకజాపుముబయల్ జప్పరింపుచును। చంకలదనుకొంచు
శంకరుబాడు। చున్న నురుకుచు గెళ్ళచూపుచుబన్ని కొనుచు గంతు
లువైచుచును మణికట్లు। చెడమరింపుచు వ్రేళ్ళ పిడికిలించుచును। యొ
డలడంచుచును। రంబొగ్గుచువీంపు। విరిచికొనుచు ఫురివిచ్చుచుమోము।
బోరదుప్పచ్చుచు భుజంబుఉబవియుచును। మోర్కాళ్ళదొడలును ను
డివరచుచును। గూంకటిగిరవుచు గోకటింపుచును। మూతులునురుపుచు
మురకటింపుచును। మోత్రికునుబ్బుచు మురియుచుజనుచు। మిన్నక
చూచుచు మెడవిర్చికొనుచు। కన్నులార్చుచు చెవుల్ గత్తరించు
చున్న వెప్పరలాటుచు పెక్కరింపుచును। గప్పానతమతమ గతులుప్పచ్చు

చుచు। బొమలెత్తి త్రిప్పుచును। బుగ్గరించుచును। తమకించిదాటుచు
దండయిచ్చుచును। కొంకుచువడకుచు కొనచూపుచూడు। వంకలబోవు
చు శంకించికొనుచు। బరులచేవేయుచు। బకపకననుచు। కోరముబ్బు
చుచు। చొల్లుగారిచికొనుచు। సరసంబులాడుచు జప్పటవిడుచు। విర
సంబులాడుచు విరివీగుచును। యొండొలగంబులో నోరసితిరుగుచును।
సద్దంబువిగటంబు నన్ని వారుచును। మరగాలనడచుచు మట్టిగాలగుచు।
నోరిగాలఁ దచ్చుచు ధరగంతుగొనుచు। మోకాళ్ళనడచుచు మొగికా
ళ్ళనేల। దాకుచుండగనేగసితటుకునజనుచు। కూచుండినడచుచుగుం
పించియుచట। నాచుణాచుమొరములందందవైచుచును। యురముననడు
చుచు। నూడకుండనుచు। ధగబోరలుచు సముద్ధతిలేచినగుచు। యుర్వి
దిరిప్పటమున నొకవేళలయిడియు। గుప్పుగాదిరుగుచు గుర్పించికొనుచు।
గరతలంబూనిశీఘ్రమసారియట్లు। ధరదిరుగుచు దెసల్దన్ని నిల్చుచును।
ధరబొమ్మరమునట్లు దలకిందులేచి। తిరుగుచు దిక్కిదన్ని తివుటనిచ్చు
చుచు। నమలియుబోవెనున్న తినటించుచును। భ్రమరంబుక్రియను దా
బరిఘటించుచును। జలుకయుంబోలె జెన్నొలయుబల్కుచును। జలచరం
బులవ్రోలె జనులకుల్కుచును। కలహంసయునుబోలె గతులనెంచుచు
ను। యిలమృగమట్లరిమిచూచుచును। గండుగోయిలవోలె కడగికూయు
చును। వెండికోతియుంబోలె వికృతిసేయుచును। అలరంభనువోలె నట
యిటజనుచు। జలకాడునుబోలె కూర్మెనగొనుచు। మదగజంబునవోలె
మారుమలయుచు। పొదలివ్యాఘ్రంబట్లపొరిమలియుచును। కేసరివోలె
లంఘించిపట్టుచును। వనటీదునువోలె మడ్డలెట్టుచును। మహాభుజంగ
మున్బోలె మలకలుకొనుచు। విహగంబుక్రియనభోవీధులజనుచు। నరివి
లాసినివోలె నభలమురియుచును। వరవియినట్ల భావంబులరయుచు। కలి
యట్లఁ వరస గ్రాహకుండగుచు। శివయోగియట్టులచిరినవ్వునగుచు। పగ
లేనినృపునట్ల బరిణమించుచును। పోగలేనివహ్నియు పోలిమించుచును।
ఛాయలేనివెలుంగు ఛాళిగవ్వుచును। మాయలేనిశివుని మాయనొప్పు
చును। పురముబంగాల్చిన పొల్కియాడుచును। మరుజిరుపుచ్చిన మాడ్కి
యాడుచును। సతికర్ధమిచ్చిన చందమాడుచును। యతులుబోల్పగ

[illegible]

వీణాయు [illegible] వీణాయు [illegible] వీణాయు గంధర్వవీణాయు [illegible]

[illegible] వీణాయును। భుజంగవీణాయు [illegible] వీణాయు కిన్నరవీణాయు [illegible] వీణ సరస్వతీవీణాయు [illegible]

మనోరథవీణాయు [illegible]

[illegible]

తూర్యాంగధర। జటిజాజ్ఝటపాటి సమపాణిభేదు। గతిపరిక్రియమును
గధకనిస్సారయము। లను బంధములును పుష్ప్ర బలులాది। బహువ్రి
బంధముఖ్యంద బలియారిముపణి। తంతంకు ఘింకారంబులు బహుతాళ
ముదరంగవాద్య ఘూకారాదుల బొదసి నటులల్లిథరతుండు సంతి కేశ్వయుడు
ధరమద్దెలలతోడ దారుకాయులవ। సప్పటిక బొగ్గఁము పూటయును
జారి। పుటయు నుఙ్గతి తయతప్పురితసమాచి। మజుసమతాళ పద్రిభేద
తునగ। బయుపయుః దిరోమ ప్రమథ తాళములు। రాముడబహుమూరి యెగ
యును యుంపి యున। ముడవాడయునగా నగ హాశీకయుబంధ। కరణ
చాదకరణ క్రొంచపదంబు। శంకరణయును నాస్థానమంటపము। ఫల
చక్రిహాకంబు కలహంసవర్ణ్య। లలితయునర్ధనవళయుతాయునంప।
రయు మత్తయాతంగర చమత్కవలము। రయు బంధుమృట్టంబు ఎద్దూ
పకంబు। నలరాజుయెక తాళ మటతాళమునగ। సులభుద్ధ తాళంబు విను
వదియేను। ఖండాతతరయువ ఖండకంకాళి। ఖండచండకి ఖండవర్ణ
యువి। ఘూర్ణితకుటివేరి ఘూర్ణితగోడ్డ। యార్ణారచ్చిణయాని యు
త్యంత। రతుణపుత్రియుద్వేకుణ చచటి। యతపారికచదిక యష్టికపూర్వ।
కంకాళమణిమిశ్ర కంకాళఖండ। కంకాళణావ్య కంగాణపంచాళి। భిన్న
కకాకిల ప్రియుఃరపద్య। రన్నకుంజరఫణిరాజచతురశ్ర। వారకృత్తి చవి
ద్యాధరంక్త। దారయుత్తమమేరు తాంబూలియురణ। మలపుయుద్భ
ల్లికమాతంగయర్ధ। కళిక సరస్వతి కంఠాభరణయు। మిశ్రదాళయును
సమిశ్రవాసయును। మిశ్రసత్తరియును మిశ్రవర్ణములును। సింహవి
క్రీడిత సింహనాదయును। సింహనందకయు లక్ష్మీస్థానముక్త। తాళపంచ
బ్రహ్మ దశవృద్ధిపంచ। తాళవాయున పరితాళప్రసక్త। ఖురవిసరఖుర
యుత్తరపంచవాణ్వ। హరిణమాయాకరణయాదికంకాణ। ఖంజరచతుర
శ్రిఖంబురకృష్ణ। ఖంజరయునమాన ఖంజరతాళ। లఘుశేఖరయుధ్రు
వలయతనభద్రి। లఘుశేయాణ విలంబితయాది। మత్తేవలీధృతి మత్తే
యుబింపె। మతేయుమును తెగ మానంభుమత్త। అనియిట్లు ప్రథమ శుద్ధా
దివిభంగ। వినుతభంగాభంగ వివిధ తాళములు। నమ్మతాళోత్తర శత
సంఖ్యజనబ్రి। సిన్న తాళముదూర్య సంగతి జెలగు। భాసురంబగు జ్యోతి

వానవిశ్వేతి! వానయుమగుమార్గ వానయుబుధ! వానయునుభువన
వానయుశ్వేత! వానయుభూషార సానయురుద్ర! హాగివానవిధివాన
యశ్వదిగ్వేప! కరమొప్పుబుష్మీ వాన కార్తీకా వాన! జీవను శ్రీఘోర
వానయు బ్రింహ్మవాహ! శివసిద్ధిపురవాన! శివశక్తివాన! వ్రాలివభు
వనాది పతివానయునగి! వ్రాలియష్టాదశ వాంశనామములు! ఆళాప
కాళ నవ్యాప్తిబెడంగు! పాళనముల్లికేయు వరమింపునుంపు! అణుప్రుతి
రుపు జయయమజయకాంత! వృణప్రాణవల్లిభజ వణపాళిప్రనైజణ! వహా
ణీనవ్యాంగు శివహావియునవర! మహాణియొ నాసిగువది రెండుగతులు!
సరిగమపదనిసా నప్తస్వరములు! నకయంగనారోహి యనరోవాజక్రి!
హాళసంపదల బ్రివ్యస్తసువ్యస్త! లాలితనొప్పు సప్తాలాపనములు! తెలి
యనల్పాదితొమ్మిది విధంబులందు! ధలుకొత్త వంశ నాదంబులింపార!
జనగషడ్జయును బుషభయుగాంధారి! యును మరిమధ్యమంబును పం
చమంబు! ధైవతయును నిషాదయునునాసిట్లు! భావింపబరగునప్త
గ్రామజనిత! ములును! దితస్వరంబులుపుట్టి కాల! ములు తిధినక్ష
త్రములు యోగములును! జాతిభేదములు స్వజాతిస్వరములు! జాతులు
దనర నాస్వరములలోన! కళయుగూడ నిష్కళసంపూర్తియు! ప్రకటం
పషడ్జ సంభవములువాల్గు! ఆవళిమధుర యేకార్తినాగ! భావింపరు
షభ సంభవములుమూడు! భృంగిజాతియును! బరాంగతియనగ! సంగ
తిగాంధార జనితముల్మూడు! చనబూణ్ణరాశి వింజకయలంకారి!
నీసంగమధ్యమ జనితముల్మూడు! వరరేణుకయు ప్రస్తావాసయుల
లిత! స్వంవాసిపంచమ జనితముల్నాల్గు! దనధుభాషాగ్ని నర్తకియు
నాపూర్ణ! యును నాగదైవత జనితముల్మూడు! వరనప్రిప్పన్న
సర్వవ్యాప్తులనగ! బరగునిషాద సంభవములు రెండు! తలపసప్తస్వ రా
త్మకములైయిట్లు! యిలనొప్పుశ్రుతుల్లు నిర్వగరెండు! దీర్ఘలాలిత
యును దీర్ఘకదీర్ఘ! దీర్ఘోల్లసితమును దిఘకంపితము! యొల్ల
సితంబు సమొల్లసితంబు! నుల్లాసితంబును! నుచ్చరితంబు! స్ఫురితమూ
ర్ఘ్న క్షిత్తమునుగోమలంబు పరగునక్షిత్తంబు భ్రమితమహాతేము!
లలితోత్తమంబును! లలితప్రస్తుతము! వలరుగ్గుంపితము సూక్ష్మాంతం

బుగుంది। తమఁగరస్సితము సాధత్కృతవరభావము విరుపదారఁడు
కమకముల మరియు। భరగరప్పితము స్ఫురితము వసంతనగ। కిరిడాభిన్న
తర ప్రపదాయనగ। వలకిసారంగ ఘూర్జరిమయసూత్ర। కల్లాణ
వర్త్యక గమకములేత్తు। సురుచిరతర్త్స్వర శ్రీతగమ్యకవి। కరగితతాళ
రాగప్రభేదములు॥ శ్రీరాగమోందారి చెల్లాంగిలలిత। సీరరాగము
గౌళ శంకరాభరణ। గాంధారమధ్యమ గాంధారకర్ణా గాంధారపంచ
మ గాంధారదేవ। గుప్త శ్రీకాళిక గుప్తకాంభోజి గుప్తదేవగాంధారి గుప్త
కన్నడక। దేశీకుంభకము దన్నాశికామాళవి దేశాక్షి మధుకరి జూజా
వురంజి। వంరంచవరాళి రంగీణిబహుళి బంగాళ హిందోళరాముక్రి శుద్ధ
వాహిణి భూపాలి। శివక్రియ మాళవి సావేరి శుద్ధవరాళి సా
మస్సింధవి పిరాణిభిన్న। పౌరాణి యత్ర్నల వదహంసపథము। నాగవరాళి
కర్ణాటవరాళి నాగధ్వనిఘూర్జరి నాటదిత్రిభేరి మాళవిగౌళ రామక్రి
య ఛాయ। గౌళద్రావిళ గౌళ కర్ణాటగౌళ సౌరాష్ట్రగౌళ ఆంధ్ర
గౌళంబు। భైరవిసారంగ భైరవినంద। వసంతనాదోత్తరి యన్యసౌఖ్యవద।
వసంతమేఘచ్ఛాలి సౌందరిదక్క। రాగంబు కామోది రక్తహంసము। రాగము
పారవ రాళివల్లాశి। కాళిందిద్రైవతి ఘంటారవంబు। సౌవీరిందిదేశాళి
యభ్రిపంచకము। గంధికామోది శ్రీకంఠ కాంభోజి సింధువిరాళి కాళి
కపూర్ణనాట। గుజ్జరిసౌరాష్ట్రి గుజ్జరిద్రావిళి గుజ్జరిమలహారి కోలాహా
లంబు। మాళవిగౌళిక మధ్యవిభిన్న। పాళంగనాట భూపాళంబు చాయ।
తోడిసావీర హిందోళంబు తురుక। తోడిదవ్యావతి గుండక్రియ నట। నా
రాయణి రుచభిన్నత్రైక శుద్ధ నారక్షైత్తక వ్యభిచారిక ర్మారి। వేళావళి
యుజిత్రి వేళావళియును। మాళవశ్రీ మధుమాధవి సాగ। సాంగతా
గాంగ శాంపాంగక్రియాంగ। పంగతోపాంగ నంజనితరాగములు। మొ
దలిషడ్జగ్రామ ముఖ్యతద్గ్రామ। విదితపంథ వరాగ విరతుల్యలోన। విల
సెన్నబడు నాట్య। దొనిమిదరాగములయందు శ్రీపుంస్త్వపుంసకరాగ।
ముఃబహాధవోడ వంబులు విభేదములు। నవగానబరభేద నరాలమితి
కాలుకధ్వని చతుష్క శ్రీపద్మలీల గావిరచు నారాట ఘంటాపురిధ్వానములు।
పూరితఁబుగను శారీరచతుష్క। సోరషష్టాపంచాల ఉశారీరమూలము।

పరివారకంబులు జయుర్ధ్యుడజ్జయుయు। నరుగుసందడు హోయినుహోయి।
గాణ్యాయిఘూర్ఘాయి గాఘాయిహాయి। దేణాయిబహుళ్ఘాయి ధృతిబతి
యాయి। ఘునసబ్బిడాయి చొఖ్యాయిలిఖ్యాయి। యనగనీవండ్రెందు
నీవాచకములు। పికగమడ్వాదు సప్తస్వాదునాగ। రురుతరాష్ట్రావళియును
ననస్వాదు। పరసవో గాయి నాజయిపంచకంబు। బరగుదేహావళి పటు
మరావళియు। నొనమకంఠావళియును నాగనిట్టి। లను జయత్రయమునిం
పారంగనంద। ఘనవిజయస్థాన కంబునుపలిగ। యును సంతతంబును
యుప్పరవట్టు। యును మందరణపాళి మును సర్వగతియు। దరురుసంగా
స్థానమును గమళాయి। రతినాభిగతియుదర గతికంఠగతి। ప్రతితులితిరు
పులు పండ్రెండువెలయు। యుదదేహనాభి వక్షోదకంఠ। విదితపంచ
స్థాన విహితజాతములు। పరిహారిచకగాట సర్వాగహాణి। వరకౌశికా
పాళి పట్టియునుకూటము। ధరముదువయును సైతబునునాగ। వరసపద
కొంకు వహాణిభేదములు లలితగాఢయుగాఢ లలితయుబొచ్చ। లలిత
యు నేకళయుల పులంగితము। గహాగుహికముబొచ్చ గాఢవిసరణ।
మహీదొక్కటియున మకముదొక్కటియు। కంపితంబువివళి గాణాయి
లంబు। యిపుగొష్ఠాగోష్ఠి నుంఫునుదీన। వౌసుపెల్లా పల్లి ఘుల్లిస్వభావ।
కాకునుగొ తును గంపితంబణును। తరహారంబునణనను తాయియు నూజి।
పరిదిపేతాపేత్రి నరిబరసంబు। ముట్టాయిలమునాగ ముప్పదిరెండు। నట్టిపి
శుద్ధ తాయంబులొప్పార। మొదలనునేణ్ణా నతియుతామంపు। పొద
లెడిసప్తినా బూరణలియు। రంగునానదిసోవరక్తనాజిగియు। సంగతిమగళ
నాజముకంపితంబు। ఆలాడమనగదా నార్దైకమదియు। బోలండసమననాపొ
నరుగొతాయి। పరవడిగవణనా బరగువాతాళ। యరుదగున్యక్తి నానేది
బ్రిబంధంబు। నలులాముక్షేత్రాంగ మదియయక్ష్యాళి। చెలగుమడక్కరి
చెప్పినవజ్ఞ। యుదియంగవిరహాంబును భీయకాళాన। మదియుదాహా
త్తర యవిభజవణియు। చెలువగుభజన చేసిగనిలుపట్టు। లలివదిహేనుసాళ
గతాళగతులు। ప్రియమొందసాగా పతియునునందావ। తియు వరభద్రి
వతియు వినయావ। తియు జిరభోగావతియును ధీందావ్రవ। తియు నాగ
నారునుద్దీప్తమైమించి ఆశతలవిని బద్ధానిబద్ధోక్తి గాళివైదభక్తాం

చాళకీతులును। స్థానంబులగుమండ్రి మధ్యతారములు। తానాంగతత్వం
గతను ..డులాడ। చేసియుమార్గణంబు దీటుకొనంగ। భాసురంబుగదశ
పాత్రిణాములులియ। లలితసావర్ణ నాలంకారభావ। ముల్గు మృదుమధు
రసముచితోక్తులలర। యున్ననువావేశములలోనవేసు। గొన్న బాణుల
లోన కుపితవేషమున। కంబళాస్వదరాది గాణాదిపతులు। తుంబురునార
దులు బీత్రితిబాడ। అంగదాగంబుగ తాంగరేఖయును। రంగశోభయు
ముఖరాగంబుతతము। వితతంబునిపయుంబు విగతంబునంశ। గతియు
నావత్త సంగ్రహాగతిలవణి। దేశికారతన భాదిరదయుచునుక। లాళం
బుబొక్క చళావళిభ్రమరి। యవధానమును సంధియును నొకవిధము।
వ్యవసాయమును నిజవణియు గ్గితము। తాళమభినయము తాపనయు
నును। తాళమభినయము తాపనయునును। తాళంబునుబ్రిసన్నవయు
వివర్తనయు। వయువాటము లలితపవయుగనిష్ఠ కయును వప్పణ
మునుళయునుగోమలక। యుల్లాసమును లళియును మనోహరము। దిల్లా
యితుశాణి దేవయుజంకె। డాలంబుకరగి సౌష్ఠవమువిభ్రమము। చాళి
యొయ్యారంబు సరసంబుచనర। వరుసచతుర్విధ వక్త్రవిభ్రమము।
శోరిసప్తవిధ నిజభ్రూలతానటన। షడ్వింశతిక్రియ చతుశ్చింకతము। ష
డ్విధనాసాల సత్కుంచితంబు। ఘనయుక్తిదశ విధకర్ణావధాన। మును
నవవిధగళముఖోల్లపనము। సుమచిరతిత్రివిధ వక్షోవిలాసంబు। ధరజెవ్వ
ప్పు బాదద్వయపంచ। కంబునూరుద్వయకలితపంచకము। పంచిమ
గతి సమభంగద్విభంగ। అరుదగువింశతి యంగహారములు। ధరనిరుపది
రెండు దానకంబులును। సత్త్రింశద్దృష్టి చౌనష్ఠహానహస్తములు। చిత్ర
విక్రియలు పచింపముప్పదియు। యోగకరణంబు లష్టోత్తరశతము। మొగి
నూరలంకార ములుశిరోభేద। ములు బదమూడును ముప్పదిరెండు। ఫా
లుఘారుమంటనంబులునొప్పహంస। గతియును మాతంగగతియును వృ
షభ। గతియును। మర్కటగతియును మేష। గతియును మాయూరగతి
యును సింహ। గతియును నాబెక్కుగతులుబోల్పా। రంభయాదిగనప్సర
సమూహంబు। కుంభిణీసతులలో గూడియాడంగ। నాదటినుభ యామ

రాచార్యులు। నాదధీచియుపమన్యు లాదిగాఁగొల్వ। తక్కినతాపసోత్తము
లలోఁదలఁసి। మ్రొక్కుచుభృగుముఖ్య మునులుభజింప। ప్రమథులప్పరి
వీర భక్తసంఘంబు। రమణనుబ్బుచు శివార్చనములుసేయ। నాఁజనా
దరను దుపయోగజగఘటించు। పూజారితపసుల పోల్కఁబూజింప। విభు
తరంబగుదాన పతులలోఁగలసి। యిభముఖషణ్ముఖులిరుదెసఁగొలువ।
చండాంశుశశికర జ్వలనతారకలు। ఖండదీపములలోఁ గలసివెలుంగ। నా
రంది మహాకాళవిభులు। ద్వారపాలకులలోఁ దారునుగొలువ। కమనీయ
ముగు మౌక్తికచత్రిధికలు। రమణనిందుఁ్రెండు ఛత్రిముబట్టిగొలువ। బొ
సరుచు భానసంబులవారిలోన। ననలుండుశౌక పాశాదులోనవఁగ। వా
లాఖఫురితల పరులలోఁగలసి। బాలుబాలాయంచు బిముడసుగొల్వ। పరి
చర్యలోనరించు ఫణిహారులట్లు। గరమధిక బడిపనుల్ సిరుతిసేయంగ।
సమ్మార్జనము సేయు జనులలోవరుణు। డిమ్ముగలసమ్మార్జన వంమ్ము
సేయంగ। కసవులుదుడుచు కింకరులలోఁగలసి। శ్వసనుండునటమున్న
కసవులునూక। భువినిమ్ముగ్గులుపెట్టు పుణ్యులలోన। నవరత్నములమ్ముగ్గు
సరవాహుడిడగ। తవిలితాండవమాడు తవసులలోన। దవిలియాశౌ
ను డు తాండవంబాడ। బాణాసురాది శుంభదైత్యవితతి। క్షోణీశ్వరుల
లోన గూడిభజింప। పండితసత్కవి ప్రవరులగలసి। చండకీర్త్యాదులు
సంస్తుతిసేయ। అరయతక్కినవాన వామరముఖ్య। గరుడగంధర్వ కిన్న
రసాధ్యసిద్ధ। వరగణావళి నొంటివరసలప్పారి। పరువనబనిసేయ భానసం
బునకు। సురగిరిముఖ్య భాసురగిరితతులు। పురవరగిరి నంఘములకిరియ
గొలుప। సురతరుముఖ్య భాసురతలతరులు। పురితరువర చయంబులలో
నగొలువ। సురధేనుముఖ్య భాసురధేనుతతులు। పురిధేనువులలోన పారి
బారిగొలువ। సురమణిముఖ్య భాసురమణితతులు। పురమణి తోరణంబు
లలోనగొలువ। ఖ్యాతిభాగీరథి గంగాదినదులు। పాతాళగంగాను బంధ
మైకొలువ। యేడువార్ధులలోని యేడుద్వీపములు। వేడుకబురవీధి వీధు
లగొలువ। ఆకాంతుమువ్వది యారుతత్వములు। పాకారహర్మ్య సోపానం
బులైకొలువ। ముల్లోకములనాదు మల్లికార్జునుని। ముల్లోకములలో
నమున్నతికెక్కు। సచరాచరములు శ్రీశైలంబుమీఁద। సచరాచర్యాదులు

చాప్పునగొలువ। సుస్థితిమల్లికార్జున దేవదేవు। నాస్థానమిట్లు చెంన్నారం
గవరవ। నంత నంబునను ఖేచరు జయయ్యగ। నంతసూర్యోదయంబయ్యె

సూర్యోదయం.

నట్లువిన। మంధరకందరమందిరనియతి। సుందరుడబ్జసుకేశునినసంధ్యా
ముల। నొప్పమిచేసిన నొడలికినలిగి। యెప్పుడీయుదియంచు నప్పురవైరి।
నిప్పులుకన్నుల నుప్పతిల్లంగ। తప్పజూచిన నప్పుడుధరణి। తాళఫల
ములు వాతూలచేబడిన। చాలిదోప్పనబడి జలజమిత్రుండు। వడిదొల్లి
దొల్లి శ్రీవారణాసికిని। కడుచిత్రమునివసుల్ గమిగట్టిచూడ। నప్పుడ
బోయి యుద్యద్భక్తిముక్తి। తప్పకశివునాజ్ఞదలమోచియుచట। నవ్యయు
నభవుచాలార్కేశునాపు। దివ్యలింగంబు బ్రతిష్ఠగావించి। చిరతపోనిష్ఠ
భజించిమెప్పించి। హరుచేతతొంటి సూర్యత్వంబుబడసి। భాతిగాతొల్లిం
టి వగిదినభాను। డేతెంచియుదయాద్రి యెక్కినమాడ్కి। నంతసూర్యో
దయంబగుడుమపరస। యెంతయుబ్రీతితో నిట్లుహాళిశేషు। నవికళమతి
మల్లికార్జునుమ్రోల। శివరాత్రిపర్వంబు జెల్లుటజేసి। భావింపదమతము
భవరాత్రిలెల్ల। వెలిగించిక్రియపొద్దు వేలెలెండనుచు। పాతాళగంగాడ
బారెడువారు। భాతిగాశిఖరేశు భజియించువారు। పారణసేయు నొప్ప
గబోపువారు। యూరకదమతమ యూళ్లేగువారు। తరలక శ్రీపర్వత
ప్రదక్షిణము। యెలమి లింపుచుకయేగెడువారు। వరలకసంతోత్సవమునా
య్యజూచి। మరికానిపోమని మసలెడువారు। తప్పకపంచరాత్రంబునిక్క
చాలు। నొప్పశ్రీగిరినంచు। నుండెడువారు దండివిరక్తులై తత్పురంబు
నను। యుండెడువారునై యుండంగనంత। పండితునోనయ్య వంచరా
త్రంబు। యుండంగదలచి సూర్యోదయవేళ। నలిదీటికొాన మల్లినాథున

దోనమ రాజయ్యగారికి మల్లికార్జునుడు ప్రత్యక్షం.

ఘనశ్రీకలశాభిషిక్తునిగాజేసిమరియు। తడయకపంచామృతస్నపనంబు।
నడధూపదీపాదు లెత్తిమ్రొక్కుచును। క్రమమునమృష్టోప కములగం
ధోద। కములను మరిజలకంబు గావించి। సంధిల్లదడికొత్తు లంభునలిచ్చి
బంధురాంబర మహాభరణముల్ బూన్చి। ఖ్యాపితభక్తి నక్షతగంధపుష్ప।
ధూపదీపాదులుత్సుకతనొనరించి। యుంచితప్రీతి మహానివేద్యముగ। పం

చభక్తౌదులేవఁ డసమర్పించి శిష్టసద్భక్త రాజికి ప్రేమమీఱ। నిష్ఠాం
స్నపానోదు లెలమినర్పించి। కర్పూరసహితంబు గావిడెంబు।
లర్పించిసవ్య పుష్పాంజలులిచ్చి। వరుసనే వేమాఱ్లు వలగొనివచ్చి।
హరుచెక్కుభంగుల నభినుతించుచును। కనుమూయునంతటఁ గలయును
బోలె। తనుసేయుభక్తి తత్పరతకు మెచ్చి॥ మదనసంహారుడు శ్రీమల్లి
కార్జునుడు। పొదలుచువృద్ధత పోధనుఁడవ। యరుగుదేవర. శరణార్థి
సేయుచును। గురుమూర్తిదనయొద్ద గూర్చున్నఁజూచి। యెటనుండీవ
చ్చెద రేయూరువారు। లిటయేగుదెంచితి రెంతగాలంబు। నావుడుఁదపసి
దోనయగారెవారు। శైవలోకమున కాచార్యుండుపండి। తారాధ్యవి
భుడు తెన్నెయున్నవాండు। వారును మేముబూర్వస్నేహితులము। నా
పండితుండు మేలైకూర్చుమాకు। మాపేరు సర్వజ్ఞ మల్లికార్జునుడు।
సనయంబుసిరిగిరి యదటిగూడ। వనములగిరుల దుర్వారకాంతార।
ఘనబిలాంతరములో గంహారంబులను। యునికియాశివరాత్రి యొప్పు
చూడంగ। యరుగుదెంచినవార మనుడుదోనయ్య। కరపద్మములుమోడ్చి
ఘనుడు సర్వజ్ఞ। చూచినమునువిన్న చోద్యముల్ గలుగు। నాచెవ్పజూప
శ్రీభగమునననుడు। రమ్మ దోనమ రాజుదోడ్కొనుచు। గ్రమ్మరబిల్వ
వనమ్ముమధ్యమున। నరసతనందొక్క శైలశృంగమున। విరచింపజనుదీప
వృక్షమెక్కించి। శిరమునజెయ్యెడి శ్రీగిరిగూడ। గరతలామలకమై గా
నవచ్చుడును। అన్నతాకాంతాత్మ దనుమదోనయ్య। సద్భక్తిదపసికి
శరణార్థఁ జేసి। నెడనెడనేగంగ నేటికిజూడ। బడసిరిజూడ శ్రీపర్వతంబెల్ల।
సముదుతపోధనుండద్దేవపురము। ఘనతరంబగుహేమ కలశముల్ గుళ్లు।
కోటలుగొమ్మలు గోపురంబులును। నాటకూటంబులు నామల్లికేశు।
ప్రాసాదముమమంట పంబున క్షేత్ర। స్నానులౌభగ్గఁ వర్గంబులజూడు।
హాటకేశ్వరమ దేయుండుసద్భక్తి। హాటకేక్కిన వీర భక్తవర్గంబు। వీర
శంకరుడును వీరభద్రయ్య। వీరభోగయ్య వీరదేవయ్యయు మలహార్యన
ద్భక్తి మతిగల్గినట్టి। పొలతిచాకలదేవి హరిప్రభాతయ్య। మరియువీరా
దిగా మహితసద్భక్తి। నెంబ్రతిష్ఠించిన నిష్ఠులజూడు। శిఖరేశ్వరముజూడు
శ్రీనగేంద్రంబు। శిఖరంబునను ముక్తి శిఖరమైవెలుగు। సిద్ధకామేశ్వర

మిల్లిదేచూడు। మహాసిద్ధులకు నిజావాసమదియు। యౌషధవనంబుల యీర్వా
శుభజింప। వేడుకకామ్యార్థ విభవంబులొసగు। యిదెచూడుకర్మ

కర్మహరిమహిమ.

హారేశ్వరంబనగ। మదనాంతకుండు దన్మహిమమెరుంగు। నచ్చారుశృం
గంబునందొక్కపాము। చచ్చితద్దేహంబు వ్రచ్చియుండన్నదను। ఆరిము
రియొకగద్ద యాసాపశబము। గరచికొంచునుదీవ్రగతిమీదకెగయ।
వాతోపహతినందు వడిరెండుపురువు। లేతెంచికర్మహారేశ్వరంబందు।
బడి జలంబులలోన ప్రాణముల్ విడువ పుడమిబల్లహాలవంశమునవభ్రి
వించి। యాపుణ్యఫలమున నతివయుబతియు। నైపూర్వజనియంత నని
లోపహతిని। కర్మహారేశ్వరోద్గతసరంని। నిర్మలవారి మునింగిచచ్చు
టయు। పరిమళతత్పుణ్య పటుఫలప్రాప్తి। భువిబల్లహానివంశమున
బుట్టుటయును। జాతిస్మరాత్వను నంధిగాజేసి। యీతెరంగంతయు
నిద్దరునెరిగి। వేగంబనకల నియోగంబుగొలువ। శ్రీగిరికేతెంచి చెలువ
యుదాను। బల్లహానత్యంత। భక్తిసంయుక్తి। మల్లికార్జునిమహా
మహునిదర్శించి। భాసుందివ్య ప్రభాభామరముగ। ప్రాసాదమునుమం
టపంబు బానసము। మఠముపదంతిక మఠముగానొక్క। మఠముగ
ల్పించి ;యామఠమునిండంగ। మరకతమౌక్తిక మణిపుష్యరాగ। వర
వజ్రవిద్రుమ వైడూర్యముఖ్య। భూరిరత్నావళుల్ ప్రోకలుఖోశి।
చారుషోడశవర్ణ సంపూర్ణమైన। వ్రతిలేనితనయింటి బండరుధనము।
శతసహస్రార్బుద సంఖ్యానునిలిపి। వివిధాభరణములు వివిధాంబరములు।
వివిధవస్తువులును వివిధమాల్యములు। కనకచామరములు కనకచత్రి
ములు। దనరారుబహుసుగంధద్రవ్యములును। స్వర్ణోపకరణముల్
స్వర్ణపుష్పములు। స్వర్ణభాండములు సకలవాద్యములు। గనకధ్వ
జములు ముక్తావితానంబు। లును సర్వసంపదలును। నివేదించి। యతిశ
యకరితురగాందోళకశ్వవి। తతులుగోమహిషీవ్రితతులొప్పించి। మం
త్రులువిబుధులు మాత్యులునీశు। మంత్రులువిబుధుల మాత్యులుగాంగ।
భృత్యులుకరణముల్ పెగ్గడలునీశు। భృత్యులుకరణముల్ పెగ్గడలు
గాంగ। బండరుగోర్ధ్వ బానిస్సలీశు। బండరుగోర్థ్వ బానిసెల్ గాగ।

తలవర్లులెంకల్ ప్రధానులునీకు। దలవర్లులెంకల్ ప్రధానులుగాంగ॥
హితులునాప్తులు పురోహితులునునీకు। హితులునాప్తులు పురోహితు
లునుగాంగ। గాయకుల్ నర్తకుల్ గలివరులీకు। గాయకుల్ నర్తకుల్
కలివరుల్ గాంగ। పండితుల్ తార్కికుల్ పాఠకులీకు। పండితుల్ తార్కి
కుల్ పాఠకుల్ గాంగ। దాసులుబంట్లు విలాసినులీకు। దాసులుబంట్లు
విలాసినుల్ గాంగ॥ దండనాయకులును। తంత్రింబులీకు। దండనాయకు
లును। తంత్రిముల్ గాంగ। పౌరాణికుల శివ పౌరాణికులుగ। ద్వారపా
లురు శివ ద్వారపాలురుగ। ఘనకీర్తి నెండియు। గలుగబహత్తు। వివి
యోగమునునతి। ప్రీతినర్పించి। ఘనభక్తులంక్కజంబుగ యెన్నవేయు। నన
నేలతానును నతివయుదక్క। నటుగూడగా దేశ మంతయునపుడ। వటు
భక్తినిశ్వరార్పణముగావించి। తరుణిపీక్షింప సత్తరుణియునట్లు। యార
సమరంబున నందాక్రమతము। పెండిగట్టించి యావ్విభునట్టితనదు। బం
డరువఖల వంప్రద్వేస్తుసమితి। యఖిలరత్నావళు లఖిలాంబరములు। నఖి
లాభరణములు నందుబెట్టించి। ముక్కంటిశరణంచు ముగుదయుదాను।
నొక్కచీరయుకట్ట యొగిబల్లహుండు। ఘోరదుర్వార సంసారవారాసి।
పారమొందింపుమో పర్వతనాథ। పాయనిదుష్కర్మ పాశబంధములు।
కోయవే దేవ శ్రీకుధరాధివాన। యెల్లకాలమునిట్లు యిరువురవనుల।
చెల్లింపకొనుమయ్య సిరిగిరినాథ। వరలంగపింపు నావాడనినన్ను।
తురువకుమయ్య శ్రీమల్లినాథయ్య। యిలవేయునెన్నంగ నేలనాయిచ్చి
నలుపుమోజయ్య శ్రీశైలవల్లభుడ। యనుచు దేవియుదాను సాపాంగ
మెరసి। చనుదెంచిమొక్కినచౌదంతితోన। యొడపకకర్మహారిశ్వరంబందు।
ఇడియుగారీశు గర్భమునందు జొచ్చి। భల్లహుండుశివుని భజియించు
నపుడు। నల్లలితాంగియు శంభునిదలచు। భవహరుండైన శ్రీపార్వతీర
మణు। శివునభిషేకంబు చేసినయన్ని। పాలుకొలనిలోపలనూటపెడల।
పాలూటయనభువి బరగెదామరియు। పడికామితార్థముల్ బడసిన
వార। లడరనసంతంబు లట్లనుగాక। ఆమూర్ధశృంగంబులందునుభూరు।
హొమ్మలు మూడున్న యదియపెచూడు। పరుడెవ్వడే దర్శనంబాచ
రించు। నరిదియాకారతి యంబుసిద్ధించు।. నొకచెట్టుమొదల నర్చనక

చెట్టువడుమ। నొక చెట్టుతుదియు నుద్యుక్తిముట్టినను। ధరస్స్వర్గమర్త్య
పాతాళలోకముల। చరితంబులెల్ల నిశ్చయముగాన్పించు। నొకచెట్టు
మూలంబు నొకచెట్టునత్రి। నొకచెట్టుపుష్పంబు నొగిధరియింప। మాధి
బ్రింపహోమ్మహేంద్రరుద్రులలోన। వేడుక నేపొద్దు విహరింపుచుండు। నొక
చెట్టుకాయయు నొకచెట్టుపండు। నొకచెట్టుబీజంబు నొక్కటనదుల। తివు
టనుత్పత్తి స్థితిలయముల్ దక్క। శివుపుంఛుననుండు శివగణాలీల। కా
మించియవ్వడే కాలత్రియంబు। నామూమతరువుల నాహారముటగి।
నవిలిమూడేసి దినములాగమోక్త। కవితోపచార సంగతిభజియింప।
సాయూజ్యసామీప్య సాలోక్యమహిమ। లారంగసిద్ధించు నదెవారిమ
హిమ। దానెట్లుగాన్పించి దరువులంటేని। మానాకపాలూట మల్లికా
జునుని। నిత్యంబుబాలను। నేతబేర్వునను। ప్రత్యేకమవియ ముప్పం
దుమునందు। చెలువారజలకంబు జేసినపత్రు। కలశాభిషేకంబు గావించి
గొంగు। పూవులు దామరపూవులు గలువ। పూవులు వెయ్యేసిపూవుల
గుగ్గు। లమును మూడేసిఫలములర్పించి। ప్రమతి వెయ్యేసి హారతుల
లర్థినెత్తి। పాయసంబులు పంచభక్ష్యముల్ షడ్రస। సాయతాన్న
ములు సమర్పణజేసి। యానక్తిమూల పంచాక్షరిమూడు। జేసి జపం
బులుసేయంగ మూడు। దినములకీశుండు దివ్యదృష్టియును। ఘనతరజ్ఞా
నంబు గరుణించునపుడు। గానంగవచ్చు వృక్షత్రియంబందు। దానేక
ములు చోద్యములు వెండియును। అనుపమదివ్యవనాంతరంబదియు। విను
పంచయోజన విస్తీర్ణమందు। వేవెంటనొక్కొక్క వృక్షంబులగదు।
గోత్రలు దివ్యౌషధాకారంబులవియు। నల్లెంటినొక్కొక్క నపలతగలదు।
చల్లుసాధకఘన సేవ్యంబులవియు। జాట్లెంటనొక్కొక్క చోద్యంబుగ
లదు। యట్టున్నవారికి నెరుగంగరాదు। జేనొంటనొక్కొక్క శివమూ
ర్తిగలదు। దానభిమతఫలదత్తంబులవియు। మూరెంటనొక్కొక్క
మునివల్లెగలదు। భూరిశ్రుతిస్మృతి స్ఫురితంబులవియు। చేతెంటనొక్కొ
సెలయేరుగలదు। ఖ్యాతదివ్యాంగనా కవితంబులవియు। బారెంటినొ
క్కొక్క పర్వతముండు। నాహ్లాదదివ్య రత్నాంగంబులవియు। కూకెం
టన్కొగ్గ కూటంబుగలదు। యోగీంద్రసిద్ధిని యుక్తంబులవియు।

సంతతంతనొక్క హర్మ్యంబుగలదు। సంతతప్రమథప్రచారంబులవి
యు। పాలింటనొక్క భవనంబుగలదు। మేటివిరక్తుల కూటంబు
లవియు। సామటనొక్క యాద్యంబుగలదు। కాఘితలోన సంకలి
తంబులవియు। వదియునుగాక ఛాయాభ్రమనగ। మొదలుతుదయు
లేదు మొగుడునులేడు। పదపడియానీడపై బారునరుల। కొదవంగగ
లవు యిష్టోపభోగములు। తరులిదేచూడు మిత్త్రిరినీడలేను। ధరనదృశ్య
కరణి దానిమూలంబు। మోహినిగజమదే ముందటిదెసన। మాహిత
పృథుల శిలాకారగజము। సాధకుడెవ్వడే సాధించియెక్కు। క్రొధిల్లు
జనునట్ట కొనుర్ఘూళిసేయు। కుప్పించునురుకుమై నొప్పించునను। దప్పిం
చదలచును నుప్పరంబెగయు। బ్రిల్లననల్లంత బటుజిరిదిరుగు। నల్లాచుఱ
ఘిరిఘిరినుబాదుతారు। నిట్టవిజృంభించి నిటయటపడగ। బిట్టాడియ
లకక బెగడకచవక। తరగగతలకక తల్లడపడక। మొనగక లెక్క సేయ
కడిర్లపడక। వ్రాలకకొంకక వడకకయున్న। గ్రాలుచుమోహినీ గజ
మంతమెచ్చి। సర్వసిద్ధులునిచ్చు సాధకులకును। గుర్వగామదియు య
ల్లకుధరంబులీను। యీవనమధ్యమదించిరాగ్రమున। భావించుచూడు
బిల్వావనీరుహము। సామహిజముక్రిందనదెబిల్వవనశి। రోమణిబిల్వేశ్వరు
నిశివాలయము। సాధకుండద్దెపు సప్తరాత్రములు। బాధితనిష్ఠమై బా
యకకొలువ। భవుదీపతైల సంపాదితాజనము। దివిరిదాల్పగ దిద్యదృ
ష్టిబొల్పారు। కామారినగరోప కంఠదేశమున। ద్రామరియొక్క దద్దడ
మునునందు। లోనొక్కక్షేత్రపాలునిశ్శరీరంబు। గానంగమరిదాని లో
నభైరవుడు। యెడనెడసాధకుండేతెరదాను। గుడియుబెరుగును పక్రో
ధోక్తటాని। ముక్కునబొగలు సముద్ధతివెడలు। నెక్కొన్న మొగమున
నిప్పులురాల। కరముబ్బిమంటలు గన్నులగ్రమ్మ। దెరల్చుచు దేహంబు
తెకతెకనుడుక। మూవులఘంటల మ్రోతనొక్కటది। శావలిర్ఝూం
ఝూయటంచునుజప్ప। రించుచు నొరలుచు రేగుచు దప్ప। రించుచురాకు.
రాకంచుచుగహాక। హట్టహాసధ్వను లద్రులజేలగ। గట్టురువడిభీతి సుట్టిం
పనిలువ। కాభైరవునిభీక రాకారమునకు। దాభయంపడక సాధకుడున
ప్పుడును। యుబ్బుచునాచుఱచు నురవడించుచును। బొబ్బలుబొడచుచు

పొంగుచుమారు। గబ్బరించుచు కలగకులకల్లకనుచు। నిబ్బరంబొందుచు
నిక్కడునింత। గర్భిబ్బలయనుచును కచ్చించికొనుచు। నబ్బితినాకంను
చు నటనిల్వుమనుచు। వర తెంచియొగసి యావ్రతిమశిరంబు। వెరపింత
యునులేక విరగదన్నుడును। ధరమిట్టిపడియంత శిరముగవ్వుచును। బిరు
దులబిరుదన పృథుశౌర్యమునకు। సత్యంబునకు సాహసమునకునిభ-
యత్వంబునకును దారత్వంబునకును। మెచ్చితిదలకిలు పుచ్చితిమార్గ-
మిచ్చితిబిలమిపు జొచ్చితిగాక। నిక్కడనన్ను జయించినపిదప। నెక్కడి
దెక్కడి యెదురింకనీకు। వారకనాగళద్వారంబబిళము। ద్వారంబుజొరు
చొరు ద్రడయకయనుడు। నల్లనబిలములో తరసెదననక। యెల్లనధర
జేతులూదెదననక। మెల్లనతావలు మెట్టెదననక। వల్లిననులుకవ పా
యమానక। తలలనిభైరవు దండరుండంబు। గళగంహ్వరంబొదిగా
లోంతునూరు। మగనిల్వులువెడల్పు మరితత్ప్రమాన। మకుబిలముఖము
నందరిమురినురికి యంతదక్షిణ ముఖంబై యెంగనేంగి। నంతకంతనుచాల
నన్నువయైన। బిలమునకడ్డంబు బెట్టినయట్టి। తలుపుభావమున నంతక
మున్నవచ్చి। కుపితవేషంబున కుటిలభైరవుడు। తపసియైయున్న సాధకు
డువీక్షించి। యటయుండెపోదపోద మట్లురాలేని। యిటయెుండెదరమ్మ
తెర్విమ్మవెంమ్మనుడు। నేలయీకొడకనీ కింతడల్లడము। చాలమిచనాడు
నీసాధకత్వంబు। యిటగానియేబిరుదెరుగంగరాదా। కటకటశరణాధి-
కరువెజహ్వకును కరములువంగ వేశిరముచక్కటికి। పరమదారిద్ర్య
మేభక్తినీమతికి। తపసులమేము పెద్దలముపెక్కండ్లు। లుపవాసముల
బాయ కున్నారమిచట। మమలేభరముపేచి మనిపోయిబడయు। నమ
రత్వమైన నీకదిమంచియదియొ। యింతనబడసితే యిష్టార్థసిద్ధి। యంత
రంబెరుగవు యదియేలవేయు। చెప్పెదనామాట చెవియొగ్గివినుము। యి
ప్పటియట్ల కాదిటమీదమనును। అదెపులిముందట నడ్డమున్నదియు।
యదినూరుమగనిల్వు లోయున్నబిలము। మున్నునెక్కడగసు ముంద
టనుయ్యి। యున్నచందమున గార్యంబున్నయదియు। దిగనురక్కవచ్చు
బోడిగ్గుమగాన। యొగయనూర్మకనిప్పు లెల్లగుబిలము। తరలుముందర
లేవు। తావఖలేవు। అరయలో తెంత దానంత వెడల్పు। పోరాదు వెక్కను.

లోకముందరికి। లోఁరాదుబిలముల లోయోదమనిన। బూనినీపొద్దు బూ
జించులింగ। మీనిలియాబిలంబినో ప్రవయ్య। పృథివినద్భక్తులే బిలము
లుజొచ్చి ప్రసిద్ధితదృష్టాదృష్ట ఫలసిద్ధిగనిరి। పత్తితల్పంబు బట్టియెయుం
క। గర్వించితలక్రిందుగాబడియెదవు। కుడిచెడికట్టెడి కొమరుబ్రాయ
మున। కొడకయచ్చటిసేమి కుడువబిచ్చితివి। చలమునవచ్చితి చావగ
గాక। యిలసిద్ధసిద్ధుల కిదియె శ్రీగిరికి। బిలముచతుర్ద్వార బిలమును
వృషభ॥ బిలమును ఖేచర బిలమునుబావ। బిలమునాదిగగిరి పేరొక్కన్న
బిలము। రెలమినిర్వదిగోట్ల యేణ్బన్నారునందు। భుక్తిప్రదస్థానములు
నూరుగోట్లు। ముక్తిప్రదస్థానములు వేయుగోట్లు। వలరియేకైక ప్రదస్థా
నకార్య। ముల నంతకోటులు గలవందులోన। వినుకొన్ని బిలములు విస్త
రించెదను। చనువాడవెట్లును జనియెదుగాక। ననవుడుమూర్ఖత
యరుగంగనేల। యనుచునాకణిక్షంప నభిముఖుఁడగుచు। తపసిచెప్ప
దొడంగె దానొక్కనాడు। విసినాంతరంబున। విహరింపనంత। యొలసిత
దీము వనోపకంఠమున। పాలుపారుకొలనిలో బుగ్గనబాడిచి। దివ్యాం
గదీధితుల్ దివ్యాంబరములు। దివ్యాభరణములు దివ్యచిహ్నములు।
నుల్లసితంబుగా నురమున నొప్ప। మల్లెపూవులపెక్కు మాలికెలమర।
కుసలకపసిడి తామరవిరగేల। కనలారనిడి మల్లికార్జున దేవు। పుర
ముదిక్కేఁగ నేబోయియుయ్యూయయ్య। చరణాబ్జములుమోవ జాగిలిమ్రొ
క్కి। పరవనాంతర సరోవరమధ్యమమున। కరముద్భవించిన కారణం
బేమి। నరుడవో నీవు కిన్నరుడవో భక్తి। పరుడవో బ్రచ్ఛన్నహరు
డవో ప్రమథ। వరుడవో బాతాళచరుడవో యమృత। కరుడవో తరు
ణభాస్కరుడవో కాంతి। మరుడవో దానవేశ్వరుడవో వహ్ని। ధరుడ
వో గొక్కనిజరుడవో చెపుమ। యేలోకమునుండి యేగుదెంచి
తివి। యేలోకమునకింక యేగెదవనుడు। వినుముతపోమూర్తి విస్మ
యంబొందు। వినవయ్యనాపోవు విధముజెప్పెదము, కరవీరుడనగ రాక్ష

కరవీరునికథ.

సవిభుండొక్క। డరుదరుదనగ నీయచలంబునందు। రతిగరవీరేశ్వరంబ
నప్రమథ। పతిప్రతిష్ఠించి తపంబాచరింప। హర్షుడుబ్రత్యక్షమై యడు

గడుగునునిన। వరదాని వేరొండు పశ్నము సేనొల్ల। భువినిసర్వాంగములు
నుధాతువులు। వివిధసూక్ష్మస్థూల వృత్తరూపములు। గావించితత్స
ముక్తతిపుష్పవితతి। నీవెప్పుడునుబి్రయాన్వితుడవై తాల్పు। మే దొకిచ్చి
ద్ధళంబైననిన్నూర్వన్ప। నొండదేవేంద్రత్వమొసగుమత్యుక్షలకు నటుగా
కనాపుష్పమంతయు నొకడు। పటుభక్తిమీాపదాబ్జములు బూన్ప। మరి
పూర్వజన్మ సమాధులులేని। నెఱిముక్తిగరుణింపు నిజమట్లుగాక। యొక
పూవునినుబూన్ప నొరుశైనబనుప। సకలేశమత్త కుంజరసహాసమ్ములు।
ధరవాజిపేయ శతంబులుశ్రుతుల। వసుదగుకోటి కన్యామహాదాన।
ములఫలంబులుబొంద ముక్కంటిరెయొనగు। బిలిబిలివరములు బ్రియముగా
వనుడు। వసమాత్రుదొసగె నట్లుదియానిగాగ। సుధనీకరవీర వనమొప్పె
మరియు। నావిభ్రమంబయ్యె సఖలలోకములు। గావింపజను బహుకర
వీరజాతి। యకృతాత్మలకు వరిదియివ్వనము। సుకృతాత్మలకు గాన
మలభమివ్వనము। పూనినీబా్రక్తిన పుణ్యఫలమున గానంగనయ్యెనీ కర
వీరవనము। అట్టునుగాకదివ్యాంజనతిలక మెంటిన్న వాడవీమీాదినమందు।
యెట్టిపుణ్యుడవొ నీవిచ్చోటనుండ। కట్టెదుటమున్ను గానంగబడియె।
తదలకుమీావింక కదిలితివేని। కదసిచూచిన మముగానంగరాదు। అదిగ
రవీర మహాత్మ్యమీాకొలను। విదితప్రభావంబు వినుతపోధనుడు। యరు
దగుసురదీర్ఘి కాంశమీాకొలను। వరగభాగీరధీ పాయయీాకొలను।
నివురుభోగవతిని నిట్టయీాకొలను। ఘుృవముగోదావరి తోవ్రయీాకొ
లను। వరకుండతీర్థాల వాలమీాకొలను। వరిమల్లికాకుండ సరణియీా
కొలను। పోలుపారజలదునీ బీజమీాకొలను। ఘనకీర్తిశివమాళి గంగ
యీాకొలను। యిందులపద్మంబు లీశుబూజించి। సుందరి దేవకీ సుతువిష్ణు
బడసె। యీాదామరలశౌరి యీాశానుబూన్ప। కాదెచక్రంబును కన్ను
నుబడసె। సరసిజగర్భ డీ సరసిలోనొక్క। సరసిజంబునగాదె। సంభవం
బయ్యె। కరపద్మములలోటి కలువఙగాఁ। నరిదాల్చులీలాంబుజములివి
గ్గావె। తరుణియీాపద్మమైత్ర్యముజేసిగాదె। స్ఫురితతేజోవృద్ధి బోదతె
లోకముల। యీాపద్మములగాదె యింతియాకుంతి। పాపారిబూజించి పడ
సెపాండవుల। చెంతియాపద్మముల్ శివుబూన్చికాదె। సుందరిభృగు

పత్ని శుక్రనిబడసె। నదిగాక యీపూల హారుబూన్స్యగాదె। సుదతికా
నల్ప సత్సుతురాముబడసె। హారునిందుభ్రుకురాన్వ్యదానంబుగాదె।
దరజూప్రిశశినతిత్రి తనయుగాబడసె। భామకుశుభవేళ బాడెకునట్టి।
తామరవిరులు సీదామముల్ గానే। వసుధబుణ్యులకు సువర్ణపుష్ప
ములు। వసుధగర్మ్మలకు కేవలమంబుజములు। ధృతిపుణ్యులకునివి దివ్య
తీర్థములు। క్షితిదుర్మ్మలకునివి కేవలోదకము। సంస్మృతినిందుల జల
చరావళులు। యెన్నిచూడగవేళ హేతువులివియె। హరిపేరిమత్స్య
కూర్మాదులీకొలను। చరజీవులకుమన్మ సంతతియగుట। మహిసిట్టిపసిడి
తామరయాకొలను। మహిమజెప్పితినింక మత్క్రియవినుము। పుట్టితిశాం
కరి పురవరంబునను। అట్టినామము షురికగుతేమియసిన। మొలయని
బాల క్రీడలలోలినాడంగ। దలచి పార్వతి తోడితరుణులజూచి। రాజకీరా
లాప రంజితవాణి। రాజకీరమ్ముల రమణిదెమ్మమ్మ। కోకిలకలనాద కోమ
లినీవు। కోకిలానీకంబు గొంచురమ్మమ్మ। వరహంసగామినివని తాలలామ।
వరహంసనిచయంబు వరుసదెమ్మమ్మ। బర్హిణబర్హ నిభరకేశభార।
బర్హిణానీకంబు పరగదెమ్మమ్మ। తరుణిపుత్రికల రత్నంపుపుత్రికల।
కరమొప్పుదుణిపుత్రికలను ముత్తెంపు। బొమ్మల దంతపుబొమ్మల బసిడి।
బొమ్మల గురుగుల పొసగదెమ్మనుచు। సురకన్యలు హిమకరకన్యకలును।
వరరుద్రకన్యలు నురగకన్యలును। ప్రమథకన్యలు దనుబలసికొల్వంగ।
హిమగరకన్య బూర్ణేందునిభాస్య। గిరిజమున్ శైల వక్రీడాభిరతవి।
యరుగుచునరుగుచు నర్థదుల్వాడ। తివిరిభాగీరథీ తీరదేశమున। భువి
బొమ్మరిండ్లు గాపుర్యముగల్పించి। దన్మధ్యమునగౌరి తానచేముట్టి। సన్మ
తినొక్క ప్రాసాదమొబ్బార। గావించినొక్క లింగముబ్రతిష్ఠించి। శే
వాభిరతితోడి చెలియలుగాను। శివుగొల్చిమరియు విశేషవినోద। వివి
ధోత్సవంబుల వేడ్కజల్పుచును। కొండొకప్రొద్దుండి కోమలియరిగె।
యుండి సైకత పురంబుర్విపైనట్లు। అంతనగ్గౌరి మహాతపోనిష్ఠ। గంతు
మదర్ణనుపతి గాబ్రీతిబడసి। హరుడునుదాను నన్యోన్యానురక్తి। నరిన
వినాభావ సంబంధమమర। నానందలీల నోలాడుచునంత। దానప్పు
రంబత్రి తనయుదలంప। తలచినతలపు తత్పతియెరిగినీవు। తలచినయొక

స్వీకృతాపురంబదియు। నిక్కంబుపురమయ్యె నివ్వటిల్లంగ। నిక్కంబునకు
గరుణించితిననుడు। శంకరవల్లభీశాంకరిదలప। శాంకరిపురమన జరిగె
లోకములు। నాశాంకరీపురంబందనాయునికి। శ్రీశైలమునకు వచ్చితివచ్చి
యంత। నిర్జితపాపుగ నిర్జితమహిమ। నూర్జితయుగ్మ మల్లికార్జున
దేవు। సత్యర్థిమై సమభ్యర్చితు జేసి। నిత్యంబుసత్క్రియా నిష్ఠము
పొద్దు। సంకల్లనానాసు గంధప్రసూన। బంధురపూజాను। బంధప్ర
బంధ। పటుతరసోద్యుక్తి పరమప్రశక్తి। స్ఫుటభక్తియుక్తి సంపూజ్య
గావించి తనపౌరుషిల పుష్పదంతుడనంగ। ననయుంబునర్తించు నట్లొ
క్కనాడు। పూవులవడుగునై పుష్పవాటికల తోరివజూపుడువచ్చి తుది
శాఖనున్న। కరవీరపుష్పముల్ గమియంగగోయు। నిరవుజూచున్న శా
ఖలేనెగ్గ్నదను। గీతవాద్యముజనాకర్ణ ఘోషణము। నాతతపరభ
మహాశబ్దరవము। చప్పుడుదిక్కుల గప్పుడుభ్రమసి। యప్పుడుగతికీలు
దప్పుడుక్రింది। కొలనిలోవడకుచు। గొబ్బునబడుడు। నలరినాగంగ నల
ర్థితన్ బట్టి। పూర్వజన్మమున నీభోగనాధునకు। పూర్వపూజాబంధము
లువిరచింప। గానొక్కపద్మంబు లోనొక్కతెంటి। తానొక్కడున్న
యాతప్పుసజేసి। పాతకాంబగు భోగపతిశాపమునను। భూవలయంబున
బుట్టితితొల్లి। శివుడుగారుణ్యంబు జేసెరమ్మనుచు। నువిదలుగోనిపోవ
సురగలోకములు। ఫలితభోగపతి త్రిపథగ గూప్రవాహ। పులినతలంబున
బొరలనక్షణము। దివ్యతేజమున జాతిస్మరత్వమున। దివ్యాంగనలపల్కు
ధృఢముగాదెలసి। శ్రీభాగిరాట్సమర్చిత పాదపద్మ। నాభోగనాధు
నత్యర్థిభజించి। తరుణతరారుణ తరణివిస్తరణ। కిరణాపహారణ విస్ఫు
రణమాణిక్య। కలశవిభ్రాజితా గణితాజ్రిదప్ర। భవజొందిలోక సప్త
కము నువెలగ। ద్వారాష్టకముల భవంతిపంజ్తులను। చారుమంటపముల
నహాజవేదికల। భూరివిప్రముల గోపురముల దిక్క। తోరణంబుల సర్వ
తోభద్రమనగ। భ్రాజిల్లుదివ్య విస్ఫారతేజోవి। రాజితమగుచు దశ్ప్రా
స్తాదమమర॥ అష్టదిక్పతులు మూర్తిత్యష్టకంబునుని। జాష్టమహాహిన
హాసృముల్ గొలువ। హరివిరించాది సురాసురప్రముఖ। గరుడగంధర్వ
సంఘంబులుగొలువ। శుంభత్ప్రమధ గణస్తోమంబుగొలువ। రంభయా

దిగనప్పురస్త్రీలుగాల్వ। శ్వేతదధీచి వసిష్ఠోపమన్యు। గౌతమాగస్త్యాత్రి
గాడదభిష్మ। పుణ్యావ్రియుండగు। భోగనాథుండు। గణ్యపుణ్యమునాకు
గరుణింపనట్టి। లందుభజింతు బాయనభోగనాథు। నిందెప్పుడును శ్రీగిరి
శుభజింతు। నసుచుపురంబున కరిగెనాయయ్య। విచుమల్లుగారి నవ్వీపి
నాంతరమున కేబత్తరీకి వేడ్క నేఁ రిగయొక్క। యాబోతు దివ్య సమగ్రి
తబేర్చిన। భవుడెక్కుదనవృషభంబునకదియ। కవగాంగసృజియించె గా
కయన్నట్లు। స్ఫుటతరసౌందర్య భూషనైకవినుత। పటుదేహకాంతివిభ్రాం
తిదలిర్చ। నొక్కభక్తుండు సమున్నతప్రీతి। మ్రొక్కిప్రదక్షిణంబులు
వచ్చివచ్చి। మ్రొక్కుచు మ్రొక్కుచు నక్కడమగుడ। జక్కనవృష
భంబు జనియాబిలంబు। చొచ్చునిదియేమి చోద్యమోయనుచు। న
చ్చటకేంగియా యయ్యకు మ్రొక్కి। యెక్కడనుండుదు రెవ్వరుమీరు।
యెక్కడియాంబోతు మ్రొక్కెద వేల। యెక్కడికేఁగెద రిందేమిసిద్ధి।
నిక్కంబు జెప్పుమా నీయానయనుడు। వినవయ్య యిగియాది వృషభం
బుకర్మ। జనులకు వేరొండు చందమై తోంచు। జగములో నొండవ శంభు
డనంగ। బాగడంగ నెగడు శ్రీభూధరాగ్రజుడు। ధర్మావతారుండు దాం
తుదుద్ధూత। కర్మండు నాల్గుయుగంబులయందు। ధర్మంబు నాల్గుపాదం
బులనడుచు। ధర్మమైయొయ్యోయుగాంతరములనేగి। తద్ధర్మమీమూర్తిఁ
ధరియించిసజ్జ। గద్ధితాధనంబు జగంబునవుండు। జనులెవ్వరేనియు నప్త
రాత్రింబు। లనశనవిధిత దేకాగ్రచిత్తమున। నాబిల్మద్వారంబు నండుం
డగరెద। యాబుద్ధినావృషభాంశుడే తేర। తొలగ కావృషభంబు తోఁక
వట్టుడును। బిలములోపలికి సంప్రీతిగొంపోవు। నలిమనోవేగంబు నవె
గొనిపోయి। పొలుపారువృషభేంద్రు పురసమీపమున। నావృషభాం
కుండు సట్లదృశ్యముగ। భావించియావృషభ పురంబునందును। వృషభతీ
ర్థంబాడి। వేడ్కదత్కృతులు। వృషభేశునర్చించి। వినమితులుగను।
నావృషభేశ్వరుండంత ప్రత్యక్షమైవారి కొనగుదృష్టాదృష్టసిద్ధి। వారి
లోమోక్షాబ్ధి నాంచితులైన। వారజనంది కేశ్వరుపురంబునకు। వనుచు
దదీయ మోక్షానానసుఖము। ననుభవింపగ బండెనట్లునుగాంగ మణి
గణానీకముల్ మంత్రిముల్ దేవ। గణికావభాగముల్ కామరూపములు।

కామదుఘంబులు కల్పవృక్షములు। కామితాలోక లోకపవిత్రనలు।
సంజీవసంధాన శల్యాదికరణు। లంజనరసరసాయనధాతుకళలు। మృగ
చోరరాక్షస మృత్యువిషాహి। ఖగమహోల్కాశనిఖడ్గశైనాగ్ని। పవనబా
లాతప ప్రతిపక్షరాగ॥ ఐవిన్యపస్తంభన పరచిత్తకళలు। గారుడాదులు ప
రకాయప్రవేశ। భూరిదివ్యౌషధంబులు మొదలైన। దృష్టసిద్ధులు గోరువృ
ష్ఠార్థులకును। దృష్టసిద్ధులనిచ్చు దేవుడిచ్చుచును। తమనిజావాసముల్
దలపంగనపుడు। విమలాత్మరుచిబోల్చు వృషభేంద్రమూర్తి। వచ్చు
దొల్లింటి యట్లవాలంబుబట్ట। తెచ్చుబిలములెల్ల జొచ్చునబ్బిలము। అట్ల
యేనేగి యిష్టార్థముల్ బడసి। యిట్లువచ్చితినంచు యేగవెండియును।
చనినిర్జరప్రదేశంబున నొక్క। వనమధ్యమున ఫలావళులునేగోయ।
భువినుండియొక తాడు దివిదాక బెరిగి। దివినుండియల్ల క్రిందికిటగబడగ।
కదలకేతాళ వృక్షముజూడబోద్దు। గదియతత్తాళ వృక్షముతుట్టతు
దని। శతరుద్రియోకడు శ్రీశైలేంద్రుజూడ। నతులవృక్షాగ్రముద్దైవచ్చె
నాగ। బాలార్కరుచిదను ప్రభలుబొల్పార। తాళాగ్రముననొక్క తప
సియుదోంచె। తపసుండుగ్రుంకుకు దానుగ్రుంక్క। తపసియుధర
జిక్క దానంతగదసి। తాడెట్లుదివికేంగె ధరణినెట్లణగె। యోడకెట్టులు
మీదనుండితివీవు। అందెవ్వగినిగంటి రంటేమిసిద్ధి। పొద్దెట్టులయ్యెనీ
భూజంబునీకు। ననవుడు శ్రీగిరియందయేపొద్దు। వనములనడవుల వర్తింగం
తునేను। అనఘయీపాంతమే కాంతంబుగాన। జనుదెంచియుదయ
మజ్జనకాలమునను। చర్చింప లింగవంశమునవిచట। గూర్చుండియిష్ట
లింగార్చనసేయ। తుదలనర్కాంశులు దోచనితాడి। మొదలయాకుల
తుట్టతుదలునుదోంచె। నుదయాద్రిరుచులు దళ్కొత్తనీతాడి। యుదయా
దినాకుల తుదలుదళ్కొత్త। మొదలియాకిరణముల్ మొలవనిక్కుజము।
మొదలియాకులమొట్ట। మొదళులుమొలచె। కదిసియాద్యుతులు సాం
గంగనీద్రుమము। గదసిపమీదటి కమ్మలుసాగ। ప్పొదలుచురవియును
బొదమనిత్తరువు। బొదలుచునినుగూడ బొదచెనన్నునుగ। నొక్కవలిం
గావసరవేళగాని యక్కడిక్కడజూడ కట్లయుండితిని (గాలునంబుజ।
మధ్య కర్ణికభాతి। తాళాగ్రవర్త్య మధ్యమునసేనుండ। రవిరథంబేగు

తీవ్రమునసీతరువు। దివిదాక బెరుగుచు రవియుమద్యాహ్న। వేళనీచను
తాళ వృక్షంబుగదిసి। నాలాంచనంబును నన్నునుజూచి। నముచితన
త్కార సంతుష్టు జేసి। యమలాత్మయియాప్సితంబడుగునాపుడును। ఫలిత
పర్వతసార్వభౌమాతిశయత। నొలయుశ్రీగిరియు నాకునికిపట్టేని। అజ
హరియుపద్మ దాత్యమరార్చితుండు। త్రిజగన్నుతుండు ముక్తిప్రదా
యకుడు। సుమహాదపార భాసురదయాంభోధి। ప్రమథనాయకుడు శ్రీ
పర్వతప్రాణ। వల్లభుండైన శ్రీమల్లికార్జునుడు। తెల్లంబు నాప్రాణ
వల్లభుండేని। పంన్నగాంకురి వలెన్నైననిచ్చు। కన్నులారగజూడగా
గంటినేను। వేండనింతటమీద వేరొండువిధము। పోడిగానున్న దే భువ
నలోచనుడ। యేమియునేనొల్ల యీ తాళవృక్ష। మీమహీనుదయించు
టేమిగారణము। చనజనగొనసాగు శక్తియీవృక్ష। మొనకెట్లొదవె
నరువొ్రచుటేమిటికి। యెప్పటిభువిగుర్తింకు టేమిగారణము। చెప్పుమింతి
యేచాలు శివనేత్రియనుడు। శ్రీగిరిదవమాలి సృజియించుపుణ్యాభాగుం
డుమత్యాల బ్రతికింపవలచి। సూర్యవశంబున సూర్యనగంబు। సూర్య
కుండంబున సూర్యేశ్వరంబు। తావెండియును సూర్యతాళంబునసగ।
గావించెనిహపర కాంక్షపదులకు। సూర్యకుండంబాది సూర్యేశగోలువ।
సూర్యవసంబగు సూర్యాక్షుకరుణ। ద్వాదశాదిత్యులు తపుతమపదోమ।
లాడివసూర్యేశు నర్చించిరిరి। తానుదయింపనీ తాడియుబోడను।
దానస్తమింపనీ తాడియుగుర్తింకు। పురహరుగ్నపతాళ భూరుహంబెక్కి।
యరుగుదెంచినవారి కభ్యుతంబిత్తు। దనరునీగతి చంద్రతాళంబుగలదు।
జనులిట్లజనుదేర చంద్రునిచ్చు। లీలనత్రుతాళీ సమూహంబు।
శైలంబునందిట్ల జనియింపుచుండు। గావునచోద్యమ్ముల్ గలవిట్లయొక్కడు।
నీవుగామింపవేనియునుదప్పేమి। మానితాంబుజరాగ మణుత్రీవకొనుము।
పూనిశ్రీగిరినాథు బూజింపుపొమ్ము। అనుచునంతటసూర్య డలిగిన
తరువు। జనుదెంచియట్లన జగతిలోనడగె। ననిచెంద్రసూర్య తాళాది
వృక్షములు। ఘనమహత్వముజెప్ప గావింటిమరియు। వొడిమనొకన్నాడు
విపినాంతరమువ। నుండంగతనపోత్రిల నొక్కంథుభీతి। గొనియురంబు
నానట్టి। కొనియొక్క గర్భ। కునిశబంబుడంగ గుబ్బునబనుడు। చక్కం

నినజేర జనివిభీతాత్మ। యెక్కడనుంచి నీవేతెంచిపడితి। పడగగర్భం
బు లోపలిపాపవీను। గుడుగక యురధున నునికియెట్లనుడు। పురముననుండి
యేపుష్పంబులకును। కరుముకువడిబార కడుపుగలంగి। జలతీరమున జేతి
సజ్జయుబెట్టి। యిలనొక్కకొంతదవ్వేఁగిగూర్చుండి। మ్రావరవాకిట మద్ది
శంకలేక। రో వెర్రికూర్చుండ యుచితమేనీకు। ననినవిభ్రాంతిపై
యాతడుబెదరి। ఘనవిస్మయముదోంపగా నుల్కిపడుచు। డిగ్గనలేచి నద్ది
సలునుజూచి। తగ్గించిపల్కు శబ్దంబేట్లుదోచె। నిక్కడనూరు లేదిల్లులేద
నుచు। నక్కడనొకరాయి యిక్కగాచెట్టు। చక్కనినొక్కింత జనికూ
రుచుండ। నక్కడనిట్లన నటుయిక్కచెట్టు। రాక్కడికక్కడి కరిగిగూ
ర్చుండ। నక్కడనక్కడ నట్లవారింప। నిక్కలుబెట్టుచు నిలదూరమేగి।
చక్కనమరిబహిశ్చరణంబుదీర్చి। శౌచాదికము జలస్నానక్రియాదు
లాచరించితదీశ్వరాచర్చనసలిపి। ఘనతరంబుగదొప్ప కరములబట్టి। య
నుపక్తినేగియయ్యైయింకలున్న। కందువలందు భిక్షాందేహియనుడు।
సుందరుల్దమయొడల్ చూపకవచ్చి। యాదరుసతుల దివ్యాన్నాదుల
న్ని కందువలందు భిక్షములువెట్టుడును। పరమున కారగింపగబెట్టకుడువ।
పరగదివ్యాన్న భోజనమహాత్మ్యముగ। నప్పాడకర్మక్షయంబునాకగుడు।
నప్పురవరము నయ్యవగానవచ్చె। నందుండదివ్య కన్యారత్నమొక్క।
సుందరి సర్వాంగసుందరి వచ్చి। తనగృహంబునకును దాంతసంప్రీతి।
గనుగొనిపోయి యున్నతహర్మ్యమునను। యుసిచియభ్యంజ క్రియో
పేతుజేసి। యనుపమదివ్యాంబరావళులిచ్చి। బంధురషోడశాభరణసం
ధాన। గంధమాల్యాది శృంగారంగుజేసి। యమితదివ్యాన్న పానాదు
లుదనిపి। యమరతాంబూలాదు లర్పించియంత। వరియించిన్ననవరత
సంభోగ। సురసుఖాంబుధి జొక్కించుచుండ। ననుపమదివ్య వర్షానేక
కోట్లు। జనగతద్గర్భంబు సతికైనజూచి। చిక్కినాకీసతి దక్కబొమ్మ
నుచు। నొక్కింతదలవ నాయుగ్మలిమేగి। చెచ్చెరగర్భంబు వ్రచ్చి
యర్భకుని। బుచ్చినాపైనిది బొంమ్మంచువైవ। నేప్పుడోవచ్చితా దొ
ప్పుటపడితి। నిప్పాటనని చెప్ప నిదివింటిమరియు। నరిగితినటు వినోదా
ర్థమైదూర। మరుగునరుగనొక్క గిరికంధరమున। నొక్కయ్యబిలము

లోనుండియే తేర। నెక్కడనుండి యీరేంగెదరనుడు। యిదిపాపబిలమం
దుర్రి యీద్వారమున్నను। కదలకదీనసత్తకంబుండనొక్క। యువిదయు
బిల్వములో నుండియే తెంచి। సవినయంబుగనంద చాంకిటిపాప। నిట్టి
మని చేతికిచ్చుచుబోవ। కటకటనేడ్చుచు కరచుచువ్రచ్చు। కొనుచు
గోడ్లనుదుస్సికొనుచుం దొళ్ళావిచి। కొనుచు కండలుగెల్కికొనుచు సాధ
కని। తనువుమాంసంబెల్ల దరిమిడిగూడ। దినగనెమ్ములుదక్క ధృతిచే
ర్మినపుడు। కలుగకపండ్లిల కరవకచనక। యులగకయులగక హోయనక
చట। గదలక మెదలక కరమడ్డమిడక। యదరకబెదరక నక్కటాయనక।
వికృకమనగక వీంగకమసల। కొక్కింతమును గొంక్రకున్నను మెచ్చి।
జననియప్పుడువచ్చి తనకూంతుబుచ్చు। కొని దివ్యదేహ మెక్కుడుగూ
ర్మినిచ్చె। నాభామ వెండియు నభిమతసిద్ధి। గావించునని బిలకల్పోక్తి నట్లు।
దలరకతనువొగ్గి తనుమనోరథము। పొలతిచేబడసియే పోయెదననుచు।
రోగవాగలుమెట్టి యుట్యోక్తైన। వాగలుగిరులపై బదిలమేయనుడు।
వాగలూరకకావు బడసితియేంగ। వాగలెట్లసిన నీపర్వతాగ్రమున। కర
మర్ధితో పాదుకాసిద్ధనాదు। బరగుశూలంబుల వాగలుమెట్టి। ఘుల
మిదోవేయును నెనిమిదిమాల్లుణ। వలగొనిమ్రొక్కుచు వచ్చికల్పోక్తి।
పథమిడిపోవు చోపర్వతాకృతిని। ప్రథితమై గొుక్కనపణంబున్నదాని।
వదనంబుబిలమని వరలంగజొచ్చి। యదిపాముకడుపులో నొననిరొరిగి।
సర్వజ్ఞభోజుని జంపంగవచ్చు। గర్వనాగంబు నుక్కడచినసూక్తి। వలి
నన్యథాశరణంనాస్తియనగ।నిలరక్షరక్షమహేశ్వరయనగ। మహితమం
త్రింబు సన్మతిననుష్ఠింప। నహిపతిపక్కకైయరుచుమదెర్రిళ్ళ। వినిరొుం
క్కసర్పము వ్యావృత్తినతుణము। జముదెంచితొలగియే జనగదచ్ఛవము।
జక్కొల్పియూరెండు వక్కలుగూర్చి। గ్రక్కునసంధాన కరణిముట్టించి।
యురగంబుగొనిపోయె నుమిసెసంధాన కరణియునంతనే గనివుచ్చుకొ
నుడు। నరుగుచుమరియొక్క నరసిజాకరము। దరిదోక్కిజలములు దాగ్రి
గునపేక్ష ముట్టుడుజంములు ముట్టినచెయ్యి। ముట్టినంతనతెగి ముందట
బడుడు। చట్టనతునకలు సంతానకరణి। ముట్టింపగనుపట్టి ముందటి
ంకళ్ళ। యుదకముల్ గరకలో నొకకొన్నిగొనుగు। కదలికతీదిపాణి

గావంతనెరిగి। పొరుగంగనేదురుమ దంధగజములు। తరిగొనితనమీఁద
బరతేరఁగాంచి। కర్తరిపాణియాం కిరులపైఁజల్లు। ధూర్తత్రామత్తేభముల్
దునిసిపారంగ। నంటిగాలంటిన నటికొన్ని చిక్క। నంటిరాలకుఁజన కం
దొక్కగజము। తనతుండమున శిలోదకమపుడు తెచ్చి। చననీనియం
ఘ్రుల నందులజల్లు। బాసియేనుగు లేగ బట్టితిగ్రొక్క। నానశిలోదక మం
తముండటికి। నరుగంగనరుగంగ నంటిరాలంట। దరమిడిధచ్చి లోదక
ములుజల్లు। విడుచునునంటాకులు వేశవేల్నాట। పుడమియు దేనయు నఖో
)। యోజనోచ్ఛేదంబు యోజనాయుతము। యోజనవిస్తీర్ణ
మొకవృక్షమున్న। కనుగొనియిదియె మార్గంబనియొక్క। తనకంతనొ
కకాత్రి తనువువాటిల్ల। నమ్మొయివిడుపక యామ్రానికొమ్మ। కొమ్మ
దొక్కుచు నురుకుచు బొవఁబోవ। నాకలివుట్టును సందొక్కఫలము।
పీకతోనములంగ వేగంబతనకు। చిలుకశరీరంబు సిద్ధింపనంత। చిలుకనై
యామ్రానఁజిక్కకనరుగు। శ్చమముదొ్రచుచు నొక్కశాఖపైపుష్ప।
సమితయ్యాశయ్యకా శయనించియుండ। తనకంతతుంమ్మెద తనువుసి
ద్ధింప। ఘనపుష్పపరిమళా కాంతుఁజిక్కకయు। కడకతద్వృక్ష శాఖాంతటి
గడచి। యుడువీధిజననొక్క యుర్వీధనంబు। పడకునునొక్క తాపసి
యున్నవారి।యు పగులబడుడు భృంగాకారముడిగి।తనకుదివ్యాంగమా
తాపసియొసగి। పెనువారఖేచర బిలమిషేయనుచు। మండెడుమంటల మా
డ్కెయొల్లడల। యుండుసునీవది యోడకడ్రొక్కు।వనువడిని జివియోగవా
మితంబయ్యె। పర్వతాధీశు ఘూగ్గభత్కృప జేసి। సర్వసిద్ధులును సంసాధ్యం
బులయ్యె। గ్రొక్కునయోగ వాగలుమెట్టునడువ। నక్కడఖేచర త్వాధ్య
తగలిగె। నేలోకమునకు నానేగంగవలయు। నాలోకమువకు పయ్యనగొ
నిపోక। భోగవతికినేంగి పుండ్యోదకములు। నాగలోకస్వర్ణ నలినము
ల్దెత్తు। భాగీరధికినేంగి భవ్యోదకములు। బాగొందదత్తట వ్రిసవము
ల్దెత్తు। మందాకినికినేంగి మహితోదకములు। కెందామరులుదెత్తు
క్రియదములుకాదా। మానితభక్తి శ్రీమల్లికార్జునుని। దానందుబూ
జింత్తు ననుచునాయయ్య। జనికొనిచ్ఛుటకేని యనుచుసాధకుడు। విని
యత్తపోధను గనుఁగొనినవుచు। శ్రీగిరిమీఁది విశేషంబులెన్న వాగీశ్వ

డునకైన వశమెట్టుగాదు। యెన్నియుగ్గిరివరులన్ని చోద్యంబు। లెన్ని యొగ్గిరి
గిరులన్ని చోద్యములు। చనజూడవిసజెప్ప సాధింపబడయు। వనుకీర్తిం
జేయ శక్యమెయింతజాలు। చాలుపోయెదనివు చాలదేరమ్ము। చాలదే
చిక్కుము చనతోవయియమ్ము। జడుడనై గురుశిష్య సంవాదమునకు।
నోడబడనింకనీ యుక్తులుమాను। మట్టుదుజలినైన దట్టుదుభీతి। ముట్టు
దుతుదితల పట్టదుగాని। తక్కనాగమనంబు చిక్కనేమిటను। నృక్క
నోటికివక్క జిక్కనెట్లైన। జొత్తుబిలముదోచి పుత్తువిఘ్నంబులిత్తు
ననైన్నినను వత్తుజయించి। పొదలనీలాంచనంబులునిన్నుజూచి। ముద
లించినను బోకమున్నుంటిగాని। నన్నాగశ్రీగిరి నాధుండుచాల। డెన్న
శక్యమెయింక నిన్నియునేల। పొమ్ముబిలముచూర గొమ్ముజయించి।
రమ్మమేమెల్ల నీసొమ్మనమ్మమ్ము। బోనీకపోవత పోధనపోవ। నానతి
యీమల్లికార్జునదేవు। నానయేమాకునీ యానయద్దేవు। నానీకింక
నోండాడిననుడు। మ్రలకలబడదు నామాయలబడదు। మలుకువబడదు
నామాటలబడదు। టక్కులబడదు। నాడబ్బులబడదు। చొక్కులబడదు
వాచూపులబడదు। మరుగులబడదునామతముబడదు। వరటలబడదునా
నార్తలబడదు। జంకులబడదు నానటలనుబడదు। యింకజంకింపరాది
చ్చటననుచు। తపసియున్ననికిన తానదృశ్యముగ। తపసినికుటిలంపు
తపసిగానెరిగి। తెరువిదియాతడు దృష్టివటిల్లి। నరుగంగనరుగంగ నం
తకమున్న। సరకునేయక మీరి సాధకోత్తముడు। నరుగదలంచిన నాశై
రవుండు। బిలము వాకిటకిట్లు పృథుతరాగ్రశిమ। పొలుపునొక బెబ్బు
లిరూపుదాల్చి। పొంగుచుపొదలుచు బుగ్గరించుచును। మొ్రక్కుచు
మూల్గుచు ముకశటించుచును। ముక్కువిరచుచు బొమల్ముడివెట్టుకొ
నుచు। మ్రిక్కుచుముందర నిక్కుచునాపు। లించుచు జిహ్వాసాగించుచు
నూల। గించుచు నొసిలునృక్కించుచు సదురు। తారుచు మీటుచు
ధరణిముంగాళ్ల। నూకుచు నింగలనొడయుచు వడగ। వడభుచు మూ
తులునాకుచు। వాల। మడచుచు నేలతోనప్పళించుచును। యొడలుగిర్పు
చు మీనలోరగించుచును। గడబడించుచు చెవుల్గత్తరింపుచును? కన
లుచుబొనలుచు। గరవనూకించు। చును గుద్దుమిడుకించుచు జూచుచుండ।

గ్రీష్మముం దక్కృష్ణరక్తశ్వేతవర్ణ। సముదితశిఖిశిఖానకలసంఘములు।
ప్రోడిగా పెనుపొర్వు బోసినయట్టి। మూడువన్నెలుమేన ముదివెడగూడ।
కరులమందంబు కేసరులకోవంబు। ధరనాగకీట కోత్కరములశేషము।
ననలంబు వేఁడి మినుమురులకూర్చి। మనిలునితీవ్రంబు నటుగూడ వెరసి।
యాపోవకోకరూపమైయున్నయట్టి। మాపులిసాధకుం డుత్తరిడాసి। పులి
రక్కసునిచావు ఖంకుగా నూఁపు। జ్వలనాక్షుచేనాడు జచ్చనేనియును।
యుటబిలాంతరమున నెట్లుండ్నవాండు। నిటలాక్షునకు గాక నిట్లోడివచ్చి।
యొండేలయిలడాగి। యున్నాఁడొకాక। వెండియా వ్యాఘ్రాసురుండుదా
ననగ। తపసినెప్పినపులి దానకానూఁపు। తపసిచందము కాక దండిమై
నిలువ। గలరెనాయెదుర వ్యాఘ్రంబుసింహంబ। తొలగక యున్నను
త్రొవయింకున్న। జిక్కాగాకేంక నాచేత నెట్లున్న। నెక్కడ జొచ్చిన నేల
పోనిత్తు। దండింతు దలగింతు ధట్టింతు నలతు। ఖండింతు మదియింతు గత
ము సేయుదును। గాక సైరింతునే గర్వియైతనదు। భీకరాకారంబు నాకు
జూపెడినే। యనుచు డగ్గరుడు దానంతలోపలను। దవరాంరకుల పర్వత
ముబడ్డయట్లు। మండుచునుల్కంబు మహిబడ్డయట్లు। దండిమృత్యువు
మహాద్ధతిబడ్డయట్లు। ఘనఘనగర్జంబు కకుబంతములుగ। జనుదేర నమ్మ
హా శనిబడ్డయట్లు। సంగతవహ్ని యాగ్ని కీలలంబువడ్డ। భంగినప్పులిబట్టి
ఖడుదుసాధకుడు। బెదరక బెదరక బింర్మ్రటుగొనక। యుదరక నుదరక నటు
ట్టుజినక। యుళికక బెలకక యుత్తులపడక। వలయక సొలయక నరగలి
కొనక। తలకక సులకక॥ ధైర్యంబుసడక। తొలగక లగక తొట్రిలుపడక।
యొకచేత పులిమీఁద లోడసిమున్నట్టి। యొకచెయ్యి పులిదోడ నూడక జ
నిపి। శరణముల్ జరణముల్ జరిగొనబెనచి। ధర వెలికల నూకి కాటం
చియార్వ। పులియునదృశ్యమై పోవసాధకుడు। కలగవిమేల్కన్న గతి
చోద్యమంది। యంతదెర్వ్వనదొంటి యట్టిలనరుగ। యంతకంటెనుమున్న
యాభైరవుండు। మూర్తిత్రిగైకొని వినిముందట నెన్ని। పతకానలనుగెలు
వంగ్రరాదనుచు। నంతకంతకు బిలంబున్నవ జేసి। యంతంబుననువహ్ని
యొమండుచుండ। తరిదరిజొచ్చు సాధకునికిజొరగ। ఇరకటమైయున్న నిల
వంగివంగి। బోవంగ బోవంగ బోవరాకున్న। దా వెండిగూర్చుండి ధర

బోవపోవ। యెలమిఁగూర్చుండియు। నేగరాకున్న। యులఁదోంగితోంగిచూ
క్కుంతజనంగ। పారిబారితొంగియు బోవరాకున్న। పకసరధరజక్కు
జాగిలితారి। యంతకట్టెదు రదనానలాచ్చులచు। ంతరింపని ప్రళయా
నలశిఖలు। గరళాంకుచిచ్చర కంటిమంటలను। వరవగురాతితి వటిన
యట్లు। తనరుచుతద్బిలాంతరమునసుండి। కనలుచునొనరుచు కరుడుగ
ట్టుచును। పొనరుచుభుగభుగ భుగుభుగల్లనుచు। పెనుమంటలెగయుచు
చిట్టిగజిల్లు। చుచు నాలుకలుగోయుచును ప్రస్ఫురింపు। చుచు శిఖకెదురె
క్కుచును సుళ్ళుగొనుచు। మొనపలవారాసు లేనుఘూర్ణిల్లు। వడపు
నమోాగ్రియును వరలుఘోరాగ్ని। పొండగనిపిరిదికి పోకసాధకుడు। వడి
నడితారియూ వహ్నిలోబడుడు। నయ్యగ్నియునుదాసయై భైరవుండు।న
య్యానసంత ప్రసన్నుడైమెచ్చు। వచ్చెనేరిచ్చెద వాంచితార్థంబు।
లచ్చుగననుచు ప్రత్యక్షమైనిలువ। యేగొసయెదిదేమి యేలనీతోడి। పాం
గెమునీకేల బగమేశుఁడుండ। నడరు సాహ్యవ్య మడిగెదనేని। కడువిక్రృ
తంబు భీకరమునీరూపు। సామీప్యమేనియు। జమరక్తశవను। రామాంస
సములక నారతమునాలయము। సాలోక్యమేవిపిశాచభేతాళ। కాళభూ
తాది సంకరములోకంబు। యదిగారణముగ నీయుండేమిగుడువ। గదిసి
నీయందేమి గట్టదృష్టముగ। తప్పకనభిమతార్థంబిత్తునేని। చెప్పినబెర
వనజేటవుగాన। సటవులుమాని ననస్సగిపోనిమ్ము। కుటిలంబుదక్కుచి
క్కులుమానుమనుచు। భైరవుమాయల బడకసాధకుడు। వారకతొంటి
తీవ్రమునసయురుగ। నాణవసప్త కంబకియొక్కమాటు। ఘూర్ణిల్లు
క్రియమహా ఘోషణగనర। రంగత్తరంగముల్ పొంగుపాతాళ। గంగ
మున్ వచ్చిన కనమయోాయనగ। బిలమునకెదురెక్కు ప్రిధులప్రవాహ
జిలములు దరగాంచి సాకోధత్తనుడు। యుచ్చుచుతత్ప్రవాహోర్వ్
స్థలమున। గుబ్బునబడి సాధకుడుమున్గిలేచి। యంతనదివ్యాంగ మగుడుత
ద్దేహ। కాంతిదిగంత విశ్రాంతమైవెలుగ। తనుదానజూచి సాధకుడుహ
పీంచి। గనజనసెదుర భాస్వద్రత్నఖచిత। మైనసువర్ణ దేవాలయో
పాంత। మానితరమ్యహర్మ్యస్థలంబునను। గాంచనాంచితకారితి గర
ముప్పభేరి గాంచితద్దివ్య లింగంబుభజించి। తవిలియాభేరి సాధకుడు

హాయింప। దివిజాంగనలు సముద్వృత్తి నెఱంచి॥ యతని నైరావ తేం
ద్రారాధ్యు జేసి। సతులు జేకొనిపోయి స్వర్గలోకమున। నదె కల్పభూరు
హామదె కామధేను। వదె యూర్వసిప్రముఖాంగనానీక। మదె యమృతం
బదె యజరామరత్వ। మదె యణిమామహి మాద్యష్టసిద్ధి। నదవులదే
వేంద్ర సామ్రాజ్యసిద్ధి। యిదె యిందులో నీకు నభిమతంబెద్ది। యదియె
యర్థింపుమీ యనుచు బ్రార్థింప। ముదము మనంబున ముప్పిరిగొనగ।
సాధకుండభిమతైశ్వర్యభాగముల। బాలితైశ్వర్య సంపద దెప్పదేలి। య
వికలదివ్య వర్షానేక కోట్లు। వివిధ దేవేంద్రాది విపులభాగములు। జెందు
నంతటిలోన శివలోకసుఖము। లందునిట్టివిధాన నందుబిలంబు। లెందు
శ్రీనగము పెంపేమని చెప్ప। నిందువహాళి యెఱింగిట జూడుమనుడు।
యురుతర శ్రీపర్వతోత్తరద్వార। వరమహత్వంబు తద్వారహస్తవ్యు। దై
నమహేశ్వరోద్యల్లింగమూర్తి। మానితంబగు గుత్త మాహేశ్వరంబు।
చరుకేశ్వరంబును సధ్యానసమాధి। గరుడేశ్వరంబును గాలహ్రదేశ్వ
రంబు పాపవినాశనంబు గణేశ్వ। రంబును దేవహ్రదంబు సిద్ధేశ్వ। రం
బును నీలహ్రదంబును నాగ। పంబియేకాదశ భవ్యతీర్థములు। మొద
ను శ్రీచతుర్ముఖవృషభేశు। పదపద్మములు భజింపక భుజించినను। కర
ము నిష్ఫలము లేకాదశ తీర్థ। వరలింగదర్శన వందనార్చనలు। యట్ట
న్న శ్రీనందికేశుడు లేని। యట్టిలింగోపాస్తి యట్టిద కాన నాసక్తి నట్టిక
హ్యాసిద్ధనాథు। ప్రాసాదపూర్వదిగ్భరితమై యొప్పు: భూవరేణ్యస్వయం
లింగదేవ। దేవునైయమర్త్యావతీపురి జూడు। తివిరి మందాకినీ తీరోత్తర
..న। దివిజవంద్యుని జూడు దేవునిందేశు। దక్షిణదపాపారిదల్లింగమూర్తి।
తూర్పునజూడు సంస్తుత్యమై యుప్ప। మాహేశ్వరంబొప్పు మహితత
ల్లింగ। మాహాత్మ్యమదియ వాఙ్మనసాత్మికము। ఆవల దేవేశ్వరంబనగ
తూర్పునను। భువిలింగములు నగంబులు కుండములును। కామితస్వర్గ
మోక్షప్రదములును। మామహేశ్వరమును రామేశ్వరంబు। సంగమే
శ్వరమును జ్వాలహరేశ్వరము। సాంగమూలస్థాన జమరేశ్వరముది। లేశ్వ
సిద్ధమ క్తిశ్వగాత। మేశ్వరాదులు జూడు మిలశిలాచలము। వేదపర్వత
మును శ్వేతాద్రిసీల। మ్మేదినీధరమున్న మేథశిలోచ్చ। యుండును లింగ

శృంగంబుగనొప్పిన। గంబును మహాగిరికనకనగంబు। కుండ శిఖరిరామ
కుండంబుభీమ। కుండంబును బ్రియాగకుండంబు। వేద। కుండంబును ది
లాకకుండంబు నీల। కుండంబును బిశాచకుండంబు గౌరి। కుండంబు ను
రిరసకుండంబులను। ఖండితలీల నొక్కటజూడుమనుచు। నోలయుగం
గావ్రివాహ్నిప్రాంభగ్నపాశ్వర్ణములను తొంమ్మిది శివపుణ్యతీర్థము
లు। దానితూర్పునను మాతంగేశ్వరంబు। నానొప్పుసకల జనస్తుత్య
మగుచు। శతకోటియద్భుత స్థానంబుజూడు। శతమఖుదేశంబు జనిత
మైయొప్పు। తత్తీర్థరాజకి దక్షిణంబునను। దాత్తమహిమచ్ఛ్రీ పురాం
తకంబొప్పు। నాక్షేత్రమహిమ దానదియెట్టులనిన। నీక్షితిమంత్ర్య జాలి
కువురుగూడి। యక్షిణపశుకర్మ మాచరింపంగ। నాక్షితిభర్తృ పాపా
త్ములైనట్టి। యిరువుర తనతలవరులయొప్పింప। నరిగికుమారగిరీంద్రంబు
చుట్టు। త్రోడుగులబరపదోద్రోనపాణంబు। విడిచియాబల్లహు కడుపున
బుట్టి। జాతిస్మరత్వంబు సంధిల్లనపుడ। యేతెంచివృత్తాంత మెరిగించిత
మ్ము। బట్టవచ్చినవారి పారిమున్ తాచి। నట్టికత్తులజూప రచ్చారువుగను
ఆసకలముజూపి। యంతనాక్షేత్రి। వాసులైరాజు సన్న్యాసంబునేసి। జగ
దభినుతిజజ్జు। జగదేవులనగ। నెగడియ కల్పిత నిజపూర్వజన్మ। లలితకు
మార శైలప్రదక్షిణవి। ఫలఫలమహిమ శంభునిగూడిరట్టి। పృథులకు
మార భూభృత్సార్వభౌము। ప్రథితమహాత్మ్య మేర్పంగివర్ణింప।
ధరబురారిధ్వజ దర్శనంబనగ। తరితాఘతధ్వజ దర్శనఫలము। నక్కం
పసరుదన్న నాకుమారాచ। లాంకిత శ్రీత్రిపురాంతకదర్శ। నస్పర్శ
నాభ్యర్చనంబులమహిమ। విస్పష్టముగనట్ల విరచింపమరియు। నందు
లభజన మహాత్వంబునకును। కుందేలువెలుకయు నుడిసాక్షికాదె। గంధ
వతికితూర్పు కదలీనివాస। బంధురాభీష్టద ప్రఖ్యాతమహిమ। భువినొ
ప్పుశ్రీస్వయంభూలింగమూర్తి। లలియ్యమూలస్థాన మగుత్రిపురాంత।
కంబన గాళేశ్వరంబు సోమేశ్వ। రంబు కేదారేశ్వరంబు ఖడ్గేశ్వ। రంబు
పాపవినాశనంబు గౌరీశ్వ। రంబుత్తరేశు క్షేత్రముగపిచేశ్వ। రమును వి
క్రేశ్వరము మల్లికార్జు। నమును గన్యాసిద్ధనాథలింగంబు। లనగప్పా
దశ సముద్యన్మహాస్థాన। ఘనలింగమహిమ యుత్కృజము దెచూడు। తత్రి

పురాంతన స్థానంబునకు వి। చిత్రమైయొప్పు దక్షిణమునమరియు। సిద్ధ
వటాద్య ప్రసిద్ధపాపార్శ్వములు। వృద్ధగిరియు రనసిద్ధేశ్వరంబు। గోశృం
గమునురుద్రకోటియుటుబ్బి। మూశాముఖంబున నమృతేశ్వరము నప్రి
ధమమల్లికార్జునోదాత్తలింగంబు। భ్రమరేశ్వరంబును పాపవినాశ।
నంబును నూరభిరంబును క్రీతేశ్వ। రంబును ధర్మేశ్వరంబు నిందేశ్వ। రం
బును బ్రహ్మేశ్వరంబు గాశేశ్వ। రంబును భీమేశ్వరంబును ఏటుహా।
కర్ణేశ్వరంబు నేకశిలయుగుంభ। కర్ణేశ్వరము గనకగిరియుభాను।
పర్వలింగము భూతిపర్వత లింగ। పర్వల రుద్రాక్షపర్వతావళులు। ఘన
తరంబగు కర్ణికారవనంబు। ననుఘటికాసిద్ధ నాథలింగంబు। కమలేశ్వ
రంబు శ్రీస్కందసోమేశ్వ। రమును సాలంకేశ్వరంబును మత్స్య। కుండ
విభూషణకుండ కుమార। కుండ రావణకుండ గుప్తకుండములు। భీమే
శ్వరంబు విభీషణేశ్వరము। రామేశ్వరంబును రావణేశ్వరము। లనుమ
త్స్యలంక సాలంకేశ్వరములు। గనుమరియుమహారిద్ధ్యాననగంబునను। దే
వశిఖామణి దేవదేవేశు। భావించిచూడు మేర్పడవటేశ్వరము। సురుచిర
మృదుతర జ్యోతిర్మయాంగ। ధరునిదక్షిణగిరి దక్షిణద్వార। వరునిజ్యో
తిఃసిద్ధ వటసిద్ధనాథు। వరదుపేన్నానది వరతటివాసు। శాశ్వతపుణ్య
దర్శనలనమ్ముక్తి। విశ్వైకనుతుదైవ వేశ్యాభుజంగ। దేవశిఖామణి దే
వదేవేశు। భావించిచూడు మేపడదరమేశ్వరుని। నందితుపటమూల
మందిరుజూడు। ముందుమూలస్థాన మైనసిద్ధేశ్వ। రంబును వసుణేశ్వ
రంబు దయేశ్వ। రంబును భవనేశ్వరంబు సిద్ధేశ్వ। రంబిష్ట సిద్ధేశ్వరంబు
బ్రహ్మేశ్వ। రంబిష్ట కామేశ్వరంబునుజూడు। చంద్రప్రభావు పుష్పగిరి
శాస్త్రవ్య। నిందేశ్వరునిజూడు। మింద్రపూజితుని। వందితసురనర వా
తరామేశు। వంమచూడుముత్రిపురాంతకదేవు। వరకుకామేశ్వరు బాల
కర్ణేశు। నారునిశంకరు మల్లికార్జునుజూడు। కుందప్రభునిజూడు క
క్కుటేశ్వరుని। వెండిబ్రహ్మేశ్వరు విమలేశ్వరములు। నగముమృగం
బును నగమునరుండు। నగునృసింహుడు హిరణ్యాక్షునధించ। గా వెం
డిశ్రీశిలగళుబ్రతిష్ఠించి। యూవాహనము సేయు నదియాదిగాగ। బూని
నంతతమును। బూజించునట్టి। యూనరసింహేశ్వరాదిసిద్ధేశ్వ। దానవేశా

దుల తరిదరిజూడు। దానిపశ్చిమమున దానొప్పుప్రమథ। నందియు
నాకాశనందియు గృష్ణ। నందియు నాబ్రహ్మనందియు సోమ॥ నంది
యు భాస్కరనందియు గరుడ। నందియు భగవతినందియు భీమ। నంది
యును బినాకనందియు నాగ। నందియు నాశివనందియు శ్వేత। నంది
యు భైరవినందియు గ్రామ నందియు మరియొకనందియు గౌరి। నంది
యు నవిముక్తనందియునింద్ర। నందియు నాభువనత్రియంబునను। సం
న్నుతాభీష్టార్థసౌఖ్యకారణము। లంన్నందిమండలంబల్ల దేచూడు॥ యు
ర్వినొప్పుగదాని యుత్తరంబునను। దూర్వాసతీర్థముత్సుకతమైజూడు।
తరమిడి దానియుత్తరమునజూడు॥ మరుదగునిందేశ్వరాదితీర్థములు। పం
బియుంతటబల భద్రరామేశ్వ। రంబులాంగూల తీర్థంబులుజూడు। తె
ల్లంబుగూర్మ ప్రతిష్ఠితుకూర్మ। మల్లికార్జును పశ్చిమంబునజూడు।
తుంగభద్రాంకిత తుంగభద్రాత। రంగిణి చారుతీర్థాళిచాయామల్లి
కార్జు। న ముగణి కాసిద్ధనాథమోక్షేశ్వ। రములు భుజంగేశ్వరము
నారదేశ్వ। రమును। బ్రహ్మేశ్వరంబమర రామేశ్వ। రంబు ను నగ్నీశ్వ
రంబు భోగేశ్వ। రంబును। సోమేశ్వరంబు ను కాపి। లేశ్వరమును నాగ
వన్నంగజనుప। నీశ్వరైకాదశ సవ్యతీర్థములు। ఆదిశ్రీసుద్రి పాదాది
తీర్థ ములు। కాదిమూలస్థానమైనబ్రహ్మేశ్వ॥ రము బలభద్రేశ్వరము
విమలేశ్వ। రమును పాపవినాశనము ప్రయోగేశ్వ। రమును సగస్త్రేశ్వ
రమును నాగేశ్వ। రము సప్తకోటీశ్వరము గుక్కుటేశ్వ। రము నశ్వమే
ధశ్వరము నకులేశ్వ। రమును శ్రీరాఘవేశ్వరము లక్షణేశ్వ। రంబును
ధవళేశ్వరంబు। ధనేశ్వ।రంబును భీమేశ్వరంబు నింద్రేశ్వ। రంబును గ
ణేశ్వరంబు వ్యాసేశ్వ। రంబును లక్ష్మణేశ్వరంబును నుత్తరేశ్వరబును॥
నేశ్వరంబును మోళనేశ్వర పంచ। లింగంబులును సప్తలింగంబులుభయ
సంగమేశ్వరములు సకలేశ్వరమును। క్షనకేశ్వరంబు స్వర్గద్వారసీమ।
దనరుచుబ్రహ్మసితాత్రిపురాంత। కాదులుగజ మల్లికార్జునంబునుని।
పాదితభస్మాళ పరశురామేశ్వ। రంబులు హేమకుండంబు సిద్ధేశ్వ। రం
బును లక్షయుట్లనకుండయుగము। ఖ్యాపితలేల నొక్కటజూడుమిట్లు। గ్రావం
గవలెనని జూపీతిగాని। యీపురిలింగ సహస్రార్బుదములు। నూపజె

ప్పంగ శేషునకక్కజంబు। యిన్నిగోట్లన్ని గోట్లన్నిలింగంబు। లన్నంత
బ్రిత్య వాయుంబుసిద్ధించు। యెన్నియుగంబుల నందరుజిష్ణు। లెన్నియు
గంబుల నందరుబ్రహ్మ। లెన్నియుగంబుల నందరువిష్ణు॥ లెన్నియుగం
బుల నందరుమునులు। యెన్నియుగంబుల నందరుదివిజు। లెన్నియుగం
బుల నందగుదనుజు। లెన్నియుగంబుల నందరునృపులు। యెన్నియుగం
బుల నందరందరును। యిలదమదమ పేళ్ళ యీాద్వారములను। గలయ
నొక్కొక్క లింగంబులునిలిపి। పరిచితాభీష్టముల్ బడయగా భువిని। బర
గులింగంబుల్ పాటిబండరువు। అదిలింగపర్వతంబదిలింగనగర। మదిలింగ
మందిరంబదిలింగవార్ధి। యదిలింగమంజరి యదిలింగరాశి। యదీలిం
గసురభూజ మదిలింగసురభి। గూడనొట్లాప్పు నీకుధర పశ్చిమము। నీడిత
ద్వార మహిష్ఠతీర్థ ప్రి। కరముతూరుపు జగత్ఖ్యాపీతలీల నగనొప్పు
కూడలి సంగమేశ్వరము। తనరారుతుంగ భద్రియుఃగృష్ణవేణి। యును
గూడకూడలి యననొప్పుజూడ। దానితూర్పున। సముద్యన్మహామహి
మ॥ దానొప్పుదివ్యతీర్థమునునివృత్తి। మంగళతరదీవ్తమహితవాస్తవ్యు।
సంగమేశ్వరుజూచు జననాపహరణ। యిటదూర్పువలన యజ్ఞేశ్వరు
జూడు। పటుదక్షయాగ ప్రభంజనస్థలిని। దమితేశునవ్పర్వత ప్రదర్శ
నము। నమితేశు శ్రీసిద్ధనాధునిజూడు। యుకుతరదత్ప్రివాహోత్తరా
శాద్రి। వారణునక్కడ జూడునయ్యగస్త్రీశు। నాయగస్త్యేశు నకమరేం
ద్రిదిశమ। యీాయసంప్రీతి సోమేశ్వరుజూడు। తలపోయినయ్యుమాధ
రణీధరంబు। చెలువారునదైసోమ్య శిలజూడుమనుచు। నంతనాసోమ శిలా
దిమహేశ్వ। రాంతతీర్థావళులట్లచూపుచుబ్రి। శస్త్రమైయొప్పు దిరింశ
ద్యోజనములు। విస్తీర్ణమైభువి వెలయులోకముల। సకలతీర్థంబులు
సకలలింగములు। నొకమాత్రిలో వెండియునుజూపిచూపి। శ్రీపర్వతప్రి
దక్షిణమార్గగిరి। నిరూపితలింగమూర్తులు తీర్థములును। శ్రీపర్వత
మువ్వజూచితీగదాకలయ। మీాపండితయ్య కర్మలిసట్లజెప్పు। కన్నెరజూ
డంగ గంటగాపుచును। జెన్నెరగిరిప్రదక్షిణముసింధించి। శ్రీపర్వతప్రద
క్షిణకోటిఫలము। శ్రీపార్వతీశుండు సిద్ధింపజేసి। ననిచెప్పమీామల్లికా
జున సమండి। తనకంచు నప్పాడద్భుతముబహింప। మానుగాసర్వజ్ఞ ము

డెదవినుడు। దానదృశ్యంబయ్యె తదనంతరంబు। చక్కసహపాణిశ్రీ
రెడ్డిరాజులు। మక్కువదొరగ కోనయ్యసర్వజ్ఞ। మల్లికార్జునుడు। శైల్లం
డెన నుపదేశించెననుచు। మల్లికార్జున మహామహిమశ్రీశైల। వల్ల
భువర్ణన జేసి।మద్గురుదేవు సమ్యక్కరుణాన। వుద్గతమహిమా
మహాన్నతి జేసి। కొటిమీ శ్రీపాదకమలయుగంబు। మంటిధన్యుడ
నైతి మరియట్లుగాక। దిగ్ద్వారనికర విదిగ్ద్వారచయవి। దిగ్ద్వారమధ్య ప్రి
తిద్వారమార్గణ। మార్గణతిద్వార తన్మహిమాంతరాళ। దుర్గాదిప్రి
దుర్గంబు దుర్గదేశములు। నటుగూడశ్రీపర్వతాగ్రనివాసు। పటు
లింగకోట్లనేర్పడగూడగంటి। కలయునిక్కలముగాగంటిశ్రీనగము। వల
గొనుశ్రీ ఫలావాప్తులుగంటి। యిలజరితార్ధుండ నేనపోయనుచు। వలను
చు వెండియు సాష్టాంగ మెరగి। పలుమారుకలగన్న భావంబునాత్మ। వల
పోసితలపోసి తద్గిరిడిగ్గి। వెలటూరికే తేంచి వింతసంతసము। డళుకొత్త
నరుదేవు దర్శించిదివ్య। చరణాబ్జములకు జాగిలిమ్రొక్కి। నరసాం
తరంగుడై సంస్తుతి జేసి। వలగొనితనబోయి వచ్చినవిధము। వలనేను వేర
విన్నపమాచరింప।నలగిపండితమల్లికార్జునారాధ్యు।డిలజరితార్ధుండ
నేనపోయనుచు। తలగెగదాపర్వతస్వామితనకు। జెలువందనీయట్టి శిష్య
నీకలిమి। యంచుప్రసాద నిరీక్షకటాక్ష। గాంచితామృతవార్ధి నతని
నూలాడి। శివలింగమయమగు శ్రీగిరియొక్క। డవినీతియట్టిగ్గిరి యం
దునుండేమి। యపనీతియెక్కిన సంఘ్రులుసొంకు। నవయవంబులతోడ
నందుబోరాదు। అవయవరహితమై యందుబోరాదు। శివశిసంబుదియ
ట్లు సిద్ధించదనవు। ప్రాణంబుమనసు పర్వతరాజులోబ్రి। మానింప
రాని సమ్మదమునగూడి। యెనసియుండెడి విధ బెట్లకోయనుచు।
మనమునసూహించి మరిసిశ్చయించి। తనువునసర్వావిధంబువనమస్సి।
మనసునద్భావ నామగ్నతనొందె। ప్రాణంబునకునుండ పట్టొంతుగలదె।
ప్రాణేశ నీపదాబ్జంబులేకాక।యూజితపప్రమధాత్మ యెయుండేమిమల్లికా
ర్జునపండితుండ నగనిచ్చోట। మండుటకంటె నెన్నండకాప్రమథ।
మండలిలోభవన్మహాదాక్ష జేసి। యుండంగగాంతునా కోయనితోడ। చుం
ముమునమ్మట్ల యునుమకదయ్య। దేవయీసంసార తీవ్రిదాభార్ధిలో

వెడల్చి ప్రమథలోకంబెరుంగ। నావాకువీకు నుండనిదయన్నలన్నంత
మనుపవేగణములనడుమ। పిన్ననాఁటనుం గోల బిలిబిలిసురల। నెయ్యు
గలనైన నెరుగుదునయ్య। గణనాథభవభీతి గాడనాషేరిశ। రణుఙ్గం
పుత్రి మిత్రకళత్రసహిత। మిలనుదాసీపుత్రి మిచ్చియట్టి। యిలుపుట్టి
దాసి నన్నెరుగవేదేవ। చాఁసీభవమహో జాలంబుతోడి। జాతినేబడజాల
జాలశ్రీశైల। వల్లభనీయాజ్ఞ వచ్చితిపనులు। చెల్లబెట్టితిభక్తి చేవదలిపక।
నాసనతోఁ బసవన్ననీగర్భ। వాసంబుజొచ్చి దేవాపర్వతేంద్ర। మెవ్వ
రివాడనై యుంటివాఁడ। నివ్వసుంధరభక్తి కెల్లనుపట్టి। గొంమ్మింగ
నెవ్వడు గోర్కులుసలిపి నెమ్మిజంగమకోటి నీవ నమ్మి నమ్మినవారల
నమ్మింపవిన్ను। టమ్మగావివిధ దృష్టప్రత్యయములు। చూపిబిజ్జలుసేపు
మాపిసంశయము। బాపితార్కికుల॥ బోజాంపినవైది। కముపీరభక్తి
మార్గంబసిజంగ। మము లింగమని ప్రపాదనుయిహాసౌఖ్య। మోక్షసా
ధనమని ముల్లోకములకు। త్ర్యక్షుండుపతియని యఖిలంబునెరుగ।
విసమమృతంబు గావించిసేవించి। యసదృశుల్ శివభక్తు లనివివరించి।
పరసమయంబుల భంగించికీర్తి। పరియించి లోకపావనముగ్గావించి।
భవదీయసమయంబు పాలించిపొంగ। భవము లుసారించి పంచినపనులు।
భర్గనినిన్ మెప్పించి భక్తినీప్రమథ। వర్గంబుకవిలయ వారియించిమించి।
నీలోనలీనమై నిలిచినీయాజ్ఞ। బాలించెబండరు బసవలింగంబు। ఇటు
గానయేనుత దంఘ్రిపద్మములు। నిటలతటంబున నెక్కొనదాల్చి। నుం
డంగగోరెద నూపరమేశ। ఖండేందుమౌళినీగర్భంబులోన। చొరనీవె
వన్నునీపురియగుచున్న। సిరిగిరినుండెద శివశరణనుచు। శివశివశివశివశివ
శివయనుచు। శివయంచునిన్నునే జేరగోరెదను। చొరనీవెనన్నునీపురి యు
గుచున్న। సిరిగిరినుండెద శివశరణనుచు। యోలెదాకెదిపులకలెనీభవ
ము। దొలంగదుగిబార దోలివేగంగ। చొరనీవెనన్ను నీపురియగుచున్న।
[illegible]గిరినుండెద శివశరణనుచు। పరిమోథవలత పెరికిపేటాడి। వెర[illegible]
ననుగావ బరితేరయనుచు। చొరనీవెనన్ను నీపురియగుచున్న। సిరిగిరి
[illegible] శివశరణనుచు। [illegible]చుట్టులోనివన్ను విడువవిజన్న। [illegible]
[illegible] చొరనీవెనన్ను నీపురి[illegible]న్న। సిరిగిరినుం

డెద శివశరణనుచు। కనివినితిని యూరుకొనిముట్టు చెవులు। కను కనిపా
రెడు మనసుసిన్ జేచిన చోంనివెనన్ను నీపురియగుచున్న। శిరిగిరినుం
డెన శివశరణనుచు। కరుచుచుపుడుచుచు గల్లుఘునిల్లు। యొడలికై యి
డుముల బడిపోయిపోద్రు। చోంనీ వెనన్ను నీపురియగు చున్న। శిరిగిరినుం
డెద శివశివయనుచు। యెరమంటబొగడసి యూరికెదుమిడుత। తెరగున
విషయాగ్ని బరచుపాటుడిగి। చోరనీవెనన్ను నిపురియగుచున్న శిరిగిరి
నుండెద శివశరణననుచు। చిరమరపనులకు పొరిగొరియరుగ। యరపు
గానీదిమేలు తెరవురమ్మనుచు। చోరనీ వెనన్ను నీపురియగుచున్న। సిరి
గిరినుండెద శివశరణనుచు। ననుచుగన్నడగొళ నక్కించిపదము। లను
రాగముల నెన్న నభవుండుమెచ్చి। పండితేద్యజ్ఞానపరిపూర్ణుడగుచు।
ఖండితపర్వతాకారలింగంబు। సిభరరకారుంణ్యా సికటకటాక్ష। గభా
భర నినాత్మ గభస్థుజేసి। నంతలోననపండి తారాధ్యునాత్మ। న త
తియునుగల నతిసమేతముగ। లింగోదరంబున లీనమైరల్లు। సంగతంబుగ
శివాజ్ఞాపత్రసరణి। శివగణప్రాధన జిక్కినసకల। భువనపావనుతన
పూర్వతనూజు। దళితన సారు గేదారయ్యబుణ్యా। భరితు లోకారాధ్య
పట్టంబుగట్టి। ప్రస్తుతులోకూడా పండితారాధ్య। హస్తాగ్రజుడు దోన
మయ్యయుభక్త। వర్గంబుగోని యాడవసుధతద్గురుడు। సర్గశిభక్తి
రాజ్యము సేయుచుండె। అంత కేదారయ్య యూత్ర సంతాన। సంతతియు
శైవసంతానసంత। తియు భువనారాధ్య తేజోవిభాశి। గిరి ఘననతుల
భాగీరథీవాహ। భావనలోకముల్ బరమపావనము। గావింపమరియట్లు
గాక నదియ। కేదార దేశికు గీతచరిత్రు। గాదిలిసుతే చతుష్కముజెప్ప
నొవ్వు। మనుచుపండితుడు భీమనపండితయ్య। యున మహాదేవయ్య
యుయజన్నవిభుడు। ననగురుచతుష్కమాత్మ సంతాన। తనయపరంపరో
త్తరపరంపరల। పరిచితగురు పరంపర దేజరిల్లు। ధరన్ప్రమభేంద్ర పాదచ
తుష్కవరణి। దుర్విఖుసాధన చతుష్కలిక్పుజెన। పవిశేషప్రాశ్చ
తుష్కప్రాకారమున। వాలారుశ్రీనగ ద్వారచతుష్క। లిలవాధిన చ
తుష్క వేలాధరిత్రి। పముదితమహిమ ప్రసాదవితైక। విమలాంబరసిద్ధి
మధ్య విభ్రమానఘ్యూన। నాయకరత్నంబు నాలోక గురుప। ఘూయత

ప్రీతి యొప్పారియివటూరి। సోమనాథయ్య విశ్రుతవీర భక్తి। భూమాభి
రామ విస్ఫురణ వెలుంగు। వారిపుత్త్రులుభక్తి వర్ధనకరులు। సూరేశ్వ
రుఁడు లోకారాధ్యపదవి। హాసుండువిశ్వనాథప్పయ్యవారు। కారుణ్య
నిధియు సింగనమంచిగారు। ననగగురుత్రిత యాన్వితదనయ। తనయ
పరంపరోత్తరపరంపరలు। ప్రభుతరగురుపరంపర దేజరిల్లు। త్రిభువనంబుల
బర్వ త్రిపథగాభాతి। వేదత్రయవిభాతి విశ్రుతాగ్ని। ప్రభూత కలిత
మహోన్నతఖ్యాతి। దానిల్లకృతినమాప్తంబయ్యెనవగ। మూను గా
నిది పంచమప్రకరణము॥ అరయనీకృతిసార్థమగుచతుర్థప్రకరణమ
ధ్యమున సంకలితమైవెలుగు। నవ్యగతసాహస్రి నామస్తవంబు భవ్యం
బుపఠించుఫలకాంక్షులకును। యైహికాముష్మికాద్యఖిలసంపత్స। మహితా
భీష్టముఖ్యములొసఁగుసనిన। ప్రమథరుద్రాదిపురాతననూత। నమహాగ
ణాభి వర్ణనములోకముల। కాయూథమగుమల్లికార్జున పండి। తారా
ధ్యచరితమాద్యంతంబువినిన చదివినవ్రాసిన సంగ్రహించిన సముదితా
భిమతముజ। నొందుటయరుదె। కావుననీకృతి గారవించినను। వావిరిజది
విన వ్రాసినవిన్న। నరుదొందవారికి నభిమతార్థముల। గరుణించుశి
వుడు మంగళమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ, శ్రీ శ్రీ.

ఇదియసంఖ్యాత మహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభభ్రమరాయ
మాన। జంగమలింగప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధినిమగ్న। సు
కృతాత్మ పాలకురికిసోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురశరదండ। నాయకబ
సవాంక సఖ్యాతగుణగ। ణాయతకీర్తిదిగంతత్రిలోక। గురుపండితా
రాధ్యచరిత్రంబునందు। కరముపంచమప్రకరణమొప్పు శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ.

శ్రీమదిటూరారాధ్య గురుస్వామినేనమః శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీమదసంఖ్యాతనూతనపురాతన భక్తమాహేశ్వర పాదార
విందాభ్యాంనమః శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీమచ్ఛెన్నమల్లికార్జునేష్టలింగాయనమః శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

పంచమప్రకరణము.

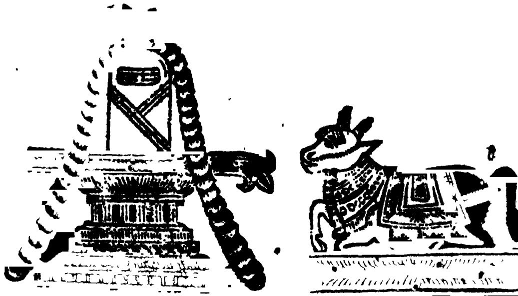
శుద్ధపత్రం.

పుటసంఖ్య	(అచ్చుపొరపాటు)	(సవరణ)	పంక్తిసంఖ్య
౧౧	పరిస్థితుండ్శివుడు	పరిస్ఫీతుండ్మశివుడు	౨౦
౧౨	ఉర్ధ్రేకలోచనుండు	ఊర్ధ్వైకలోచనుండు	౫
౧౪	శ్రీచెలిదేవి	శ్రీబెలిదేవి	౧౩
౨౨	మపలివర్తులం	మసలివర్తులం	౧౦
౨౬	గ్రహేపశమనము	గ్రహోపశమనము	౨
౨౭	నెయ్యాలిగ	నెయ్యావియనగ	౭
౩౩	మీాదయియాత్య్యతే	మీాదనయియాత్య్యతే	౧౬
౩౯	మృదుప్రసాదం	మృదుప్రసాదం	
౪౨	కుదుజికైన	కుడువజిక్కిన	౧౪
,,	వడ్డించుకనిన	వడ్డించుకొనిన	౧౫
౪౩	సరిదాౖలి	సరిదాౖవి	౮
,,	తానునులగు	తామసులగు	౨౩
౪౬	దరసి	నరసి	౨౬
౪౭	వమోాభవాయ	నమోాభవాయ	౨౦
౪౮	యిట్లనియో	యిట్లనిరియో	౧౫
౭౦	నెత్త్రరంగున నెడల్	నెత్త్రరంగుననోడల్	౨౦
౭౧	మృత్యులకు	మర్త్యులకు	౧౦
౭౨	అరయ	ఆర్యయ	౧౨
౭౯	అభవుదీశ్యగుడు	అభవుడీశ్వరుడు	౬
౮౦	దొసలికంన్ను	నొసలికంన్ను	౨౮
౮౧	యక్కడనక్క	యక్కడనక్కడ	౮
౯౧	అంతరంగుడైపొగి	ఆంతరంగుడై సొంగి	౨౫
౯౬	వెడయు	వెండియు	౨
౯౭	వతితపుష్పములు	పతితపుష్పములు	౧౧
౯౯	మేదినినునుకలై	మేదినిదునుకలై	౭

పుటసంఖ్య (అచ్చుపొరపాటు)	(సవరణ)	పంక్తిసంఖ్య
౧౦౦ మృదుదీప	మృదుదీప	౩
౧౦౨ యిహానదంబులకు	యిహాపరంబులక్షు	౧౭
౧౦౯ మృదుమూర్తి	మృదుమూర్తి	౨౨
౧౧౧ వరవివిర్మల	వరవినిర్మల	౭
౧౧౬ సాధ్వసబు	సాధ్వసంబు	౨౫
౧౧౯ ప్రసాదమృతాబి	ప్రసాదామృతాబ్ధి	౫
౧౨౦ నెరతీరతాయనియు	నేతరాయనియు	౧౩
౧౨౫ బెందనిత్యంబని	చెందనిత్యంబని	౧౧
౧౪౨ మండెడుపెసముపై	మండెడుపెనముపై	౨౧
౧౬౨ చీరాలనేలుని	చీరాలదేవుని	౨౫
౧౬౪ నాపపడిభంగి	నాపాపడీభంగి	౧
,, సడుగురకరిగి	నడుగులకెరిగి	౧౬
౧౭౨ నెడతాలిడు	నెడతాకు	౧౭
౧౮౧ వావితతులు	వాద్యతతులు	౨౦
౧౯౯ మదినోదకంబుల	మలినోదకంబుల	౨౧
౨౦౦ సంపాదన	సంవాదన	౨౭
౨౦౪ తాకేకువాత్రితతమ్ముని జంపి	కాగితంబవాత్రితతమ్ముని బంపి	౪
౨౧౮ మూర్తామూర్తా	మూర్త్యామూర్త్యా	౩
,, హుతడహ	హుతవహ	౨౬
౨౩౦ జావిశంభుమృడ	జావిశంభుసృక్షః	౧౯
౨౩౨ శృతినమోాబగవతే	శృతినమోభగవతే	౧౭
౨౩౨ గీర్వాభము	గీర్వాభవము	౨౮
౨౩౩ లాలాను	లాలానురోదరకీలావవిహితకే లీవిలోలంబు. శూలంబెసాక్షి	౧౭
౨౩౪ కాకాంజనాదలజలపాప	కాకాంజనాచలకజ్జలపాప	౬
౨౩౫ నెవ్వాడునోపుమేముధాల్ప	నెవ్వాడునోపు వేమముదాల్ప	౨౧
౨౪౪ తణ్ణల్లుద్వితతి	తతులుదిగ్వితతి	౧౬

పుటసంఖ్య	(అచ్చుపొరపాటు)	(సవరణ) పర్వ్యతం.	పంక్తిసంఖ్య
౨	శృంగినవింధ్యా	శృంగనవింధ్యాద్రి	౧౯
,,	హిమవన్నగంగు	హిమాసన్నగంబు	౨౫
౧౪	లీక్రసుమున	లీక్రవమున	౧౯
౧౮	నబ్యాల	నబ్బాల	౧౫
౧౯	పురమున్నదు	పురమునకెన్నడు	౨౧
,,	నారగింపక	నారగింపక చాల	౨౬
౨౧	మీామీాయాళ్లకు	మీామీాయూళ్లకు	౮
,,	నాగకేరిన	నాగకేసరిన	౧౫
౨౨	సదుగూడ	నటుగూడ	౨
,,	చక్కనపరి	చక్కనతత్పరి	౭
,,	పంచశాఖ	పంచశోఖ	౨౭
౨౪	ఘోషనంసగ	ఘోషసంబెసగ	౨౬
30	మినమతాఖల	వినమితాఖల	౧౬
3౨	శేవావిహీను	శేవావిహీనులే	౧
33	కలాహితమైయుండు	కలాసహితమైయుండు	౨౪
3౪	నర్వాదిత్యాసలు	నిర్వాదిశ్వాసలు	౨
,,	లమరురశ	లమరుదశ	౧౯
౪౨	భక్తికని	భక్తికిని	౨౮
౫౫	వరభక్తి	వరభక్తిముక్తి	౧౬
౬0	ములుసిపుష్ప	మూలుసితపుష్ప	౮
౬౪	యిలమృగంబుల	యిలమృగంబులయుట్లరి	౧౭
౭0	గతులుబొల్ప	గతులుబొల్పార	౨౬
౯౧	తరింపని	యంతరింపని	3

ఈశుద్ధపత్రిముక్రింద అచ్చుపొరపాటు అక్షరములను కొన్ని వ్రాయించితిమి.

ఈపండితారాధ్యచరిత్రము పురాతన మహాకవియగు పాల్కురికి సోమనారాధ్యులే పురాతనగ్రంథమని పేర్కొనిన కతంబున పండితపరిష్కృతము అని వ్రాయించమైతిమి. మహాకవియనుటకు నుదాహరణము. బసవపురాణము ప్రథమాశ్వాసము.

సీ. లిపి లిఖింపకమున్న యుపతిమితార్థోక్తి
శక్తియాతని జిహ్వ జరుగుచుండు
ఛందాది కరణాది సరణిజూడకమున్న
మదినుండు కావ్యనిర్మాణశక్తి
భాష్యసంతతులు చెప్పంగ జూడకమున్న
యుద్రభాష్యక్రియా రూఢివెలయు
తర్కశాస్త్రాదివిద్యలు పఠింపకమున్న
పరపక్షనిగ్రహ ప్రౌఢివెలయు।

తే గీ. నతని నుతియింప నాబోటి కలవియగునె
జైనమస్తక విన్యస్త శాతశూల
కలితబిజ్జల తలగుండుగండబిరుద
శోభితుడు పాల్కురికి సోమనాభిధుండు.

10078